

A

A! interj. *A! ah! A! frati* 9/73.
[Și: ă!], (arom. *a!*).

Ă! interj. v. *a!*

Ăbă (pl. *abi*) Flanelă de lână s. de bumbac. Șaiac, aba. Com. G. D.
[Derivat: **abăr** m. = negustor de flanele, de șaiac] — Din tc. *aba* (arom. *abă*).

Abăr m. v. *abă*.

Abër m. Vestă, știre. *Aber nu- ă trimeati* (nu-mi dă de știre) 2/IV.
| Vestă tristă. — Din tc. *haber*, (arom. *hăbare*).

Ăbra! interj. Bre, mă, mare, măi.
Abra, noi cota vacot tzi im... (măi, dar noi atâta vreme sântem...) 15/15 *Abra dedu, na folili* 12/16 — (Pentru etim. cf. Capidan, *Aromânii* 511).

Ae a. Ac. *Du-la acu* (adu-l acul) 2/20. *Din ac pălșnic si dară?* 505.
— Din lat. *acus*, -um, (arom. *ac*).

²**Ae a.** Drept, dreptate *Ūchimatu nu-l deadi* (tribunalul nu-i dădu dreptate). [Și: *hae a. Nu-l-tsi mă-năncă hacu l'icșor* (în text g eșit: ușo) 986. — Din tc. *hak*, (arom. *hak'e*).

Ăcăjēs vb. IV (Judecând după forma *acnes*, înțelesul original tre-

bue să fi fost «lovesc»). Încarc un animal prea mult, peste măsură. *Că ăcăi, că ăcăi leamni la făchiru di măgar, până la prifrōnsi* (1-a încărcat prea mult pe bietul măgar de 1-a înduplecat). | Lucrez, muncesc, mă trudesc. *Toată zușă acăi* (toată ziua a muncit) Com. I. L. — Din bg. *akam* (aor. *aknah*) «lovesc».

Aemò

Aemôja

Aemúă

} adv. v. *cmo*.

Ăenēs vb. IV Loves. *S-te acnes* *ăn spōts* (o să te lovesc în spate). Com. I. L. [Derivat: **ăenîri** f. — Pentru etim. cf. *ăcăjēs*.

Ăenîri f. v. *acnes*.

Acreătsă f. v. *acru*.

Aerép m. Scorpion Com. T. P.
— Din tc. *akreb*.

Aerîmi f.

Aerîtșeu adj. } v. *acru*.

Ăeru -ă adj. *Acru* | Fig. Închi-puit. [Derivate: **acreătsă**, **aerîmi** f. = acrime; **aerîtșeu**, -ă, **aerîncă** adj. = acrișor; (**ă**)**năerēs** vb. IV = acresc. ALR. 4161 și 3993. — Din lat. *acrus*, -a, -um, (arom. *acru*).

Aerîncă adj. v. *acru*.

Aesén, -ă adj. Strein. *Acsenu boy tucu maș gras-ă* (boul strein tot

mai gras este) 53, cf. 697, 822. *Ŭom acsen ari* (este om strein) 27/94. — Din gr. *ξένος*, (arom. *cšen*).

Ăeșios adj. (grecism) Vrednic.

Ăeu conj. 1°. Dacă. *Tser si sirbes ...acu ari loc* (vreau să muncesc, dacă este loc) 11/15. Chiar dacă.

| *Tu și acu ăntșilez, să zits nu știu* (tu chiar dacă înțelegi...) 3/21. Cu toate că, deși. *Acu ca na leaș* (cu toate că ne iai) 4/58. *Acu-ș ăn iarnă* (deși este iarna) 7/31. | 2°. Adv. (Absolut). Fie, nu face nimic. *Ămpirātu... zisi la izmichiăru*: «*tsi bun tser să-ts fac?*» *Ără izmichiăru zisi*: «*tsi bun di la furniz ari?*»... *ămpiratu... zisi*: «*acu, spuni, tsi bun tser*» (...fie, spune ce bine vrei [să-ți fac]) 14/4. *Acu, noi s-na dutsim* (nu face nimic, noi o să ne ducem) 8/19. [Și: eu conj. (numai ad 1°). *Îo, cu sam zădurmit...* (eu, dacă voi fi adormit,...) 5/34, cf. 8/31, 2/32; îeu conj. *Icu tușoș, catsă un lilic di-l scup trei uor ăn rost, si-ts treacă* (dacă tușești, prinde un liliac...)] — Din bg. *ako*.

Adet (pl. -ur) a. Obiceiui, datină. *Ŭa la vem adetu, fărina ca si matsină* (aici avem obiceiul...) 6/5 cf. 9/5. — Din tc. *adet*, (arom. *adete*).

Ădits! interj. v. *ăidi*.

Ădzaba conj. Dar, însă. *Ăn zisi ca si vină, ădzaba știu istina* (mi-a spus că o să vină, dar știu dacă este adevărat) Com. G. D. — Din tc.

Adžamiă adj. Ageamiu. Com. T. P. — Din tc. *ağami*, (arom. *hăgimit*).

Adžilqehi f. Hagilăc. *Vreau si si ducă tu adžilqehi* 2/38 [Și: *hadžilqe* a. cf. 987. — Din tc. *hağilyk*, (arom. *hadžilk'e*).

Adžoje N. loc. lângă Oșani. Com. I. G.

Ăer adv. (turcism) Nu. *Tu nu laș vrină șărvetă...* «*nu, aer...*» 4/42.

Ăferon! interj. Aferim. *Ămpirātu al' zisi*: «*aferon la tini*» 6/27. — Din tc. *aferim*.

Ăflăm vb. I v. *aflu*.

Ăflu vb. I Aflu, găsesc. *Si-tures un ac ăn tsista pustav, di, cu l-aflăș, si-u tăltșoș lămăa; cu nu la pots flari...* 17/32. *Flaș agru nisirbit* 1,2. *Ca si flară ăn sus*. [Ind. prez. 1. *aflăm, aflum* 2. *aflăș aflîș*. Subj. prez. *si aflăm* 9,10/50, 5/35, 7/31; *si aflum* 6/79, 638, *si aflăș* 24/51, *si aflîș* 1/10, 4/35, 39. Imperf. *flam și flăiam. Ca nă flăiam ăn baftșă* (când ne aflam în grădină) 8/VI. *Si flăiaș* B. 12. [G o m p u s (cu pref.): *priăflum* (pri + aflum) vb. I = aflu din nou *Nu la pot priflari*.] — Din lat. *afflo, -are*, (arom. *aflu*).

Ăltări pr. v. *tari*.

Ăltăsés vb. IV (Țărnareca) Sosesc, ajung, vin. *Ăltăsiră drats! ă dă la lucru* (sosiră dracii) 8, 10/67. — Din gr. *φθάνω* (mbg. *ftasuvam*).

Ăltomobîl a. Automobil. ALR.

Ag6ş N. de persoană. Cf. A s a n.

Ăgru a. Ogor, ținără. *Si dusiră la agru* 4/55. *Aram un agru* 21/6. Compose: *Agri-Dumtşe, Agrili-al-İajcă* n. loc. aproape de Huma. Com. T. P. — Din lat. *ager, agrum*, (arom. *agru*).

Ah! interj. Ah! *Feata tucum stricni la buric*, «ah» zisi 32/51.

Ahtşliă m. Bucătar. — Din tc. *ahci*, (arom. *ahciu*).

Ahtşliţsa f. Bucătărie. — Din bg. *ahčijca*.

Ahtşliţsa f. Bucătărie. — Din bg. *ahčimica*.

Ai! interj. Hai, haide. *Ai delmi că tser să-ts spunim* 5/16 cf. 11/6 [Şi: *âina, âiva. Aina, aına, Petru mori* 2/II.

Aiăr a. v. *aiqr*.

Ăidi! interj. Haide. *Aidi si sirbim*. 14/15 [Şi: *ăidits, ădits* (haideţi) 23/38 cf. 9/15, 17/16, 18/29, 2/31. — Din tc. *haide*, (arom. *haide*).

Ăidits! interj. v. *ăidi*.

Aiqr m. Orice animal lăsat să umble liber. Com. I. L. (La Nânta, Oşani cu înţelesul etimologic) armăsar. [Şi: *iagqr*]. — Din tc. *aiqyr*.

Âina! interj. v. *ăi*.

Aiqr a. Grajd. *Iel si dusi la tată-su... ăn aiqr* 18/9, cf. *35. [Şi: *aiăr* a. în Huma. Com. T. P.]. — Din tc. *ahyr*, arom. *ahure*. (Pentru alb., bg., sârb. cf. G. Meyer, *Etijm. Wb. d. alb. Spr.* 5).

Air a. Bine, noroc, pricopseală 181. [Şi: (Țarnareca) *airi* f. (arom. *hăire*). *Moşlă vizură airi* (bătrânii se pricopsiră) 26/64. Derivat: *airlija* (bg. *airlija*) = cu noroc. — Din tc. *hair*, (arom. *hăire*).

Airi f.

Airljiă adv. } v. *air*.

Ăiva interj. v. *ăi*.

Aivăn a. Vită. Com. T. P. [Derivat: *ăivănât* a. = vite multe. *Aivănat minut* = oi, capre, nămaie ALR. 5354.—Din tc. *haivan*, (arom. *hăivane*, bg., sârb., alb. *haivan*).

Aivănât a. v. *ăivan*.

Al a. Hal, stare rea. *Spuni cum ts-ăi alu* 22/4 [Şi: *hal* a. 6/83]. — Din tc. *hal*, (arom. *hală*).

²Al } pron. pers. v. *iel*.

²Al' a. Usturoiu. *Un cătsql di al'* (un căţel de usturoiu). — Din lat. *alium*, (arom. *al'ū*).

Alăi conj. Fiindcă, pentrucă. *Alai nu aų ver, di tsea şa zits* (fiindcă nu o vrei, de aceea zici așa) 9/90. — Din tc. *alai*.

Alăiēs ob. IV Pipăiu (cu mâna), băjbăiu. *Alăiă ncoă, alăiă nclo, flă meru* (pipăie încoace, păpăie încolo, găsi mărul) 20/69. [Derivat: *alăiri* f. = pipăire. *Cu alăirea... flă meru* ib. Şi: *alnăiēs, alnēs* vb. IV].

Alăineă f. v. *alaitcă*.

Alăiri f. v. *ălăies*.

Alăiteă (Întrebuinţat mai mult la pl. -itchi) femeie, persoană care

face parte din alaiul de serviciu al unei familii. *Toati alaitchili... si dusiră* 18/43 cf. 21/43. [Și: *alaineă* f.]. — Din bg. *alaika* (alainka).

Alăt a. Sculă, instrument. — Din tc. *alat*, (arom. *hălate*).

Alb, -ă, adj. Alb. *Un gulub alb* *8 cf. *16. *Alba-lumi* = lumea vizibilă (în opoziție cu) *Neagra-lumi* = lumea de după moarte. *S-mi scuăts ăn ălba lumi* 18/73. *Zuăă-albă* = zi fericită [Pl. alb și al'bî. *Ună bă-searică plină cu cal' al'bî* *41, cf. *42. Și: *ălba* f. = (în graiul secret) rachiu.

Derivate: *albeătsă* (<lat. *albitia*) f. = albul ochiului, albuș de ou, boală de ochi; *Albeatsă di porc* = slănină 20/18, 22, 23/18; *albeatsă di uocl'u* = albul ochiului ALR. 24; (pl.) *albetsli* = albituri ALR. 3310; *albicăv*, *albitșie*, -ă adj. = albicios. Com. G. D.; *albés* vb. IV (<lat. *albesco*, -ire) = albesc. **Derivate**: *albîri* f., *albît*, -ă adj. **Compus**: *nălbés* vb. IV = albesc. *Peru-ń-la nălbî* = mi-a albit părul 531. *Bufu ań-la nălbîș* 960; *nălbîri* f., *nălbît*, -ă adj. = albit., *nălbîtură* f. = înălbît]. — Din lat. *albus*, -a, -um, (arom. *albu*).

Ălbă f.

Albeătsă f.

Albés vb. IV

Albés a.

Albicăv, -ă

} v. *alb*.

Albină f. Albină. *Ubidiî, no-ari albini* (căutai, albine nu sânt) 12/5. [Derivate: *albinăr* m. = cres-

cător de albine; *albinárnîe* m. = albinărie]. — Din lat. *alvina*, -am, arom. *alg'ină*).

Albinăr

Albinárnîe

} m. v. *albină*.

Albîri f.

Albît, -ă adj.

Albitșie, -ă adj.

} v. *alb*.

Ălcă f. Belciug. *Al' pusi alcă di mutscă* (îi puse belciug la bot) 8. — Din tc. *halka*, (arom. *hălcă*).

Ăl-eule Numele unei mahalale în Nânta (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 11).

Al-di art. inv. Al-de. *Ca dutsi-nară ăl-di ămpirătu* (după ce cinară de-al-de împăratul) 3/48 [Și: *lăldi* art. inv. *Con la vizură lăldi mămă-sa* 22/73. *L-al di tătă-su* 10/38].

Alghioș N. de persoană cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 17.

Alișvărōș a. Vânzare, trafic, aliș-veriș. Com. T. P. — Din tc. *alyș-veriș*, (arom. *alișvirișe*).

Alíz adv. Îtocmai, la fel, anume. *Tsela aliz că capră zbiură* (acela zbiera întocmai ca capra) 5/23. *Alizmumă* = mamă adevărată, nu vitregă. *Tșe nu-l'ra aliz-mumă* 4/11 [Și: *ănlíz* adv. *Ăn ăel' veă un ascher ănliz ca fișoru* (între ei era un soldat întocmai ca băiatul) 16/39; *asli* adv. *Tseastă nouă nu-i asli* (această noutate nu-i adevărată) com. I. L.; *iliz* adv. *Iliz că ăel* (întocmai ca el) 13/49. — Din tc. *asli*.

alnăjēs vb. IV-a v. *alăjēs*.

Alnês vb. IV Pun mâna să caut ceva, caut, scotocesc. *Alnêd ân sac, vez tse-ari* (caută în sac, vezi ce este). *Si dusi lă coș. Ca alnî să veadă dăli ari ancă ân coș, mōna qł' deadi di moali* (se duse la coș. Când puse mâna să vadă dacă este încă în coș). 23/41 (Refl.) *mi alnes* = mă caut. *Tsela fitșoru si alnî ân per* (băiatul acela se căută în peri) 4/85. — Pentru etim. cf. *alășes*.

Altălqe m. v. *altılqç*.

Altâr a. Altar. *Fuži el ân altar* 29/18 cf. 32/18. — Din lat. *altarium*.

Altılqe (pl. -qts) m. piesă de argint de 6 plăști [Și: *altălôc*]. — Din tc. *altilyk*, (arom. *altılîk'e*).

Ăltșă m. Nume de cal cu părul roș. Com. G. D. — Din tc. *alcý*.

Ălvă f. Halva. *Că-l' căzû alva' n lut*. 5/XIV cf. 2/XIV. — Din tc. *halva*, (arom. *hălvă*).

Am vb. II. 1°. Am. *Io pōini am* 21/2. *Tse gurgașcă aî? Tse leac ari?* 11/81. *Loc și foc vem, ama pōini nu vem*. 21/2. *Vets loc și foc? ib.* *Au multi pări. N'ōri faidă* 10/16 cf. 425. *Am vinit* 30/65. *Vem fat păzărea* 12/8. *Au vę lu ampīratu il'ă* 35/2. *Și iel' vęu cal'* 7/9. *Un uom aș vut-au ună taijă* 1/22. *Vut-au dărat* 12/72. *Sî-aibă un uos di tseali uoili si mănânc. Să li aibă ampīratu*. 2°. Este. «*Tser si sirbes la vrin, acu ari loc*» *izmichia-ru zisi: «ari lucru»*. *Ān filean*

văcqt un uom mult juni vę 45/2. *Di iel mai ubav nu vęd* 23/43. *Īa u ari uopt cupiti di ghipt* (uită aici sunt opt...) 9/4 [Derivat: *veări* f. = avere; *vutsîjă* f. = avuție]. — Din lat. *habeo*, -ēre, (arom. *am*).

Am! interj. Sunetul ce se aude când latră câinii. *Flă ună cătsauđ și cătsaua am, am, am*, 5/71.

Āma conj. Însa, dar, cf. *ami*, *mi*. *Un uom mult juni vę, ama nu știu cum...* (era un om foarte voinic, însă nu știu cum...) 45/2 *Tsel'a lants argats veau lăsată lucru, ămă sal tsel sirumaylu... ancă rucă chie-trili* 4/65 cf. 23/65, 2/23 [Și: *ămă* conj.]. — Din ngr. *ăma* (cf. arom. *ama*, alb. *ama*, bg. *ama*, tc. *amma*).

Āmă conj. v. *ama*.

Amăe, -ă adj. Naiv, prost. Com. G. D. — Din tc. *ahmak*.

Āmămdžoj m. Băiaș, cf. b a n a r. Din tc. *hamamgy*, (arom. *hămămgiu*).

Amămi l. Baie. Com. T. P., cf. b a n ă. — Din tc. *hamam* (arom. *hămame*).

Amăn! interj. *Aman! Aman! tse bun tser să-ts fac?* 4/85, cf. 10/XIII. — Din tc. *aman*, (arom. *aman*).

Āmanét (pl. -ur). Amanet. Com. I. G. [Derivate: *ămanetși* m. = care ține amaneturi]. — Din tc. *amanet*, (arom. *amanete*).

Amanetși m. v. *amanet*.

Āmbălig vb. I v. *baligă*.

Ambăr Numele unei mahalale în Nânta (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 11).

Ambar a. Hambar. *Ambar* ăi la *buric* (are inimă largă) 951, cf. 578.

—Din tc. *hambar*, (arom. *hămbare*).

Ambarlivés vb. IV v. *bărliv*.

Ambét vb. I trans. și refl. (Mă) îmbăt. *Mi-ambet* = mă îmbăt. *Un bea, lantu si ambeată* (unul bea și altul se îmbată). [Și: *mbet* vb. I. Derivat: *ambitări* f. = îmbătare (îmbătat s.); *ambitător* m. = bețiv; *ambitătura* f. = beție. Compus (cu pref.) *dizbét* (dis + amb t) vb. I = dezbăt Com. T. P. — Din lat. **imbibito*, -are, (arom. *ambet*).

Ambitări f. v. *ambet*.

Ambitárnés vb. IV

Ambitárniri f.

Ambitárnit, -ă adj.

v. *bitörn*.

Ambitător m.

Ambitătura f. } v. *ambet*.

Ambód vb. I. v. *bod*.

Ambrúm vb. I v. *brumă*.

Ambubuehjes vb. IV Înfloresc ALR. 6253. — Derivat din *băbuchje*.

Ambunătătsqs vb. IV v. *bun*.

Amburqs vb. IV v. *burqs*.

Amérieă f. Americă. Un fel de pânză, (arom. *americane*).

Amflu vb. I v. *anflu*.

Ami conj. Dar. *Ami cari si ducă si lea poini?* (dar cine să se ducă să ia pâine?) 4/55, cf. 10/19, 6/22 [Și: *mi* conj. *Mi cari va zisi?* 4/55 cf. 2/3, 6/36, 8/38]. — Din bg. *ami* cf. a m a, (arom. *am*).

Amín Amin, la timp, întocmai Com. G. D.

Amnári f. v. *amnu*.

Amnu vb. I. Umblu. *Al' amnu dupu apu* (fac pe placul lui) 952. *Amnam drumu* 13/5, cf. 19/12, 7/30, 2/73. [La ind. prez. (Lungunța) și: *amnum*, -iș, -ă; (Oșani) *amnăm*, -ăș, -ă; (Huma, aromânism) *imnu*, -i, -ă. Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 159. Derivate: *amnări* f. = umblet. Compus: *zámnu* (ză + amnu) vb. I = încep să umblu 4/31]. — Din lat. *amb[ū]lo*, -are, (arom. *imnu*).

Amotșóji m. Vânzător de hamuri ALR. 6508. — Derivat din sl. *ham*.

Ampár vb. I Împung cu coarneau ALR. 5675. — Din lat. *im-palo*, -are, (arom. *ampar*) cf. dispărqs.

Ampartsqs vb. IV Împart. *Aș li lq pârili și aș ampartsqră* 12/18 cf. 26/18, 1/85. [Derivate: *ampartsqri* f. = împărțire; *ampartsqt*, -ă adj. = împărțit. Compus (cu pref.) *prinpartsqs* (pri + ampartsqs) vb. IV = împart, distribui. *Aș la prinpartsq malu* (și-a împărțit avutul [pe la oameni]). Com. G. D. — Din lat. *impartio*, -ire, (arom. *ampartu*).

Ampartsqri f. v. *ampartsqs*.

Ampéadie vb. IV Împiedec (Refl.). *Mi ampeadic* (mă împiedec). *Di tsel'a tse nu l'a voț ti-ampeadits* (de aceia pe care nu-i vreau, te împiedeci) 14/81. [Derivate: *ampidicări* f., *ampidicăt*, -ă adj. = împiedecat]. — Din lat. *impēdico*, -are (arom. *ank'eadic*).

Âmpidicări f. }
Âmpidicât, -ă, adj. } v. *ampeadic*.

Âmpirât m. Împărat. *La lə fitșoru și la dusi ăn triușa lu ămpirātu* (luă pe băiat și-l duse în curtea împăratului) 6/46. *Âmpirāti, să-u dai cutla să li numir* 3/10. *Âmpirātuli, du-u cutla* 6/10. [D e r i v a t e: *ămpirătitsă* f. = împărăteasă 1/78, 9/51; *ămpirătitscă* f. = împărăteasă; *ămpirătits* m. = împărătuș; *ămpirătisă* m. = împărătuș. Com. G. D.; *ămpirătșq'ă* = împărăție; *ămpirătēs, -ească* adj. = împărătesc; *ămpirăteăști* adv. = ca împărat, împărătește. *Treatsi ămpirăteăști* (o duce ca un împărat) 9]. — Din lat. *imperator*.

Âmpirăteășă
Âmpirăteăști adv.
Âmpirătēs, -ească adj.
Âmpirătits m.
Âmpirătitsă f.
Âmpirătitscă f.
Âmpirătisă m.
Âmpirătșq'ă

v. *ămpirāt*.

Âmpitumēs vb. IV v. *pitum*.

Âmpl'ăm }
Âmpl'em } vb. II v. *ampl'u*.

Âmplin, -ă adj. Plin. *Si feasi un munte ămplin cu șchiń* 7/64. — Din lat. *plēnus, -a, -um*, (arom. *mplinŭ*).

Âmplitēs vb. IV. Împletesc. *Tseastă mul'ari ămplitiaști*. [D e r i v a t e: *ămplitiri* s. f., *ămplitit, -ă* adj. (dis+plite) C o m p u s: (cu pref.) *displitēs* vb. IV = despletesc, *displitit, -ă* adj. = despletit; pli-

tencă (bg. *pletenka*) f. = un fel de brodărie la ciorapi. Com. I. L.; *răzămplitēs* (ăz + *ămplites*) vb. IV = încolăcesc Com. P. M.]. — Din paleosl. *pletŭ*. (arom. *ămplitescu*).

Âmplitiri f. }
Âmplitit, -ă adj. } v. *ămplites*.

Âmpl'u vb. II Umplu: *Cadŭna lə ună zaghiă di izmeani, li ampl'ŭ di pari* 7/35. *Al' ămpl'ară sămaru* 10. *Ăń dai să ampl'um unec ăpu* (îmi dai să umplu puțin apă). *Tuăt compu si veă-mpl'at di ăpu* (tot câmpul se umpluse cu apă) 16/73. || Refl. A se împlini, a se sfârși. *Cŭta si-ămpl'ŭ vacŭtu, ăș vinŭ tselă dedu*. [La ind. prez. și: *ămpl'ăm, ăș, -ă*; (Oșani) *ămpl'em, -eș, -ă*; (Lugunța) *ămpl'um, -iș, -ă*; (Țăr-nareca) *ămpl'u, -i, -ă*, aor. *umpl'ăi* cf. 14/66, 15/48, 15/65]. — Din lat *impleo, -ere*, (arom. *umplu*).

Âmpl'um vb. II v. *ampl'u*.

Âmprăseăjēs vb. IV v. *prăscăjēs*.

Âmprŭstu vb. I v. *prost*.

Âmprustări f. v. *ămprustu*.

Âmputsqs vb. IV. v. *putsqs*.

Âmpuvinăt, -ă adj. v. *ămpu-vines*.

Âmpuvinēs vb. IV. Vestejesc. *Tsi ts-ăi ligat capu Toșu... fatsă mpuvinată... em prugălbinită?* (...față vestejită) 1/VI. [D e r i v a t e: *ămpuviniri* f. = vestejire; *ămpuvinit* (*ămpuvinăt*), -ă adj. vestejit].

Âmpuviniri f. }
Âmpuvinit, -ă adj. } v. *ămpu-vines*.

Amú adv. v. *cmo*.

Amút m. Pieptar (la ham) ALR.
5511. Derivat din **am* (sl. ham).

Amvårtés vb. IV v. *anvårtés*.

An m. An. Dupu tsi tricură un
an di zoli 11/2. Mul'ts ań sirbiş
la mini 15/2 cf. 4/65. [Derivat:
antsorts = acum trei ani; Antsorts
si sfârşo cavgă (acum trei ani se
termină războiul) Com. I. L.].
— Din lat. *annus*, -um, (arom. *an*).

²An prep. v. *ăn*.

³An a. Han. Iel dăro un an păn
di lui cunac (el făcu un han alături
de conacul lui) 2/4 cf. 3/25. — Din
tc. *han*, (arom. *hane*).

Anăerés vb. IV v. *acru*.

Anadól m. Anatolia, Asia Mica.
Ram ăń Anadol. — Din tc. *Anadolu*.

Anadulija f. Anatolia.

Anaínti } adv. v. *nainti*.
Ănăínti }

Anált, -ă adj. v. *nalt*.

Anasană! interj. Înjurătură îm-
prumutată dela Turci. *Anasana*,
tsista si-ni la spargă lucru la mini
şi... bam!.. cu tufeacu. 8/57 (Ex-
presiunea completă) *Anasana sitim*
(...mama ta). *A, anasana sitim*,
tsista fitşor să la mănăncă meş mal?
4/23. — Din tc. *anna-sana*.

Anaúntru adv. Înăuntru cf. *nă-
untru*. *Pridisupra coajă, ănauntru*
rieş (= nuca) *57. — Din lat.
in-ad-into, (arom. *nuntru*).

Ăncă adv. Încă. *Fitşoru lə ăncă*
noş... ăşcher şi si dusi la căvgă
(băiatul luă încă nouă soldaţi şi se

duse în războiu) 14/39 cf. 14/29.
Ăngă ună... nu-i ăa 20/29 cf. 22/29,
1/55, 8/60, 7/59. *Ăncă cota* = cu
atât mai mult, încă pe atât. *Tşitşă-
sa ăncă cota si spăreă* 25/41, cf.
15/42. [Şi: (Cupa) ăngă adv., încă
adv. 33/65, ینگا adv. 8/29]. — Din
lat. *unquam*, (arom. *nica*).

Ăncălăr adv. Călare, pe cal.
Vizuş un ăom ăncălar. Com. I. L.
Poni ăncălar mănăncă 950. [Şi:
(mai rar) călăr adv.]. — Din lat.
caballarius, -a, -um. (arom. *an-
călar*).

Ăncălie vb. I Încălec. *Si ăncalic*
pi cal 39/65. *Ăncalică stri cal* 35/65.
Ăncalică pri iăl 8/74. *Lisitsa con*
ra ăncălicată 7/13. [Derivate:
ăncălicări f., ăncălicătură f. = încă-
lecare. C o m p o s e: (cu pref.):
zăncălie (ză + ăncalic) vb. I =
încălec din nou. *Stoş si la zănc-
calic*; priseălie (pres + ăncalic)
vb. I = sar peste, încălecând.
Priscălică prişti un, priscălică prişti
lant 7/77. (Cal) *priscălicat* adj.
= este calul alb pe care încălecă
mirele, după ce mai întâi un făr-
tat a sărit de trei ori deasupra ca-
lului şi tot de atâtea ori a trecut
dedesubtul lui]. — Din lat. *cabal-
lico*, -are, (arom. *ancalic*).

Ăncălicări f. } v. *ăncalic*.
Ăncălicătură f. }

Ăncălts vb. I Încălţ. *La-ncaltsă*
şi la discaltsă, se zice când cineva
întrece pe altul în deşteptăciune
sau şiretenie. Com. G. D. [Şi:

nealts vb. I. **Derivate:** **ăncăltsămînt a.** = încălțămînt **ăncăltsări f.** = încălțare; **ăncăltsăt, -ă adj.** = încălțat; **ăncăltsătură f.** = încălțare. **Compus:** (cu pref.) **discalts** (<lat. *discalcio, -are*) **vb. I.** = descalț]. — Din lat. *incalcio, -are*, (arom. *ancaltsu*).

<p>Ăncăltsămînt a. Ăncăltsări f. Ăncăltsăt, -ă adj. Ăncăltsătură f.</p>	}	v. <i>ăncalts</i> .
--	---	---------------------

Ăncălzs vb. IV. Încălzesc, fac cald. *Feta la ăncălzești ăpu la pul'* (fata încălzește puilor apă) 13/11. *Pusi ăpu pri foc si ăncălzască* 2/71.

[**Derivate:** **ăncălzămînt a.**, **ăncălzătură f.** = încălzire. Com. G. D. **Compus** (cu pref.) **zăncălzs** (ză + *ăncălzs*) **vb. IV** = mă încălzesc puțin. *S-mi zăncălzs* 6/33]. — Din lat. *incaldesco, -ire*, (arom. *ncăldzăscu*).

<p>Ăncălzămînt a. Ăncălzătură f. Ăncălzqri f.</p>	}	v. <i>ăncălzs</i> .
--	---	---------------------

Ăn prep. În. 1. Cu înțeles local. *Chinisi si ducă... ăn vrin cătun* 1/13. *Antro ăn gaură* 8/13. *Ăn iel' veă un ascher* (între ei era un soldat) 16/39. 2. Cu înțeles temporal. *Ăn iarnă* (iarna) 9/19. [Și: *an* prep.]. — Din lat. *in*, (arom. *n*).

Ăncănėseu vb. IV-a (aromânism în Țarnareca) Oftez. — Din lat. *in-canesc, -ire*.

Ăncăp vb. II. Încap. *Nu ăncăpi mult ăn tseastă buti*. — Din lat.

*capio, -*ere*, (arom. *ancăpu*).

Ăncăre vb. Încarc, pun o sarcină. *Ăncărcără vitili și trasiră* (...încărcară vitele și plecară) 5/24. [**Derivate:** **ăncăreări f.** = încărcare; **ăncăreăt, -ă adj.** = împovărat, însărcinat; *Mul'ari ăncărcată* (femeie însărcinată) 17/55; **ăncăreătoără f.** = vită de încărcat, de poară. Com. G. D.; **ăncăreătură f.** = sarcină. Com. G. D. Și: *neare vb. I* 471]. — Din lat. [**in-*] *carrico, -are*, (arom. *ancarcu*).

<p>Ăncăreăt ă adj. Ăncăreătoără f. Ăncăreătură f.</p>	}	v. <i>ăncarc</i> .
--	---	--------------------

Ănehitės vb. IV. Împodobesc, cf. *chitcusesec*. Com. I. L. — Din bg. *kitja*.

Ănel'ăg vb. I Încheg. *Ăncă nu si ănel'ăgo brondza* (încă nu se închegă brânza). [Și: *nel'eg vb. I* 18. **Derivate:** **ănel'ăgări f.**, **ănel'ăgăt, -ă, adj.** = închegat; **ănel'ăgătură f.** = închegătură]; — Din lat. **clago, -are* (arom. *ancel'eg*).

Ănel'id vb. III. Închid. *Cătsats-la s-la ănelidim* (prindeți-l, să-l închidem) 8/18. *Li ănel'is ăuolj* 9/3. *Dintru tsi să mi ănelidits* (de ce să mă închideți...) 17/18. *Dintru tsi mi ănel'iz* 25/18. *Tucu mi ănelideu* 27/18. [Și: *el'id vb. III.* *Ănel'isi poarta, nu-ă da pojni* (îmi închise poarta...) 8/36]. — Din lat. [*in*] *cludo, -ere*, (arom. *ancel'id*).

Ănel'in vb. I (refl.). Mă închin *côn la vez dracu, tuntsea ti' ncl'in la*

dōmnu 217. — Din lat. [in]clīno, -are, (arom. *ancl'in*).

Ānel'inătšúń f. pl. Închinăciuni, salutări, complimente. *Ancl'inătšun aḡ di la tudžaru*. Com. I. G. — Din lat. *inclinatio*, -onem, (arom. *an-cl'inăčuńi*).

Ānel'útš vb. I v. *cl'utš*.

ĀneQ adv. Încoace. *Lară drūmu un āncQ, lānt āncola* 4/18. [Și: *āneoă, neoă, eoă, āneoătsi* adv. *Di cola ncoă tricură bun*. 17/48]. — Din lat. *eccum hac*, (arom. *ancoă*).

Āneoă } adv. v. *āncQ*.
Āneoătsi }

Āneólo adv. v. *cola*.

Āneóptš vb. v. *coptše*.

ĀneQt conj. v. *coț*.

Ānerés vb. III 1°. Ridic, scol ceva. *Ncreaštits measa* = sculați masa (se zice după ce s'a terminat cu mâncarea) 440. 2°. (Despre soare) răsar, luminez, lucesc, cresc. *Tsela fițșoru... ca soari āncrișteā* (creștea ca soarele) 23/43. *Soari-ncreaști* m. = răsărit de soare 728. *Soari-ncreaștiri* = faptul zilei. [Și: *nerés* vb. III. Derivate: *ncreaștiri* f. = răsărit; *ncreaștiri-soarli* = răsărit]. — Din lat. *increasco*, -ēre.

2 *Ānerés* vb. IV Încălzesc. *Soarli ncreaști că pri Mai* (soarele încălzește ca în Mai) 728. *Āncreaști-ti uneac* (încălzește-te puțin) ib. — Din lat. *incalesco*, -ēre.

Āneriġlāt, -ă adj. Cuminte, inteligent, înțelept. *Tsela mai micu frati... ra mai āncriġlāt* 2/55. *Fițșoru*

criġlāt li-ānvitșQ toati (băiatul inteligent le învătă pe toate) 14/79. *Doṃnicu ra criġlāt* 9/57. [Și: *eriġlāt*, -ă]. — Derivat din *criel*.

Ānerivít, -ă adj. Pieziș. *Drumu āḡ āncrivít*. Se spune și *drumu ānviaști* ALR. 2477.

Āneuléts vb. I Incolțesc, cf. *culeati*. *ĀncultsQ* (încolți) ALR. 5133. *Īarba ānculitsQ* ib. 1212.

Āneuptšari f. v. *coptše*.

Āneurišnari f. *curișnitsă*.

Āneurún vb. I Cunun. *Īo si va āncurun* (eu să vă cunun...) *Si-u āncurunQm* 2/83. *Si āncurună cu ġa* 23/64. [Și: *neurún* vb. I 23/51, 5/II. Derivate: *āncurunari* f. = cununie; *āncurunatie* a. = plata cuvenită preotului pentru cununie. *Āncurunaticu si plătești ili cu pari ili cu ghipt*]. — Din lat. *corōno*, -are, (arom. *ancurun*).

Āncurunari f. } v. *āncurun*.
Āncurunatie a. }

Āncuseréz vb. I v. *cuscu*.

Āndāpári f. v. *dap*.

Āndés vb. I Îndes, (fig.) îndop, mănânc mult. *CQț āndeas!* (cât mănâncă, îndoapă). 11. [Derivate: *āndisari* f. = îndopare, mănăcare. Și: *ndes* vb. I 472]. — Din lat. **inde[n]so-are*, (arom. *ndes*).

Āndét vb. I (refl.). Mă împrumut. [Derivat: *ānditari* f. = împrumut. Com. T. P.]. — Din lat. *in-debito*, -are.

Āndinzurari f. v. *dinzur*.

Āndireáziri f. v. *āndireg*.

Ândirég vb. III 1°. Conduc, însoțesc, îndreptez pe cineva s. ceva. *Au ândireasiră* (o conduseră) 2/58. *Du-ti... si-u ândirez* (să o conduci) 20/47. *Aș ândireasi vaca casă* 13/69. | 2°. Dreg, aranjez, pun în regulă, deretec. *Bun la 'ndireasi* (l-a aranjat bine) 407 cf. 473. Refl. Mă pregătesc. *Si ândireazi di ploaiă* (se pregătește de ploaie) B. 7. [Și: **ndirég vb.** III. **Derivat:** **ândireáziri f.**] — Din lat. *dirigo*, -ere, (arom. *ndreg*).

Ândisári f. v. *andes*.

Anditári f. v. *andet*.

Ândói pron. v. *doi*.

Ândreăuă f. Undrea cf. *șilă cu ândreăuă si cos sămarăli* (cu undreaua se cos sămărele). *Ândreăli puni* = nu face nimic. Com. G. D. (a om. *undreauă*).

Ândrépt adv. De-a-dreptul. Com. T. P. — Din *drept*, (arom. *ndreptu*).

Ândrépt vb. I Îndreptez. Com. I. L. [Derivat: **ândriptári f.** = îndreptare]. — Din *drept* (arom. *ndreptu*).

Ândriptári f. v. *ândrept*.

Ânfăș vb. I. Înfăș. *Muma aș la anfașă fitșoru* (mama își înfașe copilul). [Derivate: **ânfășári f.**, **ânfășát, -ă adj.** = înfașat; **ânfășătúră**. **Compus** (cu pref.) **disfăș** (<*disfascio*, -are) vb. I = desfăș]. — Din lat. *in-fascio*, -are, (arom. *anfaș*).

Ânfășári f.

Ânfășát, -ă adj. } v. *anfaș*.

Ânfășătúră f. }

Ânflăm vb. I. v. *anflu*.

Ânflămânzqs vb. IV. Înflămânzesc. *Să măncom unec, că anflămunzoi* 20/6. *Tsel'a cmo ca anflămânzora* 8/52. *Pupadij ȳo anfluminzoi* cf. 20/6. [Și: **anflămunzqs**, **anfluminzqs vb.** IV]. — Derivat din *flămund*.

Ânflămunzqs vb. IV v. *anflămânzqs*.

Ânflári f. v. *anflu*.

Ânflu vb. I. Umflu. *L'-u anflu coaja* (i-a umflat pielea) 139. *La zăcătso di la cap s-la anflă* 15/43. [Ind. prez. *anflu*, *anfli* (anfli), *anflă*; alături (foarte des) *anflum*, -iș, -ă și *anflăm*, -ăș, -ă. Și: **ámflu vb.** I. **Derivat:** **anflári f.** = umflare. *Ca vini la anflarea* 15/43. **Compus** (cu pref.) **disámflu vb.** I (dis + amflu) = dezumflu. Com. G. D.] — Din lat. *inflo*, -are, (arom. *umflu*).

Ânflum vb. I. v. *anflu*.

Ânfluminzqs vb. IV v. *anflămânzqs*.

Ânflurés vb. IV. Înfloresc, dau flori, îmbobocesc. *Și c'anfluri spinu, l'a zisi* 5/1. *Tșoni-mi până să-nflures* ib. [Și: **anflurés vb.** IV. **Derivate:** **anfluriri f.** **anflurít, -ă adj.** = înflorit]. — Din *in-floresco*, *ire. (arom. *mflorescu*, rar).

Ânfluriri, f.

Ânflurít, -ă adj. } v. *anflures*.

Anfrie vb. v. *frică*.

Anfrigur vb. I

Anfrigurat, -ă adj. } v. *frig*.

Ânfrunzqri f. }
Ânfrunzqs vb. IV } v. *frunză*.
Ânfrunzqt, -ă adj. }
Ânfurlés vb. IV v. *anflures*.
Ângă adv. v. *ancă*.
Ângălbínés vb. IV } v. *galbin*.
Ângălbín'ri f. }
Ângán vb. I. (Despre animale).
 Chem, fac să vină în spre mine, mo-
 mesc *L'a anganq răsłanil'* (chemă pe
 lei) 18/90. *Ângan fitșoru* (înșel copi-
 lul, îl fac să nu plângă). [Derivat:
ângănári f. = faptul de a momi,
 înșela, chema. Com. T. P.]. — Din
 lat. *in-ganno*, -are, (arom. *angan*).
Ângănári f. v. *angan*.
Ângărdés vb. IV }
Ângărdiri f. } v. *gard*.
Ângărdít, -ă adj. }
Ângărijă f. v. *angarqiă*.
Ângărjqs vb. IV. Arunc cu
 pietre după câini, ațât, asmuțesc.
Nu la'ngărjă cqnili, ca s-nu si năstră-
șască 465. [Și: **angrăjqs** vb. IV].
Ângărqiă f. Clacă, (adv.) de
 geaba. *Cqni angărqiă scoati, di*
coadă tradzi, se zice despre aceia
 care nu fac nimic, care stau de
 geaba. Com. T. P. [Și: **angărqiă** f.].
 — Din tc. *angarija*, (arom. *angărîje*).
Ângħiăl m. v. *anghil*.
Ângħișés vb. IV } v. *ghiu*.
Ângħiuri f. }
Ângħil m. Înger. *Trimes-au*
domnu angħiălu ca să-l' la lea
sūflitu (trimese Dumnezeu înger-
 rul...) 1/62. *Fu lat di angħil' la*
dōmnu (a fost luat de îngeri...) 2/22

cf. 10/6, 14. [Și: **angħiăl** m. D e r i v a t: **angħilusés** vb. IV = speriu
 pe cineva pe neașteptate, prin sur-
 prindere. *Tșuma s-la dună,.. la-*
ngħilusit fitșoru (mânca-l-ar ciuma,
 mi-a speriat copilul) 479; **angħi-**
lusiri f. = sperietură; **angħilusit**, -ă
 adj. = speriat]. — Din gr. *ἀγγελος*
 (sau bg. *angel*), arom. *ang'el*.

Ângħilusés vb. IV } v. *angħi-*
Ângħilusiri } *luses*.
Ângħilusit -ă adj. }
Ângħiós adv. v. *dijos*.
Ângħirminișqs vb. IV } v. *ghî-*
Ângħirminișqt, -ă adj. } *armi*.
Ânglăvés vb. IV v. *glăves*.
Ângl'it vb. I. Înghit. *Caru cu*
spîn s-la-ngl'itam, nu-ñ cădea cota
greatsă (caru cu spini să-l fi în-
 ghițit...) 496. *Cqti no-am angl'itat*
 12. *Îelă di anglită treî picătur...*
anglito șasi glătchi 15/94. [Și:
ngl'it vb. Derivate: **angl'itári**
 f., **angl'itát**, -ă adj. = înghițit;
anglitătúră f. = înghițitură]. — Din
 lat. **in-gluttio*, -ire, (arom. *angl'it*).

Ângl'itári f. }
Ângl'itát, -ă adj. } v. *angl'it*.
Ângl'itătúră }
Ângl'êts vb. I }
Ânglitsári f. } v. *gl'ets*.
Ânglitsát, -ă adj. }
Ângl'itsătúră }
Ângrăjqs vb. IV, v. *angărjqs*.
Ângrăș vb. I }
Ângrășári f. } v. *gras*.
Ângrășát, -ă adj. }
Ângrășătúră f. }

Ângreé vb. I. Îngrec. *Ropa'n loc ăngreacă* (piatra pe loc e grea) 636. || Apăs. *La cucuună l'-ăngreacă ardžu* 17. [C o m p u s (cu pref.) *pruăngreé* (pru + ăngrec) vb. I = îngrec. mai mult]. — Din lat. **ingrēvico*, -are, (arom. *ăngrec*).

Ângrôp vb. I v. *groapă*.

Ângrôs, -ă adj. Gros, cf. g r o s. *Ângroasă carni* = pulpă ALR. 2251.

Ângrôs vb. I. g r o s.

Ângrupări f. } *groapă*
Ângrupăt, -ă adj. }

Ângruşăt, -ă adj. g r o s.

Ângunisés vb. IV (refl.). Mă grăbesc. *Cari si ănguniseaşti, curon si umărăşti* (cine se grăbeşte, repede oboseşte). [D e r i v a t e: ăgunisiri f. = grabă; ăgunisît, -ă adj. = grăbit. C o m p u s (cu pref.) *zăn-gunisés* (ză + ăngunises) vb. IV = mă grăbesc, mă pripesc. *Iel zăngunisit lo măcsomu*] 11/41. — Din gr. ἀγωνίζομαι, (arom. *ăyūnisescu*).

Ângunistri f. } v. *ăgunisés*.
Ângunist, -ă adj. }

Ânjerbuşqs vb. IV v. *iarbă*.

Ânjós adv. v. *jos*.

Ânjúg vb. I. Înjug. *L'-ănjugo boil'* (înjugă boii) Com. G. D. D e r i v a t e: ănjugări f. = înjugare; ănjugăt, -ă adj. = înjugat. id. C o m p u s (cu pref.) *dijug* (<lat. di(s)-jugo, -are) = scot din jug, dejug. *Dijugă-l a boii şi paşti-l a până stard* (dejugă-i boii şi paşte-i). *Dijugo*

un bou 5/45; *dijugătoări* f. = dejugătoare. Com. G. D. — Din lat. *in-jūgo*, -are, (arom. *nğug*).

Ânjugări f. } v. *ănjug*.
Ânjugăt, -ă adj. }

Ânjúr vb. I Înjur. *Nu l-ănjură tsista uom, nu-i cabathîă* (nu-l înjura pe omul acesta). [D e r i v a t e: ănjurări f., ănjurăt, -ă = înjurat; ănjurătură f. = înjurătură]. — Din lat. **in-jurio*, -are, (arom. *ăngur*).

Ânjurări f. } v. *ănjur*.
Ânjurăt, -ă adj. }
Ânjurătură f. }

Ânlíz adv. v. *alíz*.

Ânlqş vb. IV v. *loş*.

Ânluzqs vb. IV v. *lud*.

Ânmár vb. I } v. *mar*.
²**Ânmár** adj. }

Ânmól' vb. I v. *moali*.

Ânmúgur vb. Imbobocesc, dau în muguri. *Ca işqră nasară, con si pucătară la vitsă, ăa-ŭ ănmugurqtă* (când ieşiră afară şi se uitară la viţă, o văzură cu muguri) 9/31. [D e r i v a t: ănmugurqi f. = îmbobocire; ănmugurqt, -ă adj. = îmbobocit, cu muguri].—Derivat din *mugur*.

Ânmugurqi f. } v. *ănmugur*.
Ânmugurqt, -ă adj. }

Ânmul'ári f. } v. *moali*.
Ânmul'at, -ă adj. }

Ânmultqs vb. IV v. *mult*.

Ânmurtsqs vb. IV. Amorţesc. Com. T. P. [D e r i v a t: murtsqnă f. = gură-cască 455. C o m

p u s (cu pref.) dizmurtsqs (dis + murtsqs) vb. IV = desmorteşce]. — Din lat. **am-mortuo*, -ire, (arom. *amur sîscu*).

Ånmurtsqs vb. IV v. *mut*.

Ånqd vb. I v. *nod*.

Ånplée vb. I v. *plec*.

Ånrăjés vb. v. *²roşu*.

Ånruşqn vb. I v. *ruşoni*.

Ånruşqs vb. IV v. *roş*.

Ånsănătuşqz vb. v. *sănătati*.

Ånsâr vb. I v *sari*.

Ånşărări f.

Ånşărât, -ă adj. } v. *anşor*.

Ånşărătură f. }

Ånsiptăvês vb. IV. Răguşesc. Com. G. D. — Din bg. *sipka* « heiser ».

Ånslăbnês vb. IV v. *slab*.

Ånsór vb. I 1º. (Despre băieţi).

Însor. *Tsista fitşor ăn trei zoli s-la'nsor dupu noastră feţă* (băiatul acesta, după trei zile o să-l însor cu fata noastră). *Si anşurq 2/11. Si anşurără 1/14. 2º.* (Despre fete). Mărit. *Åmpirātu anşurq marea feată şi... ql' zisi la mai mica: « tu nu ver si ti'nsor? »* (împăratul mărită pe fata mai mare şi zise la cea mai mică: « tu nu vrei să te măriţi? ») 12/39. [Şi: nsor vb. I. D e r i v a t e: anşurări f. = însurătoare, măritiş, însurat, măritat. *Si vind la anşurarea* (să ajungă la însurat) 22/94; anşurât, -ă adj. = însurat, măritat. *Io di cqn sam anşurată* (de când sunt măritată) 12/39; anşurătură f. = însurare. C o m p u s

(cu pref.) prinsor (pri + ansor) = mă însor, mă mărit din nou. Com. I. L.] — Din lat. **in- uxōro*, -are, (arom. *ansor*).

Ånşqr vb. I. Înşir. *Ş-u anşărq casa cu [peşt]* (îşi înşiră casa cu peşti) | Brodez, chendisesec, scriu. *Anvitsătura nu si'nşară cu bodu* (învăţătura nu se scrie cu ţepuşul pe cap) 499. [Şi: nşqr vb. I. D e r i v a t e: anşărări f. = înşirare, anşărât, -ă adj. = înşirat, ornat. *Cătsuuya lu fitşoru mic anşărată cu furliñ* (căciula pruncului ornată cu monede de aur) 3/35; anşărătură f. = colan. *Anşărătura ay dutsi ră-masnicu la feată ăntru nuntă* (colanul îl duce logodnicul la fată, înainte de nuntă). Com. I. L.]. — Derivat din *şor « şir ».

Ånspicăt, -ă adj. v. *spic*.

Ånspúm vb. I v. *spumă*.

Ånstrécl'u vb. I v. *streacl'ă*.

Ånsúd vb. I

Ånsudări f. } v. *sud*.

Ånsudât, -ă adj. }

Ånsurări f.

Ånsurât, -ă adj. } v. *ansor*.

Ånsurătură f. }

Ånsurdzqs vb. v. *surd*, -ă.

Ånsus adv. v. *sus*.

Åntala-pântala. Când mai bine când mai rău. Com. T. P.

Åntămqñ vb. I v. *tămqñă*.

Åntărês vb. v. *tari*.

Åntárt m. (Grecism) Comitagi. Com. G. D. — din gr. *ἀντάργης*, (arom. *antartu*).

Antävälés vb. IV v. *täváles*.

Anterie f. v. *antirişă*.

Antică (pl. -ur) f. Lucru vechiu
Ca *vrină antică*, -i Com. G. D.
[Derivat: *anticeadzişă* f. = vânzător de lucruri vechi]. (arom. *antică*).

Antimănări f.

Antimănât, -ă adj. } v. *tămônă*.

Antimôn vb. I }

Antimnicat v. *mănicat*.

Antind vb. III v. *tind*.

Antirişă (pl. -ur) f. 1°. Haină femeiască în forma anteriului. *Antirişă poartă mul' erli cari trec di trejzots di ań* (anteriu poartă femeile care trec peste 30 de ani). | 2°. P. e x t. Materie stofă s. postav. *Brivinecu si dară ili di şaits, ili di antirişă*. Com. I. L. *Un cămilar cu trei cămili discărco turliş-turliş di antiriur* (...descărcă fel de fel de stofe sau mărfuri ţesute) id. [Şi: *anterie* f.]. — Din tc. *antery*, (arom. *antiriş*).

Antörn vb. I v. *torn*.

Antrári f. v. *antru*.

Antréb vb. I. Întreb. *Bătură pri un cõini şi la antribară*, (dădură de un câine şi-l întrebară) 6/12. *Ai si antribem* 7/12. *Au lo tru ună uđaje şu au antribă* 42/65. *Mi antreghi tu mini tse căbati ań ari dărată*, (mă întrebi tu pe mine...) 25/68. | R e f l. *mi antreb* = întreb pe unul pe altul, mă întreb pe la lume. *Na vem antribat* 15/15. *Si mi antreb*. [La Țârnareca pers. 2 dela ind. pres. *ăntrechî*. Derivate: *antribári* f. = întrebare,

antribát, niantribát, -ă adj. = întrebat, neîntrebat; = *antribătúrá* f. = întrebare]. — Din lat. *interrogo*, -are, (arom. *antreb*).

Antri prep. Între. *Un birbeatsi antru doi muntsă* (un berbec între doi munţi (= piduc' u) *61. [Şi: (întrebuinţat mult mai des) *ántru* (după câte am aflat, nu însemnează « în », spre a-l identifica cu d.-rom. « întru » (<intro), ci numai « între »). *Voş apu di iundi si anc' id doi munts, că, ca si antră antru munts, si piară* (...căci, dacă va intra între munţi, va pieri) 13/40. — Din lat. *inter* şi *intro*.

Antribári f.

Antribát, -ă adj. } v. *antreb*.

Antribătúrá f. }

Ántru prep. v. *antri*.

²**Ántru** adv. Înainte (cu înţeles local ca *ántru* din limba rom. veche) *Blugsluvitá să ieş di domnu şi antru tini şi dupu tini* (blagoslovită să fii de Domnul şi înaintea ta şi după tine) 6/11. *Tşę fětă al' işo ántru iel şi al' zisi* (...ieşi înaintea lui...) 20/9. *Si vătănaş şu antru tsarlu* (se omorau şi înaintea ţarului) 14/65. *Antru iel* 18/56. *Fitşorli' sa ca rayá antru soari* 630 | (cu înţeles temporal). *Antru ca să-l' iasă ...suflitu, zălumuti* (înainte de a-i ieşi sufletul, bolborosi) 350. *Ántru pirit* (înainte de a se face zi). [Şi: *ántru* adv. C o m p u s : (cu pref.) *príntru* (pri + *ántru*) adv. = înainte. *Si ti lea tini pri dupu*

tsină, Ili printru tsină? (să te ia pe tine după cină, ori înainte de cină?) 6/XI]. — Din lat. *ante* (+ *antri*).

³*Āntru* vb. I. *Intru*. *No-am uzot lup ăn sac si antră* (n'am auzit să intre lup în sac) 9/36. *Antraî, zisi lupu ib. Si antrum îo, că tu nu pots* (să intru eu...) 15/40 cf. 3/36, 3/11. *Si antrăm îo. Antrō ăn casă să-l' dară cavē. Antrats ăn pleamnitsă, ăn pal'ă. Antră mo tu* (intră acum tu) 5/13. | *Ān- antră ăn lucru* = îmi pasă, mă privește. *Tsi-ăn-antră ăn lucru* 6/76. | *Al' antrō* (cu *lostu*) = începu să-l bată, să-i dea peste el 6/13. [Și: (Huma) *īntru* vb. I. *Derivat antrări* f. = intrare | *Compușe*; (cu pref.): *zāntru* (ză + *antru*) vb. I = încep să intru, încep. *Că-l' zantrō, ancă doi boi si veă, l'i mănca* (când începu [să mănânce], de ar fi fost încă doi boi [tot] i-ar fi mâncat); *duāntru* (du + *antru*) vb. I = intru peste tot. *Nitsi nu duāntrō* (nici n'a intrat)]. — Din lat. *intro*, -are, (arom. *intru*).

Āntru adv. v. *antru*.

Āntsălég vb. III v. *antsileg*.

Āntsáp vb. I *întap*. *Āntsăpo coadili ăn mutșară* (vără cozile în mocirlă 17/8. (Refl.) mă fixeaz, mă așez, mă pun. *Con să-ă-mi antsap ăn frunti la lu ămpirātu il'ă* = când m'oi așeza pe fruntea fiicei împăratului) 24/4 cf. 25/4, III, 252. [*Derivate*: *antsăpări* f. = înțepare, vărare; *antsăpăt*, -ă adj. =

înțepat, vărît. *Scoati-u tsea răpa antsăpată 'n pimint*. Com. I. L.; *antsăpătūră* f. = înțepătură]. — *Derivat din tseapă*, (arom. *antsap*).

Āntsăpări f.

Āntsăpăt, -ă adj. } v. *antsap*.

Āntsăpătūră f.

Āntsért vb. I v. *tsert*.

Āntsilég vb. III. *Înțeleg*, pricep. *Nu pot să antsileg din spus, că sam groasă ăn cap* (nu pot să înțeleg...) 3/21. *Āntsiliseș?* 11/79. *Ātsōrlu cāndu antsileapti că nu-i bun lucru* 5/64. *Cāndu antsileaptisră* 6/64. *Tuntsea 'ntsileasiră*. [Și: *antsălég*, *antsiljăg* vb. III cf. 5/73 *Derivat*: *antsil'és* (cu negativul: *nintsilés*), -easă = priceput. *Āntsiles uom* (om priceput)]. — Din lat. *intelligo*, -ere, (arom. *ntsălég*, rar).

Āntsiljăg vb. III v. *antsileg*.

Āntsīng vb. *Încing*. *Ună sută di frats ăn un brōn antsīnș* (o sută de frați încinși cu un brâu = gardul) [Și: *ntsīng* vb. III. *Derivat*: *antsīns*, -ă adj. = încins]. — Din lat. [*in*] *cīngo*, -ere (arom. *tsīngu*).

²*Āntsīng* vb. *Încind*, aprind. *Focu antsīnsi ună casă* ALR. 3885.

— Din lat. *incendo*, -ere.

Āntsīns, -ă adj. v. *antsīng*.

Āntsīnūș vb. I v. *tșīnușă*.

Āntsqrts adv. v. *an*.

Āntuārñ vb. I v. *torn*.

Āntunerie m. *Întunerec*. *Āi să-ū prindim lamba că-î antunerie* (hai să aprindem lampa că-i întunerec) 2/7. *Āmno, ămno și bătū pri*

antuneric (umblă, umblă și dădu de întunec). — Din lat. *tenebricus*, -a, -um, (arom. *antunearic*).

Antunie vb. I. Fac întunec, întunec cf. *stimnes*. *Cari antunică, aș viniră casă si tsină* (dacă întunecă, veniră acasă să cineze) 5/68. *Ca si'ntunico* 20/93. [Și:

ntunie vb. I. **Derivate:** *antunieări* (ntunicari) f. = întunecat. *Pri la ntunicarea s-na flom la ducheau* (pe la întunecat să ne găsim la prăvălie). Com. I. L. *antunieat* (ntunieat) -ă adj. = întunecat, întunec. *Cum ra proapi antunicat, chinisi si fugă* (cum era aproape întunecat). 21/41; *antunieós*, -ă adj. = întunecos], arom. *ntunicai*.

Antunieări f.

Antunieat -ă adj. } v. *antunic*.

Antunieós, -ă adj. }

Antúrb vb. I. Întărat. Com. G. D. — Din lat. *turbo*, -are, (arom. *turbu*).

Anturtşqs vb.

Anturtşqt, -ă adj. } v. *turc*.

Anúmir vb. I v. *numir*.

Anútru adv. v. *nuntru*.

Anúrm vb. I v. *urmă*.

Anvălés vb. IV. Înelesc, acopăr. [Derivate: *anvăliri* f. = învelire; *anvălît*; -ă adj. = învelit, acoperit, fig. prefăcut. *Cărbuni anvălît* 110. Și: *nvălés* vb. IV. C o m p u s (cu pref.) *dizvălés* (dis + văles) vb. IV = desvelesc, descoper. *Calu zărămă cu tşitşorlu şu aș dizvăli* (calul... îl dezveli); *dizvălît*, -ă adj.

= dezvelit; *zăvălés* vb. IV (mbg. *zavalam*) = acoper cu ceva (cenușe, gunoi) pe deasupra. *Ca rudî un măcsom și sinfădd-sa al' la lo și al' la zăvăli ăn gnoi* 2/29]. — Din paleosl. *valiti*, (arom. *anvălescu*).

2Anvălés (șaic) vb. IV. Bat la puiă (șaiac). Com. V. J. — Din bg. *valjam*, (arom. *nvălescu*).

Anvăliri f.

Anvălît, -ă adj. } v. *anvăles*.

Anvărtés vb. IV. Învărtesc, (refl.) mă învărtesc, mă încolăcesc, dau târcoale. *Șărpili ișo din juăs și-l' si anvărti di gușă* (șarpele ieși de sub piatră și i se încolăci de gât) 1/76. *Fitşoru si anvărtea e zuuă pri lângă stăpōnu-su* 6/46. *Bărbātu u anvărteaști casa* = bărbatul conduce casa 13. [Și: *anvărtés* vb. IV. Derivate: *anvărtiri* f., *anvărtît*, -ă, adj. C o m p u s (cu pref.): *dizvărtés* vb. IV (dis + vărtes) = desvărtesc; *zănvărtés* vb. IV (ză + anvărtes) = încep să (mă) învărtesc (după bg. *zavărtam*) 30/2. Derivate: *zănvărtiri* f. = învărtitură, lovitură... *Un tăbur ascher tăl'q la ună zănvărtiri* 24/2. S i m p l u : (bulgărisim) *vărtés* vb. IV = învărtesc. *Cōn si va culcats, si-l' zits: «vărți-la cupanca»* 12/50]. — Din paleosl. *vrütēti*, (arom. *anvărtescu*).

Anvărtuşēdz vb. I (aromânism în Huma). Întăresc. Com. T. P.

Anvės vb. III Îmbrac. *Mic sam, mari sam, toată lumea u anvēs*

(= acu) *1. *Grøn anviscut* = grâul din spic. [Și: nves vb. III. D e r i v a t e: anvescămînt, anviștămînt, anveșmînt, anveștimînt a. = îmbrăcăminte. Com. G. D. C o m p u s: dizvės (dis + ves) vb. IV = dezbrac]. — Din lat. [in]vestio, *-ēre, (arom. *anvescu*).

Anvescămînt
Anveșmînt
Anveștimînt

a. v. *anves*.

Anvét's vb. I. Învăț, (refl.) mă obicinuesc. *Nu mi anvētsă, că ȝo știu di cōn ram tiniră* (nu mă învăța, căci eu știu de când eram tânără) 5/14. *Tsista an tot anvitsaȝ* 6/21. || Înteleg. *Tse si anvēts ca mi jungl'iș monoaptea* (ce-o să înțelegi că mă junghi acum noaptea) 15/55. [D e r i v a t e: anvét's (nvét's) a. = învățătură 504; anvitsăt, -ă adj. = obicinuit. *Bun im ȝa pri gnoȝ, noȝ im anvitsats* 18/29; anvitsătōr m. = învățător; anvitsătūră f. = învățătură; anvitsămînt a. = învățătură, învățămînt. Com. G. D. C o m p u s (cu pref.) zănvét's (ză + anvēts) vb. I (refl.) = mă obicinuesc, mă deprind. *Că-s-si zănvitsō, mamu, e zuȝă aș vineă* (după ce se obicinui, mamă) 3/III. dizvét's (dis + vets) vb. I = dezvăț]. — Din lat. *[in] vitio, -are, (arom. *anvets*).

Anviēs vb. IV. 1°. Înfășur, încolăcesc. *Aȝ anvii [rapca]ăn ună ruguzină și al' dēdi foc* (o înfășură a răpoaică într'o rogojină...) 27/85.

| 2°. Castrez, scopesc (despre armăsari) ALR. 5681. [C o m p u s (cu pref.) zănviiēs (ză + anviēs) vb. IV înfășur, (refl.) mă înfășur (de pe mbg. *zavijam*); dizviiēs (dis + viēs) = mă desfac, mă descolăcesc. *Dizvija-ti di pri cārliḡ* (descolăcește-te de pe cărlig) 4/76; anviūt, -ă = înfășurat, încolăcit]. — Din bg. *vija* (cu pref. *an-*).

Anviūt, -ă adj. v. *anviēs*.

Anvinătsqs vb. IV v. *vinăt*.

Anving vb. III. Îving, întrec. *Bărbatu cu caru si ducă, mul'area cu džepu si scoată, nu l-anvindzi* 115 cf. 14/39. [Și: nving, ving vb. III. Com. T. P. D e r i v a t: nvins, -ă = învins, întrecut]. — Din lat. *vinco*, -ēre, (arom. *azvingu*).

Anvins, -ă adj. v. *anving*.

Anvirin vb. I

Anvirinări f.

Anvirinós, -oasă adj.

v. *virin*.

Anvirzqs vb. IV v. *veardi*.

Anviscūt, -ă adj. v. *anves*.

Anvisizéz vb. I v. *vis*.

Anviștămînt a. v. *anves*.

Anvitsămînt a.

Anvitsăt, -ă

Anvitsătōr m.

Anvitsătūră f.

v. *anvets*.

Anzănuel'ări f.

Anzănuel'u vb. I

Anzinuel'ări f.

Anzinuel'u vb. I

v. *zinuel'u*.

Au-zúr prep. v. *zur*.

Ăpă f. v. *apu*.

Apansqz adv. Fără veste, pe neașteptate. *Tsista ticsirat vini apansqz* (această nenorocire veni pe neașteptate). Com. I. L. — Din tc. *apansyz*, (arom. *apansîze*).

Apătós, -ă f. v. *apu*.

Ăpir vb. IV (rar). Se face ziuă. *Fuzî, ună tsi apirî* (plecă, cum se făcu ziuă). Mai des se obicinuește: *Dă zorilî* (dau zorile). [Derivate: (Țârnareca): *pirîri* f., *pirit* a. = revărsatul zorilor...) 8/68]. — Din lat. *apĕrio, -ire*, (arom. *apir*).

Apîtșeă f. v. *apu*.

Após, -ă adj. v. *apu*.

Aprăsnés vb. v. *prăscăies*.

Apts adv. (Numai cu înțelesul de) închis în închisoare, în pușcărie. *Di treî aň di c'ăĭ apts* (de trei ani de când este închis în închisoare). Com. I. L. [Derivat: *aptsană* f. = închisoare, pușcărie. *Ca ișq tsela din aptsană* (ieșind acela din pușcărie) 25/18]. — Din tc. *habs* și *habsana* (din *habs-hane*), (arom. *hăbsănă*).

Aptsană f. v. *apts*.

Ăpu f. Apă. *Si fătš azqz ună căldari di ăpu* (să faci gata o căldare cu apă) 5/55. *Çon dorm și apilî* (în miezul nopții) 22. *Ăpu pupurită* = apă fierbinte 7/16 cf. 5/13, 28/65. *Ăpă-albă* n. de loc lângă Nânta. Com. G. D. *Ăpă licuvită* f. n. de izvor cu apă ce lecuiește, de unde și numele. La Per. Papahagi (Megleno-Românii I, 37) se dă greșit *Ăpa-li-Cuvită*, ca și cum cuvită ar

fi un n. propriu. *Ăpa-ratsi* = n. de fântână la Oșani. *Ăpa-l-Teana* id. lângă Cupa. [Și: (rar) *ăpă* f. Derivate: *após, -ă, apătós, -ă* adj.; *apîtșeă* f. (dim). — Din lat. *aqua, -am*, (arom. *ăpă*).

Ar vb. I Ar. *Aram un agru* 21/6. *Dracu ni ară ni sapă*. 215. *Tsela uratș aș ra ăň agru* 1/36. [Derivate: *arări* f. = arat. *Sfârșq di ararea* 5/36; *arătór* m. = arător; *arătúră* f. = arătură. Com. G. D.]. — Din lat. *aro, -are*, (arom. *ar*).

²**Ar** conj. v. *ară*.

Ără 1°. (Neaccentuat) conj. Iar. cf. *a ma, t u c u*. *Ără tsela deĭu aĭ zisi* 13/2. | 2°. (Accentuat) adv. Iarăși, din nou. *Din timp ăň tsista vacqț ișq ară să vin* (= la anul pe vremea asta eu iarăși o să vin). *Ără tșq aĭ zisi ară* (iar aceea îi zise iarăși) 29/2. [Și: *ar* conj. *Pul'u tse-ĭ pul' și Domnu-l' da, ar lă uqz*; *éră* conj. cf. 10/66 (arom. *iar*)].

Arabă f. (pl. *-bqĭ*) Araba. Com. G. D. — Din tc. *araba*, (arom. *arăbae*).

Arălqe a. Crăpătură mai mare, deschizătură. Com. T. P. | Timp disponibil. — Din tc. *aralyk* (arom. *aralîk'e*).

Ăramdžiia adj. Haramgiu, care mănâncă banii altuia de geaba. — Din (tc. *haramĭĭ*, (arom. *hă-rămĭĭu*).

Arări f. v. *ar*.

Arăt a. Plug. *Nu vez fițșoru pri mănūșa di arat?* (nu vezi băiatul

la coada plugului?) Com. T. P.
— Din lat. *aratrum*, (arom. *aratū*).

Arătôr m. }
Arătûră f. } v. *ar*.

Aravanlija adj. (Despre cal)
care merge în galop ALR. 5497.
— Din tc. *aravanly*.

Ărb (pl. -ur) a. Hârb. Com. I. L.
[Și răb, Com. I. G., rqb a.].
— Din bg. *hărb*.

Ărbét(i) a. v. *răbet*.

Ărbur m. Arbore, în spec. copac,
stejar, cf. ș u m ă, z l ă m b i t s ă.
*Côn trăgni călotșcă prin ună mil'ă
di arbur tritșe* (când trăgea paloșul,
trecea prin o mie de arbori) 12/24.
Ăn-arbur n. loc. (Lugunța). Com.
S. H. [C o l e c t i v: *arburîmi*
f. = mai mulți arbori, copaci].
— Din lat. *arbor*, -em, (arom.
arbure, la Fărșeroți *oarbăr*).

Arburîmi f. v. *arbur*.

Are a. Lemnul dela instrumentul
cu care se lucrează bumbacul. *Di
dôuli ports lu arcu ăi ligată tetiva*
(de ambele extremități ale arcului
este legat mațul s. sfoara). Com. I.
L.—Din lat. *arcus*,-um, (ar m. *arcu*).

Areătés vb. IV Horcăiu (în
sogn), cf. g ă r g ă r e s. *Tsela
arcătești* (acela horcăie). ALR.
2097. [D e r i v a t: *areătînă* f. =
flegmă, scuipat, ib. 2098. — Din
bg. *hărkam*.

Areătînă f. v. *arcătes*.

Ard. vb. Ard. *Scondurili li arsiră,
saldî dōy scōndurî nu ardeu* 12/29.
Țeți scōndurili li arsits 22/29. *Nitsi*

veacl'ă ruguzină nu-l' ardi (nu-i
pasă de nimic) 829. || Aprind, pun
foc spre a arde. *Moînista dimineatsă
si sculară, aș arsiră* [în text s'a
cules greșit: «arniră»] *furna* (...se
sculară și aprinseră cuptorul) 17/56
[Și: *ărzu* vb. III. *S-la arzu ăn
furnă* (o să-l ard în cuptor) 16/56.
D e r i v a t e: *árdiri* f. = ardere;
ardôs, -oasă adj. = (despre ardeiu)
iute. *Pîpercă ardoasă* (ardeiu iute)
562; *ars*, -ă adj. = ars; *arzătûră*
f. = arsură; *arzătôr* m. = arzător.
Com. G. D. C o m p u s (cu
pref.): *duard* (du + ard) vb.
III = ard peste tot, ard până la
capăt, sfârșesc de ars. *Până nu
duardi lumînarea* (până când nu
arde de tot lumânarea). — Din lat.
ardeo, -*ere, (arom. *ardu*).

Ardie vb. I Rădic, (refl.) mă
înalț. *Vizû... ună mari plyatșă...
și-ș ardicô cu mona* 4/77. *Ardicôm*
B. 5. *Ardicô sinița pupădiia* (ridică
masa preoteasa) 18/6. *Ca si ar-
dicat-aș năltu până 'n tser* (înăl-
țându-se sus până în cer) 14/61.
F i g. *L-ardicô lă cunac* s. *l-ardic
pri nalta* 290 = îl dau pe mâna
judecății, intentez proces în contra
lui 23. [Și: *ridie* vb. I cf. 9/77.
D e r i v a t e: *ardieări* f. = rădicare,
înălțare; *ardieât*, -ă adj. = ridicat,
înălțat. *Aș vrină coastă ardicată* =
te mănâncă pielea? 141. C o m -
p u s (cu pref.) *pudardie* (pud +
ardic) refl. (de pe bg. *podkren-
uvam*) vb. I = mă ridic, mă înalț

puțin. *Si-ȳ turim meara și s-na pudardicōm ca după meară* (să aruncăm mărul și noi să ne sculam...); *niardicăt, -ă* adj. = nericat.

Ardicări f. } v. *ardic*.
Ardicăt, -ă }

Ârdiri f. } v. *ard*.
Ardôs, -oasă, adj. }

Ardûl'a Nume de localitate în Lugunța. Com. T. P., cf. bg. *ardăc*, iden ic cu smreka.

Ardž a. Cheltuială. *La cucōnă l'-angreacă ardžu* (cucoanele au cheltueli) 17. *Cătunesc ardž* (cheltueli comunale) 957. [Derivat: *ărdžeseu* vb. IV = cheltuesc. *Voį si ardžescu multi pari* (vreau să cheltuesc multe parale) 26/65]. — Din tc. *harg*, (arom. *harge*).

Ardžes vb. IV } v. *ardž*.
Ardžeseu vb. IV }

Areāti m. Arete, berbec jugănit. Com. G. D. — Din lat. *aries*, -etm, (arom. *areate*).

Argăsés vb. IV-a Tăbăcesc. *Coajă argăsită* (piele tăbăcită) ALR. 6536. [Derivat: *argăsit, -ă* adj.]. — Din gr. ἀργάσω (arom. *argăsescu*).

Argăt m. Argat, (cu înțeles de lucrător. *Tsel'alants argats veay lăsată lucru*. [Și: *ragăt* m. *Si jungl'i un coįni dī si trimets la ragats* 5/55. Derivat: *argatlqe* a. = argatlic, lucrul, munca unui argat. *Din argatlqc ghīaști* 25]. — Din gr. ἀργάτης (sau bg. *argat*), arom. *argat*.

Argatlqe a. v. *argat*.

Argävän m. v. *ragavan*.

Argheł'ê f. Herghelie. *Argheł'ê dī cal'* ALR. 5599. — Din tc. *hergele*.

Ări f. } v. *ariă*.
Arie m. }

Ăriă f. (pl. *qrur*) Arie. *Din qrur al' ded vearga* (din arii îi dădui varga) adică l-am gonit. Com. G. D. *Ăriă Domnului* n. loc. (Lugunța). *Ăriă-l-Dava* n. loc (Cupa). [Și: *ări* f. Derivat: *arie* m. = curte]. — Din lat. *area*, -am, (a om. *arye*).

Ăripă f. (pl. *ierip, ierp*). Aripă. [Și: *iăripă, reăpă* f. Com. G. D. [Derivate: *ăripătă, iripătă* f. = oaie care nu umblă cu celelalte oi laolaltă id.], (arom. *areapită*).

Ăripătă f. v. *aripă*.

Arisés vb. IV. Îmi place ceva. *Bîrbêru aȳ vizû feata și aȳ arisi* (bărbierul o văzu pe fată și-i plăcu) 3/38. [Derivate: *arisiri* f., *arisit, -ă* adj. = plăcut]. — Din gr. ἀρίσκω, (arom. *arisescu*).

Arisiri f. } v. *arises*.
Arisit, -ă adj. }

Aritș m. (numai în Huma, la ceilalți *ej*). Arici. Com. T. P. — Din lat. *ericius*, (arom. *aricȳ*).

Ărmqn vb. III v. *rămqn*.

Arnăút m. Albanez. *Arnăut-tșimê* n. de fântână (Oșani) | Derivat: *arnăutsés* adj. = albanezesc. *Ȳoi arndutseșt* (oi mai mari cu lâna albă, mai aspră). Com. I. G. cf. ghigănes. — Din tc. *Arnaut*, (arom. *Arbines*, lat.).

Arnăutsés adj. v. *Arnăut*.

Ars, -ă adj. v. *ard*.

Arşănitş m. }
Arşin m. v. } *arşon*.

Arşon m. Cot, arşin. *Leasili sa mai nalti di cot un arşon* B. 8. [Şi: (Țărnareca) arşin m. *Un arşin di pândză* (un cot de pânză) 7/66; răşon, răşin m. *Un răşon di antiriă* (un cot de postav). Com. C. I. Diminutiv: arşănitş m. Com. G. D.]. — Din tc. *arşyn*, (arom. *arşine*).

Ărt m. Ogar. — Din bg. *hărt*, (arom. *hărtu*).

Artic Rest, sfârşit (numai în expresia) *artic până ȳa* (în sfârşit până aici). — Din bg. *artik* (<tc. *artyk*).

Ărtirisés vb. IV. Prisosesc. Com. G. D. [Derivat: ărtirisări f. = prisosire]. — Din gr. *αρτηρίω*, (arom. *artirisescu*).

Arzător m. }
Arzătură f. } v. *ard*.

Ărzu vb. III v. *ard*.

Ăs part. (Țărnareca) O să, să. *Io ăs nergu la dăvūa* (eu o să merg la județ) 11/65. *Io ă si ner lă bisearcă* (eu o să merg...) 19/68. *Io ăs in* (eu o să vin) 19/68. *Ăs ts-ay l'ay* (o să-ți o iau) 11/65. *Ăs tsă duc* (o să-ți aduc) 17/65 cf. 5/68, 9/66, 14/65, 19/65, 29/65. — Din *va să*, (arom. *va-s*).

Asán în *Asan-di-Christu*, *Asan-di-Cole*, *Asan-di-Seba*, *Asan-bei-di-Agoș-aga*, toate nume de Români

(cf. Capidan *Meglenoromânii* I, 17 și 13, nota).

Asăr m. Zeciuală la Turci. Com. Gh. T. Din tc. *asar*.

Ășea Nume de loc în Nânta. Com. H. I.

Aschier m. 1°. Soldat. *Un aschier 2/21, ... Cən vizū ascheril'* 14/39, 195. | 2°. Oaste, armată. *Mult ăscher* (oaste multă) 14/38. *Tot ăscheru* (toată armata). [Şi: *aschir* m.] — Din tc. *asker*, (arom. *ask'ere*).

Aschir m. v. *aschier*.

Aschitiă m. Pustnic. Com. G. D. — Din bg. *asketija*.

Ășconsum! interj. (Turcism). Halal să-ți fie, bravo! *Ășconsum, il'u la ămpiratu* (halal să-i fie fiului împăratului) 6/34.

Ășiehiarē adv. pe față. — Din tc. *aşikjare*, (arom. *aşik'aree*).

Ășlădăsés vb. IV-a Altoiesc ALR. 6098. Cf. a ș l a m ă.

Ășlamă f. Altoiu ALR. 6099. Din tc. *arşlama*, (arom. *arşlămae*).

Asli adv. v. *alix*.

Ăspră f. Ban. *Aspra roși nu peari* (iarba rea nu piere) 26. [Diminutiv: spritșcă f. = lescaie, aspră. Com. G. D.]. — Din bg. *aspra* (gr. *ἀσπρον*). (Pentru răspândirea cuvântului cf. G. M ye. *Ngr. St.* 12), (a r m. *aspră*).

Asprîmi f. v. *aspru*.

Ăspru, -ă adj. (rar) Aspru. *Lonă aspră*. Com. T. P. [Derivat: asprîmi f. = asprime id.]. — Din lat. *asper*, -a, -um, (arom. *aspru*).

Ăstăz adv. v. *zuuă*.

Astrét adv. Stânenit, oprit, lipsit. Com. T. P. — Din tc. *astret*, (arom. *astrete*).

At m. Armăsar. *Atu ăi mai juni di cal* (armăsarul este mai voinic...) Com. I. G. cf. a i g o r. — Din tc. *at*, (arom. *atȳ*).

Atȳli f. (pl. -*ol'ur*). Partea casei dintre tavan și acoperiș; talpa casei ALR. 3764.

Atȳr a. Hatâr. *Di atȳr capu ș-la da* 27 cf. 28. — Din tc. *hatyr*, (arom. *hatîre*).

Ăts! pron. v. *tu*.

²Ats interj. Strigăt ce se întrebuițează când vrea cineva să oprească catării de a mai merge. (La Oșani) m u t ș i. [Și: *ătsă*]. — Onomatopoe.

Ătsă f. r. Fir de țesut (cf. ALR. 5758), sfoară cf. i r. *Si nu mi vinz priună cu căpestru ily cu atsa* (să nu mă vinzi... cu sfoara) 16/79. *Atsă nu ve* 2/28. | 2. Spec. (la moară). Coarda teicii. Com. C. I. [Derivat: *atsîtșeă* f. (dim.)]. — Din lat. *acia*, -*am* (arom. *atsă*).

²Ătsă! interj. v. *ats*.

Ătsi particulă, servind la introducerea parataxelor. *Atsi si dusi...*, *atsi la ruptsi...* *căti ună meră și el...* 16/19. *Aș fost-ăȳ vrină ȳară doȳ frats*, *atsi ș-veaȳ sadi ună vacă* 1/69 cf. 6/19, 2/23, etc. — Pare a fi același cu «aci» (<*ecum-hic*) întrebuițat în: aci se joacă, aci râde, aci plânge...

Atsîtșeă f. v. *atsă*.

Ăȳ pron. v. *ȳa*.

²Ăȳ pron. v. *ȳel*.

³Ăȳ art. m. de cazul gen. A lui (întrebuițat numai în Țârnareca). *Tricură pri l-ăȳ tsarlui poartă șu si džucaȳ cu mearile. Ăȳ tsarlui feată cum șideă...* (trecură pe la poarta țarului... fata țarului...) 9/68. *Tru ăȳ zmeȳlui curiȳă* (în pădurea balaurului) 24/68. *Ăȳ tsarlui fițșor* 11/66. (arom. *al*).

Ăură f. Răcoare. *Simintsa... o-punim ăȳn un loc ȳundi-ȳ aură* B. 4. *Vini aură* (vine recoare) ALR. 2559 Com. I. L. [Derivat: *aurós* -ă adj. = răcoros (arom. *a-vros*)]. — Din lat. *aura*, (arom. *avră*).

Aurós, -ă adj. v. *aură*.

Auzitȳr f. plur. v. *ud*.

Avă f. v. *hava*.

Ăvdu vb. IV v. ³*ud*.

Ăvgust m. August. *Niști ȳor brumă cadi și lă Avğust*. Com. I. L. — Din bg. *avgust* (gr. *αὐγουστος*), arom. *avgustu*.

Avliȳă (pl. -*ur*) f. Curte, casă, palat. *Damȳan năriditu cu multi avliur* 12/VII. — Din gr. *αὐλή* (bg. *avlija*), (arom. *avlie*).

Avrări f. v. *avredz*

Avrédz vb. I (aromânism în Huma). Răcoresc Com. T. P. [Derivat: *avrări* f. = răcoare *avrós*, -ă adj. = răcoros]. Pentru etimologie cf. *a u r ă* (arom. *avredzu*).

Avrós, -ă adj. v. *avredz*.

Azăr adv.

Azărdisés vb. IV } v. *azqr*.

Azărleq a. }

Azdisés vb. IV. Turbez cf. anturb. *Flq di azdisi, cqt află cota azdiseaști* (află de turbează, cu cât este tratat mai bine, cu atât turbează mai mult). Com. G. D. [Derivate: *azdisiri* f. = turbare; *azdisit*, -ă, adj. = turbat]. — Din tc. *azdyrmak*, (arom. *azdisescu*).

Azdisiri f. }

Azdisit, -ă adj. } v. *azdises*.

Ăzim m. Aluat nedospit: *lutsol nistăfsit* (cf. *stăfses*) ALR. 4026.

Azlq. Praf de pușcă ce se întrebuița odată la puștile cu cremene. *Al' lq azlqcu* 29. — Din bulg. *azlyk*.

Azmăe m. Zăvoi. Se mai zice *mutșară*, loc *mutșărlif*. ALR. 2485.

Ăznă f. Comoară, hazna. *Flq ună aznă di pari* (află o comoară de parale). — Din tc. *hazna*, (arom. *hăznă*).

Azqr adv. Gata. *Si fats azqr ună căldari di apu* (să faci gata o căldare de apă) 5/55. *La bili vichi, la feasi azăr* 16/43 cf. 3/36, 17/93. [Și: *azăr*, *hazqr* adv.]. Derivate: *azărdisés* vb. IV = pregătesc ALR; *azărleq* a. = pregătire. Com. G. D. — Din tc. *hazyr*, (arom. *hazîre*).

B

Ba! interj. Ba. *Ba! nu virușes si ducă* (ba! nu cred să se ducă). — Din bg. *ba*, (arom. *ba*).

Băbă f. 1°. Babă, bunică. *Mul' ari-sa și băbă-sa* 1/22. *Cqn si pișă babili* = în faptul zilei. *Țarba-babă* = jocul « baba oarbă ». ALR. 4337. *Baba-țarbă* = cărăbușelul, dobă de porc: « si ampl'ă cu carni drob, uris și sönzi di porc » ALR. 4138, cf. d e a d. | 2°. Moașă. Com. G. D. | 3°. (la moară) Brotacul sau broasca. Com. C. I. | 4°. (la moară) Polița prăsnelului id. [Derivate: *băbîtșeă* f. (dim.); *băbl'ôc* m. = bătrân, om gras și greoiu. *Tsista-i un băbl'oc*; *băbl'itsă* f. = femee bătrână; *băbl'ie* m. = băbiță. Com. T. P.; *băbés* vb. IV = moșesc. *Mumă-sa singur aș la băbi fitșoru*; *băbîri* f. = moșire. *Tată-su nu ra la băbîrea lu il'ă-su*. Com. G. D.] — Din bg. *baba*, (arom. *babă*).

Băbăieă m. (Nânta) Tată. — Din bg. *babajko*.

Babalq m. Babalâc. Com. G. D. — Din tc. *babalyk*.

Băbés vb. IV }

Băbîri f. }

Băbîtșeă f. }

Băbl'ie m. }

Băbl'itsă f. }

Băbl'ôc }

v. *babă*.

Băbûehje f. Mugure, boboc. *Li runiră băbuchil'* (fărămițară mugurii) 9/56. — Din gr. *μπουμπουή*, (arom. *bubuk'e*).

Băcădârnîc m. Mămăligă din făină de porumb sau de grâu. *Pupadija al' zitsi la pôpa*: « aș să

Avrós, -ă adj. v. *avredz*.

Azăr adv.

Azărdisés vb. IV } v. *azqr*.

Azărle a. }

Azdisés vb. IV. Turbez cf. anturb. *Flq di azdisi, cqt află cota azdiseaști* (află de turbează, cu cât este tratat mai bine, cu atât turbează mai mult). Com. G. D. [Derivate: *azdisiri* f. = turbare; *azdisit*, -ă, adj. = turbat]. — Din tc. *azdyrmak*, (arom. *azdisescu*).

Azdisiri f. }

Azdisit, -ă adj. } v. *azdises*.

Ăzim m. Aluat nedospit: *lutsol nistăfsit* (cf. *stăfses*) ALR. 4026.

Azlq. Praf de pușcă ce se întrebuintă odată la puștile cu cremene. *Al' lq azlqcu* 29. — Din bulg. *azlyk*.

Azmăe m. Zăvoi. Se mai zice *mutșară*, loc *mutșărlif*. ALR. 2485.

Ăznă f. Comoară, hazna. *Flq ună aznă di pari* (află o comoară de parale). — Din tc. *hazna*, (arom. *hăznă*).

Azqr adv. Gata. *Si fats azqr ună căldari di apu* (să faci gata o căldare de apă) 5/55. *La bili vichi, la feasi azăr* 16/43 cf. 3/36, 17/93. [Și: *azăr*, *hazqr* adv.]. Derivate: *azărdisés* vb. IV = pregătesc ALR; *azărle* a. = pregătire. Com. G. D. — Din tc. *hazyr*, (arom. *hazîre*).

B

Ba! interj. Ba. *Ba! nu virușes si ducă* (ba! nu cred să se ducă). — Din bg. *ba*, (arom. *ba*).

Băbă f. 1°. Babă, bunică. *Mul' ari-sa și băbă-sa* 1/22. *Cqn si pișă babili* = în faptul zilei. *Țarba-babă* = jocul « baba oarbă ». ALR. 4337. *Baba-țarbă* = cărăbușelul, dobă de porc: « si ampl'ă cu carni drob, uris și sönzi di porc » ALR. 4138, cf. d e a d. | 2°. Moașă. Com. G. D. | 3°. (la moară) Brotacul sau broasca. Com. C. I. | 4°. (la moară) Polița prăsnelului id. [Derivate: *băbîtșeă* f. (dim.); *băbl'ôc* m. = bătrân, om gras și greoiu. *Tsista-i un băbl'oc*; *băbl'itsă* f. = femee bătrână; *băbl'ie* m. = băbiță. Com. T. P.; *băbés* vb. IV = moșesc. *Mumă-sa singur aș la băbi fitșoru*; *băbîri* f. = moșire. *Tată-su nu ra la băbîrea lu il'ă-su*. Com. G. D.] — Din bg. *baba*, (arom. *babă*).

Băbăieă m. (Nânta) Tată. — Din bg. *babajko*.

Babalq m. Babalâc. Com. G. D. — Din tc. *babalyk*.

Băbés vb. IV }

Băbîri f. }

Băbîtșeă f. }

Băbl'ie m. }

Băbl'itsă f. }

Băbl'ôc }

v. *babă*.

Băbûehje f. Mugure, boboc. *Li runiră băbuchil'* (fărămițară mugurii) 9/56. — Din gr. *μπουμπουή*, (arom. *bubuk'e*).

Băcădârnice m. Mămăligă din făină de porumb sau de grâu. *Pupadija al' zitsi la pôpa*: « aș să

dărom băcădarnic » 19/6. [Și: bu-
cădărnice m. Com. T. P. — Din
mbg. *bakărdanik*.

Băcăl m. Băcan. *Si află pri la
bacal'* B. 15. [Derivat: *băcălqe*
a. = băcănie]. — Din tc. *bakal*,
(arom. *băcal*).

Băcălqe a. v. *băcal*.

Bacăm m. Băcan (lemn cu care
se roșesc ouăle de Paști). *Bacamu
ăi un lemn roș*. Com. I. L. — Din
tc. *bakym*, (arom. *băcime*).

Băclă f. Fasole boabe. *Sats di
baclă ili di mel'* B. 4. *Bacla si
seamînă pri gărnișoară* (fasolea se
seamănă prin porumbișuri). *Baclă-
di-mătscată* (fasole cu bobul mare)
baclă-parpudă f. (un fel de fasole
care crește de timpuriu; are bobul
mic și este foarte gustoasă). Com.
N. T. — Din tc. *bakla*.

Băcqr a. Aramă, vase de aramă:
Tseastă casă ari mult băcqr. — Din
tc. *bakyr*, (arom. *băcîre*).

Băcșiș a. Bacșiș. *Si-l' da mari
bacșiș* (o să-i dea mare bacșiș)
4/34. [Și: *bășiș* a. *Tsi bășiș tser*
15/2]. — Din tc. *bakșiș* (arom.
băcșișe).

Bădivă adv. Fără plată, de geaba.
Com. G. D. — Din tc. *badihava*,
(arom. *bădihăvae*).

Bădžă f. Ochiul podului. *Au
scoasi prin bădžă* (o scoase prin
ochiul podului) 12/55 cf. 31, 841.
[Diminutiv: *bădžinte*, *budže-
nîc*, *budžinîc* m. = coșul casei pe
unde iese fumul. *Casa noastră ari*

dou bădžinits. Com. I. L. Cf. și
ALR. 684 și 3865]. — Din tc.
bağa, (arom. *băğă*).

Bădžănăc m. Cumnat (două s.
mai multe persoane ale căror ne-
veste sunt surori). *Bădžinacu meș
si dusi la leamni*. Com. I. L. [Și:
bădžinăc m. id.]. — Din tc. *ba-
ğanak*, (arom. *băğinac*).

Bădžinăc m. v. *bădžănac*.

Bădžinîc m. v. *badžă*.

Băftșă (pl. -ur) f. Grădină cf.
gărdină. *Si dar ună băftșă* (o
să fac o grădină) 4/57, 5/57, 8/IV.
[Și: *bahtșe* f. *Tega s-dusi la bahtșe di
vali* 1/X; cf. B. 9. *baštșăvândžôjă*
m. = grădinar ALR. 6000; plur.
Băhtșur = n. loc (Huma). Com.
T. P. — Din tc. *bagča* (mbg.
bafča), arom. *băfčă*).

Bag vb. I Bag, pun. *Săptă direc
li bagă* (bagă-le subt grindă) 3,4/66.
[Derivate: *băgări* f. = băgare
punere; *băgăt*, -ă adj. = băgat,
pus, așezat], (arom. *bag*).

Băgări f. v. *bag*.

Băgăróditsă f. v. *buguroditsă*.

Băgăt -ă adj. v. *bag*.

Bahtșe f. v. *baftșă*.

Băhtșur f. pl. v. *bahtșe*.

Băja adv. Aproape, cam, prea,
mult, *Flai un sidžim...*, *la feș ăn
doj, băja pruchio* (găsii o sfoară, o
făcui în două, aproape a ajuns)
2/63. *Băja văcqt am no-am măncat*
(multă vreme este de când n'am
măncat) 5/91. [Compus (cu
pref.) *zăbăja* (ză + băja) = mult,

multă vreme. Com. D. P.]. — Din tc. *baja*.

Băjăldisēs vb. IV Leșin. Com. G. D. [Derivate: **băjăldisiri** = f. leșin; **băjăldisît**, -ă adj. = leșinat]. — Din tc. *bajelmak*, (arom. *băjăldisescu*, cf. dacor. *imambaildi*).

Băjăldisiri f. }
Băjăldisît, -ă adj. } v. *băjăldises*.

Băjăr a. (Oșani) Șiret, șnur, cu care femeile își leagă «tasul» subț bərbie; (rar) baier, șir cu mărgеле. *Tasul si leagă cu un băjăr*. Com. I. L., (arom. *bair*).

Băjăt, -ă adj. Care nu este proaspăt, stătut. Com. T. P. — Din tc. *bajat*, (arom. *băjat*).

Băjeuș Numele unei mahalale în Nânta (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 11).

Băjîăr m. v. *bañă*.

Băireác (pl. -tsă) a. Steag. ALR. — 1424. — Din tc. *bairak*, (arom. *băirak'e*).

Băjūr m. Bujor. [Și: **bujūr** m. ALR. 1910]. — Din sl. *božur*.

Bal' (despre oi). Cu pată albă în frunte. Com. G. D. (Cf. arom. *bal'u*). — Despre originea cuvântului, vezi B g ea în *Dacoromania*, III 208 cf. și II 29.

²**Băl'ă** f. pl. Bale. *Al' cură bal'ăli* Com. G. D. [Derivate: **bălēs** vb. IV = a face bale la gură. Com. T. P.; **bălós**, -oasă, adj. = bălos. *Mucosu ș-bati peză di bălosu* (mucosul își bate joc de bălosul) id.; **mbălășēs** vb. IV (refl.) = mă

umplu de bale. *Si-mbălășaști* (se umple de bale) ALR. 2102]. — Din lat. **baba*, -am, (arom. *bale*).

Bălăntiță f. Bucată de fier și, în spec., de glonț; fig. prostii, nerozii, fleacuri. Com. T. P.

Bălăúrá adj. (despre prună) Mare. *Prună bălăură* ALR. 6082.

Băl'că f. Pământ. *Popa da cu bal'ca di busiuc* ALR. 2771.

Bălcon a. Balcon. Si pusi pri bálcon 8/39. — Din bg. *balcon*, (it.), (arom. *bălcane*).

Bălēs vb. IV v. *bal'ă*.

Bălét a. Bilet. *Bălet di viti* (bilet de vite la târg) ALR. 5661.

Bălig vb. I v. *baligă*.

Băligă (pl. *boaliz*) f. Balebă. *Scot boaliz mol'* B. 11. *Boaliz mănăncă* (spune minciuni) 32. [Derivate: **bălig** și **ămbălig** vb. I (refl.) = mă baleg. *Al' tsi ămbăligo ăñ chiesi* (i s'a bălegat în pungă) 15], (arom. *baligă*).

Bălós, -oasă adj. v. *bal'ă*.

Băltă f. Baltă cf. *bătălatșe*, *Calu ștucni ăñ baltă* (calul se înfundă în baltă). *Băltă'ă* n. de fântână (Oșani), *Băltă-mică* n. loc (Huma), *Băltăroși* n. loc. (Cupa), *Băltă-seacă* n. loc. (Baro-vița), *Balta-tșair* n. loc. (Lugunța), (arom. *baltă*).

Băltăe m. v. *băltiță*.

Băltiță f. Săcure, bardă, topor. *Ca qu lo băltița* 18/55, cf. 10/16, 20/28. [Derivate: **băltăe** m. = topor, secure (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 53); **băltiță** f. Lo-

cu ună bălbijică si dișchică leamni (luă cu o secure să despice lemne) 20/68; baltitîșcă f. *Aș lă sădi ună baltîșcă* 13/71]. — Din bg. *baltija*.

Băltijică f. }
Băltitîșcă f. } v. *băltiîă*.

Băl'úr. Nume de câine. Com. T. P.

Bam! interj. Bam! *Bam!.. cu tufeacu* 8/57, cf. 6/27.

Bămbănișt, -ă adj. Buced, copil umflat la față, nesănătos ALR. 4163.

Bambărés vb. IV Băzâiu cf. v ă n g ă r e s ALR. 4416.

Bămă f. Bamie. — Din tc. *banja*, (arom. *banîe*).

Bań m. pl. (la sg. rar). Monedă veche de aramă; gologan. Com. I. G. — Din bg. *ban*.

Băńă (pl. -ońur) f. Baie cf. a m a m i. *Ari ișot ună băńă... și... tots si duc* (a ieșit (= s'a făcut) o baie și toți se duc) 6/38. [D e r i v a t e: băńez vb. I (refl.) = fac baie; băńár, băńiár m. = băiaș, cf. a m ă m d ă o i; băńiști f. = n. loc. (Lugunța), unde au fost, odată, băi]. Com. T. P. — Din bg. *banja*.

Băncă (pl. *bńncur*) f. Bancă.

Băńderă f. Steag. Com. T. P. Din it. *bandiera*, (arom. *băńderă*).

Băńelă f. v. *bunelă*.

Băńez vb. I }
Băńiști f. } v. *bańă*.

Băpcă f. (pl. -chi). Floricele de porumb, cocoși. AAR. 4109.

Bără f. Loc mocirlos, mocirlă.

Porcu nostru ađ ăń bară. [D e r i v a t: bārqcă, bārōșcă f. = mocirlă mai mică. *Ĵunsi lăńgă ună bārqcă* 3/51]. Com. D. P. — Din bg. *bara*.

Bărăcă f. Barieră la intrare în oraș. ALR. 2608. — (Dacor.).

²Bărăcă f. (pl. -ots). Bărăcă de scânduri. ALR. 3830. — (Dacor.).

Barbă f. Barbă. *Cu coasa cuses barba* 4/14 cf. 158; *barba-părtșuluĳ* (s. *prăťșuluĳ*) = un fel de ciupercă, care crește vara prin păduri; *Barba-prăťșuluĳ creasťi prin pul' ăńđ*. Com. I. L. [D e r i v a t: bārbós, -oasă adj. = bărbos; bārbítșcă f. (dim.)]. — Din lat. *barba*, -am, (arom. *barbă*).

Bārbălășcă f. v. *bārbărașcă*.

Bārbălits m. Brâncă. Com. T. P. — Din bg. *urbalec* « Rotlauf ».

Bārbărașcă f. Căcărează de capre. *Āncărcq bārbăroș'i ăń loc di tșireș* 2/18 cf. 4/18. [Și: bārbălășcă f. ALR. 1799]. Pentru etim. cf. mbg. *bārbuška* id.

Bārbărés vb. IV. Vorbesc prostii, flecăresc, trāncānesc, dārdāresc. *Nu pără-ń barbăriă* (nu mai dărdări mereu) 696. [D e r i v a t: bārbăriri f. = flecăire, prostii]. — Din mbg. *bārbaram* (bg. *bārljam*).

Bārbăt m. Bărbat. *Ună mul' ari și un bārbăt* 1/14. *Vini și bārbătă-su* 16/56 cf. 113. [D e r i v a t e: bārbătés, -easă adj. = bărbătesc; bārbătească = partea din biserică

rezervată pentru bărbați; **bărbă-teaști** adv. = bărbătește; **bărbătîmi** f. = adunare de mai mulți bărbați. *Ca zătsuço cămbanea, toată bărbă-timea si dunô*; **barbătîts** (dim.) m. Com. G. D.]. — Din lat. *barbātus*, -a, -um, (arom. *bărbat*).

Bărbătească f. }
Bărbătești adv. } v. *bărbat*.
Bărbătés, -ească }
Bărbătîmi f. }

Bărbîtscă f. }
Bărbós, -oasă adj. } v. *barbă*.

Barcă f. *Barcă* cf. *veaica*.
Ună barcă 23/78. — Din it. *barca*.

Bardăc a. v. *bărdac*.

Bărdăc a. *Ulcior* (se întrebuințează la nuntă, cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 44), cf. *potș ditsară*). *Tșuş- bărdac*, se zice când s'a îmbătat cineva. Com. I. L. [Și: *bardăc*]. — Din tc. *bardak*.

Bărdet v. *brad*.

Bărdi a. plur. (La războiu). Brațe, brățare, bățeli, mănuși. Com. H. I. [Derivat: **bărdilie** m. = prăjină lungă, beldie id. — Din bg. *bărdo*.

Bărdilie m. v. *bărdi*.

Bărdză f. Nume de capră cf. neagra, rusa, siva, etc. Com. G. D. — Cf. alb. *bardhé'*.

Băre }
Bări } adv. v. *barim*.

Barim adv. Cel puțin, barem. [Du-ya] *până casă barim* 4/58. [Și: **băre, bări** adv. *Bari un nu aîră mărghit* 33/65 cf. 13/66, **bérim**

béri adv. *Nu putuş beri si-ń la trimets* 9/51 cf. 2/50]. — Din tc. *barem*, (arom. *barem*).

Bărliv, -ă adj. Zăpăcit, amețit. *Uaiă bărlivă* = oaie căpie. *Sta ca vrină uaiă bărlivă* = stă tristă. Com. I. G. [Derivat: **ambărlivés** vb. IV = amețesc, zăpăcesc, (despre oi) devin căpiu. Com. I. L.]. — Din bg. *bărliv*.

Bărlóe m. v. *bărlog*.

Bărlóg m. Culcuș la animale și la paseri, bărlog. *Si sculo di pri bārloc* (se sculă din culcuș) 11/83. *Ān bārlogu di cōni ubideș pōni* (în culcușul căinelui cauți pâine) 35. — Din bg. *bărlog*.

Bărnés vb. IV v. *burnes*.

Bărnitsă f. (pentru *mel' barnitsă* cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 51). Un fel de meu. *Ia ya ari uopt cupiti di ghipt: unu aî di mēl', lāntu aî di barnitsă, lāntu aî di grōn și lāntu aî di sicară* 9/4. [Derivat: **bărnitșqñă** f. = paiul barniței; se dă ca nutreț la oi. Locul unde se cultivă barnița cf. *ovișonă*]. — Din bg. *branica*? Înțelesul nu se potrivește.

Bărnitșónă f. v. *barnitsă*.

Bărnivée v. *brinivéc*.

Bărnút a. Tabac. *Trasi uneac bārnut și cătsq si chifcăiască* (a tras puțin tabac...). [Și: **burút** a. ALR. 4294]. — Din tc. *barnut*, (arom. *bărnute*), cf. alb. *běrnót*.

Bărócă }
Bărqșcă } f. *bară*.

Bároovitsa N. loc. în Meglen. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 7, 19, 27).

Bărsoghîăr adj. Se zice despre un om înalt și prost; nătărău, narod, prost. *Cată ca bărsoghîăr* (se uită ca un nătărău). *Ăń tsi pruvîsî că bărsoghîăr* (mi-a venit ca un prost) 33, 34. [Și: **bărsoghîr** adj.].

Bărút a. Praf de pușcă.—Din tc. *barut*, (arom. *bărute*).

Baş vb. I. (Țárnareca, Huma). Sărut, cf. *b a t ș c u*. Com. T. P. — Din lat. *bassio*, -are, (arom. *baș*).

²**Baş** part. (Întotdeauna în legătură cu un alt cuvânt). De frunte, primul, cel mai bun. *Cari poati... si-l' lea un bașbirbec* (care poate să-ia un berbece din cei buni) 1/37. *Baş-tșișma* n. loc. (Cupa). — Din tc. *baș*.

Băsămâts pl. Rampă la scări, treaptă. ALR. 3851. — Din tc. *basamak*.

Băscă f. Bască ALR. 5810. *Bască di lônă* = bucată de lână. Com. C. I. *Lă deadi căti ună bască di lônă*. — Cf. alb. *baskë*, (arom. *bască*).

Bășcă adv. Deosebit, separat, aparte. *Sfacă pîini băscă* (fiecare pâine aparte) 16/4. *Bășca-bășca aș leșiră*, 17/4 cf. 20/51, B. 6. — Din tc. *baška*.

Băseărică f. Biserică. *Snaga 'n biseărică și mintea 'n tulăriști* (cu trupul în biserică și...) se zice despre cei ipocriți 813. *Am ună*

băseărică pri un direc sta (= bureatili) *10. *Biseărica-mari*, *Biseărica-mică* n. de biserică în Oșani. [Și: *biseărică*, *biserică* f. *S-mi duc la biseărică* 34/18, *biserică*, -ă adj. = bisericos]. — Din lat. *basilica*, -am, (arom. *biseărică*).

Bășibuzúe m. Bașibuzuc. — Din tc. *bașibozuk*, (arom. *bașibozuc*).

Bășiș, a. v. *baçış*.

Băsmă (pl. -ur). Stambă. — Din tc. *basma*, (arom. *băsmă*).

Băstră f. Rugina grâului.

Baștăvândžôjă m. v. *baftša*.

Băstún a. Baston. *Ăń breg vę un ded c'un băstun* 10/1. — Din bg. *bastun* (it.), (arom. *băstune*).

Bat vb. III. Bat, (refl.) mă bat. *Că ișo moinista si bată cu tsela yomu* 32/2. *Ai... să na batim* cf. 27/2. *Bat peză* = îmi bat joc. *Nu mi pritorn, ca si bată peză* 2/II. *Bat til'al* (cf. *dau til'al*) 4/86. *Bat tămbură* = cânt din cobză 25/90. *Bătú zeazit* (s. zeajst) = s'a iscălit 36. *Ăń bat capu di ropă* = mă frământ cu mintea 83. *Mi bati bun* = are să-mi fie bine. *Cată, din jurimint să nu țieș, că nu ti bati bun* 8/25. *Bat pri* (s. di) = dau de cineva s. întâlnesc pe cineva. *Bătură pri un cîini* (...dădură de un câine) 6/12. *Bătú di un ded* (întâlni un bătrân) 2/2 cf. 8/12, 1/12.

[Derivate: **Bătire** f. *Bătirea soarili* = miazăzi. (Com. G. D.), revărsatul zorilor. *Di la bătirea soarili până la scăpîtat* B. 15. *Prima*

măncari s-iiă la batirea soarili ib. 5; **bătut**, -ă adj. = bătut. *Sam bătută* (sunt bătută) 6/19. *Ăi bătut ăn cap* = nu este în toate mințile 769; **bătănă** f. = vâltoare. *Bătaña-dila-Sireanu* n. loc. (Cupa). *Bătaña* n. loc. (Barovița); **bătănisés**, vb. IV = bat în piuă. C o m p u s : (cu pref.) **izbăt** (iz + bat) vb. III (după bg. *izbivam*, mbg. *izbijam*) = 1°. bat de a bine. *Tsela porcaru la izbătu* (porcarul acela îl bātu bine) 8/20 cf. 6, 7/20. | 2°. Respir. *Mult ăn curon izbati* (respiră repede). Com. C. I.; **răzbăt** (răz + bat) vb. III = trec prin ceva, răzbat. Com. I. L.]. — Din lat. *batto*, -ere, (arom. *bat*).

Bătălășe f. Băltoacă. *Bătălatșe di apu* (băltoacă de apă care se face în drum) ALR. 2507. Derivat din *baltă*?

Bătănă f. v. *bat*.

Bătândžoiă m. Piuar cf. *bă-t a n ă*. ALR. 1729.

Bătănisés vb. IV v. *bat*.

Bătărneăști adv. v. *bitorn*.

Batavotșe m. v. *batcu*.

Băteu part. (În unire cu un nume). *Batcu-lupi* = cumătre lup. *Bini viniș batcu-lupi*, 5/72. *Batcu-votșe* id. *Zăstaț batcu-votșe* ib. [Și: *batavotșe* (din *batcu-votșe*)]. — Din mbg. *batko*.

Bătijuni f. v. *batiz*.

Bătiz vb. I. Botez. *Să... la bătiz* (să-l botez) 5/86. *La bătizp odža* 6/86. [Derivate: **bătizări** f. = botez. *Dupu bătizari, lumea si gu-*

steaști la casa lu micu; **bătizăt**, -ă adj. = botezat; **bătizător** m. = botezător; **bătijuni**, **butijuni** (<lat. *baptidio*). f. = botez, botezare. *Di la butijuni nu-i spilat*. 66]. — Din lat. *baptizo*, -are, (arom. *pătedzų*).

Bătizări f.

Bătizăt, -ă adj. } v. *batiz*.

Bătizător m.

Bătoánă N. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I 23).

Batș m. Baci. *Batșu si dusi lă bătșolă*. Com. I. L.

Bătșeu vb. I. Sărut, cf. *sărut*. *La bătșcară* (il sărutară) 17/56. *Si bătșcară* (se sărutară) 13/58. *Nu pot bătșcari mōna* (nu pot săruta mâna) cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I 132. *Tu batșchi* (tu săruți) ALR. 2093. [Și: *bătșeum* vb. I)]. — Din *baș* + *mutșcu* (*Meglenoromâni*, ib.), (arom. *baș*).

Bătșilîn f.

Bătșiliști f. } v. *bătșol'ă*.

Bătșol'ă f. Stână. *Si dar ună bătșol'ă* 2/56. *Bătșol'ă di ports nu-s fatsi* (stână de porci nu se face) 587 cf. 822. *Bătșol'a-Ghiuluț*, n. loc. (Oșani). [Și: *butșol'ă* f. ALR. 5373. Derivate: **Bătșiliști** n. loc. (Huma), unde au fost vreodată stâne. Com. T. P. **Bătșilîn** id. la Cupa]. — Din bg. *bačilo*.

Bătut, -ă adj. *bat*.

Băuva n. loc. (Barovița).

Bea adj. v. *beat*, -ă.

Beaľ adj. Alb, frumos. *Si ȧasă pri beľi* = o să ȧiasă la iveală 44.

[Derivate: **beáluș** -ă adj. = un lucru care nu-i bine colorat în roș sau în alb. Com. G. D. *Capră bealușă*; **bêlea** f. = nume de cătea. *Belca -n latră ă deal* *4; **beliț** m. = nume de câine. Com. G. D.; **Belitsa** f. = n. de râu care se varsă în Meglenița. Com. T. P.; **bilusés** vb. IV (refl.) = mă sulemenesc; **bêlți** adj. = alb., albicios]. Com. T. P.]. — Din sl. *běl* (arom. *biāl*, cf. Capidan. *Elem. sl. în dial. arom.* 58).

Beáluș, -ă adj. v. *beal*.

Beări f. v. *beau*.

Beát, -ă adj. [Și: *beà* adj. *Cari nu fuži beà dă la muntă?* 502. Derivat: *beátsiște* f. beție. Com. I. G.]. — Din lat. *bibitus*, -a, -um, (arom. *ambitat*).

Beátă f. Calțavetă cf. *pudveschi*. *Cupilașil' poartă beati cu tsufts*. Com. I. L. cf. și Capidan, *Meglenoromânii* I, 40. — Din lat. **bitta*, -am. CDDE. 143.

Beáu vb. II. Beau *S-na dutsim s-biām āpu* 2/73. cf. 27/68. *L'ă biū g'etsu* = a tulit-o, 4 fugit, a șters-o 981. *Ān si biā* = mi-e sete 2/74. [Și: *biáu* vb. II. Derivate: **beări** (*beri*) f. = băutură. *Ĭo mo ąts las mǎncări și beri* 6/2. *Dq-n dustur mǎncari și beri* (în text greșit: *dq-n dustur beri*) 6/91; **bijătură**, **bijutură** f. = băutură, **bijtór** m. = băutor. Compose: (cu pref.): **prubéau** (*pru* + *beau*) vb. III = îmi vine poftă pentru

apă, m'apucă setea (după mbg. *pri-pivam*). *Āl-tsi prubiū apu lă fitșor* 5/51, 12/49; **pribeáu** (*pri* + *beau*) vb. III (*Liumnița*) 2/73, 10/64; **dubeáu** (*du* + *beau*) vb. II (după bg. *dopi-vam*) = beau până la sfârșit, beau peste tot. *Mini mi ari dubiut* 10/3; **năbeáu** (*na* + *beau*) vb. II (după bg. *napivam*) = beau; **năbiūt**, -a adj. (cf. bg. *napien*) = beat.] — Din lat. *bibo*, -ere, (arom. *beay*).

Bêbi m. Numele ce dă fratele mai mic la cel mai mare, *nene*. *E ghidi, bebi, cumuvoltși* 4/13. *Bebi să-n mi drobească* 3/I. — Din mbg. *bebi*.

Beg m. *bei*. *Si dusi la un beg* 7/18 cf. 8/IV. [Derivate: **bighitsă** f. = soția beului. *Bighitsa ș'ari sultanat* (begoaica își are luxul ei) 43; **biglqe** (tc. *beglyk*) f. = boierie]. — Din tc. *beg*.

Bêi m. v. *curcubeai*.

Beichi v. *belchi*.

Beilie Numele unei mahalale în Nânta (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I 11).

Bêlbitsă f. Un fel de pește, bel-diță. Com. I. G. [Se zice și **bêlvitsă** = păstrăv, bg. *bêlvica*].

Bêlea f. v. *beal*.

Bêlechi Poate (că)... *Belchi putem* 7/19 cf. 2/34. [Și: **bêichi** 2/12 cf. 14/9]. — Din tc. *belki*.

Belitș m. v. *beal*.

Bêlitsa f. v. *beal*.

Beloglávă adj. (despre oaie) Cu botul alb la oaie neagră. Com. T. P. — Din bg. *bêla glava*.

Belonógă f. adj. (despre oaie) cu picioarele albe la oaia neagră. Com. T. P. — Din bg. *běla noga*.

Bělvitsă f. v. *belbitsă*.

Béri adv. v. *barim*.

Bérim adv. v. *berim*.

Bes vb. IV. Băs. *Ăn ună ticvă bes* = stau bine 777. *Si beş trei-orî* 2/70. [Şi: *bişqs* vb. IV. Derivate: *bişqri* f. *Bişqrea-i sănătoasă, ama-i ruşinoasă*; *bişonă* f. (<*bissina) = băşină. *Bişon goali* = minciuni, prostii 959, *bişănós*, -ă = băşinos; *bişătură* f. = băşină]. — Din lat. *bissio*, -ire (= *vissio*), (arom. *bes*).

Beşbunăr N. loc. (Oşani).

Besminitsă (di porc) f. Untură groasă de porc, osânză ALR. 749.

Bétşfi f. pl. Nădragi de lână, cf. pătur, jambiere. Com. G. D. — Din mbg. *bečvi*.

Bibă f. Carne. *Dq-l' uneac bibă la tsista sirumă*. Com. I. L. | Un fel de brodărie. — Din alb. *bibă* (arom. *bibă* « raţă »).

Bie m. Bou în vârstă dela 3—5 ani, junc, taur. *Că vrin bic ăi juni* = e tare ca un taur 310 cf. 45. [Derivate: *bueăjés* vb. IV (despre porci) = mârlesc. *Portsil' si bucăş pri tşirişar* (porcii se mârlesc în Iunie). Com. I. L. = *bueăiri* f.; mârlire]. — Din bg. *bik*.

Biehjár m. Neînsurat. Com. C. I. — Din tc. *bikjar*, (arom. *bikjar*).

Bieuvăt. Râncaciu. Com. T. P.

{ **Bighiitsă** f. v. *beg*.

{ **Biglqe** a.

Bigór m. 1°. Piatră poncie care se taie ușor cu securea și slujește la clădirea căminurilor. Com. I. G. | Un fel de mușchiu verde ce se face în fundul văilor pe pietre, vara, când apele scad. *Rqpa cari si trăculeaști, nu catsă bigor* (acela care schimbă stăpânii nu face avere, 637). [Derivat: (ad. 1°). **Bigurliva** f. n. loc. (Cupa). Com. N. P.]. — Din bg. *bigor*.

Bigurliva f. v. *bigor*.

Biătură f. }

Bițór m. } v. *beay*.

Bițúe (pl. -*tsă*) a. Turmă ALR. 1797, cf. *bil'uc*.

Bițutură f. v. *beay*.

Bij m. v. *biş*.

Bijăniă f. n. loc. (Cupa). Com. C. P. — Din sl. *běžanije*.

Bijúşcă (pl. -*chi*) f. Ac cu gămălie. ALR. 5756.

Bilă f. Par, prăjină, *bilă*. *Am un dead cu ună bilă ăn cur. Bila-de-Varnic* n. loc. (Huma), *Bila-lungă* n. l. (Oşani). — Din bg. *bilo*.

Bilbil m. v. *birbil*.

Bil'că f. Buruiană care vindecă; leac, doctorie. *Al' fuzt cuvetu la bil'că* B. 15. *Cqñ si culcă, puneă nişti bil' ts la pitşoari*, 6/49 cf. 7/49. *Bil'că-di-buric* = un fel de plantă lecuitoare. *Bil'ca-di-buric ăi licu-vită. Bil'că-furească* id. *Cu bil'ca furească si licues tăl'ătură*. Com. I. L. [Derivat: *bileutín* (pl.) =

ierburi, buruieni. — Din bg. *bilka*.

Bileutîn v. *bil'că*.

Bileà f. Belea. *Day di bileà* 196. [Și: bileauă f.]. — Din tc. *bela* (arom. *bilae*).

²**Bileà** adv. Chiar, la drept vorbind. *Nitsi nu-l' tșoni si antră ăn casă bileà* (nici nu îndrăznește să intre în casă chiar). *Ghjudș-bilea* = abi. *Ghjudș-bilea la putum sculari* (abia l-am putut scula). [Și: **bilim**, **bilî** adv. Com. G. D.] — Din tc. *bile*.

Bileág a. Semn, țință cf. *n i-ș a n*. *Mines s. day bileagurli* = schimbă semnele, inecele la lo-godnă. [Derivate: **bileájnie** (bg. *bělěžnik*) = semn, (fig.) minune; însemnat. *Di toati tsești si spunim noj døy maĵ bileajnitsi* B. 13; **bilijes** vb. (bg. *bělěža*) = pun semn, în-semnez. La țesut, când femeea este pe sfârșite și începe sulul să se întrevadă prin fire, se zice *deadi domnu di bilijō*, adică a ajuns la capăt 48. | Vaccinez]. — Din bg. *belĕg*.

Bileájnie a. v. *bileag*.

Bilés vb. IV. Belesc, jupoiu. *Mo s-ti biles* (acum să te jupoiu...) 25/8 cf. 4/52. [Derivate: **bilîri** f. = belire; **bilît**, -ă adj. = belit, jupuit]. — Din paleosl. *běliti* (arom. *bilesu*).

Bilî adv. v. *bilea*.

Bilijes vb. IV v. *bileag*.

Bilîlă f. Albeață, suliman. Com. I. L. cf. **bilîri**. — Din bg. *bělilo*.

Bilim adv. v. *bile*.

Bilintróc m. Un fel de piatră mai tare decât cremenea, de culoare albastruie. *Că bilintroc*, se zice unuia care este sănătos tun. 958.

Bilîri f. rumenele. ALR. cf. *bililă*.

²**Bilîri** f. } v. *biles*.
Bilît, -ă adj. }

Bilîtsă f. Oaie cu lână albă. *Toati bilîtsi și rusi* (toate albe și roșcate) 7/94. — Din bg. *bělîca*.

Biltsűg m. Belciug. Com. P. M. — Din bg. *belčug*.

Bil'úc (pl. -*uts*) a. Turmă, grămadă, număr mare. *Un bil'uc di uoi* 7/25 cf. 8/27, 46. *Un bil'uc di uamiñ jung'ats* 17/7 cf. 3/32. [Și: **Bil'úcă** n. loc. (Conțco)]. — Din tc. *beuluk* (arom. *buluk'e*).

Bil'úcă v. *bil'uc*.

Bilusés vb. IV v. *beal*.

Bindisés vb. IV. Imi place. Com. G. D. — Din bg. *bendisv am* (tc.).

Bîni adv. Bine, bun cf. *b u n*. *Si-ancalic pi cal bini* 39/65. *Bini viniș* 5/72, cf. 5/85, 17/47, 2/1. | Adj. *Di tuntsea 'ntsileasiră că ra binli dōmmu* (...era bunul Dum-nezeu) 19/56. — Din lat. *bēne* (arom. *g'ine*).

Binivrée m. v. *brivinec*.

Birbeátsi m. Berbece. *Si tsirtay pri un birbeatsi mort* (...se certau pe un berbece mort) 1/39 cf. 8/23, 2/52. *Birbeatsi bitorn* (berbece peste 3 ani). *Birbeatsi-tșucăit* (ca-

strat). [Și: birbée m. *Leazi un birbēc mai bun* 2/37 cf. 1/37. Derivate: birbieăr m. = berbecar; birbitșoe m. = berbecă tânăr (2—3 ani). — Din lat. *berbex*, -*ecem* (= *vervex*), arom. *birbec*.

Birbée m. v. *birbeatsi*.

Birbér m. Bărbier. *Căsa lor ra carși cu căsa la un birbēr* (casa lor era în fața casei unui bărbier) 3/38. [Derivat: birbirnītsă f. (bg. *berbernica*) = bărbierie. Com. T. P.]. — Din tc. *berber*, (arom. *birber*).

Birbieăr m. v. *birbeatsi*.

Birbil m. Privighetoare, cf. s l ă v e a j. Com. T. P. [Și: bilbil m.]. — Din tc. *bülbül*, (arom. *birbil'*).

Birbirnītsă f. v. *birber*.

Birbitșoe m. v. *birbeatsi*.

Birda adv. Din nou, încă odată, iarăși. *Birda fuzedă* (iarăși pleca) 1/42. *Birda spusiră* 21/43, cf. 9/31, 12/84. — Din tc. *birda*.

Birichét a. Berechet, belșug. *Birichet nu si fatsi* 5/26. — Din tc. *bereket*, (arom. *birik'ete*).

Birislav N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 6, 7, 9, 20, 24).

Bîru interj. Se spune tinerilor voinici, ca semn de admirație pentru vitejia lor. *De, biru, de!* 47. — Din alb. *bir*, (arom. *biro*).

Biș m. Nume de insectă, bumbăr. *Biș veardi* (cățelul Frasinilor. *Cantharis viscatoria* L.) ALR. 6549. *Biș din baligă* (bumbăr de balebă) ib. 6562. *Biș amputstot* (ma-

mornic) ib. 6568. [Și: bij m. *Flo... un bij* 15/51, cf. 27, 28, 29/51].

Bișănós, -ă adj. } v. *bes*.
Bișătúră f. }

Bișcă (di pin) f. cucuruz de brad. ALR. 974. — Din mbg. *biška*.

Biseárică f. } v. *băsearică*.
Biserică f. }

Bișică f. }
Bișiehítșcă f. } v. *bișqcă*.
Bișieós, -ă adj. }

Bisinét-camen (Numai în povești). Piatră-scurpă, piatră nestemată. Com. C. I. — Din bg. *bezecen-kamen*.

Bisirieós, -ă adj. v. *băsearică*.

Bișqcă f. Bășică. Com. G. D. [Și: bișcă f. (Huma). Derivat: bișieós, -ă adj. = beșicos; bișiehítșcă f. (dim.). — Din lat. **bes-sica*, -*am* (= *vessica*), (arom. *bișică*)].

Bișqnă f. }
Bișqri f. } v. *bes*.
Bișqs vb. IV. }

Bístritsa N. de râu (Nânta).

Bístru, -ă adj. Limpede, clar. *Di la bistra apu biù* 14/32, cf. 5/59; *bistra tșesma* (fântână limpede) 13/19. — Din bg. *bistra*.

Bitărneátsă f. }
Bitárnése adj. } v. *bitqrn*.
Bitárnítșăe adj. }

Bitqrn, -ă adj. Bătrân. *Un äscher bitqrn ra fuzit din cavgă* (un soldat bătrân...). *Lqnă bitqrnă* cf. l q n ă. [Derivate: bitărneátsă, bătrâneátsă f. = bătrânețe. *Dună ăn tinireatsă ca si-ts tsi află la bătăr-*

neatsă 39. *Con aî mai bun să trazi moneşă, an tiniretsă ili an bătărneţă* 3/15, cf. 2, 4/15. *Bitărneatsa-i măncoasă* (bătrâneţele sunt anevoioase) 408; (rar) *bătărnes*, (mai des) *ambătărnes*, *ambitărnes* vb. IV. = îmbătrânesc. *Cmo, ca ambătărniî, stăponu nu mi va* (acuma, dacă îmbătrânii...) 8/36 cf. 4, 6/12; *ambătărniî* f. = îmbătrânire; *ambătărniî*, *ambitărniî*, -ă adj. = îmbătrânit; *bitărneşe* adj. = bătrânesc; *bătărneşti* adv. = bătrâneşte; *bitărniţae* adj. = bătrâior. Com. G. D.]. — Din lat. **betraus*, -a, -um (= *veteranus*), (arom. *bitărnu*, rar).

Bitşae N. de fântână (Huma).

Bitşchidzi m. Tăietor de scânduri. *Tru cali aş flă un bitşchidzi* 23. — Din tc. *bičkiġi*.

Bívol m. v. *bivol*.

Bívol m. *Bivol*. *Tăl'ară trej bivol'* 2/67, cf. 14/66. *Bivol'* n. loc. (Cupa). [Şi: *bívol* m. *Derivate*: *bivolitsă* f. = bivoliţă; *bivultşae* m. = bivol mic. Com. G. D.]. — Din bg. *bivol*, (arom. *buval*).

Bivolitsă f. } v. *bivol*.
Bivultşae m. }

Blăditsă n. loc. (Huma).

Blagoslovés vb. IV. }

Blagusluvé vb. IV. }

Blagusuvé vb. IV. } v. *bluguvises*.

Blagusuvít, -ă adj. }

Blaguvisés vb. IV. }

Blănă (pl. *blon*) f. *Blană* de

lemn. *Că cu foarfitsli tal'ă blon* (spune la minciuni). [*Derivate* *blănav*, -ă adj. = mincinos, care spune lucruri de necrezut; *blănavă* f. = mâncare prea grasă (se mai zice şi: *tangoasă*). Com. I. G., cf. *tăngos*; *blănés* vb. IV. = spun minciuni], (arom. *blană*).

Blănav, -ă adj. }

Blănavă f. }

Blănés vb IV }

v. *blană*.

Blăstém a. v. *blastim*.

Blăstím vb. I. *Blestem*. *Si anvirinş şi li blăstímş* (se supără şi îi blestemă) 27/94. [*Derivate*: *blăstímări* f. = blestem. Com. I. L.; *blăstímát*, -ă adj. = blestemat; *blăstém* a. = blestem]. — Din lat. **blastēmo*, -are, (arom. *blastim*).

Blăstímări f. }

Blăstímát, -ă adj. }

v. *blastim*.

Blátsa N. loc. (Nânta). *Blatsamari*, *Blatsa-mică* n. loc. (Oşani).

Blazeăġnit adj. v. *blazeġi*.

Blazeġ adv. Ferice, fericit. *Blazeġi-l' la tsista ūom* (ferice de omul acesta). [*Derivat*: *blazeġnit* adj. = fericit. *Blazeăġnits sa tătônli cu fişor pricupsits* (fericiţi sunt părinţii cu copii pricopsiţi) 773]. — Din bg. *blazē*.

Blazeġnit adj. v. *blazeġi*.

Blienés vb. IV. Bor sc, vărs. Com. G. T. — D n bg. *blīkam* (bljukam).

²*Blienés* vb. Mă uit, zăresc. *Lisitsa că blicni şi aŭ vizū* (vulpea dacă se uită şi o văzu). — Din mbg. *blīkam* (aor *blīknah*).

Bliznă f. (La Oșani, numai cu însemnarea) oțel. *Țom juni ca blizna* (om voinic ca oțelul). Com. I. L. — Din bg. *blizna*.

Bliznăc, -ă adj. Geamăn (despre oameni, vite, fructe etc.) *Frats bliznats* = frați gemeni. *Prună bliznacă* = o prună care crește lipită de altă prună ALR. 6089. | Un fel de brodărie. — Din bg. *bliznak*.

Bloñ (pl. lui *blană*) Cele două scânduri care leagă tălpile războiului, cf. r a z b o i.

Blondă f. Erisipel. — Din lat. *blandus, -a, -um*, (arom. *blândă*).

Blor a. Nume de plantă ierboasă. Com. T. P. — Din mbg. *blor*.

Bluguslúvít, -ă adj.	} v. <i>bluguvises</i> .
Blugusóv a.	
Blugusuvés vb. IV.	
Blugusuvít, -ă adj.	

Bluguvisés vb. IV. *Blagoslovesc, binecuvintez. Aș bluguvisi apa și undă-ură si feși apa bluguvisită rachișă* (o binecuvântă apa și de odată se făcu... rachișu) 4/25. [Și: (mai nou) *blagoslovés, bluguslúvés, blagusuvés* vb. IV. | Derivate: *blagusuvít, -ă* adj. = *blagoslovit*; *Blagusuvít si ieș* 10/60, *bluguslúvít, -ă* adj. *Bluguslúvită să ieș di dōmnu* 6/11. *blagusuvít, -ă* adj. *An blagusuvít* (an *blagoslovit*) 54. *bluguvisít, -ă* adj.; *blugusóv* a. = *blagoslovenie, binecuvântare. Tsivă nu voș, tucu blugusov tser* (numai binecuvân-

tare cer) 11/6]. — Din paleol. *blagosloviti*.

Boădnice m. Ajunul Crăciunului; butuc care arde de sărbătorile Crăciunului. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 37—38). — Din bg. *bădnik*.

Boări f. Vânt, vânt puternic, furtună. *Cum ti turi boarea?* (cum te-a adus vântul) 8/38, cf. *5. *Pri boari-l' zits* (vorbești în vânt) 52, cf. 5*, 708, *boari-neagră* = vijelie cu furtună. Com. I. G., *boari cu neașă* f. = vânt cu zăpadă. *Boarea cu neașă bati di cutru Cujuc* (La Lundziñ). *Boari di șona* = boari cu neașă. Cf. tc. *bora*, (<gr. βορέας), bg. *bora* și *bura*, id. Meyer-Lübke îl derivă din lat. *boreas*, punându-l în legătură cu celelalte forme remanice REW.

Boășă f. v. *boș*.

Bob a. Bob, grăunte. *Un bob*. [Și: *bôbeă* f. *Bobchi di smăreacă* = fructul juniperului. Com. I. L.; *bobchi* (pl. lui *bob*) = nume de floare de culoare violetă, nasture; un fel de broderie. — Din bg. *bob*.

Bôba f. Nume de capră. Cf. *bardza, tșunga, tșupa, neagra, siva, rusa* etc. Com. G. D.

Bôbeă f.	} v. <i>bob</i> .
Bôbehi f. pl.	

Bod m. Ghimpe, bold, țepus. *Măgaru si 'ntsapă cu bodu*. Com. I. L. *Avvitsătura nu si-nșară cu*

body 'n cap 499. *Bodu la chirchel* = cataramă ALR. 3312. *Bod di albină* = acul albinei, ib. 5458. [Derivat: *ambôd* vb. I. = îmboldesc (cu ind. prez.: *ambod*, *ambodz*, *amboadă*, *ambudom* etc.) ALR. 5663. *L-ambudq uneac* 34/51; spin, întap. *Mi amboadă* (mă spină) ib. 1358]. — Din bg. *bod*.

Bogât, -ă adj. Bogat. [Derivat: *bogătsil'ă* f. *Junili cu feata tricură veacu cu bogătsil'ă* 11/82]. — Din bg. *bogat*.

bogătsil'ă f. v. *bogat*.

Bogorôditsă f. v. *buguruditsă*.

Bôja N. loc. (Nânta).

Bôl'că f. Suferință, durere, necaz, păs. Com. G. D. — Din bg. *bolka*.

Bôlen adj. (Bulgărisim). *Bolen zdrav nosi* = bolnavul poartă pe cel sănătos 19/72.

Bolován N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 20).

Bóreă N. loc. (Oșani). — Din bg. *borika*.

Bordž a. Datorie. [Derivat: *bordžlija* m. = dator, *burdžlija*, *burslija*. — Din tc. *borğ*, (arom. *borğë*).

Bordžlija m. v. *bordž*.

Borè m. Cămin (arom. uğac, par-tea din afară) ALR. 3866. Și: *rostu la budžinic*, ib. — Din tc. *bore* cf. *boureu*.

Boș (pl. *boașă*) a. ALR. 4874. *Ca cön la cătsq Dömnü di boașă* 249; *boșu-cucotulu* = struguri, razachie. Com. I. L.

Boș (di pin) m. Cetină de brad. ALR. 975.

Bošnie m. Clin. *Bošnic di ca-meșă* (clin la mâneca cămășii), ALR. 3305.

Bôtsă n. de fântână (Oșani). [Derivat: (genit.). *Bôtsăl'a* n. loc. ib.].

Bôtsăl'a v. *botsă*.

Bôtšvă f. Bute. [Derivat: *butšfăr* (bg. *băčvar*) m. = cel care face putini, butar]. — Din mbg. *bočva* (bg. *băčva*).

Bôu m. 1°. Bou. *Dracu al' zisi: «tău bou șăroțu la vizu*» (boul tău peștiț îl văzui) 14/3. *Cu boil' nu si tradzi* = nici cu boii nu-l poți mișca 54. *Bou-domnulu* = taurul lui Dumnezeu. *Bou-di-baltă* = zimbru, bour, ALR. | 2°. (Plur.) Un grup de stele care iese la revărsatul zorilor. *Boil' ies lă darea zorl'i*. [Și: *bua* m. 5/75. Derivat: *boutšue* m. (dim.).] — Din lat. **bōvus*, -um, (= *bos*), arom. *bou*.

Bourèu (pl. -ur) a. Horn, locul pe unde iese fumul. ALR. 684. Cf. *budženic*. Pentru etim. cf. *bore*, *borè*, (arom. *burie*).

Boutšue m. v. *bou*.

Boz m. Soc. *Boz di iavur* (floare de platan) 4/18. [Derivat: *buzél* (bg. *bozel*, Pančev, 29) m. = soc, flaore cu fructe negre, cf. *buzea* i. *Buzelu mari* 2/X]. — Din bg. *boz*, (arom. *boz*).

2Boz Nume de mahala în Nânta, (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Bôză f. Bragă. [Derivat: buzădžijă, (Lumnița) buzădžôjă m. (tc. *bozagjy*) bragagiu]. — Din tc. *boza*, (arom. *boză*).

Bra interj. v. *bre*.

Bracă (pl. *bręts*) f. Baltă mică, băltac. *Știucnij cu pitșoru ăn bracă* (mă înfundai cu piciorul în baltă). Com. I. L. — Derivat din *bară*?

Brăcăzum a. Brăcinar, cingătoare de izmene. *La scęsi prăcăzumu* 2/28. — Din gr. *πρακαζόω*, (arom. *părcăzone*).

Brad m. Brad (numai în) *Bradz-di-tșireș* n. loc. (Lugunța), *Curu-di-brad* n. loc. (Huma), *Brădet* ib. — Cf. alb. *bres*, (arom. *brad*).

Brădvitsă f. Negel; pecingine. Se zice și *lișă*. ALR. 1654. [Și: *brăduvitsă* f.]. — Din bg. *bradvica*.

Brădet v. *brad*.

Brăduvitsă f. v. *brădvitsă*.

Brădvă f. Bardă dogărească. [Și: *brăvdă* f. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53)]. Com. H. I. — Din bg. *bradva*.

Brână f. Brană (pentru strângerea paielor). Com. H. I. — Din sl. *brana*.

Brântșel m. v. *cloput*.

Brășleân m. Fel de arbore cu flori vinete și mici ca cireșele; se aseamănă cu liliacul. *Ună veaică di brășleân ăngrupată ăn pimint*

și catsă (o ramură de brășleân...). Com. G. D. | Iederă. Com. T. P. — Din bg. *brășljan*.

Brăsnés vb. IV. Dau fuga, mă reped. Com. T. P. [Și: *bărsnés* vb. IV]. — Din mbg. *părsnah*, (aor. dela *părskam*), cu trecerea lui *p* în *b* necla ă.

Brats a. Braț; cât poate cineva cuprinde cu brațul. *Un brats di cęrts* 18/56. *Bratse* n. loc. (Huma). [Derivat: *brătsișor* m. (dim.)]. — Din lat. *brachium*, (arom. *brats*).

Brătșea f. Zbărcitură. C m. N. T. — Din bg. *brătka*.

Brătsișor m. v. *braț*.

Brăvdă f. v. *bradvă*.

Brăzdă f. Brazdă. *Și brazda ti poartă* 904, cf. 8/VII. [Derivat: *brăzdes* vb. IV. = trag brazde. Com. G. D.]. — Din paleosl. *brazda*, (arom. *brazdă*).

Bre interj. Bre cf. 13/15, 11/65. [Și: *bra* cf. 2/54; *bri* interj., cf. 2/20, 2/25]. — Pentru etim. cf. Capidan, *Aromânii*, 511.

Breăg a. Suiș, deal. *Bătù pri un breğ mari* (dete peste un suiș...) 10/1, cf. 11/1, 857. | Mindir, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 43). [Și: *breğ* a.]. — Din bg. *brëg*.

Breăst m. Ulm. *Să ti duts pri tsela breștu*, 5/17. *Vrău breastuluș* 19/41, cf. 2/17, 17/41. — Din bg. *brëst*.

Breáz, -ă adj. Breaz, bălțat, cărunt, ALR. 12. *Ăn am un boy breaz* *59. [Derivat: *Breăznice*

n. loc. (Huma). Com. T. P.]. — Din bg. *brěz*.

Breg a. v. *breag*.

Breșt a. v. *breast*.

Bri interj. v. *bre*.

Britș a. Briciu. *Un chiaptin și un britș*, 5/64, cf. *7, *6, *8. *Pri britș calcă* se zice pentru unul îmbrăcat bine, fercheș, cochet 56. [Derivat: *britșes* vb. IV. = bărbieresc]. — Din bg. *brič*.

Britșes IV. v. *britș*.

Brivinée m. Berneveci. [Și: *bruvinee*, *birnivée*, *binivrée*, *bărnăvée*]. — Din mbg. *benevrek*, (arom. *binivrets*).

Broăseă f. Broască țestoasă, cf. *37. — Din lat. **brōsca*, -am, (arom. *broască*).

Broătăe m. v. *broatic*.

Broătie m. Brotăcel. Copil mic. [Și: *broătăe* m.]. — Din lat. **brōtīcus*, -um, (arom. *broatic*).

Brombės vb. IV. (la cusut) îndoiu de două ori, îndupăcesc ALR. 5768.

Brøn a. Brău. *Un cutsităș ăn brøn* 4/85 cf. *18, 23/39, (arom. *bărnū*).

Brønă f. Bărnă. [Și: *bron* a.]. Com. T. P. — Din bg. *bravno*.

Brønză f. (Lugunța, Oșani; în celelalte comune: caș). Brânză. *Săptămōna di brønză s. prisir-nitsa*, (în Liumnița) *sirnitsa*. *Brøn-ză tumnatică*, (arom. *caș tunărets*).

Brūășlea f. Barba ursului. ALR. 1952.

Brúčă f. Pușche, bubă pe limbă.

Bruca pri limbă (blestem), ALR. 2116. *Āts ișq ună brucă la zēaist*, ib. 3030.

Brujñitsă f. Mătânii. *Ună ză-ghiă di bruñitsă* (o pereche de mătânii) 5/78. — Din bg. *brojnica*.

Brumā f. Brumă. *Niști ūor brumā cadī și lă Avgust* (cade bruma și în August), Com. I. L. [Derivate: *brumós*, -ă adj. *ambrúm* vb. I = (despre oi) mă îmbolnăvesc pascănd iarbă brumată. Com. I. L.]. — Din lat. *brūma*, -am, (arom. *brumā*).

Brumós, -ă adj. v. *brumā*.

Brust v. *bruz*.

Brusăe m. v. *brusnac*.

Brușliă m. v. *bordž*.

Brusnăe m. Pădure mică de pini; locul unde a fost odată pădure de pini. [Și: *brusăe* m.]. Com. T. P. — Din bg. *brusnik*.

Bruvinée m. v. *brivinec*.

Bruz (pl. -*ur*) f. Gresie pentru ascuțit coasa, ALR. 941, cf. 5027. [Și: *brus* f.].

Buăjės vb. IV. a. Trag cu o armă, bat. Com. GH. T. *buăjes*, cf. *bunăjes*.

Buău m. v. *boy*.

Búbă f. Gândac de mătase. [Derivate: *bubăr* m. = crescător de gândaci de mătase; *bubál'că* f. = gândacul care trăiește mai mult în bălegare. Com. I. L. *Flō ună bubal'că* 15/51: *bubal'cadomnuluĵ* = boul lui Dumnezeu, cf. *vaca - domnuluĵ*; *bu-*

bulică f., bubuligă f. = bumbăr-di-baligă]. Com. C. I. — Din mbg. *buba*, (arom. *bubă*).

Bubăl'că }
Bubár m. } v. *bubă*.

Bubrée m. v. *bubric*.

Búbrie m. (In Oșani) Rinichi. [Și: *bubrée, buburée m.*] — Din mbg. *bubrek*, (arom. *buburec*, rar *arnicl'u*).

Bubulică }
Bubuligă } f. v. *bubă*.

Bubulitsă (neagră) Gărgăriță de pâne. (Calandra granaria L.), ALR. 6548. — Din *bubă*.

Buburée m. v. *bubric*.

Bubutés vb. IV. Bubuiu ALR. 4418, urlu. Com. T. P. [Compus (cu pref.): *zăbubutés vb.* IV. = încep să bubuiu, să urlu. *Ca zăbutit-au, la fat-au tșănușă* 14/61]. — Onomatopoe.

Bucă f. (La moară). Scoc, lăptoc, uluc. *Al slumni sacu ăn bucă* (ii dete drumul sacului în scoc), 4/69, cf. 22/41, cf. 5/II. — Din lat. *bucca*, -am, (a om. *bucă*).

Bucăjés vb. IV. }
Bucăiri f. } v. *bic*.

Buelă f. Vas de lemn în care ciobanii își poartă apa de băut. (Cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 53). [Diminutiv: *buel'ie, m., buel'itsă f.*]. Cuvântul există la greci *μυρονκλα*, la alb. *buklji*, la bulg. *bukli*, la arom. *buclă*; pentru etim. cf. Capidan, *Rom. Nom.* 173.

Buel'itsă f. }
Buel'ie m. } v. *buclă*.

Bueqi (pl.) Piedecă de fier la cai. Com. G. D. — Din bg. *bukaj*, tc.

Búeur vb. (refl.) Mă bucur. *Laldi mûmă-sa si bucurără mult*, 22/73. [Derivate: *bueurqs, -oasă* (bucuruș) adj. = bucuos. *Tuntsea bucurușs fitșuăru s-dusi căsă*, 22/73, cf. 15/II, 9/44, 6/73; *bueuril'ă f.* = bucurie. *Multă bucuril'ă* 14/51, cf. 566. Compus: (cu pref.) *zăbúeur* (ză + bucur) = încep să mă bucur, mă bucur. *Tuntșe cu un mi zăbucuraș* 20/9, cf. 9/57]. — Cf. alb *lukur* «frumos».

Bueuril'ă f. }
Bucurós, -oasă adj. } v. *bucur*.
Bucurușs, -oasă adj. }

Bucuvál'că f. Bățul cu care se bate laptele închegat. Com. G. D. *Si u tșucneș cu ună bucuvál'că* 8/50. — Cuvântul arată apropiere cu alb. *bukuvaljě*, arom. *bucuvallă*, însă se depărtează ca înțeles. Din contră, mbg. *bărkalo* (dela *bărkam* «mestec») «bățul cu care se amestecă ceva» se depărtează ca formă. Vezi și *burval'că*.

Bud m. Floare galbenă cu miros plăcut. *Budu-i galbin și miruseaști ubav*. Com. I. L. [Derivate: *budimeăncă, budumeăncă f.* = id.; *budlăncă f.* = plantă ierboasă care se agață ușor ca iedera. Com. T. C. *Si leaș ună budlancă* 2/70]. Cuvântul există și în mbg. *bud, budiměnka*, id.

Budăjés vb. IV. }
Budăindăra adv. } v. *budnes*.

Budalà adj. Nărod, prost. *Mai bun dușman itru, di cõt priiatil budalø* (mai bine vrășmaș șiret, decât prieten prost). *Mi flaiș ăn budulai*, 58, cf. 37. [Și: budalø, budulă, budălă adj. Derivat: budăløc a. = prostie, nerozie]. — Din tc. *budala*.

Budălă
Budalø } adj. v. *budala*.
Budăløc }

Budimeăncă f. v. *bud*.

Budír m. Vas pentru apă de băut, ALR. 3964. — Din bg. *potir*.

Budlăncă f. v. *bud*.

Budnēs vb. IV. Imping un cal ca să pornească; (despre cal) pornesc, o iau la fugă; plec, mă iau după cineva, pornesc. *L-ancalicø calu di budni di cola* (încalecă calul și porni de acolo) 13/80. *Si budni și iel dupu tșitșă-sa* (porni și el după unchiu-său). [Și: budăjēs vb. IV. = (despre cal) alerg. *Calu cătșø si budăiască*. Derivat: budăiri f. alergare; budăindăra adv. = alergând, în fuga mare. *Iel fuzi budăindăra* 6/80]. — Din bg. *boda*.

Budulă adj. v. *budală*.

Budumeăncă f. v. *budimeancă*.

Buduvăchi n. loc. (Oșani).

Buduvlăchi în *Røpa-di-Buduvlăchi* n. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 22).

Budžăc m. Partea din dreapta și stânga căminului; partea din

față se cheamă: *curu foculuș. Iel șăzù la curu-foculuș pri gol loc, ară iel' la pusiră ăn budžac* 16/56. *Culcă-ti ăn budžac* 5/33. — Din tc. *buğac*.

Budžănŭ
Budženŭ } m. v. *badžă*.
Budžinŭ }

Buŭ Buŭniță. *Røpa-buŭluș* n. loc. Păr (mai ales când este zbârlit ca al buŭniței). *Buŭ aň la nălbi* (îmi albi părul) 960. (Lugunța). [Derivate: búfcă f. = moț. *Ari ună bufcă ăn vrău di cap*. Com. I. L. | Nume de floare, id.; búfnitsă f. = buŭniță. Com. G. D.]. — Din lat. *bufo*, (arom. *buf*).

Búfcă v. *buf*.

Buŭnēs vb. IV. (despre lapte). Dau în foc. *Laptili buŭneăști*. ALR. 3884. — Din mbg. *bufam*, (bg. *buham*).

Búfnitsă f. v. *buf*.

Bugăr m. Bulgar 151. [Derivate: bugărēs, -ească, adj. = bulgăresc; bugăreăști adv. = bulgărește, cf. *slăneaști*; Bugăriia f. = Bulgaria. Compus: răzbugărēs, vb. = amestec. *Uaiă răzbugărită* = oaie amestecată (ca rasă). Com. T. P.]. — Din mbg. *bugari* (plur. lui *bugarin* « Bulgar »), (arom. *vurgăr*, gr.).

Bugăreăști adv.

Bugărēs, -ească adj. } v. *bugar*.
Bugăriia f. }

Buglēs vb. IV. ? *Sfaca zuuă căti uneatsi bubi avem di bugliri*, B. 6.

Bugurúdsă f. Maica Domnului. *Bugurúdsă cadî pri 15 di Avgust.* [Și: bogorúdsă, băgărúdsă (cf. m e s) f.]. — Din sl. *bogorodica*.

Buă f. Vopsea, culoare. *Măntredă care aî mărghit di buiaă vinăă* (se uita cine este întins (murdărit) cu vopsea vânăă). 32/65. [D e r i v a t: buiădăiă m. vopsitor, boia-giu. Com. T. P.]. — Din tc. *boja*, (arom. *boie*).

Buiădăiă f. v. buia.

Buiădisés vb. IV, Vopsesc, fac ouă roșii, ALR. 5786. — Din *buiă*.

Buiés vb. IV. Trag cu o armă în cineva, lovesc, bat. *Ișoră niști fur și cătsară si na buiască și mul'ts oamîn tăltșoră* (...și începură să tragă în noi și mulți oameni uciseră) 19/93. (Refl.) Mă lupt. *Toată zuă si buiră* (luptară). — Din bg. *buham* «I vesc» s. *boi* «lovitură, luptă», cf. b u â i e s, b u n â i e s.

Buiămășq, -ă adj. Buimăcit. *Ra ca buimășq di mult drum tse vea fat.* Com. I. L.

Buirdisés vb. IV. v. *buirum*.

Buirum interj. (turcism). Poftim, poftiți. *Buirum! zisi tsela tse vigl'ă* (poftiți! zise cela ce păzea) 18/42. [D e r i v a t: buirdisés vb. IV, poftesc]. — Din tc. pop. *buirum*.

Buiăncă f. Un fel de plantă. (arom. *pirpirună*). Com. H. I. — Din bg. *božanka*.

Bujur m. v. băjur.

Bul'că f. Broboadă, ștergar, vâl. *Au turî bul'ca din cap. Bul'că*

albă 4/91, cf. 5/91, B. 5. — Din mbg. *bulka*.

Bulgur Grâu bătut bine, ca să-iasă coaja; după aceea se fierbe și se mănâncă. (Cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 43). — Din bg. *bulgur*, (tc.).

Buluván n. loc. (Oșani). *Pri buluvań* id. (Nânta). Com. H. I. [Și: *bulván* (pl. -voń) = bolovan. *Lăngă niști bulvoń* 1/53]. — Din mbg. *bolvan*.

Bulván v. buluván.

Bumbăe a. Bumbac. *Culcă-ti tseastă seară ăń bumbac.* 8/33, cf. 9, 59. [D e r i v a t e: bumbăchiști n. loc. (Huma). Com. T. P. *bumbătsină* id. (Cupa). Com. N. P.]. — Din mbg. *bumbak*, (arom. *bumbak'e*).

Bumbăchiști v. bumbac.

Bumbăr (Oșani) Gândac, bombar, (la albine) trântor. *Bumbărveardi* m. (Liumnița) cărăbuș, Ileana. Com. P. M. *bumbăr-di-ba-ligă* m. (Liumnița) grângoasă id. — Din bg. *bumbar*, (arom. *bumbar*).

Bumbătsină f. v. bumbac.

Bun, -ă adj. 1°. Bun (cu acest înțeles, mai des u b a v). *Tsesla fitșoru si dărq ăń ună rûbă mult bună* (se îmbracă într'un costum foarte bun) 43/2. *Să-ń facă Petra bună* (să-mi îmbuneze pe Petra) 6/VII. *Bună zuăă nu vizură* 1/14. | 2°. adv. Bine. *Di jundi raş fu-caraş, junsiră... tşurbadşij şi tucu bun tricură* 19/7. *Bun vez, că nu*

ieş bureati si priieş (vezi bine, că nu ești burete să răsară a doua oară) 595. *Bun la ndireasi* 407, cf. 247, 4/4, 2/28, etc. *Di bun mai bun* = foarte bine, excelent. *Cum tricuş?* — *di bun mai bun tricui* 11/2. *Cal'i ray di buñ mai buñ* (caii erau foarte bine, excelenți) 7/2. [Și: s u b s t. **bun** a. = bine; **bună** f. *Nu-i pri buna* = nu este dispus. *Tsišta ȳamiñ nu ra pri buna* (n'au gânduri, intențiuni bune). Derivate: **bunătăti** f. = bunătate; **bunil'ă** f. = bunătate. (Negativul) **nibún**, -ă (mai rar ȳ) adj. = rău. *Io ats feş bun, tu şa nibun sã-ñ fats* (eu îți făcui bine, iar tu să-mi faci rău) 3/12, cf. 10/38. *La nibun ȳnturno* = s'a agravat [boala] 485; **nibunil'ă** f. = răutate, în spec. eufemism pentru strigoiu. *Ştiã un cunãc ȳndi şãdea unã nibunil'ă* (cunoștea un palat unde ședea un strigoiu, cf. *tşără-vind*) 10/10. *Murãru ca si spãrũ s-nu iĩã vrinã nibunil'ă* (se sperie să nu fie vreun strigoiu) 24/41; **ȳmbunãtãtses** vb. IV. = îmbunătățesc. Com. G. D., C o m p u s e: (cu pref.) **nãbunés** (nã + bun) vb. IV. = fac să fie bun, mângâiu. *La nãbuneaști şi ȳl' xitsi* 6/26; **zãbún**, -ă (zã + bun) adj. = bine. *Printru tsinã... ȳğ mult... zãbun* (înainte de cină este foarte bine) 6/XI]. — Din lat. *bonus*, -a, -um, (arom. *bun*).

Bună adj. v. *bun*.

Bunăjës vb. IV. Trag cu pușca. *Dupu tsi fuzi l'epurli, cȳt ver bunãğã*. — Din bg. *buhnah*, cf. b u ă ĳ e s.

Bunár m. Puț. *Turești unã mutşcatã di carni ȳn bunâr* (aruncă o bucată de carne în puț) 37/2. *Deadirã di un bunar* 5/51, cf. 2/73, 28/68, 2/74, etc. *Bunaru-di-varnitsã* n. loc. (Huma). Com. T. P. *Bunaru-Neamtsãl'ă* n. loc. (Oșani). [Derivat: **bunãrdȳğ** (tc. *bunarğy*) m. = lucrător de puțuri]. — Din tc. *bunar*.

Bunãrdȳğ m. v. *bunar*.

Bunătăti f. v. *bun*.

Bunělă f. Furculiță. [Și: **bănělă** f. ALR. 3975]. — Din bg. *bunela*.

Bunil'ă f. v. *bun*.

Búră f. Val de apă, torent mare. *Cã vini bura, la sãri fitşoru la marzini* (... venind val de apă, îl împinse pe băiat la margine) 5/23 cf. 8/27. — Din bg. *bura*.

Burbúză f. Nevăstuică. Com. P. M. (Liumnița, încolo n i v i s t u l' c ă). Pentru etim. cf. alb. *bukljëzë*, id.

Burdȳğ m. v. *bordž*.

Bureati m. Ciupercă, mănă-tărcă. *Am unã băsearicã pri un direc sta* (= bureati) *10. *Burets ȳn torbã* (n'a făcut nimic). *Bureatidulsi* = burete dulce. *Bureatibãlos* = burete-bãlos, burete cu gust plăcut. Com. I. L. *Bureatidi-casã* s. *Bureati-di-zimnitsã* = ciupercă mare care crește prin

locurile umede. *Bureati-di-iască* = burete de iască, babiță. *Bureati-di-arbur* = burete-de-stejar. *Bureati-di-nuc* = burete de iască. *Bureatsil'-uioilor* s. *burets-di-uioilor* = ciupercă bună de mâncat, ALR. 6404. *Buretsil' coñlor* s. *burets-di-coñlor* = ciuperci căinești. *Bureati-lăptos* = burete lăptos. *Bureati-pălos* = burete usturos. *Bureati-alb* id. ALR. 6404. *Bureati-roșu* = ciupercă roșie, ib. *Bureati-vinit* = burete vânat, bun de mâncat. *Bureati-di-lujil'* = ciuperci nebunești. *Burets-di-călincoșil'* = bureți de colorarea rodiei. *Buretsil'-puturoș* = burete puturos, mâncat de muște și de alte insecte. *Burets zorneșt*, ALR. 6404. — Din lat. **bolētis*, -em, (arom. *bureate*).

Burghijă f. Șurub. — Din tc. *burgi*, (arom. *burg'ie*).

Burie a. 1°. Buric. | 2°. Pântece, stomac. *Cu dracu 'n buric amnă* (umblă cu dracul în pântece) n'are intențiuni bune, are gânduri rele 6. *Pri gol buric* = pe nemâncate, cu stomacul gol. | 3°. Inimă, minte, gând. *Iel buricu tsirea si-la veadă* (el vroia să le vadă mintea) 23/31. *Al' si lipi la buric* (i s'a lipit de inimă) 8/64, cf. 32/51, 4/56, 613, 751. [Derivat: *burieós*, -oasă adj. = de inimă, curagios]. — Din lat. *umbilicus*, -um, (arom. *buric*).

Burieós, -oasă adj. v. *buric*.

Burnés vb. IV. (refl.) Dau să fac ceva, mă năpustesc. *Defu*

burni 23/55. [Și: *bărnés* vb. IV].

Burqs vb. IV (refl.) Mă lupt (la trântă). *Porcu cu răslănu si buray toată ziua* 31/39. *Si burqră* 29/39, cf. 19/80, 279. [Derivat: *burări* f. = luptă trântă. *Cal'il' si pl'usniră lă burărea* 13/80. **Compușe** (cu pref.): **ămburós** (aṅ + buros) (Liumnița), **mburós** id., **zăburqs** (ză + burqs) = încep să mă lupt, m'apuc la luptă, la trântă. *Și si zăburqră cal'il'* 7/80; *răzburqs* vb. (după mbg. *războram se*). IV = mă pun strașnic pe luptă]. — Din bg. *borja*.

Bursăe N. loc. (Nânta).

Bursúe m. Bursuc. Com. I. L. — Din tc. *borsuk*, (arom. *bursuc*).

Burún m. Deal. *Burunu-di-var-nitsă* n. loc. (Huma). Com. T. P. — Din tc. *burun*.

Burút a. v. *bărnut*.

Buruvál'că f. }
Buruvés vb. } v. *burnes*.
Burval'că f. }

Burvés vb. IV. Mestec, amestec, (refl.) mă amestec. *Nu-i bun s-ti burveș aṅ domnului lucru* 13/60. *Turim burvindara* (turnăm, amestecând), B. 1, cf. 15. [Și: **buruvés** vb. IV. **Derivate**: **burvít**, -ă adj. = amestecat; **burvítură** f. = amestecătură. *Din tseastă burvítură vem... zîian* (din această amestecătură...), B. 5; **burvál'că**, **buruvál'că** f. = lingură mare. *Tsel' frats veay ună buruvál'că* 7/66]. — Din bg. *boravja*.

Buş a. Pumn, buş. *Căn aŭ dădeă buşlu tru pimint, casa di h'er si dără* 11/67. Cuvântul există şi în arom. *buş* (şub), în dacor. *buş*: *Muncit cu buşurile* (Do-softeiu, *Vieţile Sf.*), *buşală, buşitură*; de asemenea în bg. *bušnica* id., în gr. Etimologia nu e clară.

Busil'œc m. Busuioc [*Şi: busil'œc* m.]. — Din bg. *bosiljok*, (arom. *văsil'ac*).

Busil'œc m. v. *busil'œc*.

Busnēs v. *butsnes*.

Bustân m. Pepene verde, cf. l' u b i n i t s ă. *La cari tritsea pri cŭala, la tots dădeă bustan* 5/57, cf. 11, 12/90. — Din bg. *bostan*.

Butăr m. v. *buti*.

Bŭti f. But de carne. *Ună bŭti di cārni* 19/73. — Din mbg. *but*, (arom. *bute*).

²**Bŭti** f. Bute, butoiu. *Cots-va buts di ăpu* 8/74. [*Şi: bŭtin* m. = puțină pentru lapte bătut. *Ăn bŭtin si bat mătinitsăli*. Com. I. L. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53), *bŭtim* = butin mai mare. *Lamŭa biŭu un butim plin cu mătinitsă* (balaurul bău o puțină...) id. *Derivate: butăr* m. = butar; *butŭtŭseă* f. (dim.); *butseăuă* (plur. *butsél'*) = butoiaş. *Ăn loc di butseăuă... coşu di la moară* 6/XVII, cf. *87; *butsilŭşeă* f. = fuciu. Com. C. I.]. — Din lat. *bŭttis*, -em, (arom. *bute*).

Bŭtim } m. v. *buti*.
Bŭtin }

Butişnie m. v. *butură*.

Butŭtŭseă f. v. *buti*.

Butşălă f. v. *butşqs*.

Bŭtşăm } m. v. *butşum*.
Bŭtşăn }

Butşava N. loc. (Baroviţa).

Butşchiă f. Fierestrău, ALR. 1828. — Din tc. *bički*.

Butseăuă f. } v. *buti*
Butsilŭşeă f. }

Butşimigă f. v. *butşumigă*.

Butsmân m. Ciorchin. *Ună tip-siŭă plină di butsmeni* (în text greşit: *butmani*) 10/56. *Mâncaŭ doŭ butsmăŭ di uŭă* (mâncai doi ciorchini de strugure). Com. I. L. - Cf. bg. *buca*.

Butsnēs vb. IV. Impung, înţep, mişc, cf. ă n t s a p. *Io cu sam zădurmit, tu s-mi butsneş* (eu dacă sunt adormit, tu să mă mişti) 5/34. *Nu la butsnēă cu acu*, 7/34, cf. 3/69. [*Şi: busnēs* vb. IV. ALR. 5663. *Derivat: butsnŭri* f. = împungere, înţepare]. — Din mbg. *butsam*, (arom. *ambuts*).

Butsnŭri f. v. *butsnes*.

Butşol'ă f. v. *bătşol'ă*.

Butşónă f. v. *butşqs*.

Butşqs vb. IV. Văjăiu (vorbind de vânt), urlu. *Uzq ŭndi butşeăşti ca vînt* 13/51. [*Derivat: butşălă* (mbg. *bučilo*) = bucium, hang. Com. G. D., *butşónă* f. id.]. — Din bg. *buča*.

Bŭtşum m. Buştean. *Un butşum* 8/16. *Lq un butşum* 15/87. [*Şi: bŭtşăm* m. = instrument cu care se scarmănă lâna. *Butşămu ari doŭ*

chiaptiñ cu cari si trupeaști lona ;
bútșăn m. = scaun de cioplit,
 butuc, trunchiu, bedreag. Com.
 H. I.]. — (arom. *bućum*).

Butșunigă f. Buciniș. *Butșu-
 miga miruseaști ubăv și creaați pri
 locur căpinoasi*. Com. I. L. [Și:
butșunigă f.].

Bútură f. Boală la cai și la ani-
 male mari. [D e r i v a t e: *butur-
 nie*, *butirnie* m. id. Com. T. P.
buturăchi m. = Bubă rea. *Răslă-
 nitsa veă un buturăchi și buturăchiu
 fu antsăpat* (... avea o bubă rea)
 18/40]. — Din bg. *butur*, (arom.
butur).

Buturăchi } m. v. *butură*.
Buturnie }

²**Buturnie** m. Buturugă. Canti-
 tatea cât încape într'o mână, pumn.
*Ca si dusi... di-l' pusi un buturnic la
 poartă* 26/32. — Origine obscură;
 are aceeași tulpină *butur* ca în
buturugă.

Búză f. Buză. [D e r i v a t: *buzqs*
 vb. IV. = mă busumflu. C o m p u s:
 (cu pref). *năbuzqs* (na +
buzqs) refl. = mă busumflu. *Tsi șa
 ti năbuzoș* (ce te-ai umflat așa)].
 Com. I. L. — Cf. alb. *buzëd*,
 (arom. *budză*).

Buzădžiă m. }
Buzădžóă m. } v. *boză*.

Buzdugán a. Buzdugan. — Din
 bg. *bozdugan*.

Buzeăi m. v. *buzeal*.

Buzeál m. Un fel de plantă
 care crește, câte odată, înaltă cât

un arbore. Fructul ei este un bob
 negru, rotund și mic. [Și: *buzeái*
 m.]. — Din bg. *bozëi*.

Buzél m. v. *boz*.

Buzmunéz vb. I. Mă supăr. *Ieș
 bun să nu ti buzmunez* (să nu te
 superi) 5/22. — Dela *buză*?

Buzqs vb. IV. v. *buză*.

C

Ca conj. 1°. Ca, întocmai, la
 fel ca. *Uzq jundi butșeaști ca vint*
 (auzi unde urlă ca vânt) 13/51.
Ca 'n cotșină rănit, 148, cf. 4/24.
 | 2°. Când. *Ca-l'-tsi stimni* (când
 i se întunecă) 2/17. *Ca vini bură...*
 5/23. *Cmo ca ămbătărniș* 8/36, cf.
 2/35, 2/III, 8/IV. | 3°. După ce
 (de cele mai multe ori înlocuiește
 construcția participiului prez.). *Și
 ca si dusi căsă* (ducându-se acasă)
 12/32, etc. | 4°. (rar) Câte. *Fitșoril'
 ruptsiră ca una mēră, qtsi aș dusiră
 pri pulată* (Băieții rupseră câte un
 măr, apoi...) 13/19. [Și: *că* (s. *ca*).
 | C o m p u s e: *caeúm* conj. =
 întocmai ca, la fel ca. *Cacum ăi
 tseastă chișăd*. *caeqn* = ca și
 cum, ca și când. *Cacqn mo la
 ved*. (Ad. 2°) *cări* (*cări*) adv. =
 când (mai rar cu înțelesul de)
 dacă. *Searta, cări si ti cultsă* (seară,
 când te vei culca) 2/70, cf. 6/39,
 5/67, 5/68. (Ca compoziție și în-
 semnare, este identic cu arom.
 «cara» cu înțelesul de «dacă» și

chiaptiñ cu cari si trupeaști lona ;
bútșăn m. = scaun de cioplit,
 butuc, trunchiu, bedreag. Com.
 H. I.]. — (arom. *bućum*).

Butșumigă f. Buciniș. *Butșu-
 miga miruseaști ubăv și creaaști pri
 locur căpinoasi*. Com. I. L. [Și:
butșunigă f.].

Bútură f. Boală la cai și la ani-
 male mari. [D e r i v a t e: *butur-
 nie*, *butirnie* m. id. Com. T. P.
buturáchi m. = Bubă rea. *Răslă-
 nitsa veă un buturăchi și buturăchiu
 fu antsăpat* (... avea o bubă rea)
 18/40]. — Din bg. *butur*, (arom.
butur).

Buturáchi } m. v. *butură*.
Buturnie }

²**Buturnie** m. Buturugă. Canti-
 tatea cât încape într'o mână, pumn.
*Ca si dusi... di-l' pusi un buturnic la
 poartă* 26/32. — Origine obscură;
 are aceeași tulpină *butur* ca în
buturugă.

Búză f. Buză. [D e r i v a t: *buzqs*
 vb. IV. = mă busumflu. C o m p u s:
 (cu pref). *năbuzqs* (na +
buzqs) refl. = mă busumflu. *Tsi șa
 ti năbuzoș* (ce te-ai umflat așa)].
 Com. I. L. — Cf. alb. *buzëd*,
 (arom. *budză*).

Buzădžiă m. }
Buzădžóă m. } v. *boză*.

Buzdugán a. Buzdugan. — Din
 bg. *bozdugan*.

Buzeăi m. v. *buzeal*.

Buzeál m. Un fel de plantă
 care crește, câte odată, înaltă cât

un arbore. Fructul ei este un bob
 negru, rotund și mic. [Și: *buzeái*
 m.]. — Din bg. *bozëi*.

Buzél m. v. *boz*.

Buzmunéz vb. I. Mă supăr. *Ieș
 bun să nu ti buzmunez* (să nu te
 superi) 5/22. — Dela *buză*?

Buzqs vb. IV. v. *buză*.

C

Ca conj. 1°. Ca, întocmai, la
 fel ca. *Uzq jundi butșeaști ca vint*
 (auzi unde urlă ca vânt) 13/51.
Ca 'n cotșină rănit, 148, cf. 4/24.
 | 2°. Când. *Ca-l'-tsi stimni* (când
 i se întunecă) 2/17. *Ca vini bură...*
 5/23. *Cmo ca ămbătărniș* 8/36, cf.
 2/35, 2/III, 8/IV. | 3°. După ce
 (de cele mai multe ori înlocuiește
 construcția participiului prez.). *Și
 ca si dusi căsă* (ducându-se acasă)
 12/32, etc. | 4°. (rar) Câte. *Fitșoril'
 ruptsiră ca una mără, qtsi aș dusiră
 pri pulată* (Băieții rupseră câte un
 măr, apoi...) 13/19. [Și: *că* (s. *ca*).
 | C o m p u s e: *caeúm* conj. =
 întocmai ca, la fel ca. *Cacum ăi
 tseastă chișăd*. *caeqn* = ca și
 cum, ca și când. *Cacqn mo la
 ved*. (Ad. 2°) *cări* (cări) adv. =
 când (mai rar cu înțelesul de)
 dacă. *Searta, cări si ti cultsă* (seară,
 când te vei culca) 2/70, cf. 6/39,
 5/67, 5/68. (Ca compoziție și în-
 semnare, este identic cu arom.
 «cara» cu înțelesul de «dacă» și

mai rar, «când». Citatele de mai sus se pot traduce în arom.: «Seara cara (s. di cara) s-ti badz...» «Cara s-vrei s-fudz». — Din lat. *quam*, (arom. *ca*).

Că } conj. v. *ca*.
Că }

²*Că* conj. Că, căci, pentrucă, fiindcă, de oarece. *Nu ti pot scundiri, că la ȳel miruseaști la bătizat ȳom* (nu te pot ascunde, fiindcă lui ȳi miroase a om botezat) 8/80. *Să nu ti pucats ănsus, că să-ts cadă spin* 5/30. — Din lat. **qua* (<*quia*), arom. *că*.

Căbăițliă adj. v. *căbăt*.

Căbăt a. Vină. *Tse căbati ăń ari daratā* 24/68. [Și: *căbăte*, *căbăti* f. | Derivate: *căbăițliă* *căbăițliă*]. — Din tc. *kabahat*, (arom. *căbiȳete*).

Căbăte }
Căbăti } v. *cabăt*.
Căbăițliă }

Cabıl adv. v. *cabul*.

Cabıl adj. Primit, iertat. *Ai, moȳ ăń its căbul, l'irtat căbatea* (ai, acum, vă primesc, vă iert vina) 1/68. [Și: *cabıl* = posibil. *Nu-i cabıl* = nu-i cu puțință. Derivate: *căbuldisés* vb. IV. = primesc. *Tse vini dă la Domnu, căbuldisim*, 208]. — Din tc. *kabul*, (arom. *căbule*, *căbile*).

Căbuldisés vb. IV. v. *cabul*.

C... e interj. Țipătul găinii, când vine uliul. ALR. 5702.

²*Cac* vb. I. *Cac*. *Lu odžă măgār liri cacā* 7/24, cf. 420. [Deri-

v a t: *căcăt* m. = căcat 9/20; *căcă-tșós*, -oasă adj. = căcăcios]. — Din lat. *caco*, -are, (arom. *cac*).

Căcă f. (In limbajul copiilor). Tot ce nu-i bun de mâncat. — Din it. *cacca*, (arom. *cacă*). Cu-vântul se găsește în toate limbile balcanice.

Căcărăseă f. Coțofană. — Din gr. *κακαράση* (arom. *caracacsă*, *hărăhastă*, *hărăhacsă*).

Căcărez vb. I. v. *cătcărez*.

Căcăt m. }
Căcătșós, -oasă adj. } v. *cac*.

Caeqn v. *ca*.

Căeqot m. v. *cucot*.

Căeuteă (di cântar) f. Greutatea cântarului ALR. 4279.

Cad vb. II. *Cad*. *Să nu ti pucats ănsus, ca să-ts cadă spin ăń ȳoc'l'i* 5/30, cf. 6/5, cf. 27/2. *Cad ăń moń* = ajung în mâinile cuiva. *Ăń căzuș ăń moń, s-ti dar ca di fărtat*. [Derivate: *cădeări* f. = cădere; *căzút*, -ă adj. = căzút (cf. 22/4), (fig.) suferind, bolnav, adică care a căzut, care zace în pat). *Di un an ăȳ căzut și ancă nu-l treatsi*; *căzut di năfară* = leșinat, căzut în nesimțire, epileptic; *căzătură* = cădere. C o m p u s: (cu pref.) *iscăd* vb. II. (după bg. *is-padam*) = scad, sărăcesc 307, ALR. 2355; *iscădeări* f. = scăpătare; *iscăzút*, -ă adj. = scăzut, sărăcit; *iscăzătură* f. = sărăcire]. — Din lat. *cado*, -ere, (arom. *cad*).

Cădănúșă f. }
Cădănúșcă } v. *cădṇă*.

Cădeări f. v. *cad*.

Cădel'că f. Tort de lână vopsit în roșu. Com. V. J. — Din bg. *kădelja*.

Cadifē f. Catifea. *Să-ń dară fustan di mătasi... prigatš di cadifē* 10/XVI, cf. 3/XI. — Din tc. *kadife*, (arom. *cădifee*).

Cadija m. (Turcism) Cadiu, judecător turc. Com. T. P. — Din bg. *kadija* (tc. *kady*), arom. *cadî*.

Cadṇă f. Cadănă. *Cadṇă lṇ ună zaghiṇă di izmeani, li ampl'ù di pări* 7/35, cf. I, 4/24, 6/35. [Derivat: *cădănúșcă* f. = nume de pasăre cu o «tufcă» la gât; nume de insectă, musculiță. Com. I. L. (cu această din urmă însemnare (Lugunța) și *cădănúșă* f.]. — Din tc. *kadyn*.

Cadṛ adj. În stare, capabil. *Ăi cadṛ si facă tot* (este în stare să facă tot). Com. I. L. — Din tc. *kadyr*, (arom. *cadîre*).

Cădru a. Portret, tablou. *Veà băgată la fântână căti un cadru* 41/65. — Din it. *quadro*, (arom. *cadru*).

Căfăl v. *caval*.

Căfărēs vb. IV. }
Căfărñitsă f. } v. *cufăres*.

Căfeu adv. 1°. Ce fel, ce fel de. *Priubidi... să vedă cafcu tšireš ari* 4/18. *Cafcu tšṇli tser tu Teghiu?* (ce fel de ghetete...) 1/XI. | 2°. Cum.

Și si feși... un an cafcu n'ṛi (și se făcu un han, cum nu există) 4/25. *Ve un cunac cafcu nu ve nitsi un pășă* 1/15. — Din mbg. *kakvo*.

Căfē Cafea. *Saldi treṇ ser durmi ... treṇ căfeur biṇ* 5/IV. [Și: *cavē* a. *Beà un cavē*. Derivat: *cafedžiia* m. = cafegiu]. — Din tc. *kahve*, (arom. *căfee*).

Căfedžiia m. v. *cafe*.

Căfēz a. Colivie. *Ampiratu al' feasi un căfez di furlină* (îi făcu o colivie de aur) 6/49, cf. 8/39. — Din tc. *kafes*, (arom. *căfase*).

Căfoări f. v. *cufăres*.

Caft vb. I. Caut. *Tse mul'are caftsă bre?* 11/65. [Derivat: *căftări* f. = căutare]. — Din lat. **cavito*, -are, (arom. *caftu*).

Căiār }
Căier } a. v. *cair*.

Căigănă f. Jumări de ouă *Na izgustim cu turtă caldă și cu cai-gănă* 8/69, cf. 439. — Din tc. *kajgana*.

Cail în expresia *si fatsi di cail* = primește, admite, aprobă. Com. T. P. [Derivat: *cailqe* a. = aprobare, primire]. — Din tc. *kail*, (arom. *căile*).

Cailqe v. *cail*.

Căimăc a. Caimac. — Din tc. *kajmak*, (arom. *căimac*).

Căimăcăm, m. Subprefect. — Din tc. *kajmakan*, (arom. *căimăcam*).

Căir a. Caier. *La pusî cairu pri furcă* (puse caierul pe furcă). [Și:

(Liumnița) *eăjăr*, *eăjer* a.]. — Din lat. **carium*, (arom. *cair*).

Căjstur m. Denumire pentru bărbat. *Ăn am două cajsturitse, doi cajstur... și doi cucurets*, *11. [Derivat: *eăjsturitsă* f. = nume pentru femeie]. — Din bg. *kastor*, *kastorica*.

Căjsturitsă f. v. *cajstur*.

Cal m. La *ancărcq calu* 2/5. *Iundi sa cal'il* 10/5. *Al' joacă calu* (are trecere, este cu autoritate) 72. [Plur. și *caj*, art. *caj'*. (In Țarnareca) *eău* m. (art. *caulu*) 15/64, 16/68, 21/65. Derivate: *eălăr* m. = mânător, conducător de cai, ALR. 5486; *eăltsqe*, *eăltsúe* m. = călușel. Com. G. D.]. — Din lat. *caballus*, -um, (arom. *cal*).

Călafér m. v. *cărănfil*.

Călăi a. Cositor. *La li stupq urecl' il' cu călai* (li le astupă urechile cu cositor). — Din tc. *kalaj*, (arom. *călaie*).

Călăigăjă m. Căldărar, spoitor, ALR. 4257, cf. 6518. — Din tc. *kalajgi* (arom. *călăigă*).

Călămăr a. (pl.—*mqr*). Călimări. *Cu călimaru 'n bron și cu tifteru'n mqñ*. Com. I. L. — Din gr. *καλαμάρι*, (arom. *călimară*).

Călămi f. pl.—*lom*. Țeavă. *Călq-mli si dară di trăsă* (țevile se fac din trestie). [Derivat: *eălămusiri* f. (la țesut) = letcă. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 54)]. — Din gr. *καλάμι*, (arom. *călame*).

Călămusiri f. v. *calami*.

Călăr v. *cal*.

²Călăr adv. v. *ancălar*.

Călătșcă f. v. *călțșcă*.

Călăuz m. Spion, călăuză. *Călăuzu l'a purtă pri urmanu des* (Călăuza îi purta prin pădurea deasă). Com. I. L. — Din tc. *kylavuz*, (arom. *călăuze*).

Călăvitră f. Cristelniță în care se botează copii, ALR. 2732. — Din gr. *κολυμπήθρα* (arom. *culimbithră*).

Calbalqe a. Calabalac, mulțime multă. *La băsearică vea mult călbălqc ualtăr*. Com. I. L. — Din tc. *kalabalyk*, (arom. *călăbălik'e*).

Cale vb. I. 1°. Calc. *Calcă-u sub pitșor* (nu deschide vorba). *Calc daviia* (mă înfățișez la județ, la tribunal). | 2°. Trec peste, iau rândul altuia. *La călcq frati-su ș-soră-sa* (a trecut peste frate-său...) 961. [Derivate: *eălări* f. = călcare; *eălcat*, -ă adj. = calcat]. — Din lat. *calco*, -are, (arom. *calcu*).

Călări f.

Călcat, -ă adj. } v. *calc*.

Călcqñ a. 1. Călcăiu. Coltuc de pâine. *Călcqñ di plătsintă il' di sārliiă*. Com. G. D. — Din lat. *calcaneum* (arom. *călcănu*).

Cald, -ă adj. Cald, (fig.) bogat. *Ăi cald tsista* 74. *Na izgustim cu turtă caldă* 8/69. [Derivate: (aromânism în Țarnareca): *eăldură* f. Com. V. J. cf. *căloari*, *eăldurós*, -ă adj.]. — Din lat. *caldus*, -a, -um, (arom. *caldu*).

Căldărăr m. v. *căldari*.

Căldări f. Căldare. *Pusiră căldare pri foc și lară s-la dară băcădarnic* 19/6. *Căti ună căldari* 6/19. [Derivate: **căldărăr** m. = căldărar; **căldărúș** a., **căldărúșcă** (dim.) f. *Tricù popa pri la casi cu căldărúșca*]. — Din lat. *caldaria*, -am, (arom. *căldare*).

Căldărmo f. Caldărâm Com. P. M. — Din tc. *kaldarym*. (arom. *căldărma*).

Căldărúș a. } v. *căldari*.

Căldărúșcă f. }

Căldúră f. } v. *cald*.

Căldurós, -ă adj. }

Călém m. Corn de vânătoare ALR. 4966. — Din tc. *kalem*.

Călêș, -ă adj. (mai cu deosebire la oi) Oacheș. *Singuru vut tse ș-la veà ra ună uaiă călêșă* (... era o oaie oacheșă). || (Pentru oameni) Bine făcut, frumos. Com. I. L. [Derivat: **călêșă** f. nume de oaie, capră]. — Din bg. *kaleš*, (arom. *căleșă*, despre oi).

Călêșă v. *caleș*.

Călfă m. Calfă. Com. T. P. — Din tc. *calfa*, (arom. *călfă*).

Căli (pl. -l'ur) f. Cale, drum. Com. T. P. — Din lat. *callis*, -em, (arom. *cale*).

Calîanc adj. *prun calîanc*, cf. *prun*.

Căliméra f. (Grecism) Calimera. *Au sparsiră calimera* (s'au certat).

Căline m. v. *călincă*.

Călineă (pl. -ints și -inchi) f. Rodie. *Am un potș plin di mirdžani*

roși (= călinca) *12. [Derivate: **căline** m. rodiiu. *Sădiș un călinc ăn gârdină*. Com. I. L.; **călineós**, -oasă adj. = ca rodia, în forma rodiei]. — Din bg. *kalinka*.

Călineós, -oasă adj. v. *călincă*. **Căлиндăr** m. Calendar, ALR. 2399.

Călisăr m. } v. *călisés*.

Călisăreă }

Călisés vb. IV. Invit (pe cineva), îl poftesc să vină. [Derivate: **călisiri** f. invitație; **călisit** -ă (negativ: **nicălisit**) -ă adj. = invitat, chemat; **călisăr** m. = (la nuntă), cel care se duce să invite lumea la nuntă, vornicel; **călisăreă** f.]. — Din mbg. *kalesvam* (<gr.)

Călisiri f. } v. *călisés*.

Călisit, -ă adj. }

Călit, -ă adj. Călit. *Uom călit* (frecat, deprins cu nevoia). *Ai călit la toati* (nu-i pasă de nimic) 77. — Din pal os'. *kaliti*.

Căloări f. Căldură. *Ţunsiră ăn un comp... ra mult căloari...* (...era multă căldură) 2/73. — Din lat. *calor*, -ōrem, (arom. *căloari* și *căroare*).

Calop a. Calapod, bucată, cf. ALR. 6514. *Leà un călop di săpun* 8/38. | (La fierărie) Praftura. Com. H. I. [Și: **caláp**. Com. T. P.]. — Din tc. *kalyb*, (arom. *călipe*).

Calotșcă f. Paloș. *Si-l' tser ună calotșcă* 5/78, cf. 18/8, 31/18. [Și: **călotșcă** f. *Con trăgni călotșca* 12/24]. — Din bg. *kalăčka*, (arom. *călăccă*).

Calp, -ă adj. Calp, fals. *Calpa pără nu peari* (iarba rea nu piere). [Derivat: *călpăzân*, -ă] — Din tc. *kalp*, (arom. *calpe*).

Călpăreșt adj. pl. (despre oi) Cu urechile lăsate în jos, blegi. Com. T. P. Pentru *clăpăreșt* din bg. *klapam*. Cf. și *oklapnuvam* « devin bleg. prăpădit ».

Călpăzân, -ă adj. v. *calp*.

Căltșoe m. }
Căltșuc m. } v. *caț*.

Călûgâr m. Călugăr. [Derivat: *călugăritsă* f. = călugăriță. *Ună călugăritsă cu ună cusitsă* (= tigană) *84]. — Din bg. *kaluger*, (arom. *călugăr*).

Calûp a. v. *calop*.

Cămălătki pl. Panglică îngustă, ALR. 336r. Cf. *tântelă*.

Cămără f. Dulap făcut în perete. *Ca vinî mul'area căsă, vizû ân cămară nu-i cătsușu* 5/44. | **Cămar** pl. n. loc. (Barovița). — Din bg. *kamara*.

Cămășie m. Biciu. *Al' deadi cõtivă cu cămășicu*. Com. I. L. [Și: *cămșie*, *cămșică* f. — Din bg. *kamșik*, (arom. *cămșik'e*).

Cămâts pl. (la pescuit) Lemne lungi care servesc la prinsul peștilor.

Cămbână f. Clopot (la biserică). *Ca zățșucă cămbana, toată bărbătimea si dunq la băsearică* (când a sunat clopotul, toată lumea s'a adunat la biserică). Com. I. L. — Din bg. *kambana* (gr. *κάμπανα*

<lat. *campana*), (arom. *cîmbane*).

Cămeășă f. Cămașă. *Tsea mul'ari l'i răpi la bărbat-su cămăș* 19/31. *Aș li știrnû cămeșli ân coșu...* 22/41, cf. 16/65, 962. [Derivat: *Cămășqțșeă* f. = cămășuță. Com. I. L.]. — Din lat. *camisia*, -am, (arom. *cămeașă*).

Cămilă f. Cămilă. *Nalt cõt ună cămilă* (înalt cât o cămilă). [Derivat: *cămilăr* m. = cămilar. *Un cămilar discărcq turliș turliș qntiriur* (un cămilara descărcat tot felul de mărfuri (țesături). Com. I. L.]. — Din bg. *kamila*, (arom. *cămilă*).

Cămilăr m. v. *cămilă*.

Cămișqțșeă f. v. *cămeașă*.

Cămpinés, -ă adj. }
Cămpțșac m. } v. *comp*.
Cămpunés, -ă adj. }

Cămșie m. }
Cămșică f. } v. *cămășic*.

Căn adv. v. *con*.

Cănă f. Barză albă.

Cănáp v. *cunap*.

Cănătă f. Urcior, vas pentru vin. Com. T. P. — Din bg. *kanta*?

Cândil' a. Candelă. *Cândil'u ardi antru somt* (candela arde înaintea icoanei). Com. P. M. *Cândil'-di-gaz* = opaiț. Se mai numește și *potșdi-gaz*. [Derivat: *cândil'ár* m. = țârcovnic. *Cândil'aru li prinsî cândil'ăli*]. — Din bg. *kandilo*, (arom. *cândilă*).

Cândil'ár m. v. *cândil'*.

Căndisēs vb. IV. trans. Induplec, conving pe cineva. *S-ti duts s-aṡ cāndiseṡ feata*, 3/38. *Și mu-l'area la candisî (... îl convinse)* 10/85. cf. 6/38, 17/64. | Primesc, consimt (cu acest înțeles și refl.) *Izmichîaru nu sî cāndisî* 16/4. [Derivate: cāndisîri f. = înduplecare, convingere; cāndisît, -ă adj. = înduplecat, care consimte. Forma *lăcāndises* dată de Candrea nu există; ea este pentru *la* (= îl) *cāndises* = îl conving]. — Din bg. *kandisvam*, (tc.) cf. gr. *κατίζω*, (arom. *cāndisescu*).

Cāndisîri f.

Cāndisît, -ă adj. } v. *cāndises*.

Cāndze f. Prăjină de fier întoarsă la un capăt. Com. T. P. — Din tc. *canġe*, (arom. *canġă*).

Cānēs vb. IV. Poflesc, îmbiiu. ALR. 435. [Și: compus (cu pref). **pucunēs** vb. IV. (bg. *po-kanja*;) *La pucuniġ și di mănċari și di beari*, ib. 436]. — Din bg. *kanja*.

Cānlîjă adj. Rău, crunt, sângeros. Com. G. D. — Din tc. *kanlî*.

Cānt vb. I. v. *cont*.

Cāntăr (pl. -ară) a. Căntar. *La trasiră cu cāntaru* (îl cântăriră). — Din bg. *kantar*.

Cāntări f.

Cāntăt, -ă adj. } v. *cont*.

Cāntătqr m.

Cāntătûră f.

Cap a. 1°. Cap. *Tsela șārpi veă șapti capiti* 5/74. *Am ună leaiċă*

*cu șapti gauri (= capu) *14. Tsi ts-aġ ligat capu, Toșu* (ce ți-ai legat capul...) 1/IV. *Di cap* = de fiecare, de persoană 105. *Cap di steană* = cap gros 55. *Dar capu* = mă îmbăt 101. *Aṡ scot ân cap* = o duc la bun sfârșit 102. *Sirbes pri cap* = fac după capul meu, după mintea mea, 100. *Añ si deadi di cap* = am dat cu capul de perete, 87. *Añ bat capu di ropă* = mă muncesc cu mintea, 83. *Ș-rup capitli* = se ceartă, se mănâncă, 84. *Añ pun capu sub uscat* = mă adăpostesc. | 2°. Șef, căpetenie, fruntaș. *Noġ im capitli la cātun*, 964. [Diminutive: cāptșqe, cāptșûe m. Com. G. D.]. — Din lat. *caput*, (arom. *cap*).

Căpăe a. Capac. *Antrq ân bunar și tsela... al' la lășq căpacu*, 6/51, cf. 22/55. *La toati căpac află* = răspunde la toati 108. *Al' pusi căpac* = i-a astupat gura 965. | Căpută la ghetete. *Să pun căpacu* (încăputez ghetetele), ALR. 3348. | Ochelarii la cal, ALR. 5520. — Din tc. *kapak*, (arom. *căpak'e*).

Căpătsqnă f. Căpățână de ceapă s. de usturoiu. Com. G. D. [Diminutive: cāpătsănîțșeă f.]. — Din lat. **capitina*, -am, (arom. *căpătsînă*, rar).

Căpělă f. Pălărie. — Din bg. *kapela* (arom. *căpělă* it.).

Căpēstru a. Căpăstru. Com. G. D. — Din lat. *capistrum*, (arom. *căpestru*).

Căpie m. Monedă de 20 de bani, cf. piastru, gros. *La mini nu-ñ deadiră... vrin căpic*, 6/54. —

Capidân m. Șef de haiduci, de hoți. *Capidanu tuntușia si sculo ăn pitșoari* 8/77, cf. 13/7. — Din mbg. *kapidan*, (arom. *căpidan*, gr.).

Căpină f. Mur spinos, mură. *Îo la trag ăn mătasi, îel fuži ăn căpină*, 82. [Derivat: *căpinós*, -oasi adj. = spinos. *Butșumiga creăști pri locur căpinoasi*. Com. I. L.]. — Din bg. *kăpina*, (cf. dacor. *Cămpina*).

Căpineă f. Mură. Cf. *căpină*, — Din bg. *kăpinka*.

Căpinós, -oasi adj. v. *căpină*.

Căpisteări f. Căpistere. *Ponea si frimintă ăn căpisteari*. [Și: *eupisteări* f. ALR. 3981]. — Din lat. **capistēria*, (arom. *căpisteari*).

Căpitoñ a. Pernă. *Lăngă căpitoñ vizu două meari di furlină* 13/77. *L'u pusi la căpitoñ* 17/33. *Nu-l' fuî căpitoñ*, 64. [Și: *căpitoñ*, *eupitoñ* a.]. — Din lat. *capitaneum*, (arom. *căpitiñ*).

Căpnés vb. IV. Pic, cad jos, (fig.) leșin de răs, 109. — Din bg. *kapvam*, (aor. *kapnah*).

Căpră f. Capră. *Am ună băbă pri iundi treatsi coti un bob al' scapă* (= capra) *15. *Capră-divă* = căprioară. Com. G. D. [Derivate: *căprăr* (lat. *caprarius*) m. = căprar; *căprină* (lat. *caprina*) f. = lână de capră. Com. G. D.; *căprutină* f. = carne de capră; *capritseă*

(dim.)]. — Din lat. *capra*, -am, (arom. *capră*).

Caprăr m.

Căprină f.

Căprîtseă f.

Căprutină f.

} v. *capră*.

Căptsă f. Un fel de ciur fără găuri. *S-ts-u dar capsă coaja* (o să-ți fac pielea ciur), 81.

Căptșe m.

Căptșue m. } v. *cap*.

Căpușă f. 1. Căpușe. Când căpușă este mai mică, se numește *cărtșan*. Com. C. I. *Au cură uaja di căpușă*. | Podoabe de argint ce poartă femeile la piept. | Mătănii cu boabele de culoarea cenușie și forma căpușelor, cf. *bruinitsă*. [Derivat: (Huma) *căpușnits* m. pl. = căpușune, fragi, cf. *pătărog*. Com. T. P.]. — Cf. alb. *këpushë*.

Căpușnits m. pl. v. *căpușă*.

Căpútseă f. Glugă. — Din bg. *kapa*.

Car a. Car. *Bărbătu cu caru si ducă...* 115. | Roabă. Com. C. I. — Din lat. *carrum*, (arom. *car*, ra).

Cara-arăp m. Harap-negru cf. rap, răpină. *Vini lănt răp cari aî ra numea Cara-arăp*, 3/80. — Din bg. *kara-arap* (tc.).

Cărăbătseă f. Nume de insectă, cărăbuș, Com. T. P. — Din bg. *karabačka*.

Caracol (pl. -oali). Strajă. — Din tc. *karakol*, cf. *cărăul*, (arom. *cărăcole*).

Caradžova n. de ținut. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 6).

Cărăghioz m. Caraghios. Com. T. P. — Din tc. *karagjöz*, (arom. *carag'oze*).

Carajani N. loc. (Cupa).

Cărluș m. (Oșani). Scripete, cf. *s c r i p e a t i*. [Și: (Oșani) *cărluș*, *cărlăuș* m., (Huma). *cărul'* a.]. — Din gr. *καροῦλι* (arom. *cărul'*, *căruș*).

Cărămân m. Nume de câine păstoresc. *Și cărămanu ca la'ncălico, lă feasi cumati lupu*. — Din tc. *karaman*.

Cărămilă N. loc. (Huma), Com. T. P.

Cărănfil' m. Calonfir, garoafă. *Cărănfil'u no-ari flor, ama mi-ruseaști ubăv*. [Și: *călafér* m. (Liumnița). Com. P. M., din mbg. *kalofer*]. — Din bg. *karanfil*, (arom. *cărănfile*).

Cărăntiță f. (pl. *cărăntiți* li di porc) = măruntaie). ALR. 751.

Cărăr (în expresiunea) *un-cărăr* (într'una, mereu). *Tsăpă un cărar*, 3/78, cf. 11/35, 25/41. — Din tc. *karar*, (arom. *cărare*).

Cărăul m. Sentinelă, gardă de noapte. Com. T. P. — Din tc. *karaul*, cf. *caracoli*, (arom. *cărăule*).

Cărăuș N. loc. între Oșani și Birislav. Com. GH. T.

Cărbunár m. } v. *cărbuni*.
Cărbunăreă f. }

Cărbúni m. Cărbune. *Tse cărbuni*

anvălit-ăi (ce cărbune învelit este) 110, cf. 932. [Derivate: (Țăr-nareca) *cărbunár* (lat. *carbonarius*) m. = cărbunar; *cărbunăreă* f. = cărbunăreasă, ALR. 6507]. — Din lat. *carbo*, -*ōnem*, (arom. *cărbune*).

Cărcăies vb. IV. Croncănesc. — Din bg. *krăkam*.

Cărcatș adv. Pe spinare, pe spate. *La laș ăn cărcatș, la laș ăn tșuș*, 966. — Din mbg. *gărkač*, (arom. *ngărcač*).

Cărcătšenés, -ă adj. (despre oi) Mare cu lâna lungă și aspră. Com. G. D. — Din *Cărcăčcan* (pentru *Sărcăčcan*, numele unei populațiuni aromânești grecizate, cf. Capidan, *Aromânii*, 14).

Cărcelc m. Monedă turcească de 40 de parale. Cf. *căpic*, *gros*. Com. G. D. — Din tc. *kyrklyk*.

Cărcôndză f. Poreclă pentru orice femee rea, cf. *neagră*, *tșăncorcă*. Com. I. G., stafie. Din bg. *kărkondžul*, cf. G. Meyer, *Etym. Wb. d. alb. Spr.* 179.

Cărd a. Cărd. *Cărdur di uoi* 2/56. [Și: *erăd*. Derivate: *cărdăr* m. = sâmbraș ALR. 1793; *cărdăreă* f. (dim.)]. — Din bg. *kărd*.

Cărdăr m. }
Cărdăreă f. } v. *cărd*.

Cărfiă f. Cuiu. *Lo un tșecan șu cărfiș șu nearsi lă zmeu* 12/68, 22/85, 28/85. | (La războiu) cuiul ce se vără într'una din găurile

lopăţicei, spre a împiedeca sulul de a se da înapoi. Com. H. I. — Din gr. *καρόι*, (arom. *cărfie*).

Cărgúj m. 1°. Un fel de uliu, cf. s m ä d ž a l' c ä. 2°. Joc copilăresc. Se prind mai mulţi copii de haină, formând un şir mare şi având un « cap » (= şef), care îi păzeşte. În urmă vine un *cărgul'* şi cere şefului un pui. Acesta, nevoind să-i dea, *cărgul'-ul* aleargă să prindă unul şi aşa continuă mult timp până când îl prinde. Com. I. L. [Şi: *cărgúl'* m.]. — Din bg. *karaguj* (?)

Cărgúl' m. v. *cărguî*.

Cări pr. Care. *La cari tritseä pri cuola, la tots dădeä bustan* 5/57, cf. 4/80. *Cari-di-cari* = care mai de care. *Cari di cari si dutsey*, 3/4. *Toj cola si ved jo curuj mul'ari qu leaj* 7/80. cf. 14/65, 31/18, 6/23. [Compus: *ca-şti* = cine ştie 12/15]. — Din lat. *qaulis*, (arom. *care*).

²**Cări** } conj. adv. v. *ca*.
Cări }

Cărlăuş m. v. *cărăluş*.

Cărlăjă f. (pl. *-lej*) Păduche-de-vită, cf. c ä p u ş ä, c ä r t ş a n. *Cătranu nu lasă carlejil' si proachiä di uoj*. Com. I. L. [Derivat: *Cărlăjăl'ă* = n. de fântână (Oşani), Com. I. L.]. — Din bg. *kärleş*.

Cărlăjăl'ă f. v. *cărleajă*.

Cărlig a. Bătă ciobănească cu un cărlig de lemn la un capăt. *Tru măn aş purtă şu un cărlig*. 12/68. *Tşiala la 'ntinsi cărligu şi şarpili*

işö (acela îi întinse cărligul) 1/76, cf. 24/6, (arom. *cărlig*).

Cărlitş m. v. *scărlitş*,

Cărluş m. v. *cărăluş*.

Carmán m. Nume de câine.

Cărmés vb. Dau sare la vite (şi în spec. la oi). *Li cărmî uoili* (le-a dat sare oilor). [Şi: *erămés* vb. IV = cărmesc vitele s. oile. Com. I. L. Derivat: *cărmilă* (bg. *kărmilo*); *cărmili* (pl.) = pietrele pe care se pune sarea pentru oi, cf. s ä r ö n, id.]. — Din bg. *kărmja*.

Cărmilă f. }
Cărmili pl. } v. *cărmes*.

Cărminăt, -ă adj. Scărmănat. *Lönä cărminată* (în text greşit: *carmină*) 9/57. — Pentru *scărminat*?

Cărni f. Carne. *La mini nu-î deadiră nineac carni* 6/54. *Tşę carni si feşi ună goscă* 37/2, cf. 21/16, 10/50. [Derivate: *cărnăr* n. loc. (Nânta); *cărnós*, -ă adj. = cărnos]. — Din lat. *caro*, *carnem*, (arom. *carne*).

Cărnăr m. v. *carne*.

Cărnăt m. Cărnat. *La noj gardurli sa di cărnats di porc*, 20/18. *Cön si meargă cărmats cu căigănă* (când va ploua cărnaţi cu jumări de ouă), 439. — Din lat. **carnacius*, -um. **Cărnós**, -ă adj. v. *carne*.

Cărótsă f. Căruţă. Com. G. D. [Şi: *cărútsă* f. Com. T. P.]. — Din gr. *καρότσα*.

Cărpălóg (pl. *-löz*) a. Un fel de lopată de lemn cu dinţi. *Si-l'*

daĵ cu tsista cãrpãlogu una 3/50. Cãrpãlõzili și lupatili si darã ăñ Cojuc. Com. I. L.

Cãrpãtș m. v. *cãrpes*.

Cãrpės vb. IV. v. *cõrpã*.

Cãrpi f. Plantă cu flori albe. Com. T. P. — Din bg. *karp*.

Cãrpini m. Carpen. ALR. 1920. *Carpingros* = n. loc. (Lugunța). [Derivat: *cãrpinitsã* f. = cio-mag din lemn de carpen. Com. G. D.]. — Din lat. *carpinus*, -um, (arom. *carpin*).

Cãrpinitsã f. v. *carpini*.

Cãrpiri f. } v. *cãrpes*.
Cãrpit, -ã adj. }

Cãrpulîn f. (plur.) v. *cõrpã*.

Carși adv. Vis-à-vis, în față. *Cãsa lor ra carși cu cãsa la un birbër 3/38. [Derivat: carșiliqe a. = rãspuns. Cõn vizũ cã feata nu da carșilõc 11/46]. — Din tc. karšy, karšylyk.*

Carșilqe a. v. *carși*,

Cãrșutã f. v. *curjutã*.

Cãrtã (di vin) f. Ploscă, ALR. 3955. — Din bg. *karta*.

Cãrtãl m. Șoim, vultur, cf. vãltur. *Cõn si facã cãrtãlu «crac», si-l' daĵ carni 19/73. Darã cum al' gri cartãulu 15/66, cf. 13/66, 21/73. — Din bg. kartal.*

Cãrtãtșinã f. v. *cãrtitșonã*.

Cãrti f. 1°. Hãrtie. *Leasi di tel' știrmuti cu carti* (lese de sãrmã așternute cu hãrtie), B. 3. | 2°. Scri-soare. *Al' vini unã carti la ămpiratu* (îi veni o scrisoare) 8/48.

*Sã-ts dar unã carti 6/85, cf. 5/55. | 3°. Carte. La flarã [fitșoru] ăñ furnã și cu un brats di cõrts 18/56. Un cõmp alb cu oĵ negre (= cartea) *16. [Pl. cõrts = stomacul, ghemul la vite; despãrțitura stomacului. Diminutiv: cãrtitșeã]. — Din lat. *charta*, -am, (arom. *carte*).*

Cãrtitșeã f. v. *carti*.

Cartitș nã f. v. *cãrtitșonã*.

Cartitșonã f. Cãrtiță. *Cãrtitșona ari mutsca cã di porc* (cãrtiță are botul ca de porc). [Și: cãrtãtșonã f.]. — Derivat din bg. *kãrtica* și *kãrticina*.

Cãrtoãpi f. pl. Arbust cu flori albe și cu fructul roșiu în felul cãlinului. Com. I. L.

Cãrtșãn m. Cãpușã mai micã de coloare roșiu-cafenie; se pune pe boi, capre și chiar oameni. *Cãrtșanu aĵ mãncos di scoatirea cõn si pumi pri uom.* Com. I. L. [Și: cãrtșen m. *Trista veã mul'ts cãrtșen 1/49*]. Este același cu dacor. *cãrcel* cu înțelesul «Hundszecke».

Cãrtșun m. v. *crãtșun*.

Cãrul' a. v. *cãrdluș*.

Cãrũș N. loc. (Barovița).

Cãrũtsã f. v. *cãrotsã*.

Caș m. (Liumnița, Cupa, Lugunța, Birislav, Nãnta). Brãnzã. ALR. 5423. [Felurile de brãnzã: *Caș-bãtut* m. = brãnzã tare. *Caș-dultsi* = caș, ALR. 5423. *Caș-tumnatic* m. = brãnzã albã, care se preparã toamna din lapte de oi]. — Din lat. *caseus*, (arom. *caș*).

Casă f. 1°. Casă (de locuit). *Căsa lor ra carși cu casa la un birbēr* 3/38, cf. 11/67, 112, 113, etc. *Casă* n. loc. (Cupa); *Casili-lu-Misi*; *Casa-Petcăldl'ă*; *Casa-Vasil'ă*; *Casa-Zmeului* n. loc. (Oșani).

| 2°. Adv. Acasă. *Du-ti căsă, acutser* (du-te acasă, dacă vrei) 12/2. *Tser să furz căsă, acutser* (= vrei să pleci acasă) 7/2, cf. 5/64, 2/39, 15/41 etc. | 3°. *Casă* = gaura coasei pe unde intră mânerul Com. C. I. [Diminutiv: *căsîtseă* f. = căsuță. Com. G. D.]. — Din lat. *casa*, -am, (arom. *casă*).

Cășă f. Apă cu făină, un fel de ciulama. *Lisitsa si unsi cu cășă*, 7/30. — Din bg. *kaša*.

Căsăbă f. Oraș. *Si dusi ăñ un căsăbă* (se duse într'un oraș), cf. 10/5. [Și: *casabă* f. *Flaij ună ticfă mări, mari cât ună casabă* 10/5; *căsăbăleân* m. = orășean ALR. 2607]. — Din tc. *kasaba*, (arom. *căsăbă*).

Casabă f. } v. *căsăbă*.
Căsăbăleân m. }

Casândria N. loc. (Nânta).

Casáp m. Măcelar. *Io la tată-su ram casap*, 12/43. [Derivat: *căsăpnîtsă* (bg. *kasapnica*) f. = măcelărie, ALR. 6525]. — Din tc. *kassab*, (arom. *căsap*).

Case vb. I. Casc. [Postverbal: *căseă* f. = obiceiul la lăsatul secului din postul mare, când se bate alvița și fiecare din meseni cască gura ca să prindă oul sau

alvița legată de sfoară. Com. I. L. Derivate: *căseări* f. = cascăt; *căseăt*, -ă adj. = cascăt; *căseătură* f. = căscare. Compus (cu pref.): *prieăse* (pri-casc) vb. I. = casc mult; *prueăse* (pru + casc) vb. I. = casc. *Prucască-la rostu* (cască gura), id.]. — Din lat. **casco*, -are, (arom. *cascu*).

Căseă f. v. *casc*.

Căseândisēs vb. IV. Invidiez. *Cu mi căseândiseș, culcă-ti și tu* (dacă mă invidiezi, culcă-te și tu). — Din bg. *kaskandisvam* (tc.).

Căseări f. }
Căseăt, -ă } v. *casc*.
Căseătură }

Cășcăvâl m. 1°. Cașcaval. *Cășcăvalu ari mai mult unt di bronză* (cașcavalul are mai mult unt). | 2°. Zăpadă amestecată cu apă, lapoviță. *Amnă prin cășcăval*. Om molatec. — Din tc. *kaškaval*, (arom. *cășcăval*).

Căselnîtsă f. Omidă. Com. G. D. [Și: *găselnîtsă* f.]. — Din bg. *găsenica*.

Căsîtseă f. v. *casă*.

Cășlă f. Loc de adăpostit vitele pentru iarnă, ALR. 5260. [Și: *coșlă* f.]. — Din tc. *kașla*, (arom. *cășlă*).

Căsmét a. Noroc. *Iși să-ș la ubideșcă căsmētu* (ieși să-și caute norocul) 1/2. [Și: *căsmiăt* a. 1/74. Derivate: *căsmîtlă* m. (tc. *kysmetly*) = om cu noroc; *niecăsmét* a. = nenoroc. Com. T. P.] — Din mbg. *kăsmet* (tc.).

Căsmitlija m. v. *căsmet*.

Cășoatsă f. Cășiță. N. loc. (Oșani).

Com. I. L.

Cașotă N. loc. Com. I. L.

Caști pr. v. *cari*.

Căstqñ m. Castan. — Din lat.

**castaneus*, -um, (arom. *căstîñ*).

Căstqñă f. Castană. *Ancărco boj di iavur ân loc di căstqñă* 2/18. *Nu ieș castqñă di si pucneș* (nu ești castană ca să pleznești) 603. *Căstqñ* n. loc. (Cupa). [Derivat: *căstăñâr* m. = vânzător de castane]. — Din lat. *castanea*, -am, (arom. *căstîne*).

Căstrăvēts m. v. *crastăvēts*.

Căstrés vb. IV. Taiu ramurile tinere la arbori. *Acu căstrim tsești veits iarna ili primăveara* (dacă tăiem aceste ramuri iarna...), B. 9. [Derivate: *căstrirî* f. = tăiere de ramuri. *Tseastă căstrirî si fatsi* ib. 10]. — Din bg. *kastrja*.

Cat (pl. -ur) Cat, etaj. — Din tc. *kat*.

²Cat vb. I. 1°. Cat (cu întrebuințare unipers.). *Crielatu cată si cumpără, nu si vindă* (înțeleptul cată să...) 161. *Cată din jurumint să nu ieș, că nu ti bati bun*, 8/25. | Port grija cuiva, îngrijesc de cineva. *Di multă milă ampirātu la cătă calu* (de mult drag, împăratul însuși îngrijea de cal), 40/2. *Iă vină să-ñ-l'i cats pul'il'*, 6/11. | 2°. Mă uit la cineva, privesc pe cineva. *Noi că yom ti cătqm, ară tu criv nă cats* (noi ne uităm la tine ca la

un om, iar tu te uiți la noi strâmb), 117. *Tsista ay taltso lam'na, lânt itș nu cată* (acesta a omorât baulaurul, la altul nu te uita de loc), 11/34. *Ampirātu... l'a cătă di cola* (împăratul îi privea de colo), 18/93. *Añ cătaî* (mi-am dat în cărți). *Nu-l'-tsi cată bun* (n'are înfățișare bună). | 3°. (refl.). A se uita la cineva spre a face dragoste, a face dragoste, a se ținea cu cineva. *Și mul'ari-sa catsă di-ai li da tșeli lucrili la tșela yom tsi si cătă* (cu care făcea dragoste) 31/2, cf. 34/2. *Si cătă cu... feța* (se iubea cu fata) 2/25. [Compușe (cu pref.): *zēcăt* vb. I. (za + cat) = mă uit puțin. *Cqm si zēcătāt-ay pristi vali*, 11/61; *pucăt* (pu + cat) vb. I. = mă uit, caut puțin. *Să nu ti pucats anșuș* (să nu te uiți...) 5/30, cf. 9/31, 10/34, 15/78; *zapucăt* (za + pu + cat) vb. I. = încep să mă uit puțin; *prieăt* (pri + cat) vb. I. = am ceva înaintea mea ca model, imit lucrând ceva. *Pricătq di pri niști tsărop cu crivul tsi* (a imitrat împletind niște ciorapi cu un fel de brodărie în zig-zag). Com. I. L.; *răscăt* (răs + cat) vb. I. = mă uit împrejur; *răspucăt* (răs + pu + cat) vb. I. = mă uit din nou la ceva]. — Din lat. *capto*, -are.

Căt pr. v. *cqt*.

Cătălin adv. v. *cătîlin*.

Căteărează vb. I. (despre găini) cărește, cotcodăcește (după ce a

ouat). Înainte de ouat: c ä c ä - r e a z ä, ALR. 5700. [Şi: c ä - c ä r e ä z ä, vb. I.].

Căti (Țărnaresa). *Cati-seară* (în fiecare seară). *Tu ieş tsel cari nirdzeai catiseară la feată?* 34/65, cf. 24/64. — Din gr. κάθε, (arom. caðe).

Căti pr. Câte. *Căti ună căldari*, 6/19. *Aş împărţoră căti 35 di groş*, 6/54. *Uneac-căti-uneac* (puţin câte puţin) cf. 6/19. [C o m p u s e: cătîlin adv. încet, încetinel. *Cătîlin, cătîlin aṽ lară tşē nibumil'ă*, 10/10, cf. 9/77, cf. 18/80; cătălin adv. *Cătălin, cătălin, lə mul'arē şi fuzi*, 8/15. cătîrqu adv. = repede, tare, sănătos. *Ca trăgni lūpu mai cătîrqu, căzū ān vir*, 8/30]. — Din lat. *cata*, (arom. *cîti*).

Cătîlin adv. v. *căti*.

Cătină f. Ceva mare, mătăhală, Com. T. P.

Cătîrqu adv. v. *căti*.

Cătmădzăjeă (pl. -dğojts) f. Uliu, ALR. 1050, cf. 5702.

Căţq m. Ceea ce se mănâncă dimineaţa, la merinde sau la prânz, cu pâine, ca: brânză, ceapă, sare, etc. *Şi tsela tucu scoasi ună şimijă di pōni şi căţq*. — Din tc. *katyk*.

Cătră prep. v. *cutru*.

Cătrân a. Păcură, cătran. — Din tc. *katran*, (arom. *cătrane*).

Cats vb. I. 1°. Apuc, m'apuc, încep. *Şi cătsq, la unsi cu gāz* (şi se apucă, îl unse cu gaz...), 47/2. *Şi cătsai si mănānc pōini*

(şi începui...), 9/3. *Ca di buric cătsat* (foarte slab), 65. | 2°. Prind. *Si dusi si catsă peşti* (se duse să prindă peşti), 2/28, 4/13. | 3°. Pun rămăşag, mă prind cu cineva. *Ān si cătsq furniga cu ursă*, 875, cf. 7/31, 337. | 4°. Mă ţine, mă costă. *Tşestă pulăti, ari cătsat ună mil'ă di liri* (acest palat a costat o mie de lire), 10/29. [D e r i v a t e: cătşări f. = luare, prindere. *Aṽ dusiră la cătsari di per*, 967; cătşăt, -ă adj., apucat, prins; *lapti-cătsat* = lapte prins, ALR. 5563; cătşătūră f. = prindere, ceartă (Oşani), cusutură. C o m p u s e (cu pref.): zăcătş (ză + cats) vb. I. = încep, prind de ceva, atâr. *Ascheril' zăcătşară si runcă cu tufechil'ă*, 35/65, cf. 2/25, 7/27. *U scosi sētra, aṽ zăcătşq di par* (... o atâră de par), 12/55; *prieătş* (pri + cats) vb. I. = cuprind cu mâinile, Com. I. L.; *prieătşăt*, -ă adj. = cuprins cu braţele, id.]. — Din lat. **adcaptio*, -are, (arom. *acats*).

Cătşăe m. Fugar. Com. G. D. — Din tc. *kačak*, (arom. *căčac*).

Cătşăl m.

Cătşălăe m.

Cătşălūş m.

Cătşălūşcă f.

Cătşămăe m. v. *crătşămac*.

Cătşănăş

Cătşântşue

Cătşări f.

Cătşăt, -ă adj.

v. *cătşql*.

m. v. *cătşqn*.

v. *cats*.

Cătsătura f. v. *cats*.

Cătsăuă f. Cătea. *Flă ună cătsauă*, 5/71. *Să-i li dai la cătsauă*, 5/28. — Din lat. *catella*, -am, (arom. *cătsao*).

Cătsiă f. Lopătica cu care se scoate focul din sobă. Com. N. P. — Din gr. *κατοί*, (arom. *cătsiie*).

Cătsiluceă f.

Cătsol m. Cătel. *Cătsaua feși doî cătsol'*, 6/28. *Ân locu lu măcșomu al' pusi un cătsol*, 2/29. [Și: cătsăl m. Diminutiv: cătsălúș m. = cățeluș; Cătsălúșcă, cătsilúșcă f. = cătea, cățelușe. *Cătsălúșca si dusi dupu oi*, cătsălăe m. = cățeluș. Com. G. D.]. — Din lat. *catellus*, -um, (arom. *cătsăl*).

Cătsqn a. (Numai la Huma) Castron de pământ. Com. T. P. [Diminutive: cătsănăș, cătsăntșue m.]. — Din lat. *catinus*, -um, (arom. *cătsîn*).

Cătsuneă f. Șofrănel. *Cătsunchili și gl'itșchili es primăveara*. — Din bg. *kačunka*.

Cătsuă f. Căciulă. *Cătsuua lu fitșoru mic anșărată cu furliń*, 3/35, *Ia cătsuua si-u aflîș, ia ioc si ti fats* (sau găsești căciula sau pieri de aici), 4/35, cf. 69, 70, (arom. *căculă, căcuuă*).

Cătun a. Cătun, sat, comună. *Cătun turtșes*, 2/8. *Tu s-ti duts Tega direp ăn cătun*, 3/X. *Tompănă si feși cătunu di el* (tot satul îl vorbește), 790. [Derivate: cătunés, -ească adj. = comunal,

sătesc, 45; cătunîști f. = locul unde a existat vreodată un cătun; cătuneăn m. = satean; cătunitșcă f. (dim.)], (arom. *căt mă*, rar).

Cătuneăn m.

Cătunés, -ească adj.

Cătunîști f.

Cătunitșcă f.

Cău m. v. *cal*.

Căul a. Prinsoare, rămășag. *Cats căul* (pun rămășag). *Ca cătsară căul, zisi deadu*, 7/31. *Si cătsqm căul*, 7/56, cf. 2/35. — Din tc. *kaul*, (arom. *căule*).

Căur m. Ghiaur, necredincios. *Fuî di șa bra cauruli*. Com. I. L. — Din tc. *kaur*, (pentru *gjaur*).

Căușă f. Capră. Com. T. P.

Căvâj interj. Vai. *Căvâj di el făchiru* (vai de el sărmanul). [Derivat: cāvâinie adj. = sărman, biet. *Las-la cāvâinicu că-î duscăpat*, 246]. — Din *ca-vaj*, (arom. *cavai*).

Cāvâinie adj. v. *cāvaj*.

Căvâl m. Caval. *Văcaru sfirea cu căvalu* (văcaru cânta din caval). [Și: cāfâl m. ALR. 4323]. — Din tc. *kaval*.

Căvârdisēs vb. IV. (Propriu zis) prăjesc, frig; (fig.) mint, înșel. *Mi cmotsi tsi mintșuń să-l spun, tsi mintșuń... să-u cāvârdisim* (acum ce minciuni să-i spun, ce minciuni să-i trag), 20/93. — Din bg. *kavardisvam* (tc.).

Căváz (pl. -aj) m. Cavaz, portar, ușier. *Veă cāvaj la poartă*, 12/43. — Din tc. *kavas*, (arom. *cāvaz*).

Cavè a. v. *café*.

Căvgă f. I. Ceartă, neînțelegeră, dispută. *Tsăritsa al' antribă cum şu tră tsi l-ăi cavgă?* (... cum și pentru ce le este cearta), 14/65, cf. 121 | 2°. Războiu. *Cum să dărom, cavgă vem cu turcu* (cum să facem, avem războiu cu Turcul), 17/16. — Din tc. *kavga*, (arom. *căvgă*).

Căvinè f. Cafenea. *Nearsi si culcă la ună căvinè*, 18/65. — Din tc. *kahvehane*, (arom. *cafinee*).

Căzân a. Cazan. *Acu puăts s-la ridits tsista căzanu*, 8/77, cf. 12/7, 10/41, 122. [Derivat: *căzândzôjă* (tc. *kazanğy*) m. = fierar, ALR. 6517]. — Din tc. *kazan*.

Căzândisēs vb. IV. v. *kăzănmak*.

Căzândzôjă m. v. *căzan*.

Căzănmac a. Câștig. *Chinisiră ună zuuă, la căzănmac*, 2/73, cf. 1/72. [Și: *căzănmqe* a. Derivat: *căzândisēs* vb. = câștig, dobândesc. *Cu itrețsa lui căzândisî multi pări...*] 15/24]. — Din tc. *kazynmak*.

Căzănmqe a. v. *căzănmac*.

Căzătūră f. v. *cad*.

Căzi, *căzi*, *căzi*. Strigătul cu care se cheamă capra, ALR. 5340. Cf. *tsicș*, *tsicș*; *pr*, *pr*, *pr*; *trt*, *trt*.

Căzūt, -ă adj. v. *cad*.

Cfătșcă f. Cloșcă. *Drăcu si feasi ună cfătșcă* 23/79. [Și: *eufătșcă* f., *evătșcă* f.; (Țărna-reca) *eloătșcă* f. *Dară ună cloatșcă cu 12 di pul'*,

15/65. | Derivate: *evătșqs* vb. IV. = clocesc. *Unu s-la cvătșqts patruzqts di zqli*; *evătșri* f. = clocire. *Di cvătșirea pustăniră*]. — Din bg. *kvačka*.

Chef a. Dispoziție sufletească, plăcere. *Cum ti cat, nu ts-ăi chēfu* (cum te văd, nu ești dispus), 22/4. [Derivat: *ehifuēs* vb. IV = fac chef. *Măncară și si chifuiră*, 22/93. — Din tc. *kef*. (arom. *k'efe*).

Chelēs adj. chel. *Ăi cheleş că vrină reapă* (este chel ca o gulie) Com. I. L. [Și: *ehilēs* adj., id.]. — Din tc. *keleş*, (arom. *k'ileș*).

Chéptșe f. Lingură mai mare întrebuințată la stână. Com. T. P.

Chércă f. (Bulgărisim în Țărna-reca). Fiică, fată « *Chercu, ză-caftă-mi la cap* » *șu tsea aș căftă*, (fata mea, caută-mi în cap), 1/67. — Din mbg. *k'erka*.

Cherestēu m. Cherestea. ALR. 6409. Cf. *Chiristē*.

Chéșchi adv. Numai, numai dacă. *Chēșchi tseasta la si-ts iğ mōnca* (numai asta să-ți fie grija, neliniștea), 25/51, cf. 11/81. [Și: *ehișchi* adv., 2/83]. — Din mbg. *keški*.

Chési f. Pungă de bani. *Turea-u chesea bra* (dă-mi punga, măi), 8/52, cf. 9/52. — Din tc. *k'ese*.

Cheunéz vb. I. (despre câine) Chelălăesc. *Cojnili bătut k'eunēază*. ALR. 4417.

Chjădin a. Tort. *S-ruptsi chjădinu* (se rupse tortul), adică o să

moară, 286. [D i m i n u t i v: **chi-dinús**, m. numele unei plante. Com. G. D. — Din lat. **pēdinus*, -um, (arom. *k'jadin*).

Chiăia m. Om bogat, chihai. *Ra un chiăia cari veà multă imani* (era un om bogat, care avea multă avere), 1/40, cf. 12/94. — Din tc. *kehaja*, (arom. *k'ihăă*).

Chiăli f. Piele. *Aş pusi chiălea'n cap*. — Din lat. *pēllis*, -em, (arom. *kjale*).

Chiăptin m. 1°. Pieptene. *Du-ti si fur di casă un chiăptin şi un britş*, 5/64, cf. 956. | 2°. (Plur.) **chiaptiñ** = doi piepteni cu care se scarmână, se lucrează lăna. *Butşămu ari doî chiaptiñ cu cari si trupeaşti lona*. [D i m i n u t i v: **chiăptiniţ** m. Com. G. D.]. — Din lat. *pēcten*, **inēm* (arom. *k'japtin*).

²**Chiăptin** vb. I. Piepten. *Iel să-u speală şi să-u chiăptină*, 2/71, cf. 22/90. — Din lat. *pēctino*, -are (arom. *k'japtin*).

Chiăptiniţ m. v. *chiăptin*.

Chiăr a. Câştig. *Ia tsi chiăr feş* (uite, ce câştig făcui), 17/86, cf. 123. [Şi: **ghjar** a. Derivat: **chirujēs** vb. IV. = câştig. *Di ūa'n-cola si chirueiş tu multi pari*, 16/79]. — Din tc. *kjar*.

Chiărdusēs vb. IV. v. *chirdises*.

Chiărsic m. Piersic. *Chiarsicu nu creaşti nalt*, cf. ALR. 6080. [Derivat: **chiărsică** (lat. *pērsica*) f. = piersică. *Chiarsitsili unizes cu dzărzălii*. Com. I. L. cf. ALR.

6080]. — Din lat. *pērsicus*, -um, (arom. *kjarsic*).

Chiărsică f. v. *chiarsic*.

Chiătră f. (Aromânism în Țarnareca) Piatră, cf. r o p ă. *Rucă chietrile di la ună marzini la lantă* 3/65, cf. 9/64. **Chiătră** n. loc. (Huma). — Din lat. *pētra*, -am, (arom. *k'jatră*).

Chibúr N. de fântână (Oşani.)

Chicăsēs vb. IV. (Aromânism în Țarnareca). Înțeleg, pricep, cf. a n t s i l e g. *Tserbul căn chicăsi dintru muntsă că sor-sa si mărită* (cerbul când... înțelese că soră-sa se mărită) 24/64. — Din gr. ἀπεικάζω, (arom. *ak'icăsescu*).

Chidinús m. v. *chiadin*.

Chiept a. Piept. *La stăpōnu nostru al' antrō un dinti ăn chiept*, 18/33, cf. 24. — Din lat, *pēctus*, (arom. *k'eptu*).

Chiesmē f. Un fel de clește. Com. D. P.

Chifeăjēs vb. I. Strănut. *Trasi uneac bărnut şi cătsq si chifcăjască* (a tras puţin tabac şi începu să strănute), Cf. ALR. 1962. [Şi: **chifnēs** vb. IV., ib.]. — Din mbg. *kivam*, (aor. *kivnah*).

Chifil' m. Garant. — Din tc. *kefil*, (arom. *kifile*).

Chifnēs vb. IV. v. *chifcăjēs*.

Chifuēs vb. IV. v. *chef*.

Chilă f. Chilă, Com. P. M.

Chilēş adj. v. *cheleş*.

Chilipir m. Chilipir, Com. D. P. [Derivat: **chilipirdzōj** = chili-

pirgiu]. — Din tc. *kelepîr*, (arom. *k'ilîpire*).

Chiluvét m. O bucată de postav (de multe ori brodată s. chiar înșirată cu bani) ce poartă femeile bătrâne pe cap. La Lugunța o poartă și femeile mai tinere. *Chiluvet poartă babili*. Com. C. I.

Chimanē a. Vioară. *Ișă la poartă cu un chimanē si dună căti vrin irmiloc*, 29/40. [Și: *ehiminē* D e r i v a t: *chimanedžlîă* m. = lăutar (tc. *kemaneğy*)]. — Din tc. *k'e-mane*, (arom. *k'imanee*).

Chimanedžlîă m. v. *chimanē*.

Chimér a. Chimir. *Chimearâli si dară di lônă* (chimirul se face din lână). Astăzi chimirul nu se prea poartă, fiind înlocuit cu brăul larg. Com. I. L. [Și: *chim'r a.*]. — Din tc. *kemer*.

Chiminē a. v. *chimanē*.

Chimír a. v. *Chimer*.

Chinisés vb. IV. Pornesc. *Chinisi și si dusi lă ună moară*, 2/5. *Sam chinisit* (sunt pornit), 6/79. *Chinisiră...drumu* (porniră pe drum) 2/9, cf. 125. *Chinises greauă* = rămân însărcinată. *După uneac timp, mul' area chinisi greauă*, 5/40. *Chinisit-au greauă*, 6/61. [D e r i v a t e: *ehinisiri* f. = pornire; *ehinisi*t, -ă adj. = pornit]. — Din gr. *κυνῶ* (aor. *ἐκλνῆσα*), (arom. *anki-sescu*).

Chinis'ri f. }
Chinisit, -ă adj. } v. *chinises*.

Chiofti f. Chiftea. *La dărq*

chiofti (l-a snopit în bătai), 127. — Din tc. *kjoftē*, (arom. *k'iofte*.)

Chîôr adj. Chior. *Chîôr chîutuc si feasi* (s'a îmbătat rău), 998. [D e r i v a t: *chîôrăv* adj. = chior, (bg. *kjorav*); *chîuruvés* vb. = chiorisc. *S-ti chîuruvească domnu, da na ver ti chîuruwiri* (chiori-te-ar D-zeu să te chiorască), Com. I. L.; *chîurujiés* vb. IV. = chiorăsc, ALR. 5052]. — Din tc. *kjor*.

Chîôrăv adj. v. *chîôr*.

Chîôs adj. Spân, fără barbă. *Tsela murâr ra chîos... să nu matsiñ că chîosil' sa mintșinoș*, 3/5. — Din tc. *k'öse*.

Chîoșă f. Colț de casă, unghier. *Ca si dusi ân ună chîoșă*, 24/47, cf. 21/6, 4/65, 639. — Din tc. *kjöse*, (arom. *kjoșă*).

Chipéng a. Oblon; șatră în care se vând mărfuri, ALR. 3821. [Și: *chîupéng* a.]. — Din tc. *kepenk*.

Chiprés vb. IV. (refl.) v. *chipru*.

Chîpru, -ă, adj. (Mai mult despre flăcăi și fete). Bine făcut, frumos, chipeș. *Cupilaș chipru* (flăcău chipeș). Despre lucruri: *Mustață chipră* = mustață bine trasă, bine răsucită, frumoasă. [D e r i v a t: *chîprés* vb. IV. (refl.) = mă gâtesc, mă aranjez, mă fac frumos. *Dosta ti chipriș* (destul te gătiși frumos), Com. C. I.] — bg. *kîp(ro)*, cf. B e r n e k e r, *k i p*).

Chirădzlîa m. }
Chirădzilqe a. } v. *chiriă*.

Chirămidă f. Căramidă. [Derivat: **chirămidárnitsă**, **chirimidárnitsă** f. = căramidărie. Com. T. P., f. ALR. 3793; **chirimitsișă** m. = căramidar. ALR. 3312]. — Din gr. *κεραμίδα*, (arom. *čurîidă*).

Chirămidárnitsă f. v. *chirămidă*.

Chirănă (pl. -oñ), f. Joagăr ALR. 1850.

Chirăș a. Cinste, (în expresia) fac cinste. ALR. 4305. Cf. *chirises*.

Chirată interj. Injurătură. Se întrebuințează și ca cuvânt de dezmierdare pentru copii: *A chiratauli, tse făseș*. Com. I. L. — Din gr. *κερατάς*, (arom. *k'irătă*):

Chirehêl m. cătăramă, ALR. 3312, cf. 1867.

Chirehéz (pl. -ej) m. Cerchez. *Antribq tsela chirchezu*, 5/16, cf. 4/16, 6/16. — Din tc. *čerkez*.

Chirehinéz m. (Liumnița). Un fel de uliu, având penele de culoare roșie prevăzute cu pete negre. Are ghiare mari și ciocul încovoiat. Com. N. P. — Din bg. *kerkenex*.

Chirdisês vb. IV. Câștig, cf. *chiruîes*. *Unu sirbeaști, lant chirdiseaști* (unul muncește, altul câștigă) 700. [Și: *chiărdusês*, *chirdusês* vb. IV.]. — Din gr. *κερδίζω*, (arom. *nk'erdusescu*).

Chirdusês vb. IV. v. *chirdises*.

Chirișă f. Chirie. [Derivate: **chirădzîișă** m. = chirigiu (tc. *kiraği*). *Ra ună-uară un chirădzîișă. Chirădzîișă si dutseă*, 1/39; *chirădzîlqe* a.

= meseria chirigiului, ib.]. — Din bg. *kirağija* (tc.).

Chirimidárnitsă f. }
Chirimitsișă m. v. } *chirămidă*.

Chirisês vb. IV. Fac cinste (cu ceva băutură), cinstesc. Cf. *k'iraș*, ALR. 4305. — Din gr. *ἐκρίνω*, (dela *κηρόνω*, (arom. *k'irisescu*).

Chiristê f. Cherestea, Com. D. P. — Din tc. *kereste*, (arom. *kiristee*).

Chirmíz adj. Roșu aprins. — Din tc. *kyrmyz*.

Chirsên m. Găligan, lungan. Com. N. P.

Chiruîes vb. IV. v. *chiar*.

Chisădzîișă m. Cheseșiu. *Cyola vut-ay vrin chisădzîișă priuzot*, 2/61. — Din tc. *k'esegi*.

Chișălă f. Țasală. *L'a chiaptiñ cal'i cu chișălă*, ALR. 5589.

Chișălitsă f. v. *chiselitsă*.

Chișchi adv. v. *cheșchi*.

Chiselitsă f. Nume de plantă. Puroiu amestecat cu sânge. [Și: *chisălitsă* f., ALR. 4186]. — Din mbg. *kiselica*.

Chisêm m. Țap cu clopot care merge în fruntea turmei înainte. *Flară un picurăr cu un chisem nainti, mari lucru*, 11/43. [Și: *chișusêm* m., 8/94]. — Din mbg. *kjusem*.

Chita m. Nume de persoană. *Să-ñ facă Petra bună al Chita cumșișă*, 6/VII.

Chiteă f. 1°. Buchet de flori. *Ts-u lipiră chitca s-ts-u ports*,

971, cf. 107. | N. loc. (Cupa). *Chitchili babal'ă* n. loc. (Oșani). || 2°. (La cal) Pinten. Com. H. I. [Derivat: *chiteusés* vb. IV. = lucrez în flori, brodez; *chiteusît, -ă* adj. = brodat cu flori. *Șărveță chit-cusită* = batistă brodată în colțuri]. — Din bg. *kitka*.

Chiteusés vb. }
Chiteusît, -ă adj. } v. *chitcă*.

Chitîp m. Copist, secretar. *Tsista vrin chitîp poți si iță*, 13/15. — Din tc. *kjatip*.

Chitûc a. Buștean, fig. beat mort, 126. [Și: *chiutue* a.]. — Din tc. *kjutuk*, (arom. *k'utuc*).

Chîuděă f. Nărav, vițiu. *Si-ș spună și iel chîudea*, 750. Cf. ALR. 4958. [Derivat: *chîudés* vb. IV. = vorbesc de rău pe cineva, critic; (este întrebuintat mai des sub forma participială) *chîudit, -ă* adj. = criticat, blamat. *Un nipri-cupsit di antreaga lumi-i chîudit*. Com. I. G.].

Chîune (pl. -ur) a. Burlan. *Să punim sobi cu chîuncur lunz*, B. 3. — Din tc. *kjunk*, (arom. *k'îunge*).

Chîúp a. Mare vas de pământ, chiub. *Leagă-ts di coadă vrin chîúp*. 10/72, cf. 615, 4/13. — Din tc. *kjup*.

Chîupéng a. v. *chipeng*.

Chîûre a. Scurteică de blană, blană. *Popa veà un chîurc bun*, cf. 16/38. — Din tc. *kjurk*, (arom. *kjurcu*).

Chîuruiés }
Chîuruvés } vb. IV. v. *chîor*.

Chîusém m. v. *chisem*.

Chîustéc(ă) Lanț (de ceasornic). *La zătsirut-ay Mușa chîustecu lu begu*, 8/IV. | *Chîustec-di-soică* = lanț de briceag. Legătura ce se pune la picioarele mănzului, când se învață să umble. Com. C. I. — Din tc. *k'östek*, (arom. *kîustecă*).

Chîutéc a. Bătaie. *La zdrumîņ di chîutec* (... îl stâlci în băți), 6/13, cf. 10/80. — Din tc. *k'ötek*, (arom. *kîutecă*).

Chîutúe a. v. *chituc*.

Cl'ag a. Chiag. Com. G. D. cf. siriște. [Tot aci aparține, poate, gl'eg a. (deși în bulg. există *glets* id.) = zmalțul verde de pe vase. Com. C. I. Derivate: *gl'igusés* vb. IV = ung sau dau cu « gl'eg »; *gligusîri* f. = ungere, lustruire; *gl'igusît, -ă* adj. = uns, lustruit]. — Din lat. **clagum*, (arom. *cl'ag*).

Clăpés vb. IV. Pic, cad (de osteneală, de oboseală), mă prăpădesc. *Batcu-lupi clăpes di moarti*, 19/72. — Din mbg. *klapam*.

Clăsîná f. Paie (de secară). — Din bg. *klasina*, (dela *klas* « spic »).

Clătîn vb. I. Clatin, mișc. [Și: *clătînsés* vb. IV. *Ān vis fost-ay pri ună veaică ān mări și tsea veaică si clătînsi di vint*. (... ramura aceea se clătînă). [C o m p u s (cu pref.): *zăclătîn* (ză + clatin) vb. I. (refl.) = încep să mă clatin. *Tsela fagu si zăclătîņ*, 16/9, cf. 6/73. — Derivat din **clătes*, (sl. *klatiti*)].

Clătinsés vb. IV. v. *clatin*.

Cleăști f. Clește. *Cu cleștili si traz*, 657. — Din bg. *klěšti*.

Cl'em vb. I. Chem. *Greu la cl'imq* (stăpânul l-a chemat). — Din lat. *clamo*, -are, (arom. *cl'em*).

Cl'eti m. Cameră de proviziuni, cameră în care se păstrează haine și altele. — Din bg. *klět*.

Cl'ienés vb. IV. Stau pe șele fără să ating pământul. *Cl'icneaști și cură grqñ* (stă pe șele și curăță grâu). [Derivate: cl'ieniri f., cl'ienit, -ă, adj. = care stă pe șele. *Stătea cl'icnit și dună uyă*. Com. I. L.]. — Din bg. *kleknuvam*.

Cl'ieniri f. }
Cl'ienit, -ă adj. } v. *cl'icnes*.

Cl'id vb. III, v. *ancl'id*.

Climitsoăreă f. Nume de plantă. Com. N. P.

Cl'in m. Cuiu de lemn. *Cu cl'in mai l'icșor si dispică lemmu*, 153. *Cl'inu-Dudil'ă* n. loc. (Oșani), *Ān Cl'in* n. loc. (Nânta). [Derivate: clineāti (pl. -ets), eliněts și (bulg.) elintsi = cuiu de potcovit caii; *clineati di fāricari* ALR. 5509; elintșār m. = potcovar (bg. *klinčar*). *Si dusi la clintșaru că s-la farică măgāru* 4/50]. — Din paleosl. *klinŭ*, (arom. *cl'in*).

Cl'ineă f. Arbust; cu frunzele lui se hrănesc caprele. Com. I. L. — Din mbg. *klinka*.

Clineăjēs vb. IV. (Despre cai) Galopez. *Doj cal' tsi clincăjāy*, 9/71. — Din mbg. *klincam*.

Cl'iněts m. v. *cl'in*.

Cl'ingă f. Chingă ALR. 1116. Se mai numește și: c u n ă, f u n ă. Grebănar (la ham), ALR. 5513. — Din lat. *cing(u)la*, -am, (arom. *yīnglă*, gr.).

Clipeălă f. Pleoapă, Com. I. L. — Din bg. *klepalo*, (alb. *klepaljē*).

Cloășnie m. v. *cloșnic*.

Cloătșcă f. v. *cfatșcă*.

Cloe, eloe face cloșca când își cheamă puii. ALR. 5703.

Clondă f. Bobă nac, cf. c u c l ă, f ă n d o c.

Clóput a. Clopot de aramă, care se pune la oi. *Lă pusi cloputi la ȳoĳ*. *Cloput di bisearică* = c a m b a n ă. [In Lugunța, clopotul la oi se chiamă t ă c ă r a ș, la capre b r ă n t ș e l', la berbeci c l o p u t. In Liumnița și în celelalte comune, clopotul la capre se numește d ž i n g ă r a ș]. Acesta mai însemnează și orice clopoțel mic. [Derivate: eluputsq1 m. = clopoțel, Com. I. G. și L. I.; eluputēs vb. IV. = sun, lovesc, fac zgomot sunând. *Cumitsil' lară să-l' cluputească pristi casă* (hoții începură să-i sune peste casă); eluputāreă f. = clopoțel de aramă pentru atârnat la gâtul mieilor]. — Din bg. *klopot*, (arom. *clopot*).

Clóșnie (pl. -itsă) m. Pilug. ALR. 3979. [Și: eloășnie m. Com. I. L.]. — Din mbg. *klošnik*.

Clótsă f. Lovitură cu piciorul. *Mqșca-l' deadi ună clotsă* (catărul

fi dădu una cu copita). Com. I. L. [Derivat: elutsăiēs vb. IV. = lovesc, dau din picior. *Am un aȝor plin di cal' al'b, saldi un roș ăn mejluc tucu al' clutsăiaști* (=gura) *35]. — Din bg. *kloca*, (arom. *clotsă*). Vezi despre originea acestui cuvânt Capidan, *Elem. sl. în dial. arom.*, 62.

Clótsi adv. v. *cola*.

Cluenés vb. IV. Clocotesc, fierb. *Măncătura clucneaști* (măncarea clocotește), Com. T. P. — Din bg. *klokna*, (dela *kloka*).

Clumburés vb. IV. (întrebuințat mai des), zăclumburés vb. IV. = sun la poartă, bat la ușă. *Tsela cătsq si zăclumburească la ușă*. Com. P. M. — Din bg. *klămb*, (cf. *клябуче*) «knäuelchen».

Clundir (În Liumnița). Vas de pământ zmălțuit, care se umple cu rachiu încălzit și cu care se invită lumea la nuntă. Vas pentru vin. [Și: *erundir* m. *Scafi, crundir, buneli*, (pahare, vas de vin, furculițe), 9/50]. — Din bg. *klondir*.

Clupnés vb. IV. Azvârl, trântesc, închid. *La clupniră ăn nalta* (l-au pus la răcoare, în închisoare). — Din mbg. *klopam*.

Cluputără f. } v. *cloput*.

Cluputés vb. IV. }

Clutș a. v. *cl'utș*.

Cl'utș a. Lacăt. *Pirdui utforu și nu pot si dișcl'id cl'utșu* (pierdui cheia și nu pot să descui lacătul), Com. D. P. [Și: *elutș* a. =

broasca ușii, ALR. 3837, cf. u t f o r. *Mul'area ăi clutș la casă*. Com. I. L. Derivat: *anel'utș* vb. I. = încuiu]. — Din bg. *ključ*.

Clutsăiēs vb. IV. v. *clotsă*.

Cmo adv. Acum. *Cmo tsista uom să na află uuă la cărtșun* (acum omul acesta să ne afle struguri...), 7/31. *Cmo că ămbă-tărniș* (acuma dacă am îmbă-trânit), 8/36, cf. 18/31, 16/39, 3/76. *Cmo-i cmo* (acuma-i acum), 454. [Și: *mo* adv. (Lugunța, Oșani). *Mo s-ti biles* (acuma o să te jupoiu), 25/8. *Io pot si aflăm uuă mo, acu-i ăn iarnă*, 7/31, cf. 10/12, 2/20, 8/65, 8/67; (e) *mótsi* adv. (Țarnareca). *Tse dăraș di lă dideș peanili, mi motsi iu ăs ău flăm*, 6/66; *emu* adv. (Liumnița) *Cmu nu vini, emúă* adv. *Pănă cmúă mănco di la toati căsili*, 11/73; *aemúă* adv. (Liumnița). *Ari acmuă ună lamăă*, 10/73, *Nu vez tsia iasi acmuă?* 13/73, cf. 15/73, *amu*; *môia* (mai ales repetat): *moia* *moia* adv. = îndată (Lugunța, Birislav). *Amu nitsi un fag nu pute să ardică*, 14/16. C o m p u s : *môdiemo* (mo-di-cmo) = deocam-dată. Com. P. M.]. — Din lat. *eccum-modo*, (arom. *amù, amò*).

Cmótsi adv. }
Cmu adv. } v. *cmo*.
Cmúă adv. }

Coă adv. v. *ăncq*.

Coădă f. Coadă. *Ăn am un boy tot antră ăn pleamnitsă, saldi coa-*

da nu-l' antră *43. *Al' pusi capac* (s. *coadă*), 965, cf. 137, 138. *Coadă ȳaiǎl'ă* (nume de plantă). Com. H. I. [Diminutive: *coadîtseă*, *eudîtseă* f. = codiță, șira spinării, ALR. 110; *eudîtseă* Com. G. D.]. — Din lat. *cōda* -am, (pentru *cauda*), (arom. *coadă*).

Coadărăbădără f. v. *trisupașcă*.

Coadîtseă f. v. *coadă*.

Coajă f. Piele. *L'-u anfle coaja* (i-a umflat pielea), 139, cf. 81, 140, 20/16, 9/89, 31/35, 3/67. | *Coajă. Pi disupra coajă, anauntru nez* (= nuca) *57. — Din paleosl. *koža*, (arom. *coajă*).

Coăle a. v. *cqlc*.

Coamnă f. Coamnă; părul dela coada calului; arcuș de vioară, ALR. 4324. — Din lat. *cōma*. -am, (arom. *coamnă*).

Coăpă f. Stog de lemne, cup. *Ună coapă di leamni*, 1/82. [Și: *cōpă*, *cqpă* f.; *prieōpă* f.]. — Din bg. *kopa*.

Coăpir vb. IV. Acopăr. *Și pōpa la cupiri cu ună corpă*, 40/40. *Noastră căsă aǐ cupirită*, 20/16, cf. 932. [Și: *eupirēs* vb. IV. Derivate: *eupiriri* f., *eupirit*, -ă adj.; *eupirimint* a. = acoperiș, acoperământ. Com. T. P. cf. ALR. 5239; *eupiritură* f. = acoperire]. — Din lat. *coopero*, -ire, (arom. *acoaper*).

Coărdă f. Staul în care se adăpostesc iarna oile și caprele, acoperiș de paie. Com. T. P. *Chinisi si ducă la tsela cu oili și ca si dusi*,

șizū sub coardă, 11/56. — Din lat. *chōrda*, -am, (arom. *coardă*, cf. Capidan, *Românii Nomazi*, 170).

²*Coărdă* f. Sabie. — Din bg. *korda*, (arom. *hoardă*).

³*Coărdă* f. v. *tetivă*.

Coárnă f. v. *corn*.

Coárnîțseă f. v. *coarnă*.

Coasă f. Coasă. *Cu coasa ȳarbă nu cuses; cu foarfitsli aǔ cuses* 4/14, cf. 3/72. [Derivate: *eusēs* vb. IV. = cosesc. *Cu coasa cuses barba*, 4/14; *eusiri* f. = cosire, cosit 3/14; *eusit*, -ă adj. = cosit]. — Din paleosl. *kosa*, (arom. *coasă*).

Coastă f. Coastă. *Al' tsi ardicō coasta* (și-a luat nasul la purtare), 24. | *Coastă, deal. Dintru că tsista breast ra ăn ună caostă* 18/41, cf. 4/77. *Coasta-mari* n. loc. (Liumnița), *Coasta-di-părtșuvalaid*. (Nânta); *Coasta-calului*, *Coasta-peștilui*, nume de plante. [Diminutive: *coastîțseă* f.]. — Din lat. *cōsta*, -am, (arom. *coastă*).

Coastîțseă f. v. *coastă*.

Coătsină adj. (Despre oaie) roșcată cf. rusă, lisă. Com. G. D. — Din lat. *coccinus*, -a, -um, (arom. *coatsină*).

Coătsiri f. v. *coc*.

Coc vb. III. *Coc. Și grōnu criscū... și că si cōptsi* (... și după ce s'a copt), 16/5. [Derivate: *coătsiri* f. = coacere, copt; *copt* (cu negativul *nieōpt*), -ă adj. = copt; *euptătura* f. = coacere, (despre rană) coptură. C o m p u s

(cu pref.): **prieoe** (pri + coc, după bg. *prëpicam*, cu acelaş înţeles de) răscoc, coc prea mult; **prieoătsiri** f.; **prieoăpt**, -ă adj. = răscopt. *Nu putù si-u mănancă pōnea, că ra pricoaptă*, Com. I. L.]. — Din lat. *cōco*, -ēre, (arom. *coc*).

Cōcă f. Cap (întrebuinţat numai în înţeles fig.). *Nu-l' antră 'n cocă* (nu-i intră în cap). — Din alb. *kokë*, (arom. *cocă*).

²Cōcă f. Coacăză. Com. G. D. Nume ce se dă de către copii la orice fruct, (arom. *cocă*).

Coeār m. Arpagic. Com. I. L. [Şi: *eucār* m.]. — Din tc. *kokar*.

Cocărdzeă f. Dihor (pielea lui e scumpă). Se mai numeşte şi: *c u n a d i*, ALR. 1167.

Cocōr m. (Liumniţa). Cocor, Com. P. M.

Cocorēs vb. IV. (Despre cocoş). Cocoşesc. *Cocoreaşti* (cocoşul cocoşeşte găina), ALR. 1003.

Cōdru (pl. *codri* şi *cūădri*) a. 1°. Plăcintă de legume (varză, spanac, etc.) prevăzută cu o gaură la mijloc, pe unde se poate vărsa apă ca să fiarbă legumele, cf. urzinic, ticfină. *Ca si dusi Mena la viăă cu codru ăă cap*, 3/XV. *Cătsi ăă măncaş codru?* 6/70, cf. 4/70. | 2°. (Cupa). Partea satului unde se strâng sătenii. Com. C. I. cf. şi ALR. 955. | 3°. (Liumniţa, foarte rar) Pădure. Cu această însemnare, care aproape a dispărut, se mai găseşte numai

în numele de localităţi: *Codrunalt* (Liumniţa), *Codru-negru* (Oşani, cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 20); *Codri* (Cupa); *Codru-Barză*, *Cudru-Bară*, *Cudru-Pul'ă* (Huma). [Şi: *cōdur* pl. *codur*]. — Din lat. **quodrum*, cf. alb. *kodrë*, (arom. *codru*).

Cōdur a. v. *codru*.

Cōini m. Câine. *Si jungl'iş un cōini* (să junghi un câine), 5/55. *Dedī di un cōini, cōinili zăldătro*, 4/6, cf. 5/76. [Şi: *cōni*, *cōni* m. (Forma *cōni* este mai des întrebuinţată) cf. 8/36, 4, 8, 14/33, 14/38, 12/38]. — Din lat. *canis*, -em, (arom. *cîne*).

Cōinseo N. loc. în Meglen (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7).

Cōjoe } a. v. *cujoc*.
Cōjue }

Cōla adv. Acolo, colo, colea. *Toi cola si ved iō curuî mul'ari ăă lei. ăă antribō cum si dusi cola*, 17/48, cf. 8/16, 4/31. *Di cola-ncoă* (de atunci încoace). *Di cola-ncoă tricură bun*, 17/48. [Şi: *cōlaja* (Liumniţa, Cupa); *cūăla* adv. *Pucătats-va, frăts, cuăla, iă, ari un bunăr*, 2/73, cf. 22/73, 9/55, 13/55; (Țăr-nareca) *culō* adv. *Antrară tru ună urmani multu deasă şi culō si scunsiră*, 10/64; cf. 13, 16/64; *eolō* adv. *Amă iel colō tse lucră?* 3/65; (Huma), *elōtsi* adv. *Deadără pri un gornits şi clotsi ăă stimni*, 7/71. C o m p u s : *ăăcōla*, *ăăcōla*, *ăăcōla*, *ăăcōlo*, *nelō* adv. = încolo. *Şi chinisi cu doil' ăăcolo* (şi porni cu

amândoi încolo), 4/31, cf. 4/18, 15/51. *Amnară mai ăncuăla*, 10/58, *Alăia ncoă, alăia nclo* (caută încoace, caută încolo); *din-eola* = dincolo; *dioaneulô* adv. = de aici înainte (Țarnareca). *Diuan-culô as leatâ băsearica; lăneulô*, adv. = încolo, 31/65]. — Din lat. *eccum-illo*, (arom. *aclo*).

Colăc m. v. *culac*.

Côlbă f. Brătară. Com. G. D. — Din bg. *kolba*.

Cole (pl. *cqlcur*) a. Șold, pulpă. *Mi dor cqlcurli, sam rătsit*. Com. G. T. | (La vite). Piciorul din-dărăt. ALR. 4072. [Și: *eoăle* a. *Cu iarba pân di coalcur*, 7/69]. — Din mbg. *kălk*.

Colibă f. Colibă, ALR. 3822. *Cola iel' aș feasiră ună colibă și cola ghiiaș*, 10/40. [Și: *eulibă*, 2/7]. — Din bg. *koliba*.

Colidă f. Măciucă. [Derivat: *eolidăr* m. (bg. *koledar*) = colindător; *eulidăș* m. -colindător, ALR. 2824; *eulidisés* vb. IV. = colindez]. — Din bg. *koleda*, (arom. *colinde*).

Colidăr m. v. *colidă*.

Côlo adv. v. *cola*.

Cômăr m. Tăun. [Și: *comăréts* m. (bg. *komarec*) = tăun. Com. T. P. — Din bg. *komar*.

Comăréts m. v. *comăr*.

Comp a. Câmp. *Junșiră ăn un comp*, 2/73. *Un comp alb cu oi negri* (= cartea) *16, cf. 2/27, 2/63, 2/73, 15/73. [Derivate:

cămpinés, cămpunés, -ă adj. = cămpenesc; *cămpțșăc, comțșue* m. Com. G. D. (dim.). *Junșim ăn comțșucu tsela*, 19/93]. — Din lat. *campus*, -um, (arom. *cîmpu*).

Comțșue v. *comp*.

Con adv. Când, pe când. *Con-tăl' a leamni*, 17/55. *Con si pu-cătô*, 2/73, cf. 2/34, 7/73. *Di con* (de când). *Mult vacot si feși di con ieș șa*, 14/2. *Con-di-con* (din când în când, cu orice preț). *Con di-con iel cată si vină la mini*, 142. *Că con* (ca și cum). *Că con mo la ved*, 15/44, cf. 184. [Și: (Aromânism în Țarnareca, Huma), *căn, cându* 8/65, 6/64]. — Din lat. *quando*, (arom. *cîndu*).

Cóna f. Nume de cățea de soiul mic.

Cônăp m. Cănepă, sfoară de cănepă, cf. *conipă*. Com. T. P. — Din bg. *konop*.

Cônăpă f. v. *conipă*.

Condúr m. Gheată. [Și: *eundúr* m.]. — Din tc. *kondur*.

Cóni } m. v. *cîini*.
Cqni }

Cqnipă f. Cănepă, cf. *conăp*. Com. S. H. [Și: *cqnapă* f.]. — Din lat. **canēpis*, -em, (arom. *cînipă*).

Cqnt vb. I. 1°. Cânt. *Cum șă-deaș cătsat-ăș si cqntă...* 3/60, cf. 10/60, 9/58. *Lisitsa, zăcătșe si cqntă*, 8/30. *Să cqntă cucu*, 25/6. | 2°. Cetesc. *Nirdzeaiichi casă, scoasi cartea șu-ăș cântă*, 4/68. *Ca-u cântom* [cartea], 19/5. [Și:

{Cupa, Liumnița) **cont** vb. I.; (Țarnareca) **căntu** vb. I. [Derivate: **căntări** f., **căntăt**, -ă adj. = învățat 80, 213; **căntător** m. = care cântă; **căntătură** f. = cântare. Com. G. D. Compuse: (cu pref.) **dueqnt** și **dăeqnt** (du + cqnt) vb. I. = sfârșesc de cântat; **prieqnt** (pri + cqnt) vb. I. = cânt din nou; **prueqnt** (pru + cqnt) vb. I. = încep să cânt. *Al' prucănto cucotu* (a început să-i cânte cocoșul), 600; **prueqntăt**, -ă adj. = care abia a început să cânte. *Cucureati prucqntat*, 237]. — Din lat. *canto*, -are, (arom. *cîntu*).

Cqntie a. Cântec. *Cqñ la culcă să dormă, al' căntă și la sculare*. ar'ân *cqñiits la sculă*, 1/1. — Din lat. *canticum*, (arom. *cîntic*).

Conúr m. Ramură de viță cu struguri pe ea. Com. T. P.

Cópă } f. v. *coapă*.
Cqpă }

Cópan m. v. *cupan*.

Cópi pl. Bucăți de brazdă câte se pot ridica odată cu furca. *Copi di țarbă cot pots ardicari cu vila*. ALR. 5267. — Pentru etim. cf. *coapă* ă.

Cópil m. Bastard. — Din bg. *kopile*, (arom. *co'k'il*, *co'k'ü*).

Copt, -ă adj. v. *coc*.

Cóptșe f. Copcă. *Coptșe di fur-lină* (copcă de aur), 6/XIII, *coptșe cu chîustecă* = copcă de prins haina. [Derivate: **ăncoptș** vb. I. = încheiu copcile; (**ă**)**neuptșări**

f. = încheiere; **discoptș** vb. I = descheiu]. — Din bg. *kopče*.

Cor a. v. *or*.

Córăv, -ă adj. Călcăt cu fierul. *Rubili ti fastim corăvi* (hainele le facem călcate cu fierul), ALR. 3338. — Din bg. *korav*.

Corb m. Corb. *Vizû ună furnigă, un răsłân și un corb cari si tsirtau*, 1/39. *Corbului* n. de fântână (Oșani). [Și: **corp** m. (Liumnița); **eqăr̃b** m. *Li pusi pri un eqăr̃b* 8/74, cf. 9/74]. — Din lat. *côrvus*, -um, (arom. *corbu*).

Cqrbłă f. v. *cărblă*.

Córin a. Rădăcină. *Tsela ari pări ân corini*, 6/59, cf. 2/63. *Ligo corin* (legă rădăcină, a prins rădăcini), 150, cf. 22/72, 152, 207. — Din bg. *koren*.

Corn a. Corn. *Am un ămpirăt ascheril' tots cu roși rubă sa prîminits; ȧel cu veardi rubă* (= cornu cu coarnili), *21. [Derivate: **eoárnă** f. = fructul cornului. **Curnét** n. loc. (Huma), Com. T. P.; **eorntșúe** m. (dim.); **eoarnitșcă** f. (dim. dela coarnă)]. — Din lat. *côrnu*s, -um, (arom. *cornu*).

²**Córn** a. Corn. *Ișq sub pimint un ȧom negru cu coarni și cu coadă*, 3/79. *Lisitsa prutsăpq «di corn traz», ară cătsq di cqrni*, 8/30. [Derivat: **eurnôs**, -ă (despre oaie)]. — Din lat. *côrnu*, (arom. *cornu*).

Cornișór N. loc. în Meglen (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 19).

Corntšúe m. v. *corn*.

Corp m, v. *corb*.

Cârpă f. Cărpă, batistă. *La cupiri cu ună cârpă* (îl acoperi cu o cârpă) 40/40, cf. 5/XVII, 13/48. [Derivate: cârpuliń f. pl. = cârpe. *Na, tseşti cârpuliń*; cârpés vb. IV (bg. *kărpja*) = cârpesc. *Li cârpi rubili* (cârpi hainele); cârpíri f. = cârpire; cârpít, -ă adj. = cârpit; cârpátš (bg. *kărpač*) m. = cârpaciu, ALR. 6511]. — Din bg. *kărpa*.

Cqrts pl. v. *carti*.

Corúna N. loc (Liumnița). [Și: Curúna cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 25].

Cos vb. III. Cos. *Coasi-ts chesi nouă*, 323. [Derivate: eoásiri f. = cusut; eusút, -ă adj. = cusut; eusutúra f. = cusătură. C o m p u s (cu pref.): discós vb. III. = descos; discusătură, dăseusătură f. = descusătură. *pricos* (pri + cos), vb. III. = cos din nou]. — Din lat. *cōso*, -ere, (arom. *cos*).

Coș a. i. Coș. 2º. Stup. 3º. (La moară) partea unde se pune grâul, spre a cădea pe pietrele morii ca să fie măcinat. *Ān loc di butseayă, Petru, coșu di la moară*, 6/XVII. *Cqñ si scoală să turească ghipt ān coș... si dusi la coș...*, 23/41. *Aș li știrnu cămeșli ān coșu*, 22/41. [Derivat: eoșnitsă (bg. *košnica*) f. = coșuleț, paner. *Si-ts leaĭ ună coșnitsă*, 11/48; eoșnitsăr m. = cel care face coșnițe, ALR. 6519;

eoșnitsăreă f. = nume de plantă în Lugunța]. — Din bg. *koš*.

2º Coș (întrebuințat mai mult la pl. coșur). Bubulițe care se fac iarna pe corpul oilor. Com. G. D.

Cóșnitsă f. v. *coș*.

Coștán m. Amnar, ALR. 3861.

Coștăvitsă f. Șarpe; șarpele ordinar devine *coștăvitsă* abia după zece ani, atunci când pe corpul lui încep să se formeze niște dungi de diferite colori. Se spune că o coștăviță poate mânca o turmă de oi. *Ponză virgată ca coștăvitsă* (pânză colorată). 153. [Și: eoști-vitsă f.]. — Din mbg. *koštavica*.

Costrác m. v. *custrac*.

Cqt pr. 1º. Cât. *Cqt si tseară*, 15/42, cf. 8/2, 10/5. *Cqtivă* = câteva. *Cqtivă bŭts di āpu*, 8/74. *Tă'ară cqtivă smărets*, 9/10. *Căt...* *căt* = cât... atât. *Căt mai larg*, *căt mai lung*, 4/71. [Și: (Huma), *căt*. C o m p u s: āncqt conj.; niscăn adj. și adv. (întrebuințat numai în Țarnareca) = puțin, o leacă, cf. *neac*, *uneac*; *Rămasi āncă niscăn* 18/64, cf. 13/67]. | 2º. cqta adv. Atâta. *Tsela tsi să nu poată cqta să mănancă, căpu aĭ la leu* (acela care nu poate mânca atâta...), 4/4. *Ieș cqta șătăit* (ești așa de umblat), 752. *Acu-i di cqta* (dacă este pentru atâta), 7/42. *Di căta mai bun nu si poati* (de atâta ...), 7/69; *āncă cqta* = încă atâta, încă pe atâta. *Tšitšă-sa āncă cqta si spăreă*. *Cqt si tseară tu āncă cqta...*

să-l' dai, 15/42, *cot*... *cota* = cât... atâta. *Pricazmă... vă spuș, cot putui, cota va mintșunaș*, 29/32. *Cot lung, cota larg*, 355. *cota*... și *cota* = atâția și atâția. *Cota ya-min' și cota am tâltșot*, (am ucis atâția și atâția oameni) 2/57.—Din lat. *quantus*, -a, -um, și *quantum*, (arom. *cît*).

Côta adv. v. *cot*.

Cotnie m. Măsea. cf. c o t s. — Din bg. *kătnik*.

Cotnitsă f. Puiu de pisică, pisoiu. *Nu știu cum rămasi ună cotnitsă* (nu știu cum rămase un pisoiu...), 17/33. — Din bg. *kotence*, id.

Cots m. Măseaua minții. cf. *cotnic* *Mi doari cotsu*, ALR. 2122.

²*Cots* (pl. -ur) a. Ogrinj, resturi de fân, ALR. 953.— Cf. bg. *koc*.

Cotsi pr. 1°. Dece, pentruce. *Cotsi tari ubavă apu*, 5/59. *Cotsi frâți șa contă puil'*, 9/58, cf. 4/59, 8/2. | 2°. Fiindcă, din cauză că, deoarece. *Cotsi* [nu mănants] *il'?* *Cotsi nu-n tsi mănâncă* (fiindcă nu mi-e foame), 9/81. [Și: (aromânism în Țarnareca) cătsè pr. *Cătsè nu ner lă siiri* (dece nu mergi la petrecere), 5/66]. — Compus din *că* + *tse*.

Côtșină f. Coteț de porci, cocină. *Ca'n cotșină rănit* (ca în staul de porci hrănit), 148, cf. ALR. 3828. — Din bg. *kočina*.

Côtșiște N. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Cová f. Covă. Com. G. H. T. [Și: (Liumnița) *eųăvă* f. *Cųăvă nu veaų si scoată apă dinuntru*, 3/73, 6/73]. — Din bg. *kova*.

Covătș m. v. *cuvatș*.

Côza f. Nume de capră. Com. H. I. — Din bg. *koza*, id.

Crăblă f. Bute; puțină de lemn. *Ăn crăbla di răsol* (în putina cu varză), 8/XIII. [Și: (Liumnița, Cupa) *erôblă, erôblă* f. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53); *grăblă* f. Derivat: *erăblăr* m. = cel care face putine; *grăblăr* m. Com. G. D.]. — Din bg. *krăblo*.

Crăblăr m. v. *crăblă*.

Crac! interj. *Crac. Cųn si facă «crac» si-l' dai cărni*, 19/73. [Derivat: *erăcăiș* vb. IV = produc sunetul «crac»].

Crăcă (vinătă) f. (Liumnița), Cioară vânăta. Com. P. M.

Crăcăiș vb. IV. v. *crac*.

Crăd a. v. *cărd*.

Crăișnie n. loc. Com. I. L. — Din bg. *krajšnik*.

Crălitsă f. Impărăteasă. ALR. 2858. Mai des: *ămpirătitsă*.

Crămés vb. IV. v. *cărmes*.

Crândzel' (La moară). Lemnul cu care se ține fusul de fier al morii, polița prisnelului. Com. I. L.

Crap m. *Crap*.

Crăsnés vb. IV. *Scrășnesc*, cf. *crătșăiș*, *răjnes*.

Crășnie N. loc. (Nânta).

Crăstă f. Căpușe, ALR. 1206.

²Crăstă f. Râie, Com. I. G. adj. răios. *Uaiă crastă*, 7/52. — Din bg. *krasta*.

Crăstăv, -ă adj. Răios, plin de răni, ALR. 4194. *Paşa ve trei cal' crăstăv*, 12/15. — Din bg. *krastav*.

Crăstăveāti m. v. *crăstăvets*.

Crăstăvēts m. Castravete. *Cu ieļ nu pots sādīri crăstăvēts* 155. [Și: erăstrăvēuti, erăstrăvēts m. 156; eăstrăvēts m.]. — Din bg. *krastavica*.

Crăsti m. (Nume de persoană) Cristea. *Lu Crăsti fițșor*, 1/II. — Din bg. *Kărste*.

Crăstrăvēts m. v. *crăstăvets*.

Crăts! interj. Sunetul ce se aude când mănâncă cineva ceva prea tare. *Catsă si mancă di ieļ crăts*, *crăts*, 22/69. [Derivat: erătsājēs vb. IV. = scârțâiesc, scrășnesc, cf. crăsnes, răjnes. *Li pusi sub ȝa si crătsājască*, 10/81].

Crătsājēs vb. IV. v. *crăts*.

Crătsāmăe m. Pâine uscată, fiartă cu brânză. ALR. 4083. Se zice și: p u p a r n i c. [Și: eătsāmăe m.]. — Din bg. *kačamak*.

Crătsnēs vb. IV. Scrintesc. *Crătsnitu ampirāt si ari* (scrintitul crede că este împărat) 154. *Ăi crătsnit di minti*, 361. [Și: erătsnit, -ă (erăsnit, -ă) adj.].

Crătsūn m. Crăciun. *Cătă vreami aȝ pănă la crătsūn*, 3/64, cf. 2/46, 158. [Și: eărtšūn m. 7/31, eretšun m.], (arom. *crăčun*).

Creăstă *Creastă di cucot*. Com. I. L.—Din lat. *crista*, (arom. *creastă*).

Cremjăt N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 20).

Crémnă f. Prăpastie. *Aȝ trimeși să dōnă ramur din ună cremnă, ȝundi nitsi mūsca nu puteȝ să antră*. (il trimese să adune ramuri într'o prăpastie...), 3/11. *Căzū selnic di pi ună cremnă și muri*, 9/13, cf. 11/4, 6/7. [Și: erémni f. Derivat: erimnisēs vb. (refl.) = mă prăvălesc, mă răstorn, cad. *Tots treȝl' măgar si crimnisiră ăn trap*, (câte-și trei se prăvăliră), 20/41. *Crimniseă-ti di ȝatsi*, 162]. — Din gr. κρημνός (κρημνίζομαι).

Crémni f. v. *cremnă*.

Crep vb. I. Crăp. *Căt aȝ cripō și antrō*, 14/7. *Di tse creapă grōnu di mel'*, 289. *Acu nu-Ń creapă tsara* (dacă n'oiu muri), 222, 167. [Derivate: eripări f. = crăpare; eripăt, -ă adj. = crăpat; eripătūră, eripitūră f. = crăpătură 8/93, cf. 6/10. C o m p u s: (cu pref.) răs-erép (răs + crep) vb. I. = crăp în două (după bg. *razpukvam*) *Vizū... cumătsili răscripati*, 12/58]. — Din lat. *crēpo*, -are, (arom. *crep*).

Cres vb. III. Cresc. *Și grōnu criscū*, 16/5. *Fițșoriȝ ca grōn aș cresc* (copiii cresc repede), 287. [Derivate: ereăștiri f. = creștere; eriscūt, -ă adj. = crescut; eriscătūră f. = creștere]. — Din lat. *cresco*, -ere, (arom. *crescu*).

Cretšūn m. v. *crătsūn*.

Criel m. Minte, gând, judecată. *Ra tamam la criel* (era legat la minte) 1/6. *Nu ra tam la criel* (ii lipsea ceva), 2/6. *Aş zisi... ân criel* (îşi zise în gând), 5/10. *Aş zitse cu crielu*, 21/4, cf. 159, cf. 160, 444, 969. [C o m p u s : (cu pref.) **ancrielât**, -ă (an + criel) adj. = cu minte, inteligent, înţelept, legat la cap. *Tsela mai mîcu frăti... ra mai ancrielât* (... era mai inteligent) 2/55. *Fîţşoru criilat li-ânvitşo toati*, 14/79. [Şi: **erilât**, -ă adj. *Dovnicu ra criilat*, 9/57. S u b s t. **crielât** m. = înţelept. *Crielatu cată si cumpără, nu si vindă*, 161]. — Din lat. *c(e)rebëllum*.

Crielât m.

Criilât, -ă adj. } v. *criel*.

Crimijât N. de fântână (Oşani).

Criminărea f. v. *cremini*.

Crimnisés vb. IV. v. *cremnă*.

Cripări f.

Cripât, -ă adj. } v. *crep*.

Cripătură f.

Cripés vb. IV. Țin, sprijin pe cineva. Se întrebuințează mai ales la obiceiurile dela nuntă. Mirele când se duce să ia mireasa călare pe un cal alb, este « cripit » (susținut) în drum de două fete mari. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 46). [D e r i v a t : **cripît**, -ă adj. = ținut]. — Din mbg. *krëpam*, id.

Cripît, -ă adj. v. *cripes*.

Cripătură f. v. *crep*.

Criseătură f. v. *cres*.

Criştin m. Creştin. [D e r i -

v a t : **criştinătâti** f. (<lat. *christianitas*) = creştinătate. Com. G. D.; **criştinése**, -ă adj. = creştinesc; **criştineăşti** adv. = creştineşte; **criştinéz** vb. I. = creştinez]. — Din lat. *christianus*, -a, -um (arom. *creştin*).

Criştinătâti f.

Criştineăşti adv.

Criştinése, -ă adj.

Criştinéz vb. I.

} v. *criştin*.

Criştinie m. Fin. *Mumuşu dăruî ună cămişotşcă lă criştinicu lui* (naşul dăruî finului). Com. I. L. [Şi: **eriştinică** f. = fină. *Ună criştinică di lui*, 6/57]. — Din bg. *krăstnik* « Gevatter », influenţat de « criştin ».

Criştinică f. v. *criştinic*.

Cristovden m. Sărbătoarea Înălţarea Sf. Cruci (14 Sept.), ALR. 2820. *La ticnî si cumpără di cristovdin un birbeatsi*, 1/52. *Mesu-di-cristovden* = răpciune, ALR. 2416, cf. *culujeu*. — Din bg. *krăstovden*.

Criv, -ă adj., adv. Strâmb. *Criv-lîutnic*, *77. *Tu criv nă cats*, (tu te uiţi strâmb la noi), 117, cf. 851, 856. [D e r i v a t e : **crivés** vb. IV. = schiopătez. *Di un pitşor crivim*. 542; **crivul'că** (*crivuică*) f. (bg. *kri-vulka*) = un fel de broderie. Com. G. D. *Pricătq di pri nişti tşărqp cu crivul'ts* (a imitat lucrând nişte ciorapi cu un fel de broderie în zig-zag). Com. I. L.; **crivutişă** f. = nedreptate, strâmbătate. *Cu crivutişă nu si îasi ân cap*, 156; **Crivinoică** n. loc. (Lugunţa).

Compus (cu pref.) **zăcriv** (ză + criv) adj. = strâmb]. — Din bg. *kriv*.

Crivés vb. IV. v. *criv*.

Crivét (pl. *ur*) a. Pat. — Din bg. *krevet*, (gr.).

Crivinoacă v. }
Crivulcă f. } v. *criv*.
Crivutița f. }

Crqlblă f. v. *cărbldă*.

Croi m. Croiu. *Croi di rubă*, (croiul hainei), ALR. 5762. — Din bg. *kroj*.

Crqng m. Cărpător: «lemnu pi cari si sutșasti plăsinta», ALR. 3981. *Poîna aș frimintă pri crqnc*, ib. 3996, cf. 697. [Și: *erone* m.]. — Din bg. *krāng*.

Crótnie, -ă adj. Bland. *Tsista fitșor aș crotnic*, cf. u c r u t e s. — Din bg. *krotok*.

Crucutés vb. IV, Clocotesc. *Apa crucuteăști*, ALR. 4147 cf. clucnes.

Crud-, -ă adj. Necopt, crud. *Măncai pruni crudi* (măncai prune crude). Com. I. L. — Din lat. *crudus*, -a, -um, (arom. *crud*, rar).

Crujés vb. IV. Croiesc. *La crui* (l-a croit) = i-a tras o palmă, 164. [Derivate: *crui* f. = croire, *cruiț*, -ă adj. = croit]. — Din paleosl. *kroiti*, (arom. *cruescu*).

Crui f. }
Cruiț, -ă adj. } v. *crujes*.

Crundir m. v. *clundir*.

Cruș m. Păr sălbatec, cf. g o r n i t s. [Derivat: *erușcă* (pl.

crușchi) f. = fructul acestuia rbore, p a r ă, id.] — Din bg. *kruša*.

Crușcă f. v. *cruș*.

Crutsi f. Cruce. *Cot să fatsim crutsi* (cât să ne facem semnul crucii), 17/6. *Crutsi-ajută* (cruce ajută), 165. | (La om și la animale) crucea șalelor. *Fq-la că nu-ts cadî ăn crutsi*, 138. *La Crutsi* n. loc. (Oșani). [Diminutiv: *erutsi-tșcă* f. **Compus** (cu pref.): **prierúts** (de pe mbg. *prekārštjam*), vb. I. = încrucieșez, Com. V. I.]. — Din lat. *crŭx*, -ŭcem, (arom. *crutse*).

Crutsi-tșcă f. v. *crutsi*.

Cu conj. *Cu. Laș vaca... șa că-u duș ăn tșair cu iarbă pân di coalcur*, 3/8. *Cu ghișatsa*, 279. *Cu urdin* = pe rând. — Din lat. *cŭm*, (arom. *cu*).

²**Cu** conj. v. *acu*.

Cuă f. v. *cuyă*.

Cuăla adv. v. *colo*.

Cuărb m. v. *corb*.

Cuăvă f. v. *covă*.

Cuc m. Cuc (pasăre), *Mara jundi ari mo cuc*, 26/6. — Din lat. *cuccus*, (arom. *cuc*).

Cucă f. (La plugul de lemn). Vârful grindeiului. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). — Din bg. *kuka*.

Cueăr m. v. *cocar*.

Cueătșcă f. Claie. Com. T. P.

Cuclă f. 1°. Păpușe. *Ca cuclă* (ca păpuș), 973. | (Oșani). Bobârnac. *Al' ded undă cuclă* (i-am dat un bobârnac), Com. I. L., cf.

c l o n d ă, f ă n d o c. — Din mbg. *kukla*, (gr. κοῦκλα).

Cuenés vb. IV. Răsar, cresc. *Nu cucneaști* (în text greșit: *cucnecști*), *tsiva-godea*, 4/59. *Iarbă veardi nu cucneaști* (= foc). *27 *Di natima ti cucniș*, 172. [Derivat: **cuenît**, -ă adj. = ieșit din pământ, răsărit, 171]. — Din mbg. *kuknah* (dela *kukam*).

Cuenît, -ă adj. v. *cucnes*.

Cueqnă f. Cocoană. *La cucqnă l'-angreacă ardžu*, 17. — Din bg. *kokona*, (arom. *cuconă*).

Cueór (pl.) N. loc. (Oșani), Com. D. P.

Cucót m. Cocoș cf. *cucureati*. *Cum șadeau căsat-au si cõta cucotsiș*, 3/60, cf. 7, 10/60. *Și cucotsil' al' fac uayă* (și cocoșii îi ouă), cf. 167. [Și: *căcõt* m. *Căcõt no-ari si zăcõtă*, 21/90]. — Din paleosl. *kokot*, (arom. *cucot*).

Cucóvi Cuvânt neînțeles de origine bulgară; se întâlnește numai în: *Baba cucovi, dedu stupovi* (= podnitsa și țoștu), *62.

Cúeu Cântul cucului. *Fitșoru să cõtă «cucu»*, 25/6. *Fitșoru... feși «cucu»* (zise «cucu»), 26/6.

Cucúdă f. Greutatea de fier ce se atârnă la cântar (fig.). *Ai uneac cucudă cõn omu aș sirumă* (e puțin greu când omul este sărac). — Din bg. *kukuda*.

Cuculeāti m. Viperă cu dungi pe spate ALR. 1184. [Și: s m o c].

Cueúl m. Ridicătură, umflătură. Com. G. D. [Derivat: **eu-**

culiț m. = grămadă de pietre puse una peste alta, formând un fel de mindir (Oșani). *Flă ună cătsauă pri un cuculiț* (în text greșit: *cuculic*), 5/71]. — Din lat. **cucullius*, (arom. *cucul'*).

Cuculiț m. v. *cucul'*.

Cucureāti m. v. *cucuroș*.

Cucuroș vb. IV. (refl.) Mă umflu, mă fudulesc. *Tse-ń-ti cucuroș bra* (ce te umfli, mă). [Derivat: **cucureāti** m. Cocoșel, (fig.) băiat. *Ań am dquă cașturitse... două pul'chitse și doș cucurets*, *11. *Cucureati scăldat* se spune când cineva este ud de ploaie până în piele, 237. *Cucureati prucântat* este cocoșul mic când începe să cânte, 237. Cocoșul puștii. ALR. 4993]. — Din bg. *korcorja se*.

Cucuşónă (pl. -şon) f. Păduche de găini ALR. 5720. *Găl'inli, dintru ca s-nu catsă cucuşon, si ung cu gaz ili cu buzeai* (găinile, ca să nu prindă păduchi, se ung...).

Cucutăș m. v. *cucot*.

Cucuveaieă f. Cucuvea. — Din bg. *kukuvejka*.

Cuditsă f. } v. *coadă*.

Cuditșcă f. }

Cudzabășă m. Primar. Com. I. L. — Din tc. *koğa-baş*, (ar m. *cuğul'aş*).

Cufărés vb. IV. Cufuresc. [Și: **căfărés** vb. ALR. 4866. Derivat: **cufăriri**, f., **cufărît**, -ă adj. *Cur cufărît* (căcăcios); **cufărnițsă** f. = boală de pânțece. ALR. 1633; **cufărnițsav** = cufuricios. *Un uom*

cufărnițav, 6/62. *Compus* (cu pref.): *prieufărés* (pri + *cufăres*) vb. IV = am într'una scaune]. — Din lat. *con-forio*, -ire, (arom. *cufurescu*).

<i>Cufăriri</i> f.	} v. <i>cufăres</i> .
<i>Cufărit</i> , -ă adj.	
<i>Cufărniță</i> f.	
<i>Cufărnițav</i> adj.	

Cufătșcă f. v. *cfatșcă*.

Cufoări f. v. *cufăres*.

Cuiăsa N. de fântână, (Cupa).

Cuibăr m. } v. *cul' b*.

Cuibțșie m. }

Cuimdziiă m. v. *cumindziiă*.

Cuijoe a. Cojoc. *Mul'ari ieș că* *ats duc și cujoc și peșt*, 3/30. [Și: *cojoe*, *cojue*. *Cojuc* n. de munte]. — Din bg. *kožuch*.

Cujureăti (pl. -rets) m. Gogoș de mătase. Com. T. P. *Ca si poati ișqri cujurets cuvetliș*, B. 3. — Din mbg. *kožurec*.

Cul Nume de cal. Com. I. L.

Culă f. Turn, ALR. 2606. N. loc. (Huma). — Din bg. *kula*, (tc.), (arom. *culă*).

Culăe m. Colac. *Să-n leau un culac*, 10/94, cf. 13/94, etc. [Și: *colăc* m.]. — Din bg. *kolak*, (arom. *culac*, cf. Capidan, *Elem. sl. în arom.* 64).

Culăi adv. Ușor. *Di tista lucru ai culai* (de lucrul acesta este ușor...), 16/4. *Ăi culai di aistă*, 3/38, cf. 5/47, 16/56, 12/16. — Din tc. *kolaj*.

Culăstră f. v. *gulastră*.

Cul' b a. Cuib. *Pri drūm flq un*

cul' b di sămuveli (pe drum găsi un cuib...), 15/94. *Tșutșuleanu aș la dară cuibu prin pimint* (ciocărlanul își face cuibul...) *La uorbu pul' domnu al' la dară cuibu*, 972. [Și: (Oșani, Lugunța): *cuijb* a. *Derivate*: *cuibăr* m. = cuib de șoareci. Com. G. D. *cuibțșie* m. (dim.)]. — Din lat. **cūbium*, (arom. *cuibar*).

Cule vb. I. (trans., refl.) *Culc* (pe cineva), mă *culc*. *Cq̃n la culcă să dormă, al' cântă*, 1/1, cf. 2/70. *Nearsi si culcă la un căvinē*, 18/65. *Si ti cultsă*, 2/69. *Mi culcuș*, 7/69. *Si culcară*, 9/56. *Culcă-l-u* (șterge-o, tulește-o, fugi), 173. *Derivate*: *euleări* f. = culcare. *Văcqtu di culcarea* = vremea de culcare, 11/33; *euleât*, -ă adj. *Rau culcats*, 4/77. — Din lat. *colloco*, -are, (arom. *culcu* rar).

<i>Culeări</i> f.	} v. <i>culc</i> .
<i>Culeât</i> , -ă adj.	

Culeăti f. Mugur, cf. *ancule* et s. *Vitsa la ancultsoarea după că da culeăti, si sădeăști* (vița... după ce dă mugur, se sădește), ALR. 6109, cf. 5133. — Din sârb. *kaljac*.

Culără f. Holeră. [Și: *hulără* f.]. — Din gr. *cholēra*, (arom. *huleră*).

Culibă f. v. *colibă*.

<i>Culidăș</i> m.	} v. <i>colidă</i> .
<i>Culidisēs</i> vb. IV.	

Culmi f. (la casă). *Culme*. — Din lat. *culmen*, (arom. *culmu*, rar).

Culò adv. v. *cola*.

Culodjătș N. de râu în Meglen.

Cultșăe m. Un fel de capac de catifea ce se pune ca ornament de-alungul coatelor minteanului. *Dulamă cu cultșats*, (mintean cu coleeți). Com. I. L. — Din tc. *kolčak*.

Culujég m. v. *culujeu*.

Culujén m. Ianuarie, ALR. 2407. Iată numele lunilor: se șca (făurar) 2408, marta 2409, pri-lu 2410, maiu 2411, tșirișaru 2412, snoparu (cuptor) 2413, mesu di băgăroditsa (mășalar) 2414, mesu di cristovden (răpciune) 2416, nuc-lu (brumar) 2417, nistupati (indrea) 2418. [Și: *culujég* m.]. — Din bg. *koležeg*, (arom. în Mulo-viște, *culujeu*, cf. Lumina, V. 1, 6).

Cum adv. Cum. *Cum mul'ari, si fac...?* 11/81. *Ca-cum* = întocmai ca, la fel ca. *Ca-cum-că* = cum că. *Dărq ună carti, ca-cum-că mōșu duchiandșija cōta sufliti tăltșq*, 3/16. *Nitsi-cum* = nici de cum, 14/47. — Din lat. *quomo[do]*, (arom. *cum*).

Cumândă f. Ordin, comandă. *Deadiră cumandă ca tuti featili si antră ăn ună barcă*, 23/78.

Cumăr m. Joc cu cărți. — Din bg. *komar* (tc.), arom. *cumare*.

Cumăreă (pl. *archi*) f. « Arbore care stă verde iarnă și vara ». Com. N. P. | Fructul acestui arbore (pl. *cumarchi*), id.

Cumăt a. Bucată. *Cumat di furlină* (bucată de aur), 272. *Cumat di cumat* (bucățele). *Feasiră cumat di cumat*, 7/41. [Derivate:

eumătītš a. = bucățică. Com. G. D. *eumatsql*; m. = bucățică; *eumătšojehi* a. pl. = bucățele, cf. *mutșcătur*, ALR. 4019; *eumătăr* m. = copilul care umblă cu bucata de pâine în mână, mâncând, ib.]. — Din gr. *κομμάτι*.

Cumătăr m.

Cumătītš a.

Cumătšojehi a. pl. } v. *cumat*.

Cumătšql m.

Cumiñ pl. Tescovina, ALR. 6139. *Rakiğ di cumiñ*, ib. 6163. — Din bg. *kominje*.

Cumindșijă m. Argintar nume de familie: *Ita Cumindșija*, 4/XIII [Și: *cuimdzijă* m. 1/XVI]. — Din tc. *komengi*, (d. cm. *cumingi*).

Cumit m. Comitagi, tâlhar, hoț, fur. *Cumitsil' lară să-l' cluputeșcă pristi casă*, 2/24, cf. 12/7, 195. — Din mbg. *komit*, (a. cm. *cumit*).

Cumnăt m. Cumnat. *Al' zisi lu cumnātu-su*: « *ta mul'ari... matșqts fatsi* » 3/29. [Feminin: *cumnătă* f. Derivat: *eumnătșieă* f. *cumnătă*; *eumnătșue*. m. C m. G. D.]. — Din lat. *cognatus*, -um, (arom. *cumnat*).

Cumnătșieă f. } v. *cumnat*.

Cumnătșue m. }

Cumnieări f. }

Cumnieăt, -ă adj. } v. *cuminic*.

Cumpăr vb. I. Cumpăr. « *Cqț tser pri tsela chișemu bre?* » — *cqț tser iō, tu pots si cumper?* 10/43. *Si dusi la cazanmōc... si cumpără tseali tsi la tribuğay*. *Crielatu cată*

si cumpără, nu si vindă, 161. [Derivate: cumpărări f., cumpărăt, -ă adj., cumpărător m. Nu poati si află vrin cumpărător. Com. I. L.; cumpărătură f. = cumpărare]. — Din lat. *compāro*, -are, (arom. *acumpār*).

Cumpărări f.
Cumpărăt, -ă
Cumpărător m.
Cumpărătură f. } v. *cumper*.

Cumpireă (pl. *chi*). f. Cartof, ALR. 4087. — Din bg. *kompir*.

Cumșiiă m. Vecin. Ca si dusi cāsă, la viză un cumșiiă 5/17, cf. 6/VII, cf. 7/17, 3/44. [Și: (Liumnița): cumșoiă m. Derivat: cumșilce a. = vecinătate]. — Din tc. *komşy*, (mbg. *comşija*).

Cumșilce m.
Cumșoiă m. } v. *cumșiiă*.

Cumuvoltși Cumetre lupule! E ghidi bebi, cumuvoltși, tser să ieș itru, 4/13, cf. 6/13, 7/30. — Din bg. *kumče-vălče*.

Cună f. Chingă, cf. c'lingă.

Cunăe a. Casă mare, palat. Vă un cunac cafcu nu vë nitsi un pašă (avea un palat...), 1/15. Ca-ș-si dusi la lu Musta cunac, cf. 2/4. Conac, localul autorităților administrative și judecătorești. [Și: eunăe a., (Țărnareca) eunăchiă f. Un tsar dară niști cunăchi, 2/65]. — Din tc. *konak*, (arom. *cunak'e*).

Cunăe a.
Cunăchiă f. } v. *cunac*.
Cunadă f. v. *cunadi*.

Cunădi f. Dihor. Cf. c o c ă r d ž e à, ALR. 1167. [Și: eunădă f.] — Din gr. *κοννάδι*.

Cunáp m. Cănepă. Fortămă di cunap (funie de cănepă), ALR. 2528. [Și: eănáp m.]. — Din bg. *konop*, cf. c o n i p ă.

Cundăe m. patul puștii. Cundacu la tufeac, ALR. 4991. — Din tc. *kondak*, (arom. *kundak'e*).

Cundil a. Condeiu de piatră. — Din gr. *κονδύλι*, (bg. *kondil*), arom. *cundil' u*.

Cundisēs vb. IV. Poposesc undeva, ajung undeva. — Din bg. *kondisvam* (arom. *cundisescu*).

Cundúg a. Haină femeiască în felul minteanului, se face, de obicei, din catifea brodată cu fir. Cundugu di sarmă (minteanul cu broderii în fir), 7/XIII. [Și: eundugui f. id.]. — Din gr. *κοντογούνι*.

Cunduguni a. v. *cundug*.

Cunoăstiri f. v. *cunos(c)*.

Cunós(e) vb. III. Cunosc. Acu pots să-u cunoș cari ăi mē il'ă, să-u leī (dacă poți să o cunoști...). 20/4. Io să-u cunos cari ăi lui il'ă... acu nu au pot cunoștiri... 23/4. Nu la cunoș tse joacă 'n iel, 316. [Și: (Liumnița) eunăș, vb. III. S-la cunășt, 16/73. Derivate: eunăștiri f., eunuseút, -ă adj., eunuscător m. = om care cunoaște]. — Din lat. **conosco*, -ere, (arom. *cunoscu*).

Cúntin vb. I. Incetez, (refl.) mă astâmpăr, stau liniștit, stau locului. Cuntină-ti la un loc; tsi nu ti

cuntin? (stai la un loc; dece nu te astâmperi?), 175. *Nu-l' cuntină* (în Oșani), se zice când cineva nu poate să termine un lucru ce a început, 176. [Derivat: *euntin* a. = încetare. *No-ari cuntin* = n'are încetare, 175]. — Din lat. *contineo*, -ēre, (arom. *acumtin*).

²*Cúntin* n. v. *cuntin*.

Cunuăs(c) vb. III
Cunuseător m. } v. *cunos(c)*.
Cunuseút, -ă adj. }

Cup (pl. *cupiti*) a. Grămadă, stog. *Amnă drūmu, bătu pri un cup di furniz*, 11/4, cf. 9/4, 22/51, [Derivate: *eupălitșcă* f., *eupitșuc* m. = grămăjoară; *eupulitș* m. = căpiță, grămăjoară de fân etc. Com. G. D.]. — Din bg. *kup*.

Cúpa f. N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 12). *Cupa-veacl'i*, n. loc. cf. ib. 26. [Derivat: *eupinets* m. = locuitor din Cupa].

Cúpă f. (La cereale). Baniță de 12 ocale. (La moară). Măsură de 1/2 oca. (La păstorit). Vas pentru muls.

Cupălitșcă f. v. *cup*.

Cupán m. Șold de pasăre. [Și: *eopán* m. Derivat: *eupăneă* f. = pisălog, 12/50]. — Din bg. *kopan*, (arom. *copan*).

Cupăñă (pl. -oñ) Albie, copaie. — Din bg. *kopanja*, (arom. *cupañe*).

Cupăneă f. v. *cupan*.

Cupărán m. Dulamă, cf. — Din bg. *koparan*.

Cupătș m. Copaciu, buștean. *Au, au, pri cupatș, džingăr mângăr pri*

pimint, *63. *Ān Cupatș* n. loc. (Oșani). *Cupatș-roși*, n. loc. (Huma). [Derivate: *Cupătșină* f. Nume de localitate la Cupa. Com. N. P.; *eupătșqlnie* m. = un fel de cazmă sau târnăcop cu care se scot buștenii, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51)]. — Cf. alb. *kopatsh* (arom. *cupac*).

Cupătșină f. }
Cupătșqlnie m. } v. *cupatș*.

Cúpiă Instrument de plutit. Com. T. P.

Cupilăș m. 1°. Copil. *Una l'a turiră tătșuñil', si feșiră doji cupilaș ăñ fustani*, 17/29. | 2°. Tânăr dela 15 ani în sus, tânăr bun de însurat. *Cupilașu nu va si culcă priună cu ăa*, 22/94. *La doyli, la trejli ser cupilașu nu si culcă cu ăa*, 23/94. [Derivat: *eupilășlqe* a. = vârsta de însurătoare la tineri. Com. G. D.] — Din *copil*.

Cupilășlqe a. v. *cupilaș*.

Cupilış m. v. *cupilitș*.

Cupil.tș (pl. -litșk'i) a. Căpiță de fân, ALR. 934. [Și: *eupil.ș* m. ib. 5283]. — Din *cup*.

Cupinets m. v. *Cupa*.

Cupirés vb. IV.

Cupirimint a.

Cupiriri f.

Cupirit, -ă adj.

Cupiritură f.

Cupisteări f. v. *căpisteari*.

Cupită f. Copită. *Iscri lasă din cupiti*, (scântei lasă din copite), 974. — Din bd. *kopito*.

Cupitón a. v. *căpitón*.

Cuprál' f. Strămurare. Com. T. P. Cf. *cuprets*. — Din bg. *kopralja*.

Cuprés m. Strămurare, cf. *cupral'*. Com. T. P. — Din bg. *koprec*.

Cuproavă f. v. *pucroavă*.

Cuproiă f. (In Țârnareca). Gunoiu. *Si angrupă tru cuproiă* (se înfundă în gunoiu), 16/68. — Din gr. *κοπρία*, (arom. *cuprie*).

Cuptătură f. v. *coc*.

Cúptšue m.

Cupulitš m. } v. *cup*.

Cur vb. I. Curg. *Mozăcu lă si-ń cură di cap* (creierul începu să-mi curgă din cap), 16/72. *Tšeşma tsi cură apu*, 3/25, cf. 19, 336. [Compus: (cu pref.) *prueúr* (pru + cur) vb. I = încep să curg. *Cøn si prucură sønzi*, 2/34, cf. 13/34; *prieúr* (pri + cur) vb. I = încep să curg. *Tucu pricurară una vin, una rachiiă*. (numai că începură să curgă...) 3/56, cf. 13/56, 17/72; *prieurăt*, -ă adj. = care a curs, care a început să curgă. *Mozăcu al' ra pricurat*, 17/72]. — Din lat. *cūrro*, -ēre, (arom. *cur*).

²**Cur** vb. I. *Curăţ. Măncă mai mul' ts cal' şi şa că cal' il' lui chiaia si curay* (se curăţau, adică piereau), 7/40. *La curq* (l-a ucis), 182. cf. 183. [Derivate: *eurări* f. = curăţire; *eurăt*, -ă adj. = curăţit. Com. I. L.]. — Din lat. *cōlo*, -are, (arom. *cur*)

³**Cur** a. 1°. *Cur. La bătu pristi cur*, 9/20. *Cõt di cur sirbeaşti*

(munceşte numai pe mâncare), 701, cf. 177, 180. *Curu-di-ac* = urechile acului, ALR. 1750. | Fig. *Curaj*, 179, 9/20. | 2°. Fund. *Sac fără cur*, 49, 3/54. *Curu foculuş* (partea din faţa căminului), cf. *b u d ž a c. Iel şăzù la curu foculuş*, 16/56. Nume de loc.: *Curu-di-bătañă*, *Curu-di-brad*, (Huma), Com. T. P., *Curu-di-muţşară*, (Oşani), Com. T. P. [Diminutive: *eurutşoe*, *eurţšie* m. = curişor. Com. G. D.]. — Din lat. *cūlus*, -um, (arom. *cur*).

Curăbie f. Corabie, barcă, ALR. 2517. *Ca cøn al' tsi-ay nicat curq-bili*, (ca şi când i s'ar fi înecat corăbiile), 184. [Derivat: *eurăbdžoi* m. = corăbier, ALR. 2530. — Din sl. *korablja*, (arom. *cărave*, gr.).

Curăbdžoi m. v. *curabie*.

Curări f.

Curăt, -ă adj. } v. «*cur*».

Curăuă f. Curea. *La ligq cu ună curayă şarqţă*, Com. T. P. [Diminutive: *eurăuîtşcă* f. Com. G. D.]. — Din lat. *corrigia*, (arom. *curao*).

Curăuîtşcă f. v. *curayă*.

Curbán m. Sacrificiu. Com. T. P. — Dintre tc. *kurban*, (arom. *curbane*).

Curbét a. Străinătate. [Derivat: *eurbitlqe* (tc. *kurbetlyk*) a. = străinătate. *Greş ai curbitlqcu*]. — Din tc. *kurbet*.

Curbitlqe a. v. *curbet*.

Cureubeaî m. Curcubeu. Com. G. D. [Şi: *cureubêi* m. (prescurtat) *beî*. *Curcubeî beî! pân s-ti plets si beaî pică di apu, meş per pân di primint* (curcubeu, beu! până să te pleci să beai o picătură de apă, părul meu [să-mi crească] până la pământ). Com. I. L.]

Cureubêi m. v. *curcubeai*.

Curdisés vb. IV. Mă aşez bine, mă pun, (fig.) mă apuc. *Şi ca-l' -tsi curdisiră furnizli* (şi când se pusere furnicile), 22/54, cf. 7/4.—Din bg. *kurdisvam*, arom. *curdisescu*. (tc.).

Curdisît, -ă adj. Fercheş, ALR. 3266, Svelt. *Meardzi prost şi curdisit* (merge drept şi svelt), ib. 2278, cf. *curdises*.

Curdoñ (pl.) m. Straja comunei ALR. 2610, străjer, sentinelă. — Din bg. *kordon*.

Curétă f. N. de fântână (Cupa).

Curîă f. Pădure. *Si dusi luvatşu ân ună curiă* (se duse vânătorul într'o pădure), 8/21, cf. 14/16, 13/71. — Din bg. *korija* (tc.).

Curi-căvătşél Gândac cu coarne lungi, scripcariul, Com. C. I. După răspunsurile la chestionarul ALR., însemnează străluc 6550, rădaşcă 1897.

Curişnîtsă f. (Bulgărisim) Găinaş. Com. T. P. [Derivat: *şneurişnări* f. = găinaşare]. — Din bg. *kureşnica*.

Curită f. Albie, copaie, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53).— Din bg. *korito*.

Curjută adj. Căprioară. *Ună curjută vineà cola* (venea acolo o căprioară), 13/38. [Şi: *curşută, cărsută* fid.]. — Din bg. *koşuta*.

Curm vb. I. Incetez, întreprup, (refl.) mă desprind de ceva, Com. T. P. *Hrana lă u curmôm* (le întreprupem hrana), B. 11. [Derivat: *curmări* f. = încetare. *Va curmare* (trebuie încetat), 185].

Curmări v. *curm*.

Curnét m. v. *corn*.

Curnós, -ă v. *corn*.

Curon adv. Curând. *Curon si răzlăbi*, 18/40, cf. 17/18, 7/4, 18/40. [Şi: (Țârnareca) *eurún, eurrundu*, adv. 18/68, 17/64, 9/66]. — Din lat. *currendo*, (arom. *curundu*).

Cúrpăn m. Curpăn. *Ân loc di curună, curpân di pri moară*, 3/XVII. Cf. alb. *culjper*, (arom. *curpan*).

Curşúm a. Glonţ. *Di curşumi sam şa rupt* (din pricina glonţului sunt așa rupt), 6/27. — Din tc. *kurşum*.

Curşută f. v. *curjută*.

Curtulisés vb. IV. Scap. *Bun că curtulisim* (bine că am scăpat), 9/10, cf. 14/72. [Derivat: *curtulisiri* f. = scăpare]. — Din mbg. *kurtulisvam*, (tc.).

Curtulisiri f. v. *curtulises*.

Curtşie m. v. *cur*.

Cúru pr. v. *cari*.

Curún adv. v. *curon*.

Curún vb. I. Cunun. [Derivate: *eurunări* f. = cununare; *eurunát, -ă* adj. = cununat; *eurună*

f. (<lat. *corona*) = cunună. *An loc di curună, curpân di pri moară* 3/XVII, cf. 5/II; *eurunátie* = plata preotului pentru serviciul cununiei; *euruníl'ă* f. = cununie; *eurunítşcă* f. (dim. *curună*). — Din lat. *corono*, -are, (arom. *ncurun*).

Curúna v. *Coruna*.

Curună f.

Curunári f.

Curunát, -ă adj

Curunátie

Curundu adv. v. *curqn*.

Curuníl'ă

Curunítşcă

Curutşóc m. v. *³cur*.

Cus, -ă adj. Scurt. *Cus*, *ma di brqn ti poartă* (scurt, însă te poartă de brâu), 975. [Derivate: *Cusal'ă* = n. l. (Nânta); *eúsi* m. = nume de câine cu coada tăiată; *eusés* şi *puteusés* vb. IV. = scurtez. *Au cuses ună rubă* (o scurtez o haină), ALR. 3274]. — Din bg. *kus*.

Cúsal'ă v. *cus*.

Cuşără f. Coteţ de găini cf. *c u t e t s*. — Din bg. *košara*.

Cusátsă N. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Cusătúra f. v. *cos*.

Cúsel'u a. Pământ moale, argilos, din care se fac oale. Com. T. P.

Cúseră f.

Cuseréz vb.

Cuseríl'ă f.

Cuseríme f.

v. *²curun*.

f. v. *curun*.

v. *cuscu*.

Cúseru m. *Cuscu*. [Derivate: *eúseră* f. (<lat. **consocra*) = *cuscră*; *euseríl'ă* f., *euserulqe* a. = *cuscrie*, *cuscrenie*, *rudenia cuscriilor*; *euseríme* f. = *oamenii*, *rudenia din partea unui cuscu*. Com. G. D.; *euseréz* şi *ancuseréz* vb. I. (refl.) = *mă fac s. devin cu cineva cuscu*, *mă înrudes*, id.]. — Din lat. *consöcer*, (arom. *cuscu*).

Cuserulqe a. v. *cuscu*.

Cuseún m. (Oşani) Cureaua care trece pe sub burta calului şi leagă amândouă părţile samarului, ALR. 5517. [Aiurea se numeşte şi: *p o d u p a ş n i t s ă* f.]. — Din bg. *kuskun* (tc.).

Cusel' N. de fântână.

Cusés vb. IV v. *cus*.

²Cusés vb. IV. v. *coasă*.

Cúsi m. v. *cus*.

Cusíri f.

Cusít, -ă adj. } v. *coasă*.

Cusítsă f. Coadă de păr la femei *Ună călugăritsă cu ună cusítsă* *84. — Din bg. *kosica*, (arom. *cusítsă*).

Cuşnitşár m. } v. *coşnitsă*.

Cuşnitşárcă f. }

Cúsór m. *Cosor*. *Am un dead cu un dinti ân gorb* (am un moş cu un dinte pe spinare). — Din paleosl. *kosorí*, (arom. *cusor*).

Custandinátşcă f. Ban galben, ban vechiu, Com. I. L. — Din bg. *kostandinačka* (şi *kostandinka*).

Cuştinie m. Nume de plantă, Com. C. I.

Custrăc m. Un fel de pește, biban, ALR. 1746. [Și: *costrăc*, m.]. — Din bg. *kostrak*.

Cûsu m. Nume de câine (de statură mică) cf. *merdži*, *palea*, *șarot* etc. Com. C. I. — Din bg. *kuso*.

Cusûr a. Cusur. *Ancă tsea ts-u cusuru* (atâta îți mai lipsește), 186. — Din tc. *kusur*, (arom. *cusure*).

Cusût, -ă adj. } v. *cos*.
Cusutûră f. }

Cut, **cut!** Strigătul cu care se cheamă câinii. [Derivat: *cuta*, f. = nume desmierdător pentru câine. *Ună cafcu cută*. Com. G. R.].

Cûtă f. v. *cut*.

Cutăr m. Staul pentru vite, cotarcă, coșarcă. ALR. 5348. *Boil jundi ts-ăi?... — vem dărat un cutar pân di vali*, 8/27. Gaura cutarului; deschizătura pe unde ies oile la muls. — Din mbg. *kotar*.

Cutări pron. Cutare. *Tse zuya să-u fatsim nuntă?* — *zuya cutari* (în ce zi să facem nunta? — în ziua cutare). N. T. — Din lat. *eccum*, -*talīs*, (arom. *ahtare*).

Cute N. de fântână, (Oșani).

Cutêts a. Cotets. *La las cutetsu dișcl'is*, 11/12. — Din mbg. *kotec*.

Cutéz vb. I. (întrebuințat f. arte rar de bătrâni la Oșani), Cutez. *Nu cutează si spună*. Com. G. D. — Din lat. **cottizo*, -*are*, (arom. *cutedzu*).

Cûti f. Cute. *Lo un cutsot, ună cuti*. 12/68. — Din lat. *cos*, *cotem*.

Cutiă f. Cutie. *Si-l' tser dila tăti ună cutiă*, 5/78. *Iundi-i cutiă?* *Am ună cutie plină cu mirdžani roș*, cf. 8/11. [Și: *cutie* f. Derivat: *Cutitșcă* f. (dim.)]. — Din mbg. *kutija*.

Cutitșcă f. v. *cutiă*.

Cutlă f. Jumătate de șinic. *Ampirăti să-u dai cutla să li numir lirili* (împărate să-mi dai cutla ca să număr lirele), 3/10. [Derivat: *cutlitsă* f. = (La moară) cutia în care trec grăunțele din coș, înainte de a trece între pietrele morii, teica. Com. S. H. Cf. *cutnitsă*]. — Din bg. *kutla*.

Cutlitsă f. v. *cutlă*.

Cutmătș m. Lapte fiert și mai gros. Com. I. L. — Din tc. *sukutmač*.

Cûtnitsă f. Partea inferioară a coșului dela moară pe unde trec grăunțele ge grâu și cad pe pietrele morii, spre a fi măcinate. Cf. *cutlitsă*. Com. C. I.

Cûtru, -ă adj. (Bulgărisim) Biet, sărman, sărac. Com. T. P. — Din bg. *kutro*.

²**Cutru** prep. Către. *Și ca si pucătq tsela curtu boi* (și când s'a uitat acela către (la) boi), 6/45. || In spre: *Si feasi mai cutru iel* (se dete mai în spre el), 19/33; *di cutru seară* (în spre seară); *cutru jundi* (în cotro). *Cutru jundi lo moarte*, 5/1. *Cari cutru jundi* (care în cotro), 8/20. [Și: (Huma) *cătră*

prep. 3/69]. — Din lat. *contra*, (arom. *cătră*).

Cutsăchi f. (La cal) Oblâncuri, ciorchine. — Din bg. *kocajka*, (arom. *cutsak'ă*).

Cuțșan m. Varză. *Răpa di Cuțșan* (nume de localitate). *Si dusi la Răpa di Cuțșan*, 1/II. — Din bg. *kočan*, (arom. *cučane*).

Cutsărqs vb. IV. (refl.) Mă umflu în pene, mă țin mândru. Com. T. P. — Din bg. *kocoramsc*.

Cutsăt a.

Cutsităr m. } v. *cutsqt*.

Cutsităș a. }

Cutsqt a. Cuțit. *Au ăntsăpă cu cutsqtu ăñ răbêt*, 18/40. *Al' căzû cutsqtu lăngă răslancă* (îi căzu cuțitul lângă leoaică). 16/9, cf. 21/16, 28/40, 187, 188. [Și: *eutsăt* a. Derivate: *eutsităș*, *eutsutăș* a. = cuțit mic, 17/19. *Al' tsi pugudi un cutsitaș*, 4/85]. — Probabil din lat. **cotitus*, -um (din *cos*, *cotem*), arom. *cătsut*.

Cutsutăș m. v. *cutsqt*.

Cătura adv. Cu ghiotura. Com. T. P. — Din tc. *kutura*.

Cutúritsa adv. Cu ghiotura, cf. *cutura*. Com. G. D. — Din bg. *kuturica*, (tc.).

Cuu f. v. *cuuă*.

Cuuă f. Coajă. *Io si va dau ună meară și... cuuă si li dats la iapă* (... cojlie să le dați la iapă).

Cuu di plătsintă (pătura deasupra plăcintei). *Cuuă di pimint* (coaja pământului). 553. [Și: *euă*, *eúu*

f.]. — Din alb. *kua*, (arom. *cuă*).

Cuválnă f. 1°. (La fierărie). Nicovală, ilău. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). | 2°. (La plug.) Batcă. — Din mbg. *kovoalo*.

Cuvașnitsă (pl. -șnits), f. fierărie, ALR. 1840. — Din mbg. *kovačnica*.

Cuvătș m. Fierar. *Si dusi la cuvătșu să li dară, ară cuvătșu...* 4/20. | (Liumnița) Insectă mare de culoare castanie închisă, boul lui Dumnezeu. Se mai numește și: *vaca Domnului*. Com. C. I. [Și: *covătș* m.]. — Din mbg. *kovač*.

Cuvét a. Putere, întremare. *Al' fuzi cuvetu*, B. 15. *Măncq mutșcă-tura di culăc, al' vini cuvetu și al' la tal'q capu* (...îi veni puterea și îi tăie capul), 13/94. — Din tc. *kuvet*, (arom. *cuvete*).

Cuvitliă adj. Vânos, musculos, tare, ALR. 2271. *Ca si poată ișqri cujurets cuvetliă* (ca să poată ieși gogoși de mătase tari) B. 4. — Din tc. *kuvetly* cf. *cuvet*.

Cuzină f. Păr de capră, acelaș cu arom. *căprină*. *Cumpăraș trei ochi cuzină* (am cumpărat trei ocale de păr de capră). Com. H. I. — Din bg. *kozina*.

Cuzum. Mielul meu, mielușelul meu, dragul meu. *Bun bra, cuzum, s-la jungl'um* (bine, dragul meu, o să-l junghiu), 4/52, cf. 9/69. — Din tc. *kuzu-m* « fiul meu ».

Cvătșcă f.

Cvătșiri f.

Cvătșqs vb. IV

} v. *cfatșcă*.

Tș

Tșabúe adv. Iute, repede, în grabă. — Din tc. *čabuk*.

Tșábúe a. Ciubuc, lulea. *Tșăbucu ăi un țigarlȳc cu gaura di țigară turnată l'ănsusu* (ciubucul este o țigaretă cu gaura de țigară întoarsă în sus). — Din tc. *čibuk*.

Tșacál m. Șacal. *Si dunară ca tsiva tșacal'*, se zice despre o adunare de oameni răi.

Tșacăr adj. Basachiu, șasiu. [Și: **tșăcărljiă** adj. Com. G. D.]. — Din tc. *čakyr, čakyrly*.

Tșacărchéf Cherchelit. Explicat: *nimbitat, nibiut*, ALR. 4307.

Tșăcărljiă adj. v. *tșacăr*.

Tșăchijă f. v. *tșichijă*.

Tșăcră f. Nume de plantă. Com. H. I.

Tșăcră-macră f. Măcriș de grădină. ALR. 6021.

Tșăcu Nume de câine.

Tșăcut m. Nume de plantă. Com. C. I.

Tșadór m. (pl. -ră) Cort. ALR. 3819. — Din tc. *čadyr*.

Tșăfcă f. Cioară cf. *tșoară*. *Amnară, bătură di niști tșoftsi* (umbelară, întâlniră niște ciori), 3/13, cf. 14/31. — Din mbg. *čafka*.

Tșafút m. Evreu. *Tșafut di șombătă*, se zice pentru cei zgârciți, 130. [Derivat: **tșăfúteă** f. = evreică. Com. I. L.]. — Din tc. *čifud*.

Tșăfúteă f. v. *tșafut*.

Tșăgărlȳc (l. -tse) Șpiț, țigaretă, ALR. 1541. Pentru etim. cf. *tsigărlȳc*.

Tșăir a. Câmp. *Lai vaca u duș ăn un tșăir*. 7/69, cf. 8/15. — Din tc. *čayr*.

Tșălbínă f. Ceafă, căpățână, țeastă. *Mărminturili sa plini di tșalbin* (cimitirul este plin de căpățâne) (fig.). Cap prost, prost. *Nu 'ntsilez bra tșălbínu* (nu înțelegi, măi, prostule). Com. I. L.

Tșălbúr m. (Liumnița). Mân-care de ouă, ochiuri. Com. C. I.

Tșălíră f. Brighidăul cu care se bate laptele închegat. Com. I. L. *Si dusiră tșălirili la bătsol'ă*, id. [Și: **tșărlilă, tșurilă** ALR. 5572]. — Din bg. *čurilo*.

Tșălmă f. Cialma. *Tșalmi puartă deajil'* (cialmale poartă bătrânii). *Tșalma odžal'ă, șapca popal'ă*, aceste cuvinte le repetă mereu copii când fac floricele (de porumb) «pupchi» pentru ca să crească ajungând până la cialmaua hoggii și șapca popii. Com. I. L. — Din tc. *čalma*.

Tșălnés vb. IV. Scrintesc. *tșalni la minti* (se scrinti la cap), ALR. 1641. — Din bg. *čalkam*, (aor. *čalnah*).

Tșămbás m. (La porumb) Știu-lete, drugă, cotoalan. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I. 51). || Tufă de păr. *Si cătsară di tșămbas* (s'au luat de păr) (La cal) Coamă. Com. C. I. [Și: **tșămbăș, tșum-băș** m.]. — Din tc. *čambas*.

Tșămbăș m. v. *tșămbas*.

Tșămbúl' m. Buclă de păr, zuluț, Com. I. G. [Derivat: *tșămbulună* f., *tșămbúlcă* f. Com. G. D.].

Tșăméntă f. Cement, tencueală.

ALR. 1677.

Tșămpără f. Lemn strâmb. *Ca tșămpară* (despre cei care scriu urît, strâmb), 131. [Derivate: *tșămpărós*, *tșămpărlív*, -ă adj. (despre lemne)=noduros, strâmb, (fig.) și despre om care umblă strâmb, Com. I. L.]. — Din bg. *čapor*?

Tșămpărăs vb. IV. Incurc. Com. T. P. — Derivate din *tșămpară*.

Tșămpărós, -ă v. } *tșămpară*.
Tșămpărlív, -ă adj. }

Tșămúgă f. Ciomag, măciucă.

Pusi izmichiăru la poartă să ștětă cu tșămuzli (puse sluga la poartă, ca să aștepte cu ciomegile) 12/12. — Din tc. *čomak*, (arom. *čumac*).

Tșămúgă f. v. *tșămuligă*.

Tșămuligă f. v. *tșumă*.

Tșăneór (pl. -*coară*) a. Lemn negru, pârlit, mai ales trunchiurile arse dintr'o pădure din care s'au tăiat fagii și s'a dat foc tuturor trunchiurilor rămase; buștean ars. *Pusi un-dou tșăncoară pri foc* (puse un buștean în foc) (fig.). *Tșăncor ań eș* (îmi ești negru înaintea ochilor, n'as vrea să te văd). Com. I. L. [Derivate: **tșăneórcă** f. = femeie rea, păcătoasă cf. *čărcondžă*; **tșăncordei** m. = poreclă ce se dă oamenilor oacheși, cioroiu. Com. G. D.]. — Din bg. *čekor*.

Tșăneórcă f. }
Tșăncordéi m. } v. *tșăncor*.

Tșăngu m. Poreclă pentru Țigani. [Și: *tșéngu* m.]. Com. G. P. Cf. tc. *čengene*.

Tșănilúe m. Un fel de plantă cu care se freacă coșul de albine, spre a roi albinele. Com. T. P. — Origine neclară. S'ar putea să fie un derivat dela *pčelen* « de albine » (din *pčela* « albină »).

Tșănitșcă f. (Nânta) Porumb, păpușoiu. (In celelalte comune) *gărnisor*. Com. H. I. — Din mbg. *pčenička*.

Tșănșă f. Capră cu părul roșcat.

Tșántă f. Geantă, pungă mică. Com. G. D. — Din tc. *ğanta*.

Tșănúșă f. Cenușe. *Si fats ună poĩni di tșănușă și si juungl'ĩ un cõĩni*, 5/55. *Fitșoru scõti izmeńili li ampl'ă cu tșinușă*, 19/9, cf. 199. [Și: *tșinușă* f. Derivat: **tșănușár** m. = unul care nu lucrează, care stă pe lângă foc, 831; **antșinuș** vb. I. = presar cu cenușe. *La antșinușo și una-ș-ună anghii*, 34/51; **tșănușós**, -ă adj. = cenușos; **tșănușíeav**, -ă adj. = cenușiu]. — Din lat. **ciniusia*, -am, (arom. *činușe*).

Tșănușár m.

Tșănușíeav, -ă adj. } v. *tșănușă*.
Tșănușós, -ă adj. }

Tșapă f. Nume de cățea. *Tșapa u mutșco un șarpi*.

Tșăpărășcă f. (La uneltele de plug). Țăpoiul cu care se strânge fânul și se cară snopii de

grâu, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). | (La oi). Semn la ureche în formă de furculiță. Com. G. D. — Din mbg. *čaporeška*.

Tšapăróg a. Șchioapă. *Uom mari cõt un tšăpărog* (om mare cât o șchioapă) — Din bg. *čeparok*.

Tšăpăjés vb. IV. Ating, pun mâna, iau. *S-nu tšăpăjés urdinea* (să nu pui mâna peste tot, adică deloc). [Și: *tšipeajés* vb. IV. (cu acelaș înțeles); *pri-tšăpăjés* (*pri* + *tšăpăjés*) vb. IV. = pun mâna din nou, Com. V. J.; *tšăpnés* vb. IV. = ating. *La tšăpniž iundi trubuià* (l-am atins unde trebuia). *Ti tšăpniž cu vilitsa*, 35/51; *tšipnés* vb. IV. cf. 625]. — Din bg. *čepkam*, (aor. *čepnach*).

Tšapeqn, -ă adj. Stricat, ciapcân, Com. I. L. — Din tc. *čapkyn*.

Tšăpnés vb. IV. v. *tšăpăjés*.

Tšapúg (pl. -gur) a. Ciomag. *Cătsq si-l' tragă cu tšăpugu* (în text greșit *căpugu*), 6/50. [Și: *tšupúg* a.].

Tšăpuleándză f. Organul genital la copii. Cf. *tšopcă*. [Și: *tšupuleándză* f.].—Derivat din *tšop*(?)

Tšărăe m. Cirac, ucenic. *Tsista drăc nu scuteà nitsi un tšărac* (dracul acesta nu scotea niciun cirac), 10/79. Cf. 23/79. — Din tc. *čirak*.

Tšărăpă (pl. -rəp) f. Ciorap. *Davdzî măi mult că tšărăpa si-u dar strimtă* (...ai să faci ciorapul strâmt). Com. I. L. [Și: *tšărəp*,

tšuráp, *tšurəp* m.]. — Din bg. *čorap* (tc.).

Tšărăvină f. (Oșani). Strigoiu, iele. *Ună tšărăvină al' ișq ân drum* (un strigoiu), cf. 10/10 (fig.). Femeie rea. [Și: *tšărvină* f., *tširv.nă* f.]. — Din bg. *čaruvina* (dela *čaruam*).

Tšarc a. (La moară). Roata cu măsele ALR. 6749. *Ca antraž ân tšarc la moară*, 4/13, cf. 6/30, 8/72. *Am un cupilaș cu 40 di pistol' ân brøn* (= tšarcu), 18. *Tšarcu la yom* = rânza, ALR. 124. — Din tc. *čark*.

Tšărcărés vb. IV. (Despre pui) cîripesc. *Pul'iž tšărcăres*, ALR. 4415.

Tšardăe m. Cerdac; cort (la oi) este același cu *m ul z a r n i c*. *La ămpl'ară locu di tšărdats* (îl umplură locul de corturi). Com. I. L. — Din tc. *čardak*, (arom. *čirdak'e*).

Tšărée m. v. *tširec*.

Tšărilă f. v. *tšăliră*.

Tšărnitš m. Dud. *Con l'a gnoim tšărnitšil'* B. 9. *Băhtšea di tšărnitš tribujaști si u săpəm*, ib. cf. 10. *Cu frunzăli di tšărnitš si rănes bubili* (cu frunzele de duzi...). *Grădină di tšărnitš*, B. 10. [Derivat: *tšărnitšea* f. = fructul dudului. Forma *tšărnica* nu există !]. — Din bg. *černica*.

Tšărnitšea f. v. *tšărnitš*.

Tšărəp m. v. *tšărăpă*.

Tšărpés vb. IV. Scot lichid dintr'un vas; torn. Com. I. L. — Din bg. *čerpja*.

Tšartšävél' f. Țațână. [Și: tšir-tšivel' f.].—Din tc. *čerčeve*, (arom. *čirčivee*).

Tšärvínä f. v. *tšärvindä*.

Tšärvış m. Must. *Al' scuseș tšärvışu* (l-ai chinuit rău), 743, cf. 865. — Din mbg. *čereviz*.

Tšas (pl. -ur) a. Ceas cf. *Un tšas* (pe urmă, după un ceas). *Mai zăuntšas* (mai pre urmă). Com. I. L. — Din bg. *čas*.

Tšäŝeä (pl. *tšŝŝur*) f. Păhărel de rachiu. — Din bg. *čaša*.

Tšäŝmä f. v. *tšŝmä*.

Tšätijä f. v. *tšätije*.

Tšätije f. Acoperișul casei. *L-an-călicară tseali di tšätije*, (s'a supărat, s'a enervat rău). [Și: tšätijä f.]. — Din tc. *čaty*.

Tšätmä f. (pl. *tšatmi*) Căpriori, ALR. 666. Cf. m ä c a z. — Din bg. *čatma*, t.

Tšavdär N. loc. (Huma).

Tšäviijä f. Cui de lemn ALR. 3844. *Antšapaĭ unä tšäviijä* (am înțepat un cuiu). *Al' traș unä tšäviijä* (l-am păcălit). Com. I. L. | Doagă, ALR. 725. [Derivat: tšävisés vb. IV. = strâng tare, ce-tlesc]. — Din tc. *čivi*, arom. *čivie*.

Tšävisés vb. IV. v. *tšäviijä*.

Tšäzbín m. v. *tšizbin*.

Tšeal'äc m. Plantă mirositoare ca lămâia. Se întrebuintează la albinărit. *La fricom coșu cu unä iarbă cu numea tšeal'ac, cari ari mirizma ca limoaña; z-dună albinili an coș ma crön*, ALR. 5442. —

Din mbg. *pčelak*.

Tšébi m. Nume de bou. Cf. t š o b a. Com. G. D.

Tšecán a. Ciocan, cf. t š u c u t, t š u c u t i c. *Aș lo un tšecan șu carfiu*, 12/68. Batcă (la plug). Com. H. I. [Și: tšuecán a., tšoc a.]. — Din bg. *čekan*.

Tšecläz m. (La grâu). Mustă-țile, țepii spicului (Com. C. I.); piețița grăuntelui de grâu. Com. I. L. (vezi și Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). || Boabe negre care cresc în spicul grâului și se amestecă cu grăunțele de grâu. [Și: tšieläz m. Derivat: tšieläzät, -ă adj. (numai în) *grön tšieläzät* = grâu în al cărui spic se găsesc boabe negre « tšiclaz ». (Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). — Din mbg. *čeklas*.

Tšeemedžeu m. Sertar, ALR. 702. — Din tc. *čekmeže*.

Tšénä f. Oaie s. capră cu lână amestecată.

²**Tšénä** f. Nume de cățea. Com. T. P.

Tšenghiél a. Cărlig, în special cărlig de cântar, cange. Com. I. L. — Din tc. *čengel*, (arom. *čingl'ü*).

Tšéngu m. v. *tšangu*.

Tšépa Nume de cățea.

Tšerée m. v. *tšärec*.

Tšérgä f. Cort, cergă, cf. 132, 968. [Derivat: tširgär m. = cel care locuște în corturi, Țigan]. — Din bg. *čerga* (tc.).

Tšeșälä f. v. *tšeșealä*.

Tşeşéală f. Țesală. Com. G. D. [Și: tşeşălă, tșișălă f.]. — Din bg. *česalo*.

Tşeşmă f. Fântână. *Au zălipi cartę pri tşeşma*, 3/16, cf. 16/19. *Tşeşma-albă*, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 22), *Tșișma-di-Culă*, *Tșișma-l-Bandu* n. de fântână (Oșani); *Tșișma-di-vali* n. de fântână (Cupa). [Și: tșăşmă f. 8/73, tșişmă, tșóşmă f. 3/56]. — Din tc. *čeşme*.

Tșespîn m. v. *tșizbin*.

Tșeştină f. Sită cu găuri mai largi, ALR. 3987. *Cu tșeştina si tsearni fărina di gărnișor*. [Derivat: tșeştinăr, tșiştinăr m. = nume dat Țiganilor care fac tșeştini, (fig.) și oamenilor rău îmbrăcați, zdrențoși]. — Din bg. *čjastina*.

Tșeştinăr m. v. *tșeştină*.

Tșetăróg m. (pl. -ots). Pas. ALR. 2242. Cf. răscătșoară. *Maį proapi tșetărótsili*, ib. 2243. — Pentru etimologie cf. tșăpărăg, (cf. arom. tșăpă).

Tștecă f. Perii porcului în formă de coamă dela șira spinării. Com. I. L. — Din bg. *četka*.

Tșiárnés vb. IV. (Despre lichide). Țășaiu, cf. tșifărnés.

Tșiinecă f. v. *tșifincă*.

Tșiichijă f. Briceag, ALR. 3971. [Și: tșăchijă f.]. — Din mbg. *čakija*.

Tșielláz m. }
Tșiellázát, -ă adj. } v. *tșeclaz*.

Tșiifárnés vb. IV. Sfârâiu, cf. *tșfărnés*. *Untu tșiifărni ăń tigańă* (untul sfârâi în tigiaie).

Tșiifinecă f. Pițigoiu. *Tșiifinchili nu fug iarna* (pițigoii nu pleacă iarna). [Și: tșufinecă f. *tșifincă*].

Tșiiflicăr m. v. *tșiflichjă*.

Tșiiflichjă f. Moșie. *Ajdi... la noastră tșiflichjă*, 2/XV, cf. 2/80. [Și: tșiiflichju a. *Să-l ducă lubinitsă din tșiflichju lu ună lamńă* (să-i ducă pepene verde din moșia unui zmeu), 23/94. Derivat: tșiiflicăr m. = moșier]. — Din tc. *čiftlik*.

Tșiiflichju a. v. *tșiflichjă*.

Tșift a. Pereche (mai ales despre numere) cu soț, cu pereche, cf. liu. *Tșift ili liu* (cu pereche sau fără pereche), Com. C. I. [Derivat: tșifttșiă m. = plugar (bg. *tšivčija*)]. — Din tc. *čift*.

Tșiirlqę m. Fănaț, ALR. 5259. — Derivat din *tșair*.

Tșil m. Nume de cal. Com. T. P.

Tșilibija Cuvânt dintr'o zicătoare de joc copilăresc, cf. ibili-ga. — Din tc. *čelebi*.

Tșilijă f. v. *tșuliă*.

Tșimilés vb. Păcălesc, glumesc. Com. T. P.

Tșimirică f. (Huma) Nume de plantă, știrigoaie. Com. I. G. — Din bg. *čemerika* (despre care am scris în *Elem. sl. în dial. arom.* 87 s. *tšumurică*).

Tșintșinăr m. Pasăre cântăreață, pițigoiu, cf. ghupcă. Com. N. T.

Tșintșupercă f. Ciupercă. *Dunaș ună șărvetă di tșintșuperts* (am strâns a basma plină de ciuperci). [Și: tșuntșupér.ă f.]. — Din bg. *pečurka*.

Tșinúșă f. }
Tșinușár m. } v. *tșănușă*.

Tșipecăies }
Tșipnés } vb. IV. v. *tșăpcăies*.

Tșireáp m. (rar) Cuptor, cf. furnă. [Și: (Nânta), tșireíp m.]. — Din paleosl. *črěpŭ*, (arom. *čireap*).

Tșireášă f. Cireașă. *Priubidi... să vedă cafcu tșireș ari* (căută să vadă ce fel de cireși sunt) 4/18, cf. 2/18. [Derivate: *cirěșcă* f. (dim.); tșirișár m. = luna Iunie. ALR. 2412, cf. *culuje u. Portsil' si bucăies pri tșirișar* (porcii se măresc în Iunie), Com. I. L. tșirișárcă f. = pasăre care se hrănește cu cireși]. — Din lat. *ceresia*, -am, (arom. *čireášă*).

Tșireášcă f. v. *tșireášă*.

Tșirée m. Sfert. *Ancă trei tșirets di noapti si veà tot va s-mi mănca*, 7/33. [Și: tșărée m.]. — Din tc. *čerjek*.

Tșirei m. Buboiu, furuncul. *Ari un tșirei ăn gușă* (are un buboiu în ceafă), ALR. 4186, cf. *chisă-litsă*, stroșeń. — Din bg. *čirej*.

Tșiréip m. v. *tșireap*.

Tșiréș m. Cireș, cf. tșireášă.

Tșirgár m. v. *tșergă*.

Tșirișár m. }
Tșirișárcă f. } v. *tșireášă*.

Tșirtșivél f. v. *tșărtșăvel'*.

Tșirvină f. v. *tșărăvină*.

Tșișălă f. v. *tșeșeală*.

Tșișmă f. v. *tșeșmă*.

Tșispín m. v. *tșizbín*.

Tșistés vb. IV. Cinstesc. *Tșistită-vă nunta*, formulă de felicitare la nuntă. — Din bg. *čestja*.

Tșiștinár m. v. *tșeștinar*.

Tșitșă m. Unchiu. *Tșitșă-sa aș durmea*, 22/41. *Veà un tșitșă murăr*, 21/41. [Plur. *tșitșă*, art. *tșitșăl'* 6/76]. — Din bg. *čičo*.

Tșitșicăjă f. (Lugunța) Pasăre care se aseamănă mult cu cioara.

Tșitșir-pitșir interj. Sunete prin care se imită ciripitul pasărilor. *Tșitșir-pitșir, tșitșir-pitșir crat!* *ună cămeașă lă...* Com. I. L.

Tșitșór m. v. *pitșor*.

Tșitșots a. plur. Plantă ierboasă, cu un fruct spinos, care înțapă la picioare. În Liumnița se numește: *dintsil'-babăi*, Com. C. I. — Din tc. *čiček* « floare ».

Tșitșurúș m. v. *tșitșor*.

Tșizbín m. (Liumnița). Iuniper. (La Oșani se întrebuințează numai smăreacă). Com. I. L. [Și: tșăzbín, ALR. 1947, tșispín, tșespín m.].

Tșoáră f. Cioară (Oșani), rar și numai în expresia) *Tse-ts mănco tșoara crielu* (ai ajuns așa de nărod, prost). Com. I. G. 969, cf. *tșăfcă*.

Tșóba f. Nume de vacă. Com. G. D. cf. *tșebí*.

Tșoc a. v. *tșucan*.

Tšóclă f. Ciocârlie. Com. N. T. Feluri de ciocârlie: *tšoclă-neagră*, *tšoclă-roșă* = c. neagră, c. roșie, id.

Tšomp m. Cep (ALR. 4198), Care curge mult ca din gura unui cep. *Vinu cătsq si cură tšomp din butseauă* (vinul începu să curgă țâșnind departe din bute). Com. I. L. — Din bg. *čep*, (arom. *čep*).

Tšop a. Cârlig, cârlig lung de lemn ALR. 5781. *Au zăcătš setra cu tšopu și ș-au scoasi prin bādžă*, 12/55, cf. 2/6, cf. 9/13, 4/71. Semai numește și sulă-ditșărop, ALR. 5783; sulă-cutșop, ib. 5781. — Din bg. *čop*.

Tšop m. Ciorvă pentru scos cenușă, ALR. 3999.

Tšópeă f. = cioc, plisc, ALR. 5424. *Tšopcădi pul'* (cioc de pasăre); Tâța urciorului; (la copii) organul genital, cf. tšumpuleati, tšăpuleandză, putsă, ALR. 4872; cusătură în zig-zag; *Tšopca-tšorăl'd* = floare roșie și ciocănitoare. — Din bg. *čepka*.

Tšor a. v. *pitšor*.

²**Tšor** n. loc. (Huma).

Tšorbă f. Ciorbă. *Iundi tšorbă*, *iel lingură*, 340, cf. 16/43. [Și: (Liumnița) *tšuarbă* f. 5/76. Derivate: *tšorbadžijă*, (în Liumnița) *tšorbadžqjă* (tc. *čorbaği*) m. = frunțaș, notabil. *Uzq că un tšorbadžija ve un izmichjâr* (auzi că un notabil avea un servitor), 6/4, cf. 1/38; *tšurbadži*, -*ja* adj. 19/7; *tšurbadžilqe* a. (tc. *čorba-*

ğzilyk) = stare de frunțaș, Com. G. D.]. — Din tc. *čorba*.

Tšorbadži, -*ja* adj.

Tšorbadžijă m.

Tšorbadžilqe a.

Tšorbadžqjă m.

} v. *tšorbă*.

Tšórvi n. loc. (Huma).

Tšóșmă f. v. *tšęșmă*.

Tšótšă n. loc. (Huma).

Tšóulă f. Incălțăminte. *Scoasiună tšóulă di pitšor*, 6/89. *Să-n dară... tšóuli di videală*. 5/XVI, cf. 19.

[Derivat: *tšoulăr* m. = cismar, 6/62; *tšoulitšehi* m. pl. (dim.), ALR. 3345]. — Din mbg. *čevol*.

Tšóulăr m. v. *tšóulă*.

Tšrăcmăe (pl. -*tsă*) m. Pușcă de soc, ALR. 1696.

Tšubrică f. Cimbru. *Tšubrica si mănancă cu bacă* (se mănâncă cu fasole). Com. I. L. — Din bg. *čubrica*.

Tšue m. Știulete fără grăunțe, cocian. Știuletele cu grăunțe se numește *pitš*.

Tšúeă f. Vârf de deal, deal. *Un gulub alb, tucu di pri tšucă, tšucă meardzi* (= britșu) *8. *Tšucă-Dzâna* n. loc. (Meglenoromânii, I, 20, nota). — Cf. bg. *čuka*.

Tšueăjes vb. IV. Se întrebuințează sub două forme: *tšucăjes* și *tšucnes*, cf. *budăjes* - *budnes*, *tšăpcăjes* - *tšăpn* etc., (după cum este iterativ sau perfectiv). Sun, bat. *Tšucăjes la ușă* (bat la ușă). *Si dusi la moară, tšucni ăn ușă* (se duse la moară,

sună la uşă), cf. 22/41, 25/64. *Axeană sicară tşucăiaşti* (bate secară străină), 697, cf. 18/19. | Țintuesc un cuiu, cf. faric, ALR. 3942. | Intorc, scopesc. *Mer-tși nostru la tşucăim*, Com. I. L. cf. ALR. 5330. *Birbeatsi tşucăit* = herbece întors, id. [Și: tşueuiēs, tşuenēs, vb. IV. D e r i v a t e: tşucăiri (tşucniri) f. = sunare, lovire, scopire; tşueăit, -ă (tşucnit, -ă) adj. = lovit, bătut, întors, scopit. *Tşucnit ăn cap* (dat în cap, bătut cu leuca). C o m p u s (cu pref.): zătşueăiēs (ză + tşucăiēs) = încep să sun, să bat. *Ca zătşucq* (pentru: zătşucăi) *combana, toată bărbătimea si dunq ăn băsearică*. Com. I. L.]. — Din bg. *čukam*.

Tşucăiri f. }
Tşueăit, -ă adj. } v. tşucăes.

Tşueăitsă f. Vârf. *Loc dinzurat tot di tşucaitsă* (î i t x greșit: tşucărtsă) *nalti*, 17/69. — Derivat din tşucă.

Tşueân a. v. tşecan.

Tşueărea - din - tşirnitș n. loc. (Huma).

Tşuchiti N. loc. (Conțco).

Tşueniri f. }
Tşuenit, -ă adj. } v. tşucnes.

Tşueș! interj. v. tşuncăș.

Tşueuiēs vb. IV. v. tşucăiēs.

Tşueurēs vb. IV. (refl.) Mă răscacăr. — Din bg. *čekorja*.

Tşueut a. (Huma). Ciocan, cf. tşecan, tşucan. [S: tşoe a Diminutiv: tşueutie m.] Com. T. P. — Din arom. *čocut*.

Tşueutie m. v. tşucut.

Tşūdă f. 1. Minune, miracol, tot felul de minunății; orice lucru plăcut de mâncat pentru copii. *Si-n la ştet tăti ca si-n ducă tşudi*, 10/81. [Și: (Oșani) tşūdbă (bg. *čudba*) f. = miracol, minune]. — Din bg. *čudo*, (arom. *čudie*).

Tşūdbă f. v. tşudă.

Tşudēs vb. IV. (refl.) Mă mir, mă uimesc. *Tuntsea ămpirātu si tşudi*, 4/48, cf. 18/4. | Stau pe gânduri și mă mir. *Tătă-su că si tşudi... iundi si află tari scand*, 2/48. [D e r i v a t e: tşūdīri f. = uimire; tşūdīt, -ă adj. = uimit; tşūdīl'ă f. = minune, miracol. *Tsel featsi ma mari tşudīl'ă*, 20/65. C o m p u s e: (cu pref.) zătşudēs (bg. *začudvam*, mbg. *začudam*), vb. IV. = mă mir, rămân uimit. *Uratsu si zătşudi*, 3/36; zătşūdīt, -ă adj. = uimit. *Fitșoril' lu ămpirātu... zătşūdīts, ăntribară...*, 17/78 cf. 21/4; putşudēs (bg. *počudjam*, mbg. *počudam*) vb. IV. = mă uimesc, rămân uimit. *Sōră-sa ișq, si putşudi*, 11/80]. — Din bg. *čudja se* (mbg. *se čudam*), (arom. *mi čudisescu*).

Tşūdi Tot felul de zaharicale, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 41). — Pl. dela tşudă.

Tşūdīl'ă f. }
Tşūdīri f. } v. tşudes.

Tşūdīsīt, -ă adj. (Aromânism în Țărnareca) = tşūdīt, cf. 32/65.

Tşūdīt, -ă adj. v. tşudes.

Tșulîneă f. v. *tșîfîncă*.

Tșul vb. IV. Ascult. C m. H. I. *Tșulă si-ts spun* (ascultă să-ți spun). [Ind. pres. *tșul*, *tșul'*, *tșulă*, *tșulom*, etc.]. — Din bg. *čul* (part p. act. dela *čuja*).

²**Tșul** m. (Liumința). Velință mică ce se pune sub sămarul calului. In celelalte comune se numește: *pititșoană*. Com. I. L. — Din bg. *čul*.

³**Tșul** m. (Numai în expresia) *ats puș un tșul* = ți-am pus un ciul, se zice la jocul de copii, când copiii se gonesc și unul prinde pe altul. Această expresie se întrebuințează și la curățitul porumbului, când cineva găsește în porumb boabe roșii. Com. C. I.

Tșulă. Nume de oaie.

Tșuliă f. Spin. [Și: *tșil'ia* f.]. Pentru etim. cf. dacor. *ciulin*.

Tșumă f. (Are două înțelesuri). 1°. Flocc de lână. Com. T. P. 2°. Ciumă (boală). *Tșuma cătunu tsista la zăpusti* (ciuma pustii cătunul acesta), 5/91. *Neagra-tșumă* sau *fărla-tșumă*, nume date ciumei. [Derivate: *tșămuligă*, *tșumuligă* și (Oșani) *tșămúgă* f. (Com. I. L.) = umflătură la cap, din cauza unei lovituri. *Ca-l' trasi una 'n cap, al' ișo ună tșamuligă* (... îi ieși o umflătură), id.]. — Din lat. *cyma*, (Dacoromania, III, p. 43).

²**Tșumă**. n. loc. (Oșani).

Tșumăreăseă. n. de fântână, (Oșani).

Tșumbăs m. Mătasea de pe păpușoiul de porumb. Cf. *Tșămbas*. *Tșumbasu di pič*, ALR. 5137. cf. *pič*.

Tșumbăș m. v. *tșămbaș*.

Tșumpuleți f. (La copii). Organul genital. Cf. *tșăpulea - dză, putsă*, ALR. 4872. | *Țâța urciorului*, cf. *tșopcă*, ALR. 3953. — [Derivat: din *tșomp*].

Tșumuligă f. v. *tșămuligă*.

Tșúneăș! interj. v. *tșuncăș*.

Tșúneăș! interj. Strigăt cu care se opresc măgarii din mers. *Dăadu aș zis-au tșuncăș, și si fat-au măgar*, 4/60. [Și: *tșúneăș* interj. 3/50; *tșueș* interj.].

Tșuneutél'u N. loc. (Cupa).

Tșung adj. Ciung, beteag. *Tșung s-tived* (să te văd ciung). Com. C. I.

²**Tșung** f. Nume de capră, cf. *neagra*, *siva*, *rusa*, *coza*, *tșupa*, etc. Com. G. D.

Tșungăr m. Arbore bătrân, stejar, căruia i-a căzut coaja și este uscat. — Din bg. *čengă?*

Tșuntșupereă f. v. *tșintșupercă*.

Tșuorbă f. v. *tșorbă*.

Tșup, **-ă** adj. Oaie s. capră cu urechile mici. *Cumpăraș ună uaiă tșupă* (am cumpărat o oaie cu urechile mici, ciulă), ALR. 1803. [Și: *tșúpă* f. Nume de capră cu urechile blegi, capră bleagă. *Un moș aș veă ună capră tșupă* (un moș își avea o capră bleagă). Com. I. G.].

Tșúpă f. v. *tșup*, **-ă**.

Tșupitónă f. Nume propriu.

Tșuplés vb. IV. Ciugulesc. *Tu-rèa șicher io, mămu, Tșuplea-la gâl'îni* (eu vărs zahăr... și găinile îl ciugulesc), 2/III. [Derivat: **tșuplitoăreă** f. = ciocănitore; *Tșuplitoarca tșupleaști ăñ caoja di pom dupu ghîem*, id. Com. I. L.]. — Din bg. *čoplja*.

Tșuplitoăreă f. v. *tșuples*.

Tșupúg m. v. *tșăpug*.

Tșupuleándză f. v. *tșăpuleandză*.

Tșur m. Ciur. *La tsirnù ghiptu cu tșuru* (a cernut grâul cu ciurul). Com. I. L. — Din lat. **cībrum* (= *cribrum*), (arom. *tsir*).

Tșuráp m. v. *tșarapă*.

Tșurbadžilqe a. v. *tșorbadžiĵa*.

Tșurlă f. v. *tșăliră*.

Tșurqp m. v. *tșarapă*.

Tșurtșuleán m. v. *tșutșulean*.

Tșuș adv. Pe spate, în cârcă. *Ăñ Majda si ports tsuș*, 992. [Derivat: **tșúșcă** f. = cârcă. *La duc ăñ tșușcă*, ALR. 2195].

Tșușt... **tșușt!** Strigătul cu care se alungă calul, ALR. 5526.

Tșut, -ă adj. v. *șut*.

Tșúteă f. Joc de copii, cf. *tșutșcă*. *Si jucau tșutcă* (în text greșit: *tșutea*), 19/81.

Tșutnés vb. IV. v. *șutnes*.

Tșutș (pl. -ur) a. Grămadă mică de pământ.

Tșutșăjés vb. IV. Șed pe vine Com. T. P. — Din bg. *čučam*.

Tșutșcă f. Joc de copii, 4/41.

Tșutșór m. v. *pitșor*.

Tșutșúlă f. Vârf. [Derivat: **nătșulșulés** vb. IV. = mă suiu pe vârful. *Ca si nătșutșulî pri tșîreș* (după ce se sui pe vârful cireșului), Com. I. L. [Și: **tșutșúl'** că id.]. — In bg. *čučulka*.

Tșutșuleán m. Ciocârlan, ciocârlie, ALR. 6202. *Tșutșuleanu aș la dără cuibu prin pîimini. Napcunta táltsoră un tșutșulean*, 6/54. N. loc. (Oșani). [Și: (Lugunța) **tșur-tșuleán** m.]. — In bg. *čučuliga*, (cf. gr. *τουντολεάνος*).

Tșútură f. (La moară) Măsură pentru grâu sau porumb de 12 ocale, șinic. baniță. ALR. 3957. *Culcă-ti tseastă seară ăñ tșutura di gărnișor*, 11/33, cf. 6/93, 7/93, etc. *Tșutură* n. loc. (Nânta). Pentru etim. cf. Pușcariu, *Et. Wb.* 382.

D

Dă prep. v. *de*.

²**Dă** conj. v. *dî*.

Dăbărós vb. IV. Trag (pe cineva) pe sfoară, înșel (auzit numai în expresia). *La dăbărô* (= l-a păcălit, l-a tras pe sfoară). Com. I. L.

Dăbeaŋ vb. III. v. *dubeaŋ*.

Dăcqnt vb. v. *cqnt*.

Dădăr vb. I. } v. *dar*.

Dădărări f. }

Dăfăe vb. III. v. *fac*.

Dăfșătúră f. v. *dauc*.

Dăjă m. Unchiu. *Tsista ĩ-ăĵ dajă* (acesta îmi este unchiu). Com. I. L. — Din mbg. *daja* (tc.).

Tșupitónă f. Nume propriu.

Tșuplés vb. IV. Ciugulesc. *Tu-rèa șicher iò, mămù, Tșupleà-la gâl'îni* (eu vârs zahăr... și găinile îl ciugulesc), 2/III. [Derivat: **tșuplitoăreă** f. = ciocănitore; *Tșuplitoarca tșupleaști ăñ caoja di pom dupu ghîem*, id. Com. I. L.]. — Din bg. *čoplja*.

Tșuplitoăreă f. v. *tșuples*.

Tșupúg m. v. *tșăpug*.

Tșupuleándză f. v. *tșăpuleandză*.

Tșur m. Ciur. *La tsirnù ghiptu cu tșuru* (a cernut grâul cu ciurul). Com. I. L. — Din lat. **cībrum* (= *cribrum*), (arom. *tsir*).

Tșuráp m. v. *tșarapă*.

Tșurbadžilqe a. v. *tșorbadžiqa*.

Tșurlă f. v. *tșăliră*.

Tșurqp m. v. *tșărapă*.

Tșurtșuleán m. v. *tșutșulean*.

Tșuș adv. Pe spate, în cârcă. *Ăñ Majda si ports tsuș*, 992. [Derivat: **tșúșcă** f. = cârcă. *La duc ăñ tșușcă*, ALR. 2195].

Tșušt... tșušt! Strigătul cu care se alungă calul, ALR. 5526.

Tșut, -ă adj. v. *șut*.

Tșúteă f. Joc de copii, cf. *tșutșcă*. *Si jucau tșutcă* (în text greșit: *tșutea*), 19/81.

Tșutnés vb. IV. v. *șutnes*.

Tșutș (pl. -ur) a. Grămadă mică de pământ.

Tșutșăjés vb. IV. Șed pe vine Com. T. P. — Din bg. *čučam*.

Tșutșeă f. Joc de copii, 4/41.

Tșutșór m. v. *pitșor*.

Tșutșúlă f. Vârf. [Derivat: **nătșulșulés** vb. IV. = mă suiu pe vârful. *Ca si nătșutșulî pri tșîreș* (după ce se sui pe vârful cireșului), Com. I. L. [Și: **tșutșúl'** că id.]. — In bg. *čučulka*.

Tșutșuleán m. Ciocârlan, ciocârlie, ALR. 6202. *Tșutșuleanu aș la dără cuibu prin pîimini. Napcunta táltsoră un tșutșulean*, 6/54. N. loc. (Oșani). [Și: (Lugunța) **tșurtșuleán** m.]. — In bg. *čučuliga*, (cf. gr. *τουντολεάνος*).

Tșútură f. (La moară) Măsură pentru grâu sau porumb de 12 ocale, șinic. baniță. ALR. 3957. *Culcă-ti tseastă seară ăñ tșutura di gărnișor*, 11/33, cf. 6/93, 7/93, etc. *Tșutură* n. loc. (Nânta). Pentru etim. cf. Pușcariu, *Et. Wb.* 382.

D

Dă prep. v. *de*.

²**Dă** conj. v. *dî*.

Dăbărós vb. IV. Trag (pe cineva) pe sfoară, înșel (auzit numai în expresia). *La dăbărô* (= l-a păcălit, l-a tras pe sfoară). Com. I. L.

Dăbeaŋ vb. III. v. *dubeaŋ*.

Dăcqnt vb. v. *cqnt*.

Dădăr vb. I. } v. *dar*.

Dădărări f. }

Dăfăe vb. III. v. *fac*.

Dăfșătúră f. v. *dauc*.

Dăjă m. Unchiu. *Tsista ń-ăj dajă* (acesta îmi este unchiu). Com. I. L. — Din mbg. *daja* (tc.).

Dăima adv. Mereu, întotdeauna. *Lu moșu [feată]... dăima aș trimite pri iundi si nu si toarnă*, (fata moșului mereu o trimetea), 2/11. — Din tc. *daim* (în bulg., sârb., alb.: *daima*).

Dajrê f. Tamburină. — Din tc. *daire*, (arom. *dajree*).

Dajtșoănă N. de fântână în Oșani, Com. G. D.

Dălác m. (La oi). Boală de splină, Com. T. P. *Toati [uoi] sa loși di dălac* (toate oile sunt bolnave de dalac), 2/88. Din tc. *dalak*.

Dăli conj. Dacă. *Că alni să veadă dăli ari ancă ân coș* (căutând să vadă dacă mai este încă în coș), 23/41. *Să videm dali si cadî să la mutșchiș* (să vedem dacă se cade...), 9/12. *Dali ili* = sau... sau, ori... ori. *Cafcu tșouli tser tu, Teghiu, Dali nalti ili slojni* (ce fel de ghetete vrei tu Teghiu (ori) înalte, ori scurte), 1/XI. *Tsi ts-u ligat, capu, Mușu, dali mult ti doari, ili șa ver di fats?* 1/IV. [Și: **Dăli** 12/38]. — Din bg. *dali*.

Dăli conj. v. *dali*.

Dămâne vb. I. v. *manc*.

Dămeă (pl. *dômets*) f. Pată, semn ce se pune la oi (s. la orice vită) pe frunte. Cf. bilea g. *Trupu dă pusipit cu dômets minuti* (trupul îi este presărat cu pete...), B. 12. *Al' pusi damcă* (i-a pus semn), 189. — Din tc. *damga*, (mbg. *damka*).

Damjân m. Nume de persoană. *Damjân năriditu cu multi doliur*, 12/VII.

Damlă f. Damla, leșin. *Al' căzrû damlă* (a leșinat). Com. G. D. — Din tc. *damla*, (arom. *dămlae*).

Dămuzlôe a. Tămazlâc, prăsilă, ALR. 4918. — Din tc. *damazlyk*, (arom. *tămăzlik'e*).

Dănác m. Vițel de un an. *Aș veaș un dănác*, 1/44. *Dimineatsta vini vâcôtu di gunirea dănăcu*, (dimineata veni vremea de mănânat vițelul). [Derivat: **dănátșcă** f. = vițea de un an, Com. G. D.]. — Din bg. *danak* (tc. *dana*).

Dănăpôj adv. v. *dinăpoș*.

Dănári f. v. *dun*.

Dănátșcă f. v. *dănac*.

Dăncă adv. (Țârnareca) Adânc, cf. z l ă m b o c. *Prizneă si vedz căt sãn dăncă* (uită-te să vezi cât sunt de adânc), 28/68. — Din lat. *adancus*, -a, -um, (arom. *adîncă*, cf. Capidan, *Aromânii*, 283).

Dândăl m. Putere de a cugeta, gândi, minte. *Ań la lară dandălu*, (m'au zăpăcit, mi-au scos mintea), 190. — Din bg. *dandal* (Pančev).

Dăngărloc a. Glume nesărate, prostii. Înțelesul «zdrăngănesc», după cât m'am putut informa, nu există. *Tse-i tsista dăngărloc di tine*, 976. [Derivat: **dăngărđi** m. = om care se ține numai de glume proaste, de prostii, care caută ceartă, 191; **dăngărés** vb. IV. = trăncănesc, spun prostii,

fac glume proaste]. — Din tc. *dangalyk*.

Dăngărés vb. IV. } v. *dăngărlȳc*
Dăngărdži s. }

Dap vb. I. Dau apă la vite, adăp. *Si viniñ tu si la dap calu* 10/47. [Derivate: **dăpări**, **ăndăpări** f. = adăpare; **dăpăt**, -ă adj. = adăpat; **dăpătúrá** f. = adăpare]. — Din lat. *adaquo*, -are, (arom. *adap*).

Dăpă prep. v. *dupu*.

Dăpări f. v. *dap*.

Dăpărȳs vb. v. *dupărȳs*.

Dăpăt, -ă adj. } v. *dap*.
Dăpătúrá f. }

Dăpriminés vb. IV. v. *dupriminés*.

Dar a. Dar. [Derivat: **dăruies** vb. IV. = dăruiesc, fac dar. *Al' dăruí tsărap cu răsinic* (îi dăruí ciorapi brodați). Com. I. L.] — Din bg. *dar*.

²**Dar** vb. I. 1°. Durez (cu înțelesul de) zidesc, clădesc, fabric, fac. *Un tsar dară niști cunăchî*, 2/65. *Căn aú dădeă buşlu tru pimint, casa di k'er si dără* (când dădea cu pumnul de pământ, casa de fier se făcea), 11/67, cf. 15/65, 17/78, 15/34, 2/6, 285, 972, etc. *Dar capu* (mă îmbăt). *Aş la dărȳ capu* (s'a îmbătat), 192. *Dărȳ ună carti* (scrise o scrisoare), 3/16. *Să-ts dar ună carti*, 6/85. *Tsela dvrȳ grȳb* (s'a îmbogătit, a făcut avere), 284. *Dar păzari* (mă tocmesc). *Noî cum vem dărat păzare*, 15/6. *Dar căbăti* (mă fac vinovat). *Tse căbati ari dărată*, 24/68. *Dar*

fărină (macin), 255. || (Fig.) Aranjez pe cineva, îl pun bine, îi dau să înțeleagă bine. *Şi la dărȳ şarpili lisitsa* (şi-l aranjă pe şarpe, vulpea), 11/12. *Añ si dară lucru* (îmi isprăvesc, îmi aranjez treaba, treburile). *Şi-ş-la dărară lucru ancă 'n tsela săt*, 3/II. *Lucru nă si dărȳ*, 3/III. *La dar pri ună vină* (îl slăbesc rău, îl prăpădesc), 6/3. || 2°. (Despre bucate) Prepar, gătesc. *Şi dără ună gabanitsă şi ună pugatsă*, cf. 127. *Aî să dărȳm băcădarnic*, 19/6. || 3°. (refl.) Devin. *Piduc'l'u aú biñú sândzili şi si dără căt un bivul* (şi se făc : căt un bivul), 2/67. || Devin cum eram înainte, ocup locul de mai înainte. *Dăratsi-vă şa cum rats şi să videm...* (puneţi-vă aşă cum eraţi...), 9/12. || 4. (refl.) Mă îmbrac. *Ca si dărȳ ăn ună rubă, toţi feţili...*, 20/4, cf. 23/4. [Derivate: **dărări** f.; **dărăt**, -ă adj. = făcut; **dărătúrá** f. = făcătură. Com. G. D. Compuse (cu pref.): **pridăr** (pri + dar) vb. I. = prefac. *Cătsȳ aú pridărȳ cărtea* (se apucă şi prescrise s. scrise din nou scrisoarea), 6/55; **dudăr** şi **dădar** (du, dă + dar) = termin de făcut, sfârşesc. *Stoî să dudătȳm*, 3/XIV. || Derivate: **dudărări**, **dădărări** f. *Propi ra di dudărari* (aproape era de sfârşit), 19/6; **dudărăt**, -ă adj. = făcut, isprăvit, (negativul) **nidudărăt**, -ă adj. = neîmplinit, nefăcut. *Nidudărat lucru*

(lucru neisprăvit)], Com. I. L., (ar m. *adar*).

Dără f. Dara. Com. D. P. — Din tc. *dara*, (arom. *dără*).

Dărări f.

Dărât, -ă adj. } v. *dar*.

Dărătură f. }

Dărdăres vb. IV. v. *bărbăres*.
[Derivat: *dărdărâl'că* f. = Căruia nu-i tace gura, bârfitor].

Dărdăuă f. (La dulgher) Coadă s. toporiștea securei, Com. H. I. (La coasă) Măner. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). [Și: *drăjeauă*, *dărdzeauă* f., *Dărdzeaua di băltiță*, 8/75]. — Din bg. *dăržalo* (acelaș cu *dăržalka*) «măner».

Dărpēs vb. IV. v. *drăpes*.

Dărtoări s. f. v. *dor*.

Dărudēs vb. IV. v. *durudes*.

Dărujēs vb. IV. v. *dar*.

Daș m. Miel de casă, miel pentru copii, de obicei vopsit cu roșu și purtând întotdeauna clopoței atârnați de gât. Com. I. L. — Din alb. *daș*, (din care bg. *daško*, id.), (arom. *daș*).

Dășădeări f. v. *dușădeari*.

Dăscăl m. Institut, învățător, dascăl. *Că-Ń prutsiruŃ, mămu, dascălu Nicola*, I/III, cf. 3/VI. [Derivat: *dăscălitsă* f. = dăscăliță]. — Din gr. *δάσκαλος*.

Dăscălic vb. I. v. *discalic*.

Dăscălitsă f. v. *dascal*.

Dăscăpit vb. I. (Despre soare) apun, cf. *scăpit*. *Până la dăscăpitarăa șqariluŃ*, 1/51. [Și: *dăscăpit*

vb. I. Derivat: *dăscăpitări* f. = apus de soare]. — Din lat. *de-excapito*, -are.

Dăscăpitări f. v. *dăscăpit*.

Dăscăre vb. I. }

Dăscăreătură f. } v. *discarc*.

Dăscătșări f. }

Dăscătșqs vb. IV. } v. *discătșqs*

Dășel'id vb. III. v. *dișcl'i'd*.

Dăscults adj. v. *discults*.

Dăscusătură f. v. *cos*.

Dăsmăres vb. IV. }

Dăsmărot, -ă adj. } v. *dizmăros*.

Dășqd vb. II. v. *dușqd*.

Dășert vb. I. v. *dișqrt*.

Dăstšine vb. III. (Refl.) Descing: *Mi dăstšinc*, ALR. 3314. [Și: *diștšine* vb.] — Din *tsing*, (aro . . *tsing*).

Dătsin vb. I. v. *dutsin*.

Dău vb. I. 1°. Dau. *La tots dădeă bustan*, 5/57. *Si l'-u dai cartea*, 11/42. *S-aŃ cāndiseș feata să-ts dau pāri multi*, 6/38. *Tsista fustan cot la dai?* (cât dai această rochie?). *Dau drumu* = las liber, dau drumul. *Acu pŃăts s-la ridits tsista căzanu... si-ts dom drumu*, 8/77. *Dau til'al* = anunț ceva prin teleal, pun teleal să anunțe, să comunice o veste, un ordin. *Tsarlu deadi til'al că tse si feasi estu om* (țarul puse teleal ca să anunțe și să afle ce s'a făcut omul acesta), 18/65. *Al' da di mōnă* (ii convine), 431. *Dau foc* = dau foc, aprind. *Dau di* (s. *pri*) = dau peste ceva, înlănesc ceva. *Deadi di ună cāsă* (dădu de o casă), 4/74. *Mōna q'l' deadi di*

moali, 23/41. *Deadără pri un gor-nits* (întâlniră un păr sălbatec), 7/71. *Dau dupu...* = dau o fată după cineva, mărit. *Nu ti dau dupu uminetsu...*, *si ti dau...* *dupu uşinets*. 2°. (Absolut) Impart (la săraci), dăruiesc. *La e paşt şi crătsun dădeă la sirumăş* (la fiecare Paşte şi Crăciun împărţea pe la săraci), 2/46. *Al' mi dau* = mă pun, m'apuc, mă pornesc. *Al' ti deadi, aų biu apa*. [Derivate: *dări* f. = dare; *dat*, -ă adj. = dat. (negativul) *nidăt*, -ă adj. (cu înţeles pasiv). *Cari si treacă pri ăa, nu la las nidat* (... nu-l las nedat, adică fără să-i dau vin şi rachiu), 4/31. *Compus* (cu pref.): *răz-dau* (răz + dau de pe bg. (sau chiar direct) *razdavam* cu acelaşi înţeles de) = împart, dau la unul şi la altul, dau pomană. *Răzdeadi dou plătsints* (împărţi pomană două plăcinte), Com. I. L. [Perf. *ded*. pers. 2, *dideş*, 6/66, *dădeş*, *deadiş*, 8/35, pers. 3 *deadi* şi *dedi*, pers. 3 plur. *deadiră*, *deadără* 2, 3/58. Imperf. *dădeam*, *dădeaj*, etc.]. — Din lat. **dao* (= do) *dare*, (arom. *dau*).

Dăue vb. III. (Liumniţa) În celelalte comune şi în spec. la Oşani: *davg* (ca în arom.) *Davdzi măi mult, că tsărăpa si-u dar strimtă* (adaugă [câte un laţ] mai mult, căci ai să faci ciorapul strâmt). Com. C. I. [Derivat: *dălsătúra* f. = lucru adăugat]. — Din lat. *adaugeo*, -ere (= -ere), (arom. *adavgu*).

Dăvăjēs vb. IV. v. *dăvişă*.

Davişă f. Reclamaţiune, proces, plângere. *Dintru tsi să mi ancl'idits, ăo să fac davişă* (am să vă dau în judecată), 17/18. *Calc davişă* = mă duc la judeţ. *Si-u calcă davişă*, cf. 11/18, 197. [Derivat: *dă-văjēs*, *divăjēs* vb. IV. = strig contra cuiva, cert. *Tu fuziş, ma tat-tu si dăvăjască pri tini* (tu fugişi, însă tatăl tău o să te certe). Com. S. H. — Din bg. *davişja* (tc.).

Dăzvóm vb. IV. (refl.). Destram. *Si dăzvoami pōndza, acu no-u strindz* (pânza se destramă, dacă nu o stringi), ALR. 1297. [Şi: *diz-vóm* vb.]. — Derivat din *vom*.

De! interj. *De! De, biru de! De, zisiră, si cătsom căul*, 8/31.

Deă part. *Zăşox uneac deă* 3/60. Cf. bg., alb. *de*.

Deăd m. 1°. Moş. *Ān breg vę un ded c'un băstun*, 10/1. *Bătù di un ded*, (întâlni un moş), 2/2. *Ia un deăd moş*, 3/60, cf. 4/16, 2/25. *Deadu di porc* = burtă de porc, ALR. 4138, cf. *b a b ă*. || 2°. (La moară) posadă. Com. I. L. [Şi: *ded* m. Derivat: *deădă* f. (Liumniţa) = bunică. Com. P. M.]. — Din bg. *dědo*.

Deădă f. v. *dead*.

Deăl m. (rar) Deal. *Belca-ń latră ăn deal* (=bălţişă) *4. (Maides) *ndeal* = în deal, pe colină. *S-la cvătsqts [you] patruzqts di xqli ndeal*. || N. de loc. în Lugunţa, Oşani, Birislav. — Din bg. *děl*.

Deâmi f. plur. (La războiu). Sforile care leagă iepele de fuscii itelor. Com. H. I. cf. *piduritsă*. — Din.

Deâpin vb. I. Deapăn. *Featile ău dipinară toată ustura*. Com. I. L. [Derivate: *dipinări* f. = depănare, *dipinăt*, -ă adj. = depănat]. — Din lat. *dēpāno*, -are (din *pānus*), (arom. *deapin*).

Deâpir vb. I. Smulg părul și în special smulg fulgii la păsări, jumulesc. *Găl'ină ău dipirară*. Com. I. L. || Mă vait, tip. *Mul'area cătsq si deapiră*. id. [Derivate: *dipirări* f. = smulgere, vaiet, tipăt; *dipirát*, -ă adj. = jumulit; *Găl'ină dipirată* (găină jumulită), id. Compus (cu pref.): *pru-deâpir* (pru + deapir), vb. I. = tip, Com. V. J.]. — Din lat. *dēpīlo*, -are, (arom. *deapir*).

Déba N. de fântână în Cupa.

Déchieă f. (Țârnareca). Secundă. *Tse si feasi estu om, șa dōuă dechichi al no-ari juvâ* (...două secunde nu-i nicăeri), 18/65. — Din mbg. *dekika*.

Dead m. v. *dead*.

Dei! interj. *Idi dēaduli dei!* (hei, moșule, hei!), 11/56.

Délehi conj. v. *delmi*.

Délmi conj. Fiindcă, de oarece, în cazul când, dacă. *Demi că tōr mōntsi ari, mai bun la stă șa* (de oarece sunt astfel de chinuri, mai bine...), 13/1. *Delmi că ti ănviriń* (fiindcă te superi), 6/8.

Delmi șa (dacă-i așa), 6/10, cf. 5/66, 5/27. [Și: *dīlmi* conj., *dēmi*, *dīmi* conj., (mai puțin răspândite) *dérmi*, *dírmi* conj.; (din încrucișarea lui cu belchi), *délehi*, *dílehi* conj. *Ei, dílehi ń-ău tradz, nălet si-eș*, 13/68. *Dilchi mi-ntreghe, si-ăts spun* (fiindcă mă întrebi, o să-ți spun), 2/66]. — Din bg. *demi*, tc.

Démec conj. v. *dimec*.

Démi conj. v. *delmi*.

Deng a. Teanc, balot de marfă, cf. 199. — Din tc. *denk*.

Dérmi conj. v. *delmi*.

Des, — adj. (Țârnareca) *Des. Antrară tru ună urmani multu deasă* (intrară într'o pădure foarte deasă), 10/64. *Călăuzu l'a purtă pri urmanu des*. Com. I. L. — Din lat. *dē[n]sus*, -a, -um (arom. *ndes*, rar).

Déstor N. loc. (Nânta).

Devrè f. Poteră. ALR. 2884. — Din tc. *devre* «întorsatură».

Dī... dī... dī... Strigătul cu care se cheamă calul când se mână la căruță, ALR. 5485.

²**Dī** I prep. ¹⁰. De. *Ca tricut-ău ditsindea di vāli* (...dincolo de râu), 13/61; *Di dipārti*, 12/61; *di la ămpirātu*, 8/48. (Arată materia). *Cumat di furlinā* (bucată de aur), 272. *Fustan... di cadifē, di mătasi*, 3/XI. (Arată scopul sau destinația, în unire cu infinitivul întrebuințat în funcțiune verbală). *Tsi lucru am di fatsiri* (de făcut), 4/85. *Vinī vacōtu di gunirea dānăcu...* (de mânat vițelul...). *Tșe mul'ari*

ra di rudiri (era să nască), 1/23, cf. *Di măritarea*, 9/49. *Daŭ di* = dau de, întâlnesc. *Deadi di ună casă*, 4/74, cf. 2/2, 8/12, 413. || 2°. (La construcția genitivului). *Le-la, Meno mori, Riza di lu Zetsea* (ia-l, Meno fă, pe Riza lui Zețea) 1/XIII. *Filea di lu Vinea*, 3/XIII. (Și astăzi chiar la Nânteni). *Asan-bei di Agoș-aga, Ibraim-bei di Gazi, Abdul-aga di Mătșcatu*, etc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 17). *Tsista urmân ai di tots nu-i saldi di noi* (pădurea aceasta este a tuturor...), 16/16. || 3°. Pentru. *Ai loc tseastă seară di mini*, 7/47. *Io sam vinit di un lucru* (am venit pentru un lucru), 10/43. *La tots si daŭ di sănătati* (... să dau pentru sănătate), 3/25. *Mult si măn-tșo stătșunu di mini* (mult s'a muncit săracul pentru mine), 406. || 4°. (La comparație). Decât. *Un cunac ancă cota mai bun di lu ampiratu* (un palat încă pe atâta mai frumos decât...), 17/42. *Mai juni di tini. Ai mai milnic di il'?* (există ceva mai drag decât un fiu?) 441. || II. conj. (Servește, ca și în dialectul dacoromân, pentru introducerea parataxei). De, și. *Na tseasti cărpulin ia-li di li speală* (... ia-le de le sau și le spală). *Tse dăraș di lă li dideș peanili*, (ce făcuși de le dăduși penele), 6/66. *Du-ti dă le sūflitu* (du-te de ia sufletul), 2/22, cf. 1/II, 8/13, 6/19, 10/19, 2/31, 6/37, etc. [Și:

dă prep., conj.]. — Din lat. *dē*, (arom. *dî*).

Djăc m. Copil care însoțește pe preot cu sfeșnicul, ALR. 2738. — Din mbg. *djak*.

Diamán a. Diamant. ALR. 4272. [Și: *diamént* a. Com. T. P.].

Diamént a. v. *diaman*.

Djât a. Imprumut. *Lai pari ân djât* (luați bani cu împrumut). ALR. 1593. — Pentru etim. cf. *an d e t*.

Dib a. Fund. *Lq din dib apu di multă bucuril' ă* (luă apă din fund...). [Și: *dîp*]. — Din tc. *dib*.

Dibés vb. IV. (refl.) Mă apropiu încet. [*Dibînda* = pe ascuns, pe furiș, încet. *Ca si pruchiŭ Defu di lui fitșor dibinda*, 10/55]. — Din bg. *děbja* «merg călcând încet ca să nu fiu auzit» (<dacor. *dibuesc*)

Dibînda v. *dibes*.

Dichél' m. Un fel de târnăcop cu doi dinți. *Cu dichel'u pri numir*, (cu târnăcopul pe umăr), 6/XV. — Din bg. *dikel*.

Dicŭt v. *cŭt*.

Diesés vb. IV. Primesc, a c c e p t *Pra nu dicsești*. — Din gr. *dé-χουαι*, (arom. *dicșescu*).

Didîntsea adv. v. *dintsea*.

Dîf adj. v. *div*.

Dighi! interj. v. *ghidi*.

Dighiós adv. v. *jos*.

Dijăs vb. IV. v. *dijes*.

Dijés vb. IV. Respir, răsuflu. *Ŭomu până dijaști, tucu lă umut ai* (cât trăiește omul, tot cu nădejdea se nutrește), 884. [Și:

dijās vb. C o m p u s e (cu pref.):
izdiñes (iz + diñes) vb. IV. =
 răsuflu. *Fițșoru, di mult că ra*
umărōt izdiñi și feasi «oh» (băia-
 tul... răsuflă...), 3/79; **zādiñes**
 (zā + diñes) vb. IV. = (despre
 animale și în spec. despre câini),
 miros, adulmec, ating cu botul.
 Com. T. P.] — Din bg. *diham*.

Dijl'a. N. de fântână (Oșani).

Dijós adv. v. *jos*.

Dijúg vb. I. v. *anjug*.

Dijulés vb. IV. Cojesc, jupoiu.
Ca s-toarnă di ș-lea... lostu... tot
grăbu la dijulî, 14/72. — Din sârb.
juliti.

Dilehi } conj. v. *delmi*.
Dîlmi }

Dimée conj. Adeacă, va să zică,
 așa dar. *Ca chinisi izmichiaru*
dimec fițșoru lu ămpirātu, 12/51,
 cf. 33/51. [Și: **diméechi** conj.]. —
 Din tc. *demek*.

Diméechi conj. v. *dimec*.

Dîmi conj. v. *delmi*.

Diminéatsa }
Diminéatsă } adv. v. *dimi-*
Dimineásta } *neatsata*.

Dimineátsata adv. Dimineăta,
Dimineatsata văcāru sabașlea ișă
 (dimineăta văcarul încă din zori
 ieșea), 1/44. *Ca vini dirip dimi-*
neatsata, 9/55, cf. 17/7, 10/85,
 8/42, 10/9, 2/28, 24/8. [Și: **dimi-**
neásta adv. (Huma), 3/70, **dimi-**
neátsă, **dimneátsă** adv. (aromânism
 în Țarnareca), 8/56]. — Deri-
 vat din **demane*, (arom. *dimi-*

neatsă).

Dimin'ē N. loc. (Nânta), Com.
 H. I.

Dimitnitsi pl. Aba mai groasă.
Dimitnitsi aī șaic mai gros cu 4
litsi. Com. GH. T. Cf. I i t. — Din
 mbg. *dimitnici* (din *dimija*).

Dimpriună v. *priună*.

Din prep. Din. *Unu ra ca din*
Luguntsa, ară altul ca din Umă,
 1/18, 17/77. *Din timp* = la anul,
 în anul viitor, 785. — Din *di* + *ăn*.

Dinăinti adv. v. *nainti*.

Dinăoară adv. (întrebuințat a-
 proape numai sub forma) *din*
dinăoară = dintr'odată, deodată,
 imediat, îndată. *Iel din dinăuară*
lăge (el imediat alergă), 11/7, cf.
 2/16, cf. 11/25, 7/25. [Și: **di-**
năuăară, **djună-uără** adv.]. — Din
di + *ună* + *oară*, (arom. *dju-*
noară).

Dinăpói adv. }
Dinăpóju m. } v. *năpoi*.

Dinăuără adv. v. *dinăoară*.

Dineoă adv. v. *ncoă*.

Dincóla adv. v. *cola*.

Dindi adv. v. *ditsindea*.

Ding'il (pl. -li) a. Osie. ALR.
 5614. — Din tc. *dingil*.

Dingu N. loc. (Huma).

Ding'u m. Mașină pentru cu-
 rățitul grâului. — Din tc. *dink*.

Dinjuās adv. v. *dijos*.

Dințea adv. Dincoace. *Adits*
dințea (veniți dincoace), 18/29.
 [C o m p u s : **didintsea** adv.]. —
 Din lat. *de-hincce* CDDE. 841.

Dinti m. Dinte. *Dintsil' sã-l' scoată un-cãti-un*, 13/1, cf. 923, 202. *Dintsil'-babãj* m. = floare numitã tãitșots. || — Din lat. *dens*, *dẽntem*, (arom. *dinte*).

Dintri prep. v. *dintru*.

Dintru prep. (numai în Țârna-reca). Dintre, din. *Dintru muntsã* (din munți), 24/64. *Dintru-cã* = pentrucã, fiindcã. *Nu bãgaș tru minti, dintri cã vreaș sã-l' džungã fitșoril'*, 8/64. *Dintru cã ra mai ubavã* (fiindcã era mai frumoasã), 8/39, cf. 32/40, 18/41. Pentru. *Dintru mai mari salamlõc* (pentru mai mare siguranță), B. 14. *Dintru(ca)* = pentru ca, ca sã. *Dintru si poată isõri vlaga* (ca sã poată ieși umezeala), B. 8. *Dintru ca si spunã* (pentru ca sã arate), 1/41. *Dintru tsi* = de ce, pentru ce. *Dintru tsi sã mi anc'l'idits*, 17/18, cf. 25/18. [Și: (Țârna-reca) *dintri* = pentru, din cauza. *Fitșoril' nã-l' mãncaj dintri tini* (mi-am mâncat copiii din cauza ta). — Din lat. *de* + *inter*.

Dinũntru adv. v. *nuntru*.

Dinzúr prep. Imprejur, jur împrejur. *Dinzur di ia* (... împrejurul ei), 9/79. [Derivat: *dinzúr* și *ãndi(n)zúr* vb. I. = înconjur, *Andizurõ unã-urã udaia*, 34/51. *dinzurãri* și *ãndi(n)zurãri* f.; *dinzurát*, -ã adj. = înconjurat. *Dinzurat tot di tșucaitsã*, 17/69. | Compus (cu pref.): *zãdinzúr* (zã + *dinzur*) vb. I. = impresor. Com. G. D.]. — Din lat. *gyurus*.

Dinzúr vb.

Dinzurãri f. } v. *dinzur*.

Dinzurát, -ã adj. }

Dioaneulõ adv. v. *cola*.

Diõel'u în expresia *leau diocl'u* (deochiez).

Dip v. *dib*.

Dip adv. Neapãrat. Com. V. J.

Dipãrtãri f. v. *dipãrtez*.

Dipãrtéz vb. I. Depãrtez, (refl.) mã depãrtez. *Si dipãrtõ uneac* (se depãrtã puțin), 4/39. [Derivate: *dipãrtãri* f. = depãrtare; *dipãrti* adv. = departe, cf. 5/67. Compus (cu pref.): *zãdipãrti* *zãndipãrti* (zã + *diparti*) adv. = puțin mai departe. *Punim în sfaca odaia vasi di tsarã... ama zãndiparti*, B. 1, cf. 13. *Cã fuzi mai zãdiparti*, 14/31; *dipãrtizés* vb. I. = îndepãrtez, Com. T. P.]. — Din lat. **dẽ-quartare*, (arom. *dipãrtedzũ*), cf. Pușcariu, *Et. Wb.* 500.

Dipãrti adv. v. *dipãrtez*.

Dipãrtizés vb. I. v. *diparti*.

Dipinãri f.

Dipinát, -ã adj. } v. *deapin*.

Dipirãri f.

Dipirát, -ã adj. } v. *deapir*.

Dipriunã adv. v. *priunã*.

Dipún vb. III. (Numai în Țârna-reca) Cobor, dau jos, (refl.) mã cobor, cf. disfac. *Feata nu si dipunẽa* (fata nu se dãdea jos) 21/64, cf. 17/64. — Din lat. *dẽ-põno*, -ẽre, (arom. *dipun*).

Diputát m. Deputat, ALR. 2602. — Dacor.

Dîră f. Urmă, dără. *Al' lq dira* (fi luă urma) i-a dat de urmă, 203. — Din bg. *dirja*.

Dirée a. Stâlp. *Ună băsearică pri un direc sta* (= bureati) *10. *Mascuru-i direcu la casă* (bărbatul este stâlpul casei), 422. — Din tc. *direk*, (arom. *direc*).

Dirép adv. prep. v. *dirept*.

Dirept, -ă adj. și adv. Drept, adevărat, așa cum este. *Si spunits drept* (să spuneți drept), 19/39. *Dirept ăn cătun*, 3/X. [Și: **dirép**, (**diríp**) adv. = tocmai. *Diríp dimineatsata*, 9/55. || prep. = la, lângă. *Mul' arja, direp rudiri, si-n-loșq* (muierea, la naștere se îmbolnăvi), Com. I. L. *Si dusiră direp marzinea di cătun* (se duseră lângă marginea satului). || In ajun. *Diríp Crătșun* = în ajunul Crăciunului; **diriptăti**, **driptăti** f. = dreptate, cf. 17/77, 6/12; **direptós**, -oasă adj. *Tsista yom aî mult direptos* (omul acesta este foarte drept), Com. I. L.; (rar) **drept** (cu negativul) **nidrépt**, -ă adj. = nedrept, Com. T. P.]. — Din lat. *dirēctus*, -a, -um și *dirēcto* adv., (arom. *ndreptu*).

Direptós, -oasă adj. } v. *direp*.
Diriptăti f.

Dîrmi conj. v. *delmi*.

Dîrsa f. Invățătură. *Dîrsa ta si-u tșon minti*, 842.

Dirvîșnie m. (La nuntă). Cel care servește vin la nuntași, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 46).—

Din bg. *děver* (?)

Disăgă (pl. -sɔz) f. Desagi. *Li puni... ăn disɔz*, B. 4. *Li puni ăn disagă*, 26/94. — Din gr. *διόσκυ*, (bg. *disagi*), arom. *disagă*.

Diseălie vb. I. Descalec. [Și: **dăseălie** vb.]. Cf. *ancalic*.

Diseălts vb. I. v. *ancalts*.

Diseăntări f. v. *discont*.

Diseăpit vb. I. v. *dăscapit*.

Diseăre vb. I. Descarc. *Tsel'a li turnară vitili și li discărcără*, 6/24.

[Derivate: **diseărcări** f. = descărcare; **diseărcăt**, -ă adj. = descărcat; **diseărcătură** f. = descărcătură]. — Din lat. *discarr(i)co*, -are, (arom. *discarcu*).

Diseărcătură f. v. *discarc*.

Diseătsșqs vb. IV. Desprind ceva, iau din cuiu. Com. P. M. [Și: **dăseătsșqs** vb. Derivat: **diseătsșări** și **dăseătsșări** f.]. — Din bg. *kačvam*, (arom. *discačy*).

Diseh'e vb. I. v. *dispic*.

Dișel'id vb. III. Deșchid, des-cuiu. *Au dișcl'isi unec pōrta*, 14/7. *S-la dișl'iz*, 14/11, cf. 9/11, 22/55, [Și: **dășel'id** **dișl'id** vb., III. 16/73. Derivate: **dișel'is**, -ă (**dișl'is**, -ă) -deșchis. *Să la las cutetsu dișl'is*, 11/12, cf. 11/1. **dișel'izătōr** m. = cheie, deschizător; **dișel'izătūră** f. -deschizătură]. — Din lat. *dīclūdo*, -ēre, (arom. *dișcl'id*).

Dișel'is, -ă adj. v. *dișcl'id*.

Dișel'itōr s. m. Rășchitor. cf. *mutuvilă*, Com. I. L. — Pentru *rășcl'itor* (ca în arom. *dișcl'itor*).

Dişel'izătór m. } v. *dişcl'id*.

Dişel'izătúra f. }

Discoápir vb. IV. Descopăr.
La scoasi la păzari, la discupiri, 523. [D e r i v a t e: *discupiri* f. = descoperire; *discupir't, -ă* adj. = descoperit; *discupiritúra* f. = desvelire]. — Din lat. *discō(o)-perio, -ire*, (arom. *discoapir*).

DiscoŃt vb. I. Descânt. *AŃ discoŃt la cap*, 8/30. [D e r i v a t: *discoŃtári* f. = descântec, descântătura]. — Din lat. *dis-canto, -are*.

Discoptş gb. I. v. *coptşe*.

Discoş gb. III v. *cos*.

Diseréna N. loc. (Cupa), Com. N. T.

Discults, -ă adj. Descult. *Pănă şi discults fuzi*, 5/44. [Şi: *dăseúls* adj.]. — Din lat. **discŃlcius, -a, -um*, (arom. *discults*).

Discupiriri f.

Discupirít, -ă adj. } v. *discoaper*.

Discupiritúra

Discusătúra f. v. *cos*.

Dislăc vb. III v. *fac*.

Dislăş vb. I v. *anfaş*.

Disfúnd vb. I v. *fund*.

Di-júg vb. I. } v. *anjug*.

Disjugătoári f. }

Dişl'id vb. III. v. *dişcl'id*.

Dişqrt vb. I. v. *dişárt dişartă*.

²Dişqrt dişartă adj. Gol, deşert.

Dişqrt tufeac (puşcă goală), 811. *Dişartă încă* (pâlnie goală, cap prost). [D e r i v a t: *dişqrt* şi *dăşqrt* vb. I. = deşert, golesc. *Ca l'a dăşártat-au satsil', saldi fur-*

lină (deşertând sacii, numai galbeni), 11/60]. — Din lat. *dēsértus, -a, -um*, (arom. *deşertu* vb.).

Dişparasi (Turcism). Plată pentru dinţi. Turcii, după ce se ospătau bine la ţaranii creştini, le mai cereau acestora să plătească gloabă, pentrucă şi-au tocit dinţii mâncând din avutul lor. — Din tc. *diş-parasi*. «bani pentru dinţi». (cf. *fildiş*).

Dispărătúra f. v. *dispărqs*.

Dispărqs vb. IV. Inţep tare, străpung cu ceva ascuţit. *Mi dispărqi di ună ramură* (mă înţepai de o ramură), Com. G. D. — Pentru etim. cf. *am par*.

²Dispărqs vb. IV. Descos, stric ceea ce am cusut, desprind, jupoi. [D e r i v a t: *dispărătúra* f. = descusătură, desprindere, jupuire]. — Din mbg. *param* şi *rasparam* «descos».

Dispárt vb. IV. Despart *Un munti l'a disparti*, *85. cf. 501. [Şi: *dispártsqs* vb. IV.], (arom. *dispartu*).

Dispártsqs vb. IV v. *dispart*.

Dispie vb. I. Despici, sfăşiu. *La scpsi cutsqtu, aŃ dispicq*, 18/19. cf. 135, 818. [Şi: (Ţárnareca): *dişehie* vb. I. *Lo cu ună bălţiică si dişchică leamni*, 20/68. D e r i v a t: *dispieări* f., *dispieát, -ă* adj. = despicat, lărgit. *Ari rostu dispicat că gură di măgar*, 985; *dispieătúra* f. = despicătură]. — Din lat. *de-spico, -are*.

Dispicări f.

Dispicăt, -ă adj. } v. *dispic.*

Dispicătură f. }

Displités vb. IV. v. *amplites.*

Dispól' vb. I. Despoiu, desbrac (refl.), mă desbrac. *Si dispul' ȝ... și si culȝ cola* (se desbracă și se culcă acolo). [Derivate: **dispul'ări** f. = despuiere; **dispul'át, -ă** = sărăcit]. — Din lat. *despolio, -are*, (arom. *dispol'u*).

Dispriminés vb. IV. v. *primines.*

Dispul'ări f.

Dispul'át, -ă adj. } v. *dispol'.*

Dištét vb. I. Deștept, (refl.) mă deștept, *Io din son mi dištitaȝ* (eu din somn mă deșteptai), 5/79. *Ardeau cota mult, cot s-dištito fitșoru*, 6/74. [Și: (Țárnareca) **dištjăt** vb. I. *S-mi dištjătš* (să mă deștepți). Derivate: **dištítări** f.; **dištítát, -ă** adj. = deșteptat; **dištét, -eată** = deștept, inteligent; **dištítátšúni** f. = deșteptăciune. Com. G. D.]. — Din lat. *de-excĭto, -are*, (arom. *dišteptu*).

²**Dištét** adj.

Dištjăt vb. I.

Dištítări f.

Dištítát, -ă adj.

Dištítátšúni f.

} v. *dištet.*

Distórn vb. I. v. *torn.*

Distrám vb. I. Destram. Com. G. D. — Din lat. *trama, -am.*

Distšínc vb. III. v. *dăstšinc.*

Distúp vb. I. v. *stup.*

Disúpră prep. Deasupra. *La ȝusi pri disupră*, 4/17. *Iși disupră*

di moară, 15/72. || adv. In sus, sus. *Calu la lăsȝ disupra di cătun.* [Și: **disúpra** prep. adv., **disúpru** adv. *Si ȝusi disupru*, 22/41]. — Compus din *de + supra*, (arom. *deasupra*).

Disúpra }

Disúpru } prep. v. *disupră.*

Disutecăȝes vb. IV. v. *utcăȝes.*

Dítru prep. v. *tru.*

Ditsé conj. De ce, pentru ce, cf. cȝtsi. *Ditse nu la știȝ ȝo tȝȝ bərbăt*, 10/49, cf. 9/49. [Și: **ditsi** pron. *Ditsi șa cȝnts lisitsu?* 8/30]. — Derivat din *di + tse*.

Ditsl pron. v. *ditse.*

Ditsindea adv. Dincolo, din cealaltă parte. *Ditsindea di ună văli*, 2/61, (dineolo de o vale). *Distindea di mări* (dincolo de mare), 5/33, cf. 4/33, 21/55, 13/61. [Și: (Țárnareca, aromânism) **díndi** adv. *Dindi di vali* (dincolo de râu), 37/65]. — Din lat. *de-ecce-inde*.

Díu a. Răsuflare, respirație, duh. *Nu puteă să-ș la tșȝnă díu* (nu putea să-și țină respirația). Com. I. L. — Din mbg. *diho*.

Díună-uară adv. v. *dinăoară.*

Díjundi adv. v. *ȝundi.*

Div, -ă adj. Sălbatec. *Și căzú tsela divu ȝom* (și căzu omul acela sălbatec), 4/85. [Derivate: **dívitš** m. = fiară sălbatecă, sălbatec. 206; **divétš** m. = strigoiu, ALR. 4234; **divutină** (mbg. *divotina*, bg. *divotija*) f. = fiară (sălbatecă). *Arí șȝrp și lanti multi divutiň* (sunt șȝrpi și alte multe fiare), 12/86;

divátšcă adj. = sălbatecă]. Com. G. D. — Din bg. *div*.

Divăjés vb. IV. v. *dăvia*.

Divátšcă f.

Divițș m. } v. *div*.

Divuțină f. }

Dizámflu vb. I. v. *anflu*.

Dizansqr vb. I. Scot de pe șir.

cf. *anșor*.

Dizbét vb. I. v. *ambet*.

Dizgl'êts vb. I.

Dizgl'itsári f. } v. *angl'ets*.

Dizgl'itsát, -ă adj. }

Dizgróp vb. I.

Dizgrupári f. } v. *groapă*.

Dizgrupát, -ă adj. }

Dizgulés vb. IV. Despoiu în pielea goală (întrebuințat în Țárnareca), Com. N. T. [Derivate: **dizguliri** f., **dizgulít, -ă** adj. = despoiat în pielea goală]. Cf. *gol*.

Dizguliri f.

Dizgulít, -ă adj. } v. *dizgules*.

Dizlég vb. I. v. *leg*.

Dizmărqs vb. IV. v. *umărqs*.

Dizmintés vb. IV. v. *mintes*.

Dizmurtsqs vb. IV. v. *anmurtsqs*.

Diznód vb. I. v. *nod*.

Dizvălés vb. IV. }

Dizvállít, -ă adj. } v. *anváles*.

Dizvártés vb. IV. v. *anvártes*.

Dizvés vb. IV. v. *anves*.

Dizvižéz vb. IV. v. *anvižes*.

Dizviríni f. v. *virin*.

Dizvóm vb. IV. v. *dăzvom*.

Dizvéts vb. I. v. *anvéts*.

Doári vb. II. Doare. *Tsi ts-u*

ligat capu, Mușu, dali mult ti doari, ili șa ver di fats? (ce ți-ai legat capul, M., te doare mult, ori vrei de faci așa?), 1/IV. [Postv. **dor** (pl. *dorur*) a. (lat. *dolus*) = durere. *Am un mari dor* (am o mare durere). Com. C. I. (Forma *du-reari* este aproape neîntrebuințată). Derivat: **duritúra** f. = durere C m. G. D.]. — Din lat. *dōleo, -ēre*, (arom. *doare*).

Dócă f. Nume de femeie.

Dóctur m. Medic.

Dódă f. Nume ce se dă surorii mai mari de către surorile mai mici, cf. *bebi* (pentru fratele mai mare). Com. G. D. — Din bg. *doda*, (arom. *dodă* în Vlahoclisura).

Dódole (Bulgărisim) Paparudă. *Oi dodole, mili buje... vai dodole, vai dodole*. Com. T. P. cf. *du-dulets*.

Dóji, dqũ num. Doi, două. *Dijos raũ doi primatar* (jos erau doi neguțători), 9/71. *Tse si feasi estu om că dqũ dechichi al no-ari*, 18/65, 6/74, cf. 3/29. [Și: (Liumnița, Cupa) **duăi**, (feminin) **dqũ, dqũ**. Articulat: (masc.) **doił'**, **duăił'**, (Țárnareca) **doił'ă**. *Fratsił' doił' durmeau* 8/55, cf. 6/7, 4/6, 11/39. *Bun ama duăił' frats mai mătšcatsił'*, 5/73, cf. 14/65, cf. 6/64, 7/68, etc. (fem.) **dqũli**, (*douli*). *Dqũli zești* (douăle degete), 17/9. *Douli or* (douăle dăți), 2/11. Ordinal: **doiłi**, (fem.) **dqũli**. *Doiłi-ver* = văr al doilea

Com. I. L. *La dōyli zōli* = a doua zi, id. C o m p u s : *andoi* = câțiva, unii (arom. *ndoī*). *Andoī si fālē, andoī si plândze di fitșoril' lor* (unii se laudau, unii se plângeau...); *doisprăts, dōysprăts* cf. 11/7. *Un picurar cu dōysprăts di uoi*; *dqūzqts, dqūzāts*, cf. 11/7, 10/42. (Liumnița, Cupa), *dūāuzots, 17/73*]. — Din lat. **doi* (= *dui*), arom. *doī*.

Dōjpnitsă f. Oaie căreia i-a murit mielul. — Din bg. *dojnica*.

Dōisprats num. v. *doī*.

Dōmcă f. N. de capră.

Dōmn m. Dumnezeu. *Ān dōm-nuluī lucrū* (în lucrul lui Dumnezeu), 13/60. *Di tuntsea 'ntsileasiră căra...dōmnu*, 19/56. *Bre doamni, cari mi li leā gāl'ini?* cf. 752, 2/56. [Și: **dōmnu** m. (La vocativ și *domnuli*: *Dōmnuli, dōmnuli, nu-Ń dai beri un cumat di pōni*, 2/50). **Derivat**: *dumnēse, -easă* adj. (numai în Țârnareca)=domnesc. *Casă dumească* (casă boierească), Com. V. J. — Din lat. *dōmnus, -um*, (= *domīnus*), arom. *domnu*.

Dōncă f. Nume de femee. Com. S. H.

Dor a. v. *doari*.

²**Dor** vb. I. (Țârnareca și Huma). 1°. (Înțeles propriu) taiu lemne cu săcurea. *Si dusi si doară* (se duse să taie lemne), 21/55. *Ia un uom cūola doară* (uită un om acolo taie lemne), ib. || 2°. Cioplesc. *Lupătarl' i si duc lă durarea* (lopătarii se

duc să cioplească lemne). Com. V. J. || 3°. Fig. Dau în cineva, îi trag, îl bat. *Atsi cu lostu că-l dură* (și când i-a tras, i-a tras cu bâta), 15/69. [**Derivate**: *durări* f.; *durăt, -ă* adj. (mai ales negativul) *nidurăt, -ă* adj. = nelucrat, necioplit. *Lemn nidurat*, se zice despre un om necioplit, 55; *durătūră* f.= tăiat, tăietură. *Dulatșcă di durătūră* (bardă de tăiat), ALR. 6634; (Nânta), *dărtoări* (<lat. *dolatoria*)=secure m. mică. Com. H. I.]— Din lat. *dōlo, -are*.

Dorm vb. IV. Dorm. *Nu puteau s-doarmă*, 2/77. *Tuāts durmeay*, 4/77. *Durmiră*, 15/39. *Dorńă, dorńă*, (dormi, dormi) 16/68. [În Țârnareca se conjugă, ca în arom., de asemenea și în Oșani; per f. s. se aude *durńiī*, pe lângă *durmiī*. | **Derivat**: *durmiri* f. = dormire. **Compușe**: (cu pref.) *zădōrm* (ză + dorm) vb. IV. = adorm, m'apucă somnul (după bg. *zaspavam*, cu același înțeles). *Șu zădurńiră* (și adormiră), 13/68. *Ca zădurmiră*, 10/31, cf. 19/14; *zădurmit, -ă* adj. = adormit. *Sam zădurmit*, 5/34; *nădōrm* (nă + dorm) vb. IV = mă satur de somn, dorm bine (după bg. *naspavam*). *După tsi si nădurmi, si sculă* (după ce dormi bine, s'a sculat), Com. G. H. T.; *prudōrm* (pru + dorm) vb. = îmi vine somn (cf. bg. *pri-s. prěspavam*). *Ca amno, amno, al' tsi prudurmi ān drūm* (după ce

umblă, umblă, l-apucă somnul), 12/51, *pridorm* (pri + dorm, de pe bg. *prěspivam*, cu același înțeles de) dorm din nou, adorm, după ce am mai dormit. *Si diștitō și ară pridurmi* (se deșteptă și din nou adormi), Com. I. L.]. — Din lat. *dormio*, -ire, (arom. *dormu*).

Dormă f. Creangă de lemn, lemn. *Dorma popăl'ă* = n. de loc. lângă Nânta, propriu zis « lemnul sau crucea popii », (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 16). — Din bg. *drăma*.

Dosta adv. Destul, cf. d u s t u r. *Dosta durmits* (destul dormirăți), 16/7. *Nu ra dosta* (nu era destul), cf. 12/58, 694, 749. — Din bg. *dosta*.

Dou	} num. f. v. <i>doj</i> .
Dqu	
Două	
Dquă	
Dousprats	
Dquzats	
Dquzots	

Dovnie m. Duhovnic. *Ca si dusi la dovnicu*, 2/57. *Dovnicu aji zisi*, 4/57. [Derivat: *duvés* vb. IV, (Cupa) = spovedesc. *Si dusi si duvească* (se duse să se spovedească), 1/57. — Din bg. *duhovnik*.

Drac m. Drac. *Tsista drac* (acest drac), 10/79. *An tini ray tots dratsil'*, 6/14. *Au dratsl'ăi maică* (mama dracului), 7/67, cf. 4/3, 13/68, 177, 211, 216. [Derivate:

drăchitsă f. = drăcoaică; **drăeúts** m. = drăcușor; **drăcuriă** f., **drăelqe** a. = drăcie; **drăeurés** adj. = drăcesc]. Com. G. D. — Din lat. *draco*, (arom. *drac*).

Drăchitsă f.	} v. <i>drac</i> .
Drăelqe a.	
Drăcuriă m.	
Drăeúts m.	

Drag, -ă adj. (Numai în expresiunea) *di s. ca di dragă* = bine, plăcut. *Tse-i că di dragă*, 224. — Din bg. *drago*.

Drăgășcă N. loc în Barovița.

Drăgni N. loc. (Lugunța).

Drăjauă f. v. *dărjauă*.

Drămoń m. Ciur cu găuri mai mari. [Derivate: **drămunisės** vb. IV = trec prin ciur, cern; **drămunis't**, -ă adj. = cernut. *Āi tsirnut și drămunisit* (este cernut și trecut prin dărmon), 225. — Din gr. *δρομόν*.

Drămunisės vb. IV.	} v. <i>drămoń</i> .
Drămunis't , -ă adj.	

Drăndzél (pl. -eali) Așchie (Huma). Com. T. P.

Drăngărés vb. IV. (Despre căruță) hurduc. *Ni drăngărăști* (mă hurducă), ALR. 5639.

Drăpătš m. v. *drăpes*.

Drăpés vb. IV. (refl.) Mă scarpin. *E, tșestă șeră tsi mi drăpēm mult*, 11/16. || Smulg. *Al' drăpes peinili ili pirduu* (îi smulg penele), ALR. 5695. Și: **drăpés** vb. IV. [Derivat: **drăpătš** m. = om care se scarpină mereu, păduchios,

(fig.) care își bate joc de alții, 226]. — Din bg. *drapam*.

Drătlîu m. Om de nimic, om fricos, (etimologic) căcăcios. — Din mbg. *dărtlija*.

Drătsés adj. v. *drac*.

Dréană m. N. de persoană. *Nu mi litșeă... ănlă Dreană grămōz* (numi stătea bine în căsnicia lui Dreană), 11/IV.

Dreăpta f. (Mâna) dreaptă. *Unu di la dreapta și lăntu di la leava*, 18/56, cf. *direct*.

Dreăzgă f. Pădure deasă. Com. G. D. — Din bg. *drēzga*.

Drept adj. v. *direct*.

Drin m. nume de plantă în Liumnița, corn. *Tsela yomu catsō si tsopă*: «*sadra cacă drin, sadra cacă drin*», 8/20. — Din bg. *dren*.

Drîndupea adj. Se zice copiilor care se joacă alergând de colo până colo, după un joc de copii bulgăresc: *drân-dup'a*.

Driptăti f. v. *direct*.

Drisliv, -ă adj. *prun drisliv*, ALR. 6682, cf. *prun*.

Drișteală f. v. *drușteală*.

Drob a. Ficat, 977, cf. 254. *La furniz al' deadi droburli*, 2/49, cf. 254, 977. *Drob alb* = plămân. Com. G. D. — Din bg. *drob*.

Drobică. N. loc. (Nânta).

Drogumân, cuvânt neînțeles dintr'o zicătoare de joc copilăresc, cf. *ililiga*.

Drubăe m. v. *drubes*.

²**Drubăe** m. Loc spinos ALR. 6256; desiş, ib. 6362. *Antru ănlă drubac*, ib. 6363.

Drubés vb. IV. Dumie, foc bucăți. *Ca drubi dōu căldor*, 8/19, cf. 11/19, *Drubes leamni* = despice lemne. *Si drubes leamni*, 17/55. || bat, sting în bătai. *Tăti să-ă-mi tăltășcă... bebi să-ă-mi drubească*, 3/I. [Derivate: *drubiri* f. = îmbucătățire; *drubit*, -ă adj. = dumiecat, *Drubit mănăncă*, 270; *drubitură* f. = fărămitură, bucățică. *Minutuli drubitur di fronză*, B. 6; *drubăe* m. = cel care dumiecă (?) | Compus: (cu pref.) *răzdrubés* (bg. *razdrobjavam*, mbg. *razdrobam*) vb. IV. = fac în bucățele mici. *Ău flō turta... ău răzdrubi*, 23/6, *zdrubés* vb. IV, (mbg. *zdrobam* cu același înțeles de) îmbucătățesc, fac bucățele, dumieci. *Stoî să-ts zdrubes ună căldari di carni*, 10/19. — Din bg. *drobja*, (mbg. *drobam*).

Drubiri f. } v. *drubes*.

Drubit, -ă adj. }

Drufulăt, -ă adj. v. *durfulat*.

Drugă f. Drugă, ALR. 5851. — Din mbg. *druga*.

Drujdeală f. Drojdie (numai în sensul când unele lucruri ținute laolaltă putrezesc sau se strică. Așa, bună oară, se zice) *Pitlidžănilă drujdeal'ă si facă, cu l'a tsqñ ănlă torbă* (pătlașelele o să se facă drojdie, dacă le ții în traistă). Com. C. I. — Din bg. *droždje*.

Drum a. 1°. Drum. *Si dar ună bășq'ă ȳa ăn drūm*, 2/56. *Ăn drūm bătū... pri tsela moșu*, 14/34, cf. 3/31, 3/13, *Tradzi drumu* = vezi-ți de treabă, 228, cf. 8/77, 230. *Drumu-di-leasă* n. loc. (Lugunța). *Drumu-di-mănăstir* id. ib.; *Drumu-di-Nqnti*. id. ib.; *Drumu-di-uma* id. (Barovița); *Drumu-di-viñur*, id. (Lugunța); *Drumu-Domnului* (mumușului) = calea laptelui; *Drumu-mari* n. deloc. (Lugunța). *Drumu-turtses*, id. (Oșani). || 2°. (Cu înțeles local). In drum, pe drum. *Nu vizuș, bra milu, vrin ȳom cu vrindă poarcă drūmu* (... cu vreo poarcă în drum). *Li vlitșau drūmu* (— le târau pe drum), 9/10. *Chinisiră drūmu* (porniră pe drum), 19/12. [Și: (foarte des) *drūm* a. Derivat: *drumăe* a. = cărare, drum. *Luvatșu ișq la drumăc*, 7/21, cf. 11/49; *drumătór* (în Liumnița), *drumutór* m. = călător, drumet]. — Din bg. *drum*.

Drūm a.

Drumăe a. } v. *drum*.

Drumătór m. }

Drumburés vb. IV. Joc copilul mic hopa-hopă, ALR. 2659.

Drūmu-di-Urtie. N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 22).

Drumutór m. v. *drum*.

Drușteală f. Piuă, vâltoare, dâr-stă. (Intrebuințată la Țarnareca), Com. I. T. [Și: *drișteală* f.]. — Din paleosl. *drăstŭ*.

Druždóvnie m. Insectă mai mare

care iese după ce a plouat; este galbenă ca gușterul și seamănă cu crocodilul. *Tsi eș ca vrin druždelnic* se zice despre unul care este îmbrăcat în haine vopsite în mai multe colori. Com. GH. T.

Du prefix. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 196).

Duăc (Numai în expresia). *Al' vini duac* = i-a dat de hac, 238. — Este acelaș cu *²ac* și cu *dacor*. *hac*. Forma mgl. trebue să vină din *de-hac*. Aceeași expresie există și în arom. *il' vini nduhak'e*.

Duăi num. v. *doj*.

Duán m. Șoim de munte.

Duárd vb. III. v. *ard*.

Duăuzots num. v. *doj*.

Dubără f. (Turcism) Înțelegere secretă, tragere pe sfoară. Com. I. L. — Din tc. *dubara*.

Dubeau vb. II. v. *beau*.

Dubiēs, vb. IV. Dobândesc, câștig. *Un măgar ań dubiı* (un măgar dobândii), 8/60. — Din bg. *dobivam*.

Duc vb. III. Duc (refl.) mă duc. *Cari si u poată dutsiri feata* (cine o va putea duce fata), 4/34. *Li-sitsa... si dusi*, 4/13. *Aı să nă dutsim* ib. *S-ti duts*, 3/38, cf. 6/54. *Si dutse* (se ducea), 2/3. *Si dutsey ca oılı*, 1/3. *Mi-am dus*, 16/18. *Nu si veı dus*, 8/28. *Du-ti tu*, 10/3. *Duts-ti cu sănătati* (du-te cu sănătate), 15/69. *Ti pots dutsiri* (te poți duce), 9/78. *Ti duseș* (ești mort), 26/32. [Derivate: *dútsiri* f., *dus*, -ă adj.; *Compus-*

(cu pref.): **pridúe** (pri + duc) vb. III. = mă duc cu gândul. *Nu tri-buiaști s-na pridulsim* ca..., B. 15. | **Postv.**: **dúcă** f. *Nu ieș juns di ducă* (nu ești ajuns de pornit), 3/89. — Din lat. *dūco*, -*ere*, (arom. *duc*).

²Due vb. III. Aduc. *Ats duc și cujoc și peșt* (îți aduc și cojoc și...), 3/30. *Tse duseș* (ce ai adus), 12/38. *Să duts* (să aduci), 2/22, 16/65. *Du-la* (adu-l), 2/20. — Din lat. *addūco*, -*ere*, (arom. *aduc*).

Dúcă f. v. *duc*.

Ducărqs vb. IV. Nemeresc, găsesc pe cineva în bune dispozițiuni. *Tse la ducărqi*, 233, (refl.) se întâmplă. *Acu si ducăraști să si javească...* (dacă se nemerește să se ivească) B. 14. — Din bg. *darkarvam*.

Duchjân a. Prăvălie. *Un duchjân*, 1/16. [Și: **dugheân**, 3/X. **Derivat**: **duchjandžijă** subst. m. și adj. = prăvăliaș. *Antrq la un duchjandziijă*, 13/18, cf. 3/16. — Din tc. *duk'k'an*.

Duchjandžija subst. adj. v. *duchjân*.

Duchimisés vb. IV. Observ. *Tsista zinghinu tucu la duchimiseà* (bogatul acesta numai îl observa), 5/62. — Din gr. *δοκιμάζω*.

Ducqnt vb. I. v. *cqnt*.

Ducutâre cuvânt neînțeles dintr'o zicătoare de joc copilăresc, cf. *ililiga*.

Dud m. Dud. [Plur. *dusz*]. — Din tc. *dud*.

Dudâr vb. I.

Dudărări f.

Dudărât, -*ă* adj.

} v. *dar*.

Dudiés vb. IV. (In expresia *qn tsi dudii* (mi s'a urît, mă plictisesc), 236. — Din bg. *do-děvamse*.

Duduléts m. Paparudă, (fig.) ud până la piele, 237. — Din bg. *do-dole*, cf. *do d o l e*.

Dufăe vb. III. v. *fac*.

Dugheân a. v. *duchjân*.

Dúglă f. Nume de monedă veche, cf. *cară - groșă, tsăntsic* etc. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 4). — Din bg. *dubla*, (arom. *dublone*).

Dúja N. de deal (Huma).

Dúitș N. de fântână (Oșani).

Dujdóvnie m. Salamandră. — Din bg. *dăzdovnik*.

Dulămă f. Haină bărbătească, dulamă. *Dulamă cu cultșats*. Com. I. L. — Din tc. *dolama*, (arom. *dulumič*).

Duláp a. Dulap, raft. — Din tc. *dolap*, (arom. *dulape*).

Dulátș m. Tăietor de lemne, explicat: *uomu tsi dqarâ leamnili an pădur* ALR. 3759, cf. ²*dor*.

Dulátșeă f. Bardă. *Dulatșcă di durătură* (bardă de tăiat lemne). ALR. 6634, cf. *dulatș*.

Dulăzés vb. IV. v. *lăzes*.

Duleāti N. de fântână, (Lugunța).

Dulmădžóijă m. Tâmplar, ALR. 3760, cf. *dulatș*. — Din tc. *dogramagy*.

Dultseătsă f. v. *dultsi*.

Dúltsi adj. Dulce. *Uaspitsu nu si pruşteată cu beari şi cu măn-cari, ma cu dultsi sbor* (oaspele nu se primeşte numai cu mâncare şi băutură, ci şi cu un cuvânt dulce), 824. [Derivat: **dultsîmi**, **dúltseătsă** f. = dulceaţă. *Mult vă-u vets dultsîmea*, 239. **dúltsieăv**, -ă adj. = dulceag; **ndultsês** vb. IV. = îndulcesc. *Si ndultsiră* = (fig.) se împrieteni-ră, 475; **ndultsîri** f., **udultsît**, -ă adj. = îndulcit]. — Din lat. *dūlcis*, -e (arom. *dultse*).

Dúltsieăv, -ă adj. } v. *dultsi*.
Dultsîmi f. }

Dúma m. Nume de persoană.

Dumăchin m. Gospodar, soţ. *Bun dumăchin* = bun gospodar, 241. [Feminin: **dumăchîncă** f. = gospodină, soţie. *Voî si pi-săşes ună carti la dumăchîncă* (vreau să scriu o scrisoare la nevastă...), 2/68]. — Din bg. *domakin*, -ka.

Dumăchîncă f. v. *dumăchin*.

Dumân a. Fum. *Si fêsi mari duman*. (În text este dat greşit «druman»), 6/27. — Din tc. *duman*.

Dumănăne }
Dumăne } vb. v. *mănanc*.
Dumăne }

Dumănieă f. v. *duminică*.

Dumbrăvi N. loc. (Oşani), Com. D. P. — Din bg. *dobrava*.

Dúmi v. *duminică*.

Dumînieă f. Dumineca. *Tseastă Dumînieă tsi vini s-nă dutsim la*

băsearcă (Dumineca asta ce vine o să ne ducem la biserică). [Şi: (Țarnareca) **dumănieă** f., Com. V. J. Prescurtat: **dúmi** numele boului care se naşte dumineca. ALR. 5541, cf. *luntşi*, *martsoşca*, *marta*, *mărtină*, *tină*, *mertşi* şi *ńertşi*, *joică*, *venu*, *viza*, *džani*, *petsi*. Cu acest înţeles şi **néseă** f. (din *dumineşcă*), id.]. — Din lat. (*dies*) *domînica*, (arom. *dumă-nică*).

Duml'artă vb. I. Doamne ȳartă. *Şi tsel'a furil', cum vineu, şi «duml'artă-la» zitşeu*. (şi furii aceea, cum veneau, «Doamne iartă-l» ziceau), 30/18. — Din *doamni-l'artă*, (arom. *duml'artă*).

Dumnês, -ească adj. v. *domn*.

Dumnizês, -ească adj. Dumnezeesc. *Tsista-i lucru dumnizes*. Com. C. I. — Derivat din *dumnizô*.

Dumúz m. N. de persoană. *Tega cu Dumuzu merg mōnă di mōna*, 1/IX. — Din tc. *domuz* «porc».

Dumuzăre cuvânt neînţeles dintr'o zicătoare de joc copilăresc, cf. *ililiga*.

Dun vb. IV. Adun, strâng. *Dună-la pucrovu cup*, 21/43. *Si dună căti vrin irmilôc*, 29/40. *Au trimeşi... să dōnă ramur* (... să adune ramuri), 3/11, cf. 10/7, cf. 7/34. *Si dună zqlile* (se scurtează zilele), 240. *Dun găîlê* = port grije, mă îngrijesc. *Nu-ń dōnă găîlê*, *Traşu*, 6/VII. *Nu dōnă găîlê'*, 24/4,

cf. 5/25. [Derivate: **dunări** f. = adunare, strângere; **dunát, -ă** adj. *Ca di fur dunată-i*, 271; **dunătór** m. = strângător. Com. G. D. | **Compuse** (cu pref). **zădún** (ză + dun) vb. I. = adun, 15/34, cf. 934; **pridún** (pri + dun) vb. I. = adun, strâng, primesc pe cineva, găzduesc (după bg. *pribiram*, din pri + bera adun, strâng). *Li priduno uoili dirept la tsair* (le strânse oile...), 29/39, cf. 5/35; **izdun, izdân** (iz + dun) vb. I = strâng peste tot. *Al' li izdănară lucrili* (i-au strâns lucrurile), 5/24]. — Din lat. *adūno, -are*, (arom. *adun*).

Dună f. Lume. *Si-l' dats un cal cafcu no ari ân dună*, (cum nu se găsește în lume), 2/33, cf. 15/49, 242, 5/79. — Din tc. *dünja*, (arom. *duñaje*).

Dunări f. }
Dunát, -ă agj. } v. *dun*.
Dunătór m. }

Dúpă prep. v. *dupu*.

Dupărqs vb. IV. (refl.) Mă razim, mă țin de ceva. *Dupără-ti di mini s-nu caz* (razămă-te de mine, să nu cazi), Com. C. I. [Și: *dăpărqs, putpărqs* (bg. *potpiram*) vb. IV. = razăm, proptesc]. — Din bg. *dopiram* cu același înțeles: « sich an etwas lehnen ». Este identic cu arom. *ndoapăr*.

Dúpeă f. (Bulgărisim, rar) *Nitu dupcă, nitu prizorcă*, *88.

Duplătés vb. IV. }
Duplătíri f. } v. *plătés*.

Dupriminés vb. IV. v. *primines*.

Dúpu prep. *După. Ti dau dupu ușinets* (te dau după unul din comuna Oșani), 6/V. *Dupu un an*, 12/46, *Dupu tsină... ili printru tsină?* (după cină ori înainte de cină), 5/XI, cf. 3/69, 1/II, 6/V. [Și: **dúpă** prep. *După uneac timp*, (după puțin timp), 5/40; (Țârna-reca) **dăpă** prep. *Dăpă nouă ań argats' ă sfărșiră*, 4/65, cf. 16/64]. — Din lat. *de-post*, (arom. *după*).

Dúrá f. Epitet pentru mama vitregă. *Duro neagră, mi mâncași*, 371. — Din lat. *durus, -a, -um*, cu înțelesul « aspru, nesimțitor, rău ».

Durări f. }
Durát, -ă adj. } v. *dor*.
Durătúrá f. }

Dúrea. N. de cal jugănit. *Durea nostru cafcu ra* (cum era și calul nostru). Com. C. I. [Și: **dúri**].

Durfulát, -ă adj. Rotund, ALR. 3. [Și: **drufulát, -ă**].

Dúri v. *durea*.

Durisés vb. IV. (refl.) Imi pun rumenele. *Mi durises*, ALR. 3356.

Duritúra f. v. *doari*.

Durmíri f. v. *dorm*.

Durmitéz vb. I. *Moțăiu. Nu durmitează, tucu scoal di ti culcă*. Com. C. I. [Derivat: **durmitizări** f. = moțăire, adormire; **durmitizát, -ă** adj. = somnoros, ALR. 2308]. — Din lat. *dormito, -are*.

Durmitizări f. }
Durmitizát, -ă } v. *durmitez*.

Dus, -ă adj. v. *duc*.

Dușă f. (bulgărisim) Suflet, ființă, Com. T. P. [La voc. *dușu* din *dușo*]. — Din bg. *dušă*.

Dușămè m. Dușumea. *Freacă dușămeau*, ALR. 3395. Cf. 3782. [Și: *dușemè*, *dușumè* f. cf. B. 8; *dușumèu* f. *Dușumeu*, B. 10]. — Din tc. *dušume*.

Dușătăjës vb. IV. v. *șătăjës*.

Duseáp vb. ! v. *scap*.

Duseápát, -ă adj.

Dușée (pl. -*șeatsă*) a. Saltea de lână. *Atsi ca-n știrnă dușeatsă*. — Din tc. *dušek*.

Dușemè m. v. *dușămè*.

Dușfărșqs vb. IV. v. *sfărșqs*.

Dușmán m. Dușman. *Fuzits dușmani*, 7/87, cf. 8/87, 244. *Fuțu, dușmanuli, că piriș* (fugi, dușmane, că ai pierit), 44/40. [Derivate: *dușmanlqe* (tc. *dușmanlyk*) a. = dușmănie. Com. G. D. *dușmăneăști* adv. = dușmănește, cf. 592]. — Din tc. *dușman*.

Dușmăneăști adv. }
Dușmanlqe a. } v. *dușman*.

Dușqd vb. II. v. *șod*.

Dușqs vb. IV. Adulmec, urmăresc mirosind. — Din bg. *dušă*.

Duspárg vb. III. v. *sparg*.

Duspún vb. v. *spun*.

Dustúr adv. v. *sătul*.

Dușumè m. v. *dușămè*.

Dutál' vb. I. }
Dutál'át, -ă adj. } v. *tal'*.

Dutáltșqs vb. IV. v. *táltșqs*.

Dutót, -ă pron. v. *tot*.

Dutrée vb. III. v. *trec*.

Dútsă f. (La jocul de copii): *cu dutsă* (în buși, de-a pietricelele), ALR. 4340.

Dutsín vb. I. v. *tsin*.

Dútsiri f. v. *duc*.

Duvés vb. IV. v. *dovnic*.

Dúvi a. Rusalii, ALR. 621. Plur. *Duvili* (Înălțarea Domnului, Rusalii), ib. 2814. — Din bg. *duhovi* (dni).

Duvilés vb. Mi se urîște. *La tsel' la si duvilì vichim* (acelora li s'a urît), 12/16. *Ună zyuă, ca-l' si duvilì*, cf. 7, 12, 14/16. [Derivate: *duvilîri* f. = plictiseală; *duvil't*, -ă adj. = plictisit]. — Din bg. *dovaljäm*.

Duvilîri f.

Duvil't, -ă adj. } v. *duviles*.

Dvor (pl. *dvoră*), a. Curte. *Än dvor săptă direc* (în curte sub stălp), 3/66. — Din bg. *dvor*.

Dz

Dzäe vb. III. v. *zic*.

Dzärdzälin m. Zarzăr. ALR. 6071. — Din bg. *zardële* (tc.).

Dzôja f. Numele vacii născută Joi. Cf. *luja*, *mata*, *nera*, *vida*, *soba*, ALR. 5542.

Dzrácă f. Rază. *Dzracă di soari*, ALR. 2426. — Din mbg. *zraka*.

Dzücă f. Presimțire. *Lq dzucă că nu miruseaști la bun* (presimți că se va întâmpla vreo nenorocire), 277.

Dzuluf m. Buclă de păr, cf. *tsäluf*, *tšămbul*, *zäluf*. — Din tc. *züluf*.

Duşă f. (bulgărisim) Suflet, fiinţă, Com. T. P. [La voc. *duşu* din *duşo*]. — Din bg. *duşă*.

Duşămè m. Duşumea. *Freacă duşămeau*, ALR. 3395. Cf. 3782. [Şi: *duşemè*, *duşumè* f. cf. B. 8; *duşumèu* f. *Duşumeu*, B. 10]. — Din tc. *duşume*.

Duşătăjës vb. IV. v. *şătăjës*.

Duseáp vb. ! v. *scap*.

Duseápát, -ă adj.

Duşée (pl. -*şeatsă*) a. Saltea de lână. *Atsi ca-n ştirnă duşeatsă*. — Din tc. *dušek*.

Duşemè m. v. *duşămè*.

Duşfârşqs vb. IV. v. *sfârşqs*.

Duşmán m. Duşman. *Fuzits duşmani*, 7/87, cf. 8/87, 244. *Fuîtu, duşmanuli, că piriş* (fugi, duşmane, că ai pierit), 44/40. [Derivate: *duşmanlqe* (tc. *duşmanlyk*) a. = duşmănie. Com. G. D. *duşmăneşti* adv. = duşmăneşte, cf. 592]. — Din tc. *duşman*.

Duşmăneşti adv. }
Duşmanlqe a. } v. *duşman*.

Duşqd vb. II. v. *şod*.

Duşqs vb. IV. Adulmec, urmăresc mirosind. — Din bg. *duşă*.

Duspárg vb. III. v. *sparg*.

Duspún vb. v. *spun*.

Dustúr adv. v. *sătul*.

Duşumè m. v. *duşămè*.

Dutál' vb. I. }
Dutál'át, -ă adj. } v. *tal'*.

Dutáltşqs vb. IV. v. *táltşqs*.

Dutót, -ă pron. v. *tot*.

Dutrée vb. III. v. *trec*.

Dútsă f. (La jocul de copii): *cu dutsă* (în buşi, de-a pietricelele), ALR. 4340.

Dutsín vb. I. v. *tsin*.

Dútsiri f. v. *duc*.

Duvés vb. IV v. *dovnic*.

Dúvi a. Rusalii, ALR. 621. Plur. *Duvili* (Înălţarea Domnului, Rusalii), ib. 2814. — Din bg. *duhovi* (dni).

Duvilés vb. Mi se urîşte. *La tsel' la si duvilî vichim* (acelora li s'a urît), 12/16. *Ună zyuă, ca-l' si duvilî*, cf. 7, 12, 14/16. [Derivate: *duvilîri* f. = plictiseală; *duvil't*, -ă adj. = plictisit]. — Din bg. *dovaljäm*.

Duvilîri f.

Duvil't, -ă adj. } v. *duviles*.

Dvor (pl. *dvoră*), a. Curte. *Än dvor săptă direc* (în curte sub stălp), 3/66. — Din bg. *dvor*.

Dz

Dzäe vb. III. v. *zic*.

Dzärdzälin m. Zarzăr. ALR. 6071. — Din bg. *zardële* (tc.).

Dzôja f. Numele vacii născută Joi. Cf. *luja*, *mata*, *nera*, *vida*, *soba*, ALR. 5542.

Dzrácă f. Rază. *Dzracă di soari*, ALR. 2426. — Din mbg. *zraka*.

Dzücă f. Presimţire. *Lq dzucă că nu miruseaşti la bun* (presimţi că se va întâmpla vreo nenorocire), 277.

Dzuluf m. Buclă de păr, cf. *tsäluf*, *tşămbul*, *zäluf*. — Din tc. *züluf*.

Dzvišcă (pl. -*k'i*), f. Mia de 2—3 ani, ALR. 1777.

E

E! interj. E! cf. 4/13, 11/16. [Și: *ei!* interj., cf. 24/90].

²**E** pron. v. ²*ier*.

Eeșighisēs vb. Tălmăcesc. — Din gr. *ἐξήγῶ*, (arom. *ecsig'isescu*).

Efēndi m. (Turcism) Domn. — Din tc. *efendi*.

Ēftin, -ă adj. Ieftin. [Și: *ieftin*. Derivat: *eftinătāti* f. = eftinătate, Com. G. D.]. — Din gr. *ἐυθηνός*.

Eftinătāti f. v. *eftin*.

Ēi! interj. v. *e*.

Ej m. Ariciu, cf. ritș. *Eju aĭ mult fricos* (ariciul este foarte fricos). [Și: *iej* m. Derivate: *năijqș* (din pref. *na* + *ej*, aceeași formațiune ca și fr. *hérisser* din « hericius ») = mi se zbârlesc perii capului, mi se face părul măciucă. *Tse șa tsi năijqřă peril'* (ce ți s'au zbârlit perii așa), Com. C. I.]. — Din bg. *ež*.

El vb. v. *ela*.

Ēla vb. (Intrebuințat numai la imperativ). Vino, 5/37, cf. 12/25. *Ela-ts pri minti* (vino-ți în minți), 446. [Și: *ēlă* vb., *el* vb. *Māmu, el să vez tsișta fițșoril'*, 13/19, cf. 15/19. (In Liumnița și Cupa), *iēla, iāla* 8/75, 4/74; *ieț*, 11/39. Plur. *ielati, ilati*, 1/53]. — Din bg. *ela*, (gr. *ἐλα* imper. de la *ἐλχομαι*).

Ēlă f. Un fel de arbore de munte,

crește mai ales pe muntele Cojuc, Com. C. I. [Și: *iēlă* id.]. — Din bg. *ela*.

²**Elă** vb. v. *ela*.

Elășnitsa. N. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 20).

Ēlbet (Turcism). De sigur, așa este. — Tc. *helbet*.

Ēle conj. v. *elem*.

Ēlem conj. Insă, dar. *Maĭ bun pāri și māl si no-aĭ, elem priiātali si aĭ* (mai bine parale și avere să nu ai, însă prieteni să ai), 23/43. [Și: *ēle* conj.]. — Din bg. *ele* (s. *elem*).

Elēsnitsa. N. de fântână (Oșani).

Em conj. Și. *Fatsa 'mpuvinită... em prugălbinită*, 1/VI. *Hem zahmet mari, hem hardž maĭ mult*, B. 3. *Em... em* = și... și... [Și: *hem*]. — Din tc. *hem*, id.

Emin adv. Abia. [Și: *emén*], cf. *id v a m, id v a i*. — Din tc. *emen*.

Ēră conj. v. *iar*.

Erbutină f. v. *iarbă*.

Esáp v. *hesap*.

Ēstu pron. v. *tsista*.

Ētcă interj. Iată, uite. *Etcă-la un uom* (iată-l un om), 3/85, cf. 35/40, 5/69. *Etcă-la ară tsela uom*, 9/3, cf. 726. [Și: (Țârna-reca) *ētu* interj. *Etu mo ari tricută nqũă*, 8/65]. — Din *etu*, (bg. *eto*) și *că*.

F

Fac vb. III. 1°. Fac. *Tsi fats cola*, 22/4. *Tse si fac*, 5/35. *Lară să spună tsi vę fat* (începură să

Dzvišcă (pl. -*k'i*), f. Mia de 2—3 ani, ALR. 1777.

E

E! interj. E! cf. 4/13, 11/16. [Și: *ei!* interj., cf. 24/90].

²**E** pron. v. ²*ier*.

Eeșighisēs vb. Tălmăcesc. — Din gr. *ἐξήγῶ*, (arom. *ecsig'isescu*).

Efēndi m. (Turcism) Domn. — Din tc. *efendi*.

Ėftin, -ă adj. Ieftin. [Și: *ieftin*. Derivat: *eftinătāti* f. = eftinătate, Com. G. D.]. — Din gr. *ἐυθηνός*.

Eftinătāti f. v. *eftin*.

Ėi! interj. v. *e*.

Ej m. Ariciu, cf. ritș. *Eju aĭ mult fricos* (ariciul este foarte fricos). [Și: *iej* m. Derivate: *năijqș* (din pref. *na* + *ej*, aceeași formațiune ca și fr. *hérisser* din « hericius ») = mi se zbârlesc perii capului, mi se face părul măciucă. *Tse șa tsi năijqřă peril'* (ce ți s'au zbârlit perii așa), Com. C. I.]. — Din bg. *ež*.

El vb. v. *ela*.

Ėla vb. (Intrebuințat numai la imperativ). Vino, 5/37, cf. 12/25. *Ela-ts pri minti* (vino-ți în minți), 446. [Și: *ělă* vb., *el* vb. *Mămu, el să vez tșișta fițșoril'*, 13/19, cf. 15/19. (In Liumnița și Cupa), *iĕla, iĕla* 8/75, 4/74; *iĕt*, 11/39. Plur. *iĕlati, ilati*, 1/53]. — Din bg. *ela*, (gr. *ἐλα* imper. de la *ἐλχομαι*).

Ėlă f. Un fel de arbore de munte,

crește mai ales pe muntele Cojuc, Com. C. I. [Și: *iĕlă* id.]. — Din bg. *ela*.

²**Elă** vb. v. *ela*.

Elășnitsa. N. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 20).

Ėlbet (Turcism). De sigur, așa este. — Tc. *helbet*.

Ėle conj. v. *elem*.

Ėlem conj. Insă, dar. *Maĭ bun pāri și māl si no-aĭ, elem priĭātali si aĭ* (mai bine parale și avere să nu ai, însă prieteni să ai), 23/43. [Și: *Ėle* conj.]. — Din bg. *ele* (s. *elem*).

Elēsnitsa. N. de fântână (Oșani).

Em conj. Și. *Fatsa 'mpuvinită... em prugălbinită*, 1/VI. *Hem zahmet mari, hem hardž maĭ mult*, B. 3. *Em... em* = și... și... [Și: *hem*]. — Din tc. *hem*, id.

Emin adv. Abia. [Și: *emén*], cf. *id v a m, id v a i*. — Din tc. *emen*.

Ėră conj. v. *iar*.

Erbutină f. v. *iarbă*.

Esáp v. *hesap*.

Ėstu pron. v. *tsista*.

Ėtcă interj. Iată, uite. *Etcă-la un uom* (iată-l un om), 3/85, cf. 35/40, 5/69. *Etcă-la ară tsela uom*, 9/3, cf. 726. [Și: (Țârna-reca) *Ėtu* interj. *Etu mo ari tricută nqũă*, 8/65]. — Din *etu*, (bg. *eto*) și *că*.

F

Fac vb. III. 1°. *Fac. Tsi fats cola*, 22/4. *Tse si fac*, 5/35. *Lară să spună tsi vę fat* (începură să

spună ce făcuse), cf. 18/7. *Cari l-ari fat tsista bun* (cine l-a făcut acest bine), 10/6. *Fac sub mōnă* (fur). *Fac ioc* s. *mi fac ioc* (dispar). *Ioc si ti fats di ȳa* (să pieri de aici), 4/35. *Fac crutsi* (mă închin). *Cot sã fatsim crutsi*, 17/6. *Fac cap pristi cap* (mă dau peste cap), 5/71. *Añ tsi fatsi* = mi se pare, îmi închipui, 249, cf. 169. || 2°. (refl.) Devin, mă prefac. *Di iundi ray oĩ*, *si feşiră tşoftsi* (de unde erau oi, se făcură ciori), 14/25. *Si ti fats furnigă*, 4/39, cf. 4/24. || 3°. Nasc, făc. *Feasi doĩ fitşor* (născ doi băieţi), 16/38. *Iapa feşi doĩ mōnz*, 6/28, cf. 6/28. || 4°. Valorează, costă. *Na-ts pãrili cot ats. fac*, 8/2, cf. 303. || 5°. (refl.) Mă reped, mă asvârl. *Fitşoru si feasi pri iali*. (... se repezi asupra lor), 13/34. *Ca si feasi dupu ȳel', l'a muri tots* (când se repezi asupra lor, îi omorî pe toţi), 11/49. *Si feasi di cola* (plecă de acolo). *Fac iruşi* (năvălesc, dau năvală). *Ca feşiră iruşi diună-ȳară*, 17/4. *Mi fac nivizut* (dispar), cf. 8/34. *Fq-ti ancoă*, *ancoło*, (vino încoace, du-te încolo), 18/33. || Pun. *Fq-u pri ureacl'ă cãtsua* (pune căciula într'o parte), 70. [Derivate: *fãtsirea* f. 247, *fãt*, -ă (*fãt*, -ă) adj. = făcut. *Un dăscal fãt*, 25/31, cf. 22/79. | Compus (cu pref.): *dulfăe* şi *dălfăe* vb. III. (du, dă + fac) = isprăvesc de făcut; *prifăe* vb. refl. (pri + fac) = mă prefac, *Si veă*

prifat; *disfăe* (lat. *disfacio*, -ere) vb. III. (numai în Țarnareca) = desfac, deschid. *Disfă-u mo tu sinduchia* (deschide-o acum tu lada), 27/68. || (refl.) Cobor, mă dau jos. *Si disfeasi din tser* (se coborî din cer), 4/33, cf. 9/71. *Mi disfac*, 21/69. *Na disfatsim* 18/69, cf. 4/17, 7/17, 2/30. *Si disfeasiră*, 9/71. *Disfō-ti di pri cal* (dă-te jos de pe cal), 7/57, cf. 21/40; *răşfăe* (refl., vb. III. *răş + fac*) = mă împrăştiu, Com.T.P.]. — Din lat. *facio*, -ere, (arom. *fac*).

Fachir, -ă adj. Biet, sărman, sărac. *Fachiru di fitşor* (bietul băiat), 13/40. *Tşę fachiră di feţă*, 4/11, cf. 21/4, 6. [Şi: *făch'ır*, -ă adj.; *fachir* m. *Tsie si fac mo zisi fachiru*, 5/35; *fieh'r* a. (In expresia) *sam ăn fichir* (stau pe gânduri, sunt trist). *Ampirātu ra ăn fichir...* — *tse ieş ăn fichir*, 13/39, cf. 8/35.] Derivat: *făchireă*, *făchireă* f. = biată, sărmană, săracă. *Feata fachirca*, 13/38, cf. 10/51; *fucară* adj. = sărac, cf. *s i r u m* a. *Ra un ȳom mult fucară* (plur. *fucarai*); *fueărlōc* a. = sărăcie. *Tată-su scăpō di fueărlōc* (scăpă de sărăcie), 9/11]. — Din tc. *fakyr* şi (plur. acestuia) *fukara*.

Fachir m.

Făchir -ă adj.

Făchireă f.

Făchireă f.

} v. *fachir*.

Fag m. *Fag*. *Nitsi un fag nu puteȳ si ardică*, 14/16, cf. 16/9.

Fagu-di-crutsi n. loc (Oșani). **Fagulu-Tșuli** id., ib. [Derivat: **făgă** f. = frunze de fag; **făguleăti** m. = făguleț; **făguvină** f. = lemn de fag, 55.—Din lat. *fagus*, -um (arom. *fag*)].

Făgă f.
Făguleăti m. } v. *fag*.
Făguvină f. }

Fajdă f. (Turcism) Folos. (Numai în expresia) *no-ari fajdă* (de geaba, în zadar, fără niciun folos). *Nu vu fajdă* (nu avu folos), 22/79. || Dobândă la bani. Com. I. L. — Din tc. *fajde*.

Fălăgă f. Falangă. — Din bg. *falaga* (gr.).

Fălbă f. Laudă. *Falbă multă și torbă dășartă* (laudă multă și traistă goală), ALR. 1551. — Din bg. *hfalba*.

Fălcă f. Falcă, Com. G. D. [Derivat: **făleós**, -ă adj.]. — Din lat. **falca*, -am, (arom. *falcă*).

Făleós, -ă adj. v. *falcă*.

Fălės vb. IV. (refl.) Mă fălesc, mă laud. *Li lə ca si fălească cu elli*, 15/28. **Făli-părda** m. (Huma) = fanfaron, 253. [Derivate: **făliri** f. = falire, fală; **fălît**, -ă adj. = fălit, laudat; **fălîtór**, -oari adj. = fălădăros, 1/87. Compose (cu pref.): **zăfălės** (ză + făles, de pe bg. *zahfaljam-se*, cu același înțeles de) = încep să mă laud, 1/37, 15/55; **prufălît**, -ă adj. = laudat, renumit, Com. I. L.; **prifălės** (pri + făles) vb. IV. mă laud, mă umflu. Com. T. P. — Din bg. *hfalja*.

Făliri f.
Fălît, -ă adj. } v. *făles*.
Fălîtór, -oari adj. }

Făltōnă N. de fântână, (Oșani).

Fămeál' f. v. *fămeal'* ā.

Fămeál'ă f. Copii. *Nu veă fămeal'* (nu avea copii), 1, 2/40. *Nu veă fămeal'ă* (nu avea copii), cf. 254. [Și: **fumeál'ă** 1/65; **fămeál'** f.]. — Din lat. *familia*, -am, (arom. *fumeal'* ā).

Făndóc a. Bobărnac, ALR. 2052, cf. clondă.

Fănelă f. Flanelă. Com. T. P. — Din bg. *fanela*.

Făntăneáli f. v. *făntōnă*.

Făntōnă f. Fântână. *Feata ra și-zută lângă ună făntōnă* (lângă o fântână). Com. T. P. [Derivat: **Făntăneáli** = n. loc. (Nânta). Com. H. I. *An Făntōnă* id., ib.]. — Din lat. *fontana*, -am (arom. *făntînă*).

Făr prep. v. *fără*.

Fără f. Neam. Com. GH. T. — Cuvântul există în toate limbile balcanice; arom. *fară*, alb. *farë*, bg. *fara*, gr. *φάρα*. Se crede că este un cuvânt germanic.

²**Fără** adv. v. *nafară*.

Fără prep. *Fără. Sa fără cur* (sunt fără fund), 3/54. [Și: **făr**, **for**]. — Din lat. *fōrās*, (arom. *fără*).

Fărăș a. v. *frașă*.

Fărcărės vb. IV. Strănut (despre cal) *Calu fărcăreaști cu norli con vini lupu*, ALR. 2050. — Din bg. *hărkam*.

Fărie vb. I. 1^{pl}. Potcovesc, ALR. 5508. *Si dusi la clintșar ca s-la*

farică calu (se duse la potcovar, ca să potcovească calul), 4/50. || 2°. Inchid ceva, încuiu. *Ia antră ănuntru [sinduchi] si videm pots si la diș' iz... Țel ăntre, ara Țeji la fă-rică capăcu* (...el intră, iar Jegi închise capacul), 23/55. [D e r i v a t e: *făricăt*, -ă adj. = potcovit, încuiat, închis; *Ponză făricată cu patru cărfii* (pânză bătută cu cuie...), B. 8; *făricătură* f. = potcovire]. — Din lat. *fabrico*, -are.

Făricăt, -ă adj. } v. *faric*.

Făricătură f. }

Fărină f. Făină. *Perl'i să li bur-veș cu fărină* (perii să-i amesteci cu făină), 5/28. *Si matsină fărină*, cf. 255. [D e r i v a t: *fărinăt*, -ă adj. = făinos, care se fărâmițează ca făina. *Mer fărinat* cf. *mer*; *fărinăr* m. = vânzător de făină]. — Din lat. *farina*, -am, (arom. *fărină*).

Fărinăr m. } v. *fărină*.

Fărinăt, -ă adj. }

Fărl'ia f. Guler. *Fărl'ia n-u zătrimuraȝ di el* (mă îngrozii), 979.

Fărtăt m. Fărtat, prieten. *Scutets-vă, fărtati*, 9/66. *Eȝ, fărtati*, 16/69, cf. 256. [D e r i v a t e: *fărtăteă* f. = soră de cruce, ALR. 2628; *fărtătșue* m. (dim.); *fărtătłqe* a., *fărtătšıl'ă* f. = prietenie strânsă, camaraderie Com. G. D.]. — Derivat din *frate*, (arom. *fărtat*).

Fărtăteă f.

Fărtătłqe a. }

Fărtătšıl'ă f. }

Fărtătșue m. }

v. *fărtat*.

Fărti (Oșani). Cuvânt cu care cumnatele cheamă copiii cumnaților și chiar rudele lor, care nu sunt în vârstă. *Fărti Risti, zăel si-ts spun un lucru*. Com. C. I. — Din *fărtate*?

Fărtșqs vb. IV. v. *frătșos*.

Fășă f. Fașe (rar) Fășie. *Toȝ să-ts scot undă fășă din gorb* (stai să-ți scot o fășie din spinare), 27/6. [D e r i v a t: *fășitșeă* f. (dim.); *fășinitsă* f. = fășie. *Fășinitsă di pimint*, ALR. 5067]. — Din lat. *fascia*, -am, arom. *fașe*.

Fășinitsă f. }

Fășitșeă f. }

v. *fașă*.

Fășnitsur N. loc. (Nânta).

Făsul' a. (Țărnareca) Fasole. Com. V. J. — Din mbg. *fasulj*, (arom. *făsul'*).

Fat, -ă adj. v. *fac*.

Fătsă (pl. *foțsur*), f. Față, obraz. *Ăȝ nigri fatsa*, 486. *Turliȝ turliȝ di foțsur scuteă di rușoni*, (facea fețe fețe de rușine). D e r i v a t: *fătsitșeă* f. (dim.). — Din lat. *facia*, -am, (arom. *față*).

Fătsiri f. v. *fac*.

Fătsitșeă f. v. *față*.

Feămin, -ă adj. De sexul femeesc. *Iapa feămini-l' rudi*, se zice când cuiva nu i-a reușit ceva. [Și: *fiămin*, -ă, ALR. 495; *fiemine* în *năł' fiemine*, ib. 1774.] — Din lat. **fēmīnus*, -a, -um, (arom. *teamin*).

Feărică f. Feregă, ferică. *La turî ăñ fearică*, 9/89. — Din lat. *filius*, -licem, (arom. *fearică*).

Feată f. Fată. *Nu ti speară feată* (nu te speria, fată), 5/VIII, cf. 3/38. *Glasu featăl'ă*, 15/73. *Taija a featil'eî*, 26/64, cf. 12/77, 15/73. *Featăl'ă* n. loc (Oșani). [Și: **fetă** f. 4, 1/11, 14/9, 20/4. Gen.-Dat. *featăl'ă*, (numai în Țarnareca) *featil'eî*. Voc. *feată*, (foarte des) *featu*. Diminutiv: *fitică*, *fitișcă*, *featișcă* f. Com. G. D. Augm. *fitișoreă* ALR. 2641; *fitoăă* f. = fetișcană. *Și din pră-tucălă ișq ună fitoăă*, 16/85.]. — Din lat. *fēta*, -am, (arom. *feată*).

Feătăl'ă }
Featișcă f. } v. *feată*.

Fes a. Fes. *Și tsel'a... lară fesu din cap*, 35/18, cf. 5/41. — Din tc. *fes*, (arom. *fese*).

Fet vb. I. Făt. *Al'-tsi fitară moaștili* (i-au fătat catării), 358. [Derivate: **fitări** f. = fătare; **fităt**, -ă = fătat; **fitătoără** f. = fătătoare. Compus (cu pref.): **răsfet**, (răs + fet) = încep să făt, mă pun să făt. *Al' si răsfitară uoqli* (oile începură să-i fete), Com. I. L. **răsfitari** f. = fătare din nou]. — Din lat. *fēto*, -are, (arom. *afet*).

Fiamin, -ă adj. v. *feamin*.

Fiehr a. v. *fachir*.

Fidân m. Ramură nouă (de obicei) dreaptă, ieșită din tulpina unui arbore, v l ă s t a r. || (Fig.) Tânăr frumos și robust. *Ca si-ń leay... Gona, mamu, fidan di Trindafil*, 3/V. — Din tc. *fidan*, (arom. *fidane*).

Fildiș m. Dinte sau os de elefant, fildeș. — Din tc. *fildiși*, (cf. d i ș p a r a s i).

Fil'ân pron. v. *filean*.

Filea f. N. de persoană. *Filea di lu Vinea*, 5/XIII.

Fileân pron. (Turcism). Cutare. *Ân filen loc ari ună fetă* (în cutare loc este o fată), 5/85, cf. 33/40, 12/46, 2/45. [Și: (Țarnareca), **fil'ân** pron. 12/66, cf. 13/90, (Lungunța) **filen** pron. 13/7]. — Din tc. *filan*.

Filen pron. v. *filean*.

Fille f. Felie. *Tăl'q ună filie, vrea si-u lăpnească* (tăie o felie, vroia să o îmbuce), 23/40. [Și: **filiiă** f.]. — Din gr. *φελί*, (arom. *filie*).

Fillă f. v. *filie*.

Firés vb. IV. (refl.) Mă feresc. *Si fireaști ca dracu di tamoăă*, 770.

Fișee m. Glonț, cartuș, 263. — Din tc. *fîșec*.

Fitări f.

Fităt, -ă adj. } v. *fet*.

Fitătoări adj.

Fitică

Fitișcă

Fitișoreă

Fitoăă

} f. v. *feată*.

Fitșor m. Prunc. Copil (de sex bărbătesc). *Fitșoru lq să sugă di la capră*, 5/23, cf. 5/23. *Fitșoril'î ńă-l măncai* (îmi mâncai copiii), 18/68. || Băiat. *Fitșorlu... lășă chiăp-tinili* (băiatul lășă pieptenele), 7/64, cf. 13/19. *Fachiru di fitșor*, 13/40.

cf. 3/63. *Mi ȁnvirin, fitşoruli meş.*
[Şi: (Liumniţa, Cupa), *fitşuâr*
m. 8, 16/73, 15/77. Plur. art.
fitşoril', fitşorl'i, (Țarnareca) *fi-*
tşorl'ă, 8/64. Derivat: *fi-*
tşurés adj. = de copil; *fitşureâmi*
f. (cu înţeles colectiv). Dimi-
nutive: *fitşurie*, *fitşurél*, *fitşor-*
lăc m. Com. G. D.]. — Din lat.
**fētiolus*, -um, (arom. *fişor*).

Fitşuâr m.

Fitşureâmi f.

Fitşurél m.

Fitşurés adj.

Fitşur'e m.

Fitşurlăc m.

v. *fitşor*.

Fiş m. (La argintărie). Numele
unui instrument. Com. I. L.

Flămândeâtsă f. v. *flămund*.

Flămund, -ă adj. *Flămând*. *Lupu*
... *cum ra flămund*, 6/36. *Uoili*
flămundi, 15/6, cf. 2/76. [Deri-
vate: *flămundeâtsă*, *flămândeâtsă*
f. = foame, *Mor di flămândeatsă*,
B. 5; *flumundós*, -oasă = flămând
Com. G. D.; *flămunzes* vb. IV. =
flămânzesc]. — Din lat. **flamma-*
bundus, -a, -um.

Flămundeâtsă f. v.

Flămundós, -oasă adj. *flămund*.

Flămunzes vb. IV.

Flindžan a. Ceaşcă (de cafea)
Puneaş... un flindžan cu şirbêt,
9/39. — Din tc. *filğan*, (arom.
filğane).

Floări f. Floare. [Derivat:
floritşcă f. (dim.)]. — Din lat.
flos, -orem, (arom. *floare*, rar).

Floc m. Floer. Din lat. *flōccus*,
-um, arom. *floc*.

Flóreă f. (Țarnareca), Fluer, cf.
frieş, *sfrieş*, *sfruiaş*. *Un*
fitşor veă ună florcă (un băiat
avea un fluier), 1/66.

Floritşcă f. v. *floari*.

Flôtue m. Clăbuc. *Un flotuc ăñ*
ocl'i, 9/38. — Derivat din *floc*

Flurină f. v. *furlină*.

Foali (pl. *fol'* şi *fol'ur*), a. 1°.
Burduf. *Na foşili*, 12/16. *Am un*
foali plin de albi măţscats, *25. ||
2°. (La fierărie). Foale de suflat
focul. || 3°. Burtă, pântece. *Picat că*
ti purţo ăñ foali (păcat că te purtă
în pântece), 537, cf. *40. *Um-*
pl'ară treş fol' di apă, 14/66, cf.
8/17. [Derivate: *fulinicăş*, *ful-*
nicăş, -vă adj. = burţos, cu burta
mare, (cf. *trăbuşonlif*). ALR.
2214]. — Din lat. *fōllis*, -em (arom.
foale).

Foără adv. *naşară*.

Foărlieă f. v. *foarfits*.

Foărlits f. plur. Foarfeci. *Ca*
din foarfits (ca din cutie scos),
255, cf. 50, 56, 265. [Şi: *foărlieă*
f. = urechelniţă, cf. *jegavitsă*.
Com. C. I. La plur. art. şi *foarfiti*,
ALR. 3023]. — Din lat. *fōrfex*,
-icem, (arom. *foartică*).

Foc a. Foc. *Pusiră căldareş pri*
foc, 19/6, cf. *26. *Daş foc* (daş
foc, aprind). *Să-i daş foc*, 16/4, cf.
9/6. | (Fig.). Dor, durere sufle-
tească. [Şi: (Liumniţa) *fuăc* a.
Fuăc, *fuăc*, *şela s-u ardş băltiţa*,

4/75. **Diminutiv:** foetšie a.].
— Din lat. *focus*, -um, (arom. *foc*).

Foetšie v. *foc*.

For prep. v. *fără*.

Förtumă f. Funie, frânghie. *Tsela ve dou fortumi*, 9/7. [Și: (Liumnița) fuărtămă 3, 6/73. **Derivat:** (Țarnareca), furtumăr m. = vânzător de funii. Com. V. J.]. — Din bg. *fortoma*.

Frăcnés vb. IV. Lovesc. *Mi frăcnii* (mă loviu de o piatră), ALR. 4201. — Din mbg. *fărkam*, (aor. *fărknah*).

Frădél m. Sfiredel. Com. C. I. — Din bg. *sfredel*.

Frăgă f. Fragă. (păstrat numai în n. loc. la Nânta) *Frajil'* (la fragi). — Din lat. *fraga*, -am, (arom. *afrandzi*).

Frăng vb. v. *frong*.

Frăngă f. Napoleon în aur. *Lară ună frangă*, 5/93. *Să li mîrim franghili* (să măsurăm napoleonii). — Din bg. *franga*.

Frăngătură f. }
Frănt, -ă adj. } v. *frong*.

Frăntsés, -eăseă adj. v. *frenc*.

Frășă f. (Țarnareca) Fărăș. Com. V. J. [Și: fărăș a.]. — Din tc. *faraș* (arom *fărășe*).

Frășcă f. Nuia subțire, de mânat vitele. [Și: freășcă f. Com. T. P.]. Cf. *frășnes*.

Frăsim m. v. *frasin*.

Frăsin m. Frasin. [Și: (în Liumnița) *frasin* m. ALR. 1915; *ghîar-mi-di-frasin* m. cf. *ghîarmî*]. —

Din lat. *fraxinus*, -um, (arom. *frapsin*).

Frăšnés vb. IV. Lovesc cu ceva subțire (biciu, nuia etc.). — Din *frăș* onomatopee.

Frāti m. Frate. *A! frāti*, șoș *ua si-ts spun*, 9/73, cf. 11/3, 10/33, 2/55, 2/85, etc. [**Diminutive:** *frătšúe*, *frătšútš* m. Com. G. D. | **Derivate:** *frătšés* adj. = frățesc; *frătseăști* adv. = frățeste]. — Din lat. *frater*, -trem, (arom. *frate*).

Frătseăști adv. }
Frătšés adj. } v. *frati*.

Frătšqs vb. IV. v. *futšqs*.

Frătšúe }
Frătšútš } m. v. *frati*.

Fréașcă f. v. *frășcă*.

Free vb. I. Frec. *Mi frico că ram loș* (mă frecă pe trup, căci eram răcit). Com. G. D. [**Derivate:** *fricări* f. = frecare; *fricăt*, -ă adj. = frecat]. — Din lat. *frico*, -are, (arom. *frec*).

Frene m. Francez, occidental. Com. G. D. [**Derivate:** (Țarnareca) *fringhítsă*, ALR. 2908 și ca n. de loc. (Huma), *frenzese*, -eăseă adj., *frenzeăști* adv. = franțuzește. *Lușutiia zisă frenzeăști*, B. 8, cf. 7; *fringhîiă* f. = sifilis, ALR.]. — Din tc. *frenk*.

Frică f. Frică. *Di frica tse-u trasi si anlușq*, 27/41, cf. 266. [**Derivate:** *fricós*, -oasă adj. (fricos), 879, *nfriehéz* vb. I. refl. (rar, numai în Liumnița) = mă înfricoșez, mă speriu. *Iel tumsșia si*

nfrichizō, 6/77; (mai des) *anfric* vb. I. (refl.) = mă speriu, mi-e frică. *Mi anfricaî di un lup*. Com. T. P. — Din gr. *φρίκη*, (arom. *frică*).

Frenzeăști adv. } v. *frenc*.

Frenzese, -ească } v. *frenc*.

Fricós, -oasă adj. v. *frică*.

Friél a. v. *sfriel*.

Frig a. Frig. *Si feasi noaptea și, dintru că ra frig, nu puteau* (se făcu noaptea și fiindcă era frig...), 2/77. [Derivate: **frigur** f. (pl. cu întrebuintare sing.). *Că mi cățso... ună frigur* (când m'au prins niște friguri), 28/32. || Insectă care vindecă frigurile, **striga** a. Com. T. P.; **frigúrea** m. = gerilă, cf. *rătsimintu*. *Io sam frigurea* (eu sunt gerilă), cf. 3/37; **frigurós**, -ă adj. ALR. 2446. **Compus** (cu pref.): **priřig** (pri + frig); = frig mult; **zăřig** (ză + frig) = început de frig, puțin, frig. *Tsea seară fost-au zăřig*, 1/60; **mi-anřigură** vb. I. = mă apucă frigurile; **anřigurat**, -ă adj. = care are friguri]. — Din lat. *frīgus*, (arom. *frig*, rar).

²Frig vb. III. Frig. *Picurăru la frisi* (il fripe), 4/32. *Ma curun si mi frits* (să mă frigi), 20/68. [Derivat: **řiziri** f. = frigere; **řis**, -ă adj. = fript; *Purtsel řis* (purcel fript), 612. *Găl'ină řisă*, 27, cf. 261; **řisitură** ALR. 30/45 = friptură]. — Din lat. *řigo*, -gēre. (arom. *řig*).

Řigur f. } v. *řig*.

Řigúrea m. }

Frimint vb. I. Amestec făină cu apă, spre a prepara aluatul; frământ, prepar pâine. Com. G. D. [Derivate: **frimintări** f. = prepararea pâinii, aluatului; **frimintăt**, -ă adj. = frământat, preparat, făcut; **frimintătură** f. = frământătură]. — Din lat. *fragmento*, -are, (arom. *frimintu*).

Frimintări f.

Frimintăt, -ă adj. } v. *frimint*.

Frimintătură f.

Fringhiă f.

Fringhiță f. } v. *frenc*.

Fris, -ă adj. v. **²řig**.

Řișcă f. Nuea. [Și: *vir-dzeauă*, ALR. 972].

Řisitură f. v. **²řig**.

Řon a. Frâu. Com. G. D. — Din lat. *řenum*, (arom. *řrmu*).

Řrong vb. III. Frâng, sparg. *Să nu-ń la řronzi ninelu* (să nu-mi rupi inelul), 1/I. *S-mănc buău si-ń řrong dińtsil'*, 7/75. [Și: (Țarnareca și Huma) **řrăng** vb. III. *Ca si řrănsi ună veică*, 23/69. | Derivate: **řronziri** f. = frângere, spargere; **řront**, -ă adj. = frânt, spart. *Řronti piřorli*, 16/8, cf. 1/20; **řrănt**, -ă adj. *Tsăl cu řrănti piřoarili*, 22/60; **řrăngătură**, **řrăntătură** f. = frântură, spărtură. Com. G. D. **Compus** (cu pref.): **priřrong** (după bg. *prěkărřvam*) vb. III. = înduplec, rup în bătai. *La priřronsi făchiru di măgar* (il rupse în bătai pe bietul măgar); **răřrong** (răs

+ frong) vb. III. = rup în bucăți. Com. I. L.]. — Din lat. *frango*, -*ere*, (arom. *frîngu*).

Front, -ă adj. } v. *frong*.
Fronziri f. }

Frugl'itsă f. v. *furcă*.

Frulină f. v. *furlină*.

Frunti f. Frunte. *Iel al' tšucni cu tseli meri an frunti*, 18/19. *Ancă cu fruntea paști*, 270, cf. 321. [D i m i n u t i v : fruntitșeă f.]. — Din lat. *frons*, -*ontem*, (arom. *frînte*).

Frúnză f. Frunză. *Frunză di nucă*, 14/5. | Foaie. *Pisăia an frunză di smăreacă* (scrie pe foaie de juneapăn), 706. [D e r i v a t e : frunzitșeă (dim.), frunzqs vb. IV. (9/57), însă mai des : anfrunzqs vb. IV. = înfrunzesc (lat. **infrondere* (= frondere). *Au flară* [vitsa] *anfrunzqtă* (găsiră vița înfrunzită), 9/56, cf. 4/57; anfrunzqri f. = înfrunzire; anfrunzqt, -ă adj. = înfrunzit]. — Din lat. *frōndia*, -*am* (= frons, -ndem), (arom. *frundză*).

Frunzqs vb. IV. v. *frunză*.

Ftări pron. v. *tari*.

Fuăc a. v. *foc*.

Fuărtămă f. v. *fortună*.

Fucară adj. } v. *fachir*.
Fucărlqe a. }

Fudul, -ă adj. Fudul. Com. G. D. — Din tc. *fodul*.

Fufuteaști vb. IV. (despre foc, întreb. numai la pers. a treia) Țășie. Com. G. D. — Onomatopee.

Fug vb. IV. Fug, plec. *Și... fuzi singură căsă plângondura* (și plecă... acasă plângând), 14/1. *Că-tse si fugă și con fuze... zitse*, 6/20. *Ama iel aș fuzit-au*, 19/55, cf. 6/47, 8/65, 3/84. [Ind. pres. *fug*, *fuz*, 6/47, *fuzi* etc. Imper. *fu!*. *Fu!* tu, *dușmanuli*, *că piriș*, 44/40. *Stoi tșitșu*, *nu fu!*, 25/41. *Fu!* di ya (fugi de aici), 12/58, cf. 4/3, 7/35, 9/35, 11/44, 5/74. D e r i v a t e : fûgă f. (<*fûga*) = fugă, 38/40; fûziri f.; fuzit, -ă adj. = fugit. *Con vizu calu lât*, *feji fuzit*, 19/55]. — Din lat. *fûgio*, -*ire*, (arom. *fug*).

Fûgă f. } v. *fug*.
Fûi vb. IV. }

Fulinieaf } v. *foali*.
Fulnieaf adj. }

Ful'or a. (pl. *ful'oardă*). Fuior. Com. C. I. — Din lat. **fölliolus*, -*um*, (arom. *ful'or*).

Fum a. Fum. — Din lat. *fūmus*, -*um*, (arom. *fum*).

²Fum vb. I. Fumez, fumeğ. Com. G. D. [D e r i v a t e : fumări f. = fumat; fumăt, -ă adj. = afumat; fumătură f. = fumeğătură]. — Din lat. *fūmo*, -*are*, (arom. *afum*).

Fumări f. } v. ²*fum*.
Fumat a. }
Fumătură }

Fumeal'ă f. v. *fămeal'ă*.

Fună f. } v. *funi*.
Funăr m. }

Fund a. 1°. Fund, cf. c. u. r. || Locuință pentru vite în fundul

curții, sinon. cu *așor*. Com. G. D. [Derivat: *funduc* m. (Huma), fig. = mîncău, mîncăcios. *Tse funduc mari*, 980; Compus (cu pref.): *disfúnd* (dis + fund) vb. I. = desfund, destup]. — Din lat. *fündus*, -um, (arom. *afundu*).

Fúni f. Fune. *Strinzi funea, dună leamni* (= liubenița), *46, cf. 370, cf. 14/16. [Și: *fúñă* f. *Fuñli di la măgar*, 19/41, cf. 18/55. | Derivat: *fuñár* m. = vânzător de funii; *funítșcă* (dim.)]. — Din lat. *fūnis*, -em, (arom. *fune*).

Fur m. Fur, hoț. *Tsel'a furii ca uzoră șa... fuziră* (hoții aceia când auziră...), 32/18, cf. 814. [Derivate: *furil'ă* f. = hoție; carul mare (constelațiune); *furlȝe* a. = ocupația, meseria hoțului, hoție *Io nu pot să fac furlȝe* (nu pot să fac hoții, tâlhării), 34/18]. — Din lat. *fūr*, -em, (arom. *fur*).

²Fur vb. I. Fur. *Ai să na dutsim să furȝm*, 13/7. [Derivate: *furári* f. = hoție. *Io s-mi duc la furarea*, 2/89; *furát*, -ă adj., furt a. (pl. *furtur*) = furt, hoție. Com. G. D.; *furătúra* f. = furt]. — Din lat. *fūro*, -are, (arom. *fur*).

Furári f. }
Furát, -ă adj. } v. ²*fur*.
Furătúra f. }

Furcă f. Furcă. [Derivate: *furchitșcă* f. = furcă mică; *fureulitsă* f. (Țarnareca) = furculiță; (încolo bunelă); *furgl'itsă*, fru-

gl'itsă f., = steag făcut dintr'un băț de trestie, având legat la extremitatea de sus o batistă roșie. În vârful steagului se află un buchet de flori, iar deasupra buchetului o cruce. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 45); *furgl'itsár* m. = băiatul care poartă «furgl'itsa», ib.]. — Din lat. *fūrca*, -am, (arom. *furcă*).

Furchitșcă } f. v. *furcă*.
Fureulitsă }

Furémă v. *furisit*.

Furgl'itsă f. } v. *furcă*
Furgl'itsár m. }

Furéseă N. de râu (Cupa).

Furil'ă f. v. *fur*.

Furisit m. v. *furisit*, -ă.

Furisit, -ă adj. Afurisit. *Nu-ñ-la voi Piti furisitu* (nu-l vreau pe Piti afurisitul), 11/VII. [Și: *furisit* m. *Au măritaș furisitul*, 424. Derivat: *furémă* f. = afurisenie]. — Din gr. ἀφορίσω, (aor. ἀφόρισα), (arom. *afurisit*).

Furlină f. r^o. Aur. *Al' feși un căfez di furlină* (ii făcu o colivie de aur), 6/49. *Dădă ună cloatșcă cu 12 di pul' di flurină*, 15/65, cf. 272. || 2°. P. ext. Monedă de aur. *Si cadă furlină*, 11/48. *Cătsuua lu fitșoru mic anșărată cu furlin'*, 3/35, cf. 6/11. [Plur. *furlin'*. Și: *frulină*, *flurină* f.]. — Probabil din bg. *florin*, după cum arom. *flurie* din gr. φλοῦρι, și toate din fr. *florin* s. ital. *fiorino*, (<*florinus*). G. Meyer, Ngr. St. IV. 97.

Furlincă (pl. *-linchi*) Ban de aur (derivat din *furlină*), cf. Capi-dan, *Meglenoromânii*, I, 41.

Furloc a. v. *fur*.

Furnă f. Cuptor. *La flară* [fi-tșoru] *ân furnă*, 18/56. *Au arsiră furna*, 23/3. [Derivat: *furno-feă* adj. (numai în expresia) *lo-pată furno-fcă* = lopată ce se întrebuițează la cuptor. Com. G. D.; *furnădzôjă* m. = brutar Com. P. M.] — Din bg. *furna* (arom. *furnu*, lat.)

Furnădzôjă m. v. *furnă*.

Furnică f. v. *furnigă*.

Furnigă f. Furnică. *Vizû undă furnigă* (văzu o furnică), 1/39. *Furniz si tsirtau pri undă Ńicură di pomi*, 14/51, cf. 22/51, 13/4. *Furnigă roși*, se mai numește *atu moscăiă*, ALR. 6559. [Și: (Țâr-nareca) *furnică* f. Derivat: *furnigăr* (<lat. **formicarium*) = furnicar, Com. G. D.; *furnigós*, -ă adj. = furnicos; *furnichítsă* (dim.)]. — Din lat. *formica*, -am, (arom. *furnigă*).

Furnigăr m. v. *furnică*.

Furnigós, -ă adj. }
Furnighítsă f. } v. *furnigă*.

Furno-feă adj. v. *furnă*.

Furt a. v. *fur*.

Furtsă f. Perie, ALR. 3929. [Derivat: *furtsués* vb. IV. = periu, ib. 4653]. — Din mbg. *furča*, (arom. *firčă*).

Furtsués vb. IV. v. *furtsă*.

Furtumăr m. v. *fortună*.

Furtună f. Furtună. Com. G. D. [Derivat: *furtunós*, -ă]. — Din lat. *fortuna*, (arom. *furtună*).

Furtunós -ă adj. v. *furtună*.

Fus a. Fus. ALR. 5851. *Flară fusu lu mamă-sa* (găsiră fusul mamei sale), 7/71. *Un pimint acupirit cu fusi* (= capu) *14. || (La moară) fusul de fier al prisnelului. Com. G. D. *fusu-babal'ă* f. = un fel de insectă; nume de plantă. Com. S. H. Derivate: *fusăr* m. = fusar; *fustšie*, *fustšue* (dim.). — Din lat. *fusus*, -um, (arom. *fus*).

Fusăr m. v. *fus*.

Fúseă f. Fustă, ALR. 3318. *Gura di la fuscă* (deschizătura dela fustă), ib. 3319.

Fușt m. plur. 1. (la războiu) Bețele vârâte între firele natrei: *fuștei, joarde*, ALR. 5935, cf. *război*. || 2. Cărlige de împletit ciorapii, id. [Și: *fúști*]. — Din lat. *fustis*, -em, (arom. *fuști*).

Fustán a. 1. Rochie. *Să-ń dară ... fustan di mătasi* (o să-mi facă rochie de mătase). || 2. Haină bărbătească. *Si feșiră doį cupilaș ăń fustani*, 17/29. *Tsela uminetsu mila, cu fustanu mari*, 5/V. [Și: *fustáni* f. numele unei flori miro-sitoare. Com. C. I. — Din tc. *fustan*, (arom. *fustane*).

Fustáni f. v. *fustan*.

Fúștani m. N. unui sat bulg. din apropierea Nantei.

Fúști (pl.) v. *fușt*.

Fuștșie }
Fuștșue } m. v. *fus*.

Fut vb. III. Fut. *Bra fută-l' maica*, 12/16, cf. 8/13, 6/71, 4/71. [Derivat: *futătš m.*] — Din lat. *fūto*, -*ere*, (arom. *fut*).

Futătš m. v. *fut*.

Futșqs vb. IV. Sforăiu. *Cătsq si futșască* (începu să sforăie), 7/48. [Și: *frătșqs, fărțșqs vb. IV. Tse șa frătșqș la durmirea?* (ce sforăi așa când dormi), Com. C. I. — Din bg. *fuča*, (pentru *hvuča*).

Fuzeăti N. de loc. (Oșani).

Fuiziri f. }
Fuzit, -ă adj. } v. *fug*.

G

Gabánitsă f. Un fel de plăcintă făcută din mai multe foi. *Si dară ună gabanitsă șu ună pugatșă*. — Din mbg. *gubanica*, (din *guba* « foi de plăcintă »).

Gad m. Corp străin, viețuitoare, insectă (mai mult în expresia). *Cot gadu ăn uocl'u* (cât paiul în ochi, adică de loc). [Derivat: (nă)gădēs vb. (refl., în expresia) *mi(nă)gădes ăn uocl'u* = îmi intră ceva (un paiu în ochi), cf. bg. *gadja*. Compus (cu pref.): *ză-gād* (ză + gad) a. = piedecă, ceva care dă de lucru, de furcă, care împiedecă pe loc. *Păcrovu și cu pernița al' dădeau zăgad, di nu puteă si-l jungă* (... îl împiedeau și nu putea să-l ajungă), 12/69. — Din bg. *gad*.

Gădēs vb. IV. v. *gad*.

Gădītše vb. Gădil. — Din bg. *gadičkam*.

Gădūn m. Gutuiu. *Aldi Petre au un gădūn mult mari*. [Derivat: *gădūnă f.* = gutuie. Com. S. H.]. — Din *gutun* + mbg. *duŋa*, (arom. *gutunŋ*).

Găduŋă f. v. *găduŋ*.

Găgōș m. (Liumnița). Nucă curățită de coaja verde cf. *gugōș*; pasăre mică, a u ș e l. Com. P. M. Se mai numește și: *lușnac*. — Înțelesul de pasăre din bg. *gaga*, « cioc și nume de pasăre ».

Găjă f. Cioară (păstrat numai în n. de loc. în Oșani), *Gaja*, *Groapa găjil'ă*. Com. G. D. — Din lat. *gaia*, (arom. *gaje*).

Găjădă (pl. *gōjz*) f. Cimpoiu. *Si dăro găjădă* (s'a umflat îndopându-se, s'a saturat). Com. G. D. [Derivat: *găjădăzliă. m.*] — Din bg. *gajda* (tc.).

Găjgur m. Numele unei păsări de culoare galbenă și de mărimea mierlei, *g a n g u r*. Com. G. D. — Din bg. *gajgur*.

Găjle f. Grije, întristare. *Di găjle nu-l'-tsi mănca* (de grije nu-i venea să mănânce...), 11/4. *Tsi cota ieș ăn găjle*, 1/86. *Dun găjle* (port grije, mă îngrijesc), cf. 6/IV. *Nu donă găjle*, 24/4, cf. 5/25, 17/16. — Din tc. *gaile*, (arom. *găjlee*).

Găjret a. (Țarnareca) Curaj, Com. V. J. — Din tc. *gajret*, (arom. *găjrete*).

Fușție }
Fușție } m. v. *fus*.

Fut vb. III. Fut. *Bra fută-l' maica*, 12/16, cf. 8/13, 6/71, 4/71. [Derivat: *futătš m.*] — Din lat. *fūto*, -*ere*, (arom. *fut*).

Futătš m. v. *fut*.

Fuțșq vb. IV. Sforăiu. *Cătsq si futșască* (începu să sforăie), 7/48. [Și: *frătșqș, fărțșqș vb. IV. Tse șa frătșqș la durmirea?* (ce sforăi așa când dormi), Com. C. I. — Din bg. *fuča*, (pentru *hvuča*).

Fuzeăti N. de loc. (Oșani).

Fuiziri f. }
Fuzit, -ă adj. } v. *fug*.

G

Gabăniță f. Un fel de plăcintă făcută din mai multe foi. *Si dară ună gabanitsă șa ună pugatșă*. — Din mbg. *gubanica*, (din *guba* « foi de plăcintă »).

Gad m. Corp străin, viețuitoare, insectă (mai mult în expresia). *Cot gadu ăn uocl'u* (cât paiul în ochi, adică de loc). [Derivat: (nă)gădēs vb. (refl., în expresia) *mi(nă)gădes ăn uocl'u* = îmi intră ceva (un paiu în ochi), cf. bg. *gadja*. Compus (cu pref.): *ză-gād* (ză + gad) a. = piedecă, ceva care dă de lucru, de furcă, care împiedecă pe loc. *Păcrovu și cu pernița al' dădeau zăgad, di nu putea si-l jungă* (... îl împiedeau și nu putea să-l ajungă), 12/69. — Din bg. *gad*.

Gădēs vb. IV. v. *gad*.

Gădītše vb. Gădil. — Din bg. *gadičkam*.

Găduń m. Gutuiu. *Aldi Petre au un găduń mult mari*. [Derivat: *găduńă f.* = gutuie. Com. S. H.]. — Din *gutun* + mbg. *duńa*, (arom. *gutunî*).

Găduńă f. v. *găduń*.

Găgōș m. (Liumnița). Nucă curățită de coaja verde cf. *gugōș*; pasăre mică, a u ș e l. Com. P. M. Se mai numește și: *lușnac*. — Înțelesul de pasăre din bg. *gaga*, « cioc și nume de pasăre ».

Găjă f. Cioară (păstrat numai în n. de loc. în Oșani), *Gaja*, *Groapa găjăl'ă*. Com. G. D. — Din lat. *gaia*, (arom. *gaje*).

Găjă (pl. *gōjz*) f. Cimpoiu. *Si dăro găjă* (s'a umflat îndopându-se, s'a saturat). Com. G. D. [Derivat: *găjadzîjă. m.*] — Din bg. *gajda* (tc.).

Găjgur m. Numele unei păsări de culoare galbenă și de mărimea mierlei, *g a n g u r*. Com. G. D. — Din bg. *gajgur*.

Găjle f. Grije, întristare. *Di găjle nu-l'-tsi mănca* (de grije nu-i venea să mănânce...), 11/4. *Tsi cota ieș ăn găjle*, 1/86. *Dun găjle* (port grije, mă îngrijesc), cf. 6/IV. *Nu dōnă găjle*, 24/4, cf. 5/25, 17/16. — Din tc. *gaile*, (arom. *găjlee*).

Găjret a. (Țarnareca) Curaj, Com. V. J. — Din tc. *gajret*, (arom. *găjrete*).

Găitâni f. Găitan, şnur; sfoară. Com. G. D. — Din tc. *gajtan*, (arom. *găitane*).

Gălăgós, -ă adj. (întrebuintat în *steaună gălăgoasă*, apare patru ore înainte de revărsatul zorilor: *iasî 4 sats anainti di ancreaştiri zorli*, ALR. 2459.

Gălbîn, -ă 1. adj. Galben. *Şamişa galbină... i mai zăbună*, 2/XI. || 2°. (monedă). Galben. *Stară să-ts l'a dau tots galbinl'i* (de seară o să-ţi dau toţi galbenii), 8/12. [Derivat: *gălbînări* f. = galbenare, boală. Com. G. D.; *gălbînitşós*, -oasă, *gălbînitşev*, -ă *gălbînceav*, -ă adj. = gălbegios. *Cal gălbînicav*, ALR. 5479; *gălbînuş* m. = gălbenuş. | C o m p u s e (cu pref.) *zăgălbîn* (ză + galbin) adj. = gălbui; (a)ngălbînés (an + gălbines), vb. IV. = îngălbenesc, id.; *prugălbînés* (pru + gălbines) vb. IV. = devin galben, îngălbenesc. *Fatsa mpuvinită, Toşu, em prugălbînită*, 1/VI. (a)ngălbînîri, *prugălbîniri* f. = îngălbenire; *ngălbînit*, -ă, *prugălbînit*, -ă adj. = îngălbenit]. — Din lat. *galbinus*, -a, -um, (arom. *galbin*).

Gălbînări f.	} v. <i>galbin</i> .
Gălbînitşev , -ă	
Gălbînitşós , -oasă	
Gălbînuş m.	

Găleată f. Găleată. *Nainti dă-deaŭ trej gălets, cmo deadiră tsintsi gălets*, 9/94. *Stoî si-ts mulg ună găleată di lăpti*, 6/32. [Şi: gu-

leată. Derivat: *găletitşcă* f. (dim.)]. — Din lat. *gallēta*, -am, (arom. *găleată*).

Gălēs vb. IV. Desmierd, mân-găiu. *La găleaşti* (il dezmiardă), 273. [Derivate: *găliri* f. = dezmiardare; *gălî't*, -ă adj. = dezmiardat. *Gălît aî, ca din palmă criscut*. *gălîtşuni* f. = dezmiardare. Com. G. D.]. — Din bg. *galja*.

Găl'ină f. Găină. *Tşiă vîăr si-ts duc?* — *ună găl'ină cu pul'* (ce vrei să-ţi aduc? — o găină cu pui), 4/76. *Şasi găl'ină*, 1/82, cf. 2/III. [Derivat: *găl'inăr* m. = vânzător de găini, găinar, Com. G. D.; *găl'inuşcă* f. (dim.); *gălinuşă*, constelaţia «ursa mare», ALR. 2457; se mai numeşte u r a t ş c u]. — Din lat. *gallina*, -am, (arom. *găl'ină*).

Găl'inăr m. v. *găl'ină*.
Găl'inuşă f. { v. *găl'ină*.
Găl'inuşcă f. {
Găliri f. } v. *găles*.
Gălît, -ă adj. }

Gălîtşuni f. v. *găles*.

Gălîtşavă f. Gălceavă. — Din bg. *gălčava*.

Gămēs v. *gămoş*.

Gămōş (pl.) m. (Liumniţa). Urdoare, ALR. 39. [Şi: *gămēs* (Cupa)].

Gănăsēs vb. IV. Spoiesc. *Gănăşeşti băcoru* (spoieşte arama), ALR. 4260. — Din gr. γανόωω, (aor. ἐγάρωω).

Gândătşa. N. unui munte. *Au lq cutru Gădatşa*, 5/XII, cf. 149.

Găngăjés vb. IV. Sunt găngav, găngăvesc, cf. găngăres. Com. G. D. [Derivat: găngăiri f. = găngăvire, gănglív, -ă adj. = bălbăit, ALR. 2083]. — Din bg. *găgna*.

Găngăiri f. v. *găngăjes*.

Găngărés vb. IV. Bălbăiesc, găngăvesc. Cf. trives, ALR. 2082.

Gănglăe m. Cap de mort. (Acherontia Atropos L.), ALR. 6542. *Gănglac veardi* (gândac verde. Cestonia Aurat L.), ib. 6551.

Gănglíf, -vă v. *găngăjes*.

Gănsăc m. v. *gəscă*.

Gáoră f. Vrană, un vas de lemn, ALR. 726.

Gărb m. v. *gərb*.

Gărbălă f. Lingură mare de urdă, ALR. 5433. — Din bg. *grăb*?

Gărbăv, -ă

Gărbés vb. IV

Gărbíri f.

Gărbít, -ă adj.

Gărbov, -ă adj.

v. *gərb*.

Gărchíneă f. v. *gərc*.

Gard a. Gard. *La noj gardurli sa di cărnats di porc*, 20/18. [Derivat: *gardúseă* f. (d m.) *9; *angărdés* vb. IV. = îngădesc; *angărdíri* f. = îngădire; *angărdít*, -ă adj. = îngădit].

Gărdián m. Păzitor, gardist. *Tuăts gărdianil' cari raş cuăla... si diştitară*, 15/77. — Dacor.

Gărdínă (pl. -ińur) f. Grădină, cf. baltă. *Ca la viză pōpa ăń gărdínă, zisi*, 24/6. [Derivat: *gărdinár* m. = grădinar. *Antro*

ăń cătun la un gărdínăr, 20/18; *gărdínítş* a. (dim.) = grădiniţă, Com. G. D.]. — Din bg. *gradina*, (arom. *grădină*).

Gărdinár m.

Gărdínítş a.

} v. *gărdínă*.

Gărdúseă f. v. *gard*.

Gărgălán m. v. *grătlan*.

Gărgărés vb. IV. Horcăiu (în somn). Cf. arcătes, ALR. 2097. *Mă innăduş*, ib. 2152.

Gărgăún m. Gărgăun.

Gărgúl m. Ulcior de pământ cu gâtul lung. [Derivat: *gărgúl'că* f. (dim.)]. — Din mbg. *gărgule*, id.

Gărgúl'că f. v. *gărgul'*.

Gărlés vb. IV. (despre oi) Tund împrejurul gâtului, la pânţec şi coadă. Com. T. P. — Din bg. *gărlja*.

Gărlítsă f. Boală de gât. Com. G. D. — Din bg. *gărlíca*.

Gărmqz f. pl. v. *grămadă*.

Gărnáts, -ă adj.

Gărnínă f.

Gărníşor m.

Gărníşoreă f.

Gărníşoríşte f.

Gărníşurínă f.

Gărnúts a.

Gărnútsçu

Gărnútsós, -ă

} v. *gron*.

Gărsă adj. (despre capre) peştriţă. Com. I. G.

Gărsés vb. IV. (Huma) Uit, cf. u l' t. — Din paleosl. *grešiti*, (arom. *agărşescu*), cf. *grîşos*.

Gărtlân m. v. *grătlan*.

Gărtseăști adv.

Gărtsés, -easă adj. } v. *gorc*.

Gărtșmúl' m. (la porc) gât,
ALR. 4125.

Gărúnts a. v. *gărnuts*.

Găscă f. v. *goscă*.

Găsélmitsă f. v. *căselmitsă*.

Găură f. 1. Gaură. *Ună ticfă mări... ve ună gaură*, 10/5. *Vini la gaură*, *scocni ănuntru*, 8/30, cf. 8/13, 9/79, 275. Nume de loc: *Gaura-di-zonă* (Nânta), *Gaura-lisitsă* (Oșani), *Gaura-ursului* (Birislav). || 2. (la moară) Priscoaia în care curge făina. [D i m i n u t i v e: găuritsă, găuritșcă f. Com. G. D. D e r i v a t: găurós, -ă adj. = găunos]. — Din lat. **cavula*, -am, (<*cavus*, -a, -um), arom. *gavră*.

Găuritsă f.

Găuritșcă f. } v. *gaură*.

Găurós, -ă adj. }

Găvănă f. Strachină de lemn, ALR. 3962, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53). Rășniță, piuliță, ALR. 3978. [Și: găvăni f. *Am ună găvani*, 4/54. — Din bg. *gavana*, (arom. *găvane*).

Găvăni f. v. *găvană*.

Găvrúni m. Tăun mai mare, (ALR. 1901), gărgăun. (Vespa car-bora L.), ib. 6544, cf. tău ne. [Și: găvăn m.]. Cf. dacor. *gavaoan*.

Gaz a. Gaz, petrolu, cf. 23/29.

Gzép Vânt tar, vi col. Com. N. T. — Din it. *gazepe*.

Găzés vb. Calc cu picioarele.

Iel noaptea si dutseă ăn grădina lu ămpiratu di u găzeă cu calu (el, noaptea, se ducea în grădina împăratului și o călca cu calul). — Din bg. *gazja*, (mbg. *gazam*).

Gazétă f. Monedă veche. — Din it. *gazetta*, (arom. *gazetă*).

Gazi-bára v. *plesni-bara*.

Gherdán a. v. *ghirdan*.

Gherghină N. de loc. (Cupa).

Ghevgheli m. Orașul Ghevgheli. [D e r i v a t: ghivghilitșan m. = locuitor din Ghevgheli].

Ghiáfur a. Folos. *No-ari ghiăfur di el*, cf. 278. — Din gr. *διὰφορο*, (arom. *diăfur*).

Ghiărmi m. Vierme. *Vez tsista ghiărmi cum ghiăști ăn ropă* (vezi acest vierme cum trăiește în piatră), 8/22, cf. 280; *ghiărmi-di frasin* m. (gândac cu miros neplăcut ca de șoarece; este identic cu cățelul-frasinilor), Com. C. I. [D e r i v a t e: ghirminós, -ă adj. = viermănos; anghirminișós vb. IV. = devin viermănos, mă umplu de viermi; anghirminișqtă, -ă adj. = viermănos, împuțit. *Caș anghirminișqt* = brânză împuțită, ALR. 5451]. — Din lat. *věrmis*, -em, (arom. *yermu*).

Ghirghitsă N. de loc. (Nânta).

Ghiaspárnic m. v. *ghiaspi*.

Ghiáspi (pl. *ghiesp*) m. Viespe. *Și la vizú un ghiaspi* (și-l văzu un viespe), 22/4. *Pită di ghiesp*, ib. [D e r i v a t: ghiaspárnic m. = viespar]. — Din lat. **věspis*, -em, (arom. *yaspe*).

Ghiátsă f. v. *ghiu*.

Ghiáur m. Ghiaur, cf. *caur*.

Ghiázma f. Aghiazma, apă sfințită, ALR. 2770. — Din gr. *αγίασμα*, (arom. *ayiasmă*).

Ghibărdisés vb. IV. (La animale) mor, rar la oameni cu înțeles peiorativ). *Ghibărdisea mo, că tuntea nu vreați s-ti duts casă* (crapă, mori acum că atunci nu vroiai să te duci acasă). Com. H. I. [Derivate: *ghibărdisiri* f. *ghibărdisit*, -ă adj. = mort].

Ghibărdisiri f. } v. *ghibăr-*
Ghibărdisit, -ă adj. } *dises*.

Ghidi! interj. Măi, fă. *Ei ghidi, feată, nu știți un cafcu fitșor vea cola*. [Și: *idi* interj. *Idi dēaduli, de!* 11/56; (metatezat) *dighi* interj. *Dighi de, luduli, de!* 18/47]. — Din tc. *ghidi*.

Ghiésă f. Nume de capră neagră vărgată cu roșu. Com. G. D. (arom. *g'esă*).

Ghigănés adj. (despre oi). *Uoi gigăneșt* (oi mai mari cu lâna albă și mai aspră, cf. *arnăutses*). Com. I. G. — Derivat din *ghegă*.

Ghigór m. Un fel de piatră găunoasă. || N. de loc. (Huma), unde se găsește această piatră. Com. T. P.

Ghiátsă f. 1°. Viață. *Si burăști cu ghiátsa* (se luptă cu vieța), 279. || 2°. Viețuitoare, ființă. *Până nu neacă ună ghiátsă nu au bea boii* (până nu înneacă o viețuitoare, nu o bea boii), 7/59, cf. 2/90. *Să da dōmnu di ghiets să nu scap* (să

nu scapi de viețuitoare, adică de *păduchi*), 11/11. — Din lat. *vīvus* + *itia*, (arom. *yíatsă*).

Ghijés vb. IV. } v. *ghiy*.
Ghiiri f. }

Ghimăni m. Pantof. — Din tc. *jemeni*.

Ghinghiăr m. Spin măgăresc, *Ghinghiru ari spin, nu la pots prindi cu mona*, ALR. 5173. [Și: *ghinghir, džindžăr. Șteată măgaruli si iasă džindžăril' di s-ti putires* (așteaptă... să iasă spinii măgărești, 418. — Din bg. *ginger*.

Ghinghir m. v. *ghinghiar*.

Ghijá f. în: *g'ija di vitsă*, butaș, ALR. 6108.

Ghióamiti adv. v. *ghiuă*.

Ghióc Nume de cal cu părul cărunt (arom. *ghioc*).

Ghiólma N. de loc. (Cupa).

Ghión m. O pasăre care există, cu același nume, și la Aromâni și care cântă plăcut. Cf. *gheonoaie*. (Există la toate popoarele balcanice: Alb. *gon*, gr. *γκιώνης*, bg. *ghion*, etc), arom. *g'on*.

²**Ghión** a. Talpă la ghetе, pingea. *Ghiónu di lă tșouă si ruptsi* (talpa dela gheată s'a rupt). — Din tc. *gjon*, id.

Ghiór m. Viorea. Se mai numește: *temenușcă*, *g'itșchi*, *cătșuncă*. [Și: *ghioară* f.]. — Din lat. *viōla*,-am, (arom. *g'oară*, rar).

Ghiórghi m. N. de persoană. [Se mai zice, cu același înțeles, și

Goşu, Gonu, Gotsi, Džoni. Com. C. I.].

Ghipt (pl. *ghiptur*) a. 1°. Cereale. *Ia ȳa ari ȳopt cupiti di ghipt : um ă di mēl', lăntu ă di barnitsă, lăntu ă di gron şi lăntu ă di sicară,* (aici sunt opt stoguri de cereale: unul este de mei...), 9/4. || 2°. Grâu cf. gron. *Con... si scoală să turească ghipt ăn coş* (când se scoală să verse grâu în coş), 23/41. — Din lat. *victus*,-um, (arom. *yiptu*).

Ghirdân a. 1. Salbă de gât, gherdan. *Nu pots să la dar ghir-dănu la me mul'ari?* 25/85. || 2°. (La măcelari) carnea de miel dela piept, împreună cu jumătatea gâtului, Com. G. D. [Şi: *gherdân* a. Derivat: *girdanliă* adj. = cu salbă la gât, (despre oaia) care are gâtul alb, dacă pe corp este neagră, şi cu gâtul negru, dacă pe corp este albă. Com. I. G.]. — Din tc. *gerdan*, (arom. *girdane*).

²**Ghirdân** m. Piciorul (la miel) de dinainte. Cf. colc, ALR. 4072.

Ghiriz a. Canal. *Ca si dusi an ună chioşă tucu lumni ăn ghiriz* (ducându-se la un colţ, căzu în canal), 24/47. — Din tc. *geriz*, (arom. *girize*).

Ghirminós, -ă adj. v. *ghïarmi*.

Ghîrnură f. Numele unui arbore, (cf. Capidan, *Meglenoro-mânii*, I, 42).

Ghitşit a. Vad, trecătoare [Şi: *plitcă*], ALR. 810. — Din bg. *gečit*, tc.

Ghiu, -iă adj. Viu, cu vieaţă.

Ni ghiu ni mortu, 15/69, cf. 17/65, 435, 32/8. [Şi: *liu*, -ă adj. Derivat: *ghjătă* f. (<*vivus* + *itia*) = vieaţă; *ghjës* vb. IV. = trăiesc, vieţuiesc. *Cola deadu aş ghiă cot di iel* (acolo moşu îşi trăia numai pentru el), 20/38, cf. 13/38. *Sir-bea cu tser si ghjës* (munceşte, dacă vrei să trăieşti). *Din argatloc ghjăşti*, 25, cf. 8/22; *ghîri* vb. = trăit, vieţuit. *Un ųom vea di ghiirea ancă trei zoli* (un om mai avea de trăit...), 9/62. *Loc di ghiiri* (loc de trăit), 16/69; *anghiës* (an + *ghjës*) = înviez. *Şi ca anghjăşti frăti-su*, 22/28, cf. 21/28. *Fişoru ună-ş-ună anghiil* (băiatul de odată învie), 34/51, cf. 15/29, 18/19, 19/51, 22/78; *pringhiës* (pri + an + *ghjës*) vb. IV. = înviez, reînviez. *Acu mor şi si pringhiës* (dacă mor şi să reînviez), 7/51]. — Din lat. *vivus*, -a, -um, (arom. *yiu*).

Ghiuă adv. Ca şi cum, ca şi când, adecă. *Tată-su si anturno ghiuă s-la scapă* (tată-su se întoarce, adecă să-l scape), 10/15. *Ghiuă şi noi si zitsim tsvă-godea*. [Şi: *ghiuăja*, *ghioămiti* adv. *Să lea havă ghiuăja* (să ia aer adecă), B. 4]. — Din tc. *gjua*, (prin bg. *ghiuu*, id.).

Ghiuăja adv. v. *ghiuu*.

Ghiubrë f. Gunoi. *Că-u lă ghiubrea... iu să-u turească*, 4/69, cf. 8/69. [Şi: *ghjubrë* f. *Vem turit ghiubri* B. 12, cf. 11/60. Derivat: *ghjubrină* = n. de loc, (Huma)]. Com. T. P. — Din tc. *gjubre*.

Ghiubri f. }
 Ghiubrină f. } v. *ghiubre*.

Ghiulë f. Ghiulea. Com. G. D.
 — Din tc. *gülle*.

Ghiüm a. Urcior mare de aramă. *Un rap cu ună mona* (= ghiumu) *34. [D i m i n u t i v e: ghiumitş a. şi ghiumătş a. Com. G. D.].
 — Din bg. *gjum* (tc.), (arom. *gum*).

Ghiumbrúchi f. v. *iumbruchi*.

Ghiumitş a. v. *ghjum*.

Ghiunázäts v. *ñazäts*.

Ghiúpe m. Țigan. *Li lə iel lui rubi ca di ghiupc* (le luă el hainele lui ca de țigan) 8/51, cf. 295. [D e r i v a t e: ghiúpeă f. = țigancă. *Ghiupca la feasi şi la trimeasi la prusirea*, 601. *Ghiupchi*, 15/29, cf. 3/35. || Pițigoiu. Com. H. I. || Clește mai mic; ghiuptsés, -ească = țigănesc. *Tşergă ghiuptsească*, 968]. — Refăcut din *ghiupcă* bg. *gjpka*, « țigancă ».

Ghiúpeă f. }
 Ghiuptsés, -ească adj. } v. *ghiupc*.

Ghiurlúe a. Murdărie, tot ce rămâne, gunoi. *Ghiurlucu di bubi nitsi cõnnu tribuişti s-la turim ăn grădina di tşarnitş*, B. 10. *Ghiurlucu di jos* (murdăria de jos), ib. 9.
 — Din mbg. *gjorluk* (tc.).

Ghiúrta N. de loc. (Huma).

Ghiutşbeleă adv. În fine, în sfârşit, în cele din urmă. *Ghiutşbeleă şi chiupu si frănsi di curtulisi lupu* (în fine şi chiubul se sparse de scăpă lupul), 14/72. — Din tc.

güğ-bela « grea-întâmplare s. nenorocire ».

Ghiuzelduńa f. Frumoasa pă-mântului, cf. *ubavil'a locluĵ*. *Al' zisi la ămpirātu ca s-la trimeată si-u leă* « ghiuzelduńa » (îi zise împăratului ca să-l trimeată să o ia pe frumoasa pă-mântului).
 — Din tc. *güzel-duńa*, (arom. *muşata-locluĵ*, alb. *e bukurë e dheut*).

Ghivghilitşán m. v. *ghevgheli*.

Ghiză f. (Turcism). Amendă, pedeapsă. *Dõmmu aĵ dat-aŷ ghiză trei ań di zoli* (Dumnezeu i-a dat pedeapsă trei ani de zile), 4/62. — Din tc. *ġeza*, (arom. *ġizae*).

Glad adj. Nesăturat, flămând, fig. ceva fantastic, ființă închipuită. *Tse-ti sculaş ca glad; vă sculats că gloĵi şi tsoglavi*, 283. — Din bg. *glad*.

Glas a. Glas, voce. *Iel' ca uzoră glasu featăl'ă* (ei când auziră glasul fetii), 15/73. — Din bg. *glas*.

Gl'aş m. Un fel de clește cu care se servesc argintarii şi tinichigii. Com. C. I.

Glăteă f. Inghițitură. — Din bg. *glătka*.

Glăvătîĵă N. de loc. (Oşani).

Glăvės vb. IV. (refl.) Mă bag la stăpân, mă năimesc. *Să-mi glăves la vrin, cari s-mi va* (să mă pun la stăpân la cineva...), 3/2. *Aĵ să nă glăvim*, 1/25, cf. 6/15, 11/15, 5/62.

[Şi: *ănglăvės* vb. IV. = (Liumnița) tocmesc, angajez. *L-ănglăves picuraru*, ALR. 5367. D e r i v a t e

glăvîri f. glăvît, -ă adj. = băgat la stăpân, 299]. — Din bg. *glavam*.

Glăvîri f. }
Glăvît, -ă adj. } v. *glăves*.

Gl'eată f. (la rotar) Maiu. Com. C. I. — Din bg. *glecto* (pentru *dlecto*).

Gl'eg a. v. *cl'ag*.

Gl'em a. Ghem. *Gl'em la buric al'tsi zădună* (s'a speriat rău), 934, cf. *48. [Derivat: *gl'em-tșue* m. (dim.)]. — Din lat. **glemus*, (arom. *gl'em*).

Gl'emtșue m. v. *gl'em*.

Gl'ets a. Ghiet, ghiată. *L'a bițu gl'etsu* (a tulit-o, a șters-o), 981. [Derivate: *angl'ets* (<lat. *inglacio*, -are) vb. I. = îngheț, deger. *Añ angl'itsară pitșoarili* (îmi înghețară picioarele); *angl'itsări* f. = înghețare; *angl'itsăt*, -ă adj. = înghețat; *angl'itsătură* f. = îngheț; *dizgl'ets* (<lat. *dīsglacio*, -are) vb. I. = desgheț; *dizgl'itsări* f. = desghețare; *dizgl'itsăt*, -ă adj. = desghețat]. — Din lat. **glacium* (din *glaciare*), arom. *gl'ets*.

Gléznă f. Glezna (la cal), chișită. Com. C. I. — Din sl. *glezna*.

Gl'igusés vb. }
Gl'igusîri f. } v. *gl'eg*.
Gl'igusît, -ă adj. }

Gl'indă f. Ghindă. [Derivat: *gl'indură* (<lat. *glandula*), f. = murele dela gât]. — Din lat. **glanda*, -am, (arom. *gîndă*).

Gl'indură f. v. *gl'indă*.

Glis m. Panglică (cu înțelesul de), vierme, tenia. [Și: *glis*

m., *glistă* f.]. — Din bg. *glis*.

Glist m. }
Glistă f. } v. *glis*.

Glîtșchi f. plur. Un fel de cătșuncă de culoare albă cf. temenușcă, ghior. *Cătșunchili și glîtșchili es primăveara*. Com. I. L. Din mbg. *glîčki*.

Gloabă f. (Liumnița). Gloabă, amendă, cf. ghiză. Com. G. D. — Din bg. *globa*.

Glog m. Arbust ghimpos, cu spinii mari. Com. G. D. — Din bg. *glog*, id.

Glúbav, -a adj. v. *glupav*.

Gl'úbnie m. miezul de pâine necoaptă. Com. G. D. — Din bg. *glûb*.

Glúpav, -ă adj. Prost, prostănac. [Și: *glúbav* adj.]. — Din bg. *glupav*.

Glúșcă (plur. *gluști*). f. Cireașă crudă, necoaptă. *Nu ișoră tșireașăli, ancă sa gluști* (nu ieșiră cireșile, sunt încă necoapte), Com. C. I.

Gluznés vb. IV. Fracturez. *Gluzniri la pitșor* (fractură la picior), ALR. 4201. [Derivat: *gluznitsă* f. = scrintitură]. — Din mbg. *slizgam*.

Gluznitsă f. v. *gluznes*.

Gnôî a. Gunoiu. *Bun im șa pri gnoî*, (bine suntem aici în gunoiu), 18/29, cf. 2/29. [Derivat: *gnués* vb. IV. = gunoiesc]. — Din bg. *gnoj*, id.

Gnos a. Scârbă. *Nu vin ăn cāsă... că s-va iță gnos* (nu vin în casă, căci o să vă fie scârbă), 15/56.

— Din mbg. *gnas*, influențat de « gnoi ».

Gódeă f. Fragă Com. V. J. — Din bg. *godka*.

Gódea (Bulgărisim) v. *tsiva*.

Gógu Poreclă pentru oamenii proști. *La treatsim și noi veacu gogăl'a* (o ducem foarte rău și greu), Com. C. I.

Gol, **goală** adj. Gol, desbrăcat *Zădurnără doil'a gol'* (adormiră ambii goi), 13/68. *Iel șázù la curu focului pri gol' loc*, 16/56. *Si scunsi că ra goală di al' ra rușni* (se ascunse că era goală...), 15/38, cf. 293, 959. || (Adverb). Numai. *Cən au dișcl'și cutița vizù goali furliñ* (când deschise cutia, văzu numai monede de aur), 9/11. [Derivate: *gulés* vb. IV. = golesc. Compus (cu pref.): *ugulés* (bg. *oglavam*) vb. IV. = desbrac în pielea goală; *dizgol'* I. vb. (diz + gol') = desgolesc, Com. G. D.; *gulutița* f. (bg. *golotija*) = sărăcie. *Iundi-i feata, cola-i gulutița* (unde sunt fete, acolo este sărăcie), 984; *gulișúni* f. = goli-ciune (se zice când cineva nu este bine îmbrăcat, sau este îmbrăcat subțire), Com. G. D.; *gulișan*, -ă adj. = gol de tot, id.]. — Din paleosl. *golŭ*, (arom. *gol*).

Góleă f. Nod în țesătura unei pânze. — Din bg. *galkă*.

Goñu m. v. *Ghiorghi*.

Górá f. Pădure. *Nu la vez că-i goră?* (nu vezi că-i pădure?). [D e-

rivat: **górñits** m. (bg. *gornica*) = păr sălbatec. *Deadără pri un gornits* (dădură de un păr), 7/71. *Iel', ca si disfeasiră di pri gornits*, (ei, când se dădură jos de pe păr), 9/71, cf. 4, 6/54, **górñitsă** f. = pară]. — Din bg. *gora*.

Gqrb m. Spinare, șira spinării. *Si mi mântșqs șa si port apu pri gqrb* (să mă muncesc așa, să port apă pe spinare), cf. 20/16. *Să scoatim ună fașă din gqrp* (să scoatem o fâșie din spinare). [Și: **gqrp**, **gărb**, **grăb**, m. *Tot grăbu la dijul* (tot spatele îl jupui), 14/72, cf. 284, 285. Derivate: **gărbés** vb. IV. = (despre oi) le tund la pânțece și la gât. Com. G. D.; **gărbiri** f. = tunderea oilor; **gărbít**, -ă adj. = tuns (despre oaie), id., **gărbáv**, **gărbov**, -ă adj. (bg. *gărbov*) = cocoșat, gărbov, id., **grăbtșoănă** f. = gropiță la ceafă, Com. G. D.]. — Din bg. *grăb*.

Gqre m. Grec. [Derivate: **gărehíneă** (bg. *gărkinka*) f. = grecoaică; **gărtsés**, **grătsés**, -ă adj. = grecesc; **gărtseăști**, **grătseăști** adv. = grecește]. — Din bg. *gărk*, (arom. *grec*). Numele latin s'a păstrat numai în deriva ele adj. și adv. și în numele de loc. *Ān Greaca* (la Grecoaică) în Cupa.

Górñits Nume de mahala în Nânta. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

²**Górñits** m. }
Górñitsă f } v. *gora*.

Gor̥p m. v. *gorb*.

Gor̥sét N. de munte (Liumnița).
[Și: Gu(r)șét].

Gqscă f. Gâscă. *Ună gqscă mari* (o gâscă mare). [Și: (Țârnareca) gâscă f. Derivat: gânsăc m. (mbg. *gânsak*, bg. la Perlepe *gusak*). — Din bg. *gaska*.

Góșu m. v. *Ghiorghi*.

Gótfă f. Gătît (despre mâncare).
— Din bg. *gotva*.

Gózbă f. Masă (cu înțelesul de) petrecere, invitație la masă. *Mi rog, si fac ună gozbă* (mă rog, să chemăm oaspeți la masă), 21/38. — Din bg. *gozba*.

Gqznie m. Mațul gros. ALR. 2219. — Din bg. *găznjak*.

Grăb m. v. *gorb*.

Grăbăjēs vb. IV. Iau, răpesc din ceva. *Că-u grăbăi, grăbăi uoala, saldi două găruntă di bacă flai* (luă din oală așa de mult încât nu găsii decât două grăunțe de bob). Com. C. I. [Derivat: grăbăiri f. = luare cu totul, răpire id.]. — Din bg. *grabam*.

Grăbălă f. Lingură mare. ALR. 3973. [Și: grăbăl'că ib.].

Grăbătš m. Gârbaciu. Com. N. P. — Din tc. *kyrbač*.

Grăblă f. } v. *crăblă*.
Grăblăr m. }

Grăbtšoăñă f. v. *gorb*.

Grăclân m. v. *grătlan*.

Grădînă f. v. *gărdină*.

Grădiști N. de loc. (Lugunța).
— Din bg. *gradišta*.

Grăi a. Graiu. *Spuni-l' cōtiva graiur* (spune-i câteva vorbe). Com. C. I. — Din paleosl. *graj*, (arom. *graiu*).

Grămădă (pl.-mōz) f. Gramadă, mulțime multă, lucruri de ale casei, căsnicie. *Nu mi lițșă mini, mamu, ăñ lu Dreana grămōz* (nu mi stetea bine, mamă, în căsnicia lui Dreana). *Grămada-l-Tsantsa* n. loc. (Conțco); *Găr-mōz* n. loc. (Barovița). [Derivate: grămădītșcă f. (dim.), grămădisēs vb. (refl.) = mă tolănesc pe ceva. ALR. 2296]. — Din bg. *grāmada*.

Grămădisēs vb. IV. v. *grāmadd*.

Grămătîe n. de fântână (Cupa).

Grănînă f. v. *gron*.

Grănișor m. v. *gărnișor*.

Gră(n)tš m. Oală, ulcică, hârb. *Grăntșaru din grăntš beă apu* (olarul bea apă din oală), 288. [Derivat: grăntšār (mbg. *grăncar*) m. = olar. *Grăntșaru iundi va cola u puni mănūșă* (olarul unde vrea acolo pune mânerul), 983]. — Din bg. *gărncē*.

Grăntšār m. v. *grăntš*.

Grap interj.

Gras, -ă adj. Gras. [Derivate: grăsimi f. = grăsimi. *Diriptatea iasi că grășimea pri apu*, 204; grăstșue, -ă adj. = grăsuliu; ăngrăș vb. I. (Țârnareca) = îngraș; ăngrășări f. = îngrașare; ăngrășăt, -ă adj. = îngrașat; ăngrășătūră f. = îngrașare]. Com.

I. L. — Din lat. *grassus*, -a, -um (= *crassus*, -a, -um), arom. *gras*.

Grăsîmi f. }
Grăstşue, -ă adj. } v. *gras*.

Grătlân m. Gătlej. *Şi iel una ş-una di grătlan... şi la strinsi* (şi el dintr'odată de gătlej...). [Şi: grăclân, gărtlân m. (în Țarnareca) gărgălân m. Com. V. J. Derivat: grătlănitş m. (dim.) = omuşor]. — Din sl. *grŭtan* şi bg. *grătklan*, (arom. *gărgălan*).

Grătlănitş m. v. *grătlan*.

Grătsăiês vb. IV. Zgrânţaiu.

Grătseăşti adv. }
Grătsês, -ă adj. } v. *gorc*.

Grăvină f. Nume de plantă mirositoare. Com. T. P. Din mbg. *gravina*.

Grăzăiês vb. IV. (Oşani). Zgăriu (întrebuinţat în spec. pentru oameni. Pentru animale şi în spec. pisici se zice mai mult *zgair*). *Grăzneă -u, Itu, mumă-ta* (zgărie, Itu, pe mamă-ta, se zice în glumă, la copii). Com. C. I. [La perf. s. *grăzniî*]. — Din bg. *grizam* (aor. *griznah*).

Greăcă n. loc. (Cupa), cf. *gorc*.

Greăjbă f. v. *grească*.

Greăşcă f. Greşcală. [Şi: greăjbă (din mbg. *grěžba*) f. Com. T. P.]. — Din bg. *grěška*.

Greătsă f. v. *greu*, *greauă*.

Greblă f. Greblă. Com. H. I. — Din bg. *greblo*.

Gres vb. IV. 1°. Grăesc. *Ară iel aî zisi «greă»* (iar el îi zise: «grăeşte») 15/55. *Gri lă tsar* (grăi la ţar) 8/65. *Aî grit-au* (i-au grăit) 2/61 || 2°. Zic (cu înţelesul de) numesc pe cineva. *La ma űiclu frati al' greau* Geagea (mai micului frate îi ziceau Geagea), 3/68. [Derivat: grîri f. = grăire]. — Din paleosl. *grajati*, (arom. *grescu*).

Gréu, gréau(ă) adj. Greu. *Greau monă* (mână grea), se zice când cineva înjunghie o vită şi, dintr'o singură lovitură, vita rămâne pe loc moartă. 928. || *Greau(ă)* (însărcinată). *Mul'area chinisi greauă* (muierea rămase însărcinată), 5/40. || Subst. *Grey* m.: (fig.) om bogat, stăpân. *Greu la cl'imę* = stăpânul l-a chemat. 290. [Derivat: greătsă (<lat **grevitia*) f. = greaţă, greu, părere de rău. *Nu-ű cădeă cęta greatsă* (nu-mi părea așa de rău) 496]. — Din lat. **grěvis*, -em, (arom. *grey*).

Greuş m. Arbore, acelaş cu *părnarea* ALR. 2559.

Gribălă f. Hreapcă, greblă. ALR. 5025. — Din mbg. *grebalo*.

Grigonăteă N. loc. (Nânta).

Grindă f. Grindă, stălp. *La spindzurară di grindă* (il spânzură de stălp) 718. *L'i* (în text greşit: li) *spinzură [peştil'] di grindî* 2/30. — Din sl. *gręda*, (arom. *grendă*).

Grîpa-li-Dafi N. loc. (Nânta).

Gripés vb. IV. r^0 . Pun mâna pe cineva, îl apuc. *Peştili zisi «aman gripe-mi» şi moşu la gripi* 3/28, cf. 17/18. || 2^0 . Asmuţ, năpustesc în contra cuiva. *Cən să ti stringă zeştli, tu să-l' gripeş răsłānıl'* (... tu să asmuţi leii) 17/9. — Acelaş cu bg. *grabam* «răpesc» din care avem odată *gră-băies* (?)

Griri f. v. *gres*.

Grişătúra f. v. *grişos*.

Grişqnă f. Nume de plantă.

Grişqs vb. IV. Greşesc. *L'artă-mi, grişqi, lăntă uară nu fac şa* (iartă-mă, greşii, altă dată nu fac aşa) 11/10. [Derivat: *grişătúra* f. = greşală]. — Din paleosl. *grěšiti*, (arom. *agîrşescu*), cf. *gărşes*.

Groápă f. Groapă. *Cən dedu din groapă* (când moşu din groapă, adică niciodată). *Groapa-gaiăl'ă, Groapa-lu-Mantşi, Groapa-Moaşăl'ă* n. loc. (Oşani). [Derivate: *grupiştı* f. = locul unde sunt gropi. Com. G. D; *gruptşóneă* f. = gropiţa dela ceafă. Compus cu (pref.) **angróp** vb. I. = îngrop, înmormântează. *Tru cuproăđ... đjra angrupat* în (gunoi era înmormântat) 17/68. *Si ve angrupat* (se îngropaseră) 14/24; **angrupări** f. = înmormântare, îngropăciune; **angrupăt-ă** adj. = îngropat, înmormântat. *Maica cu tati sán angrupats* (mama cu tata sunt înmormântaţi) 28/68; **niduangrupát, -ă** (ni + du + angrupat) = îngropat pe jumătate,

neîngropat peste tot. Cf. 14/84, **dizgróp** (diz + grop) vb. I. = dezgrop; **dizgrupări** f. = desgropare, **dizgrupát, -ă** adj. = desgropat. Com. T. P.]. — Pentru etim. vezi alb. *gropë*, (arom. *groapă*).

Grob (pl. -bur) a. Mormânt. *Ca si dusră direp marzinea di cătun, lângă grobur* (...lângă morminte) 11/58. *Ai si ni-l' spuń groburli* (hai să-mi spui mormintele). Cf. 23/6, 14/24, 4/71, 20/31. N. loc.: *Ān grobu* (Lugunţa), *Grobu-Ghijorgăl'ă* (Oşani), *Grobu Ianal'ă* (ib.), *Grobu-li Fringhija*, *Grobu-lu-Mimedu* (Huma), *Grobu-Ticăl'ă* (Oşani). — Din bg. *grob*.

Grqn a. Grâu. *Sitsirqm la grqn* (secerăm grâul) 16/5. *Şi grqnu criscu* ib. cf. 9/4, 15/5, 6/55. Feluri de grâu: *grqn şut* (alb), *grqn roş* (cu mustaţă), *grqn plă-titsă* (galben), *grqn tsărvencă* (roş). ALR. 5182. || Colivă. *Deadi grqn di cən ra lupu cătsql* (dădu colivă de când era lupul căţel), a murit de mult. *Al' măncom grqnu* (a dat ortul popii) 286. Cf. 289. [Derivate: **gărniştı** f., **gărnińă** şi (mai rar) **grănińă** f. = locul rămas după ce s'a secerat grâul, mirişte. Cf. *stărniştı*, *secărină*, *mel'ina*, *ovişqnă*, *bărni-tşqnă*. Com. C. I.; **gărnişór** (formaţiune analoagă cu bg. *pčenička* «porumb» din *pčenica* «grâu» cf. *tşănitşcă*) m. = porumb, păpuşoiu. *Culcă-ti tseastă seară ān*

tșutura di gărnișor (culcă-te astă seară în banița din porumb) 11/331; *gărnișureâtsă f.* = loc unde a fost semănat gărnișor. ALR. 5055; *gărnișoreă f.* = cotorul porumbului. Com. G. D.; *gărnișoriște și gărnușurină f.* = locul unde s'a strâns recolta de porumb cf. *stărnîști* etc.; *gărnuts, gărunts* (<lat. **granuceum*) a. = grăunte. *Fîșoru si feasi un gărnuts di mel'* (băiatul se făcu un grăunte de meu) 23/79. *Rupsi un gărnuts* (în text greșit: gărnuts) *di neagră uyă.* 3/47, cf. 2/47; *gărnutsós, -ă adj.* = grăunțos; *gărnațs, -ă* (<lat. **granaceus, -a, -um*) adj. = de făină de grâu. *Turtă gărnaț* 20, 22/6 și (rar) *zărnaț, -ă* (bg. *zărno*) adj. *U mănăcă turtă zărnațsă* (o mănăcă turtă făcută din făină de grâu) 15/72; *gărnutșúe* (dim.)). — Din lat. *granum*, (arom. *gîrnu*).

Gros, groasă adj. Gros. *L'-u gros nasu la tsista* (îi este nasul gros) este om cu stare 463. || (Fig.). Prost. *Sam groasă ăn cap* (sunt proastă) 9/12. *Fîșor gros* (prost) 5/21. *Groasa n. de loc.* (Nânta). *Pri Groș n. de loc.* (Cupa). [Derivate: *angrôș vb. I.* = îngroș. Com. G. D.; *angrușăt, -ă adj.* = îngroșat]. — Din lat. *grössus, -a, -um*, (arom. *gros*).

Groș m. Piastru, monedă turcească în valoare de 40 de parale. *gros. Aș vindură 60 di groș* (o vândură 60 de piastri) 6/54. [D e

r i v a t: grușitsă f. (dim.)). — Din tc. *groș*, (arom. *groș*).

Grout. N. loc. (Cupa). Loc pietros. Com. N. P. — Din bg. *grohot*.

Grudi (pl. *gruz*). Glie. ALR. 950, cf. *grus*. — Din mbg. *grud* și *grudka*.

Grup a. Bucată, grămadă. *Măiră cu grup di tsară* (asvârliră cu bucăți de pământ) 15/5.

Grupiști f. } v. *groapă*.
Gruptșqneă f. }

Grus m. Bulgăre, bolovan. *Grus di pimint*. ALR. 5112. — Este acelaș cu *grudi* (dela pl. *gruz*, rostit și *grus*).

Grutsleat m. N. de plantă. Com. C. I.

Gruunés vb. IV. Mă las, mă prăvălesc, cad. Fig. slăbesc, mă topesc, mă sleesc. *Că si gruunî di pri tșireș* (când căzu de pe cireș). Com. C. I. [Derivate: *gruunîri f.* cădere, fig. sleire; *gruunît, -ă* = căzut, picat, fig. slăbit, sleit, id.]. — Din bg. *gruhuvam*.

Gruunîri f. } v. *gruunés*.
Gruunît, -ă adj. }

Gudés vb. IV. Lovesc, dau în cineva, bat, dau bătaie. Mai des: *ugudes* (nemeresc). — Din paleosl. *goditi*, (arom. *agudescu*).

Gugôș m. Boboc de floare. *Nu-i Stuijan că-i gugoș di trandafil* (... boboc de trandafir). — Este acelaș cu arom. *gugoș* și cu alb. *gogosh*. Pentru etim. cf.

Capidan în *Dacoromania VII*, 129.

Gûgă f. Piatră (de obicei) triunghiulară, servind ca obiect de joc la copii.

Gugăchi N. loc. (Cupa).

Gugûfcă f. Turturea. [Și: *gugûtscă*, f. Com. T. P.]. — Din bg. *gugutška*, (arom. *guguče*).

Gugurêș N. loc. (Cupa).

Gugûțseă f. v. *gugufcă*.

Gulăstră f. 1°. Primul lapte după fătutul oilor. Curastă. ALR. 114. || 2°. Străghiață ib. 5413. [Și: *eulăstră*. Com. G. D.]. — Din lat. **colastră*, -am, (colöstrum), (arom. *culastră*).

Guleată f. v. *găleată*.

Gulês vb. IV.

Gulișân, -ă adj. } v. *gol*, *goală*.

Gulitșûni f. }

Gulûp (pl. *gulup*, în Țârnareca *guluchî*) m. Porumbel. *Scoasi un zăgar; din zăgar doi gulup* (scoase un ogar; din ogar doi porumbei) 33/39, cf. 8/67, *8. — Din mbg. *gulăb*.

Gulutîja f. v. *gol*.

Gunês vb. IV. 1°. Gonesc, izgonesc. *Fîțșoru să cõtă cucu, di s-la gunim lûde*, 25/6, cf. 4/12, 2/35, 11/67. || 2°. Mân, conduc (o vită). *Montiza dimineatsta vini vacôtu di gunirea dănăcu* (a doua zi dimineața veni vremea de mânat dănaclul). *Axen măgar guneaști*, lucrează pentru alții 417 cf. 54. [Derivate: **gunîri** f.; **gunit**, -ă adj.]. — Din paleosl. *goniti*, (arom. *agunesco*).

Gunîri f. } v. *gunes*.

Gunit, -ă adj. }

Gûră f. Gură. *Am un aîqr... di cal' albi, Saldi un roș qn mējluc tucu al' chutsăiaști* (= gura) *35. *La ari dispicat... rostu că gura di măgar*, 985. *Gură*, n. loc. (Lugunța). *Gura-lu-Tsapu*, n. loc. (Barovița); *gură-di izmeni* = probab, ALR. 3309, *gură di-cămeașă* = partea despicață la cămașă, ib. 3296. | *Gură* = trecătoare între doi munți ib. 2480. [Derivate: **gurîțseă** (dim.)]. — Din lat. *gûla*, -am, (arom. *gură*).

Gurgășeă f. Scorbură. *Au a-măncu cu băltîja tșe gurgașcă*, 19/2. *Tșe gurgașcă aî zisi*, 20/2. [Și: **gurugășcă** f. Derivat: **gurgășlîv**, -ă adj. = noduros. *Și di iundî amno... bătû di un gurgășlîv fag* (întâlni un fag noduros) 19/2.

Gurgășlîv, -ă adj. v. *gurgașcă*.

Gurgulăș m. Orice pietricică rotundă și netedă, în special una din cele cinci pietre care servesc la jocul numit « tsirică ». Com. T. P. Derivat din *gurgul'*.

Gurgul'ăt, -ă adj. Rotund. (arom. *gurgul'at*). Derivat din *gurgul'*.

Gurgul'usît, -ă adj. (Ironie). Sfrijit, foarte slab. ALR. 2268. Derivat din *gurgul'*.

Gurgurês vb. IV. = (Despre mațe) chiorăie. ALR. 2210 onomatopee.

Guribîină f. se zice pentru o fată urîtă. — Din bg. *gurabina*.

Guridă f. Aguridă. *Ca si sculară pri la pruvidearea, flară guridă* 10/56.

— Din bg. *agurida*, (arom. *aguridă*).

Guritșeă f. v. *gură*.

Gurléz vb. I. (Despre porc) Guiț. *Porcu gurléază*, ALR. 5688. [Derivat: *gurliv*, -ă adj. = puchinos. Cuvântul ar putea avea altă origine].

Gurșét v. *Gorșet*.

Gurugășeă f. v. *gurgașcă*.

Gúșă f. Gât. *Ăn puș di gușă un chiup* (pusei de gât un chiub) 4/13, cf. 21/68. *La li pupări gușil'* (le opări gâtleurile) 13/11, cf. 162, 291. *Leau pri gușă* (nenorocesc pe nedrept). *Vez să leji vrin lant suflit pri gușă* 12/1. *Mer cu gușă* v. mer. [Derivat: *gușes* vb. IV. (despre oi) mi se umflă gâtul din cauza tusei; *gușnės* (bg. *guša*, aor. *gušnah*), vb. IV. = iau de gât, îmbrățișez. *Uorbu... la cunuscură răslănil', la gușniră* (pe orb îl cunoscără leii, îl îmbrățișară) 34/40. (Refl.). *Si cătsără, si gușniră* (se apucară, se îmbrățișară) 13/58; *gușniri* f. = îmbrățișare; *gușnít*, -ă adj. = îmbrățișat]. Există și în alb. *gushë*.

Guseăjės vb. IV. (refl.). Mă gudur, mă ciugulesc (mai ales despre tineri îndrăgostiți). *Feata cu fitșoru si guscăiau*. Com. T. P. Derivat din *goscă*.

Gușnės vb. IV
Gușniri f.
Gușnít, -ă adj. } v. *gușă*.

Gust vb. I. *Gust. Lă iel nu-l' -tsi măncă, tucu gusta un-dou mutșcots* (lui nu-i era foame, dar gusta câte-va îmbucături) 15/42. [Derivat: *gustări* f. = gustare]. — Din lat. *gusto*, -are, (arom. *gustu*).

Gustări f. v. *gust*.

Gustės vb. IV. ospățez pe cineva, (refl.) mă ospățez, mănânc bine. *Vicni ampirātu ca s-la gustească* (chemă pe împărat ca să-l ospăteze) 9/50. *Ă si nă gustim* (o să ne ospătam) 19/68. [Compus (cu pref.) *izgustės* (iz + *gustes*) vb. IV. = ospățez pe cineva bine, (refl.) mă ospățez, mănânc bine. *Na izgustim cu turtă caldă și... căigănă* (ne ospătarăm cu turtă caldă...) 8/69. (Forma *dizgustes* nu există). [Derivate: *gustiri* f. = ospățare; *gustít*, -ă adj. = ospătat]. — Din mbg. *gostam* id. (bg. *gostuвам*).

Gúștir m. Gușter. *Go! ca guștir* = în pielea goală 292. [Derivat: *guștiritsă* f. (bg. *gușterica*)]. — Din bg. *gușter*, (arom. *guștur*).

Gustiri f. v. *gustes*.

Guștiritsă f. v. *guștir*.

Gustít, -ă adj. v. *gustes*.

Guteăjės vb. IV. Imi pierd vremea de geaba. *Mul'area cari nu va si facă pșini tot si gutcăiaști* (muicrea care nu vrea să facă pâine tot își pierde vremea de geaba). Com. T. P. — Din bg. *kutkam*?

Gutfės vb. IV. Gătesc. *Pisăi tru carti si gutfească* (scrise în scrisoare

să gătească) 2/68 cf. 5/68. [Derivate: *gutfiri* f. gătire; *gutfit*, -ă adj. gătit; *gutuvân* m. (ironic) = unul care așteaptă totul de-a-gata. *Gutuvanuli*, *ca vrin uaspits* (aștepti de-a-gata ca un mosafir) 294; *gutuvâtșcă* f. = bucătăreasă, ALR. 2687]. — Din bg. *gotvja*, *gotovan*.

Gutfiri f. }
Gutfit, -ă adj. } v. *gutfes*.

Guti-cu-apu N. loc. (Barovița).

Gutșulės vb. IV. (refl.). Mă tă-
valesc în apă. Com. Gh. T.

Gutuvân m. }
Gutuvâtșcă f. } v. *gutfes*.

Gu-ul interj.

Gŭvă f. (Numai în Huma).
Gaură. *Vut-au și vrină guvă di lup* (a fost și o gaură de lup) 22/69.
N. loc. în Huma: *Guva-zorilor-di-Briaznic*, *Guva-zorilor-di-pri-ropa-l-Coșa*, *Guva-zorilor-di-Vil'oari*. — Din alb. *guvë*, (arom. *guvă*).

Guvidárnica f. v. *guvidină*.

Guvidină f. Carne de bou. Com. G. D. [Derivat: *guvidárnica* f. = nume de localitate în Cupa. Com. N. P.]. — Din bg. *govedina*, *govedarnik*.

Guzov-roși adv. Roș ca tran-
dafirul. Com. T. P. Cf. bg. *gu-zen* « roș de rușine, rușinos ».

Dž

Džăbădân a. v. *džămădan*.

Džadēja (pl. *džadei*) f. Uliță,
șosea. — Din tc. *gade*, (arom. *gadee*).

Džălnuiēs vb. IV. Bocesc.

Džam a. Geam, sticlă. — Din tc. *gam*, (arom. *game*).

Džămădân a. Un fel de haină tur-
cească, cu mânecile atârdate, ce se poartă peste fermenele. [Și: (Lium-nița), *džămăndân*, *džumăndân*, *džă-bădân* a.]. — Din tc. *gamandan*, (arom. *gămădane*).

Džămăndân a. v. *džămădan*.

Džămbuș (pl. - *bușur*) a. Chef.
petrecere. *Si facă džămbuș* 22/78.
[Și: *džămbuș* a. 7/58. *džumbuș* a. | Derivat: *džămbușlija* adj. = căruia îi plac petrecerile, de pe-
trecere. Com. G. D.]. — Din tc. *gumbuș*, (arom. *gumbușe*).

Džămbușlija adj. v. *džămbuș*.

Džămlija f. Geamie, moschee.
— Din tc. *gami*, arom. *gămie*.

Džănăbét adj. Geanabet, om
rău, păcătos. [Și: *džănăbét* adj.].
— Din tc. *genubet*.

Džănăm interj. Dragă. Cf. 1/
XIV, 3/12. — Din tc. *ganym* « ini-
mioara mea ».

Džandăr m. Jandarm. — Din tc. *gandar* (fr.).

Džandžin pr. (Țărnareca). Ni-
menea, niciunul. — Din tc. *gan-
gin*.

Džangalqts m. pl. Tot felul de
instrumente. Com. G. D.

Džăngăr a. Sunetul clopoțelului.
*Au, au pri cupatș džăngăr, măn-
găr pri pimint.* (= portsil' cu jiru)
*63. [Derivate: *džăngărăș* m.-
clopoțel 1/75. *Dq-ñ džăngărășu*

să gătească) 2/68 cf. 5/68. [D e r i v a t e: *gutfîri* f. gătire; *gutfît*, -ă adj. gătit; *gutuvân* m. (ironic) = unul care așteaptă totul de-a-gata. *Gutuvanuli*, *ca vrin uaspits* (aștepti de-a-gata ca un mosafir) 294; *gutuvâtșcă* f. = bucătăreasă, ALR. 2687]. — Din bg. *gotvja*, *gotovan*.

Gutfîri f. }
Gutfît, -ă adj. } v. *gutfes*.

Guti-cu-apu N. loc. (Barovița).

Gutșulés vb. IV. (refl.). Mă tă-
valesc în apă. Com. Gh. T.

Gutuvân m. }
Gutuvâtșcă f. } v. *gutfes*.

Gu-ul interj.

Gûvâ f. (Numai în Huma).
Gaură. *Vut-au și vrină guvâ di lup* (a fost și o gaură de lup) 22/69.
N. loc. în Huma: *Guva-zorilor-di-Briaznic*, *Guva-zorilor-di-pri-ropa-l-Coșa*, *Guva-zorilor-di-Vil'oari*. — Din alb. *guvë*, (arom. *guvă*).

Guvidárnica f. v. *guvidină*.

Guvidină f. Carne de bou. Com. G. D. [D e r i v a t: *guvidárnica* f. = nume de localitate în Cupa. Com. N. P.]. — Din bg. *govedina*, *govedarnik*.

Guzov-roși adv. Roș ca tran-
dafirul. Com. T. P. Cf. bg. *gu-zen* « roș de rușine, rușinos ».

Dž

Džăbădân a. v. *džămădan*.

Džadēja (pl. *džadei*) f. Uliță,
șosea. — Din tc. *gade*, (arom. *gadee*).

Džălnuiés vb. IV. Bocesc.

Džam a. Geam, sticlă. — Din tc. *gam*, (arom. *game*).

Džămădân a. Un fel de haină tur-
cească, cu mânecile atârdate, ce se poartă peste fermenele. [Și: (Lium-nița), *džămăndân*, *džumăndân*, *džă-bădân* a.]. — Din tc. *gamandan*, (arom. *gămădane*).

Džămăndân a. v. *džămădan*.

Džămbuș (pl. - *bușur*) a. Chef.
petrecere. *Si facă džămbuș* 22/78.
[Și: *džămbuș* a. 7/58. *džumbuș* a. | D e r i v a t: *džămbușlija* adj. = căruia îi plac petrecerile, de pe-
trecere. Com. G. D.]. — Din tc. *gumbuș*, (arom. *gumbușe*).

Džămbușlija adj. v. *džămbuș*.

Džămlija f. Geamie, moschee.
— Din tc. *gami*, arom. *gămie*.

Džănăbét adj. Geanabet, om
rău, păcătos. [Și: *džănăbét* adj.].
— Din tc. *genubet*.

Džănăm interj. Dragă. Cf. 1/
XIV, 3/12. — Din tc. *ganym* « ini-
mioara mea ».

Džandăr m. Jandarm. — Din tc. *gandar* (fr.).

Džandžin pr. (Țărnareca). Ni-
menea, niciunul. — Din tc. *gan-
gin*.

Džangalqts m. pl. Tot felul de
instrumente. Com. G. D.

Džăngăr a. Sunetul clopoțelului.
*Au, au pri cupatș džăngăr, măn-
găr pri pimint.* (= portsil' cu jiru)
*63. [D e r i v a t: *džăngărăș* m.-
clopoțel 1/75. *Dq-ñ džăngărășu*

(dă-mi clopoțelul) 2/75; **džängärés** vb. IV. = sun din clopoțel]. — Din bg. *gângarec*.

Džängäráš m. } v. *džängär*.
Džängärés vb. IV. }

Džáni N. de bou care se naște în ziua de marți. Com. I. L. cf. luntșe, martină, tină, mertsî, petsi, dumi.

Džășnés vb. IV. Tresar, mă speriu, *džășni...* *căzû ăn căzânu cu veardză* (tresări, căzu în cazan) 11/41. [Derivat: **džășnit**, -ă adj. = zăpăcit, într'o parte, scrintit, țicnit, nebun (după bg. *gasnat*). *Ai džășnit* 281]. — Din bg. *gasvam*.

Džășnit, -ă adj. v. *džășnes*.

Džăp a. v. *džep*.

Džăvăjér a. Giuvaier. [Și: (Țárnareca), **dživăír** a.]. — Din tc. *ğevahir*, (arom. *ğuvaericò*).

Džep a. Buzunar. *Al' scultă džepu* (are buzunarul plin). 276. cf. 693, 40/40. [Și: (Liumnița) **džăp** a. 13/77]. — Din tc. *ğep*, (arom. *ğepe*).

Džepcă f. Pițigoiu, ALR. 6180. Pitulice. Com. H. C.

Dževáp a. Răspuns. *Cum s-la daŭ dževapu* (cum să răspund), 2/1. [Și: **džuváp**, **džuáp** a. *Si dom džupap* 16/39, **džuiáp** a. 9/73]. — Din tc. *ğevab*, (arom. *ğuape*).

Džiămbuș a. v. *džămbuș*.

Džidă f. Săgeată. [Derivat: **džidecă** f.]. — Din mbg. *ğit*, *ğitka*.

Džidecă f. v. *džidă*.

Džilát m. (Țárnareca). Călău, gealat. Com. V. J. — Din tc. *ğellad*, (arom. *ğilat*).

Džinăbét adj. v. *džanabet*.

Džindém a. Iad. *Vini din džindem un ŭom* (veni din iad un om) 8/35, cf. 6/35, 8/44. — Din bg. *ğendem* (tc. *ğehennem*).

Džingă f. tinichea. *Sodur di ģingă* (vase de tinichea), ALR. 4120. Cf. *sodur*. — Din bg. *čingo*.

²**Džingă** f. Smalț pe cratițe. *Misur di ģingă, di tsară*. ALR. 3967.

Džingărmînsehi f. plur. Ornamente la îmbrăcăminte, prin ext. orice îmbrăcăminte cu ornamente. *Ăn džingărmînshi mintea nu stă*. 282.

Džirít (pl. -ur) a. săgeată. ALR. 1418. — Din tc. *ğirid*.

Dživăír a. v. *džăvăjier*.

Džizvéiă f. (Țárnareca). Vas de preparat cafea. — Din tc. *ğezve*.

Džóni m. v. *Ğhiorgħi*.

Džóteă f. Pasăre de mărimea vrăbiei, cu penele de culoare cenușie, *džotcă-divă* trăește departe de sate în munți. Com. H. I.

Džuáp a. v. *dževap*.

Džúeu m. (In graiul secret) po-reclă pentru oamenii păcătoși, răi.

Džugástru m. } v. *jugastru*.
Džugrástru m. }

Džuiáp a. v. *dževap*.

Džumăndán a. v. *džămădan*.

Džumbuș a. v. *džămbuș*.

Džumércă (pl. *merchi*) f. Jumere.

Plătsintă cu džumerchi (plăcintă cu jumere), ALR. 4039. — Din bg. *gimirinka*.

Džumitâte f. v. *jimitati*.

Džunátie a. *Foamete*. Com. N.T. — [D e r i v a t: din *džun* (pentru adžun), (arom. *ağunatic*).

Džuneápini N. loc. (Oșani).

Džurnés vb. IV. Vărs, asvârl. *Că l'u džurniî ghjubre ăn bucă* (și dacă-i vărsai gunoiul...) 8/69. — Din bg. *ğuram* (ğurkam), aor. *ğurnah*.

Džuváp a. v. *dževap*.

H

Hae a. v. ²*ac*.

Hadžilqe a. v. *adžilăchi*

Hăi! interj. Hai. *Hăi, hăi, ghiptu nu scapă di moară* (ai să vii din nou la mine ca să te rog, cum vine grâul la moară).

Hal a. v. *al*.

Harb a. Orice bucată spartă. — Cf. bg. *hărbel*.

Hăsili Adică? *Hasili, ăn lantili sonur, cu cõt si mai ăngroașă bubili, cu cõta din zuuă ăn zuuă și mai mătšcati veits la dõm* (adică, în celelalte somnuri, cu cât se îngroașă mai mult viermii de mătase, cu atât) B. 7.

Havà m. Aer, climă. *La sparg havau* B. 3. Cu *havà și fără vlagă* ib. 4, cf. 8. *Bubili... leau havà* (...iau aer) ib. 6. [Și: *avà* f.]. — Din tc. *hava*, (arom. *hăvaje*).

Hazar adv. v. *azor*.

Hej! interj. *E hej, tse dai, tse leai* 194.

Hem conj. v. *em*.

Hér a. v. *ier*.

Hereqn Oricând. *Putem fatsiri hercõn tsearim*. (Putem face oicând vrem) B. 15.

Hesáp a. Socoteală. [D e r i v a t: *hesápés*, vb. IV, socotesc. *Si hisápim*. B. 3. — Din tc. *hesap*, (arom. *esape*.)

Hezà Adesea. *Vem hezà ziian* (avem adesea pagubă) B. 5. *Hezà dimineatsa*, ib. cf. 7, 8. [Și: *iezà*]. Turcism.

H'járı f. Fiere, venin. *S-ti day di pimint hıarıa să-ts creapă* (o să te trântesc la pământ ca să-ți crape fiera). Com. G. D. — Din lat. **fēle* (pentru *fēl*, *fēllis*), (arom. *h'are*).

H'il' m. v. *il'*.

H'il'ă f. v. *il'ă*.

H'ir a. v. *ir*.

Hristò m. Hristos.

Húma N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 25).

I

I vb. v. *sam*.

²**I** pron. v. ²*ier*.

³**I!** interj. *I, pusta, ăn drũm ti flaș să mor* (măi, dar tocmai în drum ți-ai găsit să mori) 2/13. || Imită sunetul produs de nechezatul cailor. *Șu feasi calu «i i i» șu gri* (și necheză calul i i i și grăi).

Plătsintă cu džumerchi (plăcintă cu jumere), ALR. 4039. — Din bg. *gimirinka*.

Džumitâte f. v. *jimitati*.

Džunátie a. *Foamete*. Com. N.T. — [D e r i v a t: din *džun* (pentru adžun), (arom. *ağunatic*).

Džuneápini N. loc. (Oșani).

Džurnés vb. IV. Vărs, asvârl. *Că l'u džurniî ghjubre ăń bucă* (și dacă-i vărsai gunoiul...) 8/69. — Din bg. *ğuram* (ğurkam), aor. *ğurnah*.

Džuváp a. v. *dževap*.

H

Hae a. v. ²*ac*.

Hadžilqe a. v. *adžilăchi*

Háj! interj. Hai. *Haj, haj, ghiptu nu scapă di moară* (ai să vii din nou la mine ca să te rogi, cum vine grâul la moară).

Hal a. v. *al*.

Harb a. Orice bucată spartă. — Cf. bg. *hărbel*.

Hásili Adică? *Hasili, ăń lantili sonur, cu cõt si mai ąngroașă bubili, cu cõta din zuuđ ăń zuuđ și mai mătšcati veits la dõm* (adică, în celelalte somnuri, cu cât se îngroașă mai mult viermii de mătase, cu atât) B. 7.

Havà m. Aer, climă. *La sparg havau* B. 3. Cu *havà și fără vlagă* ib. 4, cf. 8. *Bubili... leau havà* (...iau aer) ib. 6. [Și: *avà* f.]. — Din tc. *hava*, (arom. *hăvaie*).

Hazar adv. v. *azor*.

Hej! interj. *E hej, tse dai, tse leaj* 194.

Hem conj. v. *em*.

Hér a. v. *ier*.

Hereqn Oricând. *Putem fatsiri hercõn tsearim*. (Putem face oicând vrem) B. 15.

Hesáp a. Socoteală. [D e r i v a t: *hesápés*, vb. IV, socotesc. *Si hisápim*. B. 3. — Din tc. *hesap*, (arom. *esape*.)

Hezà Adesea. *Vem hezà ziđan* (avem adesea pagubă) B. 5. *Hezà dimineatsa*, ib. cf. 7, 8. [Și: *iezà*]. Turcism.

H'járı f. Fiere, venin. *S-ti day di pimint hıarıa să-ts creapă* (o să te trântesc la pământ ca să-ți crape fiera). Com. G. D. — Din lat. **fēle* (pentru *fēl*, *fēllis*), (arom. *h'are*).

H'il' m. v. *il'*.

H'il'ă f. v. *il'ă*.

H'ir a. v. *ir*.

Hristò m. Hristos.

Húma N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 25).

I

I vb. v. *sam*.

²**I** pron. v. ²*ier*.

³**I!** interj. *I, pusta, ăń drũm ti flaș să mor* (măi, dar tocmai în drum ți-ai găsit să mori) 2/13. || Imită sunetul produs de nechezatul cailor. *Șu feasi calu «i i i» șu gri* (și necheză calul i i i și grăi).

Plătsintă cu džumerchi (plăcintă cu jumere), ALR. 4039. — Din bg. *gimirinka*.

Džumitâte f. v. *jimitati*.

Džunátie a. *Foamete*. Com. N.T. — [D e r i v a t: din *džun* (pentru adžun), (arom. *ağunatic*).

Džuneápini N. loc. (Oșani).

Džurnés vb. IV. Vărs, asvăr! *Că l'u džurniġ ġhiubre ăń bucă* (și dacă-i vărsai gunoiul...) 8/69. — Din bg. *ğuram* (ğurkam), aor. *ğurnah*.

Džuváp a. v. *dževap*.

H

Hae a. v. ²*ac*.

Hadžilqe a. v. *adžilăchi*

Hăi! interj. Hai. *Hăi, hăi, ġhiptu nu scapă di moară* (ai să vii din nou la mine ca să te rogi, cum vine grăul la moară).

Hal a. v. *al*.

Harb a. Orice bucată spartă. — Cf. bg. *hărbel*.

Hăsili Adică? *Hasili, ăń lantili sonur, cu cõt si mai ăńgroașă bubili, cu cõta din zuuđ ăń zuuđ și mai mățcati veits la dõm* (adică, în celelalte somnuri, cu cât se îngroașă mai mult viermii de mătase, cu atât) B. 7.

Havà m. Aer, climă. *La sparg havau* B. 3. Cu *havà și fără vlagă* ib. 4, cf. 8. *Bubili... leau havà* (...iau aer) ib. 6. [Și: *avà* f.]. — Din tc. *hava*, (arom. *hăvaġe*).

Hazar adv. v. *azor*.

Hej! interj. *E heġ, tse dai, tse leaġ* 194.

Hem conj. v. *em*.

Hér a. v. *ier*.

Hereqn Oricând. *Putem fatsiri hercõn tsearim*. (Putem face oicând vrem) B. 15.

Hesáp a. Socoteală. [D e r i v a t: *hesápés*, vb. IV, socotesc. *Si hisápim*. B. 3. — Din tc. *hesap*, (arom. *esape*.)

Hezà Adesea. *Vem hezà ziġan* (avem adesea pagubă) B. 5. *Hezà dimineatsa*, ib. cf. 7, 8. [Și: *iezà*]. Turcism.

H'járı f. Fiere, venin. *S-ti day di pimint ġiarıa să-ts creapă* (o să te trântesc la pământ ca să-ți crape fiera). Com. G. D. — Din lat. **fēle* (pentru *fēl*, *fēllis*), (arom. *h'are*).

H'il' m. v. *il'*.

H'il'ă f. v. *il'ă*.

H'ir a. v. *ir*.

Hristò m. Hristos.

Húma N. loc. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 25).

I

I vb. v. *sam*.

²**I** pron. v. ²*ier*.

³**I!** interj. *I, pusta, ăń drũm ti flaș să mor* (măi, dar tocmai în drum ți-ai găsit să mori) 2/13. || Imită sunetul produs de nechezatul cailor. *Șu feasi calu «i i i» șu gri* (și necheză calul i i i și grăi).

Ia! interj. *Tuntsea tată-su al' zisi: il' a mea, ia scultă...* (... fata mea, ia ascultă...) 10/46, cf. 11/46. — Și în bg. *ja* cu același înțeles

²Ia! interj. Iată, uită. Cf. e t c ă, e t u. *Nu-i tsela, ia-la, ia, zisi feata* (nu-i acela iată-l, iată, zise fata) 17/73, cf. 15/55, 9/34. [Și: *ua* interj. Cf. u"à. *Ua-la ninelu tse la tsireats* (iată-l inelul ce căutați) 26/51]. — Și în alb. *ja* id.

³Ia pr. pers. v. *iel*.

⁴Ia conj. Sau... sau. *Ia catșuua si-u aflîș ia ioc si ti fats* (sau găsești căciula, sau să pieri dinaintea mea) 4/35. *Ia mor, ia l'-u răsplong* 629. — Din tc. *ja... ja*.

Iăcă (pl. *îecur*) f. Guler. — Din tc. *jaka*, (arom. *iacă*).

Iădă f. v. *ied*.

Iădets m. Iadeș. — Din bg. *jadec*.

Iădiră f. Iederă. Com. G. D. — Din lat. *hēdēra -am*, (arom. *eadiră*).

Iagor m. v. *aigor*.

Iăgulă f. v. *iăngulă*.

Iăl pr. pers. v. *iel*.

Iăla vb. v. *ela*.

Iălovă adj. (despre oaie). Stearpă. Cf. ș t i r a v ă. *Ună șaă iălovă* (o oaie stearpă) 9/57. — Din bg. *jalov*, -a.

Iămă f. Pradă, jaf, iamă. Com. G. D. — Din tc. *jama*.

Iămbolă f. Velință. Cf. p a l ă. *Di iundi, si-lom noi țor iamboli si-u șădem* (de unde să luăm astfel de velințe ca să o punem să șadă),

6/42. [Și: imból m. *Io cum si-qu fur estu imbol*, 12/68]. — Din mbg. *jambol*.

Iănăl ă f. N. fânt. (Oșani).

Iăngulă f. Țipar. *Iăngula no-ari l'ușpi* (țiparul nu are solzi). [Și: *iăgulă* f. ALR. 6239. (Liumnița) *ingulă* f.]. — Din bg. *ja(n)gula*.

Ianiă f. Tocană ALR. 4073. — Din mbg. *jahnia* (tc.), (arom. *îăhnie*).

Iănitșăr m. Ienicer. — Din tc. *yeniçeri*.

Iănloș adv. Greșit. *Ama tseasta-i iănloș* (dar asta-i greșit) B. 6. — Din tc. *janlyš*.

Iăpă f. Iapă. *Perl'i să li burveș cu fărînă și să-i li dai la iăpă* (perii să-i amesteci cu făină și să-i dai iepii), 5/28. [D e r i v a t: *iăpitșcă* f. (dim.)]. — Din lat. *ēqua*, -am, (arom. *iăpă*).

Iăpitșcă f. v. *iăpă*.

Iără conj. v. *ară*.

Iărămlœ a. Pingea. ALR. 6515. — Din tc. *jarymlyk*.

Iărbă f. Iarbă. *Lai vaca... u duș ăn un țsair cu iarba păn di coalcur*, 7/69. *Cu coasă iarbă nu cuses* 4/14, cf. 10/41. *Iarbă furească* = un fel de plantă ce se pune pe răni, mai ales când se taie cineva. [D e r i v a t e: *iărbîțcă* f. (dim.); *iărbu-tînă* f. = loc plin cu iarbă; *iărbós*, -ă adj. = ierbos; Com. T. P. C o m p u s: (cu pref.) *ănierbușqs* (ă + ierbușqs) vb. IV. = (despre semănături) prind buruieni ALR. 5172]. — Din lat. *hērba*, -am, (arom. *iărbă*).

Ĭarbâp adj. Capabil, destoinic, în stare. [Derivat: **ĭaraplœ** (tc. *erbablyk*) m. = destoinicie, meșteșugire. *Si dusi ară căsă și cu multi ĭaraplœts căzândisiră multi pări 20/79*]. — Din tc. *erbab*, (arom. *erbape*).

Ĭaraplœ m. v. *ĭarbab*.

Ĭarbiri f. v. *ĭerb*.

Ĭarbîtșcă f.

Ĭarbós, -ă adj. } v. *ĭarbă*.

Ĭarbutină f.

Ĭâripă f. v. *aripă*.

Ĭárnă f. Iarnă. *Ĭo pot si aflăm uyă... âcu-i ân ĭarnă* (pot să găsesc struguri, cu toate că-i iarna), 7/31, cf. 296. [Derivate: **ĭárnata** adv. = iarna; **ĭernăres**, -ească adj. = de iarnă. *Mer ĭárnăres* cf. *mer* Com. G. D; **ĭernátie** a. = tot ce se pune pentru timpul iernii. id.; **ĭárnédz**, **priĭárnédz** vb. I. (Țárnareca) = petrec iarna, iernez. Com. V. J.]. — Din lat. *hiberna*, -am, (arom. *ĭarnă*).

Ĭárnata adv. } v. *ĭarnă*.

Ĭárnédz vb. I. }

Ĭártă adj. v. *ĭerb*.

Ĭâscă f. Iască cf. *Bureati-di-ĭâscă*. — Din lat. *esca*, -am, (arom. *iască*).

Ĭâșel'ă (pl. -ur) f. Surcea, așchie. ALR. 982, cf. 3814, 3857. [Derivat: **ĭâșel'itșică** f. (dim.)]. Com. G. D. — Din lat. *astula*, -am.

Ĭâșel'itșică f. v. *așcl'ă*.

Ĭâsli plur. Grajd. *Ca la ligô la ĭasli catu*. Cf. 12/9. *Par di lâ ĭasli*

(Oșani) = p ă ĭ a n t ă. — Din bg. *jasla*.

Ĭâtă Iată.

Ĭăvés vb. IV. (refl.). Mă arăt, apar, mă ivesc. *Tseastă loșotiĭă si ĭăveaști* (această boală se ivește). B. 11. *Tucu si ĭăvî prin ușă* (numai că se arată prin ușă). Com. N. T. — Din paleosl. *javiti*.

Ĭăvur m. Platan care crește prin văi. *Tsela lântu ca priubidi boj di ĭavur 4/18*. *Âncărcq boj di ĭavur 2/18*. *Ĭavur* n. loc. (Huma, Lugunța, Cupa, Oșani, Nânta). — Din mbg. *javor*.

Ĭazláz a. v. *izlaz*.

Ĭazuvéts m. v. *ĭazvets*.

Ĭazvéts m. Jder, ALR. 4970. [Și: **ĭazuvéts** m.]. — Din bg. *jazvet*.

Ĭandalœ a. Străinatate. — Din tc. *jabanlyk*.

Ĭbandžîĭă m. Strein. Com. G. D. — Din tc. *jabanĭĭ*.

Ĭbatș-Péteu v. *uom drăpatș*.

Ĭbrîe m. Ulcior. (Fig.) lungan, găligan. Com. T. P. — Din tc. *ibrik*.

Ĭe m. Smochin cf. *smoc* Com. C. I. [Derivat: **ĭcă** f. = smochină cf. *smocfă*]. id. — Din lat. *ficus*, -um, (arom. *h'ic*).

ĭcă f. v. *ic*.

Ĭehîm m. Medic. *S-mi duc lâ ichim*. (O să mă duc la medic). Com. C. I. — Din tc. *hek'im*.

ĭeu conj. v. *acu*.

Ĭdănăe m. (La țesut). Darac. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 54).

Îdi interj. v. *ghidi*.

Idirè f. Provizie. *Pun, fac idirè* (mă aprovizionez). — Din tc. *idare*.

Îdol m. Idol, statue veche. — Din bg. *idol*.

Idvâi adv. v. *idvam*.

Idvâm adv. Abia. *Îo idvam scăpai și fuziți* (eu abia scăpai și fugii). [Și: *idvâi*]. — Din bg. *edvam*.

Îéd m. Ied. *Ied pricufărit*, 298. [Fem. *jadă* (lat. *haeda*). **Diminutiv**: *iedtșue* m. = ied mic]. — Din lat. *haedus*, -um, (arom. *ed*).

Îeftin, -ă adj. v. *eftin*.

Îěj m. v. *ej*.

Îél vb. v. *ela*.

Îél, *ia* pron. pers. El, ea. **Dat.** *al'* (forma normală) 2/8, 23/38, 4/64, 14/55 etc.; *ai* (Cupa și Lugunța, mai rar în celelalte comune) 13, 15/55, 2/62 etc.; *l'ă* și *l'*. **Ac. masc.** *la* (forma normală), *ay* și *u* (numai în Țârnareca). *Tsel piducl'u ay băgară tru ună căzani; tăl' ară treț bivul' şu sândzili... ay dunară, şu -ay turiră tru căzani. Piduc'l'ul ay bițu sândzili... poia ay tăl' ară piduc'l'ul, ay biliră şu -ay zăcătșiră tru sucac* (păduchele acela îl puseră într'un cazan; junghiară trei bivoli și sângele... îl adunară, și-l vărsară în cazan. Păduchele îl bău sângele... apoi îl tăiară păduchele, îl beliră și-l atârnară în drum), 2/67. **Ac. fem.** *ay*, *u* și *uă*. *Ay antribară* 26/64,

17/73 etc. *L-u dusi* (le-o duse) 6/37, cf. 14/34 etc. *Fitșoru lu lămăia u vizu* 21/39. **Nom. pl.** masc. *iel'*, (în Liumnița) *ial'*; fem. *iali* 8/66. **Dat.** (forma accentuată) *lă iel'* (lă ial'), *lă iali*. *Lă ial' lă si biă multă apu* 2/74 (forma atonă) *la*, *lă*. **Ac. masc.** *l'a*, *-l'*, fem. *li*. — Din lat. **illus*, -a, -um, (arom. *el*).

Îélă f. v. *elă*.

Îelitșea f. Brăduleț. — Din bg. *elička*.

Îemîș pl. Fructe. [Și: *imîș* pl.]. — Din tc. *jemiș*.

Îer a. Fier. *Pristi puntea di ier* (peste puntea de fier) 1/17. [Plur. *iară* și *ierur* 39/40. Și: (Țârnareca). **h'er** a. 13/67. **Derivat**: *ierăr* m. = fierar]. — Din lat. *ferrum*, (arom. *h'er*).

Îer pr. Fiecare. *Îer zuuă vinea la noi* (în fiecare zi venea la noi). *Îer-tse* (orice); *ier-cari* (oricare). [Intrebuințat foarte des și sub forma prescurtată: e pr. *La e pașt și crătșun dădea la sirumăș* (la orice paște și crăciun dedea la săraci) 2/46. *Cătșo să mănâncă e seră căti un cal* 9/9. *E săptămônă* (în fiecare săptămână) 1/42, cf. 41/65; i pr. *I zuuă la duchian șide* (în fiecare zi ședea la prăvălie) 1/16. — Din tc. *her*.

Îerăr m. v. *ier*.

Îerb vb. III. Fierb. *Anuntru veau 40 di noatiș cari si ierbeau* 5/77. *Ună tse la iarsi* 20/32. *Ama*

l'-u iârseş 865. *Că iert ăi* (e ca fier) 619. [C o m p u s (cu pref.) *zăierb* (ză + ierb) vb. III. = încep să fierb. *Turea-l' apă ză-îartă* (toarnă-i apă fiartă) 8/16. D e r i v a t e: *iărbiri* f. = fierbere; *iert, iartă* adj. = fier. *Carni iartă* = carne fiartă; *iertură* f. = fier-tură. — Din lat. *fërvo*, -*ere*, (arom. *herbu*).

Ieri adv. Ieri (auzit în Țârna-reca). — Din lat. *hērī*, (arom. *ajeri*).

Ierip f. (plur. dela *iaripă*). *Ierip si ai, di ȳa nu pots scăpari* (aripi să ai și de aici nu poți să scapi). Com. N. T., cf. *aripă*.

Iernărés, -ească adj. } v. *iarnă*.
Iernătie a. }

Iért vb. I. v. *l'ert*.

²*Iért* adj. } v. *ierb*.
Iertură f. }

Iés vb. IV. *Ies. Ca si iasă, ună-ș-ună si l'-u dai cartea* (când o să iasă...) 14/42. *Șărpili ișe* 1/76. *Ișots morts* 435. *Ișă* 8/40. *Ari ișot* 6/38: *Ies ăn cap* = o duc la capăt, 156. [Și: (în Liumnița) *iăs* vb. IV. Imperf. *ișam* și *ieșam*. D e r i v a t e: *ișori* f. = ieșire; *Dintru si poată ișori* (ca să poată ieși) B. 8; *ișot* (negativ: *niișot*, -ă) adj. = ieșit; *Bubili ișoti* (viermi de m. ieșiți) B. 5; *Au rămas niișoti* ib. C o m p u s: (cu pref.) *priiēs* (pri + iēs) vb. IV. = răsar din pământ, răsar a doua oară. *Nu ieș bureati si priiēș* (nu ești burete să

răsari) 595]. — Din lat. *exeo*, -*ire*. (arom. *es*).

Iestu pron. (Numai în Țârna-reca, încolo *tsista*). Acest. *Dats-l' a lă iestu ȳom tânti pari* (dați-i acestui om atâtea parale) 7/65. *Cu iastă sibepe* 26/64, cf. 17/65, 68. *Etu, tru iastă casă șadi mușata loclui* (iată în casa aceasta locuște frumoasa pământului) 28/65. *Bra cal, tse-i iasta di tini* 17/68. — Din lat. **istus*, -*a*, -*ud*, (arom. *aistu*).

Ieză v. *heza*.

Iézer m. Lac. — Din bg. *ezero*.

Iftibăr a. Cinste, vază, considerație. *Iftibaru cu pari nu si cumpără* (cinstea nu se cumpără cu bani) 300 cf. 299. [Și: *ihtibăr* a. D e r i v a t: *ihtibărós*, -oasă adj. cinstit]. — Din tc. *ihtibar*, (arom. *ihtibare*).

Ignát. Ziua sfântului Ignat, Com. C. I.

Ihtibăr a. } v. *iftibar*.
Ihtibărós, -oasă adj. }

Ihtiză f. Nevoie. *La ihtiză si cunoaști priiatilu* (la nevoie se cunoaște prietenul) 301. [D e r i v a t: *ihtizaliȳa* (mbg. *ihtizalȳa*, tc.) adj. = trebuincios, necesar. *Vearnicu priiatil ăi mai ihtizaliȳa* 590]. — Din tc. *ihtiza*, (arom. *ihtizae*).

Ihtizaliȳa adj. v. *ihtiza*.

Il' m. Fiu. *Ună bābă moașă aș vut-au... doȳi il'* 1/62. *Il'-su* (fiu-său) 29. *Il'uli!* (fiule) 3/43, cf. 1/54, 7/37, 12/58, cf. 26/65,

9/51. [Și: (Țarnareca) h'il' m.].
— Din lat. *filius*, -um, (arom. *hil'*).

Îl'ă f. Fiică. *Sam il'ă-ta tsea bună* (sânt fiică-ta cea bună) 12/58. [Și: h'il'ă f. (în Țarnareca). Plur. *il'ă*]. — Din lat. *filia*, -am, (arom. *h'il'e*).

Îli conj. Sau. *Nu rudeă vrin fîșor, ili vrină feată* 1/92. *Dali... ili sau... sau... Cafcu țșorop tser tu Itu Dali roși ili morchi* cf. 4/IX]. — Din bg. *ili*.

Iljân a. Lighian, ALR. 3935. — Din tc. *legen*, (arom. *liyene*).

Ililîga f. Cuvântul cu care se începe o zicătoare de joc copilăresc: *ililîga, pipilîga, dumuzăre, ducutăre, vâistram drôguman țșili-bîja rusulîja tâmbeg*. Com. T. P.

Ilîz adv. v. *aliz*.

Imân a. Lege, credință (mai mult în înjurături) *fută-ts imanu di coriîni*, ALR. 4918. — Din tc. *iman*.

Imănă f. Avere, stare. *Tucu cu imañă fost-ay* 1/60. cf. 436. [Și: imaîni f. *Ra un chiaia cari veă multă imaîni*, 1/40]. — Din bg. *imanje*.

Imăîni f. v. *imañă*.

Imbôl m. v. *îambol*.

Imîr a. Voie, permisiune. *Ampî-rātu... veă lat imîr* 4/34.

Imêș pl. v. *îemiș*.

Îmnu vb. I. v. *amnu*.

In vb. IV. v. *vîn*.

Înămă f. Inimă (întrebuițat numai în unele expresii, încolo

numai *buric*). *Al' rupsi înăma* (îi sfășie inima) 304. *Ari cucot la înămă*, se zice pentru oamenii întreprinzători 170. Cf. 444. [Și: înimă f. Derivate: înămîțscă s. f. (dim.); înămós, -ă adj. = inimos]. — Din lat. *anima*, -am, (arom. *inimă*).

Înămîțscă s. f. }
Înămós, -ă adj. } v. *înămă*.

Inât m. Necaz, *Tșișta doil' ray em cu inat, em linoș* 1/44, cf. 15/24, 10/61. *Cats inat* (prind necaz pe cineva). — Din tc. *inad*, (arom. *inate*).

²Încă adv. v. *ancă*.

Încă f. Pâlnie. *Anvitsătura nu si tureaști cu inca 'n-ureac'i* 869. | (Fig.) Cap, căpățână. *Dișartă încă* (cap prost, cap sec) 205. — Din bg. *inka*.

Îngă adv. v. *ancă*.

Îngulă f. (Int.) v. *îangulă*.

Înimă f. v. *înămă*.

Inmărós, -oasă adj, v. *mari*.

Insân m. Lume. *Tot însanu cola si dunô* (toată lumea se adună acolo) cf. 13/66. [Și: isân m. 12/60]. — Din tc. *insan*.

Întru vb. I. v. *antru*.

Îo pron. pers. Eu. *Îo s-mi duc* 13/12 cf. 9/33. *Noi vizum că pir șa tricù* 4/36. *S-nă ubidim căsmētu* (Să ne încercăm norocul) 3/9 etc. (Plur. *noi*, în Liunmița *nuăi*). — Din lat. *ego* (arom. *îo*).

Îoe adv. (Numai în expresia) *Ioc si ti fats di șa*, (să pieri, să

dispari dinaintea mea). *Ia cătşuŭa si-u aflîş, ia ioc si ti fats di ŭa.* 4/35 cf. 988. — Din tc. *jok*.

Iôndză f. Lucernă, ALR. 5253. [Derivat: **jundzişti** f. = luncerişte, ib. 5254.

Iofurt a. Iaurt. Com. G. D. — Din tc. *jogurt*.

Ir a. Aşa răsucită din mai multe fire, (ALR. 5758), cf. *atsă*. [La plur. şi în sens fig.: *Iri, iri în tricû prin snagă* (mi-au trecut fiori prin corp)] 302. [Şi: *h'ir* a. Derivat: **irtşûc** m. (dim.)]. — Din lat. *filum*, (arom. *h'ir*).

Irbitsă f. v. *Iribitsă*.

Îri vb. v. *sam*.

Iribitsă f. (Oşani). Potârniche. [(Aiurea) şi: *irbitsă* f. Com. C. I.]. — Din bg. *erebica*.

Irimiŭa Intăiu Mai. De «*irimiŭe*» nu se lucrează; este sărbătoarea şerpilor. Românii din Oşani ies la câmp cu fiare, pe care le ciocnesc, ca să se sperie şerpii. Com. Gh. T. [Şi: *irmii*].

Iripăt, -ă adj. v. *ierip*.

Irlés vb. IV. (Refl., despre animale). A se împreuna, a se mârli. Com. G. D. [Derivate: **irlîri** f. = împreunare, mârliŭe; **irlît**, -ă adj. = împreunat, mârliŭit, id.].

Irlîri f. } v. *irles*.
Irlît, -ă adj. }

Irmén m. Armean. [Derivat: **irminés**, -eaceă adj. armeanesc]. — Din tc. *Ermen*.

Irmîj v. *irimiŭa*.

Irmilqe m. Monedă de douăzeci parale, i c u s a r. *Dunq căti vrin irmilqe* 29/40, cf. 303, 1/53. — Din tc. *Iermilyk*.

Irmínés, -eaceă adj. v. *irmen*.

Irtşûc m. v. *ir*.

Îruşi a. Năvală. *Fac iruşi* = dau năvală. *Ca fesiră iruşi diună-ură* 17/4. — Din tc. *juruş*.

Iş... iş... iş! Interj. cu care se alungă găinile. ALR. 5699.

Îşala (Turcism). Să trăiască! *Işala-maşala* = id. — Din tc. *işalah*.

Isân m. v. *insan*.

Isăp a. Socoteală. *Priiatilocu priiatiloc, ma isăpu duşmăneaşti* 592, cf. 305, 306. — Din tc. *esap*.

Iscăd vb. II.

Iseădeări f.

Iseăzătûră f.

Iseăzût, -ă adj.

v. *scad*.

Îsehi-Cupa N. loc. (Cupa).

Îseră f. Scânteie. *Sări ună iscră pi cal* 38/65 cf. 3/77, *36. *Iscri lasă din cupiti* 974. — Din bg. *iskra*.

Isja N. de pers. Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 17.

Isnâf a. Corporaţiune, esnaf. Com. G. D. — Din tc. *esnaf*.

Işqri f.

Işqt, -ă adj. } v. *ies*.

Ispriminés vb. IV. v. *primines*.

Isşătăjés vb. VI. Isprăvesc de plimbat, (refl.) mă satur de plimbat, (fig.) isprăvesc de făcut treaba în closet. Cf. şătăjés. — Din bg. *isšetam*.

Isticli adv. 1. Intr'adins. *Isticli ău feasi treasta* (asta a făcut-o într'adins). | 2. Adevărat. *Isticli-i?* (adevărat este?) Com. C. I. — Din mbg. *istikle*.

Istina adv. Adevărat, într'adevăr. *Tărtșă că istina mozăcu al' veă pricurat* (credea că într'adevăr...) 17/72 cf. 36/51, 7/18. [Derivat: *istinie*]. — Din bg. *istina*.

Istinie adv. v. *istina*.

Istribés vb. Curăț. Com. T. P. — Din mbg. *trebam* (*istrebam*).

Istum adv. Tocmai. *Istum ăo vini, ăala și ăel* (tocmai când venii eu, iată-l și el). Com. C. I. — Din mbg. *istum*.

Ităc a. Pârlog la urs. Cf. pârloc. ALR. 4963. — Din tc. *jatak*.

Itim m. Moștenitor, ALR. 2715.

İtru, -ă adj. Șiret, deștept, viclean. *Tser să ăeș itru di să cats și tu peșt* (trebuie să fii șiret ca să prinzi pești) 4/13. *Maî bun dușman itru di cõt priătil budalò* 244. Cf. 6/44, 22/72. [Derivat: *itreătsă* f. = deșteptăciune, șiretenie. *Cu itrețsa lui căzândisi multi pări* (cu deșteptăciunea lui câștigă multe parale) 15/24. — Din bg. *hitro*.

İtș adv. De loc. *İtș nu rudeă vrin fitșor ili vrină fetă* (de loc nu nașteea...) 1/92, cf. 5/13 etc. — Din tc. *hič*.

İu adv. v. *îundi*.

İuă pron. pers. v. *ăo*.

İubăr m. Netot, prost. *Tse ti tșudeș șa ca ăubăr* (ce te miri așa ca un prost). Com. T. P.

İúda Trădător.

İumbrúchi f. (Țârnareca). Vamă. Com. I. T. [Și: *ghiúmbrúchi* f.]. — Din tc. *gümruk*. (<gr. *κομμέριον* < lat. *commercium*), arom. *îumbruk'e*.

İuń a. Lâna mieilor care se tund de obicei de Sf. Maria. Com. C. I.

İunăc (In Țârnareca) adj. viteaz, voinic. Cf. j u n i. *Șu ăel ăi ăunac ca tini* (și el este voinic ca tine) 26/68. — Din bg. *jonak*.

İúndi adv. Unde. *İúndi si află tari scand* (unde să găsească un astfel de scaun) 2/48, cf. 13/51, 1/12, 19/7. *Žunsi ăn cătun ăundi veă un... murar*. || (Cu întreb. de pron. relat.). *Vizú un șărpi ăundi si triculeă sub ună ropă* 1/76. [Și: *ău* (Țârnareca) adv. *Flă mă-sa pitru cāl'ur ău tsireă pări* 10/65, cf. 6/67. etc. Compose: *ăundivă*, (Țârnareca) *ăuvă* adv. *S-la trimeată ăundivă* (să-l trimeată undeva)]. — Din *ău* și *unde*.

İundivă adv. v. *ăundi*.

İundžiști f. v. *ăondžă*.

İurgán a. Plapomă. Com. H. I. — Din tc. *jorgan*, (arom. *iurgane*).

İuvă adv. v. *ăundi*.

İvrúscă Nume de plantă.

İzbă f. Pimniță. *Trupurli li tureă ăn izbă* (corpurile le puneă în pimniță) 14/77. — Din bg. *izba*.

Izbât vb. III, v. *bat*.

Izdiîes vb. IV. Trag de moarte.
Izdiîaşti di moarti, ALR. 4170.
Cf. *izdiînes*.

Izdiînés vb. IV. v. *diîes*.

Izdûc vb. III. Duc peste tot;
isprăvesc de dus. [Derivate:
izdûs, -ă adj. dus de tot; *izdûtsiri*
f.]. — Din *duc* (pref. *iz-*).

Izdûn vb. I, v. *dun*.

Izgustés vb. IV. v. *gustes*.

Izgutşulés vb. IV, (refl.). Mă ud
până în piele, mă ud bine. [Deri-
vat: *izgutşulît*, -ă adj. = udat
peste tot].

Izgutşulît, -ă adj. v. *izgutşules*.

Izin a. Voie, permisiune. *Dq- ũ*
izin să mi duc căsă (dă-mi voie să
mă duc acasă) 8/11. [Şi: *izîni*
f. 4/80]. — Din tc. *izin*.

Izîni f. v. *izin*.

Izláz a. Izlaz (pentru vara, pri-
măvara), ALR. 5260. Şi: *jazláz*
ib. 5358. Dacor.

Izmét a. Serviciu. *Si-ts plătim*
izmētu (o să-ţi plătim pentru ser-
viciul) 4/52. [Derivate: *izmi-*
ehjâr (bg. *izmekjar*) m. = ser-
vitor, slugă. *A izmichjâruli mey,*
tsi-Ń dăraş, Ńi nicaş mul' area 24/8;
izmiechjâritsă f. = servitoare cf.
3/29, etc.]. — Din tc. *hizmet*.

Izmétur vb. I. v. *metur*.

Izmiechjâr m. } v. *izmet*.
Izmiechjâritsă f. }

Izminúşcă f. v. *izmeani*.

Izmír m. Nume de plantă. Com.
H. I.

Izruşqs vb. IV. v. *ruşqs*.

Izúng vb. III. v. *ung*.

Izvinít, -ă adj. Scrintit *pîşoru Ń-u*
izvinít (picioarul îmi este scrintit).
ALR. 1642. — Derivat din *vindă*?

Izvînt vb. I. Zvânt. *Cămeşili la*
vînt si izvîntă, ALR. 3384. [De-
rivat: *izvîntát*, -ă adj. = zvân-
tat; *izvîntári* f. zvântare. *Izvin-*
tarea]. B. 4. — Din lat. **exvento*,
-are, cu substituire de prefix.

Izvîntári f. } v. *izvînt*.
Izvîntát, -ă adj. }

Izvoáră N. loc. (Cf. Capidan,
Meglenoromânii, I, 20).

Izvoárcă f. v. *izvor*.

Izvór a. Izvor (întrebuinţat foarte
des ca nume de loc): *Izvoru* (Oşani,
Cupa), *Izvoară* (Cupa), *Izvoa-*
răli-mătşcati (Oşani), *Izvoarăli-mi-*
nuti (Oşani), *Izvoru-ghjuptses* (Nân-
ta). [Diminutive: *izvoárcă*
f. = izvor. *La izvoarca ratsi* 1/X.
cf. 7/69; *izvuráchi* m. (Ţarna-
reca) = izvor. *La izvurachilu tsel*
ratsi. 15/64]. — Din paleosl. *iz-*
vorŭ, (arom. *izvur*).

Izvuráchi f. v. *izvor*.

J

Jábă f. (La Oşani). Broască cf.
broască-din-apu. *Jaba ră-*
căşaşti (broasca căraie). Com. I. L.
[Derivat: *jăbítşcă* f. (dim.);
jibinác m. = mătasea broaştei,
ALR. 2509]. — Din bg. *žaba*.

Jăbítşcă f. v. *jabă*.

Izbât vb. III, v. *bat*.

Izdiîes vb. IV. Trag de moarte.
Izdiîaşti di moarti, ALR. 4170.
Cf. *izdiînes*.

Izdiînés vb. IV. v. *diîes*.

Izdûe vb. III. Duc peste tot;
isprăvesc de dus. [Derivate:
izdûs, -ă adj. dus de tot; *izdûtsiri*
f.]. — Din *duc* (pref. *iz-*).

Izdûn vb. I, v. *dun*.

Izgustés vb. IV. v. *gustes*.

Izgutşulés vb. IV, (refl.). Mă ud
până în piele, mă ud bine. [Deri-
vat: *izgutşulît*, -ă adj. = udat
peste tot].

Izgutşulît, -ă adj. v. *izgutşules*.

Izin a. Voie, permisiune. *Dq- ũ*
izin să mi duc căsă (dă-mi voie să
mă duc acasă) 8/11. [Şi: *izîni*
f. 4/80]. — Din tc. *izin*.

Izîni f. v. *izin*.

Izláz a. Izlaz (pentru vara, pri-
măvara), ALR. 5260. Şi: *jazláz*
ib. 5358. Dacor.

Izmét a. Serviciu. *Si-ts plătim*
izmētu (o să-ţi plătim pentru ser-
viciul) 4/52. [Derivate: *izmi-*
ehjâr (bg. *izmekjar*) m. = ser-
vitor, slugă. *A izmichjâruli mey,*
tsi-ŭ dăraş, ŭi nicaş mul' area 24/8;
izmiechjâritsă f. = servitoare cf.
3/29, etc.]. — Din tc. *hizmet*.

Izmétur vb. I. v. *metur*.

Izmiechjâr m. } v. *izmet*.
Izmiechjâritsă f. }

Izminúşcă f. v. *izmeani*.

Izmír m. Nume de plantă. Com.
H. I.

Izruşqs vb. IV. v. *ruşqs*.

Izúng vb. III. v. *ung*.

Izvinít, -ă adj. Scrintit *pîşoru ŭ-u*
izvinít (piciorul îmi este scrintit).
ALR. 1642. — Derivat din *vină*?

Izvînt vb. I. Zvânt. *Cămeşili la*
vînt si izvîntă, ALR. 3384. [De-
rivat: *izvîntăt*, -ă adj. = zvân-
tat; *izvîntări* f. zvântare. *Izvin-*
tarea]. B. 4. — Din lat. **exvento*,
-are, cu substituire de prefix.

Izvîntări f. } v. *izvînt*.
Izvîntăt, -ă adj. }

Izvoáră N. loc. (Cf. Capidan,
Meglenoromânii, I, 20).

Izvoárcă f. v. *izvor*.

Izvór a. Izvor (întrebuinţat foarte
des ca nume de loc): *Izvoru* (Oşani,
Cupa), *Izvoară* (Cupa), *Izvoa-*
răli-măţscati (Oşani), *Izvoarăli-mi-*
nuti (Oşani), *Izvoru-ghjuptses* (Nân-
ta). [Diminutive: *izvoárcă*
f. = izvor. *La izvoarca ratsi* 1/X.
cf. 7/69; *izvuráchi* m. (Ţarna-
reca) = izvor. *La izvurachilu tsel*
ratsi. 15/64]. — Din paleosl. *iz-*
vorŭ, (arom. *izvur*).

Izvuráchi f. v. *izvor*.

J

Jábă f. (La Oşani). Broască cf.
broască-din-apu. *Jaba ră-*
căşaşti (broasca căraie). Com. I. L.
[Derivat: *jăbítşcă* f. (dim.);
jibinác m. = mătasea broaştei,
ALR. 2509]. — Din bg. *žaba*.

Jăbítşcă f. v. *jabă*.

Jacă Nume de câine.

Jăgól (pl. *jăgol'*, *jăgoal'ă* și *ju-goal'ă*). Țepuși de lemn care se pun la jug, în dreapta și în stânga capului boului, spre a-l fixa. Poliță la plug, ALR. 5602. Când boul nu face nimic și dă cu capul în dreapta și în stânga, se zice că *rupi jāgol'*, de aici apoi fig. *frōng jāgol'* sau *rup jāgol'* (nu fac nimic, taiu câinilor frunze). — Din bg. *žegāl*, id.

Jājil' a. v. *jal'*.

Jal' a. Necaz, mânie, durere. *Si-ń la scot jal'u pri tini* (o să-mi scot necazul pe tine). Com. C. I. [Și: *jājil'* a. Derivat: *jălės* vb. = jelesc. Compus: (cu pref. *prijălės* (pri + jălės) vb. IV =) jelesc dar nu tocmai mult. *Nu-ń-si prijălești s-la dau* (nu-mi vine să-l dau)]. — Din paleosl. *žalī*, (arom. *jale*).

Jāl'că f. v. *jel'că*.

Jălės vb. IV. v. *jal'*.

Jar m. Jar. *Ĵara cu dintsil' s-la leaĵi si nu ti viruĵes* 923. [Derivat: *ĵārqs* vb. IV. = prăjesc pe jar]. — Din paleosl. *žarū*, (arom. *jar*).

Jārqs vb. IV. v. *jar*.

Jégavitsă f. Urechelniță. Se mai numește și foarfică. Com. I. L. — Din mbg. *žegavica*.

Jégli (pl.). Resteu dintr'o parte și alta a jugului cu care se închide deschizătura pe unde trece capul boului. (Cf. Capidan, *Megleno-românii*, I, 51). Cf. *jăgol*.

Jél'că f. Broască țestoasă; uimă, boală după ureche, ALR. 1630. Cf. *broască - cu - samar*. *Ploață disupră, ploață dijos ăn mējłuc răzint* (= jel'că) *37. *Ĵel'că la-gușă* = boală. [Și: (Liumnița), *jėjeă* (pl. *jeĵts*), ALR. 117; *jal'că* f.]. — Din bg. *želka*.

Jibinăe m. v. *jabă*.

Jigăvină f. Râgăială. *Ań vin jigăviń* (îmi vin râgăeli) ALR. 2105. — Din mbg. *žegavina*.

Jignės vb. IV. Dau în ceva, lovesc, ating. *Si-u jigneș uneac* 4/39, cf. 5, 6/39. [Derivat: *jigniri* f. = lovire; *jignit*, -ă adj. = lovită, atinsă. Compus: (cu pref.) *năjignės* (nă + jignes) vb. IV = (despre mustăți) încolțesc *Aĵi năjignes mustătsăli* (îi încolțesc mustățile). ALR. 2131]. — Din bg. *žegam*.

Jigniri f.

Jignit, -ă adj. } v. *jignes*.

Jilăndréts m. Stomacul pasărilor, pipotă. *Tsela unu la veă lat căpu; ară tsela lăntu la veă lat jilăndretsu*. [Și: *jilindrěts* m.]. — Din bg. (dial.) *želāndec*. (bg. *želud* și *želudec*).

Jilindrěts m. v. *jilāndrets*.

Jimi v. *jimito*.

Jimităti f. Jumătate. *Tsela jimităti di ūom lăgō* 10/19, cf. 16/32, 7/4. [Și: (arom.) *džumitătē* f. 30/65. Derivat: *jimitie*, -ă. Com. G. D. Cf. arom. *džu-mitic*].

Jimiti v. *jimito*.

Jimitie, -ă adj. v. *jimitati*.

Jimito interj. Zău, numai, atâta numai. *Nu voi pâri si-n daĭ, jimito, zisi fitșoru* 6/78. [Și: *jimiti* interj. *Jimiti con doarmi, nu mănancă* (zău, numai când doarme nu mănâncă)]. — Din mbg. *jimi*, *jimito* (bg. *živ-mi*).

Jir m. Ghindă cf. *63. [Derivat: *jireășcă* f. = semn, negel. *Ună jirească ai pri ubraz* (un semn ai pe obraz). Com. N. T. *Cu jirească* (vărgat), ALR. 1489]. — Din bg. *žir*.

Jireaghia f. Jirebie, ALR. 5878. *Coti jireaghia di tort ai?* Com. N. T. — Din paleosl *žrëbij*, (arom. *jireagl'e*).

Jireășcă f. v. *jir*.

Jlăbină f. Gingie, ALR. 86. — Din bg. *slabină?*

Joc vb. I. Joc, dansez. *Cătsară să jocă* (se prinseră să joace) 25/4. *Al' joacă calu* = are trecere mare 72, cf. 313. *Ca pri pâr'l'ă la joacă* (îl duce de nas) 513 cf. 919. [Și: *juće* vb. I., (Liumnița) *juăc* vb. I. Derivate: *jucări* f., *jucător* m., *jucătură* f. Com. G. D., *jucăreal'că* (pl. *jucăreal'chi*) = jucărie, 317. Compus: (cu pref.), *răzjoc* (răz + joc) vb. I. (după bg. *razigravama*) = mă pun pe joc, încep să joc, (trans.) fac pe altul să joace. *Con să zăsfireș, toată lumea să răzjocă* (când vei începe să cânti, toată lumea o să înceapă

să joace) 11/6, cf. 16/6 etc.]. — Din lat. **jōco*, -are, (arom. *ģoc*).

²**Joe** a. Joc. — Din lat. *jocus*, (arom. *ģoc*).

Joĭ m. Joi. *Joĭ aĭ păzăriștea ăñ Ghivghiliă*. [Derivat: *jōieă* f. = numele vacii care s'a născut joia]. — Din lat. *Jōvis* (*dies*), (arom. *ģoĭ*).

Jōieă f. v. *joĭ*.

Jos adv. Jos. [Mai mult în unire cu prep.: di, la, ăñ) *Dijos* (arom. *di-ghjos*) (jos, în jos). *Iar dijos rau doĭ primatar* 9/71. *Ia si dusi dijos* 43/40, cf. 21/8, 3/24 etc. *Dijuăs* (Liumnița, Cupa), *Dinjuăs* (ib.). *Șărpili ișe dinjuăs* 1/76. *Dighjōs* = jos (Țârnareca). *Ăñjōs* (jos). *Ligats-mi mini di fuărtămă și dats-mi ăñjos* 2/74. *Si feasi dă la tot ăñ jos* = se făcu de rușine 251. *Njos* (jos), 494. *Ănghjōs* (Țârnareca). *Feata nu si dipună ănghjōs*, 21/64. *Lănjōs* jos, în jos, (în Țârnareca) *lănghjōs*: *Feata cădzū lănghjōs*, 14/67. — Din lat. *deosum* (deor-sum), (arom. *ngos*).

Juăc vb. I. v. *joc*.

Juăs adv. v. *dijos*.

Jucăreal'că f. v. *joc*.

Jucări f.

Jucător m. } v. *joc*.

Jucătură f. }

Judėts a. Judecată, tribunal. *S-nă dutsim la judets*. Com. C. I. — Din lat. *jūdicium*, (arom. *ģudets*).

Jūdic vb. I. Judec. Cf. *să des* *Nu puteă si-l' judică* 12/65, cf.

15/77. [Derivate: **judicări** f. = judecare; **judicăt**, -ă adj.; **judicătă** f. = județ; *Tot cu judicata-i* = tot pe la județ este 318]. — Din lat. *judico*, -are, (arom. *ġudic*).

Judicări f.

Judicăt, -ă adj. } v. *judic*.

Judicătă f.

Jug a. **Jug**. *Si ve pus ăñ jug* 13/5. *Jug cumpărai ancă boi și lañtsă* 319. — Din lat. *jūgum*, (arom. *ġug*).

Jugăstră v. *jugastru*.

Jugăstru m. *Jugastru. Viză un bunăr sub un jugastru* 2/73. [Și: **jugăstur** m., **jugăstură** f. ALR. 1934; **džugăstru**, **džugrástu** m.]. — Din lat. **jugaster*, -astrum, (arom. *ġugastru*).

Jugăstur m. v. *jugastru*.

Jugoălă f. pl. v. *jăgol*.

June m. Bou tânăr, între 3-4 ani, **junc**, ALR. 1080. *Juncu nostru la 'nvoitșom la ararea*. Com. C. I. [Diminutiv: **juneătș** m. *Juncatșu nostru la deadim la păstirea*, id.]. — Din lat. *jūvēncus*, -um, (arom. *ġungu*).

Juneătș m. v. *junc*.

Juneápin m. **Juneapăn** cf. s m ăreacă (păstrat numai ca n. de loc. în Oșani). Com. G. D. — Din lat. *juniġperus*, -um, (arom. *ġuneapin*).

Juneătșă f. v. *juni*.

Jung vb. (intr.) **Ajung**. *Junsi ăñ un cătun. Și fumu junsi până la domnu* 10/71, (Trans.). *Nu-u pută junziri*, 13/69. | **Ajung**, devin.

Di ġundi raġ fucaraj, junsiră di tšurbadžii mai tšurbadžii (de unde erau săraci, deveniră oameni cu stare) 19/7. [Derivate: **júnziri** f., **juns**, -ă adj. = ajuns, venit. Compus: (cu pref.) **prijung** (pri + jung) vb. III. (trans.) = ajung pe cineva. *Iel xi zgărpi ca si la prijungă* (dădu fuga ca să-l ajungă) 10/55]. — Din lat. *adjungo*, -ere, (arom. *aġungu*).

Júngl'u vb. I. **Injunghiu**, taiu. *Si jungl'iș ună goscă* (să tai o găscă) 6/55. *Si la jungl'om* (o să-l junghiem) 7/7. *Am jungl'at tsin-xots di onș* 18/7. *Ve jungl'at* 14/28, cf. *61. [Și: (Lugunța) **júngl'um** vb. I. *Tucu să ti jungl'um* 4/85 cf. 4/52; **jungl'ăm** vb. I. *Ai stoi, si-ts jungl'ăm un bou* 4/32, cf. 19/32. *Añ jungl'ăș* (în text greșit: *junglăș*) *găl'ina...* «bun, si-u jungl'ăm» și *cătsq aġ jungl'o* 8/84. Derivate: **jungl'ári** f., **jungl'at**, -ă adj. = junghiat. *Un bil'uc di ȳamv jungl'ats* 17/7, cf. 10/23]. — Din lat. *jūgūlo*, -are, (arom. *mi-nġungl'e*).

Jungl'ári f.

Jungl'át, -ă adj. } v. *junglu*.

Júngl'um vb. I.

Júni i. adj. Tânăr (cu acest înțeles foarte rar întrebuințat), tare, puternic, voinic, viteaz. *Vizură fițșoru că cota ăi juni* (... este așa de voinic) 7/56, cf. 26/40, 22/55. || 2. Subst. Mire, tânăr însurat. *Con na măritom, la spilom junili* (când ne mărităm, spălăm

pe mire) 8/38. [Derivate: **junil'ă** f. = putere, forță, voinicie, vitejie, 310, 311. **juneâtsă** f. = **junil'ă**. Cum *putuș, frâti, si fats cota juneatsă?* 26/40]. — Din lat. *jūvenis*, (arom. *gone*).

Junil'ă f. v. *juni*.

Juns, -ă adj. } v. *jung*.

Júnziri f. }

Juóe vb. I. v. *joc*.

Jur vb. I. Jur. [Derivate: **jurát** a. = jurământ. *Laî jurat* (m'am jurat.); **jurámint**, **jurimint**, **jurumint**, (< lat. *jūramentum*) a. = jurământ. *Cată din jurumint să nu ieș*, 8/25. | Compus: (cu pref.) **prijúr** (pri + jur) vb. I. = conjur. *Si prijuró pri tată-su* (s'a jurat pe tatăl său). Com. I. L.]. — Din lat. *jūro*, -are, (arom. *gur*).

Jurámint a. } v. *jur*.

Jurát, -ă }

Júri Nume de bou. Cf. *joi că*.

Jurimint } a. v. *jur*.

Jurumint }

Jut vb. I. Ajut. *Al' jută pustu* = îl ajută norocul, 320. [Derivate: **jutári** f. = ajutor. Com. G. D. **jutór** (< lat. *adjutorium*) = ajutor]. — Din lat. *adjūto*, -are, (arom. *ağut*).

Jutári f. } v. *jut*.

Jutór a. }

L

L
L' } pr. v. *ieł, ia*.
La }

²**La** prep. 1. *La. La tini* 16/9; *Lă mini* 13/65 cf. 18/9, 6/65 etc. || 2. (Corespunde lui «a» în expresia: miroase a ceva). *La ieł miruseaști la bătizat uom* (miroase a om botezat) 8/80. *Miruseaști lă scrum, la but* (miroase a scrum, a floare). *Nu-i la bun* (nu-i a bună). Com. G. D. || 3. Exprimă dativul la nume. *La pădăr ăi ra frică* (pădarului îi era frică) 11/10. *Să-ń spună la mini* (mie). *La ieł miruseaști* (lui îi miroase...) 8/80. [Și: *lă* prep.]. — Din lat. *illac-ad*, (arom. *la*).

Lă prep. v. *la*.

Lăbăv, -ă adj. v. *labov*.

Lăbov, -ă adj. Care nu este bine strâns, lăbărțat. Com. G. D. [Și: **lăbăv**, -ă adj.]. — Din bg. *labov*.

Lac a. Lac. [Diminutiv: **lăetșúe** m. Com. G. D.]. — Din lat. *lacus*, -um, (arom. *lac*).

Lacărdiă f. Vorbă, cuvânt. *Mari mutșcată ng'ită, mari lacărdiă nu greă*. [Și: **lăcărdiă** f.]. — Din tc. *lakyrdy*.

Lăcărdiă f. v. *lacărdiă*.

Lăerătór, -toari adj. v. *lucru*.

Lăerimă (pl. *lacrim* și *locrum*) f. Lacrimă. *Zăplonzi să cadă lacrimli talî la mini* 8/1. *Și căzură lacrăm* 9/1 cf. 11/28. *Locrum* 342. *Lacrima-niveastăł'ă* (nume de plantă). [Derivate: **lăerimós**, -ă adj. = lacrimos; **lăeriméz** (< lat. *lacrimo*, -are) vb. I. = lacrimez]. — Din lat. *lacrima*, -am, (arom. *lacrimă*).

pe mire) 8/38. [Derivate: **junil'ă** f. = putere, forță, voinicie, vitejie, 310, 311. **juneâtsă** f. = **junil'ă**. Cum *putuș, frâti, si fats cota juneatsă?* 26/40]. — Din lat. *jūvenis*, (arom. *gone*).

Junil'ă f. v. *juni*.

Juns, -ă adj.

Júnziri f. } v. *jung*.

Juóe vb. I. v. *joc*.

Jur vb. I. Jur. [Derivate: **jurát** a. = jurământ. *Laî jurat* (m'am jurat.); **jurámint**, **jurimint**, **jurumint**, (< lat. *jūramentum*) a. = jurământ. *Cată din jurumint să nu ieș*, 8/25. | Compus: (cu pref.) **prijúr** (pri + jur) vb. I. = conjur. *Si prijuró pri tată-su* (s'a jurat pe tatăl său). Com. I. L.]. — Din lat. *jūro*, -are, (arom. *gur*).

Jurámint a. }

Jurát, -ă } v. *jur*.

Júri Nume de bou. Cf. *joi că*.

Jurimint }

Jurumint } a. v. *jur*.

Jut vb. I. Ajut. *Al' jută pustu* = îl ajută norocul, 320. [Derivate: **jutári** f. = ajutor. Com. G. D. **jutór** (< lat. *adjutorium*) = ajutor]. — Din lat. *adjūto*, -are, (arom. *ağut*).

Jutári f. }

Jutór a. } v. *jut*.

L

L

L'

La

} pr. v. *ieł, ia*.

²**La** prep. 1. *La. La tini* 16/9; *Lă mini* 13/65 cf. 18/9, 6/65 etc. || 2. (Corespunde lui «a» în expresia: miroase a ceva). *La ieł miruseaști la bătizat uom* (miroase a om botezat) 8/80. *Miruseaști lă scrum, la but* (miroase a scrum, a floare). *Nu-i la bun* (nu-i a bună). Com. G. D. || 3. Exprimă dativul la nume. *La pădăr ăi ra frică* (pădarului îi era frică) 11/10. *Să-ń spună la mini* (mie). *La ieł miruseaști* (lui îi miroase...) 8/80. [Și: *lă* prep.]. — Din lat. *illac-ad*, (arom. *la*).

Lă prep. v. *la*.

Lăbăv, -ă adj. v. *labov*.

Lăbov, -ă adj. Care nu este bine strâns, lăbărțat. Com. G. D. [Și: **lăbăv**, -ă adj.]. — Din bg. *labov*.

Lac a. Lac. [Diminutiv: **lăetșúe** m. Com. G. D.]. — Din lat. *lacus*, -um, (arom. *lac*).

Lacărdiă f. Vorbă, cuvânt. *Mari mutșcată ng'ită, mari lacărdiă nu greă*. [Și: **lăcărdiă** f.]. — Din tc. *lakyrdy*.

Lăcărdiă f. v. *lacărdiă*.

Lăerătór, -toari adj. v. *lucru*.

Lăerimă (pl. *lacrim* și *locrum*) f. Lacrimă. *Zăplonzi să cadă lacrimli talî la mini* 8/1. *Și căzură lacrăm* 9/1 cf. 11/28. *Locrum* 342. *Lacrima-niveastă* (nume de plantă). [Derivate: **lăerimós**, -ă adj. = lacrimos; **lăeriméz** (< lat. *lacrimo*, -are) vb. I. = lacrimez]. — Din lat. *lacrima*, -am, (arom. *lacrimă*).

Lăerimós, -ă adj. } v. *lacrimă*.
Lăeriméz vb. I. }
Lăesés vb. IV. (Țarnareca). Imbrăc. *Fitșorlu... aș lăcsi cu rubi buni* (o îmbrăcă cu haine frumoase) 23/64. [Derivat: **lăesiri f., lăcsit, -ă adj.** 41/65]. = Din gr. *ἀλλασσω*, (aor. *ἄλλαξα*), arom. *alăc-sescu*.

Lăesiri f. }
Lăcsit, -ă adj. } v. *lăcses*.
Lăetșúe m. v. *lac*.
Lăeum, -ă adj. Lacom. [Derivat: **lăeumés vb. IV** = sunt lacom, mă lăcomesc: *Multu ăl' spuraști, lăcumeaști* 722, cf. 404; **lăeumíri f.** = lăcomie]. — Din bg. *lakom*.

Lăeumés vb. IV. }
Lăeumíri f. } v. *lacum, -ă*.
Laf (pl. lafur) a. Vorbă cuvânt, zisă, spusă. *Meș laf nu la scultats* (cuvântul meu nu-l ascultați) 3/58. *Dupu tsești lafur*, 5/43 cf. 8/47, 5/78. *Fac laf* (mă înțeleg). *Doi fur feasiră laf* (doi furi s'au înțeles) 2/45. *Mi leaș di laf* (m'apuc de vorbă, mă cert). Cf. 657. [Derivate: **lăfés vb. IV.** = vorbesc. *Odža lș si lăfească*, refl. *mi lăfes*, pron. *ăm lăfes* = stau de vorbă, vorbesc cf. 21/31. *Cum aș lăfeăș iel'* 7/68. Compus (cu pref.): **zălăfés** (ză + lăfes) refl. = încep să vorbesc, să discut. *Zășșz uneac ... s-nă zălăfim* 3/60.] — Din tc. *laf*, (arom. *lafe*).

Lăfés vb. IV. }
Lăfíri f. } v. *laf*.

Lag vb. I. Alerg. *Voș să lăgats* 9/86. *Lamăa vini lagondără* 14/51 cf. 25/32. *Pots si laz tu?* 11/69. *Lagă că cșn casa-l'-tsi prinsu* 594. *Lagă!* (aleargă!) 2/66 cf. 862. [Derivate: **lăgári f.** = alergare; **lăgát, -ă adj.** = alergat; **lăgátór m.** = alergător; **lăgátúrá f.** = alergătură. Compus: (cu pref.) **zălag** (ză + lag). vb. I. = mă dau după cineva, alerg după el 14/41]. — Din lat. **allargo, -are* (din *lar-gus*), arom. *alag*.

Lăgára f. Limpezire, curățire (despre metale: argint, aur). — Din gr. *λαγάρα*, (arom. *lăgare*).

Lăgári f. }
Lăgát, -ă adj. } v. *lag*.
Lăgátór m. }
Lăgátúrá f. }

Lăgávés vb. IV. v. *ligăves*.

Lăgóghir. Numele unui animal care trăiește prin găuri.

Lăgúd m. Instrument alcătuit dintr'un arc și o coardă numită « tetivă », cu care se scarmână bum-bacul. *Tsiream si dar un-doș tdlup, ma lăgud no-am la tetivă*. Com. C. I.

Lăgúdžar m. Piele de castor, castor. Com. T. P.

Lălánt, -ă pron. v. *lant*.

Lăldi art. inv. v. *aldí*.

Lalt, -ă pron. v. *lant*.

Lamarină f. Fier moale. — Din gr. *λαμαρινα*, (există în toate limbile balcanice), aro n. *lamarină*.

Lămbă f. Lampă. — Din bg. *lambda*, (gr. *λάμπα*), arom. *lampă*.

Lămbărdă (pl. -lôrɜ.) f. Lumanare mare. *Li stinzi lămbôrɜili* 7/49. [Și: lumbărdă f.]. — Din gr. λαμπάδα, (arom. lumbardă).

Lămîă f. Balaur. *Lămîa vini lăgondără* (balaurul veni alergând...) 14/51 cf. 11/34. [Plur. *lămîi* 17/28 și (mai des) *lômîur* (12, 16/34)]. — Din mbg. *lamnja*, (bg. *lamija*), arom. *lamne*.

Lanât, -ă adj. v. *lant*.

Laneulò adv. *cola*.

Lăngă prep. Lângă, pe lângă. *Lăngă ună tșăsmă* 8/73 cf. 11/68, 16/9. || *La. Mi duc lăngă niști feți* 10/19. *Lisitsa... si dusi lăngă lup*. 4/13. — Din lat. *longum* + *ad*, (arom. *ningă*).

Lăngărós, -ă adj. v. *lăngoari*.

Lănghiós adv. v. *dijos*.

Lăngoári f. Boală. *Lăngoarea s-ti bată*. Com. C. I. [Derivat: *lăngurós* (lăngărós), -oasă adj. = bolnăvicios id.]. — Din lat. *lanquor, -orem*, (arom. *lăngoare*.)

Lăngurós, -oasă adj. v. *lăngoari*.

Lănjos adv. v. *dijos*.

Lănós, -oasă adj. v. *lônă*.

Lant, -ă pron. Alt. Celălalt,ălalt. *Doi lănts uomiñ* 18/56. *Vini lânt răp* 3/80. *Lantă* 3/65. *Lăntili* 3/54. *Lant-tsivă* = alt ceva, nimic cf. 24/31, 22/38, 2/64, 7/73, 25/78, 6/21, 6/16. [Și: *lânt, -ă* pron., (mai rar) *lalt, -ă* pron. *Lal'ts uamiñ sa*. Com. C. I. Compuse: *lalânt, -ă* pron. *Lalantă uoară* (cealaltă dată). Com. V. J. *la-*

nât, -ă pron. *Lanata marzini* (la cealaltă margine) 28/6. | Plur. *lañts: S-na dutsim... să mintșunom și lañts* (să mergem să mințim și pe alții) 12/18]. — Din lat. **illum-alter*, (arom. *alantu*).

Lăpăvitsă f. v. *lapuvitsă*.

Lăpnés vb. IV-a. Imbuc, înghiț, mănânc repede 19/9, 23/40, 9/70. *Dq-l' si lăpnească* 786 391. *Lapni-muști* cf. bg. *lapa-muhi* (înghite muște) gură-cască 456. [Derivat: *lăpniri* f. = îmbucare]. — Din bg. *lapam*.

Lăpniri f. v. *lăpnes*.

Lapós v. *lăpù*.

Lăptár m. v. *lapti*.

Lăpti m. (pl. *loptur* și *laptur* ALR. 5449). Lapte. *Ună găleată di lăpti* 6/32. *Și di pul' lapti află* (el găsește și lapte de pui) 322 cf. 202. *laptiacru din foali* (lapte acru) ALR. 5412; *lapti-bătut* (lapte bătut); *lapti-dultsi* (lapte dulce); *laptighiù* (lapte nefiert); *laptili-vacăl'ă* (laptele oaii). Com. I. G. [Derivate: *lăptár* m. = lăptar; *lăptós, -oasă* adj. = lăptos. *Bureati-lăptos* cf. *bureati*; *lăptúcă* f. = lăptucă]. — Din lat. *lac, lactem*, (arom. *lapte*).

Lăptós, -ă adj. } v. *lapti*.
Lăptúcă f. }

Lăpù m. Un fel de plantă care crește pe lângă păpușoiu și prin holde; se dă ca nutreț la porci. *Pisăia ăñ frunză di lăpù* (ai să primești banii la sfântul așteaptă)

323. [Derivate: *lăpûş* m. id, *Lăpós* n. loc. (Cupa)].

Lăpún m. Plantă lecuitoare, din rădăcina ei curge lapte. Com. C. I.

Lăpûş m. v. *lăpu*.

Lăpuvitsă f. Lapoviță ALR.

2439. [Și: *lăpăvitsă* f.]. — Din bg. *lapovica*.

Lărdiță f. (Livezi). Slărină. — Din gr. *λαρδί*, (arom. *lărdie*).

Lărdzés vb. IV. }

Lărdzími f. } v. *larg*.

Lărdzít, -ă adj. }

Larg, -ă adj. Larg. *Căt mai largă, căt mai lung*, 5/71. [Derivat: *lărdzími* f. = lărgime. Com. G. D.; *lărdzés* vb. IV. = lărgesc; *lărdzít*, -ă adj. = lărgit]. — Din lat. *largus*, -a, -um, (arom. *largu*).

Lări f. v. *leay*.

Láritsă f. Plug, cf. *ralitsă*, plug. *Di mănușa di laritsă* 370. [Și: *ráritsă* f. *L'ay raritsa pri numir*. Com. C. I.]. — Din bg. *ralica*.

Las vb. I. *Las*. *Veau lăsată lucru* (încetaseră) 4/65. *La lășo căpăcu* 6/51 cf. 4/31, 24/32, 29/51, 15/50, 16/15, etc. *Las-iță* (lasă să fie, să fie), 262. *Ŭom lăsat* (neglijent), 324. [Derivate: *lăsări* f., *lăsát*, -ă adj. = lăsat, neglijent, indiferent; *Di lăsat* = boală, (hernie), ALR.; *lăsătúrá* f. = neglijent]. — Din lat. *laxo*, -are, (arom. *alas*).

Lăsări f.

Lăsát, -ă adj. } v. *las*.

Lăsătúra f. }

L'ăscă f. Licuriciu. [Derivat: *lăscătés* și *lăsnés* = scapăr, fulger. *Lăscăteaști*, *lăsneaști* = scapară, fulgeră. Com. G. D.]. — Din bg. *lăškă*.

Lăscătés vb. }

Lăsnés vb. } v. *lăscă*.

Lăstieă f. Praştie, ALR. 1697. — Din bg. *lastika* (fr.).

Lăstínă f. Frunză de dovleac. *La corinil' di lăstină* (la rădăcinile frunzei de dovleac) 2/63, cf. *39. — Din bg. *vlastuna*.

Lăstovitsă f. v. *listovitsă*.

Lat, -ă adj. v. *leay*.

Lăteăjés vb. IV. Tremur. ALR. 1258.

Lătór, -toari adj. v. *lucru*.

Lătrări

Lătrătúra } f. v. *latru*.

Látru vb. I. *Latru*. *Coiñil' lară si latără* 14/38 cf. 144. [La ind. prez. pers. 2. *latsăr*, 3. *latără* (latură): *Coiñili latură*, ALR. 1155. Derivat: *lătrări* f., *lătrătúra* f. Compus: (cu pref.) *zălátru* (ză + latru) vb. I. = încep să latru. *Coiñili zălătro* 4/6]. — Din lat. *latro*, -are, (arom. *latru*).

Lats a. *Laț*. *Lăsaț un lats la tșărăpă* (am lăsat un laț la ciorap). Com. C. I. [Nu se știe dacă aparține aci și: *lătșeă* f. = cheutoare, nojiță, ALR. 3339; *laț* de trecere la o funie. Com. GH. T. *Șimi-*

doil'i lă latșcă trag 188]. — Din lat. *laqueus*, -um, (arom. *laț*).

Lătșcă f. v. *lats*.

Lătșcăjēs vb. IV. Bat alvița. *Lătșcăim ou ligat di atsă*. ALR. 2781. — Derivat din *lats*.

Lăzăr m. Nume de persoană și sărbătoarea Sf. Lazăr. *Lă Lazăr cari si-u punim tăntșarcă* (la Sf. Lazăr pe cine să punem să joace). Com. N. T. *Lazăru-mari* (Rusalii). ALR. 621. [Și: *Lazi*. *Lazi strojnicu* 2/VII). Derivat: **lăzăreăneă** f. = fată împodobită cu flori care joacă în ziua de Sf. Lazăr, prin curțile oamenilor. *Lăzăreanchili vin*, Com. N. T.].

Lăzăreăneă f. v. *lazăr*.

Lăzés vb. IV. Mă târăsc. *Bubili lăzes pi frunzi*. [Derivate: **lăziri** f. = târire; **lăzit** s. adj. = târit. Compus: **dulăzés** (du + lăzes). vb. = umblu copăcel]. — Din bg. *lazja*, id.

Lăzi m. v. *lazăr*.

Lăziri f.

Lăzit s. adj. } v. *lăzes*.

Lăzniri f. v. *lăznes*.

Lăznēs vb. IV. (refl.) Alunec, mă dau pe ghiață. *Cătîlin prin lut s-nu ti lăzneș*. Com. C. I. [Derivat: **lăzniri** f. = alunecare; *Lăznirea mult ăi lesnică pri gl'ets*]. — Din bg. *slizgam*. (aor. *sliznah*).

Lăznitșeă f. v. *loznă*.

Léa A patra parte din pogon. || N. de loc (Lugunța). — Din bg. *lêha*.

Leăc a. Leac. *Si nu spuniș... că no-ari leac di mini* 11/47 cf. 22/31, 325. [Și: **neăc** (din un leac) adv. = o leacă, puțin, nițel. *La mini nu-ș deadiră ni neac carni* (mie nu-mi dădură nici puțină carne) 6/54; **uneăc** adv. *Si dipartō uneac* 4/39. *Sî aibă uneac apu* 29/39. *Să ampl'um unēc apu* 4/16; *uneac-căti-uneac* = puțin câte puțin. [Derivate: **lieuēs** vb. IV. = lecuiesc, vindec. *Nu știț tse leac ari si ti licueș?* 20/31. *Delmi ari leac... si ti licuim* 21/31 cf. 12/15; **lieuitōr** m. = lecuitor cf. 2/88; **lieulri** f. = lecuire, vindecare; **lieuit**, -ă adj. = lecuit, vindecat; **lieuvit**, -ă (bg. *lekovit*) = tămăduitor. *Bil'ca di buric ăi licu-vită*. Com. T. P. cf. apă-licu-vită, subțapă. Diminutiv: **unētșeut** adv. Com. T. P.]. — Din bg. *lêk*.

Leăgân a. v. ²*leg*.

Leăjeă f. v. *lejică*.

Leănă f. Brazdă din grădină sau din țarină, cf. zăseac. Com. G. D. Din mbg *lêna* (din *lêhnă?*).

Leăni f. Lene. [Derivat: **linós**, -oasă adj. = leneș, lenevos. *Țișta doil' ray linoș* 1/44 cf. 2/11.] — Din paleosl. *lênŭ*, (arom. *leane*).

Leăpeă f. v. *lîpes*.

Leăsă N. loc. (Lugunța).

²**Leăsă** f. (Liumnița) Leasă; instrument de răchită cu care se prinde pește. Com. C. I. *Putem dărari leasi și cu pârđiș*. B. 3. Drugi,

rude pe care se cară fânul. ALR. 5272. — Din sl. *lěsa*.

Leăscova N. loc în Meglen, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 19).

Leáu vb. I. 1. Iau. *Căpu aî la leu* 4/4. *Si leau* 8/38. *S'au leu* 3/38. *Si-n la leaî* 6/37. *L'-u le poîne di la coîni* 5/8. *Lom* (=luăm) 12/40. *Lats* (=luați) 21/16. *Di ca la lăîă* (după ce-l lu) 11/79 cf. 14/77, 2/III. *Io al' la laî* (eu i-l luai) 4/22. *Li laş* (le luaşi) 22/29. *Mi laş pri guşă* (m'ai nenorocit) 4/VI. *Aş la lō* 13/9. *Na-u lară* 16/15. *Aş lă* (îşi luă) 13/71. *Ved lat* (luase) 1/40. *Veaş lat* (luaseră) 22/78. *Nu putū lari* (nu putu lua) 16/80. *Le-mi* (ia-mă) 5/1. *Leau mîgdan* = îmi iau vânt 18/69, 397. *Mi leau ân zbor, s-mi leau di laf* (întru în vorbă). *Nu putem s-na lom ân zbor* 5/14 cf. 530. *Lea-ts uocl'il'* (şterge-o, pleacă, du-te) 330. *Mi lea ploaia* (mă apucă ploaia). *Mi lō ună ploaîă* 2/63. || 2. O iau, o apuc pe undeva. *Cutru îundi lō moarte* (încotro a luat-o moartea) 5/1. *Lō cutru cătun* 8/28. || 3. Incep, pornesc, iau să... *Odža lō si lăfescă* (ogia începu să vorbească...) 4/24. *Coînil' lară si lă-tără* 14/38 cf. 21/16. [Şi: (Țăr-nareca) l'au vb. I. 8/65; leu vb. I. Derivate: lări f. = luare. Nu pisăi ca di poîni lari 5/55; lat, -ă adj. = luat 9/15, 19/55. Compus: (cu pref.) zăleáu (ză + leau)

vb. I. = iau o leacă. *S-mi zăleaî uneac* 18/72]. — Din lat. *lěvo*, -are, (arom. l'au).

Lédiñ N. loc. (Lugunța).

Leg vb. III. Aleg. *Leaxi un birbec* (alege un berbece) 2/37. *Sfaca poîni băşca-băşca au leşiră* 17/4 cf. 4/37. [Derivate: leă-ziri f. = alegere; les, -ă adj. = ales]. — Din lat. *allego*, -ere, (arom. aleg).

²Leg vb. I. Leg. *Tsi ts-aî ligat capu* 1/VI. *Leagă-ts di coadă vrin chiup* 10/72. *Uom ligat* (om cuminte) 328. *Moñ ligati* (prost, nepriceput) 425. [Derivate: ligări f. = legare; ligát, -ă adj. = legat; ligătură f. = legătură. Compus: dizlég (dis + leg) vb. I. desleg. Şi *fitşoru dizligo răslanu* 12/28; zălég (ză + leg) vb. I. = (încep să) leg. *Li zăligaî ya fazil' tots* cf. 6/19, 938; zăligări f., ză-ligát, -ă adj.; leágăn a. = leagăn, cuib, ALR. 1703. *Pul'il' ân leagăn plânzeau* 15/94. *Leagăn si feasi* (este beat mort); leágăn vb. I. = leagăn; ligănări f. = legănare; ligănát, -ă adj. = legănat. Compus: (cu pref.) zăleágăn (ză + leagăn) vb. I. = încep să leagăn puțin. *Să li zălegănă* 15/94]. — Din lat. *ligo*, -are, (arom. leg).

Lejeă f. Tigvă. *Au anc'l'isi leica şi fuzi* 15/42 cf. 12/42. *Am ună leaîcă cu şapti guri* (= capu) *14. (Fig.) Căpăţână 801. [Şi: leăjeă f.]. — Din bg. *lejka*, id.

Lemu a. Lemn. *Lo... si dișchică* *ieamni* (... să despice lemne) 20/68 cf. 16/65. *Lemn nidurat* (din topor) 332. || (*La războiu*). Lemnușul din suveica care ține țeava. Com. C. I. [Derivat: *limnâr* m. = lemnar. Com. T. P.]. — Din lat. *lignum*, (arom. *lemnu*).

Lépră f. Lepră, boală. *Di lepră s-nu scap*. Com. C. I. — Din gr. *λέπρα*, (arom. *lepră*).

Léră f. Murdărie pe gulerul hainei; mătreață. Com. T. P. — Din gr. *λέρα*, (arom. *leră*).

Lérdu adj. Șiret. *Nu vream* (în text greșit: vreau) *s-mi zămutres, lerdu* (nu voiam să mă uit, șireato) 8/72. — Din mbg. *lerdo*.

Les, -ă adj. *leg*.

Lese m. Nume de alun. Cf. *lun*. Com. T. P. — Din bg. *lěsk*.

Lésni adj. v. *lesnic*.

Lésnie, -ă adj. adv. Ușor. *Să nă vină lesnic* (să ne vină ușor) 13/16. *Nibumil'a aji lesnică* 483. *Fitșorl'i lesnic si mintșună. Vizù ună feată lisnică* (în text greșit: lișnică) 8/73. [Și: *lésni*, *lésnie*, -ă adj. Compus: *lesnipéieă* om ușurel. 335]. — Derivat din *lesni* (bg. *lesen*).

Lěsnitsa N. loc. (Oșani).

Lěsni-peieă m. v. *lesnic*.

Let vb. IV. (Țarnareca) Ies, plec, mă duc, pornesc. *Liti si si șătăiască* (ieși săse plimbe) 23/65. *Fitșorlu qu tsarlui liti* (fiul împăratului plecă) 15/64. *Dioanculô ăs leată băsearica* (de acum înainte o să iasă

biserica, adică lumea din biserică) 20/68. *Let trej feati* (ies trei fete) 2/66 cf. 1/66, 26/64. *Let ăn cap* (o scot la căpătăiu). *Vizù că nu poati si leată ăn cap cu fumeal'a* (văzu că nu poate să o scoată la căpătăiu cu copiii) 1/65. [Derivate: *litiri* f. = ieșire, ducă; *litit*, -ă adj. = ieșit, dus. Compus: *letnipili* (puu sburător) nume de câine, cf. *tsipigori*, *tsipidolu* 4/33]. — Din bg. *letja* «sbor» și *litam* «alerg încoace și încolo» (arom., în Epir, *lites*).

Leu vb. I. v. *leau*.

Lev, -ă adj. Stâng. *Nu sună leava* (nu sună stânga) se zice când este sărăcie mare, 329. *Unu di la dreapta și lântu di la leava* 18/56. [Derivat: *livitșâr* m. = stângaci, ALR. 133]. — Din bg. *lěv*.

Liehés vb. IV. v. *lipes*.

Lieuiri f.

Lieuit, -ă adj.

Lieuitôr m.

Lieuvit, -ă adj.

Ligănări f.

Ligănât, -ă adj.

Ligări f.

Ligât, -ă adj.

Ligătură f.

Ligăvés vb. IV. (refl.). Fac grimize, mă strâmb, ALR. 2144, cf. *lighiă*. [Și: *lăgăvés* vb. IV. Derivate: *ligăvit*, -ă adj.; *ligăvitură* f. = strâmbătură]. — Din mbg. *ligăvam* «mă băloșez» cf. *lighiăves*.

Ligăvít, -ă adj. v. *ligăves*.

Ligăvitură f.

Lighiă f. plur. Bale. *Añ cură lighiăli* (îmi curg balele) 336. [Derivat: *lighiăvés* vb. IV. = (refl.) mă îndrăgostesc, (fig.) mă lingușesc pe lângă cineva. *Nu ti lighiăvea pri lângă ȧel cã vrin cõni* (nu te linguși pe lângă el, ca un câine). Com. N. T.; *lighiăviri* f. = îndrăgostire, lingușire, id.].—Din bg. *ligi* (pl. dela *liga*) id.

Lighiăvés vb. IV. } v. *lighiă*.
Lighiăviri f. }

Lilie m. Liliac. *Icu tușoș, catsă un lilic di-l' scup trei ȧor ân rost, si-ts treacă* (dacă tușești, prinde un liliac, scupă-i de trei ori în gură, ca să-ți treacă). Com. C. I. — Din tc. *liliak*, (arom. *liliac*).

Limbă (p. *limb*) f. Limbă. *ȧundi sa limbile* 15/28. *ȧapti limb* 12/28 cf. *42. *Al' tsi catsă limba* (i se prinde limba) 337. *Noastră limbă-i* (este de ai noștri, Român) 372. [Diminutiv: *limbătseă* f. = omușor]. — Din lat. *lingua*, -am, (arom. *limbă*).

Limbă f. Pește de mare. — După gr. *γλώσσα*.

Limbeăti m. Nume de pasăre mai mare. Com. T. P.

Limbătseă f. v. *limbă*.

Liminări f. v. *luminari*.

Limña (în expresia). *Aș lȧ limña* (s'a dus dracului). Com. C. I.

Limnár m. v. *lemn*.

Limón m. Lămâiu. [Derivat: *limónă* f. = lămâie]. —

Din gr. *λεμόνι*, (arom. *limone*).

Líndină f. Lindină cf. *minutșos*. *Lȧ să tãltșască lindin* (începu să-i omoare lindini) 6/11. [Și: *lindini* f.]. — Din lat. *lëndinem*, (arom. *lindine*).

Líndini f. v. *lindină*.

Lindžê m. Vas (de obicei) de aramă, ALR. 4120. Cf. citatul sub *sodur*. Pentru etim. cf. *linghjer*.

Ling vb. III. Ling. *Guneà-u matsa s-nu lingă tigaña*. [Derivate: *línziri* f. = lingere; *lins*, -ă adj. = lins. Compus: (cu pref.) *zăling* (ză + ling) vb. III. = încep să ling, ling puțin. *La zălinsi cu limba* (începu să-l lingă) 22/73]. — Din lat. *lingo*, -ere, (arom. *lingu*).

Linghiér m. Farfurie de aramă. *Linghieru ăi fat di băcor călăidisit*, ALR. 3967. [Și: *linghiê* m. ib. 4120].— Din tc. *lenger* « assiette de cuivre ».

Lingură f. Lingură. *Cu lingură di răzint mănancă* 632. *ȧundi tșorbă, tu lingură*, se zice despre unul care se amestecă în toate, 970, 340, cf. *43. || 2. (La moară). Merticul, cupele. Com. H. I. [Diminutive: *lingurítsă* f., *linguritș* a. = linguriță și furca pieptului, sternul ALR. 2201]. — Din lat. *lingŭla*, -am, (arom. *lingură*).

Lingurítș a. } v. *lingură*.
Lingurítsă f. }

Lingușés vb. IV. (refl.) mă lingușesc. — Derivat din *ling*.

Linós, -oasă adj. v. *leani*.

Lins, -ă adj. v. *ling*.

Linti f. Linte. *Unu âi di mël'...*
lântu âi di linti 9/4. — Din lat.
lens, lentem, (arom. *linte*).

Lintsi N. loc. (Cupa).

Linziri f. v. *ling*.

Lípă f. Teiu. Com. G. D. —
Din bg. *lipa*.

Lipănă f. Măncare. In expresia:
Pal'i și lipănă = pâine.

Lipăridă (pl. -riz) f. Un fel de
pește galben, ALR. 1746. *Multi*
lipăriz dusiră di lă Balta di Be-
sichi. Com. C. R. — Din gr.
λιπαρίδα (din *λιπαρός*).

Lípeă v. *lipes*.

Lipés vb. IV. Lipesce. *Li lipi*
ună di lântă 34/51. *Al' si lipi la*
buric 8/46 cf. 477, 6. [Și: (Țâr-
nareca) *liehês* vb. IV. *Al' si lichî*
25/64. Derivate: *lipîri* f., *li-*
pît, -ă adj. = lipit; *lípeș* m. scaiu
(Cupa). Com. I. G.; *leápeă*
(bg. *lepka*) m. = (fig.) lipicios,
lingușitor. *leapcă și nari-i* = este
lipicios și lingușitor. *Tse leapcă-i* =
ce mai lingușitor este, 327; *lípeă* =
lipit, slab, prăpădit. *Și ȳoîli si fe-*
siră lipcă (și oile se făcură slabe,
prăpădite...) 15/6. Compus:
(cu pref.) *zălípés* (bg. *zalepja*, cu
același înțeles de) lipesce. *Aȳ zălípî*
carte (lipi scrisoarea) 3/16]. — Din
paleosl. *lěpiti*, (arom. *alik'escu*).

Lípeș m.

Lipîri f.

Lipît adj.

v. *lipes*.

Líră f. Liră turcească. *Lu odăă*
măgar liri cacă (magarii hogii cacă
lire) 7/24 cf. 5/IV, 12/18, 3/10. —
Din tc. *lira*, (arom. *liră*).

Lisă adj. (despre oaie). Cu fâl-
cile roșcate. Com. G. D. — Din
bg. *lisa* (lisica).

²**Lisă** f. Nume de cățea. *Lisa*
noastră ȳu tăltșgră (au omorît că-
țeaua noastră). Com. N. T. Pentru
etim. cf. *lisă*.

Lîșă f. v. *lišaj*.

Lîșaj m. Cur de găină, ALR.
1621. | Rapăn, boala celor care
nu se spală pe cap, ALR. 4193. [Și:
lîșă f. = pecingene, ALR. 1654. Cf.
brădăvitsă, ALR. 1654]. —
Din bg. *lišej*.

Lîseă f. (Liumnița) Licuriciu, cf.
sfitul'că. — Din bg. *liško*.

Lîseăveăti m. Ardezie. *Ploată di*
liscăveati, ALR. 4028. [Și: *liseu-*
veăti f. Com. T. P.]. — Din bg.
lěska.

Liseuveăti v. *liscăveati*.

Lísitsă f. Vulpe. *Lisitsa zăcătșq*
si cõtă 8/30 cf. 7/30. *Lisitsu!*
(voc. vulpe!) 4/13. *Fruntea li-*
sitsăl'ă (fruntea vulpii) 17/72. [D e -
r i v a t : *lisitșqnă* și *lišitșoănă* f.
(mbg. *lisičina*) = un fel de stru-
gure negru. Com. G. D.]. — Din
bg. *lisica*.

Lișitșoănă

Lisitșqnă

} f. v. *lisitsă*.

Lîsnic (pl. -mitsă) m. Măr săl-
batec, ALR. 6068, cf. sirc. *El*
să dunom lisnits din urman (vino să

adunăm mere sălbatică din pădure). Com. N. T.

²Lisnic, -ă adj. v. *lesnic*.

Listovítsă f. v. *listuvítsă*.

Listuvítsă f. Rândunică. *Ăn listuvítsă nu vor si si veadă* (nu vor să se vadă niciodată) 991. [Și: (Oșani), listovítsă f. *Listovitsili na vin la Patruzotzili*. Com. I. L; lustuvítsă, lăstuvítsă f. Com. C. I.]. — Din bg. *lěstovica*, id.

Lit a. Aba mai subțire. *Lit aî șaic subțșori cu 2 l'itsă*. Com. GH. T. Cf. dimitnitsi. — Din bg. *lit*, (cf. *lit vlănen*).

Litîri f. } v. *let*.
Litît, -ă adj. }

Litnie m. v. *lutnic*.

Litșăști vb. (pers. 3). Stă bine, prinde. *Mi litșă ăn cunacu Lu Mustal'ă fitșor* (îmi stetea bine) 11/IV. [Derivate: litșîri f., litșnie, -ă adj. = frumos, draguț. Com. G. D.]. — Din bg. *liča*, id, (arom. *alinčescu*).

Litșîri f. } v. *litșăști*.
Litșnie, -ă adj. }

Liturghiă f. Prescură. *Fiseș un-dou liturghii di băsearcă*. Com. N. T. || 2. Serviciu divin. *Cari popă ra ăn liturghiă*, id. [Și: *liturghiă* f., ALR. 2769. Derivat: *liturghisės* vb. IV. = slu-jesc]. — Din gr. *λειτουργία*, (arom. *lituryie*).

Liturghisės vb. IV. v. *liturghiă*.

Liu (despre număr) Fără soț, fără pereche, cf. t e c. *Tșift, ili liu*

(cu pereche sau fără pereche) se întrebuințează mai ales de copii când se joacă. — Din bg. *lju* «singur».

Liumnitsa cf. *L'umnitsa*.

Liunăr m. v. *liuncă*.

Liuneă f. Lehuză. *Nu dișclidi ușa că vem liuncă* (nu deschide ușa, căci avem lehuză). Com. C. I. [Derivat: liunăr m. = pruncul lehuzei. *Ari un liunar. liunîl'ă* f. = lehuzie. Com. G. D.]. — Din mbg. *leunka*, id.

Liunîl'ă f. v. *liuncă*.

Livadiști v. *livoz*.

Liveân (pl. -ani) a. Nume de floare. *Du-ti rupi un-doi liveani*. Com. N. T. *Liveanu* = nume de persoană. — Din bg. *levjan*.

Livitșâr n. v. *lev*.

Livitșoreă f. Un fel de plantă care crește printre grâu. [Și: (Liumnița) *livitșarcă* f.]. — Din mbg. *levičarka*.

Livoz. Numele comunei Livezi din regiunea Megleniei, locuită de Aromâni grămustenii și numită de aceștia *Livădz*. [Și: *livadiști*. N. loc. (Nânta)]. — Plur. dela *livadă*.

Lizet a. Gust. *No-ari lizet* (n'are gust). Com. T. P. [Derivat: *lizitlîă* adj. = cu gust, gustos]. — Din tc. *lezet*.

Lizitlîă adj. v. *lizet*.

Liznîtșcă f. v. *loznă*.

Lóbudă f. Lobodă. Com. G. D. — Din bg. *loboda*.

Loc. a. Loc, parte. *Ai loc tseastă seară di mini* (ai loc... pentru

mine) 7/47. *Ĵunsiră ăń un loc* 17/69. *Ăń loc* (în loc). 2/29, 17/85, *Vini loc* (veni vremea) 2/91, 1/61. cf. *Nu la ari s. nu la catsă locu* (nu este liniștit de loc, nu se astâmpără). || 2. Pământ. *Locu la dispică di tsăparea* 818. *Locu nu la tsōni* (nu-l încape pământul de bucurie) 343. *Ubavil' a locuĵ*, cf. *u bavil' ă*. [Și: (Liumnița) *luăe a.*] — Din lat. *lōcus*, -um, (arom. *loc*).

Lōnă f. Lână. *Treĵ ochi di lōna* 6/54. *Lōnă bitōrnă* (lână oilor care se tund primăvara). Com. I. L. [Derivat: *lănós*, -oasă adj. = lănos. Com. N. T.]. — Din lat. *lana*, -am, (arom. *lîă*).

Lōncă f. (păstrat mai mult ca nume de localitate). *Ăń lōncă ari mults tșireș* (în luncă are mulți cireși). Com. C. I. — Din paleosl. *lōka*.

Loș, -ă adj. Bolnav. *Ăĵ loș* (este bolnav) 7/8. *Sam loșă* (sunt bolnavă) cf. 344. [Derivate: *lușital*, -vă adj. = bolnăvicios, ALR. 4162; *lușutiĵă* f. = boală. *Lușutiĵa pri űaműi ăĵ* (boala există printre oameni) 873. Boalele mai cunoscute sunt: *dălac*, *dilăsat*, *fringhiĵă*, *frigur*, *gălbinari*, *jel'că-la-gușă*, *măinsol*, *meș*, *oftică*, *privlit*, *uleră* ALR.; Compus (cu pref.) *ăńloș ăń + loș* vb. IV = (refl.): mă îmbolnăvesc. *Si ăńloașă* B. 10. *Si-ăńlușo* 27/41. *Tatu-su si ăńlușo* 3/81. *Si ăńlu-*

șot-ău (s'au îmbolnăvit) 1/62 cf. 41/27; **ăńlușōri** f. = îmbolnăvire, B. 10]. — Din bg. *loš*.

Lost (pl. -stur) a. Zăvor, bătă, ciomag. *Lō un lost* 7/30. *Atsi cu lostu că-l' dură* (apoi i-a tras cu zăvorul). 15/69 cf. 13/18, 2/44. — Din bg. *lost*, (arom. *lostur*).

Lōstșeva N. loc. (Conțco).

Lōt a. Aluat. *Li cătsară lōturli* (s'au împrietenit) 345. [Derivat: *lutsol* m. = aluat]. — Din lat. **allēvatum*, (arom. *aluat*).

Lov m. Vânat. *Vineă cola il' u lu ămpirātu la lof* (veneă acolo fiul împăratului la vânat) 14/38. [Derivat: *luvătș* m. = vânător. *La uziră niști luvatș* 7/20. *Luvatșu ișo la drumac* 7/21 cf. 1/36; *luvės* vb. IV. = vânez. *Si dusiră si luvească* (s'au dus să vâneze) 17/79. *După tsi luvî mult* 15/64. *Cu dișort tufeac nu si luveaști* (cu pușcă goală nu se vâneză) 811 cf. 7/21; *luvîri* f., *luvît*, -ă adj. = vânat]. — Din bg. *lov*, id.

Lōznă f. Strugure cu boabe mărunte și dulci. N. loc. (Huma). [Derivate: *loznîtșcă*, *luznîtșcă*, *lăznîtșcă*, *liznîtșcă* (dim.) f. = viță sălbatecă, lăurușcă. Com. T. P.]. — Din bg. *lozna*, *loznica*.

Loznîtșcă f. v. *loznă*.

Lu art. 1.-lui. *Lu ămpirātu* 17/42. *Pri balconu lu conăcu* 7/39. || 2. -ei. *Ău pusi. . . ăń locu lu fētă lu răpcă* (o puse în locul fetei arapcei)

17/85. *Si dusi la poarta lu lamnă* (...la poarta balaurului). || 3.-lor *Lăntili feati li deadi la sotsil' lu drăts* (celelalte fete le dădu la tovarășii dracilor) 25/78. *Tuntsea zisi tătă-su lu featili* (atunci zise tatăl fetelor) 23/51, etc. *Âmpiratu lu furnizli* (împăratul furnicilor). Cf. 14, 16/4 etc.

Lăăe a. v. loc.

Lăăr pron. pos. v. lor.

Lăbinită f. v. l'ubinită.

Luenés vb. IV. (Despre câini) beau. Fig. *Vușneă, lucneă și ăn rost*. 341.

Lucrări f.

Lucrăt, -ă adj.

Lucrătór, -toare adj.

Lucrédz vb. I.

v. *lucru*.

Lúeru a. Lucru, treabă, afacere. *Nu-i bun s-ti burveș ăn domnului lucru* (nu e bine să te amesteci în lucrurile lui Dumnezeu) 13/60. *Li lă toati lucrăli* (le luă toate lucrurile) 9/71 cf. 23/4. *Cum aî lucrul* (cum stă afacerea?) 26/64. [Plur. *lucră* (cf. 9/69, 9/71), *lucri* (cf. 9/27), articulat: *lucriri* 1, 2, 3/20 (pe lângă forma regulată) *lucrili* 9/27, 346; și: *lucrulili* 21/47. Derivate: *lucrédz* vb. I. = lucrez 2/65; *lucrări* f., *lucrăt*, -ă adj.; *lucrătór*, -toari, *lăerătór*, -toari, *lătór*, -toari adj. = lucrător]. — Din lat. *lūcrum*, (arom. *lucru*).

Lud, -ă adj. Prost, nebun. *Ludă ieș* (iești nebună) 8/35. *Ieș lūd*,

bre yomuli (ești nebun, măi omule) 4/14. *Apă ludă* (apă curgătoare) cf. apă zăvirită s. tăcută. 347. *Bureati di lujil'* cf. *bureati*. (La P. Papahagi, *Megl. Rom.* stă: «bureți-di-lu-jil» în loc de: *lujil'*, fiind plur. dela «lud» = nebun). [Lúde n. de persoană 17/6. Derivate: *luzoș* vb. IV. = fac nebunii, nu mă astâmpăr. Compus: (cu pref.) *anluzoș* (an + luzoș) vb. IV. = înnebunesc. *Lisitsu, anluzoș?* (vulpe, ai înebunit?) 11/93 *uludés* (mbg. *uludvam*) vb. IV. = încurc, stric. *La uludiș lucru* (ai stricat treaba) 834]. — Din bg. *lud*, id.

Lúgunțsa f. N. loc. Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 24. [Și: *Lúndziñi* cu derivatele: *lunzinés* adj.; *lunzinéts* m. = locuitor din *Lunziñi*]. — Din paleosl. *logŭ*.

Lúji pron. Lui. Cf. -lu. *Con si pucăto, lui fitșor raș măncaș* (când se uită, copiii lui erau mâncați) 8/55. *Pusiră la lui loc* (la locul lui) 10/16.

Lúja f. Numele vacii născută luni. ALR. 554. Cf. mata, nera, džoia, vida, soba. ALR. 5542.

Lúlă f. Pipă. *Tătun di lulă* (tutun de pipă) ALR. 4292. — Din tc. *lule*.

Lumbárdă f. v. lămbardă.

Lúmi f. Lume, oameni, mulțime de oameni. *Un tabur di lumi* (un batalion de oameni) 18/2. *Măncă*

lumi (mânca oameni) 3/55. *Peza lumil'ă* (râsul lumii) 534. — Din lat. *lūmen*, (arom. *lume*).

Luminări f. Lumânare. *Luminari anc'l'igată* (ceară topită) ALR. 5473. [Și: *liminări* f. ib. 2095]. — Din lat. *luminare*.

Lumnés vb. IV. Mă înfund, cad. *Lumni ă'n ghiriz* (căzu într'un canal) 24/47. [Derivat: *lumniri* f.]. — Din bg. *lomja*, (aor. *lomnah*).

Lumniri f. v. *lumnes*.

Lumutés vb. IV. Mormâiu, borborolesc. *Tse tucu lumuteș?* (ce tot borborosești) 349. [Compus (cu pref.): *zălumutés* (ză + lumutes) vb. IV. = încep să borborolesc. *zălumuti* (bolborosi) 350. — Din mbg. *lămotam*.

Lun m. v. *lună*.

Lúna Numele vacii fatată luni, cf. *luntșe*.

Lúña f. v. *luni*.

Lună f. Alună. [Derivat: *lun* m. = alun; *lunítșeă* f. = alună mică]. — Din lat. **abellona* (*abel-lana*), -am, (arom. *alună*).

²**Lună** f. Lună. *Ca vrină lună* (frumoasă ca luna) 351. [Derivat: *lúnehi* pl. (de la **luncă*) = năbădăi, toane, pandalii. *Al' viniră lunchili* (ii veniră năbădăile) 352]. — Din lat. *lūna*, -am, (arom. *lună*).

Lúnehi f. pl. v. ²*lună*.

Lúnda m. } v. *luni*.

Lúndi f. } v. *luni*.

Lundzés vb. v. *lung*.

Lundzími f. v. *lung*.

Lung, -ă adj. Lung. [Derivat: *lunguvát*, -ă, *lunguveást* -ă adj. = lunguet; *lundzími* f. = lungime; *lundzés* vb. IV. = prelungec. *Nu li lundzeà zboarăli coata mult* (nu lungi vorba așa de mult). Com. C. I.] — Din lat. *longus*, -a, -um, (arom. *lungu*).

Lunguvát, -ă } adj. v. *lung*.

Lunguveást, -ă }

Lúni f. Luni. [Și: *luña* (pl. *luñur*) ALR. 2400. Derivate: *lúndi* m. = numele boului fătăt luna; *lúnda* = numele vacii fătătă luna; *lúnce*, *lúnei* (diminutive) = numele boului fătăt luna. ALR. 5541]. — Din lat. *lūnis* (= lunae [dies]), (arom. *lunî*).

Lunítșeă f. }

Lúntșe m. } v. *luni*.

Lúntși m. }

Lunzinés adj. } v. *Luguntsa*.

Lunzinéts m. }

Lup m. Lup. *Lūpu căzù ă'n vir* (lupul căzu în baltă) 8/30. *Batcu lupi* 19/72. [Derivat: *lupoáñă* f. = lupoaică ALR. 1161. *Ișo lupoaña* 12/49. Diminutiv: *lup-tșăc* m. Com. G. D. Compus: *lupmoneăla* (din lup-moncă-la) m. = dracul, diavolul (mănânce-l lupul). *Lupmonecala mi sputni si fac ună ca tseasta* (dracul m'a pus să fac una ca asta) 353]. — Din lat. *lūpus*, -um, (arom. *lup*).

Lupătă f. Lopată. *Raș fronți toți lucriri: mașă, lupăta, pirustia*

și lănti (erau sparte toate lucrurile: clestele, lopata, pirostia și celelalte) 1/20 cf. 2/26. *Lupata-di-ier* (lopată de fier); *lupată-di-vinturari* ALR. 5015. [Diminutive: *lupătitsă*, *lupătitscă* f. = lopată mică și coapsă ALR. 141; *lupătăr* m. = lopătar. Com. G. D.]. — Din paleosl. *lopata*, (arom. *lupată*).

Lupătăr m. }
Lupătitsă f. } v. *lupată*.
Lupătitscă }
Lupmăncala }
Lupoănă f. } v. *lup*.
Luptșac m. }

Lupușân (pl. -aî) m. Păpădie. ALR. 1919.

Lurec vb. I. (rar, mai des: lăzneș). Alunec. *Cătilin s-nu lurits* (încet să nu aluneci). Com. N. T. [Derivate: *lurieări* f. = alunecare; *lurieós*, -oasă adj. = alunecos]. — Din lat. *lūbrico*, -are, (arom. *alunic*).

Lurieări f. }
Lurieós, -oasă adj. } v. *lurec*.
Lușital adj. v. *loș*.

Lușnăc m. Nucă. *Am patru frats ăn ună cămeașă* (= lușnacu) *47. || O pasăre mică, a ușel, cf. găgoș. — Din bg. *lěšnik*.

Lustuvitsă f. v. *listuvitsă*.

Lușutliă f. v. *loș*.

Lut a. Lut, noroiu. *Dună ca lutu sub unglă* 888. — Din lat. *lutum*, (arom. *lut*).

Lutsq m. v. *lot*.

Luturgh'iiă f. v. *liturghiă*.

Luvătš m.

Luvés vb. IV } v. *lov*.

Luvíri f. }

Luvít, -ă adj. }

Luznítscă f. v. *loznă*.

L'

L'ärtări } f. v. *l'ert*.
L'ärtătšúni }

L'épur m. Iepure. *S-la cats l'epuru* (... să-l prind iepurele) 17/79. *S-dusiră la lof, cătsară trei l'epur* (s'au dus la vânatoare, au prins trei iepuri) 3/54 cf. 11/84. *Că ișo, scurni un l'epuri* 7/21. [Și: *l'épuri* m. Diminutive: *l'ipurăș*, *lepurtșac* m. Com. T. P.]. — Din lat. *lēpus*, -orem, (arom. *l'epure*).

L'épuri } m. v. *l'epur*.
L'epurtșac }

L'ért vb. I. Iert. *La l'ert* (il iert) 9/80. *L'artă-mi, grișo!* 11/10 cf. 1/68. *La l'irtu domnu* (a murit) 14/24. [Și: *l'ért* vb. I. 4/57. Derivate: *l'irtări*, *l'ärtări* f.; *l'irtăt*, -ă adj. = iertat; *l'irtătšúni*, *l'ärtătšúni* f. = ierare Com. G. D.]. — Din lat. *liberto*, -are, (arom. *l'ertu*).

L'ieșor, -oară adj. Ușor cf. lesnic. *Cu cl'in mai l'ieșor si dispică lemnu* (cu cuiul mai ușor se despică lemnul) 135. *L'ieșoara monă* (cu noroc). [Și *l'ieșor* -oară adj.

Derivat: *l'ieșorizâmi* f. = ușurătate. Com. G. D.]. — Din lat. *lëvis*, -e, (arom. *l'ieșor*).

L'ieșorizâmi f. v. *l'ieșor*.

L'in m. In: *Tsești prăștili sa di l'in* (aceste scări (la cai) sunt de in). Com. C. I. [**Derivate:** *l'inâr* m. = vânzător de in; *l'iniști* a. = locul unde s'a sămănat in. *Raș cmo curon ân l'iniști* id.]. — Din lat. *linum*, (arom. *l'in*).

L'inâr m. } v. *l'in*.

L'iniști f. } v. *l'in*.

L'ipurăș m. v. *l'epur*.

L'irtări f.

L'irtât, -ă adj. } v. *l'ert*.

L'irtătșuni f. }

L'ieșor, -oară adj. v. *l'ieșor*.

L'itsă f. plur. (La războiu) *Ițe*. Com. H. I. Cf. lit. [**Derivat:** *l'itsâr* m. = vânzător de ițe]. — Din lat. *licia*, *-am, (arom. *l'itsă*).

L'itsâr m. v. *l'itsă*.

L'ub a. Cercul de lemn, cercul sitei s. ciurului, veșcă ALR. 3983, cercul de lemn dela gâtul oilor, caprelor, de care atârână clopoșelul. *Tsista l'ub nu-i bun*. Com. C. I. — Din bg. *lub*.

L'ubinitsă f. Pepene verde. *Să-l ducă l'ubimitsă* (să-i aducă pepene verde) cf. 22/40. [Și: *lúbinitșă* f.]. — Din bg. *lubenica*.

L'umîntirea adv. v. *l'umintrea*.

L'umintrea adv. Altmintrelea, altfel. *Si poati fatsiri și l'umintirea* B. 15. *L'umintrea nu putem fatsiri* (altfel nu putem face). Com. C.

I. [Și: *l'umîntirea* adv.]. — Din lat. *alia mente*, (arom. *al'umtrea*).

L'umnitsa f. N. loc (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 25). [**Derivat:** *l'umnitșân* m. = locuitor din *L'umnitsa* cf. 8/XVI. *l'umnitșes* adj. = din *L'umnița*].

L'umnitșân m. } v. *l'umnitsa*.

L'umnitșes adj. }

L'upês vb. IV. Cojesc. Com. G. D. [**Derivate:** *l'upîri* f. = cojire; *l'upît*, -ă adj. = curățit, cojit; *sl'úpcă* f. = coajă, scoartă]. — Din bg. *lupja*.

L'upîri f.

L'upît, -ă adj. } v. *l'upes*.

L'upitînă f. (La porumb). Mă-tase, mătăsică sau chică. | Frunze, foi, pănuși sau pene. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). — Din bg. *ljuputina*.

L'úrea adv. Aiurea, altundeva, în altă parte. C m. G. D. — Din lat. *aliubi*, (arom. *al'urea*).

L'ut, -ă adj. Iute, care ustură, arde; tare; (despre om) iute, aspru *Ljuta puscă* (oșetul tare) 615, cf. 640. [**Derivat:** *l'útitsă* f. = un fel de șarpe veninos (mbg. *ljutica zmija*), cf. *strălitușcă*. Com. T. P. — Din bg. *ljut*, id.

L'utinie m. Grumaz, ceafă. *Tsel că-u cătșo di l'utnic* (acela când o apucă de grumaz). *Liutinicu sub tini* (du-e dracului) 291. [Și: *l'utnie*, *l'itnie* m.].

L'útitsă f. v. *l'ut*.

L'utnie m. v. *l'utinic*.

M

Ma adv. v. *mai*.

²**Ma** conj. Dar, însă. *S-mi mârşes, ma si mănanc purtsel fris* (să mă spurc, însă pentru purcel fript) 612. *Ma, curun si mi frits* 20/68. *Bun ma...* 4/4. — Probabil din gr. *μα* (it. *ma*), cf. G. Meyer, *Gr. St.* IV. 46 (arom. *ma*).

Maălă (pl. *mql'ur*) f. Mahala. *Maală-di-pristi-vali, maală-di-sus, maală-di-jos* etc. — Din tc. *ma-halle*, (arom. *măhălă*).

Măe vb. I. v. *mănanc*.

Măeâr adv. Cel puţin, barim. Com. G. D. — Din bg. *makar* (gr. *μακάρι*).

Măcăz m. Unul din cei doi stâlpi care proptesc stâlpul principal numit «papuz», pe care se razimă acoperişul casei. *Măcazu la tseastă casă l'-u di arbor*. Com. N. T. | Coclet (care leagă doi căpriori) ALR. 3768, căpriori ib. 666 cf. tşatmă. — Din tc. *macaz*.

Măcneş vb. IV. Trag, târâiu, (refl.) alunec, cad. *Şi că si măcneşti un pisti zdracă, căzû dijos* 3/24. — Din bg. *măknă*.

Măcşari adj. (despre carne) Fragged. *Carni măcşari* ALR. 4069.

Măcós, -oasă adj. v. *mutş*.

Măcsom m. Prunc, copilaş. *Ân locu lu măcsomu* (în locul pruncului) 9/29. *Cătşuua di măcsom* 4/44 cf. 368.

Măesul a. Fruptul oilor sau caprelor. Com. G. D. — Din tc. *maksul*, (arom. *măcsul'e*).

Măesús adv. Din adins. Com. G. D. — Din tc. *maksus*.

Mădă (Țárnareca, în expresia) *di mini, di tini... mădă* (afară de mine, de tine...) *No-ari altsă... di voļ mădă* (nu are alţi... afară de voi) 13/66.

Mădê (în expresia) *Nu ű-u la mădê sau nu-ű vini la mădê* = nu-mi vine la socoteală, nu se potriveşte cu ceea ce vreau eu. *Nu-ű-u va buricu, nu ű-u la mădê* 416. — Din tc. *madde*.

Mădemi a. Mină. *Ân nostru agru din Căşota mădemi ari*. Com. C. I. *Mădemi* n. loc. (Cupa). — Din tc. *madem*, (arom. *mădeme*).

Mădşun a. Magiun. *Mădşun di gătuűă* (de gutuie) ALR. 4042. | Un fel de medicament. — Din tc. *maşun*, (arom. *măşune*).

Măgâr m. Măgar. *Lu odză măgâr liri cacă* 7/24. *Tots treļ' măgar* 20/41 cf. 19/41, cf. 11/60. *Nu poati la măgar, dọ la sămar* 399 cf. 857, 417. [Derivate: **măgăreă** f. = greutatea ce se atâr-nă la capetele usturei; **măgărloc** a. = măgărie. *Multu 'nvets ăi măgărloc* (prea multă învăţatură dă în prostie) 504; **măgăritşâr**, **măgărtşâr** m. = cel care paşte măgarii. Com. G. D.; **măgărōtsă** (bg. *magaritsa*), **măgrătsă** f. = măgăriţă; **măgărúş** m. = măgăruş;

măgărăs, -ească adj. = măgăresc. *Prun măgăres* cf. *p r u n*]. — Din bg. *magare*.

Măgăreă	} v. <i>măgar</i> .
Măgărăs, -ească adj.	
Măgăritsăr m.	
Măgarloe a.	
Măgarotsă f.	
Măgarús m.	

Măghesnic m.	} v. <i>maghiia</i> .
Măghesnitsă f.	

Măghiiă f. Descântec, farmec, vrajă. [Derivat: măghesnic (bg. maghesnik) m. = vrăjitor; măghesnitsă (bg. magesnica) f. = vrăjitoare]. — Din bg. *magija*.

Măgrătsă f. v. *măgar*.
 Mai adv. Mai. *Mai tşurbadži* 19/7 etc. *Mai... mai* (cu cât, cu atât, ca în fr. *plus... plus*). *Mai scots apa, mai fuzi apa*. Com. P. M. [Şi: (Țarnareca) *ma* adv. cf. 19, 20/64 etc.]. — Din lat. *magis*, (arom. *ma*).

Măjšoli f. Trânji ALR. 4189. [Şi: măjšol, măinsol m.]. — Din tc. *mainstyl*, (arom. *măjšole*).

Măică f. Maică, mamă. Cf. *ma m ă, m u m ă*. *Maică, ju-i murelarea mea?* 10/65. *Undă maică* 1/64. *Ei ghidi, maicu!* 2/66. — Din bg. *majka*.

Maidă f. N. loc. *Ân Maidă si ports tşus* 992.

Măiēs vb. IV. Dau în ceva, asvârl, lovesc. *Măiă la smărets* 18/93. *Calu măiă la feţă* 40/2.

[Şi: măinēs vb. *Tsire să măi-nească la lamă*; 12/28. *Io... si măines* 17/43 cf. 20/43. *măinēs* vb. IV. *Măineă bri milu* 7/34 cf. 13/34; *măunās* vb. IV. ALR. 1969; *măunēs* vb. IV. ib. 2226, cf. 2227. Derivate: măiri, măiniri f. = lovire, dare]. — Din bg. *mahvam* (mbg. *maam*), aor. *mahnah*, (mbg. *manah*).

Măimún m. Maimuță. — Din tc. *majmun*, (arom. *măimune*).

Măinēs vb. IV.	} v. <i>măies</i> .
Măiniri f.	

Măinsol m. v. *măjšoli*.

Măiri f. v. *măies*.

Măjsol m. v. *măjšoli*.

Măjstur m. Meșter. *Io sam... și măjstur* 5/79. || Zidar cf. 413. [Derivate: măsturil'ă f. (Țarnareca), măjsturloe a. = meșteșug]. — Din bg. *majstor*.

Măjsturloe a. v. *măjstur*.

Mal m. (sing.) Avuție, stare, avere. *Mălu meș tot s-va la dau* (toată averea mea o să vă o dau) 19/7 cf. 4/43, 23/43, 3/23. — Din tc. *mal*.

Mălcum adv. adj. Molcom. *Molcum cōni-i* (este tăciune învelit) 364. — Din bg. *mălcum*.

Mălétseă f. v. *mletščă*.

Mălicornits pl. Mănuși la mână, mai lungi ca de obicei. ALR. 3352. — Derivat din *mōnică*?

Mălnēs vb. IV. (Țarnareca). Arunc, asvârl cu ceva cf. *măiēs*. *Tse! mălni șu aș pugudi draclu*

(acela aruncă și nemeri pe drac)
14/67. — Același cu *mășnes*.

Mal' m. Maiu. *Si-ts dau un mal'u* 12/50. [Derivat: *mă-l'utsqs* (din *melitsă* + *mal'*) vb. IV. = bat mult, omor în bătaie. Com. T. P.]. — Din lat. *malleus*, -um, (arom. *mal u*).

Măl'utsqs vb. IV. v. *mal'*.

Mălvăjēs vb. IV. Mestec în gură. *Tse să-u mălvăjēs pōnea 'n rost*. Com. C. I. [Derivate: *mălvăiri* f. = mestecare; *mălvăit*, -ă adj. = mestecat]. — Din bg. *melivo*, (dela *melja* « macin »).

Mălvăiri f. }
Mălvăit, -ă adj. } v. *mălvăjēs*.

Mămă f. Mamă. *Am ună mămă* 6/11 cf. 1/III. — Din lat. *mamma*, -am, (arom. *mamă*).

²**Mămă** f. v. *mamcă*.

Mămeă f. Pipotă cf. *49. [Și: (rar) *mămă* f.]. — Din bg. *mamka*.

Mămudie f. Mică monedă de aur. *Al' cusură ună mămudie ăn frunti*. [Și: *mumudie* (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 41); *mumădie* f.]. — Din tc. *mahmudye* (din timpul Sultanului Mahmud).

Mămúș m. Naș. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 45, 46). [Și: *mumúș* m. cf. 396. Feminin: *mămúșă* f. = nașe]. — Din bg. *mamuš*.

Mămúșă f. v. *mămuș*.

Mămúz a. (pl. -zur). Pintene. Com. P. M. — Din bg. *mamuz* (tc. *mahmuz*).

Mănă f. v. *mōnă*.

Mănăne vb. I. Mănânc. (Apare sub trei forme): 1. (Oșani, Birlav, Lugunța și Nânta) *mă-n a n c*. *Si mănanc* 8/3. *Să-u mănănts* 10/19. *Găl'ină frisă mănancă* 27. *Si la mănăncă* 16/40 cf. 4/4, 9/9, 10/19, 5/28, 1/32, 4/32, 9, 13/32, 6/36, 16/40, 1/73, 9/78. | 2. Liumnița, Cupa, Huma) *m a n c u*. *Ca s-mi mănts, măn-că-mi* 24/90. *S-mănc buău* 7/75. *Si măn-că* 22/69. *Frați, nu măn-că mearili* ib. cf. 7/33, 7/55, 5/74, 6/75, 2/76. | 3. (Țărnareca) *mă n c*. *Păni si măn-că?* 6/65. *As lă măn-cu* 5/68. [Derivate: *măneări* f. = mâncare, bucate gă-tite, cf. 824, 396; *măneât*, -ă adj. (activ). *Sam măn-cat* (am mâncat) cf. 10/78. *Its măn-căts* (ați mâncat) 4/55. Negativ: *nimăncat*, -ă adj. = nemâncat. *Si-u ducă casă [feata]* *nimăncată* 30/39; *măneătōr* m. = mâncator; *măneătūră* (pl. -tur) f. = mâncare. *Toati măn-căturili* 8/50. Compuse: (cu pref.) *zămănănc*, *zămănc*, *zămăne* (ză + mănanc); vb. I. = încep să mănânc, (foarte des) fig. lovesc cu ceva, pălesc. *La zămăncō cu lēmnu* 26/6 cf. 24/6, 12/12, 10/16; *nămănăne*, *nămăne* (după bg. *najaždam*, mbg. *najadam* vb. I. = satur, (refl.) mă satur. *Nu pōti să la nămănăncă di pōini*. *Si nămăncără* (se săturară) 16/56, cf. 29/39, 22/32; *primănăne*, *primăne* (după bg. *prījadami* se mbg.

mi se prijadi) vb. I. = încep să am foame; *prinămâne* vb. I. = mănânc mai mult decât trebuie; *dumănâne, dumâne* (după bg. *dožd-dam*, mbg. *dojadam*) = mănânc tot, sfârșesc de mâncat (germ. *ausessen*). *Ca s-l'a dumănânts peștil'* (...după ce vei fi mâncat peștii) 18/51. *Ca dumăncq* (după ce sfârși de mâncat) 19/51]. — Din lat. *mandūco*, -are, (arom. *măc*).

Mănar m. Amnar. *Nu ti bat di mănar* (nu-mi pasă de tine) 385. — Din lat. *manuarium*, (arom. *mînar*).

Mănăstir Numele unei mahalale în Nânta. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

²*Mănăstir* m. Mănăstire. *Vinit-ay la .. mănăstiru* 5/61, cf. 4/II. — Din bg. *monastir*, (arom. *mînăstire*).

Mănat adv. Târziu. *Mănat nă sculqm*. Com. V. J., (arom. *amînat*).

Mănătă f. v. *mōnă*.

Mane vb. I.

Măne vb. I.

Măneări f.

Măneât, -ă adj.

Măneător m.

Măneătură f.

v. *mănanc*.

Măneôs, -oasă adj. v. *mōncă*.

Măndal m. Zăvor, (la războiu) slobozitor. Se mai zice și *pri-vărtal* c.ă. Com. T. P. [Derivat: *măndăloănă* f. = zăvor mai mare. Com. G. D.]. — Din bg. *mandalo*.

Măndala (numai în expresia) *Scandala-mandala până la domnu* *28.

Măndăljăsa N. loc. (Nânta).

Măndăloănă f. v. *mandal*.

Măndărēs

Măndărqs

} vb. IV. v. *mōndru*

Măndză (pl. -*džur*) f. Măncare, bucate. *Ari pus utroavă mûmă-ta ăn mandză* 7/81, cf. 2/68. — Din bg. *maŋga*, (it.).

Măndzeăuă

Măndzōnă

} f. v. *mōnz*.

Măner m. v. *mōnă*.

Mangâl m. Mangal. Com. I. L. — Din tc. *manghâl*, (arom. *mîngale*).

Mania f. Liniște. (Când vrea să spună cineva ceva și este sgomot mare, atunci zice) *Ei, mania tots!* (acum liniște!) Com. T. P.

Mănieât adv. (Nânta). Dis de dimineață. *Mōni tseari s-na sculqm mănicat, s-nă dutsim la pă-zăriști* (măine trebuie să ne sculăm dis de dimineață, ca să mergem în târg). Com. H. I. || Cupa, (Liumnița) în amurg, seara. Com. GH. T. In Oșani se zice *anti-mnicât* (din bg. *temno*), id. — Din *manico*, -are.

Mănieciritq se zice pentru fețele care nu sunt destoinice la ceva 227.

Mănisēs vb. IV. v. *mănisut*.

Mănisūt m. v. *măynq*.

Mănițseă f. v. *mōnă*.

Măntări f. plur. Ciuperci veninoase. *Măntarli nu sa buni di*

măncarea. Com. G. D. Burete mare. ALR. 6404. — Din gr. *μαγνιάσι*.

Măntrés vb. IV. (Țarnareca). Mă uit, văd. *Măntredă* (vezi) 32/65. [Și: (Oșani) *mutrés* (refl.) = mă uit. *Si nu ti mutreș* (să nu te uiți). **Derivate:** *măntriri*, *mutriri* f. = privire; *măntrít, -ă, mutrít, -ă* adj. = privit. **C o m p u s** (cu pref.) *zămăntrés* (ză + mântres) vb. IV. = încep să mă uit, mă uit puțin; *zămăntri ăm sus* (se uită puțin în sus) 16/64; *zămutrés* (ză + mutres) vb. IV. id. cf. 8/72]. — Din sl. *мѣтрѣти*, (arom. *mutrescu*).

Măntriri f. v. *măntres*.

Măntșe m. Nume propriu. *Menca lu pop Măntșe* 3/XVI.

Măntșós vb. v. *mōncă*.

Mănúșă f. v. *mōnă*.

Mănzăc

Mănzeăuă f.

Mănzóc

Mănzqă

} m. v. *mōnz*.

Mar, -ă adj. Amar. [**Derivate:** *amnăr* vb. I. = amărisc ALR. 2112; *amnărát, -ă* adj. = amarit; *amnăr* adj. = amar; *măratúră* f. = amărăciune. *Coti măratúr am angl'itat* 891. *mărós, -oasă* adj. = amar. *Imaňa-i bună, ma-i și măroasă* 437. *măratšúni* f. = amărăciune. Com. G. D.]. — Din lat. *amarus, -a, -um*, (arom. *amar*).

Măra interj. Măre. *Mara gri-pits-la curon* 17/18. *Măra nu dună tsela găilē* 10/50 cf. 25, 26/6, 15,

13/16, 7/24. [Și: *mări* interj. *Mări mla* 6/11; *măre* interj. *Măre tu ieș?* 25/6, *mer* interj. 167. *moări* interj. 12/VII]. — Din bg. *more*.

Mărăc m. v. *mrac*.

Mărăju m. Cotoiu cf. 2/XVII. [Și: *mărju* m.].

Mărări f. v. *mar*.

Mărătšini f. mărăcine. [Și: *măr-tšin* m., *mărtsini* f.]. — Din. lat. *marricina, -am*, (arom. *mărătšine*).

Mărătšúni f. } v. *mar*.

Mărătúră

Măráz a. Dor, vrere 415. — Din tc. *maraz*, (arom. *măraze*).

Mărca f. Nume de oi. Com. G. D.

Mărdzeăuă f. Mărgea și încheetură la mână ALR. 2168. *Mărdzeăuă di yoc'lu* (pupila ochiului) ib. 25. — Din lat. *margella, -am*, (arom. *mărdzeao*).

Mărdzine f.

Mărdzineăuă f. v. } *marzini*.

Măre interj. v. *mara*.

Mărea-Tichie Numele bisericii Sf. Dumitru în Nânta (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Măreăjă f. Albeața la ochi. ALR. 1651. Pentru etim. cf. m r e a j ă.

Mărenu (numai în expresia) *Șa-renu-marenu* (peștiș, de toate culorile, bălțat). cf. *20.

Mărghés vb. IV. (Țarnareca). Mânjesc, murdăresc, pătez. *Ăi mărghit* 32/65. [**Derivate:** *mărghiri* f. *mărghit, -ă* adj. = mânjit, murdărit].

Mărghinghjos m. Nume de plantă mirositoare. Com. H. I.

Mărghiri f. }
Mărghit, -ă adj. } v. *mărghes*.

Mări adj. Mare, în vârstă, bătrân. *Cunac mult mări* 20/39. *Lă marea monă si ari* (se ține mândru). 428. [Derivat: **inmărós**, -ă adj. = mândru, fudul 309. (arom. mare).

²**Mări** f. Mare. *Mărea neagră* 3/33. *La scoati ȳămu din mari* 17/77. — Din lat. *mare*, (arom. *amare*).

Mări interj. v. *mara*.

Mărit vb. I. (refl.) Mă mărit. *Con na măritom* 8/38. *Sor-sa si mărită* 24/64 cf. 3/84. || Fig. Pierd cf. 428, 398. [Derivate: **măritări** f. cf. 9/49; **mărităt**, -ă adj. = măritat. Compus (cu pref): **primărit** (pri + mărit, după bg. *prēmāšvam se*) = mă mărit din nou. Com. I. L.]. — Din lat. *marito*, -are, (arom. *mărit*).

Măritări f. }
Mărităt, -ă adj. } v. *mărit*.

Mărlés vb. IV. (despre oi și capre) Mărllesc. *Ȳoili šăcătsară si mărlască*. Com. T. P. [Derivate: **mărliri** f. = mărlire; **mărlit**, -ă adj. = mărlit]. — Din bg. *mărlja*, id, (arom. *mărlescu*).

Mărliri f. }
Mărlit, -ă adj. } v. *mărlés*.

Mărmórué m. Puiu de broască, mormoloc. *Apa tăcută ari mults mărморuts* 347 cf. 373. [Și: măr-

mórnice m. *Apa zăvirită ari mults mărморnits*]. — Din mbg. *mra-morok*.

Mărmurisés vb. IV. Incremenesc înlemnesc. [Și: **mermirisés** vb. Com. T. P.]. — Derivat din *mar-mură*.

Mărciu m. v. *marăiu*.

Mărós, -oasă adj. v. *mar*.

Mărșă f. Hoit, cadavru. *Si 'n-vărtes corbil' că lă vrină mărșă*. Com. T. P. [Și: **mărșă** f.]. — Din bg. *mărša*, (arom. *mărșă*).

Mărsés vb. IV. (refl.). Mă spurc, mânânc de dulce. *Si mărșes, ma si mânanc purtsel fris* (să mă spurc dar pentru purcel fript). 612. [Derivate: **mărsiri** f. = mâncare de dulce; **mărsit**, -ă = spurcat fig. Turc, (spurcat). *Mărsit ađ* (este Turc) 372]. — Din bg. *mărsja*.

Mărsiri f. }
Mărsit, -ă adj. } v. *mărses*.

Mărsólă f. Muci. Cf. *mut s*. Com. T. P. — Din mbg. *mărsoli*, id.

Mărta Nume de vacă fătată marți.

²**Mărta** f. Martie. *Ca Marta-i* (este schimbăcios) 377 cf. *culuje ȳ*. — Din bg. *mart*, (arom. *martsu* lat.).

Mártă f. v. *marts*.

Mărtălóg Orice animal slab, prăpădit. [Și: **murtălóg** Com. T. P.].

Martín Nume de bou fătată marți ALR. 5541.

²**Martín** (pl. -*ńur*) a. Pușcă sistem Martini. *Bam! cu martinu*

6/27. [Și: mărtineă f. id.]. Cf. mbg. *martin* (*martinka*).

Martină f. v. *marts*.

Mărtir m. Martor. *Cari ts-u martir* (cine ți-e martor). Com. C. I. — Din gr. *μαρτυρας*, (arom. *martir*).

Marts f. Marți. [Și: mǎrtă f. (Liumnița) ALR. 2401. [Derivate: **mărtină** f. = numele boului fătat în ziua de marți, (prescurtat) *tină* f. id., (fig.) = prost. 786; **mărtșoșea** f. = nume de vacă fătată marția. Cf. *luntșe*, *mertși*, *džani*, *petsi*, *dumi*]. — Din lat. *Martis* (*dies*), (arom. *marts*).

Mărtsini f. v. *mărtsini*.

Mărtșqs vb. IV. (refl.). Stau lăncezind, sunt lipsit de puteri, sunt ca și bolnav. *Di trei zpli mărtșqs* (de vreo trei zile tot stau lăncezind). Com. G. D. — Din mbg. *mračaswoam*.

Mărtșoșea f. v. *marts*.

Mărtșu Nume de câine. Com. N. T.

Mărzina f. v. *marzine*.

Marzini (pl. *morziñ* și *mordziñ*) f. Margine. *Marzinea di cătun* 11/58. *La marzini* 5/23. *Al' flq mardzinea* (i-a dat de capăt). 423. *Au lom din mardzini* (o luăm d'a capo) cf. 9, 13, 15, 16, 19/18. [Derivat: **mărdzinea** f. = pretext, ceartă. Com. P. M. Compus: **zălămărdzinea** (ză + la + mardzini) = la o parte. *Maĵ zălă-*

mardzinea di drum 26/41. [Și: **mărzina** f., **mărdzini** f. *Ună mărzini* 22/8 cf. 27, 28/6. *La mărzini di cătun* 6/18]. — Din lat. *margo*, -*inem*, (arom. *mardzine*).

Mășa f. Clește de prins foc. *Mășa* 1/20 cf. *51, 437. — Din tc. *maša*, (arom. *mașă*).

Mășala interj. *Mașala* cf. 7/70. — Din tc. *mașala*.

Maseară adj. De răs, mascara. [Derivat: **masearlqe** a. = lucruri de răs, necinstite. Com. G. D.]. — Din tc. *maskhara*, (arom. *măscără*).

Masearlqe a. v. *mascară*.

Măseur adj. subst. m. Voinic, bărbat. *Bărbat stătù, ama mascur* (bine se țin, ce mai voinic) 380. *Mascuru-i direcu la casă* (bărbatul este stălpul casei) 422. — Din lat. *mascùlus*, -a, -um, (arom. *mascur*).

Măseăuă f. Măsea. *Mi doari măseăuă*. Com. T. P. — Din lat. *maxilla*, -am, (arom. *măseăuă*).

Măslinea f. Măslină. || P. a n a l. Numele unui soi de castan, care face castane ca măslinile. Com. C. I. — Din bg. *maslinka*, (arom. *masină*).

Mășqr. Egipt. Com. I. L. [Tot aici aparțin: **misîrea** f., (Țarnareca) **mîsea** f. (bg. *misirka*, *miska*) = curcă; **misîreu** m. (refăcut după « misircă »), **mîseu** m. = curcan cf. 3/33; **misîrue** m. = curcan. Com. I. L.; (Țarnareca) **mîsur**

m. (tc. *mysyr* [bugdaje] = grâu din Egipt) = porumb. Com. I. L.]. — Din tc. *Mysyr*, (arom. *Misirire*).

Măstăgăreă f. v. *măstegarcă*.

Măstegăreă f. Bătă. [Și: *măstăgăreă* f.]. — Din mbg. *vastegarka*.

Măști f. Maștehă, mamă vitregă *În-ăi măști...* (îmi este mamă vitregă) 6/11. — Din sl. *mašteha*.

Măstráf a. Cheltuială, cf. a r d ž. Com V. J. — Din tc. *mastraf*.

Măsturil'ă f. v. *maștur*.

Măta f. Numele vacii născută marți. Cf. *luia, nera, džoia, vida, soba*. ALR. 5542. Nume de femeie. Com. C. I.

Mătănitsă f. v. *mătinită*.

Mătasi f. Mătase. *Fustan di mătasi* (rochie de...) 9/XVI cf. 82 cf. 26/40. — Din gr. *μέταξα* (*μετάξι*).

Mâteă f. Matcă. regina albinelor. *Matca lu tsești albini si pirdû*. Com. C. I. [Se mai zice și: *mătitsă* f. (bg. *matica*) ALR. 1680, 1687. *Coș fără matitsă* ib. 5463]. — Din bg. *matka*.

Mâteáp m. Instrument de găurit. *Du-la mătcapu s-la pruvulim tsista jeru* (adu mătcapul să găurim fierul). Com. C. I.

Mătés vb. IV. Murdăresc. *U ai mătít* (ai murdărit-o) ALR. 3397. [Derivate: *mătítură* f. = încurcătură, amestecătură. Com. I. L.; *răzmătés* (bg. *razmatja*) vb. IV. = murdăresc din nou; încurc.

Cf. *mătșcăjes*, *murdărises*. — Din bg. mbg. *matam*. (bg. *mătjia*).

Máti Nume de vacă fătată marți. Com. T. P.

Măticeă (pl. -*tits*) f. Hârleț, ALR. 943, sapă îngustă, ib. 5038. — Din bg. *motika*.

Mătínitsă f. Lapte bătut după ce i s'a scos untul; arom. *ðală*, 410. *Cuminicătura nu-i mătínitsă* 410, cf. 395. [Și: *mătánitsă* f.]. — Din bg. *matenica*.

Mătitsă f. v. *matcă*.

Mătítură f. v. *mătes*.

Mătnie, -ă v. *mōtnic*.

Mătritsă f. Plantă ierboasă leucitoare. Femeile tinere care au prunci bolnavi mănâncă din această iarbă, cu credința că pruncii cari sug din țâțele lor se vor vindeca. Com. G. D. — Din bg. *matrica*.

Mats a. Maț. Com. G. D. — Din lat. *matia*, (arom. *mats*).

Mătsă f. Pisică cf. *mărăju*, *măroju*. *Ună matsă* 22/29. *Mătsu!* 8175 cf. 7/75. — Din bg. *maca*.

Mătșăjes vb. IV. Sdrobesc apăsând cu ceva, stâlesc. Com. G. D. [Derivate: *mătșăiri* f. = stâlcire; *mătșăit*, -ă adj. = stâlcit]. — Din bg. *smačkvam*, id.

Mătșáz m. Nume de plantă. Com. H. I.

Mătșcă f. Joc de copii. (Se joacă la fel ca la Bulgari). Com. G. D. — Din bg. *mačka*.

Mătseăjés vb. IV. (refl.) Mă n ănjesc, murdăresc. *Nu antrats sub car, ca s-vă mătseăjts* (nu vă băgați sub car, căci o să vă murdăriți) ALR. 3209. [Derivat: mătseăit, -ă adj. = murdărit]. — Din bg. *mačkam*.

Mătseăit, -ă adj. v. *mătseăjés*.

Mătseăt, -ă adj. v. *mătšucă*.

Mătšchi f. pl. (La cal s. măgar) Cureaua ce se trece pe după picioarele de dinainte ale calului, ca să ție bine sămarul. *Puni-l' mătšchi lă cal s-nu-l' cadă sămaru*. Com. C. I. Din mbg. *mački*.

Mătšes m. Trandafir sălbatec. Com. T. P., cf. dacor. *măceș*.

Mătšin vb. I. Macin. *Să nu matsin* (să nu macini) 3/5. [Derivate: mătšinări f., mătšinăt, -ă adj. = măcinat; mătšiniș m. = grâul, porumbul pregătit spre a fi măcinat. Com. G. D.]. — Din lat. **machino*, -are (= machinari), (arom. *matsin*).

Mătšinări f.

Mătšinăt, -ă } v. *matsin*.

Mătšiniș m. }

Mătšits m. Plantă cu gust acrișor. Com. T. P.

Mătšqe m. Pisiu. *Cătsql' și mătšqts fatsi* (căței și pisiu naște) 3/29. — Din bg. *mačok*, id.

Mătšoșcă Numele vacii fătată marți.

Mătšúcă f. Măciucă cf. tșă-mugă, tăpuză și colidă. [Derivat: mătseăt, -ă adj. (din

mătšucat) = mare. *Si feșiră mult mătšcati* (se făcură foarte mari) 4/29. *La noj găl'inili sa căt undă casă mătšcati* (găinile sunt mari cât o casă) 7/18 cf. 3/14, 17/79. *Mătšcati* n. loc. (Oșani)]. — Din lat. **matteuca*, -am (Pușcariu, *Tiși, Ki*, 53).

Măunq f. Cusur, defect. *Flo măunq* (găsi cusur). [Derivate: mătšis vb. IV. = rîd de un defect, rîd de cineva, îmi bat joc; mătšisút (pentru mătšisit?) m. = batjocoritor. *Șa-i lucru, mătšisutu mătšiseaști* (așa este cel ce-și bate joc de alții, își bate joc de sine) 390 cf. 389]. — Din tc. *mahana*, (arom. *măhănd*).

Măzărielă f. Măzăriche ALR. 5257. Cf. tros căt, cf. 1953.

Măznés vb. IV. Netezesc. Com. C. I. [Derivate: mătzniri f. = netezire; mătznít, -ă adj. = netezit; mătzql m. = om de nimic. Com. G. D.]. — Din bg. *maža*, (aor. *maznah*).

Mătzniri f.

Mătznít, -ă adj. } v. *măznes*.

Mătzql m. }

Mbălăšes vb. IV. v. *bal'ă*.

Mbet vb. I. v. *ambet*.

Mburqs vb. IV. v. *burqs*.

Mea pron. pos. v. *meu*

Meără (pl. *meari*). Șold. ALR. 2221, cf. 2229. cf. mer.

²**Meără** f. v. *mer*.

³**Meără** f. Măsură. *Si-l' daș un chjuteac fără meară* (să-i tragi o

bătaie fără măsură, sdravănă) 128.

— Din sl. *měra*.

Measă f. Masă. *Creaştits measa* (ridicaţi masa). *Âscheril' aŭ lară measa* 11/50 cf. 12/50. — Din lat. *mensa*, -am, (arom. *measă*).

Meastăie vb. I. Amestec. *Meastic agru* (lucrez ogorul, îl sap pentru a doua oară). *La misticaş agru din Blatsa?* Com. I. L. [Derivate: **misticări** f. amestecare = prelucrarea unui ogor; **mistică** (cu negativul: **nimistică**), -ă adj. = amestecat]. — Din lat. **mixtīco*, -are, (arom. *ameastic*).

Médză f. Mejdie, răzor între două proprietăţi. ALR. 948, cf. *meghja*, *mighju*. — Din sârb. *medža*.

Medžit m. v. *midžit*.

Mégħja f. Mejdie între moşii, hotar despărţitură, şanţ. ALR. 2544 cf. şi 5068. *Meghja-naltă* m. loc. (Oşani). — Din mbg. *megja* (mežda) cf. *medžă*, *mighju*.

Meglén. Numele ţinutului cu acest nume. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, pp. 5—10.) [Şi: **Meglín**. Derivate: **Meglenitsa** = nume de râu; **Meglenişta** = numele râului Meglenitsa (Oşani)]. — Din mbg. *meglen* (măglen).

Meglenişta } v. *Meglen*.
Meglenitsa }

Meglín v. *Meglen*.

Mehehè... Strigătul caprei. ALR. 5338.

Méjluc a. Mijloc. *Un trindafil*

ân mejlucu di űari (un trandafir în mijloc de miere) *13 cf. 10/15, 6/37, 17/69, *35. [Şi: (Liumniţa) **mijlucă** a. 5, 7/77, 3/73. Derivat: **mijlucán** adj. subst. = cel de mijloc. *Mijlucănu frati* 3/7, 3/56, 19/7]. — Din lat. **mediolus locus*, (arom. *űolġuc*).

Mel' m. Meiu 9/4. *gărmuts di mel'* 23/79 cf. 9/4, 9/21, 23/79, *mel'-răpes* (meiu arăbesc) (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). [Derivat: **mel'ină** f. = locul rămas după secerişul meiului. Cf. *sicărină*, *űovişonă*. Com. G. D. — Din lat. *milium*, (arom. *mel'ű*).

Mel' pron. pos. plur. de la *meű*.

Mel'itsă f. Aparat pentru curăţitul bumbacului. [Derivat: **mel'itsqs** vb. IV = lucrez cu mel'itsa. Com. I. L.]. — Din bg. *mělīca*.

Mel'itsqs vb. IV. v. *mel'itsa*.

Memleehét a. Țară. *Tsista memlechet*. [Şi: (des) **mimliehét** a. Com. N. T.]. — Din tc. *memleket*.

Menurósi N. loc. (Huma).

Mer m. Măr (pomul). *La flo şi űel meru* (il găsi şi el mărul) 16/19. Feluri de meri: *mer iăr-năres*, *tumnăres* (măr de toamnă), *mer trăculat* (face mere mici şi rotunde), *mer pitrofc* (măr de Sf. Petru), *mer fărīnat* (face mere făinoase), *mer dşândži*, *mer bun*, *mer roşu*, *mer alb*, *mer cu guşă*, etc. [Derivate: (diminutiv) **mirtşóc**

m. = măr mititel. Com. G. D. **meără** f. = fructul mărului, *Meără... di răzint* (măr de argint) cf. 15/49, 7/55]. — Din lat. *mēlum*, (arom. *mer*).

²**Mer** interj. v. *mara*.

Meră f. Miriște. ALR. 2560. — Din tc. *mera*, cf. arom. *mir e*.

Merg vb. III. 1°. *Merg. Tega cu Dumuzu merg mōnă di mōnă* 1/IX. *Am un britș di pri ramură, ramură mearzi* (am un briciu care merge din ramură în ramură) *24. *Să merz* (să mergi) 24/4 cf. 16/78. || 2°. *Mearzi ploaiă s. mearzi* (plouă). *Neu mearzi* (ninge) 11/28 cf. *9. *Cōn si meargă cārnat*s (niciodată) 439. [Și: (Țarnareca) **nerg** vb. III. *Zlătarlu nearsi șu dără ună cloatșcă* 15/65. *Cătsē nu ner la siiri?* (de ce nu mergi...) 5/66. *Nirdzeaichi casă* (mergând acasă) 4/68 cf. 4, 5/64, 2, 3/65, 5, 8/66]. — Din lat. *mērgo*, -*ere*, (arom. *nergu*).

Meroslif, -ă adj. Cu minte, care nu face nebunii. ALR. 11. — Din mbg. *mirosliif* « liniștit ».

Mes m. Lună. *După nou meș* (după nouă luni) 2/94. *Pristi un mes di vācqt* (peste o lună) 18/7 cf. 5/40, 4/58, 9/65. *Meșii* (la femei) periodul ALR. 4210. *Mes-di-bă-găroditsa* : luna August ALR. 2414, cf. c u l u j e u. *An Mesului* n. loc. (Nânta). — Din lat. *mēnsis*, -*em*, (arom. *mes*).

Mētlă f. Un fel de floare miro-

sitoare ca rosmarinul. Com. C. I. — Din bg. *metla*.

Mētru m. Metru.

Metș m. (La argintări). Numele unui instrument. — Din bg. *meč*.

²**Metș** m. O parte a războiului de țesut. Com. C. I.

Mētșeă f. Ursoaică. *Co vrină metșcă* 3/85. — Din bg. *mečka*.

Mētur vb. I. v. *metură*.

Mētură f. Mătură. *Al' criscū metura* = i-a crescut barba, 362. *Metură măroasă* (din pădure); *metură albă* (de măturat locul de treierat) ALR. 3933. [D e r i v a t e : *miturītșeă* f. (dimin); **mētur** vb. I. = mătur; *Si-u miturōm casa iundi hrānim bubi* B. 10. C o m p u s : (cu pref.) *izmētur* (iz + metur) vb. I. = mătur peste tot. *Ca si-u izmetur triușă, napcum si vin* (după ce voiui fi terminat de măturat curtea, apoi am să vin). Com. T. P.]. — Pentru etimologie cf. *Dacoromania*, VII, 128.

Mēu, -a pron. pos. Meu, al meu. *Meu fitșor tări dī* (așa este băiatul meu) 5/21. *Meu mal* (avutul meu) 4/23. [Și: (în Liumnița) *mīău*, -a pron. 12/73. Plur. *mel'*, *mīăl'*. *Dq-ń l'a tqł' cōń astăz...* *īo si-ts-l'a dāu mel' la tini?* (dă-mi câinii tăi astăzi, eu să-ți dau ție pe ai mei) 14/33 cf. 33/40, 12/73, 6/76. — Din lat. *meus*, -*a*, -*um*, (arom. *ameu*).

Mezē (pl. -*ur*). a. Mezel. *Mi-zeur, carni pōni* 9/50. [Și: *mizē*

a. Derivat: mizilqe, (tc. *mezelyk*]). — Din tc. *meze* (arom. *mizee*).

Mjâni f. Birt, han. Com. T. P. [Derivat: *mjandži* m. = hangiu, id.]. — Din tc. *meihane*, (arom. *mihanee*).

Mie, -ă Mic. *Maî mica* [soră] 9/49 cf. 9/80. | Subst. Prunc. [Diminutive: *mieşel* adj. = mic, cf. 13/4; *mitşcut*, -ă adj. = mititel. Derivat: *ñeură* f. = fărămitură. *Ñicură di pōni* 14/51. (Diminutiv) *ñeurîşcă* f. Com. G. D. *Nîtsi ună ñicurişcă* = absolut de loc 887], (arom. *ñic*).

Mieşel, -ă adj. v. *mic*.

Miduă f. Măduvă cf. m o z u c. *L'u scoasiră miduă* 19/33 cf. 18/33. *Nu-l' tal'ă miduă (muzocu)* (nu-i taie căpăţana) 394. — Din lat. *medulla*, -am, (arom. *meduă*).

Midžit m. Monedă de argint, de 20 piastri turceşti. *Un midžit* 5/93 cf. 6/93. [Şi: *medžit* m.]. — Din tc. *medžit*, (arom. *miğit*).

Migdân a. Maidan. *Leau migdan* (îmi iau vânt). *Şi că lă migdan* 18/69 cf. *44. — Din tc. *megdan*, (arom. *miğdane*).

Mighinghîos m. Plantă ierboasă ce creşte prin grădini. Com. T. P. cf. *mărghinghîos*.

Mighiū prep. (Țarnareca). Intre *Am ună sădiri mighiū doi ūamiñ* (am o judecată între doi oameni) 13/65 cf. *meghîa*, *mežda*. — Din mbg. *megju*.

Migl'ină f. Neghină. *Si si leagă migl'ina di gron*. — Din lat. **nīg* [e]līna, -am.

Miļēm a. Alifie ALR. 4191. [Şi: *milēmi* f.]. — Din tc. *mehlem*, (arom. *mihleme*).

Miļūz m. Plantă mirositoare care se pune în mâncare. *An carni si puni miļuz* ALR. 4073.

Mij vb. I. = v. *mijos*.

Mijos vb. IV. *Mijesc*. *Nu durmî, saldi mijă* 17/19. [Şi: *mij* vb. I. = clilesc din gene ALR. 2022 cf. 2024]. — Din bg. *mijam*.

Mil, -ă adj. subst. Drag, iubit. *Tsi staî ūa mări mila?* 10/28. *E, bra miluli* 12/2. *Cqtsi bra mil' ūa pri gnoî şadets* (de ce staţi aici pe gunoi, dragii mei) 18/29. [Derivate: *milă* f. = dor, drag. *L'i ra ca di milă lu ămpirātu feata* (împăratului îi era dor de fată) 4/34. *mîlnie*, -ă adj. = drag, iubit, cf. 378; *mîlnieă* f. = iubită; *miluiēs* vb. IV = iubesc, îmi este drag. *Mult aŭ miluiă* 2/11 cf. 19/80, 442, *miluiri* f. = iubire; *miluît*, -ă adj. = iubit]. — Din bg. *mil*.

Milă f. v. *mil*, -ă.

Mil'ă f. Mie. *Ună mil'ă di lili* (o mie de lire) 10/29 cf. 2/16 etc. [Şi: (Țarnareca) *ñil'ă* f. 10/42. — Din lat. *milia*, (arom. *ñil'a*).

Milēmi f. v. *mijlem*.

Mîlnieă f. v. *mil*.

Mil'ină f. v. *mel'*.

Mil'oără f. Mioară, oaie care a fătat pentru întâia dată. *Tsista*

timp am ună sută di mil' oară (în anul acesta am o sută de mii). Com. G. D. *mil' oară di doț ań* ALR. 5333. *mil' oară di treț ań*, ib. 5334. [Derivat: *mil' ór*, *m' lor* m. = miel în anul al doilea, id.]. — Din lat. **agnēlliōla*, -am, (arom. *ml' oară*).

Mil' ór m. v. *mil' oară*.

Milușes vb. IV. v.

Miluiri f.

Miluít, -ă adj. } v. *milușes*.

Mimlichét a. v. *memlechet*.

Mindér a. (Țarnareca). *Mindir*. Com. V. J. — Din tc. *minder*, (arom. *mindere*).

Minés vb. IV. Schimb. [Derivate: *miniri* f. = schimbare; *minít*, -ă adj. = schimbat. Compus: (cu pref.) *răzminés* (bg. *razmēna*) vb. IV. = schimb. *S-nă-li răzminim lucrăli* (să ne schimbăm lucrurile); *izmeáni* f. pl. = izmene. *Scoati izmeanili* 9/19 cf. 962; *izminúșcă* f. (dim.). Com. G. D.]. — Din bg. *mēnja*.

Minghiș m. Cercel de ureche 445. [Derivate: *minghișarnie* m. = lanț de cercei. *Meu minghișarnic ăț di răzint* (lanțul meu este de argint). Com. I. L. *minghișărcă* f., *minghișătă* f. = nume de oaie cu bărbia lăsată. ALR. 5328. Com. T. P.]. — Din tc. *menguș*, (arom. *ming'uș*).

Minghișarnie m. }

Mingișătă f. }

Minghișărcă f. }

v. *minghiș*.

Miniri f. v. *mines*.

Minit, -ă adj. v. *mines*.

Mínlet a. (Țarnareca). Lume, oameni. *Tot minletlu si priurđină* (toată lumea trecu pe dinainte...) 3/67. — Din tc. *millet*.

Mínt vb. IV. (rar) *Mint*, (mai des) *mintșun*. — Din lat. *mēntio*, -ire.

Mintés vb. III. Amestec, mestec. *Mintea-l' lă boț neac tiefă cu trătsă* (amestecă-i boului puțin dovleac cu țărâte). Com. G. D. [Derivate: *mintiri* f. = mestecare; *míntít*, -ă adj. = amestecat. Derivat: *dizmintés* vb. = descurc]. — Din paleosl. *męto* (inf. *męsti*), (arom. *mintescu*).

Mínti f. *Minte*, gând. *Aș zitșe ăń minti* (iși zicea în minte) 4/26 cf. 361, 813. — Din lat. *mens*, *mēntem*, (arom. *minte*).

Míntșun vb. I. *Mint*. *Na mintșun* 8/18 cf. 443. [Derivate: *mintșunări* f., *mintșunát*, -ă adj. Compus: (cu pref.) *zámíntșun* (ză + *mintșun*), (mbg. *zalažam*) vb. = înșel puțin înșel. *S-mi duc si-l zámíntșun muraru* 11/72; *mintșună* f. (<lat. *mentio*, -ōnem) = minciună. *Míntșun sā-l' spunim* 20/93. *mintșunós*, -oasă adj. = mincinos. *La mintșinoș* 3/5]. — Din lat. *mentio*, -are, (arom. *mintșunedzu*).

Míntșună f. }

Míntșunări f. }

Míntșunát, -ă adj. }

v. *mintșun*.

Míntșunós, -oasă adj. v. *mintșună*.

Minút, -ă adj. Mic. *Fitșoril' minuts* (copiii mici). Com. T. P. [Derivat: *minutșos* m. plur. = lindină. Com. C. I.]. — Din lat. *minutus*, -a, -um, (arom. *minut*).

Minutșos, -oasă adj. v. *minut*.

Mir vb. I. (refl.) Mă mir. *Zuȳa lantă si mirară* (ziua cealaltă se mirară) 20/64 cf. 110. [Și: (Țăr-nareca) *ńir* vb. I. *Tsarlu si ńiră* (țarul se miră). Derivate: *mirări* (*ńirări*) f. = mirare, uimire. *Tsarlu đıră la mari mirari* 13/65; *mirát*, -ă (*ńirát*, -ă) adj. = mirat, uimit. *Eștșă tântu ńirat* (ești așa de mirat) ib.]. — Din lat. *mīro*, -are, (arom. *ńir*).

²**Mir** a. Mir cf. 181. — Din bg. *mir*.

Mirăc m. Inclinațiune, plăcere, dorință mare, pasiune, mânie. *Di mări mirac* (de multă pasiune ce aveau) 19/79. *Tures mirac* (îmi intră la inimă, mă îndrăgostesc, mă amorezez). *Ia veă turit mirac ăń tsela* (ea se amorezase de acela) cf. 21/65. [Și: *mirăchi* f. 5/12. Derivat: *mirăclijă*, *mirielijă*, adj. = îndrăgostit. *Ra mult mirăclijă pi feată* 33/51]. — Din tc. *merak* (arom. *mirake*).

Mirăchi f. } v. *mirac*.
Mirăclijă adj. }

Mirám a. (rar). Înțelegere. *La nibunu nu-l' tsi da miram di cõt cu mulamea* (la omul rău nu-i se dă să înțeleagă decât cu binele) 388.

Mirándžă f. Un fel de arbore cu

frunza mică. *Mirandžă multă ari ăń Scrăca-di-bărtan*. Com. H. I.

Mirári f. } v. ²*mir*.
Mirát, -ă adj. }

Miráz a. Partea de moștenire. *Tsista agru ń-u miraz di la tati*. Com. H. I. — Din tc. *miras*, (arom. *miraze*).

Mirdžan m. Mărgean, mărgea. *Mirdžan vinăts*. Com. T. P. — Din tc. *merġan*, (arom. *mirġane*).

Mirés vb. Măsor. *Mi duc să-u tser tșutura să li mirim midžitsil'* (să măsurăm megiții) 6/93. [Derivate: *miríri* f. = măsurare; *mirít*, -ă adj. = măsurat]. — Din bg. *měrja*.

²**Mirés** vb. IV. (Țăr-nareca), Ochesc, nemeresc. *Acu pot si miresc* 39/65. *Iu mireă, colo pugudeă* (unde ochea, acolo nemerea) 11/67. [Derivate: *miríri* f. = ochire; *mirít*, -ă adj. = ochit]. Cf. *mires*.

Mirieliă f. v. *mirac*.

Mirimét a. Reparațiune. Com. I. L. — Din tc. *meremmet*, (arom. *mirimete*).

Mirindări f. v. *mirindu*.

Mirindi f. Vremea de gustare de după masă, între orele 4 și 5; p. ext. gustarea de după masă, *Păn la mirindi* 6/91. [Derivate: *mirindu* (<lat. *merēndo*, -are) = gust, mănânc în vremea de «mirindi»; *mirindări* f. = gustare]. — Din lat. *merēnda*, -am, (arom. *mirinde*).

Mirindu vb. I. v. *mirindi*.

Mirindz vb. I. (despre vite). Mă odihnesc pe la miezul zilei și,

în general, peste zi. *Uoîli lu Șopca mirindză la apa-ratsi*. Com. H. I. Com. G. D. [Derivate: *mirîndz* m. = locul unde se odihnesc vitele pe la amiazi și peste zi ALR. 5592. *Boîl'i nu sa ișqts ancă din mirîndz*. Com. H. I. *mirizu-vecl'u* = n. loc. (Huma). Com. T. P., *mirîndzu-mari* (Oșani]. — Din lat. *merîdio*, -are, id., (arom. *amirîndzu*).

Mirîri f. v. *mîres*.

²*Mirîri* f. v. *mîres*.

Mirîslifeă f. v. *miruses*.

Mirît, -ă adj. v. *mîres*.

²*Mirît*, -ă adj. v. ²*mîres*.

Mirîzmă f. v. *miruses*.

Mîrnie, -ă adj. Liniștit. Com. T. P. — Din bg. *mir*.

Mîrôt, -ă adj. Unul care are picioarele crăcănate ALR. 2232.

Mîrșqe m. v. *mer*.

Mîru-ejului N. loc. (Cupa).

Mirusés vb. IV. Miroș. *La îel mirusești la bătizat uom* (ii miroșe a om botezat) 8/80 cf. 202. [Derivate: *mirusîri* f., *mirusît*, -ă adj.; *mirîslifeă* (bg. *mirîslivka*), *miruslifeă* f. = iarbă miroșitoare, pălcrană, părangină. Com. G. D.; *mîrîzmă* f. (bg.) = miroș. C o m p u s: (cu pref.) *amirusés* (a n + *miruses*) vb. = miroș. (negativ) *nîănmirusît*, -ă adj. *Un lucru nîănmirusît cari la tureaști* (cine leapădă un lucru nou-nouț, neatins) 815. *prumirusés* (pru + *miruses*) vb. IV. = dau miroș, umplu de miroș, miroșesc de departe. *Tseastă chitcă*

toată udaia aș primirusî (această floare a umplut de miroș toată camera). Com. I. L.]. — Din mbg. *mirisam* (gr.), (arom. *aîurdzescu*).

Mirusîri f.

Mirusît, -ă adj. } v. *miruses*.

Miruslifeă f. }

Mîș în jocul de copii *mîș-turtuliș* Com. V. J. — Din bg. *mîș*.

Mîșa Nume de fântână (Oșani).

Misâl'ă (pl. -səl) f. Față de masă. Com. GH. T. — Din gr. *μεσάλη* (lat.), (arom. *misale*).

Miscă f. }

Miseu m. } v. *mășqr*.

Mîșîn m. Piele. *Prigač di mîșîn* (șorț de piele) ALR. 6578. — Din tc. *mešin*, (arom. *mîșîne*).

Misîreă f. }

Misîreu m. } v. *mășqr*.

Misîrue m. }

Mislês vb. IV. Gândesc, pomenesc. *Misleă di cqn, leats tuîaga* (când pomenești de câini, ia-ți toiagul) 147. [Derivate: *misîlîri* f. = gândire, gând, pomenire, *Ună misîlîri*, *Surla si sculq di casă* 4/II; *misîlît*, -ă adj.]. — Din bg. *misîlja*.

Misîlîri f. }

Misîlît, -ă adj. } v. *misles*.

Misticări f. }

Misticât, -ă adj. } v. *meastic*.

Mistrîiă f. (La zidărie). *Mistrie*, ALR. 3790. — Din gr. *μυστήρι*, (arom. *mistrie*).

Mîsur m. v. *mășqr*.

²*Mîsur* a. Strachină de pământ, blid. *Dqy misur* 2/47. *Mîsur di*

fărină 16/29. — Din lat. *mensūra*, -am (arom. *misur*).

Mitănă (pl. -*țoñ*) Mătănie. Com. GH. T. — Din bg. *metanie*.

Miterea f. Plantă cu floare roșcată: *mitercă sivă, albitșoasă, roșcată* ALR. 5477.

Mitili f. Gălbează, boală la oi (ALR. 1656), la viță (ib. 6117). *Toati sa loși... di mitil' 2/88.* [Și: *mitil'*. Derivat: *mitil'os*, -ă, *mitil'if* adj. = bolnav de ficat. Com. GH. T.]. — Din bg. *mitil*.

Mitil'if, -ă } adj. v. *mitil'*.
Mitil'os, -ă }

Mitirés vb. IV. Distrug, nimeresc. Com. T. P. — Din bg. *mitirja*.

Mitiriz a. Meterez. Com. I. L. — Din tc. *meteris*, (arom. *mitirize*).

Mitșeu vb. I. Mișc. [C o m p u s: (cu pref.) *zămítșeu* (ză + mitșeu) = mișc, (refl.) mă mișc. *Nu pot s-mi zămítșeu di loc* cf. 10/52.

Mitșeut, -ă adj. v. *mic*.

Mituritșcă f. v. *metură*.

Mjurez vb. I. Miorlăiu ALR. 1137.

Mjurz Plantă mirositoare, ce se pune în bucate. Com. C. I.

Mizè m. } v. *meze*.
Mizilqe a. }

Mlătseărés vb. IV. Mănânc cu sgomot. *Mlătscăreș ca porc* ALR. 2103. — Din 11 bg. *mlackam*.

Mlăznitsă f. Oaie care dă lapte. *Du-ti tu cu mlăznitsili* 10/3 cf. 376.

[Derivat: *mlăznitșar* m. = păstor de oi s. de capre care dau lapte]. — Din bg. *mlăznica*.

Mlăznitșar m. v. *mlăznitsă*.

Mleătșcă f. v. *mletșcă*.

Mlecăr m. Berbec de trei ani. Com. G. D. — Din mbg. *mlëkar*, id.

Mlétșcă f. Buruiană ALR. 5173. *Mletșca u mănancă l'epuriș*, ib. [Și: *mleătșcă* f. Com. G. D.; *mălétșcă* f. Com. T. P.]. — Din bg. *mlečka*.

Ml'ór m. v. *mil'oară*.

Mo adv. v. *cmo*.

Moáli adj. Moale. *Mona al' deadi di moali* 23/41. *Seac di moali viseaști* (= nasu) *55. [Derivate: *mulăme* f. = bine, vorbă înceată. *La nibun nu-l' tsi da miram di cõt cu mulamea* (omului rău nu i se poate da a înțelege decât cu binele, domol) 388; *molăe*, *mulăe*, adj. = moale. *Mult mulac fitșor ieș*. Com. I. L. C o m p u s e: (cu pref.) *zămoáli* (ză + moali). adj. = moale. *Cujuretsil' l'a fac mai zămol'*, B. 11. *Frunză mai zămoali* ib. 3; *anmol'* vb. I. = înmoiu, topesc. *Si-ñ tsi anmoal'ă coastili* 9/33. *Au anmoal'ă*, B. 4. *Si 'nmul'q vreamea*. Com. H. I.; *anmul'ări* = f. înmuire, topire, id.; *anmul'át*, -ă adj.]. — Din lat. *mollis*, -e, (arom. *moale*).

Moără (pl. *morur*) f. Moară. *Tsela di sub moară* (= dracul) 363 cf. 438, *53, 6/XVII. *Moara-*

disupra, *-dijoasa*, în Huma); (*-di la vir*, *-din Petuc*, *-dila Pu-puŃa* în Oșani); (*-la Ghiolma*, *-Sibia*, *-l-Desi*, *-l-Iti* în Cupa); (*-di-cătun*, *-di-bătaŃă* în Lugunța). [Derivat: *murăr* m. = morar 5, 6/13; *moarîtseă* f. (dimin.)]. — Din lat. *mōla*, *-am*, (arom. *moară*).

Moárdză f. Organul genital la bărbați.

Moări interj. v. *mara*.

Moarîtseă f. v. *moară*.

Moărți f. Moarte. *Moarte nu ubidești că-î bun* (moartea nu se uită dacă este bun) 2/1. — Din lat. *mōrs -tem*, (arom. *moarte*).

Moăseă f. Catâr. *Al'-(tsi) fi-tară moștli* (i-au fătat catării) 358. [Și: *măseă* f.]. — Din bg. *măška*.

Módiemo adv. v. *cmo*.

Moglă f. Negură, ceață. Com. G. D. — Din bg. *măgla*.

Môja

Môja-moja } adv. v. *cmo*.

Mqină f. v. *monă*.

Mqinės vb. IV. v. *mășes*.

Môjni adv. Măine. [Și: *mqni* adv.; *môjnistă* adv. = a doua zi, ziua următoare; *mqntiza* adv.; *Mqntiza dimineatsia* (a doua zi dimineata) 17/41 cf. 3/34, 10/69. Compose: *pôjmojini*, *pôjmqni*, *pûmqni* adv. = poimăine; *poi-mqjnistă*, *pujmqjnistă*, adv. = poimăine, a treia zi 5, 4/20 (în Oșani), *pojmqntiza*, *pujmqntiza* adv. *Ier l'-u deadi și pujqmqtiza l'-u lq* (ieri i-o dădu și după două zile

i-o luă). Com. I. L.]. — Din lat. *mane*, (arom. *mîne*).

Môjnistă adv. v. *môjni*.

Molăe adj. v. *moali*.

Molêts m. plur. (Liumnița) Insectă, morar. Com. P. M. [Și: *molitsă* f. (Liumnița), *muleăti*, *muleătsă* f. (Oșani) = molie. Com. G. D.]. — Din bg. *molec*, (arom. *mul'itsă*).

Molitsă f. v. *molets*.

Mônă f. v. *mônă*.

Mônă f. Mână. *Merg monă di monă* 1/IX, cf. 4/XIV. *Să puŃ moŃ pri tots trej* 16/94. *Al' vini di monă* (se pricepe la orice, cf. bg. *mu idi ot rākā*) 432. *La marea monă si ari* (se ține mândru, fudul). *Prima monă* = calitatea întâi, B. 5. [Și: (Lugunța, Cupa) *mônă* f. 17/73, 4/77, 7/77, 14/77, 17, 18/55, 8/56. *mqină* f. *Cu mqina ta s-la dișl'iz* 14/11 (plur. *môjni* 15/55). (În Țarnareca) *mănă* (pl. *măni*) f. 12/68. Derivate: f. *mănată* f. = cât se cuprinde într'o palmă 433; *măner* m. = mânerul casei. Com. I. L.; *mănușă* f. = mâner, coadă de apucat, de ținut. *Grăntșaru jundi va, cola u puni mănusa* 983 cf. *50. *Nu vez fitșoru pri mănusa di arat?* (... la coada plugului?) 7/70 cf. 370; *mănitseă* (*mqnitseă*) f. (dimin.). (La plug) coarnele plugului (cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 51)]. — Din lat. *manus*, *-um*, (arom. *mînă*).

Móncă f. v. *mõncă*.

Mõnea adv. (de timp). Înainte, mai înainte. (Atestat numai de Wgd. 33; eu nu l-am putut întâlni și nici în texte nu apare. — Este același cu istror. *măc'e* din *mai ainte*.)

²**Mõneă** f. Trudă, caznă. *Sam ăn mari mõncă* 1/76 cf. 2/15, cf. 17/38. *N-u mõncă s. ăn si feasi mõncă di* (mi-e dor, doresc). *Mult l'-u mõncă* 8/58 cf. *Al' si feasi mõncv di tată-su* 17/38. [Și: *mõneă* f. Derivate: *măncós*, -oasă adj. = greu, anevoios. *Măncos lucru* (lucru greu) 25/94. *Măncos o mănancă* (o mănâncă greu) B. 7, cf. 408, 994; *măntșqs* vb. IV. (refl. din paleose *mõčiti*) = mă trudes, mă căznesc. *Mult aș si măntșq* 3/IV. *Nu ti măntșeă* 17/55. *Mi măntșqs* 13/16. *Mi măntșqj* 25/51]. — Din paleol. *mõka*.

Mõndru, -ă adj. Cu minte, înțelept. *Stoї mõndru nu luzà* (stai bine s. cu minte, nu fă prostii). Com. C. R. [Derivate: *măndărăs* vb. (refl.) = mă mândresc, umblu umflându-mă în pene; *măndărăqs* vb. (refl.) = mă mândresc]. Com. N. T. — Din bg. (dial.) *măndrũ* (мѣдрѣ).

Mõni adv. v. *mõini*.

Mõnică f. Măneacă. *Mõnica di cămeașă*. Com. C. I. — Din lat. *manica*, -am, (arom. *mînică*).

Mõnitșeă f. v. *mõnă*.

Mõntiza adv. v. *mõini*.

Mõnz m. Mânz. *Iapa feși doi mõnz* (iapa fătă doi mânzi) 6/28. [D i m i n u t i v: *mănzóe* m. *mănzăe* m. ALR. 1106; *măndzeăuă*, *mănzeăuă* f. = iapă coastrușă (tânără) neînvățată la tras. ALR. 1098; *măndzqnă*, *mănzqnă* f. = nume de plantă mirositoare. Com. G. D.] (arom. *mîndzu*).

Mor vb. IV. *Mor. Sam mort* (am murit) 2/34. [Derivate: *muriri* f. = murire; *mort*, -ă (lat. *mortuus*, -a, -um) adj. = mort. *Birleatsi mort* 1/39. *Ni ghiu, ni mortu* (nici viu, nici mort) 15/69; *mort* m. = mort. *Ișqts morts să antră ghii* 32/18. *Al' pusiră mõnă di mort* 367. *Murtătșuni* f. = mortăciune]. — Din lat. **mõrio*, -ire (= *mõrior*), (arom. *mor*).

More adj. Vânat cf. *mrăcă*. ALR. 3403. [Derivat: *móreăv*, *móreuv* adj. = vânat deschis; *móreu* (pl. *morchî*) = vânat. *Roșii ili morchi* (roșii ori vinete) 4/XI]. — Din bg. *mrăč*.

Móreăv }
Móreu } adj. v. ²*morc*.
Móreuv }

Mors a. Post. *Morsu di crăcun* (câșlegi, dulcele Crăciunului ALR. 604. Cf. *mărses*).

Mort m. }
Mort, -ă adj. } v. *mor*.

Moș adj. Bătrân. *Un dead moș* 3/60. *Uom moș* (om bătrân) 1/16. Cf. 34/18, 4/57. || S u b s t. *Moș*. *Tsela moșu* (pe moșul acela) 14/34.

Moșl'ă vizură aîri 26/64. [Feminin: **moășă** f. = bătrână. *Babă moașă* 1/70. *Aș rău ună uară un moș și ună moașă* 1/28 cf. 6/28. Derivat: **mușcătsă** f. = bătrânețe. ALR. 2275].

Moșcă f. v. *moască*.

Most m. Must. Com. T. P. [Și: **must** m.]. — Din lat. *mustum*, (arom. *mustu*).

Motnie, -ă adj. Turbure. *Motnitsa tșesma* (fântâna turbure) 25/32. [Și: **mătnie**, -ă adj.]. — Derivat din bg. *măten*.

Môtșcă adj. Ud până în piele. *Motșcă sam* (sunt ud până în piele) 735. [Și: **môtșeu** m. = cel care se pișă noaptea în așternut. Derivate: **mutșără**, **mutșări** (bg. *moçar*) f. = baltă. *Ună mutșări* 17/8. *Mutșară di ploaiă* 10/60 cf. 755, 10/64; **mutșărlif** adj. = jilav, mlăștinos. ALR. 5060]. — Din mbg. *močko*.

Môtsi adv. v. *cmo*.

²**Môtsi** (la vite) Strigăt de chemare, de oprire, de îndemn la mers.

Môu Puf ce rămâne pe pielea unei pasări, după ce a fost jumulită de pene. Com. T. P.

Mouñăs vb. }
Mouñés vb. } v. *măies*.

Mózăe m. v. *mozuc*.

Mózue m. Măduva, creier. Cf. meduă. *Mozăcu di cap* (creierul din cap) 16/72 cf. 6/13, 7/30. [Și: **mózăe** m.]. — Din bg. *mozăk*.

Mrac m. Amurg, cf. m u l ă. *Cari ăntunică, ăn mrac...* (dacă întuneacă în amurg) 5/68. *Ăn mrac si fatsi* (amurgește). [Și: **mărăe** m. *Con cadi mărăcu* ALR. 2384]. — Din bg. *mrak*.

Mrăcă adj. (despre oaie). Albă la corp și numai la cap de culoare închisă, fără a fi neagră. Com. I. L. cf. *mrac*. *Ună uaiă mrăcă* 4/67.

Mrășă f. v. *mărșă*.

Mreajă f. Pelița de pe miez, la fructe. ALR. 6087. Cărpă mai mare, de mătase, de pus pe cap. Com. GH. T. [Și: **mreją** f. = mreją de prins pești. *La pusi la mreją* 2/28]. — Din bg. *mrēja*.

Mreăncă f, Mreană. Com. T. P. — Din mbg. *mrěnka* (mrēna) id.

Mreją f. v. *mreajă*.

Mu adv. v. *cmo*.

Muc m. v. *muts*.

Mucăjēs vb. IV. Mugesc. Com. P. M. — Din bg. *mukam*.

Muchēs m. Un fel de arbore mai mic cu fructe roșii și de formă lungueață. Com. I. L. [Derivat: **muchేశă** f. = fructul].

Muchేశă f. v. *muchేశ*.

Muc'lă f. Muche. *Muc'lă di cutsot* 13/43, cf. t ă l' ă t o r. — Din lat. *mut* [ŭ]lus, -um, (arom. *muclé*).

Mucós, -oasă adj. v. *muts*.

Mucujēs vb. IV. Amuțesc. *Mucuijaști, nu poati si pricajască* ALR. 2086. Gânguresc (despre copilul mic). ib. 2663.

Múgure (pl. *-gur*) f. Mugur, ALR. 970. cf. а н м у г у р о с.

Muhlizqñ (pl.) Mucegaiu cf. м ũ ľ ä. *Ruguzinili daŭ muhlizqñ, ärä tseäŭti muhlizqñ fac zïan la bubî* (rogojinele fac mucegaiu, iar acest mucegaiu..) B. 3. — Derivat din *muhlid*, acesta din bg. *muhla*, (arom. *muhlă*, *muhlid*, după *muced*).

Muhăbét a. Convorbire, conversație. *Mult vă li vets muhăbeturli* (stați în bune relațiuni) 401. — Din tc. *muhabet*, (arom. *mua-bete*).

Muhtâr m. Perceptor. — Din tc. *muhtar*, (arom. *muhtar*).

Múît, -ă adj. v. *mult*.

Mulă f. Amurg. ALR. 2382, cf. м ä р а с.

²**Mulă** f. (Țărnareca și Huma). Catâr, cf. м о с ä. Com. I. L.

Mulă f. Mucegaiu cf. м u h l i - z q ñ. Com. T. P. [Și: *mú-liă* f.]. — Din bg. *muhla*, (arom. *muhlă*).

Mulăc adj. } v. *moali*.

Mulămi f. }

Mulăreăŭti adv. } v. *mul'are*.

Mulărés, -ească adj. }

Mul'ări f. Muiere, nevastă. *Mul'area nu mi pridună* (nevastă-mea nu mă primește) 5/35, *Mul'ari*, ieș 3/30. [Derivat: *mul'ărés*, *mul'urés*, -ească adj. = muieresc. *Mul'irească*, (*parti*) = partea sau locul destinat la biserică pentru femeii. Com. G. D.; *mul'ăreăŭti*, *mul'ireăŭti* adv. = femeiește; *mul'ă-*

rimi f. = muieret. Diminutive: *mul'ărútš* = muieratec; *mul'ărúŭcă*, *mul'ărútŭcă* f. = muierușcă. *Ună mul'aruŭcă* Com. I. L.]. — Din lat. *mulier*, -*ërem*, (arom. *mul'are*).

Mul'ărîmi f.

Mul'ărúŭcă f.

Mul'ărútŭcă f.

} v. *mul'ari*.

Muldzâš m. v. *mulg*.

Muleăti m. v. *molets*.

Muleătsă f. v. *mol'itsă*.

Mulg vb. III. *Mulg*, (fig) storc. *Si-ts mulg ună găleată di lăpti* 6/32. *Că ȳoŭ mlăznitsă nă mulg* 376. [Derivate: *mûlziri* f. = mulgere, stoarcere; *muls*, -ă adj. = muls; *mulzâš*, *muldzâš*, *mulgătör*, m. = păstorul care mulge oile, mulgătör; *mulzărecă* f. = capră din a cărei lapte se hrănesc păstorii; *mulzqr* (pl.) = oi cu lapte. ALR. 5361; *mulzărnie* a. = locul unde se mulg oile]. — Din lat. *mûlgeo*, -**ëre*, (arom. *mulgu*).

Mulgătör m. v. *mulg*.

Muljä f. v. *mülă*.

Mul'irés, -ească adj. v. *mul'ari*.

Mulitfă f. Rugăciune, botez. *Di la mulitfă nu-i priminit* 593. — Din bg. *molitva*.

Mûls, -ă adj. v. *mulg*.

Mult, -ă adj. *Mult*. *Mult's argats* 16/5. *Pări multi* 6/38. *Mul'ts ȳamiñ tăltŭgră* 19/93. || Adv. Foarte. *Mult mări*, (foarte mare) 20/39. *Mult n'ăŭ bun* (= mi-e foarte bine) 8/2. [Și: *mul't*, -ă ALR. 317; *muît* ib. Plur. și *mul'ts*, *muîts*

ALR. 317. *Ai la mușs ań si da Domnu* ALR. 1726. **C o m p u s :** (cu pref.) **zămuilt** (ză + mult) adj. = mult; *Maĩ zămuilti or*, B. 11. **Derivat:** **multsqmi** f. = mulțime; (**an**)**multsq** vb. IV. înmulțesc]. — Din lat. *multus*, -a, -um, (arom. *multu*).

Mul't , -ă adj.	} v. <i>mult</i> .
Multsqmi f.	
Multsq vb. IV.	
Mulzár m.	} v. <i>mulg</i> .
Mulzárca f.	
Mulzárnic a.	
Mulziri f.	
Mulzqr (pl.)	

Múmă f. Mamă. *Poati trăi muma* 621. *Picat tse suptsis̃ lactili mumă-taĩ* 537 cf. 7/8, 1/79. [Plur. *mumi* și *mumqń*. Com. G. D.]. — Pentru etim. cf. *m a m ă*, (arom. *mumă*).

²**Mumă** f. (la femei). Vintrichel. ALR. 2213.

Mumădie f. v. *mămudie*.

Mumés vb. IV **Momesc**. [**C o m p u s :** (cu pref.) **zămumés** (ză + mumes) vb. IV. = încep să momesc, să atrag. *Zămumeă-la dașu* (momește-l mielul). Com. N. P.]. — Din paleosl. *mamiti* cf. dacor. *m o m e s c*.

Muméts Numele unei păsări. Com. T. P.

Mumúș m. v. *mămuș*.

Mungusár m. pl. Țigani nomazi. ALR. 2823. — Din bg. *mango*.

Munti m. Munte. *Si feasi un*

munti 9/64. *Tserbuł chicăsi dintru muntsă că sor-sa si mărită* 24/64. Cf. 386. [**Derivat:** **muntós**, -ă adj. = muntos]. — Din lat. *mons*, *mōntem*, (arom. *munte*).

Muntós, -ă adj. v. *munti*.

Múntur adj. Nărod, mutălău. *Tse tari muntur ieș* (ce ești așa mutălău). Com. C. I.

Múra în nume de loc: *La mura* (Liumnița).

Murár m. v. *moară*.

Murafét a. Marafet. *Mura-féturli lu drăcu raĩ pri multi* 13/79, cf. 12/79. [Și: **murfét** a. *Cu tsi murfet ieș tu cota juni?* 19/90. — Din tc. *marifet*, (arom. *murafete*).

Murdărisés vb. IV. **Murdăresc**. *U-aĩ murdărisit* (ai murdărit-o) ALR. 3397. Cf. *mătes*, *mătșcăies*. — Din tc. *murdar*, (arom. *murdar*).

Múrdži m. v. *murg*.

Murfét a. v. *murafet*.

Murg adj. (despre vite: oi, boi, cai, câini, etc.). *Murg. Vizui un cqńi murg*. Com. C. I. [**Derivat:** **múrgă** f. = oaie cu fâlcile negricioase; **múrgaf** adj. = nici roșu nici negru. *Cal murgaf* ALR. 5491. **múrdži** = nume de câine. ALR. 6037. *Murdži nostru la táltsqřă ăń gărnișoară* (pe murgea nostru l-au ucis în porumbiște) id. — Cf. alb. *murk*, (arom. *murgu*).

Múrgă f. v. *murg*.

Murmíni Cele dintâi 12 zile din luna lui August, după care

se cunoaște vremea celor 12 luni de peste an. Com. I. L. — Din gr. *ἡμερομηνία*, (arom. *mîrmiñe*).

Murmînt (rar, mai des *g r o b*) a. Mormânt. [Pl. *murmintur* n. loc (Oșani)]. Com. G. D. — Din lat. *monimentum*, (arom. *mărmintu*).

Murșuiri f. Carne de porc fără os. ALR. 741, cf. *mărșă*.

Murtălóg v. *mărtălóg*.

Murtătšúni f. v. *mor*.

Murtsqnă m. v. *anmurtsqs*.

Musa în *Musa-di-Christu* Nume propriu.

Músă adj. (despre capră) Cu picățele albe pe bot. *Ună [capră] musă* 23/79.

Múša f. Nume propriu. *Că-ș-si dus-aș Mușa lele. Lă lu Musta cunac* 7/IV.

Mușămă f. Mușama ALR. 3925. — Din tc. *mušema*, (arom. *mușămae*).

Mușăt, -ă adj. (Țárnareca) Frumos. *Curuș lucru as-iș mai mușat* 14/65 cf. 25, 28/65, 17/64. — Derivat din *frumos*, (arom. *mușat*).

Múscă f. Muscă. *Nitsi musca nu pute să antră* 3/11. *Muscă-divă* f. (muscar); *muscă-di-cal* f. (musca calului); *muscă-di-vîn* f.; *muscă- cănească* f. (bătucelul); *muscă-di-carni* f. (muscă), *muscă-mari* f. (gărgăune). Com. I. L. — Din lat. *mūsca*, -am, (arom. *muscă*).

Múshej m. pl. Crucea șalelor. ALR. 2208. — Din lat. *musculus*, -um, (arom. *mușcl'u*).

Mușeátsă f. v. *moș*.

Mușfút a. Dar. — Din tc. *mušfet*.

Mușitsă f. Insectă de felul țânțarului, Com. G. D. [Și: *mușqtsă* f. molie ALR. 1902. — Din bg. *mušica* cf. dacor. *mușitșă*].

Mușmúl m. Moșmol. [Fructul se numește: *mușmúlă* f.] *Tsista timp mușmulu nu veă mușmuli* (anul acesta moșmolul nu aveă mușmule). Com. G. D. — Din tc. *mušmula*.

Mușmúlă f. v. *mușmul*.

Mușqtsă f. v. *mușqtsă*.

Must v. *most*.

Músta m. Nume propriu. *Cunacu la Musta'ă fițșor*, 11/IV.

Mustátsă f. Mustață. Com. I. L. — Din lat. *müstacia*, (arom. *mustăți*).

Muștirîiă m. Mușteriu. — Din bg. *mušterija* (tc.).

Mușturăe m. Closet. *La dărca din mușturac*, 457. — Din bg. *mošturak*, id. (*Sbornik* I. (1901) 3).

Mut vb. I. Mut. *Aș mutară ună ropă si antrară*, 3/17. [Derivate: *mutări* f., *mutat*, -ă adj.]. — Din lat. *mūto*, -are, (arom. *mut*).

²**Mut**, -ă adj. Mut. Com. G. D. [Derivat: *anmurtsqs* (rar *mutsqqs*) vb. IV. = amuțesc. *Muts cola* (taci). Com. G. D.; *mutáfál'că*, *mutufál'că* adj. = *mutălău*]. — Din lat. *mūtus*, -a, -um, (arom. *mut*).

Mutáfál'că m. v. *mut*.

Mutări f. } v. *mut*.
Mutát, -ă adj. }

Mutrés vb. IV. }
 Mutríri f. } v. *măntres*.

Muts m. pl. (mai rar la sing. *muc*) Muci, cf. m ă r s ȝ l' ă. [Derivat: *mucós* (*măeós*), -oasă (lat. *muiccōsus*, -a, -um) adj. = mucos. Com. T. P.]. — Din lat. *mūcus*, (arom. *mutș*).

Mutș interj. Strigăt cu care se opresc catării. *Mtș*, *al'-vicni ieł la moască*. Com. H. I.

Mutșără f. v. *motșcă*.

Mutșărlif adj. v. *mutșără*.

Mútseă f. 1. Bot (la animale), fig. (la om) buză, gură. *Al' pusî alcă di mutscă* (i-a pus belciug la bot), 8. *La li tăl' q mutschili*, 19/8. *Ay dărq mutsca* (s'a bosumflat, s'a supărat). || 2. (Dulgherie). Vârful securei. Com. C. I. [Derivat: *mutseurós*, -ă adj. = buzat. ALR. 2061]. — Din bg. *mucka*.

Mutșeări f. }
 Mutșeát, -ă adj. }
 Mutșeátă f. } v. *mutșcu*.
 Mutșeătură f. }
 Mútșchim vb. }

Mútșeu vb. I. Mușc. *Să ti mutșcum*, 7/12, cf. 2/12. *Mi mutșcay*, 9/16. *Mutșcă-mi*, 7/12. [Și: *mútșeum*, *mútșchim* vb. I. *Să la mutșchiș*, 9/12. Derivate: *mutșeări* f. = mușcare. *Vrină mutșcari*, 22/4; *mutșeát*, -ă adj. = mușcat; *mutșeátă* f. = bucățea, îmbucătură. *Măncȝ un-dȝy mutșcȝts*, 5/32 cf. 15/42, 18/43, 34/51, *25; *mutșeătură* f. = bu-

cățică; *primútșeu* vb. I. (după bg. *prékāsvam*) = îmi mușc ceva (buza, limba etc.], (arom. *mușcu*).

Mútșeum vb. v. *mutșcu*.

Mutseurós, -ă adj. v. *mutscă*.

Mutșqri N. loc. (Cupa).

Mutsqs vb.

Mutulál'eă adj. } v. *mut*.

Mutuvilă f. Rășchitor, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 54), cf. *dișclitor*. *Ca vrină mutuvilă*, se zice unui om înalt. 366. — Din bg. *motovila*.

Múzică f. Muzică.

Muzivír m. (Turcism) Muzavir, intrigant. [Derivat: *muzivirlȝe* a. = intrigă], Com. T. P. — Din tc. *muzavir*.

Muzivirlȝe a. v. *muzivir*.

N

Na interj. Na. *Na-vă ună meră*, 3/9 cf. 16/4.

Nă pref., arată 1. că lucrarea se face peste tot: *nărnēs* (dela *rănes*), « hrănesc peste tot, satur » și 2. (m i rar) că lucrarea începe să se facă: *năstărves* (dela *stărves*): « încep să mă năvălesc la ceva ». — Din bg. -*nă*.

Năbeáu vb. }
 Năbejút, -ă adj. } v. *beáu*.

Năbunēs vb. IV. Bat bine. *Tșișta aș la catsă, aș la năbnes bun* (aceștia îl prind, îl bat bine...), 8/26. — Pentru etim. cf. *buăjies*.

²Năbunēs vb. IV. v. *bun*.

Mutrés vb. IV. }
 Mutríri f. } v. *măntres*.

Muts m. pl. (mai rar la sing. *muc*) Muci, cf. m ă r s ȝ l' ă. [Derivat: *mucós* (*măeós*), -oasă (lat. *muiccōsus*, -a, -um) adj. = mucoș. Com. T. P.]. — Din lat. *mūcus*, (arom. *mutș*).

Mutș interj. Strigăt cu care se opresc catârii. *Mtș*, *al'-vicni ieł la moască*. Com. H. I.

Mutșără f. v. *motșcă*.

Mutșărlif adj. v. *mutșără*.

Mútseă f. 1. Bot (la animale), fig. (la om) buză, gură. *Al' puși alcă di mutscă* (i-a pus belciug la bot), 8. *La li tăl'q mutschili*, 19/8. *Ay dărq mutsca* (s'a bosumflat, s'a supărat). || 2. (Dulgherie). Vârful securei. Com. C. I. [Derivat: *mutseurós*, -ă adj. = buzat. ALR. 2061]. — Din bg. *mucka*.

Mutșeări f. }
 Mutșeát, -ă adj. }
 Mutșeátă f. } v. *mutșcu*.
 Mutșeătură f. }
 Mútșchim vb. }

Mútșeu vb. I. Mușc. *Să ti mutșcum*, 7/12, cf. 2/12. *Mi mutșcay*, 9/16. *Mutșcă-mi*, 7/12. [Și: *mútșeum*, *mútșchim* vb. I. *Să la mutșchiș*, 9/12. Derivate: *mutșeări* f. = mușcare. *Vrină mutșcari*, 22/4; *mutșeát*, -ă adj. = mușcat; *mutșeátă* f. = bucățea, îmbucătură. *Măncȝ un-dȝu mutșcȝts*, 5/32 cf. 15/42, 18/43, 34/51, *25; *mutșeătură* f. = bu-

cățică; *primútșeu* vb. I. (după bg. *prěkăsvam*) = îmi mușc ceva (buza, limba etc.], (arom. *mușcu*).

Mútșeum vb. v. *mutșcu*.

Mutseurós, -ă adj. v. *mutscă*.

Mutșqri N. loc. (Cupa).

Mutsqs vb. }
 Mutulál'eă adj. } v. *mut*.

Mutuvilă f. Rășchitor, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 54), cf. *dișclitor*. *Ca vrină mutuvilă*, se zice unui om înalt. 366. — Din bg. *motovila*.

Múzică f. Muzică.

Muzivir m. (Turcism) Muzavir, intrigant. [Derivat: *muzivirlȝe* a. = intrigă], Com. T. P. — Din tc. *muzavir*.

Muzivirlȝe a. v. *muzivir*.

N

Na interj. Na. *Na-vă ună meră*, 3/9 cf. 16/4.

Nă pref., arată 1. că lucrarea se face peste tot: *nărnēs* (dela *rănes*), « hrănesc peste tot, satur » și 2. (m i rar) că lucrarea începe să se facă: *năstărves* (dela *stărves*): « încep să mă năvălesc la ceva ». — Din bg. -*nă*.

Năbeáu vb. }
 Năbejút, -ă adj. } v. *beáu*.

Năbunēs vb. IV. Bat bine. *Tșișta aș la catsă, aș la năbnes bun* (aceștia îl prind, îl bat bine...), 8/26. — Pentru etim. cf. *buăjies*.

²Năbunēs vb. IV. v. *bun*.

Năbuzqs vb. IV. v. *buză*.

Năcătšqs vb. v. *zăcătsqs*.

Năerés vb. IV. v. *acru*.

Nădăvâc m. v. *nădăvuc*.

Nădăvûc m. (Oșani). Câteva fire de păr sau de lână care servesc la împletitul părului. *Flaș nădăvuts s-ti 'mplites?* (ai aflat firele de lână să-ți împletesc părul?) Com. G. D. [Și: *nădăvâc* m.]. — Din bg. *nadavka*.

Nădorm vb. IV. v. *dorm*.

Nădurlés vb. IV. (Oșani). Mă umflu, mă bozumflu, mă supăr. *Nu ti nădurlă șa* (nu te supăra așa). Com. C. I. — Din bg. *nadurlja se*.

Năét a. (în expresia) *fac năet* (îmi propun, am de gând). *Fitșoru feasi năiet si si ducă la șătăirea* (băiatul își propuse să se ducă la plimbare), 2/78 cf. 21/72. — [Și: *năjēt* a.]. — Din tc. *niyet*, (arom. *niȝete*).

Năfără adv. v. *năfară*.

Nălără f. Anafură. Com. T. P. [Și: *năfură* f. Com. V. J., *nălră* f.]. — Din bg. *nafora* (gr.), arom. *anafură*.

Nălără adv. Afară. *Ișoră năfară* (ieșiră afară), 9/31. *S-lă tragă năfară*, 19/41. *Cadi năfară* (este epileptic, suferă de epilepsie). [Și: *năfără* adv. 10/74, 19/78; *nafoără* adv.; *fără* adv. *Feata nu ișo fară*, 4/38]. — Din lat. *in-ad-fōras*, (arom. *nafoară*).

Nafilē adv. In zadar, de geaba. *Nafilē viniș până ȳa* (degeaba ai

venit până aici), cf. ALR. 3138. — Din tc. *nafile*.

Năfoără adv. v. *năfară*.

Năfră } f. v. *năfără*.

Năgădés vb. IV. v. *gad*.

Năgudés vb. IV. (refl.) Mă pun înainte, ies înainte. *Nu tucu ti năgudea* (nu te mai pune înainte), 696. — Din bg. *nagodja*, cf. p u g u d e s.

Năjeă f. (Nânta) Mamă. *Iundi-năjeă-ta?* Com. H. I.

Năjēt a. v. *naet*.

Năijqs vb. IV. v. *ej*.

Năimés vb. IV. mă încumet, îndrăznesc. *Nu ti năimeă la plivăirea* (să nu îndrăznești să înoți), Com. G. D. — Din bg. *naimam*.

Năinti adv. Înainte. *Maȝ nainti* cf. 11/65. [Și: *năinti*, *anainti*, *ănăinti* adv. 7/26, 5/61, cf. 12/77, *dinainti* adv.]. — Din lat. *in-abante*, (arom. *ninte*).

Năinti adv. v. *nainti*.

Năjignés vb. IV. v. *jignes*.

Nălbă f. Nalbă. *Datsi-Ń ună nalbă*, 17/78 cf. 18/78. — Din lat. *malba*, -am.

Nălbânti m. Potcovar. [D e r i v a t : *nălbântitsă* f. = soȝia potcovarului. *Si dusi la nălbantitsă*, 14/47]. — Din tc. *nalbant*. (arom. *nalban*).

Nălbântitsă f. v. *nălbanti*.

Nălbés vb. IV. } v. *alb*.

Nălbiri f. }

Nălbît, -ă adj. }

Nălbitură f.

Nălét adv. (In expresia) *Nălet si eş* (să nu se aleagă nimic de tine) 13/68. — Din tc. *nalet*.

Nalt, -ă Inalt. *Tăucaitsă nalti*, 17/69. *Nalti ili slojni*, 1/XI. [S u b s t. năltă = închisoare. *La clupniră đn nalta* (l-au pus în închisoare), 136. Și: *anălt*, -ă (Țarnareca), 2/63; *năltșue* adj. (dimin.); *năltșimi* f. = înălțime, Com. G. D.; *nalts* (<lat. **inaltio*, -are), vb. I. = înălț. *Nu cota ti naltsă, s-nu caz*. Com. N. T.; *năltșări* f. = înălțare; *năltșăt*, -ă adj. = înălțat; *năltșătură* f. = înălțătură]. — Din lat. **in-altus*, -a, -um, (arom. *analtu*).

Năltă f.

Năltșări f.

Năltșăt, -ă adj.

Năltșătura f.

Năltșimi f.

Năltșue adj.

v. nalt, -ă.

Nămă f. Roua care cade dimineța și este dulce; *nama* cade și pe la prânz, dar numai când vremea este moale, dulce. Când este namă albinele lucrează în-continuu. Com. G. D. — Din *mană*?

Nămăl' m. (Țarnareca) Vită (fiind vorba despre oi, capre) cf. arom. *n u m a l'*. Com. V. J. — Din lat. *animalia*, *-am.

Nămălės vb. IV. Micșorez. *Tri-bujaști si-u nămălim hrana*, B. 11. [Derivat: *nămălit* a. adj. =

micșorat; *nămăliri* f. = micșorare]. — Din bg. *namalja* (dela *mal* « mic »).

Nămăliri f.

Nămălit, -ă adj. } v. nămăles.

Nămănăne

Nămăne

Nămăne

vb. v. mănanc.

Nămehiór m. Om ursuz, cf. *zănchior*. Com. T. P. — Din mbg. *namkjo* (tc.).

Nămēt m. Zăpadă multă, ALR. 1252.

Nămignēs vb. IV. Fac cu ochiul. *Nămignea-l'* (fă-i cu ochiul), 459. [Și: *nimignēs* vb. ALR. 34]. — Din bg. *namig* [nu]vam.

Nămilă f. Om mare și înalt. Com. T. P.

Nămistēs vb. IV. Pun ceva bine la loc, așez bine. *S-li nămistim toati*, B. 6. *Nămistea-u putina di cola* (pune putina la loc). Com. N. T. — Din mbg. *namēstjam*, cf. *pudmistes*.

Nămliă f. Țeava puștii. *Nămlija la tufeac*, ALR. 4988. — Din tc. *namly* (dela *nam*).

Nămurtēs vb. IV. (refl.) Mă supăr, îmi pare rău. *Si nămurti sau aų dărq mutsca* (s'a supărat, s'a bosumflat). Com. G. D. — Din mbg. *namurtam*.

Nămúz a. Demnitate. *Al' căz'u nămuzu* (s'a umilit), 460. — Din tc. *namuz*, (arom. *nămuze*).

Năpárti v. *parti*.

²Năpárti N. loc. (Cupa).

Nápeum adv. Apoi, iarăși. *Nap-cum la trimeasi*, 19/8 cf. 12/31, 12/73. [Și: **nápeun**, **nápeunta** adv. *Napcun să rudits*, 4/9 cf. 17/15, 8/69]. — Din bg. *napokon*.

Nápeun }
Nápeunta } avd. v. *napcum*.

Năpicăies vb. IV. v. *picăies*.

Năpnés vb. IV. (refl. în Huma).
Mă opintesc, mă sforțez. *Si năpni cât putu* (se opinti cât putu), 23/72. — Din bg. *opinam*, (aor. *opnah*).

Năpói adv. }
Năpoiés vb. IV. } v. *poia*.

Năprășos vb. IV. v. *prau*.

Năprăstúe m. v. *năprostoc*.

Năprăteă f. v. *năprăteă*.

Năprătșos vb. IV. Intind, scol, ridic. *Năprătșo cuada* (a ridicat coada), Com. N. P. — Din mbg. *napărčam*.

Năprostóc m. Degetar, ALR. 6620. [Și: **năprăstúe** m.]. — Din bg. *napărstok*.

Năprăteă f. Năpărcă, șarpe, cf. șăprătcă, arom. *năpărtică*. Com. T. P. [Și: **năprăteă**, **niprăteă** *noprăteă* f.]. — Cf. alb. *nepërkë* și *nepërkë*.

Năpuăi adv. v. *năpoï*.

Năpúst m. Nume de plantă. Com. H. I.

Nărăjés vb. IV. }
Nărăiri f. } v. *²roq*.
Nărăit, -ă adj. }

Nărăntșătúrá }
Nărăntșori } f. v. *nărăntșos*.

Nărăntșos vb. IV. Poruncesc. *Tuntsea tătă-su nărăntșo* (atunci tatăl său porunci), 17/73. [Și: **nărăntșós** vb. IV. Derivate: **nărăntșori** f., **nărăntșot**, -ă adj., **nărăntșătúrá** f. = poruncă. *Dintru că anghiălu aș călcșo nărăntșătura*, 4/62. | Destin, ursită. *Șa-i fu nărăntșătura* (așa i-a fost ursita), 461. (Pentru dezvoltarea acestui înțeles cf. *nărăntși*). — Din bg. *narăč[v]am*.

Nărăntșot, -ă adj. v. *nărăntșos*.

Nărășnitsi f. plur. Ursitoare. *Viniră nărășnitsili* (veniră ursitoarele), 3/23. — Din bg. *narěčnici* idem.

Nări f. (la animale, cal, bou...) Nare. *Al' tsi anflară nărăli* (a ajuns de înșurătoare), 919. [Plur. *nără* și *norur*]. — Din lat. *naris*, *narem*, (arom. *nare*).

Năridés vb. IV. Impodobesc, gătesc. [Și: **niridés** vb. IV. Derivate: **năridit**, **nirid'it**, -ă adj. = împodobit, înzestrat. *Damian năriditu cu multi avliur*, 12/VII. — Din bg. *naredam*.

Năridit, -ă adj. v. *nărides*.

Nărnés vb. IV. v. *rănes*.

Nas a. Nas. *Seac di moali viseaști* (= nasu), *55. *L'-u gros nasu la tsista*, 463. — Din lat. *nasus*, -um, (arom. *nare*).

Năsădă f. Locul unde sunt puși snopii, ALR. 5300. — Din bg. *nasad*.

Năsătur vb. I. v. *satur*.

Nase vb. II. Nasc. Com. T. P.
— Din lat. **nasco*, -*ere*, (arom. *nascu* rar).

Năseúp vb. IV. }
Năseupitură f. } v. *scup*.

Năsiát (pl. -*atur*). a. Sfat. *Acu fatsim direp năsiaturili dati până șa, șfaca gărnuts si facă cōti ună bubă sândătoasă*. B. 7. — Din tc. *nasihat*.

Năstărvés vb. IV. v. *stărvés*.

Năstăšón m. Stație, gară. ALR. 2578. — Din bg. *na stacion*.

Năstrășes vb. IV. Irit, întărât, speriu. *Ca s-nu si năstrășescă túbili* (ca să nu se irite). Com. G. D. — Din bg. *nastraša* [v]am.

Năstrée vb. III. v. *trec*.

Năstúp vb. I.

Năstupări f. } v. *stup*.

Năstupát, -ă adj. }

Nat pron. v. *lant*.

Nátima f. Anatema, fig. rău, belea, nenorocire, mizerie. *Di natima ti cucniș* (te-ai născut pentru mizerii), 172. [Derivat: *nătiminít*, -ă adj. (?) = sucit, anapod, rău, cf. u p á c q t. *Ŭom... nătiminít*, 856]. — Din gr. *ἀνάθημα*, (arom. *anathima*).

Nătiminít, -ă adj. v. *natima*.

Nătinusít, -ă, adj. Rău, necinstit, mizerabil, păcătos. *Nătinusituli!* (păcătosule, urechiatule), 467. — Participiul negativ al verbului *tinuses* (gr. *τιμῶ*, aor. *ἐτίμησα*).

Nătšutšulés vb. IV. v. *tšutšules*.

Năungl'ú vb. I. v. *ungl'ă*.

Năuntru adv. v. *nuntru*.

Năureádză vb. I. Se înouează.

Năút m. Năut. Com. N. T. — Din tc. *nohut*.

Năvädés vb. IV. Ud, adap. *Năvădi toată noaptea*, 19/64. — Din mbg. *navadam*.

Năvéd vb. II. v. *ved*.

Năvidés vb. IV. Mă aplec, aplec. *Nu ti năvideă șa* (nu te pleca așa). [Derivate: *năvidire* f. = plecare; *năvidít*, -ă adj. = plecat, înclinat într-o parte, umilit. Com. N. P.]. — Din bg. *naveždam*.

Năvidiri f.

Năvidít, -ă adj. } v. *năvides*.

Năvișés vb. IV. (La războiu). Adun pe sul firele de u s t u r ă cu v o l b u. Com. H. I. [Derivat: *năviít*, -ă adj. = adunat, strâns firele de ustură pe sulul războiului. id.]. — Din bg. *navija*.

Năviít, -ă adj. v. *năvișes*.

Năvirít, -ă adj. v. *vir*.

Năvráp a. Ploaie mare, furtună. Com. T. P.

Nbalts vb. I. refl. Mă îmbrobodesc, mă leg. *Si-mbăłtsă cu ună șirvetă*, 28/68. [Derivate: *nbăłtsári* f., *nbăłtsát*, -ă adj. = îmbrobodat, legat]. — Derivat din *balts*, lat. *balteus*, -um, cf. arom. *baltsu*.

Nbăłtsári f.

Nbăłtsát, -ă adj. } v. *nbalts*.

Neálie vb. v. *ancalic*.

Neare vb. I. v. *ancarc*.

Nelo

Neoă } adv. v. *ancola*.

Neóla }

Nereástiri f. }
Neres vb. III. } v. *ancres*

Neuptşare f. v. *ancoptş.*

Neurún vb. I. v. *ancurun.*

Ndiplés vb. IV. Impătur, pun bine. *Bun li-ndipleaşti*, 474. — Din gr. *διπλώνω*.

Ndirég vb. III. v. *andreg.*

Ndultsés vb. IV.

Ndultsíri f. } v. *dultsi.*

Ndultsít, -ă adj. }

Neác adv. v. *leac.*

Neágra f. v. *negru.*

Neámts m. Neamţ, se întâlneşte numai în numele de loc. *Tşeşma-Neamtsăl'ă* (în Oşani). — Din bg. *Nēmec*.

Neáuă f. Zăpadă, cf. 8/56. *Neaua-uoşilor* (un fel de zăpadă). *Neaua-cvîlor* (un fel de zăpadă). — Din lat. *nix, nivem*, (arom. *neauă*).

Nébutu a. (Țârnareca) Cer. *Si âîră şeîlu lă nebutu* (să fi fost un lucru în cer), 11/67. — Din bg. *neboto* (articulat).

Nee vb. I. 1. Sugrum, strangulez; ucid. *Muri nicat di un lup*, Com. G. D. *Și să la pucnim di si neacă*, 22/8. | 2. Inec. *Lui fitşor tsi ra nicat ân Vardar*, 14/15. cf. 7/59 cf. 565. cf. 184, 476. [Derivate: *nieări* f., *nieât*, -ă adj. = sugrumat, strangulat, ucis, omorît, înecat]. — Din lat. *nēco*, -are, (arom. *nec*).

Négru, -ă adj. Negru. *Neagră şamiă*, 1/VI, *Lăntă ra neagră*, 9/7, cf. 371, 538, *16. [Derivate:

neágra f. = nume de capră; *nigrés* vb. IV. = înegresc. *Să nigrească*, 9/86. *Aş nigri fatsa* (se făcu de răs), 486. *nigreátsă* f. = partea neagră a ochiului; *nigreálă* f. = negreală. Com. G. D.; *nigritşós*, -oasă adj. = negricios, Com. I. L. *nigrícăf* şi *nigrúncăf* adj. = negricios, Com. P. M.]. — Din lat. *niger*, -a, -um, (arom. *negru*, rar).

Néîti adv. Prin urmare, așa dar. Com. T. P.

Némtsăl'ă N. loc. (Oşani).

Nerg vb. III. v. *merg.*

Néşeă f. v. *duminică.*

Nîrichéz vb. I. v. *frică.*

Ngălbínés vb. IV. }

Ngălbíníri f. }

Ngălbínít, -ă adj. }

v. *galbin.*

Ng'l'it vb. I. v. *angl'it.*

Ng'l'utş vb. III. Incheiu. Cf. a nc l' u t ş. *Singl' uče* (se închee). ALR. 651. — Din bg. *ključ*.

Ni adv. Nici. *Ni uom flară ni cal*, (nu găsiră nici om nici cal) 12/35. [Și: *niacă* (ni + ca) adv. *Tu nu ieş nică la soari, nică la boari*, 708. — Din bg. *ni... ni...*

Niăînie adj. Neglijent, nevrednic, Com. C. I. — Din bg. *nehajnik*.

Niănmirusít, -ă adj. v. *miruses*.

Niantribát, -ă adj. v. *antreb*.

Niardicát, -ă v. *ardic*.

Nibún, -ă adj. }

Nibuníl'ă f. }

v. *bun*.

Nică adv. v. *ni*.

Nicăîúrîa adv. v. *nicăl'urîa*.

Nicălist, -ă adj. v. *călises*.

Nicăl'úrja adv. Nicăieri. Com. T. P. [Și: nicăi'úrja adv.]. — Din lat. *nec* + *aliubi*.

Nicári f. }
Nicát adj. } v. *nec*.

Nicăsmét a. v. *căsmet*.

Nichjávitsă f. Vânt puternic, viscol, Com. T. P.

Nichinghjos m. Nume de plantă, Com. H. I.

Nicl'éz vb. I. Nechez. *Nicl'izq* și *deadî vicu*, 14/55.

Nicóla Nume propriu. *Că-n prutsirui, mamu, dascalu Nicola*. ¹/III, *Sfîti Nicolò* = Sf. Nicolae.

Nicópt, -ă adj. v. *copt*.

Nidărát, -ă adj. v. *dar*.

Nidát, -ă adj. v. *day*.

Nidrépt, -ă adj. v. *dirept*.

Niduăngrupát, -ă adj. v. *angrop*.

Nidudărát, -ă adj. v. *dar*.

Nidurát, -ă adj. v. *dor*.

Nidușázút, -ă adj. v. *şod*.

Nidutót m. v. *tot*.

Nigreálă f.

Nigreátsă f.

Nigrés vb. IV.

Nigrícăf adj.

Nigrítşós, -oasă adj.

Nigrúncăf adj.

} v. *negru*.

Nijét Scop. *Tsela tsi cată bubi, direp nijet tsi la ay*, B. 14. — Din tc. *niet*, (arom. *niete*).

Niışq, -ă adj. v. *ies*.

Nímea pr. v. *nimen*.

Nímen pr. Nimeni. *Dila nimen nu usqî tsîva*. Com. GH. T.

[Și: ními, ' *Nimi no-ari numea* « oh », 5/79; nímini (Liumnița); níminea (Oșani), Com. G. D.]. — Din lat. *nēmo*, -*inem*.

Ními pr. v. *nimen*.

Nímignés vb. v. *nămignes*.

Níminea }
Nímini } pr. v. *nimen*.

Nímisticăt adj. v. *meastic*.

Nínă f. Mătușă din partea tatălui; titlu ce se dă de către băieți și fete femeilor mai în vârstă. *Ca tricù nînă-sa, ară zisi* (când trecu mătușe-sa, iar zise), 8/29. *Cqtsi, ninu, şa fătseî la noî?* 22/29. [Și: níni f. ALR. 474. Derivat: nineastă f. = mătușă. *Frăti, mo tsi si al' fatsim la nineastă*, 23/29]. — Din bg. *nena*.

Nineastă f. v. *nină*.

Ninelár m. v. *ninel*.

Nínél a. Inel. *Să nu-n-la fronzi ninelu*, 1/I, cf. 24/51. *Ninel-di-terziîă* (degetar), ALR. 1751; *nineltsúe* m., *ninelúş* a. (dimin.). *ninelár* m. = inelar Com. T. P. — Din lat. *anellus*, -*um*, (arom. *nel*).

Nineltsúe m. }
Ninelúş, a. } v. *ninel*.

Níni f. v. *nină*.

Nintsilés vb. IV. v. *qntsileg*.

Nipăscút, -ă adj. v. *pasc*.

Nipót m. Nepot. *Io sam nipotu tqy* (eu sunt nepotul tău), 25/41. [Fem. *nipoátă* (< l t. nepota) f.; *nipotşúe* m. (dimin.); *nipoátítşcă* f.]. — Din lat. **nepôtus*, -*um*, (arom. *nipót*).

Nipr^oteă f. v. *năpr^otcă*.

Niputeări f. v. *pot*.

Niridés vb. IV v. *nărides*.

Niridít, -ă adj.

Nişán a. Semn, cf. *b i l e a j n i c*.
Tseşt treil' nişanur (aceste trei semne), 9/86, cf. 491. [Derivat: *nişanlıja* (tc. *nişanly*), adj. = care are semn, care face minuni, însemnat, minunat. *La calu l'-u pusi numi nişanlıja cal*, 6/86]. — Din tc. *nişan*.

Niseăn adj. adv. v. *cot*.

Niştea pron. v. *nişti*.

Nişti pron. Nişte. *Un tsar dară nişti cunăchi*, 2/65, cf. 9/10. *Nişti si ancălzos*, B. 4, cf. 6. *Nişti ... nişti* (unii... alţii). *Nişti cu sapa nişti cu cartea*, 675. [Şi: (Liumniţa) *nişte* pron. *Vizû diparti nişte* *iscri di fuăc*, 3/77]. — Din lat. *nescio-quid*, (arom. *nîşti*).

Niştiri f. } v. *ştiu*.
Niştiút, -ă adj. }

Nistupát, -ă adj. } v. *stup*.
Nistupát s. }

Nitseări pron. v. *nitsi*.

Nitşcum adv. Cu faţa la pământ, pe burtă. *Fq-ti nitşcum* (culcă-te pe burtă), Com. C. I. — Din bg. *nitşkom*.

Nitsi adv. Nici. *Nitsi un fag* 14/16 cf. 5/4, 15/41, 1/15. *Nitsi-un* (absolut), *nimeni*, 4/55; *Nitsi cari* s. *nitscari* (*nimeni*). *Nu poati si ducă nitsi cari*, 5/47 cf. 8/47, 22/38. *Nitsi-cqn* (niciodată), *6. *Nu trebuiaşti nitsicqn si hrănim*

bubi (nu trebuie niciodată...), B. 3. — Din lat. *něque*, (arom. *nitsi*).

Nítu adv. (Bulgărisim) Nici, cf. *nitsi*. *88. — Din bg. *nito*.

Nitutşqt, -ă adj. v. *tutşqs*.

Niuzqt, -ă adj. v. *şud*.

Niveastă f. Nevastă, soţie. *Si-ñe dats niveasta*, 8/31. *Ună niveastă* 4/56. *Am ună niveastă* *78. [Derivate: *nivistul'că* (bg. *nevěstulka*) = nevăstuică, cf. *burbuză*. Com. C. I. (Târnareca) *nevěstul'ă* f. = nevăstuică, Com. V. J.]. — Din sl. *nevěsta*, (arom. *nveastă*).

Nivistul'ă } f. v. *niveastă*,
Nivistul'că }

Nivizút, -ă adj. v. *ved*.

Nivol'ă f. Nevoie. *Nivol'ă la 'nveatsă yomu*, Com. I. L. — Din bg. *nevolja*, (arom. *nivol'ă*).

Nizirín f. Vie părăsită, necultivată. (Cupa), Com. N. P. — Din mbg. *nerezinje*.

Njos adv. v. *anjos*.

Noápti f. Noapte. *Si feşi ară nopti*, 10/7. [Şi: *nopti* f., cf. 21/8, etc.). — Din lat. *nox*, *nöctem*. (arom. *noapte*).

Noátin m. Miel care n'a împlinit anul. [Şi: *nuátin* m. *Io, sam cu nuatinil' la paştirea*, Com. G. D. Derivat: *nutintşăe* m. (dimin.)]. — Din lat. *annōtinus*, -a, -um, (arom. *noatin*).

Nod a. Nod. *Mi lq ună ploaia şi jo sub un nod* (mă apucă o ploaie şi eu [sedeam] sub un nod [de

sfoară]) 2/63. *Multi* (în text greșit: mults) *nodur*, 497 cf. 496. [Derivate: *nudurōs*, -ă, *nudurlîf* adj. = noduros, ALR. 6407; *anod* vb. I. = înod (negativul) *diznod* vb. I. = desnod, Com. G. D.]. — Din lat. *nōdus*, -um, (arom. *nod*).

Noi pr. v. *io*.

Noia m. Nume de persoană. *Nu mi va Noia*, 2/II.

Nôib vb. I. v. *nuĩb*.

Nôimă f. Insemnare, semn. *Tseasta-i noimă di la domnu*, Com. C. I. — Din gr. *νόημα*, (arom. *noimă*).

Nonteă. Numele orașului Nânta. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Noprȃteă f. v. *năprȃcă*.

Nopti f. v. *noapti*.

Nor m. Nor. [Derivate: *năurează* = se înnouează, Com. T. P. Compus (cu pref.): *zănór* (ză + nor) vb. I. = încep să mă înnoresc, (fig.) să mă supăr; *zănurări* f. = înorare; *zănurát*, -ă adj. = înorat, acoperit cu nori, supărat, indispus, cf. 941]. — Din lat. *nūbīlum*, (arom. *nuor*).

²Nor f. v. *noră*.

Nóră f. Noră. [Și: *nor* f. *Nor-sa zisi*, 12/29. Plur. *nurăr*]. — Din lat. *nōrus* (= nūrus), (arom. *noră*).

Nóstru, -ă pron. Nostru. *Ăn nostru cătun*, 22/43. *La noștri fișor*, 7/55 cf. 20/16, etc. — Din lat. *nōster*, -stra, -strum, (arom. *nostru*).

Nou num. Nouă. *Nou onș* (nouă inși), 6/17. *Ca vinără tsel'a nouil'*, 8/17. *La noul'ă an* (în al noulea an), 2/65. — Din lat. *nōvem*, (arom. *nao*).

³Nôu, -ă adj. Nou. *Nou nuvitșică*, nou nouț. [Derivate: *nuvitșitșeu*, -ă adj. (bg. *novitška*)]. — Din lat. *nōvus*, -a, -um, (arom. *nău*).

Nóviñ N. loc. (Barovița).

Nsor vb. I. v. *ansor*.

Nsus adv. v. *ansus*.

Ntind vb. III. v. *tind*.

Ntorn vb. I. v. *torn*.

Ntsap vb. I. v. *antsap*.

Ntsing vb. III. v. *antsing*.

Ntșup vb. I. (refl.) Mă încaer, mă înhaț la bătaie. *Si 'ntșupară că cucots* (s'au încăierat ca cocoșii), 168. — Cf. bg. *čepkam*, (arom. *nčup*).

Ntúnie vb. I.

Ntunieări f.

Ntunicăt, -ă adj.

} v. *antunic*.

Nu adv. Nu. *Vizură și nu vizură*, 6/53. — Din lat. *nōn*, (arom. *nu*).

Nuăi pron. v. *noi*.

Nuátin m. v. *noatin*.

Nue f. Nuc și nucă. *Ună nucă mări feși multi nuts*, 14/5. — Din lat. *nux*, *nūcem*, (arom. *nuc*).

Núel'u Numele lunii Noemvrie, ALR. 2417, cf. *culuje u*. — Din bg. *nikle*.

Nudurlîf adj. v. *nod*.

Nudurós, -ă.

Nújb vb. I. Întâlnesc. *Pri drûm nujb o ună tseată di fitşor* (pe drum întâlni o ceată de copii), 4/41. (Refl.) mă întâlnesc. *Si nujbară şimidojli* (se întâlniră amândoi), 3/18. [Şi: **nôjb** vb. C o m p u s (cu pref.): **prinujb** (pri + nujb), vb. I. (refl.) = mă întâlnesc. *Ca si prinuibat-au*, 12/60. — Din lat. **in-obvio*, -are.

Nujda-dijoása N. loc. (Huma).

Nújdi N. loc. (Huma).

Nujoátsă f. Curea cu care se închee opincile. Com. N. P. — Din bg. *nožici*.

Nulujos vb. IV. Moiu (acelaşi cu) a n m o l'. *La nulujos măcsomu cu sari cu pişat, ca să trăiască şi la căldură şi la rătsimi* (ud sau ung pe prunc cu sare şi cu pişat, ca să poată răbda şi la căldură şi la frig), ALR. 2652. [Şi: **nălujós** vb. I.]. — Din mbg. *naležam*, (bg. *nalagam*).

Númi f. Nume. *Odža la pusi numi la fitşoru*, 6/86. *Cu numea domnului* (cu numele lui Dumnezeu). cf. 2/21, 3/33, 5/79, 500. — Din lat. *nōmen*, (arom. *nume*).

Númir m. Număr. *Tuti rau cu numir*. Com. T. P. — Din lat. *nūmerus*, -um, (arom. *numir*).

²**Númir** m. Umăr. *Cu pernitsa pri numir* (cu perna pe umăr). — Din lat. [h] *ūmērus*, -um, (arom. *numir*).

³**Númir** vb. I. Număr, măsur. *Să li numir lirili* (să le număr li-rele), 3/10. [Derivate: **numirări** f., **numirát**, -ă adj. = nu-

mărat. C o m p u s: **anumir** (an + numir) vb. = I. *Li anumiraşi*, 9/9. — Din lat. *nūmero*, -are, (arom. *numir*).

Numirări f. }
Numirát, -ă adj. } v. ³*numir*.

Nun m. Naş (Țarnareca), cf. m ă m u ş. — Din lat. *nonnus*, -um, (arom. *nun*).

Nuntă f. Nuntă. *Nunta cu patru' uamîn l'a dispartă* = moartea o să-i descurce, 501. — Din lat. *nūptiae*, (arom. *nuntă*).

Núntru adv. Înăuntru cf. 3/73. [Şi: **năúntru** adv. *57, **ănúntru** adv. *Antrară ănuntru*, 22/93. *Scocni ănuntru*, 8/30 cf. 9/70. **úntru** adv. *Untru vigl'à* (înăuntru pă-zea...), 18/42]. — Din *în-untru* (<intro), (arom. *nuntru*).

Núrits, auzit în zicătoarea următoare: *Nurits pri alba vi-deală* (om ce se poate vârî ori şi unde, fără să fie observat, spion), 933.

Nurujés vb. IV. (La casă). Pun pământ pe podele, ca să le fac mai înalte, ALR. 3851 cf. dacor. *n o r o i u*.

Nuşear m. v. *nuşos*.

Nusilă pl. Năsălie. *La pusiră pri nusili*, 28/18. — Din bg. *nosilo*.

Nuşnés vb. IV. Caut, scotocesc. T. P. cf. *n u ş o s*.

Nuşos vb. IV. (Despre câine). Umblu după o urmă ca să găsească ceva, a d u l m e c, p. anal. (şi despre oameni) cercetez, caut cu

deamănuntul prin casă. [Cu acest înțeles. [D e r i v a t: nușcăr m. = om care caută, scotocește spre a găsi ceva. *Disutcăiaști că vrin nușcar*, (scotocește ca un...), 503].

Nutintșăe m. v. *noatin*.

Nuvitșitșeu, -ă adj. v. *nou*.

Nves vb. IV. (în expresia): *Buricu mi nveaști ca șarpi* (am crampe la stomac), ALR. 4180. — Același cu *anviies*.

Nvets a. v. *anvets*.

Nvișs vb. IV. v. *anviies*.

Nving vb. III. v. *anving*.

Ń

Ńăl m. v. *nel*.

Ńări f. Miere. *Un trindafil ăm mejlucu di ări* (= căndil'u) *13. — Din lat. *mĕl*, **mĕlem*, (arom. *ăre*).

Ńărlă (pl. *ărlă*) Mierlă, ALR. 1029. [Și: *ărlă* f. ALR. 6201; *ărlă* f. Com. N. P.]. — Din lat. *mĕrŭla*, -am, (arom. *ărlă*).

Ńărtș m. Vier, porc nescopit. ALR. 1142. [Și: *ărtș* m.].

Ńază-noăpti f. Miază-noapte. [Și: *ăză-noăpti*, f. Com. T. P.].

Ńăzăts f. Amiazi, ALR. 185. *La ăzăts. Vinl la ăzăts cu 'oili*, 14/94 cf. 4, 21/55. [C o m p u s: *ghiuăzăts* = imediat la amiazi, în căldura cea mai mare. *Pri ghiuăzăts chinisl* (porni în căldurile mari), 806; *trășunăzăts*, (la Oșani) *trășlaăzăts* (*trăș* < *trans*)

= imediat după amiazi, 806. — Din lat. *ad-mĕdiam*, -*diem*, (arom. *ădzădzua*).

Ńel m. Miel. *Con am si-ă mănă ăl*, 7/75. [Și: (Liumnița) *ăl* m. D e r i v a t: *ăltșue*, *ăltșoe* *ălăș* m. (dimin.)]. — Din lat. *agnĕllus*, -um, (arom. *ăel*).

Ńeltșue m. v. *ăel*.

Ńera f. Numele vacii născută miercuri. Cf. *luja*, *mata*, *dzoja*, *vida*, *soba*. ALR. 5542.

Ńéreur f. Miercuri. [D e r i v a t e: *ăértși* m. = numele boului fătat miercurea; *ăereă*, *ăérlă* f. = numele vacii fătată miercurea, cf. *luntșe*, *martină* (tină), *džani*, *petsi*, *dumi*, etc.]. — Din lat. *Mercurii* (*dies*), (arom. *ănercuri*).

Ńérlă f. v. *ăărlă*.

ăŃérlă f. v. *ănercur*.

Ńértș m. v. *ăărtș*.

Ńértși m. v. *ănercur*.

Ńez a. Miez (în opoziție cu c u ă) Miez, 4/81. — Din lat. *mĕdius*, -a, -um, (arom. *ăedz*).

Ńicură } f. v. *mic*.

Ńilă f. v. *milă*.

Ńiltșoe } m. v. *ăel*.

Ńilăș }

Ńir vb. I. } v. *mir*.

Ńirări f. }

Ńirăt, -ă adj. }

Ńirlă f. v. *ăărlă*.

Ńiză-noăpti f. v. *ăăză-noapti*.

O

(cuvintele cu *oa-*, vezi *ya-*).

O!, interj. O !

Oârur N. de loc, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 23), cf. *Uarur*.

Ôeă f. Oca. *Treî ochî di lônă*, 6/54. — Din tc. *oka*, (arom. *ocă* și *ucă*).

Ôel'u m. v. *uocl'u*.

Ôdirnă f. } v. *odrină*.

Ôdrin m. }

Ôdrină f. Viță de vie agățătoare.

Videts di la ôdirna si mănâncă uuă, 9/32. [Și: *ôdirnă* f., *ôdrin* m. Că-i năridit și cu agri... și cu *odrin*, 12/VII]. — Din bg. *odrina*.

Odvâm adv. Abia. *Io odvam ti purtam*, 8/13. [Și: *udvâm* adv., 3/24]. Din mbg. *odvaj*, (bg. *edvam*).

Ôdžă m. hge. *Lu odžă măgar liri cacă*, 7/24. — Din tc. *hoğa*.

Ôdžac a. Cămin. *Odžatsili sa buni dintru că day havà*, B. 3. — Din tc. *oğak*, (arom. *uğac*).

Of! interj. Of.

Ôftică f. (Țârnareca) Oftică. Com. I. L. — Din mbg. *oftika*, (arom. *oftică*).

Oglindălă f. v. *uglindală*.

Oh! interj. Oh ! cf. 2/21.

Ôi! interj. Hei. *Oi dēaduli!* 12/56.

Ôlăvă f. Plumb, Com. P. M. — Din bg. *olov* (în *oloven*).

Ôli interj. *Oli, feati multi ari*, 6/VII.

Omăreș vb. IV.

Omărqt, -ă adj.

Omorș vb. IV.

Omorqt, -ă adj.

} v. *umărș*.

Ôndar adv. Incet cf. *cătlin* — *cătlin*. *Lisitsa ca si sculq, qndar qndar si dusi la ampirātu*, (vulpea... încet încet se duse la împăratul), 15/93.

Ôns m. Ins. *Patru qnș*, 12/7 cf. 14, 18/7, 4/77. *Am zatsi qnș tots*, *95. — Din lat. *ipsus*, -a, -um, (arom. *insu*).

Ôpaeu adv. Pe dos, pe dindărăt, îndărăt. *Aî li ligq moînili opacu* (îi legă mâinile pe dos), 9/7. [Și: *ôp(u)eu* adv. *Cu mǎñl'ă opucu*, 6/67. Derivate: *upăcqt*, -ă adj. = sucit, anapod. *Uom upăcqt* (om sucit), 856; *upăcôs*, -oasă = sucit; *upăclqe* a. = adversitate, Com. G. D.]. — Din bg. *opako*, id.

Opt n. Opt. [C o m p u s : *ôptu-spreatsi* (*ôpsprătsi*) = optsprezece]. — Din lat. *ôcto*, (arom. *optu*).

Ôpueu adv. v. *opacu*.

Or a. Horă. *Țucară ân ôr*, 6/56. *Di lă tini zbor, di lă măgar uor*. [Și: *uôr* a. (Țârnareca), *eor* a. (<lat. *chōrus*). *Nearsiră lă cor*, 5/66]. — Din mbg. *oro*.

Orb a. v. *ărb*.

Ors! interj. *Și iel că-l feși « ors », diunăyară la ardicq* (și el când făcu « ors », dintr'odată îl ridică), 12/7.

Oșani Nume de localitate. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 19).
[Derivat: *ușinēt* m. = locuitor din Oșani. *S-ti dau după ușinetsu* (am să te dau după unul din Oșani), 6/V].

Oștrăf, -vă adj. Aspru. *Ponza-i moali, nu-i ostrăvă*, ALR. 2181, cf. 2180. — Din mbg. *ostro*.

P

Păclón a. }
Păclunés vb. IV. } v. *puclon*.
Păeroává f. }
Păeróv a. } v. *pucrov*.

Pădár m. Pândar. *Al' zisi li-sitsa la pădăru*, 1/10 cf. 11/93.
[Și: **păndár** m. Derivat: **pădárnitsă** f. = coliba pândarului. Com. T. P. **Pădárnitsa** n. loc. (Oșani)]. — Din bg. *padar*, (dial. *păndar*), (arom. *păndar*).

Pădárnitsă f. }
²Pădárnitsa } v. *pădar*.

Pádi f. Pade (păstrat numai ca n. loc. în Cupa. Com. N. P.).
[Derivat: **padină** f. n. loc. în Cupa; **pădinós**, -ă adj. = clădit pe pământ, jos, *Casa acu-i pădinoasă și unsă cu tsară*, B. 1]. — Din paleosl. *padī*, (cf. Capidan, *Elem. sl. în dial. aromân*, 76), (arom. *pade*).

Padină f. }
Pădinós, -ă adj. } v. *padi*.

Pădlóe m. v. *puđlog*.

Păđuri f. Pădure, păstrat numai în n. loc. (Nânta), *Pădur*, Com.

H. I. și în derivatul: **pidurēts** m. = fragă ALR. 1209 — Din lat. *padulem*, (arom. *pădure*).

Păftă (pl. *pafti*) Pafta Com. G. D. — Din tc. *pafta*.

Păgúr m. Vas de plumb în formă sferică pentru rachi. *Biđu un păgur de rachii* (bău un păgur de rachi), cf. p. *ălur*. Com. I. L. — Din bg. *pagur*, (arom. *păgure*).

Pájac N. de munte în Meglen. [Și: **Páie** cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 27].

Pájántă f. (Lugunța). Par ce se pune în zid pentru atârnat hainele. Com. N. T. — Din sârb. *paјanta*.

Páie v. *Pajac*.

Páidă f. Cursă pentru șoareci, lupi, vulpi, etc. ALR. 1736, cf. strof. *Stăvi ună paidă în grădină* (a pus o cursă în grădină), Com. I. L.

Pal' a. Paiu. *Trimeasi feata ca să-i turească pal'ă*. [Diminutiv: **păl'ús** m. Com. G. D.]. — Din lat. pl. *palea*, (arom. *pal'*).

Pălă f. Velință, așternut de sub șea la cal. *Punim ună pală di lônă*, ALR. 1119, (arom. *apală*).

Pălămidă f. Pălămidă, Com. H. I. — Din bg. *palamida*.

Pălămóreă (pl. -*marchi* și -*morts*) f. Unul din cei doi piepteni cu care se scarmână lâna. *Cumpăraș palămorts*, Com. C. I. (Fig.) *Ai ună mōnă căt ună palămorcă*, id. [Și: **pulumăreă** ALR. 5821,

Oșani Nume de localitate. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 19).
[Derivat: *ușinēt* m. = locuitor din Oșani. *S-ti dau după ușinetsu* (am să te dau după unul din Oșani), 6/V].

Oștrăf, -vă adj. Aspru. *Ponza-i moali, nu-i ostrăvă*, ALR. 2181, cf. 2180. — Din mbg. *ostro*.

P

Păclón a. }
Păclunés vb. IV. } v. *puclon*.
Păeroává f. }
Păeróv a. } v. *pucrov*.

Pădár m. Pândar. *Al' zisi li-sitsa la pădăru*, 1/10 cf. 11/93.
[Și: **păndár** m. Derivat: **pădárnitsă** f. = coliba pândarului. Com. T. P. **Pădárnitsa** n. loc. (Oșani)]. — Din bg. *padar*, (dial. *păndar*), (arom. *păndar*).

Pădárnitsă f. }
²**Pădárnitsa** } v. *pădar*.

Pádi f. Pade (păstrat numai ca n. loc. în Cupa. Com. N. P.).
[Derivat: **padină** f. n. loc. în Cupa; **pădinós**, -ă adj. = clădit pe pământ, jos, *Casa acu-i pădinoasă și unsă cu tsară*, B. 1]. — Din paleosl. *padī*, (cf. Capidan, *Elem. sl. în dial. aromân*, 76), (arom. *pade*).

Padină f. }
Pădinós, -ă adj. } v. *padi*.

Pădlóe m. v. *puđlog*.

Păđuri f. Pădure, păstrat numai în n. loc. (Nânta), *Pădur*, Com.

H. I. și în derivatul: **pidurēts** m. = fragă ALR. 1209 — Din lat. *padulem*, (arom. *pădure*).

Păftă (pl. *pafti*) Pafta Com. G. D. — Din tc. *pafta*.

Păgúr m. Vas de plumb în formă sferică pentru rachi. *Biđu un păgur de rachiiă* (bău un păgur de rachi), cf. p. *ălur*. Com. I. L. — Din bg. *pagur*, (arom. *păgure*).

Pájac N. de munte în Meglen. [Și: **Páie** cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 27].

Pájántă f. (Lugunța). Par ce se pune în zid pentru atârnat hainele. Com. N. T. — Din sârb. *paјanta*.

Páie v. *Pajac*.

Pájdă f. Cursă pentru șoareci, lupi, vulpi, etc. ALR. 1736, cf. strof. *Stăvi ună paidă în grădină* (a pus o cursă în grădină), Com. I. L.

Pal' a. Paiu. *Trimeasi feata ca să-i turească pal'ă*. [Diminutiv: **păl'ús** m. Com. G. D.]. — Din lat. pl. *palea*, (arom. *pal'*).

Pălă f. Velință, așternut de sub șea la cal. *Punim ună pală di lônă*, ALR. 1119, (arom. *apală*).

Pălămidă f. Pălămidă, Com. H. I. — Din bg. *palamida*.

Pălămóreă (pl. -*marchi* și -*morts*) f. Unul din cei doi piepteni cu care se scarmână lâna. *Cumpăraș palămorts*, Com. C. I. (Fig.) *Aț ună mōnă căt ună palămorcă*, id. [Și: **pulumăreă** ALR. 5821,

pălămorcă f.] — Din bg. *palamarka*.

Pălămorcă f. v. *pălămarcă*.

Pălăscă f. Geantă de piele (cartuşieră), Com. I. L. — Din bg. *palaska*.

Pălăúmbă f. Corcoduşă, porumbea. *S-dusiră si dună pālăumbre*, Com. I. L. [Şi: *pălăúmbu* m. = arbustul care produce porumbe]. — Cf. CDDE. 1432.

Pălăúmbu m. v. *pălăumbră*.

Păldzôc m. v. *păndzoc*

Pălea m. Nume de câine cf. t ş a p a, ş ă r o t, c u s u, etc. Com. C. I. [Şi *păli*].

Pălės vb. IV. Ustur. *Buretsil' cālîncos păles*. Com. I. L. [Derivate: *pălîri* f. = usturare; *pălit*, -ă adj. = usturat; *pălôs*, -oasă adj. = care ustură. *Bureati-pălos* cf. *bureati*]. — Din bg. *palja*.

Păleşnie m. }
Pălëshnie m. } v. *palişnic*.

Pali v. *palea*.

Pălijônă (în expresia) *gron căzut pălijônă* (grâu căzut, culcat). *Ca pălijônă di puîamp*, ALR. 5200. — Din *păloazi*, (sg. *pălog*).

Pălîri f. v. *păles*.

Pălişnie m. (La plug) Fierul mare, fierul lat, brăzdarul. *Un gulub alb tucu amnă pri sub pimint şi nu si veadi* (= palişnicu), *58, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*. I, 51). [Şi: *păleşnie*, *pălëshnie* m.]. — Din bg. *paleşnik*, id.

Pălit, -ă adj. v. *păles*.

Pălmă f. Palmă. *Carni din palmă*, 9/74 cf. 2/16. *Ân palmă criscut s. că din palmă criscut* = desmierdat, 59. [Şi: *pûlmă* f. Wgd. Diminutiv: *pălmútsă* f. = groapa palmei, ALR. 2176. — Din lat. *palma*, -am, (arom. *palmă*).

Pălmútsă f. v. *palmă*.

Pălnúşcă f. Căpşună, Com. T. P. [Şi: *plănúşcă* f.]. — Din bg. *planuşka*.

Pălóg (pl. -oazi) Pălog, mai mulţi mănunchi puşi unul peste altul pentru a face un snop. ALR. 5209. *Dun păloazili* ib. 5210. (La pl.) *păloazi* = (fân cosit lăsat pe brazde), ALR. 5262. *Paloazi di iarbă*, ib., cf. *pulog*. — Din mbg. *polog*.

Pălôs, -oasă adj. v. *păles*.

Pălúr m. Ploacă mai mică de plumb, în care se ţine rachiul, Com. T. P. — Din bg. *palur*, cf. *păgur*.

Păl'ús m. v. *pal'*.

Pămiut a. v. *pimint*.

Pămpór m. Vapor, tren, Com. P. M. — Din bg. *pampor*, (arom. *pămpore*).

Păn prep. v. *până*.

Pána f. Nume de căţea. Com. T. P.

Pănă prep. Până. *Pănă cmuă mănco di la toati căsili*, 11/73. [Şi: *păn* prep.]. — Din lat. *paenead*, (arom. *până*).

Pănăcqt m. şi a. Scândură în care se aşează pâinile când se duc la cuptor. *S-dusi cu pănăcqtu*

la furnă (s'a dus cu scândura de pâine la cuptor). Com. I. L. [La pl. *păndcoțs* și *păndcoati*: *Dăro dou păndcoati* s. *doi păndcoțs*, id.]. — Din bg. *panakoda*, (gr. *πανακίδα*).

Pănăgân m. Sarică. *Au pusî [lisitsa] ă n pănăganu lu calu* (o puse vulpea în sarica calului), 2/13 cf. 1/30, 2/72. — Din bg. *panagon*.

Pănăghir m. Bâlcu. *Că lă pănăghir im* (ca la bâlcu suntem), 506. *La mâncaș pănăghiru* (ai mâncat bătaie), 507. — Din bg. *panagiry* (gr.), (arom. *pănăyir*).

Pândâr m. v. *pădar*.

Pândi Nume propriu. *Să-ń leu...* *Pandi lumnițsanu*, 8/XVI.

Pandófli f. pl. Papuci, ALR. 3351.

Păndžac m. Cojoc. Manta de păr de capră, ALR. 3336. *Picuraril' au pândžats*, Com. I. L. [Și: *păndžoe*]. — Din bg. *panžak*.

Păndžoe v. *păndžac*.

²**Păndžoe** (pl. -ots) m. Melc. ALR. 1190. [Și: *păldžoe* m. id.]. — Din bg. *păldžek*.

Pang a. v. *pujangu*.

Păngănés vb. IV. v. *păngon*.

Păngon m. Păgân, rău, păcătos. Com. G. D. [Derivat: *păngănés* vb. IV. = murdăresc, spurc, (refl.) mă spurc mâncând de dulce. *Din timp au păngănes frunza*, B. 10; *spugănés* vb. IV. (bg. *pogan*)]. — Din lat. *paganus*, -a, -um, (arom. *păngîn*).

Păngor a. Masa dela biserică unde se vând lumânări. — Din bg. *pangar*, (arom. *păngar*, gr.).

Păpa Joc, copilăresc, Com. N. P.

Păpăneăti (pl. -nets) f. Boboc de floare. Com. T. P. — Cf. bg. *pa-punec*.

Păpărdés vb. v. *pubărdes*.

Păpărés vb. IV. v. *pupăres*.

Paparudă f. *Paparudă*.

Păpijă f. Rață. Com. C. I. [Și: (Liumnița) *pupijă*, f. ALR. 991]. — Din bg. *pa-pija*.

Păpră f. v. *păpură*.

Păpudă f. Fasole, cf. *parpudă*.

Păpudie f. Floare cu miros, urît. Com. H. I. Același cu dacor. *păpădie?*

Păpură f. *Papură*, ALR. 1906. [Și: *păpură*, *păpră* (bg. *papra*) f.]. — Din bg. *papura* (gr. *πάπυρος*).

Păpútsă f. (Țârnareca) Ghetete. *Tseali păpútsăli li băgă* (ghetele acelea...), 8/66. — Din tc. *pa-putš*, (arom. *păpútsă*).

Papúz m. Stâlpul principal susținut de alți doi stâlpi numiți « macăz » pe care se razimă acoperișul casei, Com. C. I.

Par m. Par. *Au zăcătsq di pār* (... o prinse de par), 12/55 cf. *66, 196. *Par di la ȝasli* = *pa ȝa n t ă* (v. c.). — Din lat. *palus*, -um, (arom. *par*).

Pără f. Para, ban. *Ari pări*, 6/59. *Țom di dou pari* (om de nimic), 511. — Din tc. *para*, (arom. *pără*).

²Pără f. Abur. *Ca la lq pāra* (când dete de aburii), 11/41. — Din bg. *para*.

Pără adv. Prea, cam. *Nu pără si pugudeaşti* (nu prea se nemereşte), B. 3. *Nu pără l'i si dutsi bun* (nu prea îi merge bine), Com. G. D. — Din gr. *πάρα*, (arom. *para*).

Părăjēs vb. IV. Zbor. *Căţşo si părăjāscă* (începu să sboare), 30/51. *Părăjaşti măgaru?* 512. *S-la sufli, părădeşti* (să-l sufli, cade), 738; [Derivate: *părăiri* f., *părăit*, -ă adj. Şi: (Oşani), *pārnēs* vb. = zbor, pornesc, mă duc. *Pul'u pārnī di pri pom* (pasărea sbură de pe arbore), Com. I. L. *Fitşoru pārnī* (băiatul plecă), 17/49; *pārniri* f. S'ar putea ca *pārnēs* să fie identic cu arom. *apārnēscu*; dacor. *pornesc*].

Părăiri f. }
Părăit, -ă adj. } v. *părăjēs*.

Părămbēs vb. IV. v. *pārumbes*.

Părăjōs vb. v. *pricājēs*.

Pārdijā f. Trestie împletită cu rogoz. Se întrebuinţează pentru a acoperi paturile pe care se pun viermii de mătase; de asemenea şi pentru paravane sau chiar ziduri mobile spre a despărţi o cameră în două. Com. I. L. *Putem dārari leasi şi cu pārdij ili cu virzel' amplititi*, B. 3. — Din bg. *pardija*.

Pāreac'l'ă f. (Țarnareca, Huma, încolo zaghiiă) Pereche. *Ună pāreac'l'ă di tşorap*. [Şi: *preac'l'ă* f. Com. I. L.]. — Din lat. *pari-c[ū]lus*, -a, -um, (arom. *preac'l'e*).

Pārgōn N. loc. (Oşani).

Pāristueurēs vb. IV. (refl.). Mă dau peste cap. *Fitşorij si pāristucures* = (copiii se dau peste cap), ALR. 300. — Pentru *pristucures*, cf. *trăcules*.

Pārl'ă f. Scândură rotundă ca un fel de tipsie pe care se pune aluatul ca să se dospească, cār pătōr. *Ca pri pārl'ă (la joacă)* = îl joacă cum vrea, îl duce de nas, 513. — Din bg. *pralnija* «lopată».

Pārlēs vb. IV. Păresc. *Noi nu la pārlim* [porcu], *la bilim, scōatim cōaja*. ALR. 4128. — Din bg. *opārljam*.

Pārlidă f. (pl. *pārlis*). Scoică ALR. 2504.

Pārloāgă f. Pământ care nu-i lucrat de 5—6 ani, ALR. 5072. [Şi: *pārlōg* m.]. — Din paleosl. *prēlogū*.

Pārlōg a. v. *pārloagă*.

Pārmāts m. Grilaj, balcon. *Căzū di pri pārmats* (căzu de pe balcon). — Din tc. *parmak*, (arom. *pārmak'e*).

Pārnār m. Arbust spinos; se întrebuinţează foarte mult la aprinderea cuptoarelor, din cauză că face multă flacăără. Com. I. L. *Pārnar* n. loc. (Cupa). — Din gr. *πovρνάρι*, (arom. *pārnare*).

Pārnēs vb. IV. v. *părăjēs*.

Pārniri f. }
Pārnit, -ă adj. } v. *pārnēs*.

Pārōi m. Părău, cf. *puroi*. — Din bg. *poroj*.

Parpúdă f. Un fel de fasole. *Parpuda si coatsi mai curon di cot tsea lantă bacldă* (parpuda se coace mai repede decât cealaltă fasole), Com. N. P. Se zice mai des *baclă-parpudă*, cf. *b a c l ă*. [Și: **papúdă** f.].

Părscăieș vb. v. *prăscăieș*.

Părsés vb. Cerșesc. *Vinără... la păsirea* (veniră să cerșească), 15/29. [Și: **prăsés** vb. *Derivate: păsiri* f. = cerșit; **păsít, -ă** adj.]. — Din bg. *proșja*.

Păsíri f.

Păsít, -ă adj. } v. *părses*.

Pärtál a. v.

Pärtáieu m. } v. *pärtali*.

Pärtáli f. Straiu, țol, zdreanță. *Na-ts-aș mea pärtali* (na-ți straiul meu), 23/68, cf. *Aș dunq pärtalili* (și-a luat catrafusele), 515. [Și: **pärtál** a. 516. *Derivate: pärtălós, -oasă adj. = rupt, sdrențuros. *Ra pärtălos, itș nu veă pări* (ere rupt...), 6/35 cf. 6/27; **pärtáieu** m. = se zice la cei rupți, care n'au haine pe corp; **pärtálineă** f. = zdreanță, țol]. — Din tc. *partal*, (arom. *pärtal*).*

Pärtálineă f.

Pärtălós, -oasă adj. } v. *pärtali*.

Párti f. Parte. *Lântă párti*, 22/41 cf. 214. *Tu ună parti* (într'o parte). *Ună ticfă veă ună gaură tu ună parti*, 10/5. [Derivat: **năpárti** = n. loc. (Cupa). Com. N. P.; **pártítșcă** f. (dimin.)]. — Din lat. *pars, partem*, (arom. *parte*).

Pärtisnéș vb. IV. v. *tisnes*.

Pártítșcă f. v. *parti*.

Pártítșica N. loc. (Huma).

Pártóacă f. Nume de floare. N.P.

Pártș m. Țap, pârciu. *Barba pártșului*, cf. *b a r b ă*. [Și: **prătș** m.]. — Din bg. *părč*.

Pártșa. Joc de copii. *Cad pártș-capa* (cad peste cap). Com. I. L.

Pártșcapa. Peste cap.

Pártșuválă v. *coastă*.

Părumbés vb. IV. Tivesc, Com. V. J. [Și: **părămbés, purumbés** vb. IV]. — Din bg. *porăbavam*.

Părvói s. pl. (Oșani). Acele cu care se leagă plugul de gâtul boilor cf. *p o t r ă n d z ă, p r ă v o i*, (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I. 51). — Din mbg. *prevoj*.

Pășă f. Pașă. *Pașa veă trei cal*, 12/15 cf. 1/15. [Derivat: **pășălărés, -ească** adj. = de pașă. *Cal pășălăres*. Com. I. L.]. — Din tc. *pașa*, (arom. *pășă*).

Pășălărés, -ească adj. v. *pașă*.

Pase vb. III, Pasc. *S-l' a pască cal' il*, 2/34. *Ăn urman pasc, *60. Pri iundi li pașt uoili...* — *pri colo li păștem*, 9/3 cf. 518. [Derivate: **păștiri** f. = păscut. *Li scoasi [uoili]... la păștiri* (le scoase... la păscut), 16/6; **pășeút, -ă** adj., (negativul) *nipășeút, -ă* adj. = care n'a păscut. *Flaș stărniști nipășcută; pășcăviști, pășcuvști* f. = pășune, ALR. 5591; **prupășe** (pru + pasc) vb. III. = duc oile la păscut Com. GH. T.]. — Din lat. *pasco, -ère*, (arom. *pascu*).

Păseăviști f. v. *pasc*.

Păseúrnice m. Tiparul de lemn care se aplică asupra prescurei, ALR. 2769. *Păscurnic șărot*, ib. [Și: *priseúrnice* m.]. — Din bg. *proskurnik*.

Păseút, -ă adj. } v. *pasc*.
Păseuvísti f. }

Păspál' a. Praf de făină, Com. T. P. [Derivate: **păspál'** vb. I. = presar cu ceva, *Muraru aî păspál'at di fărină* (morarul este presărat (acoperit) cu făină. Com. I. L.; **păspál'ári** f. = presărare, **păspál'át**, -ă adj. = presărat]. — Din gr. *πασπάλη*, (arom. *păspal'*, bg. *paspal*.)

Păspál' vb. }
Păspál'ári f. } v. *păspal'*.
Păspál'át, -ă adj. }

Păsprăts n. v. *patru*.

Pașt (pl. -ștur) f. Paști. *La e pașt și crătșun* (la fiecare Paști), 2/46. *Vimit-au loc dirip paști*, 1/61. *Cmo l'-u paștu lă iel* (se bucură), 519. *Di cōti paștur aî* (ce vârstă are). [Și: (mai rar) **paștu** m.]. — Din lat. *paschae*, (arom. *paște*).

Păști m. Nume de plantă miroitoare. Com. C. I. cf. *ramon*.

Păstir m. Păstor, cioban. Cf. picurar. *Iel că păstir, nu știă cum aî adetu* (ca cioban nu știa cum este obiceiul). Com. T. P. — Din lat. **pastorius*, -um.

Păstiri f. v. *pasc*.

Păstrés vb. IV. Păstrez, pun

bine. *La păstrii* (l-am pus bine). Com. I. L. [Derivate: **păstriri** f. = păstrare; **păstrít**, -ă adj. = păstrat, ascuns, pus bine]. — Din bg. *pastrja*.

Păstriri f. }
Păstrít, -ă adj. } v. *păstres*.
Păștu m. v. *pașt*,

Pat a. Pat și în general orice ridicătură făcută de scânduri, care se întrebuintează la ședere. *Și la trasi ân pat* (și-l trase în pat...), 11/39. *Căzû la pat* (se îmbolnăvi), 2/43. — Din gr. *πάτος*, (arom. *pat*).

Pătă f. Floare roșie cu frunze rotunde; Com. T. P.

Pata-pat La fel. *La mardzini si pugudeaști si jundzim pata-pat* (la sfârșit se întâmplă să ieșim [cu socotelile la fel]. B. 10.

Pătăritsă f. Păteriță, toiag. *Sfiti Nicola cu barba albă și cu pătăritsă*, 158. — Din bg. *paterica*.

Pătărōe m. Rățoiu. Com. T. P. [Și: **pătorōe** m.]. — Din bg. *patarok*.

Pătărōg (Oșani). Un fel de fragi. *Pătărōgu ăși primăvearăta* (fragii ies primăvara), Com. I. L., cf. *căpușnits*. **Pătărōg** - *pidurets*, Com. T. P.

Pătătă f. Cartof. Com. I. L. — Din it. *patata*, (arom. *pătătă*).

Pătbunés vb. IV. (despre aluat) Cresc. *Lutsolu si pătbuneaști* (aluatul crește), ALR. 3995. (La pâine) coaja pâinei se ridică, ib. 4005. [Și: **potbunés** vb. IV.]. — Din bg. *ptobuham*.

Pătéts m. v. *putets*.

Páti m. Nume de plantă.

Pătlidžani f. v. *pitlidžani*.

Pătóe v. *potoc*.

Pătoróe m. v. *pătárooc*.

Pătpălășeă f. v. *pătpălog*.

Pătpălóg m. *Pitpălac*. Com. C. I. [Diminutiv: *pătpălúșeă*, *pătpălășeă* f. id.]. — Din bg. *pădpădăc* (> *pitpălac*) și *podpološka*.

Pătpălúșeă f. v. *pătpălog*.

Pátru num. *Patru*. *Nunta cu patrul' ȳamiń*, 501. *Tots patrul'* (toți patru), 22/78. *Ān patru* n. loc. (Cupa), *Ān patru arbur* n. loc. (Huma). [C o m p u s: *pátrusprăts* *pásprăts* n. = *patrusprezece*; *patružqts* = *patruzeci*, cf. 6/21, 4, 9/77]. — Din lat. *quatt[u]or*, (arom. *patru*).

Pátrusprăts m. v. *patru*.

Pătšă f. *Pacea*. Com. I. L. — Din tc. *pača*.

Pătsătúrá f. v. *pătsqs*.

Pătsăvitsă (di izmeni) f. *Cracii izmenelor*, ALR. 3307. — Din mbg. *pačavica*.

Pătsăvúrá f. *Cârpă* (murdară) de șters. Com. I. L. — Din tc. *pačavra*, (arom. *păčăvură*).

Pătsqri f. v. ²*pătsos*.

²**Pătsqs** vb. IV. Pat. *Șa pătsqj* (așa pății), 12/12. [Și: (mai rar) pat. Derivate: *pătsqri* f.; *pătsqt*, -ă adj. *pătsătúrá* f. = *păteală*, suferință. Com. G. D.]. — Din lat. *patio*, -ire, (arom. *pat*).

Pătsqt, -ă adj. v. *pat*.

Păturóe m. (Liumnița). Rățoi. Com. P. M. — Din bg. *patarok*, id.

Păuă f. Preț. *I-ai ded păuă bună la cal* (îi dădui preț bun pentru cal), ALR. 1585.

Păún m. *Păun*. Com. T. P. — Din lat. *pavo*, -onem, (arom. *păun*).

Păvudés vb. IV. *Butășesc* via, oduc dela un loc la altul pe unde a pierit. ALR. 1713. — Din mbg. *povodja*.

Păzări f. *Târguială*, tocmeală. *Dar* (s. *fac*) *păzari* (mă tocmes, mă învoiesc). *Noj cum vēm dărăt păzare* (noi cum ne învoisem), 15/6. *Să dărqm păzări*, 13/6. *Cu păzarea* = pe tocmite, 16/41 cf. 523. [Derivate: *păzarisés* vb. IV. = mă tocmes din preț; *păzarisire* f. = tocmire; *păzarisit*, -ă adj. = tocmite; *păzăriști* f. = târg, locul unde se ține târgul. *Vini la sparta păzăriști*, 524; *păzărđjiă* (tc. *pazarğy*) = târgoveț, cel care merge la târg]. — Din tc. *pazar*, (arom. *păzare*).

Păzărđjiă m.

Păzarisés vb. IV.

Păzarisiri f.

Păzarisit, -ă adj.

Păzăriști f.

v. *păzari*.

Păzés vb. IV. (rar) *Păzesc*, Com. I. G. — Din paleosl. *paziti*.

Peădică f. *Piedecă*. Com. I. L. — Din lat. *pēdica*, -am, (arom. *k'ea-dică*).

Peănă f. 1. *Pană*. *Lă dideș peanili*, 6/66. *Al' tsi fronsi peana* 525. || 2¹. (La Oșani, unde cuvântul

«aripă» este necunoscut) Aripă.

Ună peană (o aripă), 15/51. [La pl. art. *peanili* și *peșnili*. ALR. 4092, cf. *pirdù*, *drăpes*]. — Din lat. *pīnna*, -am, (arom. *peană*).

Peără f. Pară. *Peara sub per cadi*, 526. *Io multi peari măcaș*, 28/32. — Din lat. **pīra*, -am.

Peășteră f. v. *peăștiră*.

Peăști f. Pește. *Si dusi si catsă pești*, 2/28 cf. 3/13, 25/51; *peăști-di-apu-dultsi* = păstrav. [Derivat: **piștăr** m. = pescar, (ornit.) pescărel. *Un piștar*, 1/13; **piștăreă** f. = dropie, ALR. 6203. **piștirce** m. = pește mic, Com. I. L.]. — Din lat. *pīscis*, -em, (arom. *pescu*).

Peăștiră f. Peșteră. *Si scunsi ăn peăștiră*, Com. I. L. [Și: **peășteră** f., 9/19 cf. 6/19; **pișteră** f. — Din bg. *peștera*, (arom. *piștireauă*).

Peătie a. Petec. *La ănfășe pija ăn peatitsi* (l-a înfășat pruncul în petece), Com. I. L. [Derivat: **pitițsoănă** f. = velință mică ce se pune sub samarul calului cf. *tșul*]. Cf. alb. *petkë*, (arom. *peatică*).

Peivitsă f. v. *pijuveati*.

Pelișpadișă Nume de persoană, 2/80.

Peltée m. adj. Peltic. Com. I. L. — Din tc. *peltek*.

Pelti f. Răcături. *Con li puă la firtură pitșoarili di boă, dimineastă rătseăști, s-fatsi ca ăgă nă și pelti*. ALR. 4082. Din tc. *pelte*, (arom. *piltee*).

Pepélitsă N. loc. (Nânta).

Per m. Păr. *Fitșoru ca si pusi pri per și feși «cucu»*, 26/6. *Peara sub per cadi*, 526 cf. 22/32. [Diminutiv: **pertșoe** m. = perișor, Com. I. L. — Din lat. *pīrus*, -um, (arom. *per*, rar).

Per m. Păr (din cap). *La cată ca peru 'n lapti* (se uită la el ca la dracul) 530. *Ca peru 'n rușnitsă* 529. [Diminutiv: **pertșie**, **pirtșie** m. = perișor. Com. G. D. Derivate: **pirós**, -oasă adj. cu păr, păros id.; **pirușân** (tc.) m. = părul de pe frunte și de lângă urechi. Com. I. L.]. — Din lat. *pīlus*, -um, (arom. *per*).

Per vb. IV. Pier, dispar, mor. *Un ascher piri*, 17/39. *Si la per tu* (să-l pieri tu), 12/40 cf. 20/79. *Si peară*, 13/40. *Aspra roși nu peari* (paraua calpă nu pier), 510. [Derivate: **periri** f. = pierire; **perit**, -ă adj. = pierit, ucis; **peritșuni** f. = descreșterea lunii, «con ăi după cântat cucușii», ALR. 2456; **piritșuni**, **pirătșuni** f. *Si rudi pri pirătșuni* (s'a născut când descreștea luna). Com. I. L.]. — Din lat. *pēreo*, -ire, (arom. *k'er*).

Perd vb. III. Pierd. *Si pirdū* (se pierdu), 5/20. *Si pirdură*, 5/36. [Derivate: **peărdiri**, **pirdătșuni** f. = pierdere; **pierdūt**, -ă adj. = pierdut. *Pirdut ra și si flo*, 22/73]. — Din lat. *pērdō*, -ere, (arom. *k'erdu*).

Pérđi f. Perdea. *Si punim perđi la pindžerts* (să punem perdele...), — Din tc. *perde*, (arom. *pirdee*).

Perghél m. v. *pirghel*.

Pérnitsă f. Pernă. *Cu pernitsa pri numir*, 10/XIII. — Din bg. *pernica*.

Perpără (în expresia) *Ca perpara-i*, se zice unuia care vorbește în continuu, 533.

Pertšic m. v. *per*.

Pêtea m. Nume de persoană, cf. 359. — Din bg. *petka*.

Pétrov m. Sărbătoarea Sf. Petru, ALR. 2847. — Din bg. *Petrovden*.

Pétsi m. Numele boului care s'a născut vinerea. Cf. *luntși, martin, nerdži, zăran, șaban, dumii*. ALR. 5541.

Pétuc N. loc. (Oșani).

Péză f. Bătaie de joc, răs. *Peza lumil'ă* (răsul lumii), 534, *Bat peză* (îmi bat joc). *Si băte peză*, 2/29. [Derivat: *putpizliv*, -ă (pot + peză + -liv) adj. = batjocoritor]. — Din gr. *παίζω*, (arom. *peză*).

Pic vb. I. **Pic**. *Al' picară două lacrim*, 6/74. *Sondzi nu pică* (sânge nu pica), 892 cf. 7/34, 35/51. [Derivat: **pieări** f.; **pieát**, -ă adj.; **pieătúra** f. = picătură, 12/94. *Ca picătura*, se zice despre un lucru drăguț; **pieă** f. = picătură. *Ună pică di tsea apa*, 34/51, (arom. *pic* (rar) și *k'ik*).

Pieă f. v. *pic*.

Pieăiēs vb. IV. Bag, vâr, înfig, împing. *Li picăiēs cu lostu*, 15/18, cf. 13. [Perf. simplu *picniī*, (bg.

piknah), *La picni*, 28/6 cf. 11/24, 23/8. Derivate: **pieăiri** f., **pie-nit**, -ă adj. = vîrit, împins. Compus (cu pref.): **năpieăiēs** (bg. *napikam*) = intru bine, mă vâr bine. *Si năpicăi an guvă*, (a intrat bine în gaură), 20/72. — Din mbg. *pikam*.

Pieăiri f. v. *picăiēs*.

Pieări f. v. *pic*.

Pieăsēs vb. IV. Pricep, simt, înțeleg. *Mi picăsești* (mă simte), 8/80 cf. 11/10, 3/13, 21/72, 22/79. [Și: **piehisēs** vb. cf. 11/50. Derivate: **pieăsiri** f. = pricepere, simțire; **pieăsît**, -ă adj. = priceput, simțit]. — Din gr. *ἀπεικάζω*, (bg. *apikasvam*), (arom. *ak'icăsescu*).

Pieăsiri f.

Pieăsît, -ă adj. } v. *picăses*.

Pieăt a. Milă, (rar) păcat. *Al' ra picăti di fitșor* (îi era milă de băiat), 7/34 cf. 11/38. *Vecl'i picqts* păcate vechi, 536 cf. 539. [Plur. *picati* și *picqts*. Derivat: **pieătós**, -oasă adj. = (Oșani) milostiv. *Tsista uom aī mult picătós* (este foarte milostiv), Com. I. L. **pieātuīēs** vb. IV. = păcătuiesc. *Nu mănancă lucru mărșit pri post că picātuīeș* Com. I. L.]. — Din lat. *peccatum*, (arom. *picat*, rar).

²Pieăt, -ă adj. v. *pic*.

Pieătór adj. *prun picător* cf. *prun*.

Pieătós, -oasă adj. } v. *picat*.
Pieātuīēs vb. IV. }

Pieătură f. v. *pic*.

Piehisés vb. IV. v. *picăses*.

Piemés m. Must de struguri păstrat pentru timpul iernii. *Picmezu ăi negru, ma dultsi-i*, 538. — Din tc. *pekmez*, (arom. *picmeze*).

Pienít, -ă adj. } v. *picăjes*.

Pieníj vb. IV. }

Pieól m. Iad. *Ghijaști cu pideapsă ca 'n picol* (trăiește cu ne-
cazuri ca în iad), 348. — Din bg. *pekol*.

Pieurár m. Cioban, păstor, ALR. 5352. Cf. pastir. *Flară un picurăr*, 11/43. *Picurăru... scoasi ȳoili*, 11/94 cf. 3/37, 46. [Derivate: **pieurăreăsă**, **pieurăreă** f. = păstoriță]. — Din lat. *pecorarius*, -um, (arom. *picurar*).

Pieurăreă f. } v. *picurar*.

Pieurăreăsă f. }

Pideápsă f. v. *pidipses*.

Pidipsés vb. IV. (refl.) Mă muncesc, mă chinuesc, 549. [Derivate: **pidipsíri** f. = muncă, chin; **pidipsít, -ă** adj. = chinuit, muncit, **pideápsă** f. = chin, muncă. *Ghijaști cu pideapsă ca 'n picol* (trăiește cu chin, cu greutateți...), 548]. — Din gr. *παιδεύω*, (aor. *ἐπαίδευσα*), (arom. *pidipsescu*).

Pidipsíri f. } v. *pidipses*.

Pidipsít, -ă adj. }

Piduel'ós, -oasă adj. v. *piducl'u*.

Piduel'u m. Păduche. *Tsel piducl'u aȳ băgară tru ună căzani*, 2/67 cf. 11/11, 9/16, 1/67, 550, *piducl'i-di-pri-poami* (purecele de

grădină). Com. C. I. [Derivat: **piduel'ós, -oasă** (lat. *pedūc[ũ]-lōsus, -a, -um*) adj. = păduchios]. — Din lat. *pedūc[ũ]lus, -um*, (arom. *piducl'u*).

Piduréts m. v. *păduri*.

Pidurítsă f. (la războiu). Sforile care leagă iepele de fusceii itelor. Com. C. I. cf. de a m i. — Din lat. *pedulis, -e*. CDDE. 1375.

Pidutsél m. Păducel, degerătură, ALR. 1650. [Și: **pidutsql** m.]. — Din lat. **pedūcēllus, -um*.

Pidutsql m. v. *pidutsel*.

Piȳuveáti f. Lipitoare. *Că piȳuveatsă si tsqni* (se ține de cineva ca scaiul). 570. [Și: **peiȳvítsă**, **piȳvítsă**, **piȳuveátsă** f. *Ca di piȳuveatsă biȳut* = slab, prăpădit; (Oșani), **piȳveáti** (pl. *piȳveatsă*). *Aș pusi trei piȳveatsă la pitșor*. Com. I. L. — Din bg. *pijavica*.

Piȳuveátsă f.

Piȳuvítsă f.

Piȳveáti m.

} v. *piȳuveati*.

Pijă f. Prunc încă nebotezat. *Nu sam pijă*, 551. Din bg. *piže*.

Pijijós vb. IV. Mi-e sete mare. *Pijijoȳ di apu* (con merc pi drum și nu si află apu proapi), ALR. 2301 cf. 160. — Din bg. *žežja*.

Pijutină f. Coajă, acoperișul goaoșei de mătase? *Pijutina rămqni curată*, B. 9. *Pijutina si piardi*, ib. Cf. arom. *peajă* «pielită subțire».

Pilă f. 1. Pilă, ALR. 6582. 2. Raspă, hraspă. Com. I. L. — Din i g. *pila*.

Pileál a. *Pileaf*. *Tsista pileaf* B. 7. *ancă cota tseari*, 19. — Din tc. *pilav*, (arom. *pileafe*).

Piliu (pl. -ur), a. *Pelin*. ALR. 1905. — Din bg. *pelin*.

Piliván m. *Acrobat*. *Si stigni ca vrin pilivan* (s'a îmbrăcat în haine lipite de corp ca un acrobat). Com. I. L. — Din tc. *pehlivan*.

Pilusés vb. IV. *Pilesc* cu pila. ALR. 6583, cf. *pilă*.

Pimint a. *Pământ*. *Işo sub pimint un ūom* (ieşi de sub pământ) 3/79. *Si si şătăiască pri pimint*, 4/62 cf. 8/66, 558. *Pimintu*, 554, 552, 556, 826. [Şi: *pămint* a.]. — Din lat. **paumentum*, (*pavimentum*), arom. *pimintu*, rar.

Pin m. *Pin* cf. *tisă*. *Pînuli, pînuli*, 1/75, ib. — Din lat. *pînus*, -um, (arom. *k'in*).

Pindžăreă f. v. *pindžercă*.

Pindžereă f. *Fereastră*. *Pru-tsăpo din pindžercă*, 13/43. [Şi: *pindžăreă* f. 15/73]. — Din tc. *pendžere* şi suf. -că.

Pintşanitsă f. v. *upintşonits*.

Pintşqs vb. IV. O iau la fugă, o şterg, dispar. *Nu l-am privizut di ca l'-u pintşo ualtăr* (nu l-am mai văzut de când a dispărut alaltăieri), Com. I. L.

Pîpeă (pl. -chi), f. *Pistruiu*. *Ari pipchi pristi ubraz*, ALR. 57. Vărsat ib. 1644. — Din bg. *pipka*.

Pîpelnie m. *Locul unde se strânge cenuşa*. Com. I. L. — Din bg. *pepelnik*.

Pipér m. *Piper*. *Piper ân uocl'i nu-l' day*, 559. *Piper s-feasi* (s'a supărat foc), 560, cf. 561. [Derivat: *pipércă* f. = ardeiu. *Pipercă ardoasă-i* (este iute şi nervos), 562 cf. 653]. — Din bg. *piper*, *piperka*, (arom. *piperkă*).

Pipércă f. v. *piper*.

Piperúgă f. v. *pipirugă*.

Pipiliga Cuvânt neînţeles dintr'o zicătoare de joc copilăresc, cf. *ililiga*.

Pipirică f. Nume de plantă ierboasă. Com. T. P.

Pipirigă f. v. *pipirugă*.

Pipirúgă f. *Fluture*. *Amă ca pipirugă* (merge încet), 564. *Pipirugă-albă* (Liumniţa) fluture alb, albiliţă; *pipirugă-roşi* f. fluture de primăvară, fluture roşu. Com. P. M. Şi: (prin schimbare de sufix) *pipirigă* f.]. — Din bg. *peperuga*.

Pipoń (pl. -poańă) a. *Pepene galben*. — Din gr. *πεπόνι*.

Pirătsúni f. v. *³per*.

Pirdătsúni f. v. *perd*.

Pirdù m. *Fulg*. *Al' drăpes peinili ili pirduu* (îi smulg penele sau fulgii), ALR. 5695. *L'icşor că un pirdù* (uşor ca un fulg). Com. I. L. — Din bg. *perduh*.

Pirghél (La dogărie) *Compas*. [Şi: *perghél* m.]. Com. I. L. — Din tc. *perghel*.

Pirghiă f. Văl. *Pirghiă galbină* (turcoaică), cf. *cădona*, ALR. 2911. — Din mbg. *pergija*.

Piriri f. v. *³per*.

²Pirîri f. v. *apir*.

Pirît, -ă adj. v. ³*per*.

²Pirît, -ă adj. v. *apir*.

Pirîţşûni f. v. ³*per*.

Pirîz a. Post, ajun. *Tşoni piriz di alba* = nu bea rachiu, 6. — Din tc. *perhiz*.

Piroăsă N. loc. (Oşani).

Pirós, -oasă adj. } v. ²*per*.

Pirtşie m. }

Pirulîgă f. Scoică. Com. T. P.

Pirunîgă f. Numele unei plante cu frunzele mari şi foarte cărnoase. Este de două feluri: una care face flori aibe şi alta, albastre. Com. I. L. | *Piruniz albi, galbini verdzi* = crin, Com. I. L. — Din bg. *peruniga*.

Piruşân m. v. ²*per*.

Pirustîiă f. Pirotie. *Lupăta, pirustîiă*, 1/20, cf. 8/77. — Din gr. *πυροστιά*, (arom. *pirustie*).

Pirváz a. Pervaz. Com. I. L. — Din tc. *pervaz*.

Pis... pis... se strigă pisicii, ALR 6053.

Piş vb. I. Piş, (refl.) mă piş. *Añ tsi pişîd*, 8/71. *S- pişo di bucurîl' ă*, 566 cf. 565. [Derivate: pişări f., pişât, -ă adj. = pişat; pişât, a. = pişat]. — Din lat. **pissio*, -are, (arom. *k'îş*).

Pisă f. (Țârnareca), Pistică, Com. N. T. — Derivat din *pis*!

Pisăîes vb. IV. Scriu. *Voî si pisăîes*, 2/68. *Tsi pisăîaşti*, 12/15, 5, 6/55, 7/67. *Pisăîă ăñ frunză*, 706. *Şa-l' fu pisăîtă*, 567. [Deri-

vate: pisăîri f. = scriere; pişăît, -ă adj. = scris, ursit; pişăîtûră f. = scris, ursită, destin; pişmă (bg. *pismo*) f. = scrisoare, inscripţie]. — Din aor. bg. *pisah* (*piša*).

Pisăîri f.

Pisăît, -ă adj. }

Pisăîtûră f. }

Pişări f. }

Pişât, -ă }

Pişât a. }

v. *pisăîes*.

v. *piş*.

Pişe vb. I. Pişc, ciupesc. *Acu l'a pişcom vlăstaril' di la vrq di veîts, tsea frunză-i mai tiniră*, B. 6.

[Derivat: pişcări f. = pişcare. *Tseastă pişcari fatsi ca veîtsli di dijos si si lundzească mai curqñ*, ib.; pişcât, -ă adj.]. — Din lat. **piccico*, -are, Cf. spitşcat.

Piscă f. Fluier. *Sfireaşti cu piscă* (fluieră cu fluierul), Com. I. L. Tubul în care se pune fitilul dela « potşu di gaz » id. — Din bg. *piska*.

Pişcări f. }

Pişcât, -ă adj. }

v. *pişc*.

Pişchêş a. Dar, bacşiş. Com. I. L. — Din tc. *peşkeş*, (arom. *pişk'êşe*).

Pişehîl a. Ciucurele dela fes. — Din tc. *pişkul*, (arom. *pişk'ule*).

Pişîm adv. Mai întâi, întâi. *Mai bun păzari pişîm*, (mai bine mai întâi învoială), 121 cf. 7/11, 2/63. — Din tc. *peşin*.

Pismă f. v. *pisăîes*.

Pişmân (în expresia) *mi fac pişman* (mă căiesc). *Cari si facă pişman* (care se va căi), 2/8 cf.

3/78. [Derivat: **pișmândisēs** vb. IV. = mă căiesc. *Mă cari... si pișmândisească* (însă cine se va căi), 2/8 cf. 14/6; **pișmândisiri** f. = pișman, căință; **pișmandisît**, -ă adj. = căit]. — Din tc. *pișman*.

Pișmândisēs vb.

Pișmândisiri f.

Pișmândisît, -ă adj.

} v. *pișman*.

Pisoe a. Nisip. *La pusi pri disupra pisoc*, 4/17 cf. 9/70. [Derivat: **pisuelif** adj. = loc nisipos, ALR. 5063]. — Din mbg. *pěsok*.

Piștâr m.

Piștăreă f.

} v. *peaști*.

Pișteră f. v. *peaștiri*.

Piștimâl a. Peștiman. *Cumpăro un piștimal*. Com. I. L. — Din tc. *pěštimal*, (arom. *piștimale*).

Piștirqe m. v. *peaști*.

Piștöl m. Pistol. *Fișoru la vindu piștolu*, 2/10 cf. *18. [Diminutiv: **piștolăc** m. Com. G. D.]. — Din bg. *pištol*.

Piștolăc m. v. *piștol*.

Pisuelif adj. v. *pisoc*.

Pită f. Plăcintă cf. *plătsintă*. *Pită de ghiesp* (fagure). *Flq una pită di ghiesp căzută din zid*, 22/4, (arom. *pită*).

Pita m. Nume de persoană, cf. 2/XII.

Pităcului Nume de fântână, (Oșani).

Pititșoănă f. v. *peatic*.

Pitlidžani f. Pătlăgea. *Pitlidža-*

nili drujdeal'ă si facă. [Și: (Țarnareca) **pătlidžani** f.]. — Din tc. *patlidžan*, (arom. *pătligane*).

Pitlitsă f. Nasture. Com. T. P. — Din bg. *petlica*.

Pitrée vb. (arom. în Țarnareca) Trimet.

Pitrófe adj. (numai în) *mer pitrofc* (măr care se coace pe la Sf. Petru), cf. *mer*. — Din bg. *petrofk*.

Pitru prep. v. *tru*.

Pitrup m. Clopotar, ALR. 2735. Epitrop. Com. I. L. — Din gr. *ἐπίτροπος*.

Pitș m. (Oșani), Știulete cu grăunțe, tulean, cocian, ALR. 903, 5137, 5144 cf. *tșuc*. *Pitș ănlapti* (știulete cu boabele ne-coapte încă). Com. I. L.

Pitșălôvnic, -ă adj. v. *pitșiles*.

Pitșărúș a. v. *pitșor*.

Pitșávra f. Șomoiag, pământuf, ALR. 4.000, cf. *pătșăvură*.

Pitșilés vb. IV. Lucrez câte puțin, mă găsesc în treabă, mă străduesc, mă căznesc. Com. I. L. [Derivat: **pitșălôvnic**, -ă adj. = muncitor, care se străduiește. *Uomu pitșălôvnic nu moari di pomi*, 546]. — Din bg. *pečelja*.

Pitșir

Pitșirúș } a. v. *pitșor*.

Pitșor a. Picior. *Au zăcătsă lupu di pitșor*, 22/72 cf. 827, cf. 544, 543, cf. 541. *Pitșoru lupului* (nume de plantă), Com. T. P. [Și: **pitșir**, (Țarnareca) **tșitșor**, **tșutșor** a. *Al*

arsi tšutšorlu, 38/65. Diminutive: *pitšărûş* *pitšurûş*, *pitširûş*, *tšitšurûş* a. « *Tšitšuruş* *pitšuruş* » şi *ca trăgni...*, 8/30, 22/72, 9/13. Prescurtat: *tšor* a. (plur. *tšoari*), cf. 17/43]. — Din lat. **peciölus*, -um, (arom. *čičor*).

Pitşes vb. IV. Frig, ard. *Pitşaşti* *soarili*, B. 7. *Mi pitşo soarli* (m'a ars soarele), 18/85. — Din bg. *peča*.

Pitşurûş m. v. *pitşor*.

Pitulă Joc cepilăresc, în special la fete. || Una din cele trei pietre cu care se joacă fetele la acest joc. Com. I. L. Derivat din *pitula*?

Pitulitsă f. Tigăiţă, gogoş. *Al' dus-aş pitulitsi* 6/61. *Un misur di pitulitsă* (o strachină de gogoşi), Com. I. L. — Din bg. *pitulica*.

Pitum, -ă adj. Bland. *Aş pitum ca un ŋel*. Com. I. L. [Derivat: *ampitumés* vb. IV. = îmblânzesc, domesticesc]. — Din bg. *pitom*.

Pig, *piğ*! (despre pui când puiesc). [Derivat: *piğcărés* vb. IV. = puiesc].

Piğcărés vb. IV. v. *piu*, *piu*.

Pizmă f. v. *pizmes*.

Pizmés vb. IV. Pizmuesc. *Toată lumea la pizmea*. Com. I. L. [Derivat: *pizmă f.*]. — Din bg. *pizmja*.

Plăcă f. Soiu de porumb: *gărnişor mari ca dinţi di cal cari si puni la vadă* (adică sub apă), ALR. 5124, cf. scroznică.

²*Plăcă* f. Un fel de joc. *Cu bañ si joacă placa*. Com. I. L. — Din gr. *πλάκα*?

Plămin a. Flacăară. *Fătseă un plamin vinăt*, 8/40 cf. 250, 572. — Din bg. *plamen*.

Plăngu vb. III. v. *plong*.

Plănişcă f. Numele unui fruct din pădure. — Din bg. *planuşka*.

Plănuşcă f. v. *pălmuşcă*.

Plăntări f.

Plăntăt, -ă adj. } v. *plăntu*.

Plăntu vb. I. (Țârnareca) Implânt, bat (un cuiu). *Plăntă la zid cărfii*, (bătu... cuie) 12/68 cf. 27/68. [Derivate: *plăntări* f., *plăntăt*, -ă adj.]. — Din lat. *planto*, -are, (arom. *mplîntu*).

Plas m. Bucată de lână scărmanată, Com. T. P. — Din bg. *plasa*.

Plăscătés vb. IV. refl. Mă ciocnesc. Com. T. P. [Şi: *pluseutés* vb. IV.].

Plaşquă f. Momâie de grâu. ALR. 5186. — Din bg. *plaşa*.

Plăstés vb. IV. v. *plasti*.

Plăsti f. Fulgi de zăpadă, ALR. 2441, *Plasti di neaş*, ib. [Derivat: *plăstés* vb. IV. = aşez ceva în pături una peste alta (bg. *plastja*)]. — Din bg. *plast*.

Plătân m. Platan. În Nânta este şi o piaţă cu acest nume. — Din gr. *πλάτανος*.

Plătés vb. IV. Plătesc. *Aş li plăti toati*, 574. [Derivate: *plătiri* f. = plătire; *plătít*, -ă adj. = plătit, achitat, Compus (cu pref.): *duplătés* (du + plătes, bg. *doplaştam*) vb. IV. = plătesc peste

tot, termin de plată. Com. T. P.]. — Din paleosl. *platiti*, (arom. *plătescu*).

Plătiri f. }
Plătît, -ă adj. } v. *plătes*.

Plătîtsă f. Fel de grâu galben cu spicul negricios, (ALR. 5182); grâu măşcat, (ib. 5183).

²Plătîtsă f. Fel de peşte, Com. T. P. — Din bg. *platica*.

Plătsintă f. Plăcintă. Iată plăcintele cele mai obişnuite: *ticuş* (*lăptucă*), *ticfincă* (plăcintă cu dovleac), *urzinic* (plăcintă cu urzici). — Din lat. *placenta*, -am, (arom. *plătsintă*).

Plaz a. (La plug), Cormană. Com. I. L.

Pleamnătsă f. Grajd, şură. *Antrats ăn pleamnătsă*, 10/82. — Din sl. *plěvnica*.

Pleân a. Jaf. *Plean si facă* (vor face jaf), 575. [Derivat: *plinés* vb. IV. = jefuesc, fur. *La pliniră* = îl jefuiră, 575]. — Din bg. *plěn*.

Pleává f. Pleavă. *Au vinturo pleava din gron* (au vânturat pleava din grâu). Com. I. L. — Din bg. *plěva*.

Plee vb. Aplec, plec, înclin, (refl.) mă aplec. *Iel si plico şi suflo*, 11/32 cf. 7/77. | Plec, mă duc (numai în expresia) *l'-u plico* (a plecat, a şters-o, a spălat putina), 576. | Dau copilului să sugă. [Derivate: *plieări* f., *plieât*, -ă adj. = aplecat; *plieătoări*

(dela plec <*applico*, -are) f. = femeie care alăptează un copil; oia care dă mielului să sugă. Com. I. L.; *plieătşcă* f. = plicat ari. *Tseastă mul'ari ăi ancă plicatşcă* id. C o m p u s (cu pref.): *zăplée* (ză + plec) vb. I. = aplec puţin. *Nu ştiu cum mi zăplicaşi ăn jos* (mă aplecai puţin în jos), 8/72; *ămplée* (ă + plec) vb. I. = mă plec. — Din lat. *plico*, -are (arom. *aplec*).

Plěşni-băra epitet ce se dă oamenilor care, când umblă, nu se uită unde calcă, 577. [Se zice şi: *gazi-bara*].

Plieăşcă f. Flămânzare la vite. ALR. 1085.

Plicât, -ă adj. }
Plicătoări f. } v. plec.
Plicătşcă f.

Plinés vb. IV. v. *plean*.

Pljosnės vb. IV. Crăp, ALR. 1086. — Din bg. *plesnuvam*.

Pliştės vb. IV. Turtesc. Com. V. J. *Con dutsim frunză... si cătom si nu u pliştim* (să nu o turtim), B. 7. *Si ampl'ă di prah, si plišteaşti*, ib. 10. [Derivate: *pliştît*, -ă adj. = turtit; *pliştîri* f. = turtire]. — Din bg. *plěštja*.

Plîteă f. Vad, trecătoare prin apă, ALR. 810. Cf. *ghitşit*. — Din bg. *plitko*.

Plitēnă f. v. *ămplētes*.

Plîşseavîtsă f. Băşică. Cf. *prişti*, ALR. 4064. — Din bg. *pljuskavica*.

Plîusnitsă f. Palmă, lovitură cu palma. ALR. 2172. *Al' dau ună plîusnitsă*, ib. 2173 cf. 2174. Cf. *p a l m ă*. — Din bg. *pljusnica*.

Plivăjēs vb. IV. Plutesc, înot *Plivăi, plivăi până con puătù*, (înotă, înnotă cât putù), 7/73. [D e r i v a t: *plivăiri* f. = plutire, înot]. — Din bg. *plivam*.

Ploăiă f. Ploaie. *Ra ud di plojă* 3/85 cf. 11/28, 4/33, 10/64. *Mearzi ploajă* cf. m e r g. — Din lat. **ploja*, (*pluvia*), (arom. *ploaie*).

Ploăsna N. de râuleț, (Nânta).

Ploătșă f. Placă de ardezie, de piatră. *Ună mari pluatșă*, 4/77. *Ploătșă-di-cal* (potcoavă). *Aș flo ună plotșă di cal*, 2/26. [Plur. *plotș* = cele două plăci mari care se poartă la cingătoare, Com. T. P. Și: *plotșă, pluătșă* f.]. — Din bg. *ploča*, (arom. *ploacă*).

Plod a. Fruct, rod. || (Fig.). Progenitură, fiu. *Tot plodu la ampîratu la ștită la poartă* (toți fiii împăratului îl așteptau la poartă), Com. I. L. — Din bg. *plod*.

Plông vb. III. v. *plông*.

Plông vb. III. Plâng. *Cot putea plânzeă*, 15/94. *Plonzim*, 18/33 cf. 3/22, 22/39. *Aș plonsi laptili mumă-sai* (a trecut prin multe suferințe). 573. [Și: (Liumnița) *plong* vb. III, 9/73, etc. (Țârna-reca), *plăngu* vb. III. D e r i v a t e: *plonziri* (*plonziri*), *plqns*, -ă (*plons*, -ă) adj. = plâns. C o m p u s (cu

pref.): *zăplông* (ză + plông) vb. III. = încep să plâng, fac pe cineva să plângă. *Măma să-ń-mi zăplôngă*, 3/1. *răsplông* (ras + plông, de pe bg. *razplakvamt* = fac pe cineva să plângă) cf. 629. — Din lat. *plango*, -ere, (arom. *plîngu*).

Plotș (pl.)

Plotșă

Pluătșă

f. v. *ploătșă*.

Plug m. Plug, ALR. 5001, cf. *laritsă*. (Despre părțile plugului cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51).

Pl'uscătș m. Pușcociu, Com. C. I. — Din bg. *pljockač*.

Pl'uscătșă f. Lovitură cu palma mâinii, cf. *plîusnitsă* *Cătsară si-l'-tsi fălească cu niști pl'uscătșă*, 7/52 cf. 8/52. — Din bg. *plěskač*.

Pluseutēs vb. IV. v. *plăscătes*.

Pl'usnēs vb. IV. (refl.) Mă azvârl la ceva, mă trântesc. *Cal'il' si pl'usnira lă burărea* (caii se azvârlă la luptă), 13/80. — Din mbg. *plasnuvam*.

Pl'usnēs vb. IV. Pleznesc. *Si pl'usneș și nu-ts-la dau* (să pleznești și nu ți-l dau). Com. I. L. — Din paleosl. *plesnōti*.

Poă Praful subțire ce se depune, la moară, în toate părțile, p o s p o i u, Com. H. I.

Poală f. Poală. *Ats-tsi cătsq di poala di sucardi* (s'a lipit de tine), 580. — Din paleosl. *pola*, (arom. *poală*).

Poărcă f. v. *porc*.

Poártă f. Poartă. *Pusi un buturnic la poartă*, 26/32 cf. 11/15, 12/43, N. loc. (Nânta). [Plur. *ports*, cf. 9/47. Diminutive: *purtītsă*, *portītscă*, *purtītscă*, f. ALR. 3841 = *portită*, Com. G. D.]. — Din lat. *pōrta*, -am, (arom. *poartă*).

Pod a. (La moară). 1°. Podul morii. Lada s. hambarașul în care curge făina. Com. C. I. *Podu-dizmeși* = turul izmenelor, ALR. 3308. — Din bg. *pod*.

Podmîșnie m. Podoabă femeiască care se poartă pe umăr. [Și: *pudmîșnie* m.]. — Din bg. *podmîșnik*.

Pōdnitsă f. Tavă de pămînt pentru coacerea pâinii. *Ūa-i și podnitsa și tsqstu* (aici este și tava și capacul), 584. *Ān podnitsă l'-ăi* (pentru: ȝa) *uocl'il'*, 583 cf. 11/32, 454, *62. [Derivat: *pudnitsăreă* f. 607]. — Din bg. *podnica*.

Podol' Partea de mai jos (?) *Frunza [di tsărnitș] di la podol' nu-i cōta hrănitōari, cā-i tăvălită di tsară*, B. 6. *Frunză minută di la podol'*, ib. *Veștīli minuti di la podol'*, ib., cf. 9. — Din bg. *podolu*.

Podupășnitsă f. = cuscun. — Din mbg. *podopașnica*.

Podvărzi (La plug) Sforile dela jegli. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I. 51).

Pogon a. Pogon. [Și: *pugón* a.]. — Din paleosl. *pogonŭ*.

Pōja adv. (Țărnaresa) Apoi, după aceea. *Si ti anvets... șu pōja ts-ău vindu* (să te învăț și apoi o vînd),

21/65. *Pōja tse vrets fatsits-îi* (după aceea faceți-mi ce-ți vroi), 35/65. [Și: *năpōi* adv. = înapoi, îndărăt; *năpuăi* adv. *Si turnq năpuăi*, 7/77; *dinăpōi*, *dănăpōi* adv. = la urmă, în urmă. 121. || Îndărăt, la spate, 429, 15/43. || Adj. ultim, din urmă. *Ca vini la dina-pōja ȳară, al' zisi* (venind la ultima oră, îi zise), 10/81. (Substantivat) *dinăpōiu* m. art. = îndărătul, șezutul, cf. 196. Derivat: *năpōiēs* vb. IV. = (mă) înapoiez]. — Din lat. *ad-pōst*, (arom. *apoja*).

Pōjāmp m. Caisă, ALR. 6069.

Pōimōini

Pōimōinista } adv. v. *moini*.

Pōimōni

Pōimōntiza adv. v. *moini*.

Pōindză f. v. *podnitsă*.

Pōip m. v. *popă*.

Pōjār m. v. *pujar*.

Pōlitsă N. loc. (Lugunța).

Pom (pl. *pom*, *poami*) m. Pom. *Sub tsela pomu veă doī ȳamiŭ*, 7/6. Derivat: *pomēt*, *pumēt* (<lat. *pometum*), a. (colectiv). *Tse pomet vets ān gărdină*, Com. G. D. — Din lat. *pōmum*, (arom. *pom*).

Pomēt a. v. *pom*.

Pōni m. Nume de persoană. *Ș-la pirdŭ Poni chiustecu*, I/XII.

Pōntitsi N. loc. (Oșani).

Pōnză f. Pînză. *Pōnză virgată*, 153. [Și (Țărnaresa): *păndză* f. *Un arșin di păndză*, 7/66. — Din lat. **pandia*, -am, (arom. *pîndză*).

Pop m. v. *popă*.

Pópă m. Popă, preot. *Vicăiră popil'*, la cântară (chemară pe preoți) 28/18 cf. 26/6. *Menca lu pop Mance*, 3/XVI. [Și: **pojp** (numai în Cupa) Com. N. P.; **pop** m. D e r i v a t: **pupădiă** (bg. *popadija*) f. = preoteasă; **pupădlică** f. = stigmat; **pupés**, -easă adj. = preotes. **upupés** (u + pupes) vb. IV. = preoțesc. — Din bg. *pop*.

Pópăl'ă N. loc. (Nânta) cf. p o p ă.

Pore m. Porc. *Cu portsil'*, 16/8. *Porc-dif* (porc mistreț). *Un porc dif*, 27/39 cf. *64, 587. [Și: (Țárnareca) **póreu** (pl. *portsă*) m.; (Nânta) **puére puéire** m. D e r i v a t e: **pureár** m. = porcar, ALR. 5597, **poárcă** f. = scroafă. *Nu vizuș, bra milu, ... vrină poarcă drūmu*. **pureuvină** f. = carne de porc. Com. T. P.; **pureuril'ă**, **purcăril'ă** f., **pureărlqe** a. = porcărie; **purtsăuă** f. = poarcă. D i m i n u t i v e: **purtsql**, **purtsilúș** m. Com. G. D. — Din lat. *pórcus*, -um, (arom. *porcu*).

Poreu m. v. *porc*.

Port vb. I. Port. *S-mi portsă... s-ti portu*, 18/72. [Și: (Liumnița) **puárt** vb. I. D e r i v a t e: **purtări** f., **purtát**, -ă adj. C o m p u s (cu pref.): **pripórt** (pri + port) vb. I. = duc în altă parte, Com. T. P. **zăpórt** (ză + port) vb. I. = port puțin, încep să port. *Zăpértă-mi* (poartă-mă puțin), 7/30. *Să-ts li zăport stomnili*, 2/VIII. — Din lat. *porto*, -are, (arom. *portu*).

Portútšcă f. v. *poartă*.

Poséstrimă f. Fată nemăritată, surată, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I., 42, 45). — Din bg. *posestrima*.

Post a. Post. [D e r i v a t e: **pustés** vb. IV. = postesc, țin post. *Să pustits*, 2/9; **pustiri** f. = post; **strădăpóst** = miezii păresimilor, ALR. 607, (din bg. *srědopost* «a patra săptămână din postul mare»). — Din bg. *post*.

Póștă f. Poștă, ALR. 2584. [D e r i v a t: **poștadzójiă** m. = factor poștal, ib. 2586].

Pot vb. II. Pot. *Acu puăts* (dacă poți), 8/77, *poți să ijà* (poate să fie), 13/15, 2/14, 3/56. *Pots curari*, 15/4. *Pots sfărșeri*, 18/4. [Și: (Liumnița) **puăt** vb. II., (mai rar), **păt** vb. II. *Îel nu pătù* cf. 7, 16/73. D e r i v a t e: **puteări** f. = putere; **putút**, -ă adj.; **niputeări** f. = neputință, boală. Com. C. I.]. — Din lat. **poteo*, -ēre, (arom. *pot*).

Potbeál m. Fel de buruiană.

Potbunés vb. v. *pătbunes*.

Potéts v. *putets*.

Pótnă f. Maghie Com. T. P.

Pótprăg a. Cureaua care trece pe sub burta calului, Com. T. P. — Din bg. *podprăg*.

Potóe Intrebuințat numai ca n. loc. [Și: **pătóe**, **putóe**]. — Din bg. *potok*.

Potrândză pl. Acele care servesc a lega plugul de gâtul boilor. Cf. *părvoî*. Com. T. P.

Potș a. Ulcior. *Să-n leau...* un *potș di apu*, 10/94. *Poatșă dară*, 579. *Potș-di-gaz* (lampă), o p a i ț ă cf. c a n d i l' - d i - g a z. [Plur. *poatși* și *poatșă*; *putșăe* a. (dimin.)]. — Cf. alb. *potsh*, (arom. *poč*).

Potúr pl. Nădragi barbătești. [Și: *putúr*]. — Din tc. *potur*.

Póznie, -ă adj. Care nu se face la timp, la vreme. *Tsești grăunți fac bubî mai pozniți*, B. 5. [Substantivat: *póznieă* f. = oaie care naște târziu, Com. T. P. — Din bg. *pozдно* «care nu e la vreme».

Póznieă f. v. *poznic*.

Pr, **pr**, **pr**. Strigătul cu care se cheamă oile, (ALR. 5326), calul, (ib. 5525). Cf. trt. trt; tsicș, tsicș.

Pră a. v. *prau*.

²**Pră** prep. v. *pri*.

Prăcăjqs vb. v. *pricăjqs*.

Prag a. Prag. *Căzû ân pragu di ușă*. Com. I. L. — Din bg. *prag*.

Prăjés vb. IV. Fac, fac farmece. *Jali cu tseali șarvetili prăjiau*, 3/42. — Din bg. *pravja*.

Prăjqs vb. IV. Prăjesc. *Prăjqs un uou*. Com. I. L. — Din bg. *prăžiti*.

Prăli m. Măgăruș. Cf. *prol'*. *Prăli la trimeș, măgar ań vini*, 925. — Din bg. *părle*.

Prămătiă f. v. *primătiă*.

Prăngă (pl. *pranghi*). f. Funie de legat. Com. T. P. — Din bg. *pranga*, id.

Prăpășenă f. (despre oaie) Cu brău alb (la oaia neagră), cu brău negru (la oaia albă). Com.

GH. T. [Și: *prupășeănă* f.]. — Din bg. *preopașena*.

Prășăi (pl.) Mătreacă, Com. I. G. [Și: *prășel'*, *proșăn* ALR. 13. *prușel'*]. — Din bg. *prășel*.

Prăseăjés vb. IV. Stropesc. *Fitșoril' si prăscăjés*. Com. I. L. [Și: *părseăjés* vb. ALR. 3787. *prăsnés* vb. = o iau la fugă (cf. mbg. *părsna da bega* = dădu fuga), *Ca prăsniră, feastră «fuî!»*, 8/52. *Tucu prăsniră* (au dat fuga); Compose (cu pref.): *amprăseăjés* (an + *prăscăjés*) vb. IV. = împrăștiu. Com. I. G.; *răsprăseăjés* (răs + *prăscăjés* s. bg. *razprăskam*) vb. IV. = stropesc în dreapta și în stânga; (Oșani) *sprăsnés* vb. Com. I. L.; *aprašnés* vb. IV: *prăsnés Murăru ca si spărû...* *aprašni să fugă* (o luă la fugă), 24/41. — Din bg. *prăskam*, id.

Prăseătș m. Copil, băiat care caută să scape de lucru. Com. GH. T.

Prăseótș m. Colibă. Com. T. P.

Prășel' v. *prășai*.

Prăsés vb. IV. v. *părses*.

Prăslén m. Greutate ce se atărnă la capătul inferior al fusului, spre a-l ține drept în jos. (Cr. Capidan, *Meglenoromânii*, I. 54). *Flară prăslenu*, 7/71 cf. 6/6, *65. — Din bg. *prěšlen*.

Prăsnés vb. IV. v. *prăscăjés*.

Prăsôj m. v. *prăsól'*.

Prăsôl' m. Zeamă de varză; salămură. *Măncô pîperchi ăn prăsôl'*

(a mâncat ardei murați), cf. *tutșes*. Com. I. L. [Și: *prăsôj* m. ALR. 4098, *prisól* m.]. — Din bg. *prësol*.

Prășqs vb. IV. Prășesc. [Derivate: *prășqt* adj. și subst. a. = prășit, *prășqtul di prima*, ALR. 5130; *prășqri* = prășire; *prășqreă cu laritsa*, ib. 5131, 5132, cf. 4/55. — Din bg. *praša*.

Prășqri f. }
Prășqt, -ă adj. } v. *prășqs*.

Prăști f. Praștie. *Tăltșq un pul' cu praștia* (ucise un pui cu praștia). Com. I. L. — Din bg. *prašta*.

Prăștilă f. (La cal) Scară de funie. *Tșeaști prăștili sa di l'in*. Com. C. I. *Al' tsi ruptsiră prăștili la cal*, id. — Din bg. *praštilo*.

Prătăsnes vb. IV. Apăstare, cf. *tisnes*. *Cu pliusnitsa prătăsnes* (cu palma apă) ALR. 2172. — Din bg. *pritisnam*, (aor. *pritisnah*).

Prătucălă f. v. *purtucălă*.

Prătš m. v. *părtš*.

Prătșcă f. Vargă, băț. *Ună prătșcă*, 8/31. *Tșești prătșchili...*, 20/18 cf. 14/24. [Și: *prătșcă* f., 15/24...]. — Din bg. *pračka*.

Prău a. Praf, pulbere. *Ișq prău mult*, 9/10, cf. [Și: *pra* a. *Pră și tșănușă di tini* (să nu se alegă nimic de tine), 598 cf. 7/41. Derivat: *năprășqs* (bg. *naprašam*) = prăfuesc, umplu de praf. Com. I. L.]. — Din bg. *prah*.

Prăvēts m. Dunga părului, ALR.

9286. — Din bg. *pravec*.

Prăvîțiîn f. Ospăț, dat de părinții fetei la o săptămână după nuntă. Com. I. L. — Din bg. *părviče*.

Prăvôj a. (Oșani). Piele care se pune la jug, lângă gâtul boilor. Com. I. L. cf. *părvoi*. [Și (în altă parte) *pruvoj* m.].

Praz m. Praz. *La mănco prazu*, 24/6. — Din bg. *praz*.

Prazărēs vb. IV. Zăresc. *Îel prazări un răslan* (el zări un leu), 1/49. — Din bg. *prizirja*.

Prăēl'ă f. v. *păreac'l'ă*.

Preapūe (în expresia) *măncqm preapuc* (măncăm dimineața la ora 7), ALR. 4051.

Preătšista f. Sărbătoarea Sf. Mihail și Gavril (8 Oct.). — Din bg. *prēcista*.

Prenós a. Darurile cu care iese preotul la biserică. *Popa iasi cu prenosu*. ALR. 2761. — Din bg. *prinos*.

Prepîlă f. (La moară). Fusul de fier pe care stă rezemată piatra morii. Com. T. P. — Din mbg. *prēpilo*.

Prepleștit (în expresia): *ăi prepleștit* (zăbelele în colțul gurii), ALR. 68.

Pri prep. 1°. Pre, pe, în. *Si pusi pri per* 26/6. *Pri tu* (pe la). *Pri tu răschrănsitsă*, 41/65. *Pri tse* (pentru-că). *Pri tse îel tsirea s-ti mănâncă* (pentru-că vroia să te mănânce), 10/36 cf. 6/78. | 2°. Pe la, la.

Pri rutșoc (pe la prânz), 3/8. || 3°. La. *Aș dusiră pri pulătă* (se dușeră la palat), 13/19. [Și: pra prep.]. — Din lat. *per*, (arom. *pri*).

Pri adv. Prea. *Ai deadi pri multă puteari* (îi dădu prea multă putere), 6/56. — Din paleosl. *prě*, (arom. *prea*).

Priállum vb. I. v. *aflu*.

Pribeáu vb. III. v. *beau*.

Pribidés vb. IV. v. *ubides*.

Priblijén s. a. Schimbare la față. *El la priblijen si dusi si duvească* (la schimbarea la față se duse ca să se spovedească), 1/57. — Din bg. *prěobraženie*.

Pricád vb. II. v. *cad*.

Pricăjqs vb. IV. Vorbesc, convorbesc, spun. *Con pricăjau*, 11/50. *Si pricăjaști* (se spune). *Pricăjă*, 2/28. [Și: *prăcăjqs* vb. IV. *Cătso si-l' prăcăjăscă*, 10/73. *păreăjqs* vb. IV. 9/58. *Compus* (cu pref.): *zăpricăjqs* (ză + *pricăjqs*) = vorbesc, convorbesc. — Din bg. *prikazvam*.

Priease vb. I. v. *casc*.

Prieát vb. I. v. *cat*.

Prieáts vb. I. } v. *cats*.

Prieátsát, -ă adj. }

Pricăzmă f. Basm, poveste. *Pricăzmă aň știiam... pricăzmă spuș*, 14/23 cf. 29/32. — Din mbg. *prikazna*.

Priehă f. Zestre, Com. P. M. — Din bg. *prikja*, (arom. *prică*).

Prielutșot, -ă adj. Cu membrele corpului țepene, înțepenit. Com.

T. P. — Part. verbului *priclutșqs*, (bg. *prěključam*).

Pricoátsiri f. } v. *coc*.

Prieóe vb. }

Prieqnt vb. I. v. *qnt*.

Prieópă f. v. *coapă*.

Prieópt, -ă adj. v. *coc*.

Prieós vb. III. v. *cos*.

Prierúts vb. I. v. *crutsi*.

Prieufărés vb. *cufăres*.

Prieupsít, -ă adj. v. *pricuptses*.

Prieupsés vb. IV. Mă *pricopsesc*.

Nu pots si pricipseș cu țor lucrur (n'ai să te pricipsești cu astfel de lucruri), Com. I. L. [Derivate: *pricuptsít*, -ă, *pricupsít*, -ă adj. = procopsit, bun. *Fitșor pricupsits* (copii pricopsiți), 773. *Iarbă mă-tșcată și pricuptsítă* (...mare și bună), 4/14]. — Din gr. *προκόπτω* (aor. *προκόποσα*), (arom. *prucupsescu*).

Prieuptsít, -ă adj. v. *pricuptses*.

Prieúr vb. I. } v. *cur*.

Prieurát, -ă adj. }

Pridár vb. I. v. *dar*.

Pridári f. } v. *pridau*.

Pridát, -ă adj. }

Pridáu vb. I. Predau, trădez.

Di soră sam pridat, 27/40. [Derivate: *pridári* f. = predare; *pridát*, -ă adj. = predat]. — Din bg. *prědavam*, (arom. *pridau*).

Pridórm vb. v. *dorm*.

Pridúe vb. III. v. *duc*.

Pridún vb. v. *dun*.

Priés vb. v. *ies*.

Priíae vb. v. *fac*.

Prifălės vb. IV. v. *făles*.

Prifrig v. *frig*.

Prifrong vb. v. *frong*.

Prigătš m. Șorț, poală *Prigătš di cadifë* (șorț de cadifea), 10/XVI.

Prigófcă f. Văl roșiu, batistă roșie, întrebuințată la nuntă, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 47). — Din mbg. *prigofka* (dela *prigotvjam*).

Priărnédz vb. I. v. *îarnă*.

Priătēlēă f. v. *priătil*.

Priătīl m. Prieten. *Bunu priătīl la nivôl'ă si cunoaști*, 589 cf. 591. [Și: (Nânta) *priătīl* m. cf. ALR. 4382; *priătīl* m. ib. 4384. *Derivat*: *priătēlēă* f. = prietenă (bg. *prijatelka*); *priătīlqē* a. = prietenie cf. *sutsluc*, 748]. — Din bg. *prijatel*.

Priătīlqē a. }
Priătīl m. } v. *priătīl*.

Prijălės vb. v. *jal'*.

Prijúng vb. v. *jung*.

Prijúr vb. I. v. *jur*.

Pril' m. Aprilie, ALR. 2410. *Pri pril' anvirđzqs pomil'* (în Aprilie înverzesc pomii), Com. I. L., cf. *culujeu*. — Din lat. **Aprilus*, -um.

Priljătnică adj. v. *priljētnică*.

Priljētnică adj. (Despre cereale) de primăvară. *Sicară priljētnică (priljätnică)*, ALR. 5189. *Uorz priljētnic* ib. 5193; ib. 5193. [Și: *priljătnică* adj.]. — Din bg. *lěto*, *lětnik*.

Prima adv. Întâi, mai întâi. *Prima la antribat-ay* (întâi l-a întrebat), 6/59. *Di prima* (mai în-

tâi), 30/51. *Maį di primă* (mai întâi, înainte de toate). *S-mi duc maį di primă la lov*, 4/94. *Prima-uară* (prima dată), 8/46. — Din lat. *primus*, -a, -um, (arom. *prima*, rar).

Primănăne }
Primăne } vb. v. *mănanc*.
Primăne }

Primărīt vb. v. *mărīt*.

Primătīiă f. Marfă. *Veà doį yamiñ cu primătīiă* (erau doi oameni cu marfă). [Și: *prămătīiă* f. *Derivat*: *primătār*, *prămătār* m. = neguțător. *Primătārī si spăreară*, 9/71 cf. 9/6]. — Din gr. *πραγματεία*, (arom. *părmătie*).

Primăveără f. Primăvară. *Di doų primăver aį loș*. Com. I. L. [*Derivat*: *primăvirēs*, -ească adj. (rar, mai des «di primăveară»: *caș di primăveară*, ALR. 5448), *primăvāratec* (Huma); *prīumuvirēs*, -ească adj.]. — Din lat. *primavera*, (arom. *primuveară*).

Primăveări f. Vară bună, ALR. 481. — Din *prima* și *ver*. < lat. *verus*, -a, um.

Primăvér m. Văr bun, ALR. 480. Cf. *primăveari* și *ver*.

Primăvirēs, -ească adj. v. *primăveară*.

Prīmeă f. Cursă de prins păsări. *Ună nēră cătsaj cu primcă*, cf. ALR. 1311. [Și: *prīneă* f.]. — Din bg. *primka*.

Prīmeajďă f. Primejdie. *Prīmeajďă dă la cutsqț scăpaj*, 187. — Din bg. *prēmeždje*.

Priminés Îmbrac, (refl.) mă îmbrac, ALR. 5776. *La primini, că ra ud* (... îl premeni, căci era ud), 19/31 cf. 3/9, 7/27, 38/40, 17/47. *Sa priminits* (sânt îmbrăcați...), *21. [Derivate: priminiri f. = îmbrăcare; priminît, -ă adj. = îmbrăcat. Compus (cu pref.): dispriminés, dăspriminés (dis, dăs + primines) = (mă) desbrac. *Si disprimini* (...se desbracă), 18/47. *La dispriminirea*, 20/31 cf. ALR. 3260; ispriminés (is + primines) vb. = mă îmbrac cu haine nouă, Com. C. I.; dupriminés (du + primines), vb. = isprăvesc de îmbrăcat. Com. GH. T.; dăpriminés vb. = isprăvesc de îmbrăcat. — Din paleosl. *prēmēniti*.

Priminiri f. }
Priminît, -ă adj. } v. *primines*.

Primistés vb. IV. Schimb ceva dintr'un loc în altul, cf. *nă mistes*. *Li ancălzom [bubili], li primistim mai zămulti or*, B. 11. [Derivate: primistît, -ă adj. = schimbat; primistîri f. = schimbare]. — Din bg. *prēmestjam*.

Primistîri f. }
Primistît, -ă adj. } v. *primistes*.

Primútşeu vb. I. v. *mutşcu*.

Prin prep. Prin. *Au scoasi prin bādă*, 12/55, cf. 13/3, etc. — Din lat. *per-in*, (arom. *pri*).

Prineă f. v. *primcă*.

Prind vb. III. Aprind. (refl.) mă aprind. *Tămăia tu aņ prinsiş* (tămăia ta mi-o aprinseşi), 12/71

cf. 38/65; 20/68, 594. [Derivate: prîndiri f., prins, -ă adj. = aprins]. — Din lat. *ap-pre[h]endo*, -ere, (arom. *aprindu*).

Prîndiri f. v. *prind*.

Pringhişes vb. v. *anghişes*.

Prinpărtsqs vb. v. *ampărtsqs*.

Prinsór vb. I. v. *ansor*.

Printórn vb. v. *torn*.

Printru adv. v. *antru*.

Prinújb vb. v. *nujb*.

Pripăşotă f. Nume de capră. Com. C. I.

Pripie Arşiţă mare. Com. C. I. — Din bg. *pripek*.

Pripórt vb. I. v. *port*.

Pripúe vb. I. Preîntâmpin. *Usul'u cu cari putem s-li pripucom luşotiişi şi să rănim bubi fără frică* (regula cu care putem să le preîntâmpinăm bolile şi să hrănim viermi de mătase...), B. 13. — Derivat dela *pue* (= apuc), cu pref. *pri*.

Pripún vb. III. v. *pun*.

Priputrée vb. v. *trec*.

Prirudés vb. v. *rudes*.

Prisădés v. *sădes*.

Prisădnés vb. IV. Mă înnec. *Aņ prisădneşti*, ALR. 2155. — Din bg. *sedă*.

Priscălie vb. v. *ancalic*.

Priseróşnitsă f. Soldar (la ham), ALR. 5514. Din mbg. *prězkrăşnica*.

Priscurnie m. v. *păscurnic*.

Prislités vb. IV. v. *sfites*.

Prisirnitsa f. v. *sirnitsa*.

Prislăgăişes vb. v. *slăgăişes*.

Prismăenît, -ă adj. v. *smăcnes*.

Pristănés vb. IV. Mă iau după cineva, îmi bag mintea cu cineva. *După crieļu lu fitșor pristăneș* (te iai după mintea copiilor, 616. — Din bg. *prĕstavam*, (aor. *prĕstanah*).

Pristau vb. I. v. *stau*.

Priștēt vb. I. v. *ștet*.

Pristi prep. Peste. *Ai să-i turim apu pupurită pristi el*, 7/16, *Pristi nopti* (peste noapte), 23/8 cf. 7/55, 21/68. N. de loc.: *Pristi-Arey*, *Pristi-Grip*, (Huma).

Priști f. (pl.) Băsică. *Con mi ard, si fac priști*, ALR. 4064. Cf. *pljuscavitsă*.

Pristueurés vb. IV. v. *trăcules*.

Prităl' vb. v. *tal'*.

Pritörn vb. v. *torn*.

Prișăpecăjés vb. IV. v. *tșăpcăjés*.

Prițsea N. loc. (Oșani).

Prițseap vb. I. Alunec, cad. *Prițscăpo di pri punti ăn vali* (alunecă de pe pod în râu), 10/20.

Priturnăt, -ă v. *torn*.

Pritútš m. Rășniță, Com. T. P.

Priubidés vb. v. *ubides*.

Priumuvirés, -easeă adv. v. *primăveară*.

Priună adv. Impreună, laolaltă. *Priună cu voș*, 1/56 cf. 15/15, 6/27, 36/65. [Și: (Țârnareca) *dipriună* adv. împreună. *Dipriună cu sor-sa*, 13/64].

Priúrdin vb. v. *urđin*.

Priuzqt, -ă adj. v. *ud*.

Privărtăl'că f. (La războiu), 1'. Lopățică || 2'. Slobozitor. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53). [Și:

pruvărtăl'că f.]. — Derivat din bg. *prĕvĕrtam*.

Privéd vb. } v. *ved*.

Provideări f. }

Privin vb. v. *vin*.

Privlît Pleurezie, ALR. (arom. *plivrit*). — Din gr. *πλευρῖτις*.

Prizărés vb. IV, (refl.) Mă uit, privesc. *Să nu ti prizăreș* (să nu te uiți). *Fitșoru ard cătșo să si prizărească*. [Și: **priznés** vb. IV. (Țârnareca) mă uit prin ceva. *Prizneă si vedz. Si priznească* (uită-te să vezi...), 28/68. Derivate: **prizqreă** f. (Oșani) = fereastră, crăpătură. *Cătă prin prizqreă* (se uită prin fereastră), Com. I. L.]. — Din bg. *prizirati*.

Priznés vb. } v. *prizăres*.

Prizqreă f. }

Proăpi adv. Aproape. *Au vizû tupola proapi di cădeari* (îl văzu pleopul aproape când era să cadă), 19/64. [Și: **própi**, **prepi** adv. cf., 19/6 cf. 9/55, 6/24. Derivat: **próchju** vb. I. = ajung pe cineva; ajung aproape de el; apropiu pe cineva, îl primesc, (refl.) mă apropiu. *Lăgo, lăgo și la pruchjo yomu, ca vizû că la pruchjo* (alergă, alergă și se apropie de om, dacă văzu că-l ajunge), 9/35 cf. 46/40, (cu acest înțeles și intrans.). *Că pruchjă di casă* (când se apropie de casă), 20/16. *Si pruchjo* (se apropie), 12/7 cf. 12/51; **pruchjări** f. = apropiare]. — Din lat. *ad-prōpe*, (arom. *apropape*).

Proáspăt, -ă ad. Proaspăt. *Bubili aṽ arises frunza mai proaspătă*, B. 7. *Tsiṣta peṣt nu sa proaspăts*. Com. I. L. [Și: proáspit, -ă adj. Com. V. J.]. — Din gr. *πρόσφατος*, (arom. *proaspit*).

Proáspit, -ă adj. v. *proaspăt*.

Proátă (Țárnareca) *proata-ȳară* (întâia dată). Com. V. J. — Din gr. *πρωτα*, (arom. *protă*).

Próehiṽ vb. v. *proapi*.

Próda N. loc. (Lugunța).

Proľ m. Puiu demăgar. Cf. *p r ă l i*. [D e r i v a t: *proľ ác* m. (dimin.)]. ALR. 5533. — Din bg. *părle*.

Prqmbue m. Tivitură. ALR. 3305. Cf. 1750. Cf. *p ă r u m b e s*.

Pronditură f. Loc unde a săpat apa, ponor. ALR. 2491. — D e r i v a t din paleosl. *prōdŭ* (dacor. *prund*).

Própi adv. v. *proapi*.

Proṣán s. v. *prăṣai*.

Proṣiác m. } v. *pruses*.

Prósie

Prost adj. (Oșani) In picioare. *Șoṣ, dosta stătuṣ prost* (șezi, destul ai stat în picioare), Com. I. L. *Meardzi prost și curdisit* (merge drept și svelt), ALR. 2278. [D e r i v a t: *ampróstu* vb. I. = pun drept, îndreptez. *Amproastă-la sac cu că cǎzŭ* (îndreptează sacul, căci căzu). *Nu poati si la amproastă*, Com. T. P.; *amprustări* f. = îndreptare; *amprustát*, -ă adj. = îndreptat (arom. *amprustedzu*). — Din mbg. *prosto*.

Próur Numele unei mahalale în Nânta. *Prour-džamisi* = numele bisericii Sf. Maria, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Próuvă f. Zăpadă ușoară, care nu îngheață. ALR. 2440.

Pruăbidés vb. v. *ubides*.

Pruangréc vb. v. *angrec*.

Prubărdés vb. v. *pubărdes*.

Prubeáu vb. v. *beau*.

Prucéase vb. v. *casc*.

Prucqnt vb.

Prucqntát, -ă adj. } v. *cqnt*.

Prucúr vb.

Prucurát, -ă adj. } v. *cur*.

Prudeápir vb. I. v. *deápir*.

Prudórm vb. v. *dorm*.

Prufáe vb. v. *fac*.

Prufălít, -ă adj. v. *făles*.

Prufít m. v. *pruȳroc*.

Prugălbínés vb.

Prugălbíníri f. } v. *galbin*.

Prugălbínít, -ă adj.

Prumbés vb. IV. Tivesc, ALR. 1757. Cf. *p ă r u m b e s*.

Prumirusés vb. v. *miruses*.

Prun m. Prun. Feluri de pruni: *prun vinăt* (face prune vinete); *prun măgăres* (face prune mari și roșii); *prun picător* (face prune roșii și rotunde); *prun drisliv* (face prune mici de coloare galbenă sau roșie; se întrebuințează mai mult pentru rachiu); *prun calțanc*, *prun trăuc* etc. Com. G. D. [*prună* (<lat. *prūna*) f. = fructul prunului, prună; *prúnitșeă* f. (dimin.)]. — Din lat. *prūnum* (arom. *prun*).

Prună f. v. *prun*.

Prúniţcă f. v. *prună*.

Prupáse v. *pasc*.

Prupáşeănă adj. v. *prăpăşenă*.

Prupásúe a. Păscut. *Du-ti tu, frati, astăz la prupásuc*, 2/69. Cf. bg. *pastište*.

Pruputréc vb. III. v. *putrec*.

Pruşél' v. *prăşai*.

Prusés vb. IV. Cerşesc. *La tri-measi la prusirea (... l-a trimes la cerşit)*, 601. [Derivate: *prusíri* f. = cerşit; *prósie* şi *prósíac* m. ALR. 451. (bg. *prosak*) = cerşetor 599. — Din bg. *prosjá*.

Pruslítés vb. v. *sfites*.

Prusíri f. v. *pruses*.

Pruşét vb. v. *ştet*.

Prutş... prutş Strigăţul cu care se alungă calul. ALR. 5483.

Prutsér vb. v. *tser*.

Prutsop vb. v. *tsoq*.

Prugbidés vb. v. *ubides*.

Prugóq vb. v. *uoy*.

Pruúrlu vb. v. *urlu*.

Prugróe m. (Oşani), Prooroc, profet. [In altă parte se zice şi: *prufit* m. Com. I. L.]. — Din bg. *proorok*.

Pruvártál' cá f. v. *privártal' cá*.

Pruvéú vb.

Pruvideári f. } v. *ved*.

Pruvisés vb. v. *vises*.

Pruvóji m. v. *právoji*.

Pruvóm. vb. v. *vom*.

Pruvudés vb. IV. Conduc, însoţesc. *Au pruvudi* (o conduse). [Derivate: *pruvudíri* f. =

însoţire, conducere; *pruvudít*, -ă adj. = însoţit, condus]. — Din bg. *provoždám*, (aor. *provodih*).

Pruvudíri f.

Pruvudít, -ă adj. } v. *pruvudes*.

Pruvulés vb. IV. Găuresc. *Nu putú s-la pruvulească*. Com. I. L. [Derivate: *pruvulíri* f. = găurire; *pruvulít*, -ă adj. = găurit, fig. fără fund, în spec. pentru cei care mănâncă mult se zice: *mănâncă ca vrin pruvulit* (mănâncă foarte mult). Com. I. L.]. — Din bg. *provaljam*, id.

Pruvulíri f.

Pruvulít, -ă adj. } v. *pruvoules*.

Psălés vb. IV. Cânt la strănă, *Tsints psalts psáleau án bisearică* (cinci cântăreţi cântau în bise-rică), Com. C. I. [Derivate: *psălíri* f. = cântare la strănă; *psalt* (gr. *ψάλτης*) m. = cântăreţ de strănă; *psáltír* m. = psaltire]. — Din gr. *ψάλλω*.

Psalt m. v. *psălés*.

Ptu! interj. Pfiu! 9/20.

Puárt vb. v. *port*.

Pubárdés vb. IV. Imbrobodesc. *Au flo mûmă-sa probárdită* (află pe mamă-sa îmbrobodită), 8/91. [Şi: *păpárdés* vb. IV. Derivate: *pubárdíri* f. = îmbrobodire; *pubárdít*, -ă adj. = îmbrobodit. Şi: *probárdés* vb. IV. = mă îmbrobodesc din nou. *Curon si-u probárdes*, 9/91; *prăpădés* vb. ALR. 3285, — Din bg. *podbradja* (Weigand. *Jahresb.* XV, 168).

Pubărdiri f. }
 Pubărdít, -ă adj. } v. *pubărdes*.

Puc v. *prípuc*.

Pucăt vb. I. v. *cat*.

Puclón a. Dar (îa femeia lă-
 huză). *Dus-ay pitulitsi și multi*
puclóani (au dus tigăite și multe
 daruri), 6/61. [Și: păclón a. D e-
 r i v a t: puclunés, păclunés vb. VI.
 = închin, mă închin. *Mi puclunes*
la Domnu (lui Dumnezeu). — Din
 bg. *poklon*.

Puclunés vb. v. *puclon*.

Pucnés vb. IV. Crăp, pleznesc.
Pucni un flotuc (plezni un clăbuc),
 9/38. *Nu ieș castoñă di si pucneș*,
 603. [D e r i v a t e: pueníri f.,
 puenít, -ă adj.]. — Din bg. *pukam*,
 (aor. *puknah*).

Pueníri f. }
 Puenít, -ă adj. } v. *pucnes*.

Pucroávă f. v. *pucrov*.

Pucrów a. Înelitoare de lână,
 velință mai groasă. *Cu pucrówu*,
 20/43. [Și: păcrów a., (Țárnareca)
 păcroávă, pucroávă (prin metat.
 și) euproávă f. *Trazi cuproava*,
 13/68. *Trăgneă-u pucroava, no-ari*,
 13/68]. — Din bg. *pokrov*.

Pucunés vb. IV. v. *cănes*.

Pudădés vb. IV. Dăruesc, dau
 la săraci, Com. V. J. — Din bg.
podavam.

Pudardie vb. I. v. *ardic*.

Pudlóg m. Petec la opincă.
Pudlog di upincă (om de nimic),
Pudlog ań-tsi feasi rostu (mi s'a
 uscat gura de sete), 604. [Și:

pădlóg, ALR. 3343]. — Din bg.
podloga.

Pudmișcă f. Funie cu care se
 leagă sămarul de picioarele de
 dinainte ale calului (Ța Oșani),
 m a t ș c h i. Com. I. L. — Din bg.
podmiška.

Pudmișnie m. v. *podmișnic*.

Pudmistés vb. IV. Deretec, cf.
 n ă m i s t e s. *Mul'area pudmi-*
steaști lucrăli prin casă, ALR.
 3813. — Din mbg. *podmestjam*.

Pudnitsărcă f. v. *podnitsă*.

Pudnoășcă f. (La războiu) Iepe.
 Com. C. I. — Din bg. *pod-*
noška.

Pudrămqn vb. III. v. *rămqn*.

Pudvéshi (pl.) Bete, calțavete,
 cf. b e a t i. Com. V. J. — Din
 bg. *podveski*.

Puěire }
 Puěere } m. v. *porc*.

Púfă Un fel de ciupercă care
 nu se mănâncă și care, când se
 coace, are un praf cafeniu înăuntru;
 acest praf se întrebuințează ca
 medicament la tăieturi. Com. I.
 L. — Din bg. *puh*.

Pugătșă f. (Țárnareca) Pogacie,
 pâine mai mare făcută în tepsie.
Ună gabanitsă şu ună pugatșă,
 4/68. || (La nuntă). Pâine mare
 presărată cu zahăr. Com. I. L. —
 Din bg. *pogača*, (arom. *pugače*).

Pugăzeăi m. plur. (La nuntă)
 Tinerii cari aduc zestrea miresii
 încărcată pe un cal încălecat de un
 fârtat, (cf. Capidan, *Meglenoro-*

mânii, I, 48). [Și: *puguzeâi* m.]. —

Din bg. *poguzěj* (Pančev).

Pugón a. v. *pogon*.

Pugudés vb. IV. *Nemeresc*, cf. *u g u d e s*. *Iu mireà colo pugudeà* (unde țintea, acolo nemerea), II/67 (Refl.) *Mă nemeresc*, se întâmplă. *Si pugudeaști* (se întâmplă), 2/88 cf. 23/8, 5/72. [Derivate: *pugudiri* f. = nimerire, *pugudît*, -ă adj. = nimerit]. — Din bg. *pogoždâ*, (aor. *pogodih*).

Pugudiri f.

Pugudît, -ă adj. } v. *pugudes*.

Puguzeâi m. v. *pugdzeai*.

Pujângu m. (Țarnareca) *Paianjen*. [Și: *pang* a. *Cătsai un pang*. Com. V. J.]. — Din bg. *pajak*, (arom. *pangu*).

Pujătă f. *Grajd*, staul [pl. *pujôts*], Com. T. P. — Din bg. *pojata*.

Puimés vb. IV. (refl.) *Mă ivesc*, mă arăt. *Tamam di el lăfeau și si puimi* (tocmai de el vorbeau și se ivi). Com. GH. T.

²*Puimés* vb. IV. *Iau*, apuc ceva. Com. T. P. — Din bg. *poemam*.

Puimóinista }

Puimóntiza } adv. v. *moîni*.

Puivés vb. IV. (refl.) *Mă ivesc*. *Si puives* (se arată), 2/66. *Si puivi ară prosicu* (din nou se ivi cerșetorul), Com. I. L. — Din bg. *pojavjamse*.

Pujâr m. *Incendiu*, foc. *S-feasi pujar, arsi jumitati di cătun*, ALR. 692. || *Curătură* unde s'a tăiat pădurea; ib. 956, cf. *t ș â n c o r*. —

Din bg. *požar*.

Pul (pl. -ur) m. *Marcă postală*, ALR. 2587. — Din tc. *pul*, (arom. *pulje*).

Pul' m. *Puiu*, în gen. *pasăre*. *Contă pul'* (cântă pasărele). *Să-ñ li cats pul'il*, 6/11. *Ancălzești âpu la pul'*, 13/11 cf. 1/32. | Nume de persoană. *Pul'u a lu popa*, 4/XVI, [Voc. *pul'uli* și *pul'*. *Iundi ti duts bra pul'*, 4/32. Plur. art. *pul'il* și *pul'*. Derivate: *pul'eă* f. = puică. Nume de fetiță. *Ca con aî di pul'că șărqtă*, 609; *pul'ehitsă* f. = puicuță, *11]. — Din lat. **pul-leus*, -um, (arom. *pul'ų*).

Pul'ănă f. *Poiană*. *Ună pul'ană*, 22/32. *Scaosi uoîli ăn ună pul'ănă*, 11/94. || Nume de localități: *Pul'ana-furului* (Huma), *Pul'ana-lungă*, ib., Com. T. P. *Pul'ana-bealâl'd*. *Pul'ana-cu-pînu* (Nânta). [Diminutiv: *pul'ănitșeă* f., 6370]. — Din sl. *poljana*.

Pul'ănitșeă f. v. *pul'ană*.

Pulătă f. 1°. *Palat*, cf. *cunac*. *Scondurli di la pulată*, 12/29 cf. 13/19. || 2. Un fel de tindă în catul întâiu sau al doilea. *Ari casă cu pulată*. Com. I. L. — Din bg. *polată*.

Puláz m. O parte a morii. Com. G. D.; (fig. în expresia) *ari bun pulaz* s. *ari bun ur* (este cu noroc). 995.

Pulicâr m. *Degetul cel mare*, *policar*. Com. I. L. — Din lat. *pollicaris*, -e, (arom. *pulicar*).

Puliés vb. IV. Vărs apă ca să se spele cineva. [D e r i v a t e: **puliiri** f. = vărsare de apă pentru spălarea mâinilor, Com. G. D.]. — Din bg. *polivam*.

Pulişes vb. IV. Poleiesc, suflu. *Tas puliit cu furlină* (tas suflat în aur). [D e r i v a t: **puliit**, -ă adj. = poleit]. — Din mbg. *polijam*.

Puliiri vb. IV. v. *pulies*.

Puliit, -ă adj. v. *pulişes*.

Pulitsă f. Poliță, policioară, 13/48. *Pulitsă* n. loc. (Huma). — Din bg. *polica*.

Pulivnie m. (La nuntă) Urările ce se fac tinerei perechi din partea nuntașilor imediat după ce s'a sfârșit masa, atunci când mirele și mireasa fac mătăanii. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 48, 49). — Din mbg. *polivnik* (cf. bg. *polivo*).

Puliz m. Polițist. Com. I. L.

Pulm (pl. -mur) a. Pumn. *Un pulm di ropă dultsi*, B. 12. *Al' deadi un pulm di lușnats* (îi dădu un pumn de nuci), Com. I. L. [D e r i v a t: **pûlmă** f. = mână plină, mănăta. Com. C. I.]. — Din lat. *pūgnus*, -um, (arom. *pulmu*).

Pûlmă f. v. *pulm*.

Puloe m. v. *pulog*.

Pulog m. Oul pus în cotețul de găini unde trebuie să ouă găinile. | Locul unde se clocesc ouăle, se nasc puii, p. ext. locul unde se ascunde vulpea. În general, ori ce bucată de pământ. Com. G. D. cf. p a l o g. *Ia-li foarfitsli*

mul'ari, pots să coseș un puloc, ili nu (... poți să cosești o bucată de pământ ori nu), 5/14. [Și: **puloe** m.]. Pentru etim. cf. p a l o g.

Pulumărcă f. v. *pălămarcă*.

Pulupés vb. IV. refl. Mă ascund ghemuindu-mă, mă pitulesc, mă pitesc. *Un ūom... bătū ună-uară di un șarpi pulupit sup ună ropă* (... ghemuit sub o piatră), 1/12. [D e r i v a t e: **pulupiri** f. = ghemuire; **pulupit**, -ă adj. = ghemuit. C o m p u s (cu pref.): **dispulupés**, dis + pulupes) vb. IV. = fac să nu mai fie ghemuit. *Ūomu la dis-pulupi șarpili* (omul îl urni din loc pe șarpe), 3/12. — Din mbg. *lupam*, (bg. *lupja*).

Pumeănă f. Pomelnic, parastas. *Al' feasiră ună pumeandă*, Com. I. L. — Din paleosl. *pomēna*, (arom. *pumean*).

Pumét a. v. *pom*.

Pun vb. III. Pun. *Să pun*, 16/94. *Li pusi sub ia*, 10/81. *Añ puș*, 4/13. *Ari pus*, 4/27 cf. 13/15, 25/64. || (Refl.) Mă sui. *Si pusi fitșoru pri un fag* (se sui băiatul pe un fag). [Aor. pers. 3 plur. (Liumnița) *pusără*. *Si pusără pri gornits*, 7/71 cf. 7/77. D e r i v a t e: **púniri** f.; **pus**, -ă adj. = pus, suit. C o m p u s: (cu pref.) **pripún** vb. IV. (pri + pun) = mai pun. *Nu tribuiaști si pripunim lantă frunză*, B. 5]. — Din lat. *pōno*, -ere.

Púndziri f. v. *pung*.

Pung vb. III. Împung. *Derivat* **pûndziri** f. = împunsătură, junghiu. *Am pûndziri* (am junghiu-ri), ALR. 2205, 2206. — Din lat. *pûngo*, -*ere*.

Pûniri f. v. *pun*.

Pûnti f. Pod, punte. *Si stòm pri pûnti*, 8/52. N. loc. (Cupa). *Puntea-di-zadă*, n. loc. (Oșani). **Pûnti** numele unei mahalale în Nânta, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11). *Puntea-Popăl'ă* (ib. 23). — Din lat. *pons*, *põntem*, (arom. *punte*).

Pupărdés vb. IV. v. *pubărdes*.

Pupărdîcă f. v. *popă*.

Pupărés vb. IV. Opăresc. *La li pupări gușil' [la pul']* (le opări...), 13/11. [Și: **păpărés** vb. *Si speală cu păpărită apă* (se spală cu apă opărită), 2/71. *Derivate*: **pupăriri** f. = opărire; **pupărit** (**păpărit**, -ă) adj. *Apu pupărită*, 12/11; **pupărnice** (bg. *puparnik*) m. = făină pentru plăcintă. *Am un tăgărdžic plin di puparnic*, *52]. — Din bg. *poparjam*.

Pupăreteă f. Șezătoare. *Toati featili ray dunati lă pupăretcă* (toate fetele erau adunate la șezătoare). [Și: (Oșani) **pupăreteă** f. Com. I. L.]. — Din bg. *poprelka* (sinon. cu *sedënka*).

Pupăriri f.

Pupărit, -ă adj. } v. *pupăres*.

Pupărnice m. }

Pupeă f. 1°. Boboc de floare, floricele de porumb. Com. I. L. || 2°. Prescură. *Si duc pupcă la popa*

(o să duc o prescură popii), Com. G. D. — Din mbg. *pupka*, « boboc ».

Pupează f. Pupăză. *Flø un cuib di pupează*. Com. I. L. [Forma *pupă* este necunoscută].

Pupîjă f. v. *păpijă*.

Pupîjă f. Căruță. *Ancă unēc ra s-u calcă pupîja* (cât p'aci să-l calce căruța), ALR. 3130.

Pupăreteă f. v. *pupăretcă*.

Purcăr m.

Purcărîl'ă f.

Purcărîce a.

Purcărîl'ă f.

Purcărîvă f.

f. v. *porc*.

Purie m. v. *purits*.

Purits m. Purece. *Un purits*, 6/54. *Aș la ari puritsu 'n coastă* 611 cf. 7/18, 610, 613. [Și: (Țarnareca) **purie** m. cf. 4/67]. — Din lat. *pūlex*, -*icem*, (arom. *puric*).

Purivés vb. IV. (refl.) Mă clatin. *Ŭomu beat si puriveaști cõn amnă* (omul beat se clatină când umblă), Com. I. L. — Din mbg. *porivam*.

Purôju. Nume de râu ce se varsă în Meglenița.

Purqmbue Tivitură Com. T. P. cf. *părumbes*.

Purtări f.

Purtăt, -ă adj.

} v. *port*.

Purtîtsă f.

Purtîtscă }

v. *poartă*.

Purtseăună f.

Purtselûș m.

Purtsql m.

} v. *porc*.

Purtueălă f. Portocală și coloare portocalie, ALR. 3403. *Tșe fêtă*

ăi ăn purtucală, 13/85. [Și: pră-tucălă f., 15/85].

Purumbés vb. IV. v. *părumbes*.

Pus, -ă adj. v. *pun*.

Pusălés v. *pusoles*.

Pusăt a. Pândă. *Pri pusat sta*, stă la pândă, 614. — Din tc. *pusat*.

Púscă f. Oțet. *Ljuta puscă chiupu ș-la frondzi* (oțetul tare sparge vasul), 615. *Au sparsiră pusca*, (s'au certat), 715. — Din lat. *pusca*, -am, (arom. *pusca*).

Pusipés vb. Pun ceva în cuptor spre a se coace. *Au răzmisiș și au pusipiș* (o pusei în cuptor), ALR. 1847. [Derivat: *pusipít*, -ă adj. (despre carne) *cqn si coatsi ăn furnă di sup tsqst di lamarină*, ALR. 4073]. — Din bg. *săpjam*?

²Pusipés vb. IV. Presar cu ceva. [Derivat: *pusipít*, -ă adj. = presărat. *Trupu ăi pusipít cu dqmts* (trupul îi este presarat cu pete), B. 12]. — Din bg. *potsipvam*.

Pusipít, -ă adj. v. *pusipes*.

²Pusipít, -a adj, v. ²*pusipes*.

Pusleădic m. Soarta în care se află fătul născut. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 105). — Din bg. *poslědak*.

Pusolés vb. IV. Presar. *Pusoliș tșinușă prin casă*, ALR. 3171. *Piperez*, ib. 733. — Din bg. *posolja*.

Pust, -ă adj. Pustiu. *Un loc pust*, 3/55. | Pustie, cf. 2/13. *Pust di măgar* (pustia aceea de măgar), 2/63 cf. 24/6, 8/13, 10/16. [Derivat: *pustiñitătî* f.

= pustietate. *Au dusi ăn un munti tsi nu veă tsivă pustiñitătî*, 11/38. (Și: *pustiñătătî* f., Com. G. D.]. — Din bg. *pust*.

Pușt adj. Curvar, ALR. 4904. — Din tc. *pjušt*, (arom. *puștu*).

Pustalântă adv. Ziua de după poimâne, atestat numai de Weigand.

Pustănés vb. IV. Mă obosesc. *Saldi di cvătșirea pustăñiră* (numai de clocit se obosiră). [Derivate: *pustăñiri* f. = obosire; *pustăñit*, -ă adj. = obosit. *Cal pustăñit* (cal obosit), 7/36. — Din bg. *postavjam*, (aor. *postanah*).

Pustăñiri f.

Pustăñit, -ă adj. } v. *pustănes*.

Pustáv m. Jghiab. *Tsista pustav* 17/32 cf. 2/32. Nume de fântână (Oșani și Nânta). — Din bg. *postav*.

Pustăvés vb. IV. Căptușesc, ALR. 5769. [Și: *pustuvés* vb. IV Derivat: *pustăveălă* f. = căptușeală, ib.]. — Din bg. *postavjam*.

Pustél'ă f. Așternut. *Ună mul'ari ăn pustel'ă*, 8/65. — Din bg. *postelja*.

Pustés vb. IV. v. *post*.

Pustiñătătî } f. v. *pust*.

Pustiñitătî }

Pustîri f. v. *pustes*.

Púștu m. Nemernic, păcătos, ciapcân, stricat, Com. G. D. Acelaș cu *pușt*.

Pustuvés vb. *pustăves*.

Pusulă f. (în expresia) *Au pirdû pusula* (și-a pierdut echilibrul), 617. Pentru *busolă*, (există și în mbg.).

Putănă f. Curvă. Cf. *r u s p i j â*. ALR. 4906. — Din it. *potana*, (arom. *putand*).

Puteă f. Organ genital la femei și vite, ALR. 1099, 4873. *Putca putseauăjă* = *potbeal*, ALR. 1918. — Din mbg. *putka*.

Puteúmnie m. Numele unei rude a mirelui. (Capidan, *Meglenoromâni*, I. 47). Derivat bg. din *kum*?

Puceusés vb. IV. v. *cus*.

Puteári f. v. *pot*.

Putéts m. (La cap) Cărare, dungă, Com. I. L. [Și: *patéts*, *potéts* m.]. — Din mbg. *patec*, id.

Pútină f. Putină. *Ună putină di brondză*, Com. I. L. [Diminutiv: *putinîțseă* f. (pl. -*chi*)].

Putinîțseă f. v. *putină*.

Putirés vb. IV. Gonesc. *Putireau un lûp*, 1/36. *Si putires*, *98, cf. 772. [Derivate: *putirîri* f. = gonire; *putirît*, -ă adj. = gonit]. — Din mbg. *poteram*, id.

Putirîri f.

Putirît, -ă adj. v. *putires*.

Putnés vb. IV. Fac farmece, descânt. [Derivat: *putnîri* f. = descântare]. Com. I. L.

Putoári f. Putoare. Cf. *p u t s q s*.

Putôe v. *potoc*.

Putorn vb. I. v. *torn*.

Putpăreș vb. IV. v. *dupăreș*.

Putpizlîv, -ă adj. v. *peză*.

Putreăbnic, -ă adj. De tre-

buintă, necesar. *Con vem baia frunză, lesnic putem știri cql nă-i putreabnică* (... cât ne trebuie). B. 10. — Din bg. *potrëbnik*.

Putrée vb. III. v. *trec*.

Pútrid, -ă adj. Putred. *Tsela-i putrid di pari*. [Derivate: *putrizqs* vb. IV. = putrezesc *Napcum putrizqs*, B. 8; *putrizqri* f. = putrezire; *putrizqt*, -ă adj. = putrezit. *Rămăsătur putrizqti*, B. 9; *putrizqñi* f. = putreziciune. *Ca iert âi, putrizqñi* (ca fiert este, putreziciune), 619 cf. 620]. — Din lat. *putridus*, -a, -um, (arom. *putrid*).

Putrizqñ f.

Putrizqri f.

Putrizqs vb.

Putrizqt, -ă adj.

Putrenză f. v. *jugoali*.

Pútsă f. (la băețasi) organul genital, cf. *tșumpuleati*, *tșopcă*, ALR. 4872, (arom. *putsă*).

Putșăe a. v. *poș*.

Putsqn, -ă adj. Puțin (Intrebuintat foarte rar), cf. *neac*, *uneac*. — Din **pütînus*, -a, -um, (arom. *putsîn*).

Putsq vb. III. Miroș prost, put. [Și: *amputsos* v. Derivate: *puturós* (*putărós*, -oasă) adj. = puturos. *Bureati-puturos*, cf. *bureati*. *Di înmăros până puturos*, de fudul ce este până pute, 309; *putsqri* f. = împuțire; *putsqt*, -ă adj. = împuțit; Com. D. G.]. — Din lat. *puteo*, -*ire, (arom. *amput*).

Putșori f. } v. *putsqs*.
Putșot, -ă adj. }
Putșudés vb. IV. v. *tșudes*.
Putúnd vb. v. *tund*.
Putúr (pl.) v. *potur*.
Puturnári f. }
Puturnătúra f. } v. *torn*.
Puturós, -oasă adj. v. *put*.
Puturtșqs vb. IV. }
Puturtșot, -ă adj. } v. *turc*.
Puvél'ă f. Putere, stăpânire. *Di sub puvel'a lu drăcu* (de sub stăpânirea dracului), 16/79. [D e r i v a t e : **puvilés** vb. IV. = poruncesc, ordon, stăpânesc. *Tot voį si puvilits* (Tot voi să stăpâniți)]. — Din bg. *povela*.

Puvilés vb. IV. v. *puvél'ă*.

R

Raát a. v. *rati*.
Răb a. (In limba secretă). Nemâncat, flămând. lihnit. Com. G. D.

²**Răb** a. v. *ărb*.

Răbă f. Numele oaiei cu lâna amestecată, cenușiu cu negru. *Oaiđ siv cu negru*, ALR. 5328.

Răbét a. (Oșani) Spate. *Aų qntsăpq cutsqtu ăn răbét*, 18/40. [Și : **ărbét(i)a.**] — Din bg. *răb*.

Răbúș (pl. -bușă) a. Răboj. *Scoati-la din răbuș; fq-la risit* (pune-i cruce, nu-l mai socoti), 622. *Li-ari pirdut răbușăli* [s. *ăi ișot din răbuș*], 623. — Din mbg.

rabuș, (arom. *răbușe*).

Rac m. Rac. *Cđ la rac al' tsi dutsi* (îi merge ca racul), 624. — Din bg. *rak*.

Răcătină f. v. *răcutină*.

Racavitsă f. Manșeta care se poartă sub mânecile cămeșii. Com. G. D. — Din bg. *răkavica*.

Rachiiă f. Rachiu cf. *86, *87. — Din tc. *raky*, (arom. *arik'ie*).

Răchită N. loc. (Nânta).

Răcutină f. Flegmă. *Rătsi și scuپی răcutiň* (răci și scuipă flegmă), Com. I. L. [Și : **răcătină** f. *Scu-peaști răcđtind*, ALR. 1637]. — Din mbg. *rakotina*, (bg. *hrakotina*).

Răgát m. v. *argat*.

Răgăvân m. (Oșani) Liliac. *Ră-găvanu miruseaști ubav*, Com. I. L. || Arbore cu fructe negre și mici care nu se mănâncă. Com. C. I. [Și : **argăvân** m.]. — Din mbg. *orgovan*.

Răghîă f. }
Răghisés vb. } v. *roghîă*.

Răgúșă f. Oaie cu coarne. [Și : **rogúșă** f.; **răgúșcă**, **rogúșcă** f. (dimin.). — Din bg. *roguša*.

Rai a. Rai, paradis. — Din bg. *raj*.

Răjănîă Strat, așternut de paie (de secară)? *Nu tribuįaști nitscōn sa rānim bubi pri rogozinđ ili ră-jāniă*, B. 3. — Cf. bg. *răžjanica* «paie de secară».

Răjnés vb. IV. Scrâșnesc cu dinții. Cf. *crășnes*, *căr-tșăies*, ALR. 2118. — Este

Putșori f. } v. *putsqs*.
Putșot, -ă adj. }
Putșudés vb. IV. v. *tșudes*.
Putúnd vb. v. *tund*.
Putúr (pl.) v. *potur*.
Puturnări f. }
Puturnătúra f. } v. *torn*.
Puturós, -oasă adj. v. *put*.
Puturtșqs vb. IV. }
Puturtșot, -ă adj. } v. *turc*.
Puvél'ă f. Putere, stăpânire. *Di sub puvel'a lu drăcu* (de sub stăpânirea dracului), 16/79. [D e r i v a t e : **puvilés** vb. IV. = poruncesc, ordon, stăpânesc. *Tot voį si puvilits* (Tot voi să stăpâniți)]. — Din bg. *povela*.

Puvilés vb. IV. v. *puvél'ă*.

R

Raát a. v. *rati*.
Răb a. (In limba secretă). Nemâncat, flămând. lihnit. Com. G. D.

²**Răb** a. v. *ărb*.

Răbă f. Numele oaiei cu lâna amestecată, cenușiu cu negru. *Oaiđ siv cu negru*, ALR. 5328.

Răbét a. (Oșani) Spate. *Aų qntsăpq cutsqtu ăn răbét*, 18/40. [Și : **ărbét(i)a.**] — Din bg. *răb*.

Răbúș (pl. -bușă) a. Răboj. *Scoati-la din răbuș; fq-la risit* (pune-i cruce, nu-l mai socoti), 622. *Li-ari pirdut răbușăli* [s. *ăi ișot din răbuș*], 623. — Din mbg.

rabuș, (arom. *răbușe*).

Rac m. Rac. *Cđ la rac al' tsi dutsi* (îi merge ca racul), 624. — Din bg. *rak*.

Răcătină f. v. *răcutină*.

Racavitsă f. Manșeta care se poartă sub mânecile cămeșii. Com. G. D. — Din bg. *răkavica*.

Rachiiă f. Rachiu cf. *86, *87. — Din tc. *raky*, (arom. *arik'ie*).

Răchită N. loc. (Nânta).

Răcutină f. Flegmă. *Rătsi și scuپی răcutiň* (răci și scuipă flegmă), Com. I. L. [Și : **răcătină** f. *Scu-peaști răcđtind*, ALR. 1637]. — Din mbg. *rakotina*, (bg. *hrakotina*).

Răgát m. v. *argat*.

Răgăvân m. (Oșani) Liliac. *Ră-găvanu miruseaști ubav*, Com. I. L. || Arbore cu fructe negre și mici care nu se mănâncă. Com. C. I. [Și : **argăvân** m.]. — Din mbg. *orgovan*.

Răghîă f. } v. *rogîă*.

Răghisés vb. }

Răgúșă f. Oaie cu coarne. [Și : **rogúșă** f.; **răgúșcă**, **rogúșcă** f. (dimin.). — Din bg. *roguša*.

Rai a. Rai, paradis. — Din bg. *raj*.

Răjănîă Strat, așternut de paie (de secară)? *Nu tribuįaști nitscqn sa rănim bubi pri rogozinđ ili ră-jăniă*, B. 3. — Cf. bg. *răžjanica* «paie de secară».

Răjnés vb. IV. Scrâșnesc cu dinții. Cf. *crășnes*, *căr-tșăies*, ALR. 2118. — Este

același cu dacor. *scârșni* din plsl. *skrūžitati*.

Rálitsă f. Plug (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). [Și: *ráritsă* f.]. Pentru etim. cf. *laritsă*.

Rămásnieă f. Logodnică. *Să-ñ afliș ună rămasnică* (să-mi găsești o logodnică), 1/10. *Să-ș veadă rămasnică-sa*, 2/91. [Masculin: *ră-másnie* = lododnic]. — Din mbg. *ramasnik*.

Rămát, -ă adj. } v. *rom*.
Rămătúra f. }

Rămón m. Romoniță, ALR. 1938. Se mai numește și *p a ș t i*.

Rămøn vb. III. Rămân. *Rămasi ară ăñ loc. Veă rămas*, 13/31 cf. 4/7, 29/40. [Și: (Cupa) *rimøn* vb. III, 13/56; (Țarnareca) *armøn* vb. III. *Tsi armăneă la mini*, 11/56. Compus cu pref. *pudrămøn* (pud + rămøn) vb. III. = rămân în urmă, Com. C. I. — Din lat. *remaneo*, -ēre, (arom. *armîn*).

Rámură f. Ramură, cracă. *Două ramur*, 3/11. — Din lat. **rama*, -am, cf. Pușcariu, *Et. Wb.* (1428).

Rănă f. Rană. *S-la dară røn* (să-l facă plin de răni), 22/4 *Cu tsi ăts trec rønli* (cu ce îți trec rănilile?) 16/56 cf. 625. [Derivat: *răñlîf*, -ă adj. = plin de răni. *Căfcu sam răñlif* (cum sunt plin de răni), 15/56]. — Din paleosl. *rana*.

Răñă f. Răie. [Derivat: *ră-ñós*, -oasă adj. = răios. *Coaja mea-i răñoasă* (pielea mea... îi

răioasă), 11/35; *răñlîf*, -ă răios, Com. T. P.]. — Din lat. *aranae*, -am, Pușcariu, *Et. Wb.* (1460), (arom. *arîne*).

Răncătș m. Râncaciu, Com. P. M. [Și: *rângătș* m.].

Rândzărés vb. IV. (despre copii) Plâng, stâncesc. *Nu rândzărea, dosta rândzăriș*, Com. GH. T.

Rândžés vb. IV. (Despre câine). Imi arăt dinții, rânjesc, ALR. 1151. — Din bg. *rămžă*.

Rănés vb. IV. Hrănesc, întrețin. *Nu ăñ mi răneă* (nu mă hrănesc), 7/36 cf. 30/40. [Derivate: *rănîri* f. = hrănire; *rănît*, -ă adj. = hrănit. *Ca 'n colșină rănît* (ca în cocină hrănit) 148. Derivat (cu pref.): *nărănés* (bg. *naranjam*) = hrănesc. *Fęta di bun mai bun li nărni pul'il'...* *Cum va nărni?* — *noį tărtșom că tu nă nărniș*, 7/11]. — Din paleosl. *hraniti*, (arom. *hrănescu*).

Rângătș m. v. *răncatș*.

Rănghjăl m. Arhanghel; sărbătoare din 8 Noemvrie. Com. I. L. — Din bg. *Arangjel*, (gr. *ἀρχάγγελος*).

Răñijă f. Căldare de aramă în care se fierb rufele, Com. T. P. — Din mbg. *aranija*.

Răñlîf, -ă adv. v. *rană*.

Răños, -oasă adj. v. *răñă*.

Răñuveăști vb. IV. Plouă mărunț. *Răñuvi neac* (căzu puțină ploaie; a rouat), ALR. 1266. [Și: *ruñuvés* vb. *Ruñuveaști* (cerne, plouă), ib. 1978]. — Din bg. *ronja*.

Rap m. Arap. *Răpu aṣ tāltšə lamña...* *răpu li flə capitili* (arapul ucise balaurul) 15/28 cf. 2/80. [Derivate: **răpă** f. = arapcă, nume de oi, capre, cățea (Țârna-reca); **Răpînă** (cf. bg. *arapina*) = nume de persoană. *Vini lănt răp cari aṣ ra numea Răpina*, 4/80]. — Din tc. *arab*.

Rápă } f. v. *ropă*.
Răpătînă }

Răpăusări f. v. *răpəs*.

Răpă f. v. *rap*.

Răpəs vb. IV. Răpesc, pun mâna pe ceva. *Răpiă-la* (răpește-l), Com. G. D. [Derivate: **răpîri** f. = răpire; **răpît**, -ă adj. = răpit, id.]. — Din lat. *rapio*, -*îre, (pentru -ēre), (arom. *arik'escu*).

Răpînă f. }
Răpîri f. } v. *răpes*.
Răpît, -ă adj. }
Răpîțseă f. }
Răpós, -ă adj. } v. *ropă*.

Răpəs vb. I. Mă repauzez, mă odihnesc, cf. d i s m ă r ɔ s. *Șizură să răpəsă la umbră* (... să se repauzeze...), 1/21 cf. 3/79, 843. *Bubili răpoasă* (se odihnesc), B. 6. [Și: **ripuséz** vb. I. = răposez, mor. *Ripusə* (a murit), ALR. 2702. Derivate: **răpusări** (rupusări), f. = repauzare; **răpusăt**, -ă = odihnit. Com. G. D.]. — Din lat. *repauso*, -are, (arom. *răpəsedzə*, Cod. Dim.).

Răpîșeă f. v. *ropă*.

Răpusăt, -ă adj. v. *răpos*.

Răputînă f. v. *ropă*.

Răritsă f. v. *laritsă*.

Răsădiști N. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 20).

Rășănəs vb. IV. (refl.) Mă înveselesc. [Derivate: **rășănit**, -ă adj. = vesel la inimă, voios, 627]. — Din tc. *šen* «vesel». Există și în mbg. *rašenuvam se*.

Rășănit, -ă adj. v. *rășănes*.

Răsăr vb. I. v. *sar*

Rășărît, -ă adj. Larg, lărgit. Cf. *rășirit*. *Ari rostu (dispicat) rășărit*, 985. — Din bg. *raširam*.

Răscărmin vb. I. v. *scarmin*.

Răscătșoără f. v. *răscătșor*.

Răscătșór m. Pas, schioapă. Com. I. L. [Și: **răscătșoără** f. ALR. 2242]. — Din bg. *razkrač*.

Răserăsnitsă f. Răscruce, răspântie. *Pri tu răscrăsnitsă* (prin răspântie), 41/65 cf. 9/78. — Din mbg. *razkrăsnica*.

Răserép vb. I. v. *crep*.

Răseurnəs vb. IV. Răscol, ALR. 5368, 5369. — Din mbg. *rasskor-nah*, (aor. lui *rasskorivam*).

Răslac vb. III. v. *fac*.

Răsfét vb. }
Răsfítări f. } v. *fet*.

Răsfřong vb. III. v. *fröng*.

Răsinie a. Fir de metal. Com. I. L. [Și: **răsnie** a. (Liumnița): id.]. — Din mbg. *resi* «fire».

Rășirəs vb. IV. Lărgesc, răresc. *S-nu tărtšəm că frunza prinsă, acu aṣ rășirim ca si si rătsiască, aṣ bund* (să nu credem că frunza aprinsă,

dacă o rărim...), B. 7 cf. 4. [Derivat: răşirit, -ă = lărgit, rărit, cf. răşărit]. — Din bg. *raşiram*.

Răşirit, -ă adj. v. *răşires*.

Răslăgaiés vb. v. *slăgăies*.

Răslân m. Leu. *Lă răslân al' deadi yasili* (leului îi dădu oasele), 2/49 cf. 17/9, 1/39, 1/49, 628. [Derivate: răslâneă f. = leoaică. *Si dusi lă răslâneă*, 15/9; *răslânitsă* f. = ursoaică. *Răslânitsa veà un buturachi*, 18/40 cf. 16/40]. — Din tc. *arslan*, (arom. *aslan*).

Răslâneă } f. v. *răslan*.
Răslânitsa }

Răşnés vb. IV. Răşnesc, macin cu răşniţa. Com. I. L. [Derivat: răşnitsă f. = terciu, id.].

Răşnitsă f. v. *răşnes*.

Răşol Varză acrå. *Ån cråbla di răşol...* (în putină cu varză), 8/XIII. — Din mbg. *rasol*.

Răşon m. v. *arşon*.

Răspărg vb. III. v. *sparg*.

Răsplong vb. III. v. *plong*.

Răsprăcăiés vb. IV. (Despre oi) Imprăştiu. I. G. Cf. *amprăscăies*. — Din bg. *razprăskam*.

Răspucăt vb. I. v. *cat*.

Răstål' vb. I. }
Răstål'ări f. } v. *tal'*.
Răstål'ătură f. }

Răstörn vb. I. v. *torn*.

Răstruculés vb. v. *trăcules*.

Răstsért vb. v. *tsert*.

Rastsop vb. v. *tsop*.

Rastupés vb. v. *tupes*.

Răsturés vb. IV. Vărs răspân-

desc, (refl.) mă vărs răspândindu-mă. Com. T. P. — Din bg. *rasturjam*.

Răsutşqs vb. Răsucesc. [Şi: rusutşqs]. Com. T. P. — Din bg. *razsucă*.

Rătés vb. IV. Incolţesc. Cf. *anculets*. *Ca s-râtească* (să încolţească), ALR. 6119.

Răti f. Linişte. *Nu mi lasă lă rāti* (... nu mă lasă în linişte), 2/66. [Şi: raăt a.]. — Din tc. *rahat*, (arom. *arihate*).

Rătşăs m. Vierme care mănâncă cartofii, ALR. 6026. — Din bg. *račez*.

Rătşcă f. Un fel de insectă care se vără în pământ şi roade rădăcinile plantelor, chifteriţă, coropişniţă. Com. G. D. — Din bg. *račka*.

Rătşcălă f. }
Rătşés vb. } v. *ratsi*.

Rătşi adj. Rece. *Apu bistră şi ratsi* (apă limpede şi rece...), 5/59 cf. 37/65. [Derivate: rătşés vb. IV. = răcesc; rătşiri f. = răcire; rătşit, -ă adj. = răcit; rătşimi f., rătşcălă f. (Com. G. D.), rătşimint a. = răceală; rătşimint se întrebuinţează, în basme, şi ca nume de presoană cf. *figurea Io sam rătşimintu*, 4/37. — Din lat. *reče[n]s*, *-em, (arom. *aratse*).

Rătşimi f. }
Rătşimint a. } v. *ratsi*.
Rătşiri f. }
Rătşit, -ă adj. }
Rătşqe v. rutşqe.

Răuă adj. v. *rou.*

²Răuă f. Rouă. *Ca raua antru soari* (ca roua dinaintea soarelui), 630. — Din lat. *rōs, rōrem*, (arom. *aroauă*).

Răur a. v. *rouer.*

Răvnés vb. Netezesc. [Derivat: **răvnít**, -ă adj. = netezit. *Direaptă răvnită* (oaie cu urechea dreaptă netezită), Com. G. D.]. — Din bg. *raven*.

Răvnie, -ă adj. v. *ravnină*.

Răvnină f. Loc neted, șes. *S-la tragă ăń răvnină* (să-l tragă la șes). 20/41 cf. 996. [Și: **răvnie**, -ă adj. id. ALR. 2488 cf. 5061]. — Din bg. *ravnina*, id.

Răvnít, -ă v. *răvnes*.

Răvól m. Revolver. *La scoasi răvôlu*, 2/57 cf. 8/52. [Și: **ruvel** m.]. — Din mbg. *revol*.

Răvulugoz m. (Oșani) Flămânzila. *Răvulugozuli, dosta cripaș* (nesăturature, destul îndopași), 633 cf. 684.

Răzâmplítés vb. IV. v. *âmplítés*.

Răzbât vb. III. v. *bat*.

Răzblúdnie adj. v. *răzblutnic*.

Răzblútnie m. Copil neastâmpărat, răsfățat, ALR. 1517. [Și: **zăblúdnie**, adj. ib. 2661]. — Din bg. *razbluden*.

Răzbói a. (La țeșut) Războiu. Iată părțile războiului: *leamni* (patul, stratul, trupul războiului), *pitșoarili* - di - *dinăinti* (picioarele de dinainte), *pitșoarill* - di - *dinăpoi* (picioarele de dinăpoi), *bleń* sau *scõndură* (cele două scânduri ce

leagă tălpile războiului), *sul* (sul), *fuști* (vergele sau joarde), *l'itsă* (ite), *spată* (spată), *bărdi* (brațe), *scripeati* (scripete), *privărtal'că* sau *privurtal'că* (slobozitor), *tindecl'i* (tindecche), *suval'că* (suveică), *tsavi* (țeava), *lemn* (lemnșorul), *rost* (partea urzelei din fața itelor), (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53). — Din mbg. *razboj*.

Răzbugărés vb. v. *bugar*.

Răzburqs vb. IV. v. *burqs*.

Răzdaú vb. v. *day*.

Răzdrubés vb. v. *drubés*.

Răzglób a. Încheietura membrelor corpului omenesc. *Ăń răzglob măjaști* (dă în încheeturi), ALR. 4849. — Din mbg. *razglob*.

Răzgrămát, -ă adj. Dărăpănat. *Casă răzgrămátă*, ALR. 3817. — Din *zgrõm* (arom. *zgrîm*), păstrat numai sub această formă.

Răzint m. Argint. *Furliń și răzint*, 6/11 cf. 306, 634. *Răzint ghiu* (argint viu), ALR. 4256. — Din lat. *argentum*.

Răzjóc vb. I. v. *joc*.

Răzlăbés vb. III. refl. Mă liniștesc, mă astâmpăr. *Curõn si răzlăbi* (curând se liniști), 18/40. *Si mor răzlăbit* (să mor liniștit...), 3/43 cf. 21/51. [Derivate: **razlăbiri** f., **răzlăbít**, -ă adj.]. — Din mbg. *razlabavam*.

Răzlăbiri f. } v. *răzlăbes*.
Răzlăbít, -ă adj. }

Răzmătés vb. IV. v. *mătes*.

Răzminés vb. IV. v. *mines*.

Răzmisés vb. IV. Prepar pâine, după ce aluatul s'a dospit, ALR. 3989. — Din mbg. *razmesuvam*.

Răzvieăies vb. IV. v. *vicăies*.

Reăpă Morcov. Com. I. L. — Din bg. *rěpa*.

²**Reăpă** f. v. *aripă*.

Reāti m. Berbecule necastrat. Cf. t ŝ u c ă i e s. ALR. 5330. — Din lat. *aries*, -etem (arom. *areate*).

Reaz? *Cu tseastă turliă bubili răpoasă, si şătăies, leau havà şi zăcatsă ara la măncarea cu reaz* (în felul acesta viermii de mătase se odihnesc, se plimbă, iau aer şi încep din nou să mănânce cu...), B. 6. — Cf. bg. *rězko*.

Rémă f. Guturaiu. Com. I. L. — Din gr. *ρεῦμα*, (arom. *remă*).

Réndină f. Răzătoare de hrean, etc. ALR. 3980. — Din mbg. *rendina*.

Répa adv. În continuu, mereu, într'una. *Ŋercurea, vinirea post repa*. Com. GH. T.

Ricăies vb. IV. Zbier. *Măgaru răcăiaşti* (măgarul zbiară), 37 cf. 642. — Din bg. *rikam*.

Rid a. Deal, colină. *Pri rid, rid amnă*, *7 cf. 643. *Ridu-di-Crutsi* n. loc. (Huma). [D e r i v a t: *rid-năe* m. = tăpşan, loc înalt, ALR. 2486]. — Din bg. *rid*.

Ridie vb. I. v. *ardic*.

Ridnăe m. v. *rid*.

Ridóvna f. Săptămâna dinainte de săptămâna di bronză s. *prisir-*

nitsa (săptămâna albă), când se mănâncă de dulce şi miercurea şi vinerea. Com. I. L. — Din bg. *redovna*.

Rijôs vb. IV. Trag linii, lovesc cu prăjina. *S-ti rijôs si-ts numir coastili* (o să te croesc), 645. — Din bg. *rěžja*.

Rimilés vb. IV. (refl.) Mă frec pe corp cu hainele de pe mine. *Dosta ti rimiliş* (destul te scărpi-naşi), Com. I. L. Derivat din *rom?*

Rimôn vb. III. v. *rămôn*.

Rin m. Arin negru, ALR. 1929. — Din lat. **alninus*, -um, (arom. *arin*, *anin*).

Rinés vb. IV. Arunc cu lopata, ridic cu lopata. *La riniră di ȳa* (l-au dat afară), 646. — Din bg. *rina*, (arom. *arnescu*).

Ripnés vb. IV. Sar peste ceva. *La ripniră* [s. la ripni] se zice pentru unul care a fost ucis pe loc. 647. — Din bg. *ripam* (perf. aor. *ripnah*).

Ripuséz vb. I. v. *răpşes*.

Risit, -ă adj. Şters din catastif. *La feasi risit*, cf. 622. — Din tc. *risit*, id.

Rísti m. Nume de persoană: Cristea. *Nă mătim ca Petca cu Risti*, 359.

Ristós m. Hristos, 648. — Din mbg. *Ristos*.

Ritş m. Ariciu (întrebuinţat rar), cf. ej. *Ritş di căstoñă* (coaja verde cu spini a castanei), Com. T. P. — Din lat. *ericius*, (arom. *arič*.)

Ritșel'ă f. Magiun de dovleac. — Din tc. *rečel*.

Rîza m. Nume de persoană, cf. 5/XVII.

Roată f. Roată, Com. T. P. — Din lat. *rōta*, -am.

Rob (pl. -bur). Cataplasma. *Robur caldi*, ALR. 4200.

Róbuva N. loc. (Nânta), cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11.

Rod a. Rod. *Tsista timp no-ari rod*, (anul acesta nu-i rod mult), Com. C. I. — Din sl. *rod*.

²**Rod** vb. III. Rod. *Ghermil' li roasiră toati scundurli* (viermii au ros toate scândurile), Com. I. L. [Perf. s. *roș*, part. *ros*, *roasă*]. — Din lat. *rōdo*, -ere, (arom. *arod*).

Rqd vb. III. Râd (des și pron.) *mi rod* (mă râd). *Si rqd pōpi* (râd părinte), 20/8. *Si rqi la steali* (este prost), 729. [Și: (Huma) *râd* vb. III. *Rădi mama* (mama râde), 3/71. Derivat: *rqdiri* f. = răs, 109. Compuse (cu pref.): *zărqd* (ză + *rqd*. cf. bg. *zasmivam se*) vb. III. = încep să râd, fac pe altul să râdă. *Nu ti zărăseș*, 8/62 cf. 5/62; *zărqs* a. = surăs, 943; *zăpudrqd* (ză + pud + *rqd*) vb. III. (refl.) = încep puțin să râd. *Si zăpudrqs-au*, 7/62. — Din lat. *rīdeo*, -ere, (arom. *arîd*).

Rqdiri f. v. *rqd*.
Rog vb. I. Rog (refl.) mă rog. *Șarpili al' tsi rugo* (șarpele i se rugă), 1/12. *Si rugau*, 1/33. [D e-

rivate: *rugămînt* a. = rugă-minte. *Mari rugămînt ats fac bâbu*, 6/91. — Din lat. *rōgo*, -are, (arom. *rog*, rar).

Rqghîă f. Rugină și un fel de boală la oameni și la vite. *Ruaghîă di ureacl'ă* (ceară din ureche), ALR. 49. || Murdărie pe corp, jeg, ib. 1654. [Și: *răghîă* f., *ruăghîă* f. Derivate: *ruăghîav*, -ă adj. = ruginit, murdar, ALR. 639; *răghisēs* (*roghjāsēs*), vb. IV. = ruginez, ALR. 4264 cf. 1529]. — Din mbg. *argja*, (bg. *rážda*).

Roghisēs vb. v. *roghîă*.

Rogúša } f. v. *răgușă*.
Rogúșcă }

Rogúz m. v. *ruguzină*.

Róî m. v. *roîac*.

Roiăc (pl. *roîats*) m., Roiu. *Primu roîac* (roiul dintăi), ALR. 5461. [Se zice și *rqî* ALR. 1692]. — Din bg. *roj*.

Rom a. Rom. *Biîuî ună scafă di rom*, Com. I. L.

Rqm vb. I. Râm, rod, scurm pe subt pământ. [Derivate: *ră-mări* f., *rămât*, -ă adj. Compus (cu pref.): *zărqm* (ză + *rqm*) vb. I. = încep să râm, să sgâriu, să rod. *Zărămă cu tșitșorlu*, 17/68, *rămătură* f. = rămătură, Com. G. D.]. — Din lat. *rīmo*, -are, (arom. *arîm*).

Rqneă f. Fărămitură. *Ună rqnă* (o leacă), 650. *Nitsi ună rqnă nu laî* (nici o fărămitură nu luai), 19/80. — Din bg. *ronka*.

Rqnsi f. plur. Firele ce atârnă dintr'o parte și din alta la țesătura velințelor. Com. I. L. — Din mbg. *resi*.

Rqnză f. Haină femeiască, Com. T. P.

Rópă f. v. *repă*.

Ropă f. Piatră, stâncă, povârniș. *Ună ropă*, 1/12. *Si pusi pri ună mari ropă*, 3/77 cf. 8/22, 635, 639. *Ropă-dultsi* (pucioasă), B. 12. *Ropă vinită* (piatră vânăată), ib. 13. *Ropă-di-moară* (piatra morii), se mai zice și *repili*, *răpili*. Nume de loc.: *Ropa-bufuluș* (Lugunța), *Ropa-caprăl'ă* (Cupa), *Ropa-corbuluș*, *Ropa-cu-urmili* (Oșani), *Ropa-cu-cupatș* (Lugunța), *Ropa-di-cușan* (Oșani), *Ropa-di-moară* (Huma), *Ropa-di-Scară*, *Ropa-di-curună*, *Ropa-di-pîn*, *Ropa-di-stur*, ALR. Intr., *Ropa-lu-Petru* (Oșani), *Ropa-lu-Botli* (Oșani), *Ropli-nalti* (Cupa), *Ropa-neagră*, *Ropa-roși* (Nânta), *Ropa-ntsăpată* (Oșani și Lugunța), *Ropa-prăvălită* (Huma). [Pl. *ropi* și *rap*: *Ninelu cu doușprets rap* 1/I. Și: *rópă*, *róupă* ALR. Intr.; *rápă* f. Derivate: *răpîtseă* și *răptșieă* f. = pietricică; *răputînă*, *răpătînă* f. = loc răpos, pietros; *răpós*, -ă adj. = răpos, pietros, Com. G. D. *Ruposu* n. loc. (Cupa)]. — Din lat. *rîpa*, -am, (arom. *arîpă*).

Roș, -ă adj. Roș. *Mirdžani-roși* *12. *Roșa uyă*, 25/32. *Rușu-bardză* (oaie albă-roșetică), Com. T. P.

Derivat: *rôșeă*, *roșcă* *rôșcäv* adj. = roșatic, roșcat Com. I. T. P. *Mîtercă roșcată* ALR. 5477; *rușătsă* f. = rugină la grâu, ALR. 5185; (*an*)*rușqs* vb. IV. = roșesc. Compus (cu pref.): *izrușqs* (iz + rușqs) vb. IV. = roșesc peste tot; *zărushqs* (ză + rușqs) = roșesc, *Zărush di rușoni* Com. C. I.]. — Din lat. *rôseus*, -a, -um, (arom. *aroș*).

Rôsă f. (rar) Rouă, cf. *ra uă*. — Din bg. *rosa*.

Rôșeă } adj. v. *roș*.
Rôșcäv }

Rospîjă f. Femeie depravată, curvă, Com. G. D. [Și: *ruspîjă* f. id.]. — Din tc. *orospi*.

Rost (pl. *roști*) a. 1. Gură *Sî-n la zăud rostu* (să-mi ud gura), 5/91 cf. 3/8, 7/24, 10/34, 652, 653. *Nu la treatsi prin rost* (nu mai adu aminte de el), 656 cf. 659. | 2. (La războiu) Gura ce se deschide între firele urzite cu ajutorul ițelor și prin care trece firul de bătaie, Com. I. L. [Și: (Liumnița) *ruăst* a. 20/73. — Din lat. *rôstrum*.

Rou a. Râu (numai ca nume propriu) în *Rou-mari* (râul mare), un râuleț care trece prin Oșani și Nânta; *Roul-Urej* n. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 23), cf. *v a l i*. Com. I. L. — Din lat. *ri-vus*, -um, (arom. *ariu*).

Rou, *rașă* adj. Râu. *Ŭamiñ roș* (oameni răi), 6/12. *Mul'area ra mult rașă*. [Derivat: *anrăjës*

vb. IV. = mă supăr. *Și picurăru si anrăi*, 7/37; *nărăjēs* vb. IV. id. *Tuntsea fitșorlu tsărescu si nărăi*, 18/64; *nărăiri* f. = supărare; *nărăit*, -ă adj. = supărat]. — Din lat. *reus*, -a, -um, (arom. *arău*).

Rqupă f. v. *ropă*.

Rqur (pl. *rqur*) a. Un fel de piatră ce se poate ciopli foarte ușor. [Și: *răur* a.]. Com. I. L.

Ruăghjă f.

Ruăghjāv, -ă adj. } v. *rogħja*.

Ruăst a. v. *rost*.

Rúbă f. Costum, tacâm de haine, cf. 20, 23/4. *Și li scqse luj rûbi* (își scoase hainele lui), 23/8 cf. 23/64. [Derivat: *rubîtșeă* f. (dimin.)]. — Din bg. *ru*ba.

Rubîtșeă f. v. *rubă*.

Rue vb. I.

Rueări f. } v. *ruc*.

Rueât, -ă adj. }

Rúdă f. Lână mai fină, moale, mătăsosă, cf. arom. a r u d. Com. G. D. *Oî rudi* (oi cu lâna rudă). — Din bg. *ruda*.

Rudân m. (La țesut) Rodan, ALR. 5849. [Și: *rudâni* f.]. — Din bg. *rodan*.

Rudâni f. v. *rudan*.

Rudēs vb. IV. Nasc, făt. *Cqñ la rudî* (când îl născu), 2/63. *Na rudim* (ne născurăm...), 22/29. || (Despre pomi), Fac poame. *Cotsi fil'an gornits nu rudeaști* (de ce cutare păr nu face pere?), 6/59. [Derivate: *rudiri* f. = naștere, fătare. *Tșe mul'ari ra di rudiri*

(... era să nască), 1/23. Compus (cu pref.): *dărudēs* și *durudēs* (du + rudes sau din aor. bg. *dorodih*); vb. IV = isprăvesc de născut, nu mai nasc; *prirudēs* (pri + rudes sau din aor. bg. *prërodih*) vb. IV = renasc, mă nasc din nou. *Ca cqñ mi prirudiș*. Com. C. I. — Din paleosl. *roditi*.

Rudiri f.

Rudît, -ă adj. } v. *rudes*.

Rug (pl. *ruș*) m. Rug. Com. C. I.

Rugămînt a. v. *rog*.

Ruguzînă f. Rogojină. *Ună ruguzînă*, 17/69 cf. 660, 829, 38/51. [Și: *róguz* m. = rogoz (bg. rogoz)]. — Din bg. *rogozina*.

Rufît adj. Proaspăt. *Milnic ca you rufit* 442. Cf. gr. *αὐγὰ ῥοσφρητά*.

Ruiăc v. *rojac*.

Ruiēs vb. Roiesc. *Albina s-ruiaști*, *coșu s-ruiaști* (albina, coșul roiește), ALR. 5460. — Din *roji*.

Rúmig vb. I. Rumeg. Com. T. P. — Din lat. *rúmigo*, -are, (arom. *aroamig*).

Rune vb. I. Arunc. *Rucă chjetrili* (arunca pietrele...), 3/65 cf. 12/67. || Trag cu pușca. *Ascheril' zăcătsară si runcă cu tufechil'ă* (armata începu să tragă cu puștile), 35/65. [Și: *rue* vb. I., 9/66. Derivate: *rueări* f., *rueât*, -ă adj. = aruncat, tras]. — Din lat. *averunco*, -are, (arom. *aruc*).

Rune, -ă adj. Rar. *Bulcă runcă și subtsqri* (văl rar și subțire), B. 5. *Li punim mai ăñ runc*, ib. 11 cf. 12.

Meardzi runc (ninge rar, fulguesește) ALR. 2442. *Runc* *uară* (rare ori) ib. 1348. [D e r i v a t: *runtsqs* vb. = răresc].

Runcățș. Cal răncaciu (castrat pe jumătate) ALR. 1109.

Runés vb. IV. Fărămițez, scot boabele unui pom, strugure etc. cf. *roncă*. *Li runiră băbuchil' și si culcară*, 9/56 cf. 9/31. [D e r i v a t e: *runiri* f. = fărămițare; *runit*, -ă adj. = fărămițat; *runitură* f. = fărămitură, ALR. 768, făină de fierestrău, ib. 1852]. — Din mbg. *ronam*.

Runiri f. }
Runit, -ă adj. } v. *runes*.
Runitură f. }

Runtsqs vb. IV. v. *runc*.

Ruñuvēs vb. v. *răñuoves*.

Rup vb. III. *Rup*. *La ruptsi...* *căti ună mēră* (le rupse câte un măr), 16/19, cf. 13/19. | (Refl.) *mă rup*. *Si ruptsi* (se rupse), 23/72 cf. 860. *Ruptsi chiădinu* (a murit), 286. [D e r i v a t e: *rूपिरी* f., *rupt*, -ă adj.; *ruptătură*, *ruptură* f. = ruptură.] — Din lat. *rūmpo*, -ere, (arom. *arup*).

Rूपिरी f. }
Rupt, -ă adj. } v. *rup*.
Ruptătură f. }
Ruptură f. }

Rus m. Rus.

Rus, -ă adj. Roșcat. *Uaiă rusă* (oaie roșcată), cf. 9/94. [D e r i v a t: *rusicaf* adj. = palid, ALR. 2139]. — Din bg. *rus*, (arom. *arus*).

Ruș m. Spin, ALR. 5803. *Gard-di-ruș*, ib. 5018.

Rusăl'ă (s. pl.) Se numesc tinerii cari, imediat după Crăciun, îmbrăcați în haine de sărbătoare, aleargă din casă în casă, unul dintre ei cântând din gaidă, ceilalți jucând, ca să adune daruri, pe care le întrebuințează în folosul bisericii. Aceste jocuri țin până pe la 6 Ianuarie și se aseamănă cu jocurile Bulgarilor din regiunea Yenige-Varadar. Com. T. P. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 39).

Rușătsă f. v. *roș*, -ă.

Ruseăști vb. (despre ploaie), Cerne, mijgură, plouă mărunț, ALR. 2431. — Din bg. *rosit*.

Rușfēt a. (Turcism) Mită. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 49). Com. I. L. [(Țarnareca) și: *rușfēti* f.].—Din tc. *rüşvet*, arom. *rușfete*).

Rusicaf adj. v. *rus*, -ă.

Rușiă f. Rusia.

Rușnitsă f. Un fel de mâncare făcută din făină și unt cu apă, ciulama mai subțire. Com. Gh. T. — Din mbg. *răšnica*, id. Cf. 529.

Rușoni f. Rușine, cf. 8/10, 15/38, 258. [D e r i v a t: *arunrușon* (refl.) = mă rușinez, mi-e rușine. Com. T. P.]. — Din lat. **rosinus*, -a, -um, (arom. *arșine*).

Rușqs vb. IV. v. *roș*.

Rușpiă f. v. *roșpiă*.

Rusuliă cuvânt neînțeles dintr'o zicătoare de joc copilăresc, cf. *ililiga*.

Rusutşqs vb. IV.

Rutşqe m. v. *rutşqs*.

Rutşqs vb. IV. Prânzesc. *Să rutşască* (să prânzească), 7/30. *Compus* (cu pref.): *zărutşqs* (ză + rutşqs) vb. IV. = prânzesc, încep să prânzesc. *Si vin si zărutşim*, 5/72; *rutşqe* (răţşoe, *rutşuăe*) m. (bg. *ruček*, *ručok*) = prânz. *Şi ca vini pri rutşqe*, 3/8. *Rutşocubitqm* (gustare între ora 10 şi 11, înainte de prânz), cf. 5/74, 9/82. — Din bg. *ruča*.

Rutşuăe m. v. *rutşqc*.

Ruvel' m. v. *răvol*.

S

S conj. v. *să*.

Sa pron. v. *su*.

Să conj. Să. *Să-ts spun*, 6/1, etc. *Să zăşfires unec* (să cânt puțin), 23/2 etc. [*Prescurtat*: s conj. *S-mi scunz* (să mă ascunzi), 8/80, etc. Şi: si conj. *Că si ti ancalic, di nu pots si ti scol'*, cf. 2/37, cf. 24/39, 9/40, 14/64, 11/65, etc.; su conj. *Su-u căţşqm şi su-u vindim* (să-o prindem şi să o vindem), 5/76]. — Din lat. *se* (pentru *si*), arom. *si*.

Saăt a. v. *sat*.

Sabaşilea adv. Dis de dimineaţa, de cu vreme. *Dimineatsta văcăru sabaşilea işă* (dimineaţa văcaru ieşea de cu vreme), 1/44. — Din tc. *sabaile*.

Săbân m. Numele boului născut sâmbăta. Cf. *dumi*, *lunçi*, *martin*, *nerţşi*, *petsi*, *zăran*.

Sae m, Sac. *Ca l'a dăşartat-ay satsil'* (când au deşertat sacii...), 11/60 cf. 22/65, 7/41. *Pot să-n leg ăñ sac cu tini* (pot să mă prind cu tine) cf. 14/93. *La feasi sac di pal'ă* (1-a snopit în bătăi) 661. *Sac fară cur* = sac fără fund, cf. 662, 663. [*Diminutiv*: *săeul'*, *sieul'* m. = traistă, traistă mică. Com. I. L.]. — Din lat. *saccus*, -um, (arom. *sac*).

Săeol' m. v. *socol*.

Săeul' m. v. *sac*.

Sadanăe N. loc. (Huma).

Sădēs vb. IV. Sădesc. *Sădi iel vitsă ăñ neayă*, 9/31. *Cu iel nu pots sădiri crăştăvets*, 155 cf. 665. [*Derivate*: *sădiri* f. = sădire; *sădit*, -ă adj. = sădit. *Compus* (cu pref.): *prisădēs* (pri + sades) vb. IV. = altoesc, sădesc, Com. V. T.]. — Din bg. *sada*.

Sădēseu vb. IV. (Țârnareca) Judec. *Uor-di-căti-uor zăcats si-l sădescu* (ori de câte ori m'apuc să-i judec...), 13/65. [*Derivate*: *sădiri* f. = judecată. *Am ună sădiri mighîu doi ūamîñ* (am o judecată între doi oameni), 13/65, *sădit*, -ă adj. = judecat]. — Din mbg. *sădam* (cf. alb. *sundoj*).

Sădi }
Sădi } adv. v. *saldi*.

Sădiri f. }
Sădit, -ă adj. } v. *sădes*.

Rusutşqs vb. IV.

Rutşqe m. v. *rutşqs*.

Rutşqs vb. IV. Prânzesc. *Să rutşască* (să prânzească), 7/30. *Compus* (cu pref.): *zărutşqs* (ză + rutşqs) vb. IV. = prânzesc, încep să prânzesc. *Si vin si zărutşim*, 5/72; *rutşqe* (rătsőe, *rutşuăe*) m. (bg. *ruček*, *ručok*) = prânz. *Şi ca vini pri rutşqe*, 3/8. *Rutşocubitqm* (gustare între ora 10 şi 11, înainte de prânz), cf. 5/74, 9/82. — Din bg. *ruča*.

Rutşuăe m. v. *rutşqc*.

Ruvel' m. v. *răvol*.

S

S conj. v. *să*.

Sa pron. v. *su*.

Să conj. Să. *Să-ts spun*, 6/1, etc. *Să zăşfires unęc* (să cânt puțin), 23/2 etc. [*Prescurtat*: s conj. *S-mi scunz* (să mă ascunzi), 8/80, etc. Şi: si conj. *Că si ti ancalic, di nu pots si ti scol'*, cf. 2/37, cf. 24/39, 9/40, 14/64, 11/65, etc.; su conj. *Su-u cătsqm şi su-u vindim* (să-o prindem şi să o vindem), 5/76]. — Din lat. *se* (pentru *si*), arom. *si*.

Saăt a. v. *sat*.

Sabailea adv. Dis de dimineaţa, de cu vreme. *Dimineatsta văcăru sabailea işă* (dimineaţa văcaru ieşea de cu vreme), 1/44. — Din tc. *sabaile*.

Săbân m. Numele boului născut sâmbăta. Cf. *dumi*, *lunči*, *martin*, *nerţşi*, *petsi*, *zăran*.

Sae m, Sac. *Ca l'a dăşartat-ay satsil'* (când au deşertat sacii...), 11/60 cf. 22/65, 7/41. *Pot să-n leg ăñ sac cu tini* (pot să mă prind cu tine) cf. 14/93. *La feasi sac di pal'ă* (1-a snopit în bătăi) 661. *Sac fară cur* = sac fără fund, cf. 662, 663. [*Diminutiv*: *săeul'*, *sieul'* m. = traistă, traistă mică. Com. I. L.]. — Din lat. *saccus*, -um, (arom. *sac*).

Săeol' m. v. *socol*.

Săeul' m. v. *sac*.

Sadanăe N. loc. (Huma).

Sădēs vb. IV. Sădesc. *Sădi iel vitsă ăñ neayă*, 9/31. *Cu iel nu pots sădiri crăstăvets*, 155 cf. 665. [*Derivate*: *sădiri* f. = sădire; *sădit*, -ă adj. = sădit. *Compus* (cu pref.): *prisădēs* (pri + sădes) vb. IV. = altoesc, sădesc, Com. V. T.]. — Din bg. *sada*.

Sădēseu vb. IV. (Țârnareca) Judec. *Uor-di-căti-uor zăcats si-l sădescu* (ori de câte ori m'apuc să-i judec...), 13/65. [*Derivate*: *sădiri* f. = judecată. *Am ună sădiri mighu doi uamîñ* (am o judecată între doi oameni), 13/65, *sădit*, -ă adj. = judecat]. — Din mbg. *sădam* (cf. alb. *sundoj*).

Sădi }
Sădi } adv. v. *saldi*.

Sădiri f. }
Sădit, -ă adj. } v. *sădes*.

Sádra adv. v. *saldi*.

Sádu-tšubañ N. loc. (Huma).

Saib m. Administrator peste o moșie, supraveghetor, logofăt. — Din tc. *saib*. [Și: *săibijă* m.; *săibijică* f. = soția administratorului. *Trimeasi undă carti la săibijica*. (In text greșit *săibijice*), 5/55.

Săină f. Sanie ALR. 5641. — Din bg. *sanja*.

Sal } adv. v. *saldi*.
Săl }

Sălăghijēs vb. IV. (Țárnareca) Dau drumul, las. Com. I. T. [Derivate: *sălăghiri* f. lăsare; *sălăghit*, -ă adj. lăsat liber id.]. — Aromânism din gr. *σαλαγῶ*.

Sălām adv. Singur, bine de tot. *S-aṽ spăstrim sālām casa*, B. 13. | Zdravăn, în toate mințile; sigur. *Nu-i sālām s. nu-i dutot*, 666. [Derivat: *salamlōc* a. = siguranță. *Dintru mai mari salamlōc* B. 14]. — Din tc. *salam*.

Salamlōc a. v. *salam*.

Sălătā f. Salată. *Sălata lu feasi* (îl făcu salată), 667. — Din bg. *salata*, it.

Sălāvīt, -ă adj. Rânced. *Slāninā sālāvītā* (slānină râncedă), ALR. 2048.

Sălbátie, -ă adj. (Nânta) Sălbatec, Com. G. D. — Din lat. *salvaticus*, -a, -um (= *silvaticus*).

Sălēcā f. Salcie. Din lat. *salix*, **salcem*, (arom. *saltse*).

Săldea adv. v. *saldi*.

Săldi adv. Numai, 3/65. *Saldi coada nu-l' antră*, *43 cf. 17/19,

24/31, 16/56, 3/65. [Și: *săldi*, *săldea* adv. cf. 18/73. *sal*, *săl* adv. *Amă sal tsel sirumaylu... ancă rucă chietrili*, 4/65, cf. 6, 26/65; *sădi*, *sădi* adv. *Aș lă sădi ună baltitșcă* (îș luă numai), 13/71. *Unu lă sădi tāmāñă* (unul luă numai), 9/71, *sădra?* adv. *Cătso să tsoṽă* «*sadra* *cacă drin*», 8/28]. — Din tc. *sade*.

Săldi adv. v. *saldi*.

Săldisēs vb. IV. Dau drumul, trimet, pierd. Com. T. P. — Din mbg. *saldisvām*, tc. *saldarmak*.

Salmā f. Corlate, pătul, ALR. 5231. — Din tc. *salma*.

Săltānāt a. Saltanat, lux. *Bi-ghitsa ș-ari sultānat*, 43. — Din tc. *saltanat*, (arom. *săltānate*).

Salumūnu N. loc. (Huma).

Sam vb. IV. Sunt. *Sam feata ămpirātului* (sunt fata împăratului), 11/73 cf. 9/3, 25/6, 9/12, 2/16, 4/37, 1/76. *Io sunt*, 42/65, *Tu ieș*, 7/30. *Tse eștșă tăntu ūirat?* (ce ești atâta uimit) 13/65. *Iăl ăi mai juni* (el e mai tare...), 3/74, cf. 17/31. *Tsista-i, featu?* — *nu-i tsista* (acesta-i, fată?...), 17/73, 5/37 etc. *Pri drumu lu Ristos aș-u* (pe drumul lui Christos este), 648. *Iundi l'-u cāpu?* (unde îi este capul?) 10/34 *Iundi iasti?* 6/74. *Bun im ūa* (bine suntem aici...), 18/29 cf. 15/15. *Its vrednits... nu its vrednits* (sunteți vrednici...), 6/19 cf. 2/11, 20/29, etc. *Ān tini ray tots dratsil'* (în tine erau

Săpă f. Săpă. *Niști cu sapa, niști cu cartea* (unii cu sapa, alții cu cartea), 657; *sapă-largă*. — Din lat. *sappa*, -am, (arom. *sapă*).

Săpări f. }
Săpăt,-ă adj. } v. *sap*.

Săptă prep. v. *sub*.

Săptămână f. v. *săptămână*.

Săptămână f. Săptămână. *E săptămână vinea căsă* (fiecare săptămână venia acasă), 1/42 cf. 9/47. *Un-două săptămână* (una, două săptămâni), 7/9. *Săptămâna di Tudoritsa* = săptămâna dinaintea postului mare, când se leagă de carne, cărnile agă (Liumnița, Com. P. M.). *Săptămâna di bronză* = cășlegi, cf. *prisirnitsa*, *ridovna*. [Și: săptămână f. s(ă)mână f. în *smâna mari*, ALR. 288, 2818]. — Din lat. *sēptimana*, -am, (arom. *stămînă*).

Săpún a. Săpun. *Leă un calop di săpun*, 8/38. [Derivat: **săpundži** m. = vânzător de săpun, sapungiu; **săpunisēs** vb. IV. = dau, spăl cu săpun, ALR. 3371]. — Din lat. *sapo*, -onem, (arom. *săpune*).

Săpunisēs vb. v. *săpun*.

Sar vb. I. v. *sari*.

Sar vb. IV. *Sar. Sări fitșoru la marzini*, 5/23. *Si-ts zitseă sar... tu va si sar* (să-ți fi spus: sari, tu era să sari), 476. [La perf. *sărni* în loc de *sări*, probabil în urma influenței perfectului slav «ripni», cf. *ripnes* sau *scoencs*. *Lisitsa cum ra pri cal... sărni di pri*

cal (sări de pe cal), 3/13. — Din lat. *salio*, -ire, (arom. *ansar*).

Sarânda N. loc. (Nânta).

Sărât,-ă adj. v. *sari*.

Sărâteă f. Zăr. ALR. 1815. — Derivat din *sari*.

Sărbătoări f. Sărbătoare. *La sirumau no-ari sărbătoari* (săracul nu știe de sărbători), 677. — Din lat. **servatoria*, -am, (arom. *sărbătoare*).

Sărbeâneă f. }
Sărbeăști adv. } v. *sorb*.

Sarehiu N. loc. (Nânta).

Sărea-apu N. loc. (Lugunța).

Sări f. Sare. *Sa plini di sari*, 668. *Ca fără sari* (fără gust), 669. [Derivate: (**șan**)săr vb. I. (<lat. *salo*, -are) = sar, pun sare; **sărât,-ă** adj. = sărat. *Lupu sărat nu mănâncă*, 867; **răsăr** vb. I. = sar din nou, Com. T. P.; **sărqū** = locul unde se dă oilor sare, cf. *cărmiili*. *Că Țoili ăn sărqū* (ca oile în ...); **sărín** a. id. și nume de loc. în Huma. Com. T. P. — Din lat. *sale*, (pentru *sal*), (arom. *sare*).

Sărín a. v. *sari*.

Sărindăr N. loc. (Huma).

Sărljiă f. Plăcintă cu zahăr, ALR. 4041. — Din tc. *saraly*.

Sarmă f. Sarmă, ALR. 4077.

Sărmă f. Fir de metal cf. *răsnic*. *Să-ń dară... Cundugu di sărmă*, 5/XIII. — Din tc. *syrma*.

Sărqū v. *sari*.

Sărună f. Salonic. *Si-u vez Săruna* (să vezi Salonicul), se zice

copiilor când sunt ridicăți de cap, 680. — Din lat. *Salona*, (arom. *Sărună*).

Sărúp vb. I. Surp, dau jos, dobor. *Li sărupă toati pearili di pri per, si nămăncq di meari* (le surpă toate perele de pe păr), 22/32. *Nu-l' meardzi, l'-u sărupat* (nu-i merge bine, îi merge rău). *Bou sărupat* (dobitocule), 682 cf. 681. [Derivate: **sărupări**, **surupări** f. = surpare; **sărupăt**, -ă adj. = surpat; **surupîște** f. = stâncă dreaptă, Com. G. D.]. — Din lat. **sub-rūpo*, -are, (dela *rūpes*).

Sărupări f. } v. *sărup*.
Sărupăt, -ă adj. }

Sărút vb. I. Sărut. *Feta luț chiaja să-u sărut*, 12/94 cf. 78. [Și: **surút** vb. I. *Surtară mōna*, 21/29. Derivate: **sărutări** f. = sărutare; **sărutăt**, -ă adj. = sărutat]. — Din lat. *salūto*, -are.

Sărutări f. } v. *sărut*.
Sărutăt, -ă adj. }

Săsnés vb. IV. Ațâț, asmut un câine s. orice alt animal. *Si l'a sāsneș răslañil' dupu mini* (să asmuți leii după mine), 20/90.

Sat a. Ceas, oră, *Rau diparti un di lânt pristi un sāt di loc*, 1/18 cf. 10/71, etc. || Moment. *Al' vini sātu* (i-a venit momentul), 683. [Și: **saāt** a.]. — Din tc. *sahat*, (arom. *săhate*).

Sătul, -ă adj. Sătul. *Astăz sătul, mōni tindi urecl'i*, se zice pentru cei cheltuitori fără socoteală, 867.

[Derivat: **sătulimi** f. = săturare, sațiu. *No-ari sătulimi* (nu se satură). C o m p u s: **dustúr** adv. = destul, îndeajuns, cf. d o s t a. *Dq-ñ dustur mănări și beri păn la mirindi* (dă-mi destul mâncare și băutură până la merinde). În text stă greșit: *dq-n dustur beri*. 6/91. *Și ia-l' deadi dustur* (și ea îi dădu destul [de mâncare]), 7/91. — Din lat. *sattillus*, -a, -um.

Sătulimi f. v. *sătul*.

Sătur vb. I. Satur. *S-mi satur* (să mă satur), 6/1. *Al' săturo*, 7/1 cf. 5/32. [Derivat: **săturări** f. = sațiu; **năsătur** (din nă + satur) vb. I. = mă satur bine (după bg. *najadam*), Com. I. G.]. — Din lat. *satturo*, -are, (arom. *satur*).

Săturări f. v. *sațiu*.

Săvâică (pl. -*qîts*) f. Suveică, ALR. 1287. — Din mbg. *suvalka*, (bg. *sovelka*).

Săvânisés vb. IV. } v. *savin*.
Săvânisiri f. }

Sávin a. Pânză, cu icoană, de mort. *Ca di savinisirea si feasi* (s'a făcut galben ca mort), 685. [Derivate: **săvânisés** vb. IV. (refl.) = mă fac, devin galben, palid de frică, **săvânisiri** f.]. — Din gr. *oáfavov*, (arom. *savan*).

Săzghiă f. Boccea, ALR. 3928.

Seăcăléts }
Seăculeáti } m. v. *scuculeati*.
Seăculets }

Seálă f. Pahar. *Pri ună scafă di rachiă si vîndi* (se vinde pentru

nimic pe o ceaşcă de rachiu), 918 cf. 686. — Din gr. σκάφη, (arom. *scafă*).

Scal' m. Scaiu cf. l i p e ş. *Si catsă ca scal'* (se ţine ca scaiul). *Tseasta si cătsq di el' ca scal'u di sucardi*, 999. — Din sârb. *čkalj*, « Distel ».

Seând a. Scaun, tron, masă. *Tată-su că si tşudi, ca si tşudi, jundi si află tari scand*, (tatăl său, după ce se miră, unde să afle un astfel de scaun), 2/48. *Am un dead cu trej par ăn grqb* (= scand), *66. *Scandu vlădical'ă* (tronul vlădichii) (la biserică), Com. I. L., cf. 9/51. *Scandu-domnului* (nume de plantă), Com. H. I. [Derivate: *scândişeu* m. (dim.), ALR. 3904]. — Din lat. *scamnum*, (arom. *scamnu*).

Seândala (numai în ghicitoarea) *Scândala mandala până la domnu* (= fumu), *58.

Scândişeu m. v. *scand*.

Scap vb. I. Scap. *Si scap*. (să scapi...), 4/49. *Scapă-mi* (scapă-mă), 8/12. *Ăń scăpq* (mi-a scăpat), cf. 21/93, *15 cf. 11/11, 9/13, 5/78, 11/79. [Derivate: *scăpări* f. = scăpare; *scăpăt*, -ă adj. = scăpat. C o m p u s (cu pref.); *duscăpăt*, -ă adj. (din part. verbului *duscap* = scap peste tot de ceva. d. p. de boală, de avere, şi de aici apoi înţelesul de) = s c ă p ă t a t, sărac, gol. *Las-la că-vajnicu că-î duscăpat*, 246 cf.

686]. — Din lat. **ex-cappo*, -are, (arom. *scap*).

Seăpir vb. I. Scapăr. [Derivate: *seăpirări* f.], (arom. *ascapir*).

Seăpit vb. I. Apun (despre soare), asfinţesc, cf. d ă s c a p i t. *Scăpitarea soarlui* = asfinţitul soarelui. *Scapitu-mari* n. loc. (Oşani). Com. I. L. [Derivate: *seăpitări* f. = scăpătat, apus, asfinţit; *seăpităt* a. = asfinţit]. (arom. *ascapit*).

Seăpitări f. } v. *scăpit*.
Seăpităt a. }

Seără f. Scară. *Tseastă lumi-i scqrrur-scqrrur* (lumea aceasta este scări, scări), 997. — Din lat. *scala*, -am, (arom. *scară*).

Seărchin vb. I. v. *scarpin*.

Seărlătă f. Pânză pe care se cos monede vechi. Com. T. P.

Seărlitş m. Leagăn, ALR. 1704. — Pentru etim. cf. *cărăluş*.

Seărmin vb. I. Scarmăn (mai ales despre lână). Com. V. J. cf. c ă r m i n a t. [Derivate: *seărminări* f. = scărmanare; *seărminăt*, -ă adj. = scărmanat. C o m p u s (cu pref.): *răseărmin* (răs + scarmin) vb. I. (refl.) = mă destram (despre o haină)]. — Din lat. [**ex*]-*carmino*, -are, (arom. *scarmin*).

Seărminări f. } v. *scarmin*.
Seărminăt, -ă adj. }

Seărnés vb. IV. Sorb cu lingura. *Ca scărni un dq̃u lingur, si saturq*, 7/32. — Din bg. aor. *skornah*, (dela *skorivam*).

Seărpîn vb. I. Scarpin, țesăl (vitele); refl. mă scarpin. [Și: (Țârnareca) seărehin vb. I. *Nearsi lă cal aș scărchină* (merse la cal, îl scărpină), 17/68; seărtsin vb. *Io mi scartsin*, ALR. 136 cf. 418. I **Derivate:** seărpînări f., seărpînăt, -ă adj. = scărpinat]. — Din lat. *scarpino*, -are, (arom. *scark'in*).

Seărpînări f.

Searpinăt, -ă adj. } v. *scarpin*.

Seărtsin vb. I.

Sehimb vb. I. Schimb. *Ver s-li schimbom? li schimbără*, 3, 4/18. *Tsela ūomu la schimbō mǎgāru*, 5/50. [**Derivate:** schimbări f. = schimbare; schimbăt, -ă. adj. = schimbat *58]. — Din lat. **ex-cambio*, -are.

Schimbări f.

Schimbăt, -ă adj. } v. *schimb*.

Shin m. v. *spin*.

Șehitnēs vb. IV. Sar din minți, o scrintesc, cf. *crășnes*. [**Derivate:** șehitnări f. = scrintire; șehitnăt, -ă adj. = scrintit, 154].

Șehitnări f.

Șehitnăt, -ă adj. } v. *șchitnes*.

Seoătiri f. v. *scot*.

Seoc m. Scoc, ALR. 6790. *Penili di scoc* (ăripile scocului), ib. 6731. *Viru di scoc* (fundul scocului), ib. 6732. — Din bg. *skok*.

Seoenēs vb. IV. Sar. *Vini la gaură, scocni ănuntru* (veni la gaură sări înăuntru), 8/30. [Întelesul «mă pun» este greșit]. — Din bg. *skokam* (pentru *skakam*).

Seol vb. I. Scol. *Mi scol* (mă scol), 14/55. *Si ti scol'* (o să te scoli...), 2/70. *Si sculq* (se sculă), 8/16. [**Derivate:** seulări f. = sculare. *La sculare* (la sculat), 1/1; seulăt, -ă adj.]. (arom. *scol*).

Seomp, -ă adj. Scump. *Seompui mai ieftin*, (tot ce este scump, este mai ieftin), 691. [**Derivate:** seumpeti f. = scumpete, cu înțelesul de preț prea mare al obiectelor. Com. C. I.]. — Din paleosl. *skap*, (arom. *scumpu*).

Seondură f. Scândură. *Seondurli di la pulătă... doș seondur* 12/29, (la războiu), cf. *blq n* (vezi *razboi*). [Și: (Țârnareca) seăndură f.]. — Din lat. *scandula*, -am, (arom. *scîndură*).

Seoreă f. Deal pietros, (ALR. 406), munte pietros (ib. 2417). Nume de loc.: *Scorca-di-corn*, *Scorca-di-ded*, *Scorca-di-Bărtan*, *Scorca-di-legăn*, *Scorca-di-glojdiñ*, *Scorca-mică*, *Scorca-di-uostruva* (Oșani) *Scorca-goaldă* (Lugunța), *Scorca-l-Nitșea* (Cupa). — Din bg. *skārka*.

Seornēs vb. IV. Deștept, scol din somn. *Mi scurneș dintru somnu* (mă deștepti din somn), 17/68. *L'a scurni frățil'* (...îi sculă din somn pe frații), 9/55. — Din bg. *skorivam*, (aor. *skornah*), cf. *scărnes*.

Seorni f. plur. Cizme. — Din bg. *skorni*.

Seos, -ă adj. v. *scot*.

Seot vb. III. Scot. *Nu scuteă*, 10/79. *Nu vreaș si scoată ăpu*

dinuntru (nu vroiau să scoată), 3/73. *Scoş... simintsă*, 10/5. [Şi: (în Liumniţa) *seuăt* vb. III. 9/66, încoflo regulat: *scotim, scoatits*, 31/18 cf. 9/66. *Derivate*: *scoătiri* f., *seos*, -ă adj. = scos], (arom. *scot*).

Seovrán m. Mierlă. Com. C. I. — Din bg. *skolovran*.

Serămă f. Scurgere la ochi, urd o a r e. *Cot si-ş mută scrăma din uocli*, 692. — Cf. dacor. *scárnă*.

Serápitsă f. Scorpie, ALR. 1200, cf. 6554. — Din bg. *skraplica* (skraplja).

Scripeāti m. (La războiu). Scripeţi, cf. c ă r ă l u ş, c ă r l u ş, c ă r u l'. *Războiu ari patru screapits* (războiul are patru scripeţi), Com. I. L. (Cf. şi Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53). [Plur. *scripets* şi *screapits*]. — Din bg. *skripec*.

Seróznică f. Fel de porumb, cf. p l a c ă. ALR. 5124. *Scroznica si şiamina la suşă*. ALR. 5124. — Din bg. *skorozrēen* «care se coace iute».

Serum m. Scrum. *S-la arzu ăn furnă, di cu scrum treatsi* (cu scrum trece, se vindecă). In text greşit *streatsi* pentru *treatsi*. 16/56.

Seuăt vb. III. v. *scot*.

Seuculeāti (alb.) m. Lăcustă, căluşel, cosaş, ALR. 6553. *Scuculeati minut* (cosaş mic) 6554. [Şi: *seăculeāti, seăcălēts, seăculēts* m.]. — Din mbg. *skakalec*.

Seulări f. } v. *scol*.
Seulăt, -ă adj. }

Seul'ò a. Şcoală. *Fitsoru aş si dutseà e zuuă la scul'ò* (Se ducea în fiecare zi la şcoală), 1/46. — Din gr. *σχολῆιον*, (arom. *sculie*).

Seult vb. I. Ascult, mă supun, iau aminte. *Nu la scultats*, 3/58. *Nu-y scultò* (nu o ascultă), 5/32 cf. 3/62, 13/64. *Al' scultă džepu* (stă bine), 693. [*Derivate*: *seultări* f. = ascultare, supunere. *Compus* (cu pref.): *mi zăseúlt* (ză + scult), vb. I. = aud. *Iel nu si zăscultò* (el nu auzi), 8/57]. — Din lat. *asculto*, -are, (arom. *ascultu*).

Seultări f. v. *scult*.

Seumpéte f. v. *scomp*.

Seund vb. III. Ascund. *Tsista lūpu la scunş ăn sac*, 7/36. *Aman sōră, s-mi scunz* (... să mă ascunzi) 8/80. [*Derivate*: *seúndiri* f., *seuns*, -ă adj. = ascuns; *seunjoş* *seundžoş* adv. = pe ascuns, în taină (cf. arom. *ascumtiş*, *ascumtişalu* i)] *Feta... seunjoş si dusi dupu iel* (pe ascuns fata se duse), 11/94. *Si dară un ghîriz pri sub pimint, scundžoş, si nu picăsească Daut* (...subt pământ, în taină, ca să nu înţeleagă Daut), 14/47. — Din lat. *abscondo*, -ere, (arom. *ascundu*).

Seúndiri f.

Seundžóş adv.

Seunjoş adv.

Seuns, -ă adj.

v. *scund*.

Seup vb. I. Scuip. *Scupeaşti răcătină* (scuipă flegmă) ALR.

1637. *Am un cupilaș, scupi la ăncur, puni-la pri cal* (= fusu), *31 cf. *32. *Al' scupiă-n ruăst* (... îi scuipa în gură), 20/73. [Perf. s. (regulat) *scupaî, scupiî, scupș*; part. p. *supt*. Derivat: *seupeât* m. = scuipat. Com. D. G.]. Compus (cu pref.): *năseúp* (nă + scup) vb. I. = (despre insecte) depun ouă mai ales pe brânză, carne, etc. (după mbg. *napljukam*); *născupitură* f. = ouăle insectelor, Com. T. P., (arom. *ascuk'u*).

Seupeât m. v. *scup*.

Seupés vb. IV. Scopesc. *Birbeătîli si scupeaști*, ALR. 5330, cf. *tșucăies*. — Din mbg. *skopam*.

Seutsqtă f. Botul luntrei, ALR. 2518. — Dela *scut* «ascut».

Seăc, -ă adj. Sec, uscat, tare. *Seac di moali viseaști* (sec de moale atârnă = nasu), *55. — Din lat. *siccus*, -a, -um, (arom. *sec*).

Seădaf adj. (despre ochi). Căprui ALR. 31. — Din tc. *sadef*?

Seămin vb. I. Samăn. *Moni si siminom ănc tista agru* (măine o să semănăm), 2/41. [Derivate: *siminări* f. = sămănare; *siminăt*, -ă adj. = sămănat; *siminătură* (lat. *sēminatūra*), f. (pl. *siminătur*) = sămănătură. *Bujanca creăști prin siminătur*, Com. I. L.]. — Din lat. *sēmīno*, -are, (arom. *seamin*).

Seănă f. Fân. Com. T. P. — Din bg. *sěno*.

Seără f. Seară. *Tseastă seară* (astă seară). *Lă treîli ser* (a treia

seară), 567. [Și: *seărta* adv. = seara. *Ca vini di cătră searta* (în spre seară), 3/69 cf. 2/15, 5/8]. — Din lat. *sēra*, -am, (arom. *seară*).

Seărta adv. v. *seara*.

Seāti f. Sete. *Biîu uneac apu că-l'ra seati* (bău puțină apă căci îi era sete), Com. I. L. — Din lat. *sītis*, -im, (arom. *seate*).

Seătsir vb. I. Secer. *Ghîuptsil' sitsirau* (țișanii secerau), 10/41. [Derivate: *sitsirări* f. = secerarat, seceriș; *sitsirăt*, -ă adj. = secerat; *sitsirăt* a. = seceriș. *La sitsirat* (la seceriș), 9/41; *seătsiri*, (Liumnița) *seătsări* (<lat. *sicilis*) = seceră (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51)]. — Din lat. **sicilo*, -are, (arom. *seatsir*).

Seătșea v. *setșca*.

Seătsiri f. v. *seatsir*.

Secui pron. v. *sfaca*.

Sėdbă f. Ședere. *Unu tucu ra nvitsat cu sedba*, 1/71. — Din bg. *sėdba*.

Selă a. (turcism) Liniște, plăcere, dispoziție bună, ședere, petrecere în liniște. *Toată zuya feș, sefă* (toată ziua am petrecut în liniște), 7/69. — Din tc. *sefa*.

Sejmén m. Soldat, seimen. — Din tc. *sejmen*.

Seliști f. Locul unde se găesc țarinile sătenilor din prejurul satului. Com. G. D. și n. loc. (Oșani). — Din bg. *selište*.

Sėlnie adv. v. *silă*.

Semn a. Semn, prevestire. [Și: (Liumnița) *șjămn* a. *Dășcl' isi puarta*

și lă feasi șiămn (... le făcu semn). — Din lat. *signum*, (arom. *semnu*).

Semt m. (Foarte rar) Hotar, graniță. Com. I. L. — Din tc. *semt*.

Sétră f. Haină bărbătească, veston, sacou cf. *sucardi*. *Au zăcătso setra cu tșopu* (o apucă haina cu lemnul), 12/55. — Din tc. *setre*.

Sétșea Numele lunii Februarie. [Și: *seătșea*]. — Din bg. *sečko*.

Séu a. Seu, grăsimă. *Seu-l'epu-ruluș* (seul iepurelui). *Seu-gălinăl'ă* (seul găinii). Nume de plantă. Com. C. I. — Din lat. *sēbum*, (arom. *seu*).

Sfăca pron. Fiecare *Sfacă uom* (fiecare om), 5/37 cf. 15/4, 6/19, 6/20, 20/51. [Și: (Țârnareca) *sé-cuș* (mbg. *vsěkoj*). pron. *Tsărușli* *ăs vă li ruc lă secuș pristi un munti* (opincile vi le voi arunca la fiecare...), 9/66]. — Din bg. *vsěka*.

Sfârșes vb. IV.

Sfârșit, -ă adj. } v. *sfârșqs*.

Sfârșqri f. }

Sfârșqs vb. IV. Sfârșesc, termin. *Veam sfârșqt carnea, zisi fițșuăru* (sfârșisem carnea, zise băiatul), 21/73, *Si-ău sfârșqts un lucru*, 15/29 cf. *Sfârșqș*, 40/40. *Acu la pots sfârșqri* (dacă poți să-l termini) 9/4 cf. 4/12. [Și: (Țârnareca) **sfârșes** vb. IV. *Dăpă nquă ău argatsăl' sfârșiră cunachia*, 4/65. Derivate: **sfârșqri** f. = sfârșire;

sfârșit, -ă adj. = slăbit, tras la față, abătut, deprimat. *Ghidi sinu, tse ieș tăntu sfârșit* (de ce ești așa de abătut, deprimat). C o m p u s : (cu pref.) **dusfârșes** (du + sfârșos) vb. IV. = sfârșesc de tot. — Din bg. *sfârșja*.

Sfeăsti f. Fire. *Uomu ăș vini ău sfeasti* (omul își veni în fire), ALR. 1562. — Din bg. *sfěsti*.

Sfėti adj. Sfânt (numai în unire cu nume de sfinți) cf. *s q m t*, *s ă m*, *s ă n*. *Sfeti-Nicola* (Sfântul Nicolae), 158. *Sfeti-Ghiorgi* (și: *săndžorz*), ALR. 620. *Sfeta-Paraschiva*, ib. 2821. *Sfeti-Nicola* = biserică (Oșani), *Sfeti-Vratsi* = biserică (Lugunța), *Stivan Pustitu* = tăierea capului Sf. Ioan (29 Aug.), ALR. 2819. — Din bg. *sfeti*.

Sfirbă (pl. *sfirbi*) f. Cântări din instrumente și mai ales din surle. Com. D. G. cf. *s f i r e s*. — Din bg. *sfirba*.

Sfirés vb. IV. Fluier, cânt din instrument. *Odža ăș sfirē cu sfrielu* (ogia își cânta cu fluierul), 12/24. [C o m p u s (cu pref.): **zăsfirés** (bg. *zasvirjam*) vb. IV. = încep să fluier. *Cu sfrielu cōn să zăsfirēș* (... când vei începe să cânti), 11/6 cf. 13/71. Derivate: **sfiriri**, **zăsfiriri** f. = fluierare, cântare cu fluierul. *Umărq di sfiriri* (se obosi cântând), 16/6]. — Din bg. *svirjam*.

Sfirăl a. v. *sfriel*.

Sfiriri f. v. *sfires*.

Sfiteálnie m. v. *sfites*.

Sfites vb. IV. Luminez. *Mărea sfitea*. *Ună feată căzù ăn mări, di tsea sfiteaști*, 17/78. || Ard ca să luminez. *Tsi tser, să sfiteș... si sfites... și sfiti*, 23/29. [Derivate: **sfiniteálnie** (bg. *světlník*) m. = sfeșnic la biserică. ALR. 584; **sfitiri** f. = faptul de a lumina, de a arde și lumina. **Compus** (cu pref.): **prisfites** (pri + sfites) vb. IV. = licăresc; **prusfites** (pru + sfites) vb. IV. = luminez. *Si prusfiti* (se luminează), 16/78; **sfitnés** vb. IV. (dela aor. bg. *světnah*) = scapăr (întrebuintat în sens fig.). *Acu ti sfitnes...* (când ți-oiu trage o palmă). *Con s-ti sfitnes* 696, **sfitul'că** f. = licuriciu, cf. *liscă*]. — Din bg. *světja*.

Sfitiri f.	} v. <i>sfites</i> .
Sfitnés vb.	
Sfitul'că f.	

Sfördel m. și **sfordelă** f. Sfredel. ALR. 1830. [Și: **sfrădel**, **sfordil** a. ALR. 6591]. — Din bg. *svredel*.

Sfordil	} a. v. <i>sfordel</i> .
Sfrădel	

Sfrântșoglă f. (Oșani), Poreclă pentru țigancă. Com. G. D.

Sfriet a. Fluier, cf. *florcă*. *Cu sfrielu con să zăsfireș* (când o să începi să cânti din fluier), cf. 12/24. || (La cal) Țurloiu. Com. C. I. [Și: **sfrîjăl** (di zănucl'u) (fluierul piciorului), ALR. 143; (Huma) **sfruiăli** f. *Și iet aș lă sădi*

ună băltitșică și ună sfruiăli (și el își luă numai o secure mică și un fluier), 13/71; **friet** a.], (arom. *flueară*.)

Si pron. refl. Se. *Ia si dusi și nu si spusi că ra feată* (ea se duse și nu se spuse), 21/38. [Și: *tsi* pron. *Ți-tsi mănâncă* (mi-e foame), 14/42. *Al tsi răstăpș* (începu să-î țipe) ib.]. — Din lat. *sē*.

²Si conj. v. *să*.

Sjămn a. v. *semm*.

Sibēpi f. (Țărnareca). Prilej, pricină, cauză, motiv. *Cu iastă sibepi* (cu prilejul acesta), 26/64. — Din tc. *sebepe*, (arom. *sibepe*).

Sieără f. Secară. *Satsil' di sicără* (sacii de secară), 7/41. *Acseamnă sicară tșucăiaști [bati]* (lucrează pentru interese străine), 697. [Derivate: **sieărînă** adj. = de secară, și locul rămas după secerișul secerii, cf. *mil'ina*, *uvișoană*. *Pal'ă sicărînă*, Com. I. L.]. — Din lat. *secāle*, (arom. *sicară*).

Sieărînă f. v. *sicară*.

Siehiri f. v. *sicuri*.

Sieul' m. v. *sac*.

Sieuri f. Secure. Cf. *dărtuari*. *La tăltșg cu sicurea* (il ucise cu sicurea), Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51. [Și: (mai rar) **siehiri** (din bg. *sekira* id.)]. — Din lat. *secūris*, -im.

Sidēf a. Sedef și nasture. Com. I. L. — Din tc. *sedef*, arom. *sidade*.

Sidžim a. Sfoară. *An džep flaj un sidžim* (în buzunar aflai o

sfoară). [Și: *șidžim* a.]. — Din tc. *siğim*, (arom. *siğime*).

Sifli m. Freanț ALR. 1634. — Din *sifilis*.

Sigăjés vb. IV. (refl.): Dau cu mâna sau cu altceva ca să ajung, mă plec ca să ajung. *Am doț frats, un munti l'a disparti, tucu si sigăjes si si veadă și nu si pot videdari. Tse-i?* (= uocl'il'), *85. [La perf.: *mi signes*]. — Din bg. *sigam*, (aor. *signah*).

Signés vb. IV. v. *sigăjes*.

Siiri f. (Țarnăreca). Priveliște, h o r ă *Ună dzuyă... litiră lă siiri si dzoacă* (într'o zi pleacă la horă să joace), 4/66. — Din tc. *seir*, (arom. *seire*).

Silă f. Silă, putere mare. *Veà lat silă* (își luase vânt...), 23/72. | Putere trupească, forță. *Dupu tsjă-l-tsi tăl' ară silili* (după ce-i scăzuse puterile), 7/73. [D e r i v a t: *silnică* adj. = tare. *Vor videală tse nu-i cota silnică*, B. 7; *sêlnic* adv., = tare, cu silă, cu putere mare. *Căzû selnic* (căzu cu putere mare), 9/13. — Din sl. *sila*.

Sileăfi f. Brâu larg de piele ce poartă Turcii și în care pun diferite arme: pistol, pumnal, etc. Com. I. L. — Din tc. *silâh*, (arom. *sileafe*).

Silnică adj. v. *silă*.

Silviă f. Chiparos. Com. G. D. — Din tc. *silvi*.

Siminări f.

Siminăt, -ă adj. } v. *seamin*.

Siminătură f. }

Simintsă f. Sămânță. *Ună simintsă* (o sămânță), 10/5 cf. 4/81. D e r i v a t: *simintsăr* m. = vânzător de sămânță. *Un simintsar... cqn tseari si-ș vindă simintsă*, B. 4. — Din lat. **sēmentia*, -am, (arom. *simintsă*).

Simintsăr m. v. *simintsă*.

Simit a. Pâine mică din făină albă. Com. I. L. — Din tc. *simit*, (arom. *simite*).

Sin a. Sân. *Le-mi ân sinu toțu* (iamă la sânul tău...), 5/1. — Din lat. *sĭnus*, -um, (arom. *sin*).

²Sin m. (Țarnăreca), Fiu. *Sinu, tse jeș tântu sfârșit* (fiule, ce ești atât de mahnit, deprimat?), 2/66. [D e r i v a t: *sineu* (bg. *sinko*) m. și cu înțelesul de «dragul meu, dragul mamei». *Iu bre sincu*, 28/68. — Din bg. *sin*.

Siñăvitsă f. Bubă rea la deget, sugel, ALR. 4204. — Din mbg. *sinjavica*.

Sineu m. v. «*sin*».

Sindúchi a. Ladă, cufăr. *Dărară ună sinduchi* (făcură o ladă), 22/55 cf. 14/11, 3/78. [Și: (Țarnăreca) *sinduehiă* f. Coș la car. ALR. 5629. *Tru sinduchiă qł' plântă doqă mari cārfi* (în ladă încuie două cuie mari), 27/68]. — Din ngr. *σιντούκι*, (tc. *sendyk*), (arom. *sfinduk'e*).

Sindúchiă f. v. *sinduchi*.

Sindžir m. Lanț. *L'a ...ligo cu un sindžir* (îi legă cu un lanț), 14/33 cf. 17/79. [Și: *șandžir* m.

ALR. 5241, cf. § o r]. — Din tc. *singîr*, (arom. *sinğîr*).

Sinét a. (Turcism) Poliță. Com. I. L. — Din tc. *sened*, (arom. *si-nete*).

Sinfadă f. Cumnată. *Ca rudî un măcsom și sinfadă-sa al' la lq*, 2/29. — Din gr. *συννυφάδα*.

Singur, -ă adj. Singur. *Nu sam singur* (nu sunt singur), 8/52. [Plur. *singur*, 6/9]. — Din lat. *singulus*, -a, -um, (arom. *singur*).

Sinișă f. Masă de lemn. *Si punim sinișă* (să punem masa), 17/6. cf. 15/42. — Din bg. *sinija*.

Sinor m. Graniță, hotar. *An-trară ăn sinor și al' zisi* (intrară în hotar), 13/85. — Din gr. *σύνορον*, (arom. *sinur*).

Sint vb. IV. Simt. *Al'-u deadi pristi mutscă, ma nu sintsq* (îi dădu peste bot, dar nu simți), 391. [La perf. s. *sintsoi*, *sintsoș*, *sintso*. Și: simt vb. IV. *Tribușiști s-nu sintsqm mirismă* (trebuie să nu simțim miros) B. 8. *Acu simtsqm*, ib. Derivate: *sintsqri* f. = simțire; *sintsqt*, -ă adj. = simțit]. — Din lat. *sentio*, -ire, (arom. *sintu*, rar).

Sipănitsă f. v. *sipcă*.

Sîpcă f. Pojar ALR. 1616. [Și: *sipănitsă* (bg. *sipanica*) f. = vărsat. *Toati [yoil'i] sa loși di dalac, di sipănitsă*, 2/88]. — Din bg. *sipka* (sip).

Sirăe, -ă adj. Orfan. *Raș sirats* (erau orfani), 1/7 cf. 1/68. — Din bg. *sirak*.

Sirăpós, -oasă adj. Răpos, alunecos, precipitos. *Șăzură pri ună ropă sirăpoasă* (șezură pe o piatră răpoasă). — Derivat din *ropă*?

Sirbés vb. IV. Slujesc, servesc, lucrez, muncesc. *Ca sirbi un an di zqli* (după ce servi, servi un an de zile), 2/7. *Si sirbească* (să muncească), 4/55. *Mo sirbits* (în text greșit: *sirbets*) *ua* (acum lucrați aici), 4/25 cf. 8/11, 12/6, 701, 700. *Sirbeă, cu tser si ghișeș* 699. [Derivate: *sirbiri* f. *sirbit*, -ă adj. = muncit; *sirbitșós*, -oasă adj. = lucrător, muncitor, harnic. Com. I. L.; *sirbimînt* a. = lucru, muncă, treabă, serviciu, id.]. — Din lat. *servio*, -ire.

Sirbimînt a.

Sirbiri f.

Sirbit, -ă adj.

Sirbitșós, -oasă adj.

v. *sirbes*.

Sire (pl. *sirts*) m. Măr sălbatec, Com. V. T. cf. *lisnic*.

Sirîn m. v. *soari*.

Siriște f. Cheag, cf. *cl' a g*. — Din bg. *sirište*.

Sirmîja f. Marfă, capital. *S-dusi sirmîja lu Tșoli*, 702. — Din tc. *sermi*.

Sirmînina N. loc. în Meglen. (Capidan, *Meglenoromânii*, I 7, 19, 27).

Sîrnitsa f. Săptămâna brânzii, ALR. 2784. (In Oșani) *săptămōna di brōnză*, cf. *brōnză*. [Și: *prisîrnitsa* f.]. — Din bg. *sirnica*.

Sîrtur m. Un fel de instrument la argintari, Com. T. P.

Sirumă, -așcă adj. Sărac. *Tsela ra dip sirumă* (acela era prea sărac), 9/27. *Sal tsel sirumaylu cătunean* (numai săteanul sărac), 4/65. [Și: **surumă**, -așcă, adj. 1/53, cf. 1/2/65. (Plur. *sirumaș*). *Raș mult sirumăș*, 1/25, (din care apoi s'a format un nou sing. **sirumăș**, -așcă (surumăș, -așcă) adj. *Ună babă sirumașcă* (o babă săracă), 33/65 cf. 2/46, cf. 677; **surmușes** adj. = sărac, slab. *An surmușes* (an sărăcăcios), ALR. 5054]. — Din bg. *siromah*.

Sirumăș, -așcă adj. v. *sirumă*, *așcă*.

Sisavitsă f. Zăpadă care cade în bile mici sferice, mielușei, ALR. 2440. — Din bg. *kišavica*?

Sistră f. Lopătică de fier cu care se rade copaia în care se frământă pâinea. Com. T. P. — Din gr. ξίστρα, (arom. *sistră*).

Sit a. Sațiu. ALR. 781. — Din bg. *sit*.

Sită f. Sită. Com. D. G. — Din paleosl. g. *sito*, id.

Sitsirări f.
Sitsirât a.
Sitsirât, -ă adj. } v. *seatsir*.

Siv, -ă adj. Cenușiu, breaz, bălțat. Com. G. D. *Sivu-son* (la viermii de mătase), B. 7, cf. *negru-son*. [Derivate: **sivi** = nume de bou, ALR. 5541; **siva** f. = nume de capră; **sivetiș** m. = pește mic în felul crapului. Com. G. D.; **sivuglăvă** (bg. *siva-glava*). f. =

oaie cu botul cenușiu. Com. T. P.]. — Din bg. *siv*.

Siva f. v. *siv*, -ă.

Sive m. Arbore cu fructul roșu de mărimea unei alune. Com. C. I.

Sivetiș m. v. *siv*, -ă.

Sivuglăvă f. v. *siv*, -ă.

Slab, -ă adj. Slab, subțire. *Iun-di-i slab si rupi* (unde-i subțire se rupe), 703. [Derivate: **slăbės** vb. IV. = slăbesc, (mai rar) **anslăbnes** id. Com. I. L. *Bubili mor ili anslăbnes* (viermii de mătase mor sau slăbesc), B. 4; **slăbînă** f. (bg. *slabina*) = partea dela buric în jos până la încheetura picioarelor, șolduri. *Antrō tsela dintili ăn slăbînă și fitsōru muri*, 17/33; **slăbădúșnie** adj. = slab, delicat, ALR. 2263. — Din paleo. l. *slabŭ*, (arom. *slab*).

Slăbădúșnie, -ă adj. v. *slab*, -ă.

Slăbės vb. IV. } v. *slab*.

Slăbînă f.

Slăgăies vb. IV. Gândesc, socotesc, (refl.) mă gândesc. *Slăgăits*, -vă (gândiți-vă), 15/65. [Compus (cu pref.): **prislăgăies** (bg. *prěslagam*) = mă răsgândesc. *Si prislăgăiră* (se răsgândiră), 6/52, **zăprislăgăies** (ză + pri + slăgăies) vb. = mă răsgândesc. *Să ni zăprislăgăim* (să ne mai răsgândim), 15/93; **răslăgăies** (răz + slăgăies) vb. IV. = mă răsgândesc. Com. G. D.]. — Din bg. *slagam*.

Slăneăști adv. Bulgărește. Același cu **buugăreaști**, ALR. 2896.

Slănină f. Slănină, cf. alb. *atsă-di-porc*. *Zidurili* [sa] cu *slănină di porc*, 23/18. — Din bg. *slanina*.

Slatș a. Gust. *Fără slatș* (fără gust), 704. — Din bg. *slač*.

Slătșeă f. Buruiană, voltură, ALR. 1912. *Slatșca si mănancă*, ALR. 5173. — Din bg. *slačka*, cf. *slatș*.

Slăveăi m. Privighetoare, ALR. 6188. *Slăveăi-i pul' tsi cõtă mai ubăv* (privighetoarea este pasărea care cântă mai frumos). [Și: (foarte rar) *birbil'* m.]. — Din bg. *slavěj*.

Sléaz m. (Bot.) Nume de plantă, Com. C. I. [Și: *sljúz* m.]. — Din bg. *sléz*.

Sljuz m. (Bot.) v. *sleaz*.

Slignéș vb. IV. Scad. *Apa sligneaști* (apa scade), (ALR. 2501). Mocnesc. *Focu sligneaști*, ib. 3875. — Din bg. *slegam*.

Sljúnje, -ă adj. Plecat. *Merg sljúnje*, ALR. 1324. — Din mbg. *služnik*.

Slóbod vb. IV. Slobod, dau drumul, ALR. 4747. — Din mbg. *slobod* (*sloboden*).

Slójnu, -ă adj. Scurt. *Naltî, ili slojni* (înalte ori scurte), 1/XI. [Și: *slójnie*, -ă adj.]. — Din bg. *složen*.

Slujòș vb. IV. Slujesc, sunt slugă la cineva. *Tser să slujòș* (vrei să fii slugă), 23/29. — Din bg. *služa*.

Slumnés vb. Azvârl, trântesc,

vârs cf. șutnes. *Slumni sacu ăn bucă* (...azvârli sacul în scocul morii), 4/69 cf. 14/69. — Din bg. *slomjam*.

Slúpcă f. v. *l'upes*.

Smăcătòș, -ă adj. Derivat dela *smăcnes?* *Spili și cremni smăcătòasi*, 11/49.

Smăenés vb. Scot dintr'odată, smucesc. *Că la smăcni lui răvoł din brøn* (și când scoase revolverul din brâu), 8/52. [Derivate: **smăcniri** f. = scoatere, smucire, vărsare; **smăcnit**, -ă adj. = scos, vărsat, boșorog; **prusmăcnit** -ă adj. = vărsat, boșorog. *Nu la voį Traja prusmăcnitu* (nu vreau pe Traia boșorogul), 3/VII. — Din bg. *smukam*. (aor. *smuknah*).

Smăcniri f. } v. *smăcnes*.
Smăcnit, -ă adj. }

Smădzăl'că f. Uliu cf. *cărgu l'*. *Dracu si feasi ună smădzăl'că* (dracul se făcu un uliu), 23/79.

Smăreăcă f. (Oșani) Jenuper, jneapăn cf. *tșizbin*. *Bam! cu mărtinu ăn smărets* (bam! cu pușca în ienuperi), 6/27; *bobchi di smăreacă*. Com. I. L. cf. 9/6, 9/10, 706. — Din bg. *smreka*.

Smătòe adj. (Despre ou) stricat, clocit. Fig. pentru un om palid, galben, 854. — Din mbg. *smutok*.

Smătșòe (pl. ...-ots), Bubă, urcior la ochi, ALR. 38.

Smîi m. v. *smil'*.

Smil' (pl. -ur) m. Siminoc, ALR. 1906. [Și: *smiș* m.]. — Din bg. *smil*.

Smintés vb. IV. Amestec, încurc. *Bărdilitșu si puni antru iri, dintru ca s-nu si smintescă* (prăjină se pune printre fire, pentru ca să nu se amestece). Com. I. L. [Derivate: **smintiri** f. = încurcare; **smintit**, -ă = amestecat, încurcat]. — Din sl. *smētiti*.

Smintiri f. }
Smintit, -ă adj. } v. *smintes*.

Smoe m. Șarpe mare, (ALR. 6228) viperă, cf. *cuculeati*, ALR. 1184. — Din bg. *smok*.

Smoe(f) m. (Oșani) Smochin, cf. *ic, ică*. [Fructul se numește *smocfă* f. = smochină. Com. N. T.]. — Din bg. *smokf*.

Smocfă f. v. *smocf*.

Smqñă f. v. *săptamqñă*.

Smuenés vb. IV. v. *smăcnes*.

Smulg vb. III. Smulg, smucesc. *L'-u smulsi* (a șters-o), cf. *smutșes*, cf. 576. — Din lat. **exmulgeo*, -ere, (arom. *asmulgu*).

Smuntșqs }
Smutșqs } vb. IV. v. *zmutșqs*.

Snágă f. (rar) Trup, corp omelesc. *Snaga 'n bisearică și mintea 'n tulăriști*, se zice pentru cei ipocriți, 813. — Din bg. *snaga*.

Snop m. Snop. *L'a dusi snopil' tșucăits* (ii aduse snopii bătuți). [Și: (la Nânta), **snuéip** m. Derivat: **snopăr** m. = Iulie, cf. *culujeu*]. — Din bg. *snop*.

Snopăr m. }
Snuéip m. } v. *snop*.

Soacă f. Soacră. — Din lat.

**sōcra*, -am, (arom. *soacră*).

Soări m. Soare. *Di țel mai ubav nu veă, ca soari ăncrîșteă* (mai frumos decât el nu era, ca soarele lucea), 23/43, cf. 708, *67. **Soari-ncreaști** m. răsărit de soare. *Că vrină steaună-i, ca soari-ncreaști* *28, și *soari-ncreaștiri* = faptul zilei. [Derivat: **surin** m. = loc expus la soare. *Surin-di-plemits* = n. loc. (Huma), Com. T. P.; **sirin** m. n. loc. (Barovița) *Sirinu-di-douli-apin* loc. (Oșani). Com. G. D., *Sirin-mari* n. loc. (Cupa), Com. C. P., *Siriñ* pl. n. loc. (Huma), Com. T. P. — Din lat. *sōl*, -em, (arom. *soare*).

Soătsă f. v. *sots*.

Sōbă f. Sobă. *Să punim sobă*, B. 3. *Ună feată ăñ iarnă u vor tots, veara nitsun nu-u va* (= soba), *68. — Din bg. *soba*, (arom. *sobă*).

Sqba f. Numele vacii născută Sâmbăta. Cf. *luia, mata, néra, dzoia, vida*. ALR. 5542.

Sobăni Nume de bou fatat sâmbăta, cf. *sqba*.

Socól m. Vultur, cf. *văltur*. Com. G. D. [Și: **săcól** m. *Tăltșqră un... săcól* (uciseră un... vultur), 6/54]. — Din bg. *sokol*.

Sōeru m. Socru. [Derivate: **sueril'ă** f. = socrie; **suerimi** f. = socrime (cu înțeles colectiv), Com. G. D.]. — Din lat. **sōcrus*, -um, (arom. *socru*).

Sqd (pl. *sqduri*) Vas. *Punim... sodur di tsară și ăñ sfaca sqd punim si ardă un pulm...*, B. 13, cf. 2.

Speală sodurli (spală vasele), ALR. 4120. *Sodur sa mai multi : ună gală, un misur, ună tigană, un lingé di băcor, di dzingă*, ib. — Din bg. *săd*.

Sôj a. Neam, rudă. *Di curat soj* (acesta este de neam curat), 709 cf. 710, cf. 2/94. — Din tc. *soj*.

Sôjeă f. Un fel de pasăre, după com. lui C. I. *drăpnea uă*. || P. a n a l. Briceag cu tăişul curbat în forma iataganului, id. — Din bg. *sojka*.

Solúe v. *suluc*.

Som m. Somn (peşte). — Din bg. *som*.

Sqmt m. Sfânt. *Ca cön tsela-i sqmt* (ca şi când acela este sfânt), 711. În unire cu nume de sfinţi: *Săm-Dşörzu*, ALR. 620. *Sănă-medru*, ib. 2821, *Sănămiădru*, ib. 627, || P. ext. Icoană. *Cumpărai doj sqmts* (cumpărai două icoane). *Candil'u ardi antru sqmt* (... dinaintea icoanei). [Şi: (neaccentuat) *săm, sän, sänă*. Forma feminină este: *stă* (din *sontă*) *Stă-Măria-Mari* = biserică în Cupa. *Stă-Vineri* = biserică în Huma]. — Din lat. *santus*, -a, -um (*sanctus*), (arom. *sîmtu*).

Son m. Somn. *Io din son mi dşititai*, 5/79. *Trasim şi căti un son* 8/69 cf. 35/51. *Negru son* (somnul negru, la viermii de mătase), B. 3. — Din mbg. *son*.

Sqndzi m. v. *sqnzi*.

Sqnzi m. Sânge. *Tot sqnzili* (tot sângele), 6/3. *Sqndzili apu nu*

si fatsi, 712 cf. 7/28. [Şi: *sqndzi* m. 35/51, 21/78. (Țárnareca), *sânzi* m. 8/64. Derivate: *squzir* (< lat. *sanquino*, -are), vb. I. = sân-ger; *sânzirări* f. = sângerare, *sânzirât*, -ă adj. = sângerat. *La viză*. [fişuăru] *tuđt sänzirat* (il văzu pe băiat tot sângerat); 21/73. — Din lat. *sanguis*, -em, (arom. *sîndze*).

Sqnzir vb. I. v. *sqnzi*.

Sor f. v. *soră*.

Söră f. Soră. *Cötsi plondzi suăru* (de ce plângi soro), 5/74 cf. 9/73. *Söră, söră, jundi s-mi culc* (soro, soro, unde...), 8/33. [Plur. *surorli*, 19/80. Şi: (Liumnița) *suără* f., *sor* (în unire cu pron. pos.)]. — Din lat. *soror*, (arom. *soră*).

Sqrb m. Sârb, ALR. 2906. [Derivate: *sărbeăncă* f. = sârboaică; *sărbeăşti* adv. = sârbeşte, cf. 2907. — Din *srb*, (arom. *sîrbu*).

Sorts pl. Sorţi. *Trazi sorts*, (ALR. 4310) şi *tures sorts* (trag la sorţi), Com. G. D. — Din lat. *sortes* (pl. lui *sors*).

Sots m. Tovarăş. *Si feşiră sots*, 8/86. [Feminin: *soătsă* f. (lat. *socia*) = tovarăşe. *Soatsăli fuziră*, 3/43. Derivat: *sutslúe* a. = prietenie. *La sparsim sutslucu* (am stricat prietenia), 748]. — Din lat. *socius*, -um (arom. *sots*).

Squă (pl. *sqş*) Prăjină pentru sprijinit viţa de vie, Com. T. P.

Spar vb. I. Speriu, (refl.) mă speriu. *Mi spar că vini lamăna* (mă speriu, căci veni balaurul),

11/28. *Nu ti spari!* (nu te speria), 3/53 cf. 10/28. *Tăitșă-sa ancă ceta si spăreă* (... se sperie), 25/41 cf. 20/73, 8/6. *Si spăreară* (se speriară), 9/71. *Si spărură* (se speriară), 8/6. *Nu ti speară feată* (nu te speria, fată), 5/VIII. [Derivate: **spăreări** f. = speriare. Com. I. L. **sp reăt**, -ă și (mai des) **spărăt**, -ă adj. = speriat; **spărătșuni** f. = când le crapă la oi copitele din cauza ploii. Com. T. P.], (arom. *aspar*).

Spărătșuni f. v. *spar*.

Sparg vb. III. 1. Stric, sparg. *S-nu-ă-tsi spargă lucru* (să nu mi se strice treaba), 25/51. *Si sparsi* 16/15. *Au sparsiră* 76 cf. 714. 2. Ucid, omor. *Nu ti du s-ti spargă și tini* (nu te du, o să te omoare și pe tine). *Acu mi sparzi* (deși mă ucide), 11/3 cf. 18/7, 6/57. [Derivate: **spărziri** f. = stricare; **spars**, -ă și **spart**, -ă adj. = stricat, spart. *Vini la spartă păzăriști* (veni la spartul târgului), 524. **spărgătșuni** f. = stricăciune. Com. G. D. **Compus** (cu pref.): **răspărg** (răs + sparg) vb. III. = stric, distrug, sfărâm, Com. G. D.; **duspărg** (du + sparg vb. III. = stric de tot. *Li dusparg aliz bubili*, B. 1.]. — Din lat. *spargo*, -ere, (arom. *aspargu*).

Spărgătșuni f. v. *sparg*.

Spărnice a. Scutec, ALR. 2655.

Spărot adj., auzit în *caș spărot*, (brânză iute). Se mai zice ză-

prinsă, ALR. 5450.

Spars, -ă adj. }
Spart, -ă adj. } v. *sparg*.
Spărziri f. }

Spătă (pl. *spōts*) f. 1. Spate (la cal), coapsă. Com. C. I. *Acu dai spōts, lantu ti-ncalecă* (dacă te lași, te 'ncalecă, te ia peste picior), 721. 2. (La războiu) **Spătă**. Com. I. L. [Derivat: **spătăr** m. = cel ce face spate la războiu. Com. G. D.; **spatișot**, -ă adj. = cu cocoșe la spate, cocoșat, ALR. 2197]. — Din lat. *spatha*, -am, (arom. *spatā*).

Spătăr m. v. *spatā*.

Spel vb. I. Spăl. *Iel să-u speală și să-u chiaptină*, 2/71. *Di la butijuni* [s. din *cazan*] *nu-i spilat* (se zice pentru unul care este foarte murdar), 66 cf. 122. *La spilară* (i-au câștigat totul), 713. [Derivate: **spilări** f. = spălare; **spilăt**, -ă adj. = spălat]. — Din lat. **ex-pellavo*, -are, (arom. *spel*).

Spie a. Spic de grâu. || (la porumb) Moț. Com. C. I. [Derivat: **anspieăt**, -ă adj., auzit în *iarbă anspicată*, (rogoz), ALR. 1913]. — Din lat. *spicum*, (arom. *sk'ic*).

Spilă f. Prăpastie prin care nu se poate trece. *Spili și cremni smăcătoasi*, 11/49. Cf. *cremni*. — Din gr. *σπίλον*, (arom. *spilă*).

Spilări }
Spilătură } f. v. *spel*.

Spin m. Spin. *Spīnuli, nu-ū vizuș moarte?* (spinule, nu văzuși

moartea...), 4/1 cf. 5/72. [Și: (Țárnareca) *șehin* m. *Munti amplin cu șchiñ* (munte plin cu spini), 7/64; (articulat) *șchiñl'ă* (spinii), 8/64]. — Din lat. *spīnus*, -um, (arom. *sk'in*).

Spînzur vb. I. Spânzur. *La spîndzurară di grindă* (îl spânzură de grindă), 718. [Derivate: **spînzurări** f. = spânzurare; **spînzurat**, -ă adj. = spânzurat]. — Din lat. **pendio*, -are, (arom. *spîndzur*). Pușcariu, *Et. Wb.* 1623.

Spînzurări f. } v. *spînzur*.
Spînzurat, -ă adj. }

Șpirt a. Chibrit. *Să-i dai foc cu un șpirt* (...cu un chibrit), 16/4. *Si aflu tsivă șpirtur* 3/77. — Din bg. *șpirtu*, (arom. *șpirtu*).

Spītsă f. Ghimpe, ALR. 1207. — Din bg. *spica*.

Spītsăr m. Farmacist. *Si află la spītsarij și pri la bacal'i*, B. 15. — Din bg. *spicar*.

Spitșcăț, -ă adj. (Despre lună) scăzută, când nu este plină, ALR. 2455. *lună spitșcată*, ib. — Derivat din **spitșc*, iar acesta din **pitșc* pentru *pișc*.

Splînă f. Splină. *Porcu veă splînă* (porcul avea splină), se zice când cineva este pe la sfârșitul iernii și crede că iarna a trecut. Iarna se cunoaște după splina porcului; dacă porcul are splină (este umflată), atunci iarna va fi grea, 719. Din lat. *splen*, -enem, (arom. *splînă*).

Spulăiți (Formulă de mulțu-

mire, împrumutat din bg.). Mulțumim, să trăiți. *Spulăiți dēdu, io s-mi duc cmotsi* (mulțumesc, moșule, eu o să mă duc acuma), 14/94. [Și: **spulăiți**. Derivat: **spulăițisēs** vb. IV. = mulțumesc. *Dupu tsi al' spulaiđisi* (după ce-i mulțumi), 15/94 cf. 29/51.] — Din bg. *spolaiti* (gr. εἰς πολλὰ ἔτη).

Spotișot, -ă adj. v. *spati*.

Sprăinēs vb. IV. O rup la fugă, o șterg. *Sprăiņi la fugă*, 721. — Din bg. *sprēgnah* (dela *sprēgam*).

Sprăsnēs vb. v. *prăsnēs*.

Sprentș m. Spânz, ALR. 1940.

Sprîtșcă f. v. *aspră*.

Sprivăr a. Drum scurt, *Drum pri sprivar*, ALR. 803. — Din bg. *prēval*.

Sprotiva adv. In față, vis-à-vis. *Vizut-au ăņ sprotiva di iel' un foc că ardi*, (văzut-au în fața lor că...), 2/60; n. loc. (Nânta). — Din bg. *sprotiv*.

Sprúză s. f. v. *spuză*.

Spugănēs vb. IV. v. *păņgon*.

Spulăiți } v. *spolăiți*.
Spulăițisēs vb. IV. }

Spúmă f. Spumă. *Dunq spumă* (adună spurnă). [Derivat: **șņ-spum** vb. I. = spumez]. — Din lat. *spūma*, -am, (arom. *spumă*).

Spun vb. III. Spun. *Si dusi... si spūndă*, 16/55. Arăt. *Stăpōnu, dintru ca si spundă la fitșor agrili, la lq* (stăpânul, ca să-și arate ogoarele...), 1/41. [Și: **spúnim** vb. III. 5/16, pers. 2, conj. prez. *spuniñ* (în loc de *spuñ*) *Ti rog si*

nu spunîñ la Daut (te rog să nu spui...), 11/74. **Derivate:** **spû-niri** f. = fapta de a spune; **spus**, -ă adj. = spus; **spus** a. = spusă. *Nu pot să antsileg din spus că sam groasă ăñ cap*, 9/12. **Compușe:** cu pref.) **zăspûñ** (ză + spun, de pe bg. *zakazvam*) = încep să spun, spun o leacă, arăt. *Ai bra deaduli, si ñ-u zăspuñ casa iñdi șod lomñurli* (să-mi spui, să-mi arăți casa), 14/34; **duspûñ** (du + spun, de pe bg. *dokazvam*) = termin de spus. *Pănă si duspuñ tu, ghiupca la feasi și la trimeasi la prusirea 601*. — Din lat. *exôpno*, -ere, (arom. *spun*).

Spûnim vb. III. } v. *spun*
Spûniri f. }

Spure vb. I. Spure, mănânc de dulce în zilele de post. *Mi spurco cucu*, Com. T. P. [**Derivate:** **spureări** f., **spureát**, -ă adj. = spurcat; **spureătșûni** f. = spurcăciune]. — Din lat. *spûrco*, -are.

Spureări f. }
Spureát, -ă adj. } v. *spurc*.
Spureătșûni f. }

Spurș vb. IV. Sporesc. (Numai în expresia). *Mult al' spuraști, lăcumeaști* (se lăcomește prea mult), 722. — Derivat din *spor*.

Spus, -ă adj. } v. *spun*.
Spus a. }

Sputnês vb. Imping. *Lupmôn-cala mi sputni si fac ună ca tseasta* (dracul mă puse, mă împinse să fac așa ceva), 353.

Spuvidês vb. IV. Spovedesc. **Derivate:** **spuvidiri** f. = spovedit; **spuvidît**, -ă adj. = spovedit; **spuvidătș** m. = duhovnic. *Nu ray spuvidatș* (nu erau duhovnici...), 6/76]. — Din paleosl. *izpovedati*.

Spuvidiri f. } v. *spuvides*.
Spuvidît, -ă adj. }

Spúză f. Spuză. *Puni-l' ȳala cu spuză* (pune-i oala cu spuză), adică trage-i chiulul, 823. [**Și:** **sprúză** f. Com. T. P.]. — Din bg. *spuza*, (cf. alb. *shpuzë*).

Srăcăjês vb. IV. Sorb, mănânc cu lingura. *Cu ună lingură srăcâjês* (sunt prieteni nedespărțiți), 339. — Din mbg. *sărkam*.

Stă adj. v. *șemt*.

Stăfigă f. Stafidă, ALR. 1720. [**Și:** **stăidă** f.]. — Din gr. *σταφίδα*.

Stăfsês vb. IV. refl. (Despre aluat, despre caș), dospesc. *Lutsolu si stăfsești*, ALR. 3992, cf. 5424. — Din **ftăsês* «ajung» gr. *φθάνω*, aor. *ἔφρασα* (cf. bg. *ftasam*, part. p. dela *ftasavam*).

Stăiîă f. Stafie. *Cu vrină stăiîă* (ca o stafie), 673. — Din gr. *στοιχειό*, (arom. *stih iu*).

Stămból m. Stambul. *Cu 'ntribarea și 'n Stămbul ti duts*, 724. [**Și:** **Stămbúl**].

Stămbúl v. *Stămbol*.

Stqmă f. Ulcior mai mare de pământ. *Să-ts li zăport stqmili* (să-ți port o leacă ulcioarele), 2/VIII. [**Derivat:** **stumnîtșcă**

f. = ulcior mai mic. *Am un dead c' ună mănusă 'n grôb* (= mănusă di stumnitcă), *50. — Din bg. *stomna*, (arom. *stamnă*, gr).

Stângătş adj. v. *stong*.

Stăpân m. v. *stăpon*.

Stăpon m. Stăpân. *La meu stăpon* (la stăpânul meu), 6/12. *La unsiră stăponu* 19/33 cf. 16/33, cf. 419. || Şef de familie. *Stăponu la s-iîă ghiîu, nu-i cap di yom di* (se întrebuinţează când vrem să mângaiem pe cineva), 725. [Şi: (Țarnareca) Stăpân m. 16/68. F e m i n i n : *stopăncă*, *stupăncă* (bg. *stopanka*) f. = stăpână. *Ca si dusi casă, stupanca si-u mulgă* (să o mulgă stăpâna), 9/70.

Stără adv. De seară. *Ca să vină lude stară* (când va veni ludea deseară), 17/6 cf. 10/9, etc. — Din *iasă* + *seară*, (arom. *astară*).

Starină f. Căpiță de fân cf. *stog*. Com. D. P.

Stărl'ituşcă f. Năpârcă. ALR. 6228, cf. *străl'uşcă*, *năprqtcă*. [Şi: *strălituşcă* f.]. — Din *l'utuşcă* (din *l'ut*, cf. *l'utitsă*) şi *străl'uşcă*.

Stărnîşti f. Mirişte, locul rămas după secerişul grâului, ţelină, ALR. 915. *Iel la mintşună măcsomu prin stărnîşti* (el se juca cu pruncul prin mirişte), 10/41. *Flaş stărnîşti nipăscută* (ai dat de noroc), 1 cf. *72. — Din bg. *tărnişte*.

Stărpâr m. v. *sterp*.

Stărvés vb. IV. Capăt poftă de

mâncare pentru lucruri dulci (întrebuinţat m. mult sub forma compusă (cu pref.) *nastărves* (bg. *nastărevavam ce*) = mă obicinuesc la ceva rău, mă năvălesc. D e r i v a t : *năstărvît*, -ă adj. = obicinuit, năvălit. *Lisitsa cum ra năstrăvită, vini si mănancă uvă* (vulpea cum era năvălită...), 4/93. [Şi: *străvés* vb. IV.; *străvur* a. (plur.) = lucruri dulci de mâncat. — Din bg. *stărevavam*, id.

Stătsún m. Sărac, nenorocit (mai ales după ce-i moare cineva din familie). *Mult si mântşo stătsunu di mini*, 406.

Stau vb. I. Stau. *Unu di noj ăa să stătem*, 6/18. *Unu ăntro, lăntu stătù*, 7/18. *La s-sta* (să stea), 21/29. *Stoj să-ts cat ăn cap* (stai), 10/28 cf. 16/6, 6/13, 4/32, 6/35, 4/42, 4/78. [C o m p u s (cu pref.): *zăstău* (ză + stau, de pe bg. *zastojavam*, cu acelaş înţeles) = mă opresc, încetez. *Zastătù ca măgaru pri punti* (s'a oprit ca măgarul pe pod) s'a încăpăţânat, 375. *Zăstoj!* opreşte-te, 2/20 cf. 21/16. D e r i v a t : *zăstări* f. = oprire, încetare. *No-ari zăstari* (n'are încetare), 946; *pristău* (pri + stau) vb. I. = încetez, stau, nu mai continuu. Com. V. J. — Din lat. **stao* (= *sto*), -are, (arom. *stay*).

Stăur m. Şobolan, (fig.) fiinţă închipuită. Com. V. J. *Tats ca vrin staur*.

Stăvés vb. IV. Pun, aşez. *Stăvi ună paîdă* (aşeză o cursă). Opresc,

stăvilesc ALR. 6721. *Ca si stăvi moara, s-dusi muraru si veadă tsi ari sub tșarcu* (când se opri moara, se duse morarul...), 13/72. [Derivat: stăvilă f. (bg. stavilo) și stăveală f. = stăvilă la moară. Stăves moara cu stăveală, ALR. 6722 cf. 6721. Ardic stăveala (ridic stavila), ib. 6728. Puntea di stăveală (puntea stavilei), ib. 6727. — Din bg. stavam.

Stăveală } f. v. stăves.
Stăvilă }

Stăvină (di gron) f. Vraf de grâu (ALR. 912), claie (ib. 5215, 5216). — Din mbg. stavina.

Steág a. Steag. *Etca-la și ȕel că vrin steag* (iată-l și el ca un steag), Com. GH. T. — Dacor.

Steájăr m. (Liumnița) Stejar. Com. P. M. — Din sl. stežer.

Steănă f. Piatră mai mare. *Cap di steană*, cap de piatră, adică prost, 55 cf. 86. — Din bg. stěna.

Steăuă f. Stea. *Ăi ca steauă*, 627. *Si rōdi la steali* (este prost), 729. — Din lat. stēlla, -am, (arom. steauă).

Stělă (în expresia) *Stel'ă au feasi* (o bătu rău de tot, a bătut-o măr), 730.

Sterp, -ă adj. Sterp, cf. știravă. [Subst. steărpă f. = oaie stearpă, opusul lui mlaznitsă. *Du-ti tu cu mlaznitsili, ca să mi duc ȕo cu șterpili*, 10/3. Derivate: stirpăr, stărpăr m.

= păstor care paște oi, capre sterpe. Com. G. D.; stirpés vb. IV. = stârpesc. *Șteată valea si stirpească*, 905. *Matsa l'a stirpeaști șoaritsil'* (pisica îi stârpește pe șoareci); stirpîri f. = stârpire; stirpît, -ă adj. = stârpit. Com. I. L.; stirpitôr m. ALR. 5365; stirpitșuni f. = oile sterpe la un loc, ALR. 5335]. — Din lat. *extirpis, -e, (arom. sterpu).

Stîfă f. Adunătură de mai multe obiecte la un loc, grămadă, cup de fân. Com. G. D. — Din gr. στήφα.

Stignés vb. IV. Intind (în sensul de) strâng, încordez. Com. G. D. Vezi citatul sub pilivan. [Derivat: stignît, -ă adj. = întins, strâns bine, îmbrăcat, id.]. — Din bg. stěgam, (aor. stěgnah).

Stignît, -ă adj. v. stignes.

Stimnés vb. IV. (întrebuințat la pers. 3) mă apucă noaptea. *Clotsi al' stimni* (acolo îi apucă noaptea), 7/71, *l'i stimni ăn un munti* (îi apucă întunerecul...), 2/7. *Si stimni* = întunecă. *Ăi si stimnești* (mi se întunecă, nu știu ce fac), *că-l'-tsi stimni, ȕel zisi*: «*ăi si fug di cāsă*» (când i se întunecă), 2/17. Derivate: stimnîri f. = întunecare; stimnît, -ă adj. = întunecat; stimnît a. = timpul când începe să se întunece, amurg. *Stară pri la stimnit să vii* (deseară pe la amurg să vii), 11/12. — Din bg. stemnjava se.

Stimniri f. }
 Stimnît a. } v. *stimnes*.
 Stimnît, -ă adj. }

Stinés vb. Ofterez, mă vait. *Au flo iundi stineashti* (o află unde ofterează). *Vini di dighios stininidurlea* (veni jos oftând), 15/72 cf. 15, 16/72, 2/21. — Din bg. *stena*.

Sting vb. III. Sting. *Iela s-la stinz fuăcu* (vino să stingi focul), 5/75 cf. 6/49. [Derivate: stînziri f. = stingere; stîns, -ă adj. = stins. Com. T. P.]. — Din lat. *stinguo*, -gĕre, (arom. *astingu*).

Stins, -ă adj. } v. *sting*.
 Stinziri f. }

Stiptsă f. Piatră acră. *Stiptsă si feasi* (s'a supărat rău), 731. — Din bg. *stîpca*.

Stirpăc m. Miel născut mort. Com. G. D. — Din *sterp*.

Stirpăr m.

Stirpés vb. IV. }
 Stirpîri f. } v. *sterp*.
 Stirpît, -ă adj. }
 Stirpitşuni f. }

Stog a. Stog, căpiță de fân, cf. *74. — Din bg. *stog*.

Stol a. (Țârnareca) Scaun cf. scand. *Nearsi şidzù strin tsarlui stol* (merse, șezu pe scaunul țarului), 28/68. — Din bg. *stol*.

Stong, -ă adj. Stâng. [Derivat: stângătş adj. = stângaci. Com. G. D., (arom. *stîngu*).

Stonjin m. Stânen. *Tsela fitşor vea un brøn di trej stonjin*. Com. T. P. — Din paleosl. *stenižinŭ*.

Stopăncă f. v. *stăpon*.

Strădăpöst v. *post*.

Străjos vb. IV. Păzesc, supra-veghez, opresc. *Cată, străjà-la di să videm tsi pisăiaşti* (caută de-l păzește, ca să vedem ce scrie). — Din bg. *straža*.

Străl'ituşcă f. v. *stărl'ituşcă*.

Străl'uşcă f. v. *streal'ă*.

Străml'ór m. Berbecă până la vârsta când se amestecă cu oile pentru reproducere. Com. T. P. — Derivat din *mlór*.

Strămulări f. (Numai la Nânta). Un fel de băţ lung cu fier la vârf, care servește pentru îndemnarea și înțeparea boilor la muncă. Imbold. Com. H. I. *Ca boiŭ cu strămularea si la 'ntsap*, 674. [Și: struminări f. *72]. — Din lat. **stimularia* (*stimulus*), -am, (arom. *strimurare*).

Străşiŭ (în expresia). *Că vrin străşiŭ* (rău de tot; se zice mai ales de copiii mici când plâng și nu se astămpără). După I. L. *străştîŭ* (umflătură la o bubă, glandă, ghindă la gât cf. *stroşen*). — Din bg. *strašen*.

Strat m. (Nume de plantă). Com. H. I. — Din bg. *stratul*.

Strătés vb. IV. Întâmpin, ies în drum. *Mi strătî un moş* (mă întâmpină un moş). — Din mbg. *stretam*.

Strătşcă f. Coțofană. Com. T. P. — Din mbg. *stračka*.

Străvės vb. IV. v. *stărvės*.

Străvilîști f. Loc unde se vede ceva. *Să ti duts ăn... ună străvilîști di lăngă mari*, 16/94.

Străvur pl. v. *străves*.

Streăclă f. Streche. *Ca si dusi să-u pască vaca, atsi ună streaclă că vini di ca u butsnî (...și veni o streche)*, 3/69. [Derivat: **anstréel'u** vb. I. = fug ca lovit de strechie. *Ună ișiră di casa tsea, vaca anstriclă ă iară* (vaca fu din nou lovită de strechie), 11/69.

Streălă f. Fulger. *L'-u deadi streal'a* = l-a fulgerat (un fel de jurământ), 732. [Derivat: **stră-l'uşcă** f. = pui de viperă, Com. G. D. cf. *stărl'ituşcă*; **strel'útsă** vb. = fulgeră]. — Din bg. *strěla*.

Streăuă f. Streșină Com. T. P. — Din bg. *strěha*, (arom. *streahă*).

Strébrin, -ă adj. (Țarnareca). De argint, argintiu. *Ună meară strebrină* (un măr de argint), 6/68. — Din bg. *strebren*.

Stréjur m. Parul de care se leagă caii la treerat. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 46).

Strel'útsă vb. v. *streal'ă*.

Strépij m. Strepede, vierme de brânză. *Caș cu strepij* (brânză împutită), ALR. 5451. [Derivate: **stripijos** vb. IV. = strepezesc dinții mâncând fructe acre; **stripijot**, -ă adj. = strepezit. *Dints stripijots* (dinți strepeziți)].

Strézin m. Scrum, ALR. 683, cf. *striziń*.

Stri prep. (Țarnareca) Pe. *Feata*

si suiă stri ună tupolă (fata se suia pe un pleop), 14/64. *Âncălică stri cal și fuzi*, 35/65. || Peste. *Imnă... şu deadi stri trei frats* (umblă... și dădu peste trei frați), 7/66. [Și: **strin** prep. *Șidzû strin tsarluj stol* (șezu pe scaunul țarului), 28/68]. — Din lat. *extrā*, (arom. *stră, stă, ste, sti*, cf. Capidan, *Aromânii*, 506).

Strie vb. I. Stric. *Dintsil'... ats sa stricats* (stricați). [Derivate: **stricări** f. = stricare; **stricăt**, -ă adj. = stricat; **stricătsûni** f. = stricăciune. Com. G. D.]. — Din lat. *extrico*, -are.

Strică-pejă f. Grangure. Se mai fumește *stricu-peju*, f. Com. G. D. — Din mbg. *striko-pejo*.

Stricări f. } v. *stric*.
Stricăt, -ă adj. }

Stricătoări (di scondură) f. Stavilă de moară, ALR. 1843. [Și: **stricător** m. ib.]. Din *stricor*.

²**Stricătoări** f. Sedilă de strecurat urda, ALR. 5437, 5407. Din **stricor*.

Stricătsûni f. v. *stric*.

Strienés vb. IV. Tresar, rămân uimit, mă speriu. *Feata... tucum stricni la buric* (fata numai că tresări...), 32/51. [Derivate: **strienîri** f. = uimire, tresărire; **strienît**, -ă adj. = uimit].

Strienîri f. } v. *stricnes*.
Strienît, -ă adj. }

Strieupășcă f. v. *trisupașcă*.

Strigl'ată f. Lapte covăsit, Com. D. G. — Din lat. **extraculgata*.

Strimés vb. IV. Răstorn, întorc pământul (la sădit). *Locu pi viñă la strimes*, ALR. 6109. — Din bg. *stremja*.

Strimt, -ă adj. Strâmt. Com. T. P. — Din lat. **strinctus*, -a, -um, (arom. *strimtu*).

Strin prep. v. *stri*.

String vb. III. Strâng. *Nu-ñ mi strinzi di mōnă* (Nu mă strânge de mână...), 1/I. *Al' strinseș una ratsi* (l-ai înșelat, l-ai tras pe sfoară), 649. [Derivate: *strînziri* f. = stringere; *strins*, -ă adj. = strâns, (fig.) sgârcit, avar]. — Din lat. *stringo*, -ere, (arom. *stringu*).

Strins, -ă adj. } v. *string*.
Strînziri f. }

Stripijș vb. IV. v. *strepîj*.

Striziñ a. Funingine. Com. G. D., cf. *strezîñ*.

Strqf m. Carnea care se pune în cursă; cursă. Cf. *paîdă*, ALR. 1736. — Din bg. *stărv*, cf. *stărv*es.

Stroînie m. Pețitor. *Vin stroînits* (vin pețitori), 10/46 cf. 2/58. — Din bg. *strojnic*.

Strop m. Grinzile pe care se razemă acoperișul caselor, *acoperiș, tavan. Cqñ săreă, di strop si gudeă* (când sărea, dădea cu capul de tavan), 6/56. — Din bg. *strop*.

Stroșén m. Vârful furunculului (: vrou di țșireju di nuntru), ALR. 4186. — Din mbg. *strošen*.

Strubușș vb. IV. Dau cu cu-

țitul în pânțele, despânțec, f. *trubușoană. La strubușe* (l-a spîntecat). 733, cf. 672. — Din bg. *tărbuh*. (cf. mbg. *rastărbușam*).

Strug a. (Între uneltele dogarului) cuțitoiu. Com. G. I. — Din bg. *strug*.

Strujitură f. v. *strujș*.

Strujș vb. IV. Strujesc, ALR. 4010, dau la strug. Com. G. D. [Derivate: *strujori* f. = strujire; *strujqt*, -ă adj. = strujit; *strujitură* f. = răzuitură, ALR. 4010. — Din bg. *străždă*.

Strujori f. } v. *strujș*.
Strujqt, -ă adj. }

Struminări f. v. *strămulari*.

Strungă f. Târlă. Se zice și *cutar*, ALV. 5378 cf. și 1788. *Tucu si-ñ li facă tseăști tșqtsi dōmnu uoî, si-u dar șa strunga ăñ drūm* (... o să fac târla aici în drum), 3/31. [Derivat: *strungăr* m. = strungar, ALR. 5364].

Strungăr m. v. *strungă*.

Strúpeă f. (Boală) Buba pe piele, arom. *zgaibă*. Com. V. T. — Din bg. *strupka*.

Struș m. (Liumnița) Struș. Com. P. M. — Din lat. *struthio*.

Stușés vb. IV. (despre pâine). Plămădesc, ALR. 773. Cf. *stășes*.

Stuian (Nume de persoană), Stoian. *Stuian lu Zlati*, 2/VI.

Stumnitșcă f. v. *stamnă*.

Stup vb. I. Astup. *Si-ñ-tsi stupă urecl'ili* (să mi se astupe urechile), 12/33. cf. 5/69. Derivate: *stupări* f. = astupare;

stupăt, -ă adj. = astupat. *La muraru al' fost-au stupată buca* (i-a fost scocul astupat), 8/69. (Negativ) **nistupăt**, -ă adj. (întreb. și ca subst.). *Nistupatulî* = nesăturatule, flămânzilă, 488. **nistupăt** = numele lunii Decemvrie, ALR. 2418, cf. *c u l u j e u*. **C o m p u s** (cu pref.): **distúp** (dis + stup) vb. I. *Al'-tsi distupă buca* (i se destupă scocul), 8/69; **năstúp** (nă + stup) vb. I. refl. = mă îndop. *Sinăstupo, foali si dăro* (se îndopă, se făcu burduf), 466; **năstupări** f, îndopare; **năstupăt**, -ă adj. = îndopat]. — Din lat. **stūppo*, -are, (arom. *astup*).

Stupâneă f. v. *stăpən*.

Su pron. pers. Său. *Si spună la stăpenu-su*, 21/41. *Tătă-sui* (tatălui-său) 9/46. [Și: sa pron. pers. *Tat-sa și maică-sa*, 3/64. *Tși-tșă-sa ancă cota si spăreă* (unchiul-său...), 25/41, cf. **F e m i n i n**: sa pron. pers. (pretutindeni)]. — Din lat. *suus* (s. **sous*), (arom. *su*).

²Su conj. v. *să*.

Suără f. v. *soră*.

Sub prep. Subt. *Antrə sub moară și sub moară si pusi disupru* (intră subt moară...), 22/41 cf. 5/II, 1/12, 3/12, etc. Nume de loc. *Sub-cătun* (Cupa), *Sub-iaz* (Barovița), *Sub-roșă*, *Sub-roșă-l-Mamut* (Cupa). [Și: (Țarnareca) **săptă** prep. = subt. *Sinu*,... *săptă direc li bagă* (fiule, pune-le subt grindă), 3/66 (prescurtat): su prep. *Su-*

deal = n. loc. în Lugunța. — Din lat. *sūbtus*, (arom. *sum*).

Súbaș m. Trimisul moșierului. — Din bg. *subaš* (tc.).

Subsăsoară f. (Liumnița) Subțioară. *Cən fătșiă «crac», tal'a cărni di subsăsoară*, 20/73. *Ań tăl'am di subsăsoară și-ts dădeam*, 21/73. — Din lat. *subala*, -am, (arom. *sumsoară*).

Subtsəri adj. Subțire. Com. G. D. [Și: **subtsəri**, id.]. — Din lat. *sūbtilis*, -e, (arom. *subtsire*).

Sueăe a. Stradă, drum. *Tsela ra linos... si șătăjă prin sucac*. (se plimba pe stradă). — Din tc. *sokak*, (arom. *sucak'e*).

Sueălă f. Făcăleț. *Cən ari fărînă, no-ari sucald* (când este făcăleț, nu-i făină), 736. — Din bg. *sukalo*.

Sueárdi f. Sarică. *Scpsi sucarde că ra ud di plojă* (scoase sarica, căci era ud de ploaie), 3/85. *Ats-tsi cătsə di poala di sucardi* (i s'a lipit, nu-l slăbește), 580.

Sueril'ă } f. v. *socru*.
Suerimi }

Sud vb. I. Asud, nădușesc. *Ca cən sudă la eali* (ca și când asudă pentru ele), 737. [Și: **ansúd** vb. I. ALR. 1114. **D e r i v a t e**: (ən)-**sudări** f. = asudare; (ən)**sudăt**, -ă adj. = asudat, nădușit; **sudoári** (<lat. *sūdor -orem*), f. = sudoare, nădușeală. *Din sudoari ghiiaști* (trăiește din muncă), 25]. — Din lat. *exsūdo*, -are, (arom. *asud*).

Sudári f. }
 Sudát, -ă adj. } v. *sud*.

Su-deál N. loc. (Lugunța).

Sudoári f. v. *sud*.

Suflári f. }
 Suflát, -ă adj. } v. *suflu*.
 Súflit a. }

Súflu vb. I. Suflu. *S-la suflă părăiaști* (să-l suflă, sboară), 738. [Și: (Oșani) súflum vb. C o m p u s (cu pref.): zăsúflu (ză + suflu) = încep să suflu, suflu o leacă. *Zăsufală la foc uneac* (suflă puțin la foc), cf. 7/7 cf. 11/32, 26/32. [D e r i v a t e: suflári f. = suflare; suflát, -ă adj. = suflat; súflit a. = suflat. *Si dai și pri suflitu meu* (... să dai și pentru suflteul meu), 7/91. *Al' lə súflitu la fițsor*, 2/1. *Cu suflit aș flə* = o găsi în vieață, 741, cf. 743, 739. || Fiintă (în general) om, ins. — Din lat. *sufflo*, -are, (arom. *suflu*).

Súflum vb. I. v. *suflu*.

Sug vb. III. Sug. *Fițsor... lə, să sugă* (copilul începu să sugă), 5/23. *Añ la suptsi tot șonzi* (îmi supse tot sângele), 9/3. *Suzed*, 13/38. *Suptsiș laptili mumă-taj*, 537 cf. 6/67. [D e r i v a t e: súziri f. = sugere; supt, -ă adj. = supt; sugár m. = copil neîntărcat și mielul de țată; miel care sugă încă; sugărísă f. = oaie care a fătat târziu și trebuie să dea mielului să sugă toată vara]. — Din lat. *sūgo*, -ere, (arom. *sug*).

Sugár m. }
 Sugărísă f. } v. *sug*.

Sugl'íts vb. I. Sughiț. *Dupu mănări sugl'itsq̃i* (după mănări, sughițai). Com. N. T. [D e r i v a t: sugl'ítsári f.]. — Din lat. *sūbglūt̃tio*, -are, (arom. *sugl'its*).

Sugl'ítsári f. v. *sugl'its*.

Suǐ vb. IV. (Țarnareca) Suiu, (refl.) mă sui. *Plântă la zid cărfișu si suǐa* (bătu în zid cuie și se sui), 12/68. — Din lat. *sūbeo*, -ire.

Sul a. (La războiu) Sul. *Un lucru la tots ȳaminil' lă tribuiaști pri două leamni sta* (= sulu), *79. — Din lat. **sub[u]lum*, (arom. *sul*).

Sulă f. Sulă, țeapă, frigare. Com. G. D. — Din lat. *sūbula*, -am, (arom. *sulă*).

Sulúe Răsuflare, respirație. *Bubili zădurmiti nu pot si lea soluc* (nu pot să respire), B. 5. *Nu poati si-ș-la lea sulucu* (nu poate să-și ia răsuflarea), cf. 743. [Și: solúe]. — Din tc. *soluk*.

Sun vb. I. Sun. *Al' sună* = are parale multe, este cu avere, 744. [D e r i v a t: sunári f. = sunare]. — Din lat. *sōno*, -are, (arom. *asun*).

Sunári f. v. *sun*.

Sunt vb. ajut. v. *sam*.

Suprotș a. (în expresia): *caș di suprotș* (soiu de brânză, explicat: *cōn l'a zgărpes protșii la capri* (când dau drumul țapilor la capre), ALR. 5448. — Din *protș*.

Supt, -ă adj. v. *sug*.

Surd, -ă adj. Surd. *Tseastă mul'ari aî surdă*, Com. T. P. [Derivat: **ansurdzqs** vb. IV. = asurzesc, devin surd. Com. D. G.].—Din lat. *surdus*, -a, -um, (arom. *surdu*).

Surdisés vb. IV. Curăţ. *Moartea tsi l'a surdiseaşti* (moartea îi curăţă pre toţi), 745. [Derivate: **surdisîri** f. = curăţire; **surdisît**, -ă adj. = curăţit]. — Din mbg. *surdisvam* (tc.).

Surdisîri f. }
Surdisît, -ă adj. } v. *surdises*.

Surghîun adv. In exil, surghiun. Com. I. L. — Din tc. *sürgün*.

Surîn v. *soari*.

Súrla Nume de persoană, poreclă dată oamenilor leneşi. *Vedets tse di dragă aî culcat Surla*, cf. 4/II.

Súrlă f. (instrument) Surlă. Com. G. D. — Din tc. *zurna*.

Surmuşés adj. v. *sîrumă*.

Súrova f. v. *surva*.

Surtsél a. v. *surtsql*.

Surtsql a. Surcel. Com. G. D. [Şi: **surtsél** a. *Pri urman leamni multi, tucu casă surtsql no-ari*, 872]. — Din lat. *súrcellus*, -um, (arom. *surtsel*).

Surumă, -aşcă }
Surumáš, -aşcă } adj. v. *sîrumă*.

Surupîşte f. v. *sărup*.

Suruváteă f. Zărul rămas după scoaterea urdei; şist, cărân. ALR. 5438. — Din bg. *surovatka*.

Súrna f. Anul nou, Sf. Vasile. ALR. 2792. | *Sorcova*, ib. 2795. *Fićoril' si duc cu surva di casă n*

casă, ib. 2793. [Şi: *súrova* f. ib. 617].—Din bg. *suráva* (*godina*).

Suşă f. Secetă, ALR. 5055. [Derivat: *súşina* f. (bulgărisim) = uscăciune; *suşleae* a. = frunzele uscate care cad toamna. ALR. Intr.]. — Din bg. *suša*.

Súşină f. v. *suşa*.

Suşliă f. Rachiu (Oşani).

Sută f. Sută. *Tsista ună sută di drats ari ân iel* (acesta o sută de draci are în el), 212. *Ân trei suti-i* (îi lipseşte o doagă). 747. — Cf. paleosl. *sáto*, (arom. *sută*).

Sutş v. }
Sútşcă f. } v. *sutşqs*.

Sutslúe a. v. *sots*.

Sutşqs vb. IV. Sucesc, învârtesc. [Şi: **sutş** vb. ALR. 1318. Derivate: **sútşcă** f. (bg. *sučka*) = orice lucru sucit şi subţiat, (în sens rău) excrement, Com. G. D.; **sutşqt**, -ă adj. = sucit, întors, id.]. — Din bg. *suča*.

Suvál'că f. (La războiu) Suveică. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53). — Din bg. *sovalka*.

Suvarî m. (Turcism) Suvariu, jandarm. Com. T. P.

Súza Nume de căţea.

Súziri f. v. *sug*.

Ş

Şa adv. Aşa. *Cum putui, şa vă mintşunaî* (cum putui, aşa vă minţii), 7/37 cf. 6/10, etc. [Şi: **şâtsi** adv. *Aî delmi şatsi cu noi şi tu*.

Surd, -ă adj. Surd. *Tseastă mul'ari aî surdă*, Com. T. P. [Derivat: **ansurdzqs** vb. IV. = asurzesc, devin surd. Com. D. G.].—Din lat. *surdus*, -a, -um, (arom. *surdu*).

Surdisés vb. IV. Curăţ. *Moartea tsi l'a surdiseaşti* (moartea îi curăţă pre toţi), 745. [Derivate: **surdisîri** f. = curăţire; **surdisît**, -ă adj. = curăţit]. — Din mbg. *surdisvam* (tc.).

Surdisîri f. } v. *surdises*.

Surdisît, -ă adj. }

Surghîun adv. In exil, surghiun. Com. I. L. — Din tc. *sürgün*.

Surîn v. *soari*.

Sûrla Nume de persoană, poreclă dată oamenilor leneşi. *Vedets tse di dragă aî culcat Surla*, cf. 4/II.

Sûrlă f. (instrument) Surlă. Com. G. D. — Din tc. *zurna*.

Surmuşés adj. v. *sîrumă*.

Súrova f. v. *surva*.

Surtsél a. v. *surtsql*.

Surtsql a. Surcel. Com. G. D. [Şi: **surtsél** a. *Pri urman leamni multi, tucu casă surtsql no-ari*, 872]. — Din lat. *sûrcellus*, -um, (arom. *surtsel*).

Surumă, -aşcă } adj. v. *sîrumă*.

Surumâş, -aşcă }

Surupîşte f. v. *sârup*.

Suruvăteă f. Zărul rămas după scoaterea urdei; şist, cărân. ALR. 5438. — Din bg. *surovatka*.

Sûrva f. Anul nou, Sf. Vasile. ALR. 2792. | Sorcova, ib. 2795. *Fiçoril' si duc cu surva di casă n*

casă, ib. 2793. [Şi: **súrova** f. ib. 617].—Din bg. *surăva* (*godina*).

Suşă f. Secetă, ALR. 5055. [Derivat: **sûşina** f. (bulgăristm) = uscăciune; **suşleăe** a. = frunzele uscate care cad toamna. ALR. Intr.]. — Din bg. *suşa*.

Sûşină f. v. *suşa*.

Suşliă f. Rachiu (Oşani).

Sută f. Sută. *Tsista ună sută di drats ari ân iel* (acesta o sută de draci are în el), 212. *Ân trei suti-i* (îi lipseşte o doagă). 747. — Cf. paleosl. *săto*, (arom. *sută*).

Sutş v. }

Sûtşcă f. } v. *sutşqs*.

Sutslûe a. v. *sots*.

Sutşqs vb. IV. Sucesc, învârtesc. [Şi: **sutş** vb. ALR. 1318. Derivate: **sûtşcă** f. (bg. *sučka*) = orice lucru sucit şi subţiat, (în sens rău) excrement, Com. G. D.; **sutşqt**, -ă adj. = sucit, întors, id.]. — Din bg. *suča*.

Suvâl'că f. (La războiu) Suveică. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53). — Din bg. *sovalka*.

Suvarî m. (Turcism) Suvariu, jandarm. Com. T. P.

Sûza Nume de căţea.

Súziri f. v. *sug*.

Ş

Şa adv. Aşa. *Cum putui, şa vă mintşunaî* (cum putui, aşa vă minţii), 7/37 cf. 6/10, etc. [Şi: **şâtsi** adv. *Aî delmi şatsi cu noi şi tu*.

(hai dacă-i așa...), 12/7, (în Târ-nareca); și adv. 9/66, 4/71; (Huma), 5/151, 20/72. — Din lat. *sic*, (arom. *ași*).

Șădeări f. v. *șod*.

Șăfrân m. Șofran. Com. G. P. — Din bg. *šafran*, (arom. *șăfrane*).

Șăie m. Șaiac. *Brivinets di șaic* (breneveci de șaiac). Com. I. L. — Din bg. *šajak*, (arom. *șăiac*).

Șăjeă f. Barcă, Com. C. I. — Din mbg. *šajka*.

Șăli-vali (în expresia) *Șali-vali u treatsi zuu* (împinge zilele fără să facă ceva), 901.

Șamată f. Zgomot, gălăgie. *Ca uză șamată* (când auzi sgomot...), 22/69. — Din tc. *šamata*.

Șámidoi num. v. *șimidoi*.

Șămijă f. Cărpă, batistă, basma. *Neagră șămijă*, 1/VI, cf. 2/XI. — Din bg. *šamija*, (arom. *șimie*).

Șamindoï num. v. *șimidoi*.

Șândân m. Sfeșnic. *Un dead c'un par ăń cur* (= șândanu), *70. — Din tc. *šandan*, (arom. *șăndane*).

Șăndžir m. v. *sindžir*.

Șăngav, -ă adj. Care târăgă-nește lucrurile, care amână, care lasă un lucru de azi pe mâine, care amăgește, care râde de altul (cu acest din urmă sens, cf. *putpizliv*). [Derivat: *șăngăvės* vb. IV. = duc cu vorba, cu promisiuni, mint. *Dosta mi șăngăviș* (spune-mi odată, destul mă purtași cu vorba), 749. — Derivat din

paleosl. *šega*, (dacor. *șagă*).

Șăngăvės vb. IV. v. *șăngav*.

Șănghijă f. v. *zinghiă*.

Șáo f. v. *șauă*.

Șăpeă f. Șapcă. *Lasă șapca la mini și fui*. — Din bg. *šapka*.

Șăprăteă f. Năpărcă, șarpe, cf. *năprȋtcă*. *Niști fitșor... tăl-tșau ună șăprăteă* 1/53, cf. 2/53, etc. [Și: *șăprȋteă* f. Com. P. M.]. — Din *șarpi* + *năprȋtcă* (*Megleno-românii*, 110).

Șăprȋteă f. v. *șăprăteă*.

Șăpti num. Șapte. [C o m p u s : *șaptizȋts* = șaptezeci]. — Din lat. *sēptem*, (arom. *șapte*).

Șăpti-Frăts N. loc. (Huma).

Șăptizȋts num. v. *șăpti*.

Șară m. Must. *Șaraya iarbi* (mustul fierbe), ALR. 1717, cf. 6127. — Din tc. *šira*.

Șără f. } v. *șarȋs*.

Șărătūră f. }

*Șărătūră f. Coamă de munte, șiră de deal. Com. T. P. — Derivat din *șară* (lat. *sērra*), (arom. *șară*).

Șărcă m. Nume de câine. ALR. 6037.

Șărcă f. } v. *șarȋs*.

Șărenu }

Șărlăgân m. Ulei s. untdelemn de susan. [Și: *șărlân* m.]. — Din bg. *šarlagan*.

Șarȋs vb. IV. Impeștrițez, chin-disesc. *L'a șăraști uocl'il' cutru badșă* (iși dă ochii peste cap, trage a moarte), 841. [Derivate: *șarȋt* (șărȋt,) -ă adj. = pestriț. *Ună*

cătsuă *șarotă* (o căciulă brodată), 4/44. *Pul'că șarotă*, 609. *Di șarot mai șarot*, *71 cf. 4/85; *șarot* m. = nume de câine; *șarotă* f. = nume de oaie sau capră cu lână amestecată alb cu negru; *șară* s. f. (<mbg. *šara*) = brodărie. Com. G. D.; *șareă* nume de cățea, și brodărie (cu acest înțeles din bg. *šarka*, id.); (bulgarism), *șarėnu - marenu* = pestriț, bălțat, *20; *șărătūră* f. fel de brodărie. Com. T. P. — Din mbg. *šaram*, (bg. *šarja*).

Șarot m.

Șarot, -ă adj. } v. *șaros*.

Șarotă f.

Șărpi f. Șarpe. *Un șarpi*, 1/12, *Turli-turli di șerp* (fel de fel de șerpi), 15/11 cf. 5/74, 4/78, *71. [Plur. *șerp*]. — Din lat. *sērpis*, -em, (arom. *șarpe*).

Șărvetă f. Cărpă, batistă. *Tu nu laș vrină șărvetă* (tu nu luași vreo cărpă), 4/42 cf. [Și: *șervetă*, *șirvėtă* f.]. — Și în alb. *shėrvetė*.

Șaș m. Nume de plantă. Com. I. L.

Șasi num. Șase. *Șasi săptă-moņ* (șease săptămâni), 9/9. [Derivate: *șăispră* și *șăsprăts* num. = șaisprezece; *șaižots* num. = șaizeci]. — Din lat. **sesse* (din *sēx*), (arom. *șase*).

Șătăiēs vb. IV. (refl.) Mă plimb. *Si si șătăiēcă* (... să se plimbe), 4/62. *S-mi șătăiēs* (să mă plimb), 14/33 cf. 15/24, 8/28, 8/33,

[Derivate: *șătăiri* f. = plimbare. *Tser s-mi duc la șătăirea* (vreau să mă duc la plimbare) 2/78; *șătăit*, -ă adj. = umblat, 752. *Compus* (cu pref.): *zășătăiēs* (*ză* + *șătăiēs*) = mă plimb, încep să mă plimb, 6/47; *să mi duc să mi zășătăiēs* 1/85, *dușătăiēs* (du + *șătăiē*) vb. IV. = mă satur de plimbat]. — Din bg. *šetam*.

Șătăiri f. v. *șătăiēs*.

Șătăit, -ă adj. v. *șătăiēs*.

²*Șătăit* a. Umblătoare, closet, cf. muștural. ALR. 3398. *Mi duc la șătăit*, ib. — Derivat dela *șătăiēs*.

Șătsi adv. v. *șa*.

Șăuă f. 1. Șeauă. *Șăua la moņă* (manșetă) ALR. 3303. *Șăua di izmeni* (explicat prin: «locu an cari antră brăcăzamu» (locul în care intră brăcinarul), ib. 3308]. | 2°. P. ext. (la cal) spinare, șeaua calului. Com. C. I. [Și: *șáo* f. id.]. — Din lat. *sälla*, -am, (arom. *șao*).

Șăzút, -ă adj. v. *șod*.

Șeurt m. Jilecă (la femei); la bărbați se spune džămădan. ALR. 3325. Cf. cundug. — Din arom. *šcurtu*.

Șebēc m. Maimuță mai mică. (Țărnareca) Com. I. T. [Și: *șibée*, *zibée* m.]. — Din tc. *šebek*.

Șed vb. II. v. *șod*.

Șeį a. Lucru, obiect. *Cu la scots tsela șeįu* (dacă scoți acel obiect), 23/39. [(In Țărnareca) art. *șeįlu*, 11/67]. — Din tc. *šej*.

Şenghi Pietricele de joc, arşice. Acelaş joc există şi la copiii turci din Caragiova. Com. V. J.

Şervetă f. v. *şărvetă*.

Şi conj. **Şi**. (Atestat pretutindenii). *Şi tată-su* 23/29 2/36. *Şi zisi* 12/35 *Şi lăpu*. *Ş-una ş-una dusiră lanti [rubi] şi mai buni* (şi în dată aduseră alte haine şi...). [**Şi**: (în Târnareca) **şu** conj. *Şu feata* 14/67. *Şu mă-sa*. 2/66. *Şu tsarlu* 32/65. *Şu nearsi şu-l' spusi* (şi merse şi îi spuse)]. — Din lat. *sic*, (arom. *şi*).

²**Şi** adv. v. *şa*.

Şibée m. v. *şebec*.

Şiehér m. Zahăr. — Din tc. *şeker*.

Şiehîrè adv. Pe faţă. — Din tc. *aşikjare*.

Şidžim a. v. *sidžim*.

Şiŷes vb. IV. (rar, cf. c o s). Cos. *Cu çoti pitşoari ra calu?* — *cu patru* — *şuit cu trei*. (... cusut cu trei), 23/90. [Derivate: **Şiŷi** f., **şuit**, -ă adj. = cusut, **şilă** f. (bg. *šilo*) = undrea. *Şili antsapă* = nu face nimic]. — Din bg. *šija*.

Şiŷi f.

Şiŷt, -ă adj. } v. *şişes*.

Şilă f. v. *şişes*.

Şimidoi, -dquă num. Amândoi, ambii. *Si şătăură şimidoil'* (se plimbară amândoi), 15/24. *Tucu pricurară şimidoŷuli apu* (începură să curgă amândouă apă), 13/56 cf. 3/18, 14/19. [**Şi**: **şimidoi**, -dquă, **şamidoi**, -dquă, **şamindo**, -dquă num. 18/69, 20/69, 23/69]. —

Din lat. **amindui* (pentru **am-biduo*), (arom. *şamindo*).

Şirbét a. Sirop. *Un flindşan cu şirbet*, 9/39. — Din tc. *şerbet*.

Şirit a. Şiret, panglică. Com. I. L. *Si tăl'om frunza ca... şirit*, B. 6. — Din tc. *şirit*.

Şirvătă f. v. *şărvetă*.

Şirvităc m. Basma. *L'a deadi un şirvitac plin cu şistats*. Com. T. P. — Derivat din *şărvetă*.

Şiş a. Sticlă. *Si lats apu ân şis* (să luaţi apă în sticlă), 4/40. — Din tc. *şişe*, (arom. *şişe*).

Şişcă adj. Gros, burduhos (mai mult ironic). Cf. *ş i ş m a n*, ALR. 2266. — Din mbg. *šiško*.

Şişman, -ă adj. Gras, burduhos. ALR. 2266. Cf. *ş i ş c ă*. — Din bg. *šišman*.

Şiştăc m. Orice monedă veche de argint, de mărimea unei piese de cinci lei, ce purtau mai nainte la gât fetele logodite. Com. G. D. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 40). — Din mbg. *šestak*.

Şiştăreăti (negru) m. Cicoară, greer de toamnă. ALR. 6552.

Şişur a. (pl.) Turtur de ghiaţă. Se mai spune şi *gl'ets*, *şişur di gl'ets*. ALR. 2447, (pl. dela *şiş?*).

Şitsi adv. v. *şa*.

Şlămea (di casă) f. Creasta acoperişului. ALR. 3771. — Din bg. *šlem*.

Şliŷpeă f. Coajă, scoartă, (la viermii de mătase) gogoasă. *Para*

tse ȝasi ili da vlagă la odaĭă, aŭ anmoal'ă ŝlĭupca ŝi buba ȝasi mai lesnic (aburul ce iese înmoaie coaja și viermele de mătase iese mai ușor), B. 4. — Din mbg. *šlupka*.

Șoărie m. Șoarece. *Dimineasta aș flō un șoaric ân ticfă*, cf. 7/75. — Din lat. *sorex*, -*icem*, (arom. *șoaric*).

Șod vb. II. Șed, locuesc, mă gălesc. *Spuni, ĭundi șod lōmĭurli?* (unde stau balaurii?) 12/34. *Șez* (șezi), 4/76 cf. 9/73. *Cum șădeau*, 3/60. *Iel șăzū la curu foculuĭ*, 16/65. [Și: (Huma) *șed* vb. II. *Șideă*, 5/74. *Derivate*: *șădeări* f. = ședere. *Lă șădearea, cōn șăzū tătă-su... izdiĭni*, 3/79 cf. 14/16; *șăzūt*, -ă adj. = șezut, așezat, stat. *Feata ra șăzūtă lângă ună tșeșmă* (fata ședea...), 8/73. *C o m p u s* (cu pref.): *zășod* (ză + șod, de pe bg. *zasēdjam*) vb. II. = mă pun să șed, șed puțin. *Zășox uneac dea s-na zălăfim* (șezi o leacă să ne mai lăfuim), 3/60 cf. 11/15, 15, 22/18, 16/19. *dușod* și *dășod* vb. II. (du + șod, de pe bg. *dosēdjam*) = șed până la sfârșit; *nidușăzūt*, -ă adj. = nestătut, ne-copt. *Ŭom nidușăzut* (om cu mintea necoaptă), 245]. — Din lat. *sēdeo*, -*ere*, (arom. *șed*).

Șopit a. Țeava fântânii, prin care curge apa în albie. *Deadiră di ună tșeșmă cu dōuă șopiti* (cu două țevi), 3/56. Nume de fântâni: *Șoputu-căprăres* (Nânta), — *di deal*, — *lung*, — *di Machi*, — *popal'ă*

(Oșani). — Din paleosl. *šĭpĭt*, (arom. *șopot*).

Șpirt Alcool. Com. G. D.

Șteárniri f. v. *ștern*.

Șteărziri f. v. *șterg*.

Șteăvă f. Ștevie. [Și: *știëve* (*caluluĭ*) = măcriș, ALR. 1951]. — Din bg. *števe*, (arom. *șteaye*).

Ștef (pl. *ștefă*) f. Frunză. ALR. 962.

Ștefân m. Nume de persoană. *Ștefan... aŭlĭtō ȝasi glătchi*, 15/94.

Șterg vb. III. Șterg. *La scuĭi uneac ŝi napcum la ștearsi cu mōna* (îl scuipă puțin și din nou îl șterse cu mâna). [*Derivate*: *șteărziri* f., *șters*, -ă adj. = șters]. — Din lat. *ex-tērgo*, -*ere*, (arom. *aștergu*).

Ștern vb. III. Aștern. *Aș li știrnū cămeșli ân coșu di moară* (își așternu cămășile...), 22/41. *Că-ŭ știrnū dușeatsă* (când mi-a așternut saltele), 8/69. | (Refl.) *Mi ștern* = mă tolănesc, mă trântesc. *Si știrnū ca 'n ugniștea tată-suĭ* (se tolăni), 832. [*Derivate*: *șteárniri* f.; *știrnăt*, -ă adj. = așternut; *știrnūt* a. = așternut]. — Din lat. *asterno*, *asternere*, (arom. *așternu*).

Șters, -ă adj. v. *șterg*.

Ștet vb. I. Aștept. *Si-ŭ-la stet tati* (să aștept pe tata). *Ca știtără cāsă, ca știtără* (după ce așteptară acasă...), 12/32. *Șteată uneac* (așteaptă o leacă), 4/76. *Aș știtō*, 7/38. *Să ștetă*, 12/12. [*Derivate*: *știtări* f. = așteptare;

ștităt, -ă adj. = așteptat. C o m p u s (cu pref.): priștét (pri + ștet, de pe bg. *pričakvam*) = întâmpin pe cineva, primesc pe cineva. *Si dusi cola la priștitô* (se duse acolo, îl întâmpină), 22/90, pruşțét (pru + ștet) vb. I. = întâmpin, ies înainte să primesc pe cineva. *Am-pirātu... ișo să la pruşteată* (împăratul ieși să-l întâmpine), 20/94. *Uaspitsu nu si pruşteată*, 824 cf. 15/56, 4/58. — Din lat. *excepto*, -are, (arom. *așteptu*).

Știéve f. v. *șteavă*.

Știpeă f. v. *știpcu*.

Știpeum vb. I. Pisc, ciupesc. *L'ă știpco uneac di pōni și si dusi* (îi pișcă puțină pâine), Com. T. P. [Derivat: *știpeă* (bg. *štipka*) f. = un fel de clește de lemn. Com. T. P. — Din mbg. *štipkam*.

Știr m. Știr. Com. C. I. — Din bg. *štir*.

Știravă adj. (despre oaie) Stearpă, cf. i a l o v ă. *Un biliuc di oi știravi* (o turmă de oi sterpe), 1/60, cf. ALR. 178. — Pentru etim. cf. dacor. *știr*.

Știri f. v. *știu*.

Știrnăt, -ă adj. } v. *ștern*.

Știrnút a. }

Știtări f. } v. *ștet*.

Ștităt, -ă adj. }

Știu vb. IV. Știu. *Nu știu*, 11/79, *Știi la pōini caldă* (știe numai să mănânce), 581. *Șțiam* (știam), 16/11, *șțijă* (știa), 20/73 cf. 3/21, 10/38, 23/41, *șțiaiu* (știau)

3/74. Și: *ștu* vb. IV. *Nu știu cum feși izmichiăru*, 13/15. [Derivat: *știri* (cu negativul *niștiri*) f. = știre; *știút*, -ă adj. (cu negativul *niștiút*) = știut, învățat]. — Din lat. *scīo*, -īre, (arom. *știu*).

Ștrăb adj. Stârb, fără dinți. [străbă f. = oaie bătrână. Com. T. P.]. — Din bg. *štārb*.

Ștrăbă f. v. *ștrăb*.

Ștrăe m. (Liumnița) Stârc, cocostârc. [Și: *ștroe* m.]. Com. P. M. — Din sl. *strāk*.

Ștrang (pl. -gur) a. Ștreang (la ham), ALR. 5512. — Dacor.

Ștroe m. v. *ștrăc*.

Ștu vb. IV. v. *știu*.

Ștuenés vb. IV. Mă înfund, mă înglodesc. *Ștucniș cu pîșoru ăn bracă* (Mă înfundai cu piciorul în baltă), Com. I. L. — Din mbg. *štukvam*, (aor. *štuknah*).

Ștur N. loc. (Liumnița, cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 25).

Șturée m. Greer. [Și: *șuștureacă* m. Com. I. C.; *șuștureăti* m. ALR. 251]. — Din bg. *šturec*.

Șu conj. v. *și*.

Șuir vb. I. (Țarnăreca). Fluer, cu fluerul s. cu gura, cf. s f i r e s. *Un fișor ăjra picurar, aș veă ună florcă șu ăș șuira* (un băiat era păstor, își avea un fluer și își fluera), 1/66. [Derivat: *șușrări* f. = flueraț]. — Din lat. **siu-bilo*, -are, (arom. *șuir*). cf. Pușcariu, *Et. Wb.* 1674.

Șuirări f. v. *șuir*.

Șuirări f. v. *șuir*.

Șumă f. 1°. Copăcel, copac mic, subțire, cf. *arbur*, *zlămbi* *tsă*. *Iel la liqo calu di ună șumă* (el legă calul de un copac), 3/85. *Feata... si scunsi dupu ună șumă* 31/39. | 2°. Frunzele uscate ce cad de pe arbori. *Iundi fuzi [l'e-puru]? — na, cola ăn șumă*. [Derivat: *șumureăști* vb. IV. = fâșie, ALR. 963]. — Din bg. *șuma*.

Șumureăști vb. IV. v. *șumă*.

Șuputés vb. IV. Șoptesc, ALR. 2080. — Din paleosl. *šipūtŭ*.

Șuștureăe } m. v. *ștureac*.
Șuștureăti }

Șut, -ă adj. Fără coarne, șut. *Runc ari șaia cari s-nu iia șută* (rar se găsește oaie care să nu fie șută), Com. I. L. [Și: *tșut*, -ă adj. (Substantivat) = nume de capră, oaie, țap, berbeci fără coarne. Derivat: *șutăreă* f. = Spic de grâu tuns sau golaș, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51)]. — Din bg. *šut*.

Șutăreă f. v. *șut*.

Șutnés vb. IV. Azvârl, arunc, trântesc. [Și: *tșutnés* vb. IV. *Tșutneă-la 'n drum* (aruncă-l în drum), Com. I. L. Derivate: *șutniri* (*tșutniri*), f. = asvârlire; *șutnît*, -ă (*tșutnît*, -ă) adj. = azvârlit, aruncat]. — Din mbg. *šutam*, (aor. *šutnach*).

Șutniri f. } v. *șutnes*.
Șutnît, -ă adj. }

T

Ta pron. v. *tău*.

Tă prep. v. *tri*.

Tăbătșqs vb. IV. Tăbăcesc, ALR. 6614. [Derivat: *tăbătșqt*, -ă adj. = tăbăcit]. — Din tc. *tabbak*.

Tăbătșqt, -ă adj. v. *tăbătșqs*.

Tăbiét a. Nărav, obicei. Com. I. L. — Din tc. *tabijet*.

Tăblă 1. Coș mare și în special orice sculă în formă de masă pe care se poate lucra. | 2. (La joc) Table. *Cøn ti jots cu tabla și cu cõrtsili aia știută că ia taș ia baș*, Com. I. G. — Din tc. *tabla*, (arom. *tablă*).

Tabúr m. (milit.) Batalion. *Un tabur di lumi si tal'ă* (un batalion de lume o să taie), 18/2. — Din tc. *tabur*, id. (răspândit în toate limbile balcanice), (arom. *tăbure*).

Tae vb. II. Tac. *Tăts cȳola că acu mi scol s-ti tăltșqs* (taci acolo, că dacă...), 14/55 cf. 6/14. [Derivate: *tătseări* f. = tăcere; *tăeút*, -ă adj. = tăcut, liniștit. *Apa (tăcută) zăvirită ari mults măr-moruts*, se aplică la cei tăcuți și care știu multe, 347]. — Din lat. *taceo*, -ere, (arom. *tac*).

Tăcăraš m. (Lugunța) Clopot mai mare s. mai mic care se pune la capre cf. *cloput*. — Onomatopee.

Tăcqm a. Pereche, rând de haine, costum. Com. I. L. — Din tc. *takym*, (arom. *tacîme*).

Șuirări f. v. *șuir*.

Șumă f. 1°. Copăcel, copac mic, subțire, cf. *arbur*, *zlămbi* *tsă*. *Iel la liqo calu di ună șumă* (el legă calul de un copac), 3/85. *Feata... si scunsi dupu ună șumă* 31/39. | 2°. Frunzele uscate ce cad de pe arbori. *Iundi fuzi [l'e-puru]?* — *na, cola ăn șumă*. [Derivat: *șumureăști* vb. IV. = fâșie, ALR. 963]. — Din bg. *șuma*.

Șumureăști vb. IV. v. *șumă*.

Șuputés vb. IV. Șoptesc, ALR. 2080. — Din paleosl. *šipūtŭ*.

Șuștureăe } m. v. *ștureac*.
Șuștureăti }

Șut, -ă adj. Fără coarne, șut. *Runc ari șaia cari s-nu iia șută* (rar se găsește oaie care să nu fie șută), Com. I. L. [Și: *tșut*, -ă adj. (Substantivat) = nume de capră, oaie, țap, berbeci fără coarne. Derivat: *șutăreă* f. = Spic de grâu tuns sau golaș, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51)]. — Din bg. *šut*.

Șutăreă f. v. *șut*.

Șutnés vb. IV. Azvârl, arunc, trântesc. [Și: *tșutnés* vb. IV. *Tșutneă-la 'n drum* (aruncă-l în drum), Com. I. L. Derivate: *șutniri* (*tșutniri*), f. = asvârlire; *șutnît*, -ă (*tșutnît*, -ă) adj. = azvârlit, aruncat]. — Din mbg. *šutam*, (aor. *šutnach*).

Șutniri f. }
Șutnît, -ă adj. } v. *șutnes*.

T

Ta pron. v. *tău*.

Tă prep. v. *tri*.

Tăbătșqs vb. IV. Tăbăcesc, ALR. 6614. [Derivat: *tăbătșqt*, -ă adj. = tăbăcit]. — Din tc. *tabbak*.

Tăbătșqt, -ă adj. v. *tăbătșqs*.

Tăbiét a. Nărav, obicei. Com. I. L. — Din tc. *tabijet*.

Tăblă 1. Coș mare și în special orice sculă în formă de masă pe care se poate lucra. | 2. (La joc) Table. *Cøn ti jots cu tabla și cu cõrtsili aia știută că ia taș ia baș*, Com. I. G. — Din tc. *tabla*, (arom. *tablă*).

Tabúr m. (milit.) Batalion. *Un tabur di lumi si tal'ă* (un batalion de lume o să taie), 18/2. — Din tc. *tabur*, id. (răspândit în toate limbile balcanice), (arom. *tăbure*).

Tae vb. II. Tac. *Tăts cȳola că acu mi scol s-ti tăltșqs* (taci acolo, că dacă...), 14/55 cf. 6/14. [Derivate: *tătseări* f. = tăcere; *tăeút*, -ă adj. = tăcut, liniștit. *Apa (tăcută) zăvirită ari mults măr-moruts*, se aplică la cei tăcuți și care știu multe, 347]. — Din lat. *taceo*, -ēre, (arom. *tac*).

Tăcăraš m. (Lugunța) Clopot mai mare s. mai mic care se pune la capre cf. *cloput*. — Onomatopee.

Tăcqm a. Pereche, rând de haine, costum. Com. I. L. — Din tc. *takym*, (arom. *tacîme*).

Tăesés vb. IV. Promit, făgăduesc. *Al' tăcsiŋ gāl'inli... sã vinã sã li mănâncã* (i-am promis găinile), 12/12. [Derivate: **tăesiri** f. = promisiune; **tăesít**, -ă adj. = promis]. — Din gr. *τάζω*, (aor. *ἔταξα*), (arom. *tăcsescu*).

Tăesirát a. v. *ticsirat*.

Tăesiri f.

Tăesít, -ă adj. } v. *tăcses*.

Tac-tuc. Sunetul ce produc loviturile unei secure, barde, etc. *Au lo bălțița, tac-tuc lã lemnu*, 21/68.

Tăcút, -ă adj. v. *tac*.

Tăgărdzie m. Tăgârță. *Un chirchez la lq tăgărdzicu pri gerb* (un cerchez luă tăgârța...), 19/16. *Un tăgărdzic plin di puparnic* (= mel'u) *52. — Din tc. *tagarğyk*.

Tăjés vb. IV. (refl.) Mă pitulez, mă ascund de frică. *Tăjã-ti, dosta vichi* (se zice la copii când nu se astâmpără). — Din bg. *tajã*.

Tăjřã f. 1. Ceată, adunare de oameni, *Chinisi mai micu frãti nainti, capidanu dupu řel ři lãntã taiřã dupu capidan* (porni... înainte ... ři cealaltã ceată dupã Capidan).

|| 2. Membrii ce alcătuiesc o familie, oamenii din casã, familie. *Pãřa cu taiřa lui ři pun vãcãrãn un cãtun* (pařa cu familia lui...), 8/15. *La 'ncalico taiřa* (are familie grea de întreținut), 765. [Și: **taiřãs** a. (din gr. *ταῖφας*) = petrecere familiară cu «taifa»]. — Din tc. *taife*.

Taiřãs a. v. *taiřã*.

Tăjřãn m. Italian. [Feminin: **tăjřãncã** = Italiancã, ALR. 2909]. — Din mbg. *taljanec*.

Tain a. Porțiune, mertic, întreținere pentru o zi, tain. *Ia ari tain cati unã featããn zuřã* (ea are câte o fată tain pe zi), 10/73. — Din tc. *tain*, (arom. *tãime*.)

Tal' vb. I. Taiu. *Un tabur di lumi ři tal'ã*, 2/18. *L'-u tãl'arã fuãrtãma* (îi tăiară funia), 3/74. *Vea tãl'at* (tãiașe), cf. 14/3, 9/13, 7/73, 835. *Nu-l' tal'ã (midușu) muzocu* (nu-i taie căpățâna) 394. *Al' tal'ã la mintsuř* = îi trage la minciuni, 766. [Derivate: **tãl'ãri** f. = tăiere; **tãl'ãt**, -ă adj. = tăiat. *Tãl'ati lafur* (vorbe scurte); **tãl'ãtós**, -oasă adj. = ascuțit, care taie, cu tăiș. *Si feaři un munti cu chetri tãl'ãtoaři* (se făcu un munte cu pietre ascuțite); 9/64. **tãl'ãtór** m. = tăișul unui cuțit, u ei secure. *Nu cu mucl'a, cu tãl'ãtoru* (nu cu muchia, cu tăișul); **tãl'ãtúrã** f. = ascuțit la cuțit (ALR. 3969), tăietură, orice lucru tăiat. Com. G. D. C o m p u s (cu pref.): **dutãl'** (du + tal') vb. I = isprăvesc de tăiat, taiu până la sfârșit. *Cøn sã la dutal'ã* (când îl vor tăia de tot), 19/41; **dutãl'ãt**, -ă adj. = tăiat, isprăvit, 20/41; **rãstãl'** (rãz + tal') vb. I. = taiu drumul cuiva, îi ies în drum, întâmpin, Com. G. D. *La rãstãl'q ři al' zisi* (îi ieși în drum ři îi zise), 4/51; **rãstãl'ãri** (și mai ales) **rãstãl'ãtúrã** f. = întâmpinare;

prital' (p i + tal') vb. I. = taiu drumul cuiva]. — Din lat. *talio*, -are, (arom. *tal' u*).

Talagán a. Suman. *Mi nfaş cu talaganu* (cu sumanul), ALR. 3273. — Din alb. *talagan*, (arom. *tălăgane*).

Talambár N. loc. (Lugunța).

Tăl'ári f.

Tăl'át, -ă adj.

Tăl'ătós, -oásă

Tăl'ătór m.

Tăl'ătúră f.

v. *tal'*.

Taláz m. Undă, val. ALR. 2513. — Din mbg. *talaz*, (gr.).

Tăligă f. Trăsură, teleagă. *Al' lə ună tăligă şi al' deadi pări şi ascher* (îi luă o teleagă...), 18/38 cf. 24/38, 31/40. — Din bg. *taliga*.

Tălím a. (Turcism). Exerciții militare. Com. T. P. — Din tc. *talim*.

Tăltşătúra

Tăltşqri

f. v. *tăltşqs*.

Tăltşqs vb. IV. Omor. Cf. *utsid. Tăti să-ń-mi tăltşască* (tata o să mă omoare), 3/I. *Tsi tăltşqs mori mila?* (ce omori, dragă?) 11/11. *Cota şi cota ıamıń am tăltşqt* (atâția şi atâția oameni am omorît), 3/57 cf. 4/76. [In Țarnareca se conjugă ca în arom. cf. 25/68, 5/69. **Derivate:** **tăltşqri** f. = omorîre; **tăltşqt**, -ă adj. = omorît; **tăltşătúră** f. = omor Com. G. D. **C o m p u s** (cu pref.): **du-tăltşqs** (du + tăltşqs) vb. IV = ucid, omor peste tot, până la sfârşit. *Muraru mi dutăltş di*

chîutec (morarul m'a stins în băți), 16/72. — Din bg. *tlăča* « pisez » « stălesc ».

Tăltşqt, -ă adj. v. *tăltşqs*.

Tălúp m. (pl. *tălup*) Bumbac, caier de bumbac. *Tsiream si dar un-doı tălup ma lăgud no-am la tetivă* (vroiam să fac câteva caiere de bumbac...), Com. C. I. [**Derivat:** **tăluptşi** m. = bumbăcar, vânzător de bumbac, id.].

Tăluptşi m. v. *tălup*.

Tam adv. v. *tamam*.

Tămăchiăr adj. Zgârcit, avar. *Tsista-i mult tămăchiăr* (acesta este foarte zgârcit). [**Derivat:** **tămăchiărle** (tc. *tamahkjarlyk*) a. = zgârcenie, avariție. Com. G. D.]. — Din tc. *tamahkjar*.

Tămăchiărle a. v. *tămăchiăr*.

Tamám adv. Tocmai, cât, cât este de trebuință. *Tamam antrə ń peştiri* (cât intră în peșteră...), 3/85. *Ra tam la criel* (era zdravăn la cap), 1/6 cf. 8/3. [**Şi:** **tam** adv. *Nu ra tam la criel* (nu era în toate mințile), 2/6 cf. 1/6]. — Din tc. *tamam*.

Tămăńă f. v. *tămońă*.

Tambég, cuvânt neînțeles dintr'o zicătoare de joc copilăresc, cf. *ililiga*.

Tămbură f. Tambură. *Du-o si-ub bat tămbúra* (adu să cânt din tambură) 25/90 cf. 24/90, 12/66. [**Derivat:** **tămburdzójă** m. = tamburagiu, ALR. 4324]. — Din tc. *tambura*, (arom. *tîmbără*).

Tămburdžôjă m. v. *tambură*.

Tămōñă f. Tămâie. *Ca-l' - tsi dusi fumū di tāmōñă* (când i-a ajuns fumul de tămâie), cf. 770. [Și: (Huma) **tămăñă** f. *Tămăñă ań prinsîş* (tu mi-ai aprins tămâia), 12/71 cf. 9/71. **C o m p u s** (cu pref.): **antămōñ** (an + tāmōñ) vb. I. = cădesc, tămăiez, ALR. 2731. *Cõn ađ lat di uocł'i un fitşor, tuntsea l'antimōñă* (când un copil este deochiat, atunci îl tămăiază) Com. I. L. **antimōñ** vb. I. **zantămōñ** (za + ăn + tāmōñ) = tămăiez, dau cu tămâie. Com. T. P.] — Din sl. *tămjan*, (arom. *thimi-amă*, gr.).

Tămpănăr m. v. *tompănă*.

Tăngós, -oasă adj. v. *tongă*.

Tánits m. (Cupa) Horă, şir, cercul format de cei care s'au prins să joace. *Ān cātun mult ōr veă, jucay tots şi sōr-sa jucă în tanits* (... şi sora-sa juca în horă), 7/58. [Derivat: **tăntşăreă** f. = dansatoare cf. *Lazar*]. — Din bg. *tanec*.

Tantélă f. Panglică, ALR. 3277 cf. 3361. — Din mbg. *tantela*, fr.

Tăntşăreă f. v. *tanits*.

Tântu, -ă pron. (Țărnareca) Atât, pe atât. *Şu feasi āncă tăntu ma groasă* (şi-o făcu încă pe atât mai groasă), 19/64. *Dats-l'ă lă ǐestu uom tănti pari căti al' deadits lă tsel maǐ mari* (dați-i acestui om atâtea parale, câte...), 7/65. — Din lat. *tantum*.

Tapandžijă m. Toboşar. || (La armă de foc) Limbulița puştii, trăgaci. *Mamu, no-ari... tufeats di la tāti? — ari treǐ; unu itş nu la ari locu, douli sa fără tapandžijă* (... două sunt fără trăgaci), 2/54. — Din tc. *tapanǵi*.

Tapijă f. Act de proprietatea unui imobil. Com. G. D. — Din tc. *tapiu*, (prin bg. *tapija*).

Tăpólă f. Pleop. *Tseli dõu tăpoli si feşiră mult mătşcati* (acei doi pleopi se făcură foarte mari), 4/29. [Și: (Țărnareca) **tupólă** f. *Să-u tál'ām tupola*, 19/64]. — Din bg. *topola*.

Tăpúză f. v. *mătşucă*.

Tar a. Greutatea ce o poate purta un cal s. un măgar, sarcină cât poate purta un animal, (arom. *furtie*). *Nou ań di zõli feasi şi nou tõrur di pāri căzāndisǐ* (... şi câştigă nouă sarcini 1/91 cf. 7/91. — Din bg. *to[v]ar*, (arom. *tar*).

Tăr... tăr Strigătul turturicăi. Cf. *tărtures*. ALR. 5752.

Tarană f. v. *trană*.

Tarapană f. Bani mulți, comoară, tarapana. Com. I. L. — Din tc. *tarapana* (din *darbhanē*).

Tărbuşoñă f. Burtă, stomac (la animale). *Ca vini lă tărbuşoñă*, 19/9. [Și: **trubuşoñă** f. 2/49]. — Din bg. *tărbuh*.

Tăreól m. Cerc, sferă, târcol. *Deadi târcol pri dinzur di casă*. Com. T. P. — Din bg. *trăkalo*.

Tăreulés vb. IV. v. *trăcules*.

Tări adj. Foarte. Com. I. L. [Derivat: *antărés* vb. IV. (refl.) = mă întăresc. *Tsela fitşoru si antări la tsăneri... şi căzû tsela divu yom* (băiatul acela se întări ţinând, ... şi căzu omul acela sălbatec), 4/85. — Din lat. *talīs*, -e.

²**Tări** (pl. *tõri*) pron. Astfel, atare, așa. *Dëdu zisi: «e, meu fitşor tari ăi»* (moşu zise: «e, așa este băiatul meu»), 5/21. *Tse ti fats tari mõri luduli* (Ce te faci așa, măi prostule). *Ăn filan loc ari un tari şi tari yom* (în cutare loc are un astfel de om), 11/55. *Cum ăi meu buric, tari si iîă* (aşa să fie), 4/56 cf. 12/41, 18/47. *Tõri bubi B. 12. Nu si vind tõri crăstrăvets la noi*, 156. *Cu tõr ubivi rubi pri gnoi si şidets* (cu astfel de haine frumoase...), 19/29 cf. 6/42. [Şi: **ftări** pron.: *Si fesi ftari gron*, 16/5]. — Din lat. *eccum* s. *atque-talīs*, (arom. *ahtare*).

Tărişti f. Turişte. *Ĵunsi la ună tărişti*, 3/51. — Din bg. *torište*, (arom. *turişte*).

Tărl'ă f. Guler. *La zătrimurõ di tãrl'ă* (l-a ameninţat, l-a scuturat puţin de guler). — Din bg. *tãrlo*.

Tărş vb. IV. Pisez, ALR. 4067. *Si-ts tărş sari 'n cap* (o să-ţi pisez sare în cap), 670. *Făşoli tărşă*, ALR. 4076, cf. 4112. [Derivat: **tărş**, -ă adj. = pisat, frecat]. — Din mbg. *trijam* «frec».

Tărtăbic m. Ploşniţă. Com. C. I. — In bg. *tahtaba* (în mbg.

tahtabita), (arom. *tărtăbic*).

Tărtşş vb. IV. Mi se pare, socotesc, cred. *Noi tãrtşşm că tu nă nãrniş* (nouă ni se pare că tu ne dăduşi de mâncare), 7/11. *Tărtşşu că la iel' la zitsi* (credeau că lor le zice), 5/26 cf. 14/55, 17/72. — Din mbg. *traçim*, id.

Tărtură f. Turturea, ALR. 1036 cf. 5752. [Şi: **turtură** f.]. Com. C. I. — Din lat. **turtūra*, -am, (*turtūr*, -em), (arom. *turtură*).

Tărturés vb. IV. (despre turturică) când face tăr... tăr. ALR. 5752.

Tărziş f. v. *tereziiă*.

Tas a. Disc de metal de mărimea unei paftale ce se poartă de femei pe creştetul capului; azi tasul nu se mai poartă aşa de mult. *Tasu si leagă cu un baiăr* (tasul se leagă cu un baier), Com. I. L. — Din tc. *tas*, (arom. *tas*).

Taş (Numai în expresia) *Ia taş, ia baş*. — Tc. *taş* «piatră».

Tat m. v. *tată*.

Tată m. Tată. *Ună zuuă tat-sa şi maică-sa lăfeau* (într'o zi tată-său şi mama-sa vorbeau), 3/64 cf. 20/9. [Şi: (prescurtat) **tat** m., **tăti** m. (forma cea mai obişnuită). *La tăti şi la mămă* 2/I cf. 10/5; **tātu** m. *Tatu drobu ş-la da di fă-meal'ă* (tatăl îşi dă şi ficatul pentru copii), 254. Plur. *tătõn*: *Şi si bucurară mult tătõn'ul* (în Țarna-reca) *tătăń*, 9/64 cf. 27/41, 3/53; **tătăneăşti** adj. = părinteşte, ca

tată ALR. 3128. *Derivat*: (fără înțeles diminutiv) **tăteu** m. (bg. *tatko*) = tată. *Iundi si treacă, tatcu si la veadă* (ori unde va trece, tata îl va vedea). — Din lat. *tata*, -am, (arom. *tată*).

Tătân m. pl. }
Tătăneăști adv. } v. *tată*.

Tătăr m. Tătar. *Ca con Tătaril' va putires* (parcă v'ar goni Tătarii), așa de mult vă grăbiți, 772.

Tăteu }
Tăti } m. v. *tată*.
Tătqñ }

Tătseări f. v. *tac*.

Tătšuni f. Tăciune. *Unu tătšuni zisi*, 14/29. *Con zitseș șa tătšunil'*, 15/29 cf. 16, 17/29. — Din lat. *tītio*, -ōnem, (arom. *tăcune*).

Tātu m. v. *tată*.

Tăuñi m. v. *tăuñe*.

Tăuñe m. Găvăun, gărgăun. Com. I. C. [Și: *tăuñi* m.]. — Din lat. *tabōnem* (*tabanus*), (arom. *tăune*).

Tăutliă adj. (Despre scrisoare) Recomandat. *Al' trimeș ună carti tăutliă*, Com. P. M. — Din tc. *tautly*.

Tăvă f. Vas de pământ în care se prepară mâncarea la cuptor, un fel de ghiveciu. Com. I. L. — Din tc. *tava*, (arom. *tavă*).

Tăvălés vb. IV. Murdăresc, fac murdar. *Al' si tăvăli* (i se murdări), 5/XIV. *La scoasi cu fatsa tăvălită* (îl făcu de râs, îl făcu de trei pale), 257. [Și: *ăntăvălés* vb. IV.

Derivate: **tăvăliri** f. = murdărire; **tăvălît**, -ă adj. = murdar. Com. I. L.]. — Probabil din paleosl. *valiti* cu *tă* inițial neexplicat.

Tăvăliri f. }
Tăvălît, -ă adj. } v. *tăvăles*.

Tăvăluc m. Tăvălug de treierat. Se numește și *tșarc* (cu limb, cari bati vrau), ALR. 5300.

Tăvân m. Tavan. *Derivat*: **tăvândisēs** vb. IV. = fac tavan la o cameră. *Șăzură ăñ ună udaïă tăvândisită* (șezură într'o odaie cu tavan), 23/93. — Din tc. *tavan*, (arom. *tăvane*).

Tavandisēs vb. IV. v. *tavan*.

Teacă f. Teacă. *Puni-ñ călqțșca ăñ tecă* (pune paloșul în teacă), 18/28. — Din lat. *thēca*, -am, (arom. *teacă*).

Teată f. v. *tetă*.

Tee Număr fără soț, ALR. 2363. Cf. li u, tșift. — Din tc. *tek*.

Tēghiu. Nume de persoană. *Cașcu tșouli tser tu, Teghiu*, 1/XI).

Tel' a. Fir (de argint s. de aur), fir de orice metal, sârma. Com. G. D. *Si dărqñ leasi di tel' știrnuti cu carti* (să facem lease de sârma așternute cu hârtie), B. 3. [Și: *tei* a. ALR. 1924, 1674). — Din tc. *tel*, (arom. *tele*).

Temenușcă f. Nume de floare. Com. C. I. — Din bg. *temenuška*.

Terezîă f. Balanță, cântar. *Mona nu-i tărziă* (mâna nu-i cântar), 434. [Și: *tărziă* f. ib.]. — Din tc. *terezî*.

Terziîă f. Croitor. ALR. 5764. Cf. *ninel*. [Feminin: *terziîeă* = croitoreasă ib.]. — Din tc. *terzi*.

Terziîeă f. v. *terziîă*.

Těslă f. Teslă, ciocan. [Și: (Liumnița) *tjăslă* f. *Dats-îi ună tjăslă cu coti-va cărfjă* (dați-mi o teslă cu câteva cuie), 10/77. — Din bg. *tesla*.

Těslim adv. (Turcism) Predat, gata. *La feasiră teslim* (îl dădură gata.) — Din tc. *teslim*.

Tětă f. Mătușă. *Mea tětă ra mult bună* (mătușa mea era foarte bună) *teta-toda* m. = grangure, strică-peja. [Și: *teătă, tēte* f. ALR. 473; *tétine* f. = mătușă din partea mamei, ib. 472]. — Din bg. *teta* (și *tetka*), (arom. *tetă*).

Tēte } f. v. *tetă*.
Tétină }

Tetivă f. Mațul s. sfoara legată de cele două extremități ale arcului, numit «lăgud», cu care se bate bumbacul, coardă. *Di dōuli ports lu arcu aî ligată tetiva*. Com. I. L. [Derivate: *titzări, tintinizarî* f. = scărmanarea bumbacului cu tetiva]. — Din bg. *tetiva*.

Tězghiri f. (La zidărie) Targă. Com. C. I. — Din tc. *tezghere*.

Tjăslă f. v. *teslă*.

Tiea N. loc. (Huma).

Tieă... tieă se strigă găinilor. ALR. 5698.

Tiefă f. Dovleac. *Flaj ună tiefă*, 10/5. *Ān ună ticvă bes* (sunt prieteni buni), 777. (Contrariul). *Āu*

cripară s. *ău fronsiră tiefa* (s'au certat, nu mai stau bine), ib. cf. 776, *tiefa lupuluî* plantă cu fructe lunguețe amare. || Fig. Căpățână, cap. *Āl' antrō ān ticvă* (ii intră în cap, pricepu), 778. [Derivat: *tiefineă* f. cf. *plătsintă*]. — Din bg. *ticva*.

Tiefineă f. v. *plătsintă*.

Tienēs vb. Imi vine în gând, îmi trece prin minte. *La ticni si cumpără un birbeatsi si mănancă* (le veni în gând să cumpere un berbec...). — Din bg. *tekna* (pers. 3 dela *teknuva* m).

Tiesirāt a. Nenorocire. *Tsista ticsirat vini apansōz* (această nenorocire veni pe neașteptate), Com. I. L. [Și: *tăesirāt* a.]. — Din tc. *taksirat*, (arom. *tăcsirate*).

Tieūș m. v. *plătsintă*.

Tifirichi N. loc. (Cupa).

Tiftēr a. Registru, tefter. *Nu-ă cōntă n tifter* = nu mă privește, nu-mi pasă. *Li turiră tiftearăli (pristi cătun)* = au pus registrele pe cătun, adică au început să repartizeze dările la stat pe la locuitori, 780. — Din tc. *tefter*, (arom. *tiftere*).

Tigañă f. Tigaie. *Ună călugă-ritsă cu ună cusitsă* (= tigană), *84. *Tigañă u feasiră* (au prădat tot, au jefuit tot), 782. — Din gr. *τηγάρι*, (arom. *tiḡane*).

Til'āl m. Telal, strigător de pe stradă care aduce la cunoștința publică ordinele din partea auto-

rităților locale. Și [*ampiratu*] *bătu til' al pri urdină* (și împăratul puse telal să anunțe), 4/86. — Din tc. *tellal*, (arom. *tileal*).

Tiligráf a. Telegramă. ALR. 2590, (arom. *telegraf*).

Tilînă f. în: *Îarbă di tilînă* (numele unei flori prielnice pentru albine), ALR. 5477.

Timbă f. Tâmplă, osul dintre ochiu și ureche. Cf. *u o c l' u - u o r b*. *Ai gros ă n timbă* (are cap gros, este prost, nu pricepe ușor). Com. G. D. — Din **timplă* (<têmpla, -am)?

Timbél adj. Tembel. Com. G. D. — Din tc. *tembel*.

Timel'ă a. pl. Temelie. Com. T. P. — Din gr. *θεμέλιον*, (arom. *θιmel'*).

Timină (pl. -*nour*) a. Temenea *Di timinourli tse li fătseă q' si lipi la buric* (pentru temenelele ce-i facea...), 8/46. *Teasi timină*, 20/94. — Din tc. *temenna*.

Timinúșeă f. Floare de câmp ce crește prin fânețe și are miros de tămâie. Com. G. D. — Din bg. *temjanuška*.

Timniévu, -ă adj. Intunecos. *Casă timnicvă* (casă mică în care nu se vede). ALR. 3818. — Din bg. *temna*.

Timnitsă f. Temniță, întuneric. *Timnitsă-ă-u antru uocl'i* (întuneric îmi este dinaintea ochilor), 784. — Din bg. *temnica*.

Timp a. (în unele expresii) Timp, vreme. *Ă n timp s. din timp* (la anul). *Ă n timp ă n zuuă di astăz si vin si-ts la leaī fitșoru* (la anul

ca astăzi să vii să-ți iai băiatul), 7/79. *Din timp ă n tsista văcqt să vin să tsi li dau pāri* (la anul pe vremea aceasta să vii...), 2/6. [Derivate: **timpurîu, -ă** adj. = timpuriu. *Dubim cujurets timpuriī și l'a putem vindiri mai scomp*, B. 3. **timpurîuă** f. = oaie care fată de vreme; **timpurîu** adv. = de timpuriu, de vreme, ALR. 319]. — Din lat. *tēporivus*, -a, -um, (arom. *timpuriu*).

Timpurîu, -ă } v. *timp*.
Timpurîuă f. }

Tină f. Pișălău la vitele cornute, ALR. 1087.

Tiuă f. v. *mărtină*.

Tind vb. III. Intind. *Tindi funia, dună gl'em* (întinde funia, adună ghem (= lăstina cu ticfa), *48. *Tinsi urecl'i* (întinse urechile, a flămânzit toată ziua), 870 cf. 867. [Și: **ăntind** vb. III. Derivate: **tîndiri** f. = tindere; **tins, -ă** adj. = întins; **ntind** vb. III. = întind. *La-ntinsi cārliḡu și șārpili ișq.* 1176]. — Din lat. *tēndo*, -ēre, (arom. *ntindu*).

Tindéel'ă f. (La războiu) Tindecche, ALR. 5932, cf. și Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53. — Din lat. *tendĭc* [u]la, -am.

Tindiri f. v. *tind*.

Tiuehîjă f. Tenechea. — Din tc. *teneke*, arom. *tinikee*.

Tiúîjă f. Preț. *Nu l'-ai tiúîja la pără* (nu știi să prețuiești banii), 788. — Din gr. *τιμή*, (arom. *tiúie*).

Tînir, -ă adj. Tânăr. *Io ştiu di cun ram tiniră*, 5/14. *Rau tinir* (arau tineri), 17/15. [Derivat: **tinireâtsă** f. = tinerețe. *Cun... ver si traz moncă ân tinireâtsă ili ân bătârneţă?* (când vrei să suferi, în tinerețe...), 2/15 cf. 39]. — Din lat. *tēnerus*, -a, -um, (arom. *tinir*).

Tinireâtsă f. v. *tinir*.

Tintinizări f. v. *tetivă*.

Tins, -ă adj. v. *tind*.

Tipilqe n. Acoperemânt brodat ce poartă femeile pe cap când se îmbracă în haine de sărbătoare. Com. T. P. — Din tc. *tepelyk*.

Tipsiă f. (Țarnareca). Tepsie. — Din tc. *tepsi*, (arom. *tipsie*).

Tiptil' adv. Travestit, deghizat. *Birberu vinî tiptil' şi feata nu la cunuscû* (bărbierul veni travestit...). — Din tc. *teptil*.

Tirtip a. Plan, ordine. *Uom cu tirtip* (om cu ordine, care lucrează după un plan), 789. — Din tc. *tertip*, (arom. *tertipe*).

Tisă f. Brad, ALR. 1950, cf. 1923. — Din bg. *tis*.

Tisnês vb. IV. Strâng, apăs, Com. V. T. [Şi: **prătisnês**, **păr-tisnês** (bg. *prîtiskam*). vb. IV. = apăs tare, strâng apăsând tare]. — Din bg. *tiskam*, (aor. *tisnah*).

Titizări f. v. *tetivă*.

Tivichel adj. Om neserios, lipsit de seriozitate, ușurel. Com. D. G. — Din bg. *tevekel*, tc.

Tivitură f. Tivitură, ALR. 5771.

Tlăcă f. Infățișare, fire. *Tari*

nă-i tlaca la noi Vlaşil' (aşa ni-i firea nouă Românilor), 774. — Din bg. *tlaka*.

Toamnă f. Toamnă. [Derivat: **tumnătică** f. = frunza care se face toamna. Com. G. D.; **tumnărês**, -easeă adj. = orice lucru care se face toamna, în special puii de găină ieşiți spre toamnă, id.]. — Din lat. **a[u]tūnnium*, (arom. *toamnă*).

Toartsiri f. v. *torc*.

Tócă f. (în expresia) *fatsim tocă* (ciocnim paharele), ALR. 4306.

Tóemă f. Logodnă. — Din mbg. *tokma*, id.

Tojag v. *tuiagă*.

Tolumbă f. Pompă de incendiu, ALR. 2612. — Din bg. *tulumba*, tc.

Tomaritsa N. loc. în Meglen, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Țompănă f. 1. Tobă. *Coaja că au fost mult bună di Țompănă* (pielea a fost foarte bună pentru toבă), 9/35 cf. 790, cf. 791. | 2. (La moară) Obiezile sau colacii. Com. C. I. [Derivat: **tămpănăr** m. = toboșar]. — Din paleosl. *topanu*, (arom. *tîmpănă*).

Tongă f. Dor, jale mare. *Că-ŭ-tsi feşi tongă* (că mi s'a făcut dor...), 19/94. [Derivat: **tăngós**, -oasă adj. = jalnic, dureros, (la mâncare) greu (din cauza prea multei grăsimi), «Măncarea se zice blănavă sau tăngoasă când are multă grăsime»]. Com. I. G. — Din paleosl. *toga*.

Top a. Tun. *Cøn zăcătsară si runcă cu topurli* (când începură să tragă cu tunurile). [**D e r i v a t**: **tópeă** f. (bg. *topka*) = minge. *Ca vrină topcă-i* (este ca o minge, se zice pentru o fată grăsulie), 795. *Topcă sa*, sunt îndopați ca o minge, au de toate, sunt cu stare, 794 cf. 793]. — Din tc. *top*.

Tópeă f. v. *top*.

Tórbă f. Torbă, traistă. *Tăl'ă leamni şu umpl'ă ună torbă* (tăie lemne și umplu o traistă), 15/65. *Burets ăn torbă* (n'are nimic) 798, cf. 797. — Din bg. *torba*.

Tore vb. III. Torc. *Feata cătsq si toarcă lona* (fata începu să toarcă lâna), Com. G. D. ([**D e r i v a t e**: **toártsiri** f. = toarcere; **tors**, -ă adj. = tors; **tort** a. = tort, cf. *ch i a d i n*; **tureătoăreă** f. = femee care toarce, ALR. 5857. — Din lat. *tôrqueo*, -**ēre*, (pentru -*ēre*), (arom. *torcu*).

Torlă f. Târlă. *Mai mārili li dutșe cāsă, ară mai mīcu li zătșe la torlă*, 2/3. — Din mbg. *târlo*, id.

Torlišti N. loc. în Meglen, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Torn vb. I. Întorc, înapoiez, (refl.) mă întorc. *Tsel'a li turnară vitili și li discărcară* (aceia le în-toarseră vitele), 6/24. *Si-ts ti torń* (să te întorci), 14/34. *Turnatsi-li* (întoarceți-le), 6/24 cf. 2/11, 11/34. || Refuz, fac să se întoarcă, să plece. *Cari yom să trecă să-ts tșeră, să nu la torńi* (oricare om va

trece și-ți va cere, tu să nu-l refuzi), 8/25. [**D e r i v a t e**: **tur-nări** f. = întoarcere, înapoiere, **turnăt**, -ă adj. = întors, înapoiat, **turnătūră** f. = îndoitură, adaos, Com. T. P. **C o m p u s e**: (cu pref.) **prítórn** (pri + torn, cf. mbg. *prěvratam*) refl. vb. I. = mă întorc, mă înapoiez, vin înapoi. *Cătsq... să la jălëshcă cmo fitșoru nu si priturnq* (... băiatul nu se mai întoarce), 6/94. *Ān Lundziń nu mi pritorn* (în Lugunța nu mă mai întorc), 2/II, cf. 21/41. *Usnă priturnată* (buză răsfrântă), ALR. 2062, **printórn** (pri + ăntorn, de pe bg. *prěvratam*, mbg. *prevărtam*) = ăntorn. *Āy printurnă ăncoă ay printurnă ănclô* (o întoarce dintr'o parte, o întoarce dintr'altă parte...), 2/72 cf. 641, **ăntórn** (ăn + torn), vb. I. = întorc, ALR. 5097. *Cøn si ănturnq picurăru* (când se în-toarce păstorul), 2/75 cf. 554, cf. 17/85, 269, 10/15; (în Liumnița) **ăntuărn** vb. I. *Cøn s-mi ăntuărn* (când mă voi întoarce), 1/75, (și: **ntorn** vb. I); **distorn** (dis + torn) vb. I. = răstorn. *Pimintu s-la distorń și no-ari faidă* (să răstorni pământul și tot n'are nici un folos), 555 cf. 532; **putórn** (pu + torn) vb. I. = răstorn, răspund; mi-e greată. *Āńtsi putoarnă* (mi-e greată) ALR. 2304. **puturnări** f. = răsturnare, răspundere; **puturnătūră** f. = răspuns obraznic, nesupunere, lipsă de bunăcuviință, respect. *Cqt gadu*

în uocl'u li poati trăi muma puturnăturili di la fâmeal'ă (mama nu poate suferi nesupunerea copiilor); 621, răstörn (răs + torn) vb. I. = răstorn, întorc din nou, Com. V. T. — Din lat. *tôrno*, *are*, (arom. *tornu*).

Tors, -ă adj. }
Tort a. } v. *torc*.

Tôşu Nume de persoană, cf. 1/V1.

Tot, -ă pron. Tot. *La tşę cāsă ray fronti toți lucriri*, 1/20. *Toati casili lui sa*, 112 cf. 7/16. [Şi: (Liumnița) tuăt, -ă pron. *Tuăt compu si veă 'mpl'at di apu* (tot câmpul se umpluse...), 16/73 cf. 16/77. In Țârnareca şi (neaccen-tuat) chiar aiurea: *tut*, -ă pron. *Tot cunăcu arsi cu tut pari cu tut tot*, 5/15. Compus: (cu pref.) *duťót*, -ă (du + tot), pron. tot, complet, în întregime (mai ales în expresia). *Nu-i dutot* (nu este sănătos la minte, nu-i zdravăn), 666. (Negativ) *nidutót* s. m. = netot. *Zădineă un nidutot şi cată-ts săir*]. — Din lat. *totus*, -a, -um, (arom. *tot*).

Tq̃u pron. Tău. *Sirbim la tq̃u āgru* (muncim aici la ogorul tău), 4/55. [Pl. *toī* şi (foarte des) *tol'*: *Doīl' toī' il' sa loş* (amândoi fiii tăi sunt bolnavi), 13/8. *Dq̃-ń-l'a toī'* cq̃ń (dă-mi-i căinii tăi), 14/33 cf. *me l'* (dela *me u*). Şi: (prescurtat) *tu* pron. = tău. *Tatu* (tatăl tău), 20/9. Feminin: *ta*

pron. = ta. *Picat tşę suptiş laptili mumă-tai*, 537 (plur. *tali*). *Căsuī ān tali mq̃ń*]. — Din lat. **tous*, *t[u]a* (pentru *tuus*, -a), (arom. *tău*).

Tr... tr... tr Strigătul cu care se cheamă caii, ALR. 5482.

Tră prep. v. *tri*.

Trăcătés vb. IV. Clănţnesc. *Ań trăcătés dintsiī*, ALR. 2119.

Trăculăş m. v. *truculaş*.

Trăculăt, -ă adj. v. *trăcules*.

Trăculés vb. IV. Intorc, rostogolesc, svârcolesc. *Cari ştiīă pri iundi lă-tsi trăculeaşti ticfa* (cine ştie pe unde i se rostogoleşte căpăţana), 801 cf. 800, 637. [Şi: *tăreulés* vb. IV. *Si culcō sã si tărculească ān pra* (... să se rostogolească), 7/41, *triculés* vb. IV. *Vizū un şārpi iundi si triculeă sub ună ropă*, 1/76. Compus (cu pref.): *răstruculés* (mbg. *rastăr-kalam*) vb. IV. = rostogolesc (refl.) *Ca si răstruculī, până 'n valī si flă* 23/72; *pristueurés* (pris + tucures pentru *trucules*) vb. IV = rostogolesc. Com. H. I. Derivat: *trăculăt*, -ă adj. = rotund. *Mer trăculat* = măr rotund cf. *mer*. *Trăculătă* = nume loc. (Lugunța); *Truculăta* = n. loc. (Nânta)]. — Din bg. *trăkaljam*.

Trag vb. III. 1. Trag, cf. *trăgăies*, *trăgnes*. *Lupu... cătsq si tragă... lisitsa prutsăpō*: « *di corni traz* » (lupul începu să tragă, vulpea începu să ţipe: « traşi de coarne »), 8/30. *Trag mq̃ncă* (sufer). *Cq̃n ver*

si traz mōncă (când vrei să suferi), 2/15 (dela această expresie apoi și absolut). *Tse trazi, di capu lui li trazi* (tot ce suferă, suferă din prostia lui), 803, cf. 804. *Trag frică* (mă speriu). *Di frică tsi-u trasi si ȧnlușo* (de frică, se îmbolnăvi), 27/41. *Trag mōna* (mă las de ceva), cf. 802. *Trag un son* (Trag un somn), cf. 8/69. | 2. Trag cu pușca, împușc. *Feasi si tragă... nu putū si tragă* (dădu să tragă cu pușca...), 14/78. | 3. Pornesc pe drum, pornesc, merg, (cf. bg. *trăgvam* cu același înțeles). *Ȧncărcără vitili și trasiră* (încărcară vitele și porniră), 5/24 cf. 8/11, cf. 24/4, 11/19. *Trag drumu*, (cf. bg. *trăgvam păt*) = pornesc pe drum, cf. 4/17, 5/34. | 4. Cântăresc (cf. mbg. *tărgam*, cu același înțeles). *La trasiră cu cântaru* (il cântăriră cu cântarul), Com. I. L. — Din lat. **trago*, *-*gēre*, (arom. *trag*).

Trăgăjēs vb. IV. Trag. *Trăgăjă, trăgăjă, nu putū* [*s-la scoată*] (trage trage, nu putu să-i scoată). [Și: **trăgnēs** vb. IV. (dela aor. *trăgnah*, de aceea întrebuițat mai mult la trecut). *Cōn trăgni călōtșca* (când trase iataganul), 12/24. *Trăgni* (trase), 9/13, 8/30. *Să... trăgnes* (să trag), 15/16]. — Din bg. *trăgam*, id.

Trăgnēs vb. IV. v. *trăgăjēs*.

Trăjēs vb. IV. 1°. Rabd, sufer. *Nu pot si trăjēs... trăjă frati, trăjă,*

noi trăit-am mult, angă unēc si trăim (nu pot să rabd, rabdă, rabdă, noi am răbdat mult, o să mai răbdăm puțin), 14/29 cf. 6, 7/29. *Cum si trăjēs* (cum să rabd), 14/42. *Lupu nu putū trăiri* (lupul nu putu răbda), 6/72. | 2°. Țin, duc, durez. *Si trăjască trej aŭ* (să țină trei ani), 6/62. | 3°. Trăiesc. *Fitșoru trăiaști cu niveasta lu ȧmpirātu* (băiatul trăiește cu nevasta împăratului), 48/40. — Din bg. *traja*,

Trăir vb. I. Treier, ALR. 5292. [Se conjugă: ind. prez.: *trăir*, *trăir*, *trăiră*, *trăirom*. Aor. *trăi-ă*]. — Din lat. *tribūlo*, -*are*, (arom. *trivir*).

Trăjēs vb. IV. Cer, cerșesc. *Tsela lāntu tucu sirbeā și fitșoril'i ȧl' trăjeau* (celălalt numai muncia și copiii îi cerșeau). Com. H. I. — Din bg. *traža*.

Trāmă f. Bătătura pânzei, tramă. Com. G. D. — Din lat. *trama*, -*am*, (arom. *tramă*).

Trāmpă f. Trampă, Com. P. M. — Din tc. *trampa*.

Trānă f. Trahana. *Cură grōn di trană*, 12/58. [Și: *tarană* f., (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 44). *De riva t: trānărcă* f. = femeea care prepară trană (la nuntă), femeea care începe să cânte joi, înainte de nuntă. Com. GH. T.]. — Din tc. *trahana*, (arom. *tărhănă*).

Trānă f. Grapă (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51).

Trănărcă f. v. *trană*.

Trăne adj. *prun trănc*, cf. p r u n.
— Din bg. *trânka* (prunus spinosa).

Trândăfileă adj. De culoare roză, ALR. 3403. — Din *trindafil*.

Trăón m. Ferestău de mână. Com. T. P. — Din bg. *trion*, id.

Trap a. Râu, părau. Nume de loc. în Cupa: *Trapu-zlâmboc* (râul adânc), Com. N. P. [D i m i n u t i v: **trăptșoe** m. ALR. 2496]. — Din bg. *trap*.

Trăpés vb. IV. Rabd, îndur. *Mo io trăpes, suflitu s-mi iasă* (acum eu rabd, sufletul o să-mi iasă), 7/36. — Din bg. *tărpja*.

Trapnă f. Perucă la femei ce se poartă peste « chiluvet » (auzit numai în zicătoarea). *Cari poartă trapnă lă mul'ari, curon si 'mpartă di frats* (cine ascultă prea mult de muiere...). Com. T. P.

Trapéznic m. Masă mai mare de lemn; față de masă. Com. T. P. — Din bg. *trapeznik*.

Trăseă f. Trestie. *Călqmli si dară di trăscă*. Com. I. L. — Din bg. *trăska*.

Trăstu a. (aromânism numai în Țârnareca; încolo « torbă ») Traistă. Com. V. J.

Trăptșoe m. v. *trap*.

Trăem m. Tinda casei. *Au flo mumă-sa ăn tream*, 8/91, 15/56. [Și: **trem** m. *Au flară tșe nibunil'ă ca durmeă ăn trem*, 10/10.] — Din bg. *trēm*.

Trăemur vb. I. Tremur, cutre-

mur. *Fitșoru cătsq si trîamură di frică*, 9/77. [Și: (Liumnița) **trîamur** vb. I. D e r i v a t: **trimurări** f. = tremurare, tremuriș. C o m p u s (cu pref.): **zătreamur**, (Liumnița) **zăttrîamur** 3/73, (ză + treamur, de pe bg. *zatresvam*) vb. I. = tremur, mă înfiorez, mă îngrozesc. *Zăstătù unec tsela chirchezu, si zătrimurq* (se opri puțin cerchezul, se îngrozi), 21/16 cf. 9/52, 3/74. *Fărl'ja n-u zătrimuraj di el* (m'am îngrozit de el), 979 cf. 557; (Huma) **zătrēmur** vb. I. *Cqn si zăsfirească, locu să si zătremură* (când va începe să fluere, pământul se va cutremura). — Din lat. *trēmūlo*, -are, (arom. *treambur*).

Trăesent a. (Țârnareca) Fulger. *Căn trizneă domnul, treascutlu tru măn au cătsă* (când trăznea D-zeu, prindea trăznetul în mână), 11/67. [D e r i v a t: **triseutești** (în Țârnareca *trăznești*) vb. IV. = trăznește, Com. V. J.]. — Derivat din bg. *trésk*.

Trăétsiri f. v. *trec*.

Tree vb. III. 1. *Trec*. *La cari tritșeă... la tots dădeă* (la care trecea pe acolo...), 5/57. *Si treacă*, 2/36, *ari tricută*, 8/65. *Trec roŋli* (se vindecă rănila), 16/56. | 2. *Petrec*, aduc. *Bun nă tritșeam* (bine petreceam, o duceam), 8/VI, cf. 19/7, 15/24. || **Trăiesc**, duc vieța. *Treatsi ampirătești* (trăiește împărătește), 9 cf. 10/67. (Cupa, cu infinitiv l scurt). *Iundi si poati treatsi*

tseastă âpu (unde se poate trece), 12/61. [Derivate: *treátziri* f. = trecere, *trieút*, -a adj. = trecut. Compose (cu pref.): *dutrée* (du + trec), vb. III. = isprăvesc de trecut; *năstrée* (nă + astrec, cf. arom. *astrec*) vb. III. = întrec, Com. T. P.; *putrée* (pu + trec) vb. III. = trec puțin. *Di ca pitricù piștaru, ȝa cătsădi și-l' dundă* (după ce trecu puțin vânzătorul de pești...) 4/72; *priputrée* (pri + pu + trec) vb. III. = trec peste (măsură). *Au priputricuș, au scuseș din vreami* (ai făcut-o de oaie), 618; *pruputrée* (pru + pu + trec) vb. III. *Tseastă ȝară u pruputricuș* (de astă dată o făcuși de oaie), Com. I. L.]. — Din lat. *traicio*, -ere, (arom. *trec*).

Tréj num. Trei. *Tots trejil' măgar* (toți trei măgarii), 20/41. *La trejli ȝară* (a treia oară), 22/40. *Lă trejli ser* (a treia seară), 3/23 cf. 4, 5/9. (Țârnareca) *la treja dichică* (la al treilea minut), 19/65. [Și: (Liumnița) *triăi* num. 1/74. Compose: *treisprăts* = treisprezece; *trejzqts* = treizeci, 3/17]. — Din lat. *trēs*, (arom. *trej*).

Treileăuă (pl. -leî) f. Guler la cămașă, ALR. 3292.

Tréisprăts num. }
Trejzqts num. } v. *trej*.

Trépl'u m. v. *tripnes*.

Tri prep. Pentru (Țârnareca și Huma), *Cum și tră tsi l-ăi cavgă?* (cum și pentru ce le este cearta?). || De. *Tsare, voĝi s-ti 'ntreb tri un lucru*

(țare, vreau să te întreb de un lucru), 8/65. *Lucri buni tri măn-cari* (... bune de mâncat), 4/64. *Băgă mirac tri cal* (i se făcu dor de un cal), 21/65. [Și: (Țârnareca) *tă, tru* prep. 23/65]. — Din lat. *trans*. (arom. *tră*).

Triăi num. v. *trej*.

Triămur vb. I. v. *treamur*.

Tribuiés vb. IV. Trebuesc. *Tseast-i lucri... ș-la mini aŋ tribues* (aceste lucruri... îmi trebuesc și mie), 6/78 cf. 8/25, 39/40, 2/46, 1/77. [Și: *trubuiés* vb. IV. *Nu trubuiăști cl'iŋ*, 135]. — Din bg. *trëbovati*.

Triculés vb. IV. v. *trăcules*.

Tricút, -ă adj. v. *trec*.

Trimét vb. III. Trimet. *Li trimes-au la spilarea la vâli* (le-a trimes să spele la râu), 1/59. *Daĝma au trimite* (mereu o trimetea...), 2/11. — Din lat. *tramitto*, -ere.

Trimijos vb. IV. Clipocesc, cucăiu, ALR. 2309. — Din bg. *drēmam*.

Trimurări f. v. *tremur*.

Trindăfil m. Trandafir. *Un trindafil ân mejlucu di mari* (= candelil'u), *13. — Din gr. *τραντάφυλλο*. (arom. *trandafil*).

Trión m. Cuțit de tăiat ciorchine. [Derivat: *triontșac* m. dimin.]. ALR. 6124. Din bg. *trion*.

Tripnés vb. IV. Clipsec. *Pândă si tripneș* (până să clipești din ochi, imediat, la moment), 808. [Derivat: *trépl'u* m. = cel care mereu clipește din ochi. Com. I. L.

Compus (cu pref.): **zătripnés** (ză + tripnes) = închid ochii o clipă, adorm, dorm puțin. *Feata zătripni unec* (fata dormi, așipi puțin), Com. T. P.]. — Din bg. *treppja*, (aor. *trepnah*).

Triseuteăști vb. IV. v. *treascut*.

Trisupășeă f. Păsăre cu coada lungă cu care bate pământul, codobatură. In Liumnița se mai numește și: **coadărăbădără** f. Com. P. M. *Tricū pri cola trisupașca și la zisi* (trecu pe acolo codobatura), 18/33. [Și: **strieupășeă** f.]. — Din bg. *tresiopaškă* «tremură coada», (arom. *cutrubată*, alb. *bishkë-tundës*).

Triușă f. Partea curții care se găsește dinaintea casei. *Ca si pucătō an... triușă* (când se uită în curte), 22/90 cf. *42, cf. 13/3, 17/7, 800. — Derivat din *ușă*.

Trivés vb. IV. Bălbăiesc, gângăvesc. *Tsela triveaști*, ALR. 2082. [Derivat: **trivlív**, -ă adj. = gângav, bălbăit, ALR. 2083].

Trivlíf, -vă adj. v. *trives*.

Triznés vb. IV. (în Țarnareca, Liumnița) Trăznesc. *Căn trizneă domnul, treascutlu tru măn aș cătsă șu tsivă nu-l' fătseă* (când trăznea D-zeu, trăznetul în mâini îl apuca...), 11/67. [Derivate: **triznî** ri f. = trăznire; **triznît**, -ă adj. = trăznit, Com. V. J.]. — Din bg. *trēsna*.

Triznîri f. }
Triznît, -ă adj. } v. *triznes*.

Trqntă adj. Leneșă, Com. V. J.

Trôșeă f. Stuf. *Cupirimint di troșcă* (acoperiș de stof), ALR. 3773. — Din mbg. *troška*.

Trôșeăt m. Măzăriche, cf. măzăricleă, ALR. 5257. [Și: **trôșeut** m.]. — Din bg. *troškot*.

Trôșeut a. v. *troscăt*.

Trt, **trt** strigătul cu care se alungă oile, ALR. 5327. Cf. pr, pr, pr; **tsicș**, **tsicș**.

Trtes vb. IV. Fac tot. [Și: **tărtēs** vb. IV. = cac, (perf. s. *tărtniș*). *Măgăru tărtni ună liră*, 7/24. — Din bg. *tărtam* (aor. *tărtnah*).

Tru prep. (Țarnareca). In. *Si angrupă tru cuprōiă* (se îngropă în gunoi), 16/68. *Tru aș tsarluș casă* (în casa țarului), 10/66 cf. 26/65. [Și: **tu** prep. Com. V. J. **Compuse**: **dîtru** prep. = din. *Tots uaminil' ditru tsăruștimea* (toți oamenii din împărăția); **pîtru** prep. = pe, prin. *Pîtru căl'ur* (pe drumuri), 10/65. — Din lat. *intrō*, (arom. *tru*).

Trubușōnă f. v. *tărbușōnă*.

Trueulăș m. Roată, ALR. 5606. *Trăculaș di plug* (roțile de plug). ib. 893. *Capu di truculaș* (butucul roții), ib. 5608. *Părmac di truculaș* (verigele de pe butuc), ib. 5609. | Rotița găurită a bătătorului. [Și: **trăeulăș** m.]. — Din bg. *trăkalo*.

Trueulătă N. loc. (Nânta), cf. **trăcules**.

²**Trueulătă** f. v. *trăcules*.

Trudés vb. IV. Imprăștiu. *Si nu si trudească bumbacu*, Com. T. P. (Refl.) Mă trudesec, mă muncesc, Com. V. J. — Din bg. *trudă se*.

Trúp a. 1°. Trup. *Trupurli li tureà ănz izbă* (trupurile le aruncă în pivniță), 14/77. | 2°. Trunchiu, buștean. *Trup si feasi* (s'a făcut buștean, s'a îmbătat rău), 998. — Din bg. *trup*.

Trupés vb. IV. 1°. (Liumnița) Taiu un lemn mare spre a face o grindă, Com. P. M. || Taiu, îmbucătățesc. | 2°. Scarmăn lână cu pieptenii. *Butșămu ari doi chiaptiiv cu cari si trupeaști lona* (...are doi piepteni cu care se scarmână lână). || (Oșani) Torc lână ceva mai gros. Com. I. L. [Derivat: **trupiri** f. (Liumnița) = scărmanare, Com. C. I.]. — Din bg. *trupja*.

Trupnés vb. IV. Sun. *Io si trupnes cu tșoarili* (eu o să sun cu picioarele), 17/43. — Din bg. *tropam* (aor. *tropnah*).

Truputés vb. IV. Tropăiesc, dau din picioare, ALR. 1475, cf. 4419. [Și: *zupcuies*, ib.]. — Din bg. *tropot*.

Tu pr. pers. Tu. *Tse fats tu...* (ce faci tu...), 6/80. *Nat-s pârili cõt ăts fac* (na-ți banii cât îți fac), 8/2. *Ăts mi ruăg* (mă rog ție), 9/73 cf. 6/2. *Răpina si ti mănancă*, 15/80, etc. — Din lat. *tū*, (arom. *tu*, rar.)

²Tu prep. v. *tru*.

Tuăt, -ă pron. v. *tot*.

Tue a. Unsoare, grăsime de porc topită, ALR. 750. — Din mbg. *tuk*.

Tueălă f. Toacă. Com. GH. T.

Tueălniță f. Toacă mare, ALR. 2810. Derivate din *toacă*, cf. alb. *tokë*.

Tuemés vb. IV. (refl.) 1°. Mă logodesc. *Nu ver să ti tuceș*, 4/94.

2°. Mă tocmesec, mă măsoar cu cineva, mă prind. *Cu iesel s-ti tuceș* (cu el ai să te măsoari, să te tocmești), 809. [Derivate: **tuemiri** f. = logodire; **tuemit**, -ă adj. = logodită]. — Din bg. *tăkmja*.

Tuemiri f.

Tuemit, -ă adj. } v. *tucmes*.

Túeu adv. 1°. Numai. *Ra ună-uară nouă frats și veau tucu ună soră* (... și aveau numai o soră). | 2°. Numai că, îndată, dintr'odată. *Și tucu si feasiră uoi* (și îndată se făcură oi), 4/31 cf. 14/31. | 3°. Mereu, tot mercur, într'una. *Unu [frati] tucu stăteă casă aș chiptină mă-sa* (unul dintre frați stătea mereu acasă...), 1/71. | 4°. Conj. Dacă. *Tucu si-ii li facă tsești tșoftsi dōmnu uoi* (dacă mi le va face D-zeu aceste ciori oi), 3/31. *Io tucu si dam la tots... la mini nu rămăneă tsivă* (dacă aș fi dat la toți, mie nu mi-ar fi rămas nimic), 15/31 cf. 2/56. [Și: **túeum** adv. Feata... *tucum stricni la buric*, 32/51. **Túeu-greă** = aproape. *Tsista Corini sa, tucu-grea, un arșon di-parti*, B. 9]. — Din bg. *tuku*.

Túcu-greă v. *tucu*.

Tudžár m. Neguțător, comerciant, ALR. 5476. *Si feasi ca vrin tudžár* (se făcu ca un neguțător), 22/79 cf. 2/23. [Derivat: tudžarlq̣ (tc. *tudžarlyk*) a. = neguțătorie]. — Din tc. *tuğar*.

Tudžarlq̣ a. v. *tudžar*.

Tufán m. Furtună. *Boarea ari multă furtună și mari tufan* (și spuni con vintură multă neau), ALR. 3436. — Din tc. *tufan*.

Túfecă f. Buchet de flori; papură neagră, ALR. 1907. Derivat din *tufă*, lat.

Túfea-di-Tușim N. loc. în Meglen, *Meglenoromânii*, I. 11).

Tuflăc a. Pușcă. *Bam! cu tu-feacu*, 8/57. *Și lară... tufeatsili și si dusiră*, 3/54 cf. 2, 13/32, 2/54, cf. 810, 812. [Și: (în Țarnarea) **tuféchiă** f. 35/65. Derivat: *tufectși* (tc. *tufekši*) = cel care face puști; neguțător de puști. Com. G. D.]. — Din tc. *tűfec*.

Tuféchiă f. }
Tufectși m. } v. *tufeac*.

Tuiág a. v. *tuiagă*.

Tuiágă f. Toiag, băț mai gros, *misleă la coñ, ia-ts tuiaga*. [Și: **tojág**, **tuiág** Com. I. L. *Burvin cu un tojag* (amestecăm cu un băț), B. 15]. — Din sl. *tojag*.

Túlă f. Cărămidă, ALR. 3791. — Din lat. *tubula*, -am, (arom. *tulă*).

Tulăriști f. (Liumnița) Locul unde se strâng sătenii, piață în Oșani: codru), ALR. 2605. *Snaga*

în bisearică și mintea 'n tulăriști, se zice despre cei ipocriți, 813.

Tuléjeă f. Vârf ascuțit, Com. V. J. — Din bg. *tulejka*.

Tulés vb. IV. (refl.) Mă ascund, mă pitulesc, Com. T. P. — Din paleosl. **tuliti* (din *zatuliti*, cf. bg. *zatuljam* «ascund»).

Túmbă f. Deal, tumulus. N. loc. (Cupa), Com. N. P. Alte nume de loc.: *Tumba-naltă*, *Tumba-petcăl'ă*. [Diminutiv: **tumbăreă** f. (deal mic)]. — Din lat. *tumba*, -am, (arom. *tumbă*).

Tumbăreă f. v. *tumbă*.

Tumbéchi f. Foi de alamă? *Frunză tiniră tăl'ată ăn filiș lunds ca tumbechia*, B. 5, cf. 6. Cf. tc. *tombak*, (alb. *tumbak*).

Tumnărés, -ească adj. }
Tumnátică f. } v. *toamnă*.

Túna f. Dunărea. Com. GH. T. — Din tc. *Tuna*.

Túnă (pers. 3 dela verbul *tunari*). Tună, Com. T. P. [Derivat: **túnit** a. = tunet, Com. T. P.]. — Din lat. *tōno*, -are.

Tund vb. III. Tund. [Derivate: **túndiri** f. = tunder; **tuns**, -ă adj. = tuns; **tunsător** m. = tungător, ALR. 5806. Compus: **putund** (pu + tund) vb. III. = tund, retez puțin; *Putundim pitih* (retezăm fagurii, toamna, spre a strânge miera), ALR. 5465]. — Din lat. *tondeo*, -ere, (arom. *tundu*).

Túndiri f. v. *tund*.

Túnit a. v. *tună*.

Tuns, -ă adj. } v. *tund*.
Tunsătură f. }

Túntsea adv. Atunci. *Di tuntsea ntsileasiră că ra binli dōmnu* (de atunci înțeleseră...), 19/56 cf. 18/65. [Și: (în Țarnareca) túmtsea adv. 35, 42/65]. — Din lat. *ad-tūnc-ce*, (arom. *atuntsea*).

Tupés vb. IV. Topesc. *Veacu ni la mâncaș, că sari mi tupiș* (mi-ai mâncat viața), 908. [D e r i v a t e: *tupiri* f. = topire; *tupit*, -ă adj. = topit. C o m p u s (cu pref.): *răstupés* (de pe bg. *raztopja*) vb. IV. = topesc. Com. G. D. *tupilă* f. (numai în expresia) *Tupilă* (este ud până în piele), 237]. — Din paleosl. *topiti*, (arom. *tuk'escu*).

²Tupés vb. IV. Inting în ceva. *Tupes poina ăn mănări*, ALR. 4116. — Din bg. *topja*.

Tupilă f. }
Tupiri f. } v. *tupes*.
Tupit, -ă adj. }

Tupolă f. Pleop. *Feata si suia stri ună tupolă* (fata se sui pe un pleop), 14/64 cf. 18/64. [Și: *tăpólă* f.]. — Din bg. *topola*.

Turb vb. I. v. *ąnturb*.

Ture m. Turc. *Turtsil' nă tărș sari 'n cap* (Turcii ne pisează sare 'n cap), cf. 18/16. [D e r i v a t: *turtsés*, -ească adj. = turcesc. *Cătun turtses* (sat turcesc), 2/8 cf. 8/41. C o m p u s e: (cu pref.) *ąnturtșqs* vb. IV. (refl.) = mă turcesc, (la Oșani) *puturtșqs* (mbg. *poturcam*) vb. IV. *Turtsil di Nonti*

sa tots puturtșqs (Turcii din Nânta sunt toți turciți), Com. I. L.; (derivate): *ąnturtșqt*, -ă, *puturtșqt*, -ă adj. = turcit], arom. *Turcu*.

Tureătoărcă f. v. *torc*.

Turés vb. IV. 1°. Vărs. *Ai să-i turim apu. Si scoală să turească ghipt ăn coș* (se scoală să verse grâu în coș), 23/41 cf. 4/XIV, 3/72. | 2°. Arunc, azvârl. *Cătșq si turească peșt ăn drum* (începu să arunce pești în drum), 3/13 cf. 6/14, 4/29. *Con si-ń turească tsară pri uocl'i* (când voiui muri), cf. 843. *Si turî pri tufeac* (se azvârli pe pușcă, adică a luat arma), 812. | Trag cu pușca. *Ān minî si tureă, pică sındzi nu pică* (să fi tras în mine...), 892. | 3°. Scot ceva afară, scot. *Tureă-ų chesea* (scoate punga), 8/52. | Leapăd. *Turî vaca* (vaca a lepădat), ALR. 1074. | 4°. Ridic. *Că-ń turiș ochl'il' ąnsus* (când îmi ridicai ochii în sus), 8/72. | Scol ceva. *Pots să-u tureș sinduchia* (poți să o ridici lada), 27/68. | Scol, dau la o parte. *Aman ... ture-ń ropa di pri mini* (aman, dă la o parte piatra...), 1/12. | 5°. Bag, pun. *La lară fișoru și la turiră ăn furnă* (il luară băiatul și-l bagară în cuptor), 17/56, (refl.) *Si turî pri el* (se puse pe el), 2/53. *Ștefan si turî pri [cal] și calu cătșq si buddășcă* (atunci Ștefan se puse s. se sui pe [cal]). | 6. (Despre un joc, o petrecere), refl. mă sfârșesc, mă stric. *Nearsiră lă cor, dźucară, dźu-*

Tuns, -ă adj. }
Tunsătură f. } v. *tund*.

Túntsea adv. Atunci. *Di tuntsea ntsileasiră că ra binli dōmnu* (de atunci înțeleseră...), 19/56 cf. 18/65. [Și: (în Târnareca) túntsea adv. 35, 42/65]. — Din lat. *ad-tūnc-ce*, (arom. *atuntsea*).

Tupés vb. IV. Topesc. *Veacu ni la mâncaș, că sari mi tupiș* (mi-ai mâncat viața), 908. [Derivat: *tupíri* f. = topire; *tupít*, -ă adj. = topit. Compus (cu pref.): *răstupés* (de pe bg. *raztopja*) vb. IV. = topesc. Com. G. D. *tupílă* f. (numai în expresia) *Tupílă* (este ud până în piele), 237]. — Din paleosl. *topiti*, (arom. *tuk'escu*).

²Tupés vb. IV. Inting în ceva. *Tupes poína ăń mǎncari*, ALR. 4116. — Din bg. *topja*.

Tupílă f.
Tupíri f.
Tupít, -ă adj. } v. *tupes*.

Tupólă f. Pleop. *Feata si suia stri ună tupolă* (fata se sui pe un pleop), 14/64 cf. 18/64. [Și: *tăpólă* f.]. — Din bg. *topola*.

Turb vb. I. v. *qnturb*.

Ture m. Turc. *Turtsil' nă tǎrōs sari 'n cap* (Turcii ne pisează sare 'n cap), cf. 18/16. [Derivat: *turtsés*, -ească adj. = turcesc. *Cătun turtses* (sat turcesc), 2/8 cf. 8/41. Compuse: (cu pref.) *qnturtșqs* vb. IV. (refl.) = mă turcesc, (la Oșani) *puturtșqs* (mbg. *poturcam*) vb. IV. *Turtsil di Nqnti*

sa tots puturtșqs (Turcii din Nânta sunt toți turciți), Com. I. L.; (derivate): *qnturtșqt*, -ă, *puturtșqt*, -ă adj. = turcit], arom. *Turcu*.

Tureătoarea f. v. *torc*.

Turés vb. IV. 1°. Vărs. *Aj să-i turim apu. Si scoală să turească ghipt ăń coș* (se scoală să verse grâu în coș), 23/41 cf. 4/XIV, 3/72. | 2°. Arunc, azvârl. *Cătsq si turească peșt ăń drum* (începu să arunce pești în drum), 3/13 cf. 6/14, 4/29. *Cqń si-ń turească tsară pri uoc' i* (când voiui muri), cf. 843. *Si turí pri tufeac* (se azvârli pe pușcă, adică a luat arma), 812. || Trag cu pușca. *Ăń mini si tureă, pică sōndzi nu pică* (să fi tras în mine...), 892. | 3°. Scot ceva afară, scot. *Tureă-u chesea* (scoate punga), 8/52. | Leapăd. *Turí vaca* (vaca a lepădat), ALR. 1074. || 4°. Ridic. *Că-ń turiș och' il' ăńsus* (când îmi ridicai ochii în sus), 8/72. || Scol ceva. *Pots să-u tureș sinduchia* (poți să o ridici lada), 27/68. || Scol, dau la o parte. *Aman ... ture-ń ropy di pri mini* (aman, dă la o parte piatra...), 1/12. || 5°. Bag, pun. *La lară fitșoru și la turiră ăń furnă* (îl luară băiatul și-l bagară în cuptor), 17/56, (refl.) *Si turí pri el* (se puse pe el), 2/53. *Ștefan si turí pri [cal] și calu cătsq si buddiăscă* (atunci Ștefan se puse s. se sui pe [cal]). || 6. (Despre un joc, o petrecere, refl. mă sfârșesc, mă stric. *Nearsiră lă cor, dźucară, dźu-*

cară şu vini vreamea si si turească siirea (merseră la horă, jucară și veni vremea să se strice...), 5/66. [Derivate: *turiri* f. = azvârlire, aruncare; *turit*, -ă adj. *Li flo capitili turiti* (găsi capetele aruncate), 15/28, 21/78]. — Din bg. *turjam*.

Turiri f. }
Turit, -ă adj. } v. *tures*.

Turlă f. Aburi cf. *pară. Apa scoati turlă*, ALR. 2543, cf. 420.

Turliă f. Fel. *Ună udayă plină cu toati turlii di ghipt* (plină cu toate felurile de cereale), 20/51. *Ună turliă* (la fel). *Căsaia feși doi cătsol'... ună turliă* (căteaua fătă doi căței... la fel), 6/28. *Turli-turli* (fel de fel). *Ișpră di colo turli-turli di șerp* (ieșiră de acolo fel de fel de șerpi). — Din tc. *turli*.

Turnări f. }
Turnăt, -ă adj. } v. *torn*.
Turuătură f. }

Turtă f. Turtă. *Au flo turta gărnată, au răzdrubi* (o află turta, o îmbucătăți), 22/6. *Turtă zărnată* (turtă de făină de grâu). *U mănă turtă zărnată*, 15/72 cf. 8/69. — Din lat. *tūrta*, -am, (arom. *turtă*).

Turtsés, -ească adj. v. *turc*.

Turtură f. v. *tărtură*.

Tuși f. Tuse. [Derivat: *tușș* (<lat. *tūssio*, -ire) vb. IV. = tușesc. *Icu tușș, catsă un lilic* (dacă tusești, prinde un liliac), Com. C. I.]. — Din lat. *tūssis*, -em, (arom. *tuse*).

Tusnės vb. Strâng, apăs (refl.) *s-tusnes* = se prind (despre obiecte care se prind unul cu altul), ALR. 5638. — Din mbg. *tiskam*, (aor. *tisnah*). Cf. *tisnes*.

Tușș vb. IV. v. *tusi*.

Tut, -ă pron. v. *tot*.

Túteäv adj. se zice despre unu care nu se pricepe la nimic, care nu e în stare să facă ceva, 816. — Din bg. *tutkav*.

Tútechi adv. Ca și cum. *Tutchi raj cola* (ca și cum ai fi fost acolo). Com. T. P. — Din mbg. *tutki(m)*.

Tutnės vb. Arunc. *La tutni ăn trap* (îl aruncă în vale), Com. T. P. (Refl.) Mă iau după cineva. *Si tutni după tšitšă-sa*. — Din tc. *tutmak*?

Tutș a. Bronz, tuciu. *Brântșeal ăli si dară di tutș* (clopoței se fac din bronz), Com. I. L. — Din tc. *tuč*.

²*Tutș* m. (La moară). Bold sau cep. Com. H. I. — Din mbg. *tuč*.

Tutșiri f. }
Tutșit, -ă adj. } v. *tutșos*.
Tutșqri f. }

Tutșș vb. IV. Dau la tocilă, ascut. *Du-ti di ăts-l'a tutșă uneac dintsil* (du-te de-ți ascute nițel dinții), 24/90 cf. 25/90. Derivate: *tutșqri*, *tutșiri* f. = ascuțire; *tutșqt*, *tutșit*, -ă (cu negativul *nitutșót*, ă,) adj. = ascuțit, care taie. *Compuse* (cu pref.): *zătutșș* (ză + *tutșș*), vb. IV. = încep să-mi ascut dinții. — Din bg. *toča*.

Tutšós vb. IV. Trag zeamă de varză. *La tutšos prăsoiŭ di cutšan* ALR. 4098. — Din mbg. *točam*.

Tutšqt, -ă adj. v. *tutšqs*.

Ts

Tsă pron. v. *tu*.

Tsăfărlăchi m. Omușor. Com. T. P.

Tsăfuŭ (di bucă). Locul unde trag scândura la moară și se oprește apa. ALR. 6735.

Tsăl pron. v. *tsela*.

Tsălúf m. Perciune, zulf, ALR. 2014. [Derivat: *tsălufătă* f. = oaie, capră căreia îi atârnă zulfii]. — Din tc. *züluf*. Cf. *zăluf*.

Tsăneări f. v. *tsqn*.

Tsăngărés vb. Fac «țângăr». din clopot, sun cu clopoțelul. Com T. P. — Formațiune onomatopeică.

Tsăntsăglét m. Floarea soarelui. ALR. 1907. — Din bg. *slănčegljad*.

Tsăntsie m. Nume de monedă veche, (cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 41). — Din germ. *zwanzig*.

Tsápă m. Țeapă, țepușe, frigare, ALR. 3977. *Cqti steali la Dömmu, cqti tsapi ân pimint* (= stărniștea) *73. *Ca pri tsapă mi frise* (mă fripse ca prin țeapă) adică m'a frecat bine, 817. — Din sl. *čěpa*.

Tsăpăróg, -ă adj. (Despre capre, oi) Cu coarnele sucite. *Căpră tsăpăroagă*, 4/68. — Din *tsapă*?

Tsăpés vb. IV. Alung, gonesc, (refl.) mă alung. *Án am patru suror tucu si tsăpes și nu pot si si jungă*. (vărteșli), *91. [Derivate: *tsăpíri* f. = alungare; *tsăpít*, -ă adj. = alungat. Compus (cu pref.): *zătsăpés* (ză + tsăpes) = alung, gonesc. *Aș lq un lemn di la zătsăpi prin poartă* (iși luă un lemn de-l alungă...), 5/44. Pentru etim. cf. dacor. țip.

Tsăpíri f.

Tsăpít, -ă adj. } v. *tsăpes*.

Tsar m. (Țárnareca) Împărat (în celelalte comune, numai ămpir a t). *Tsarlu al' gri* (țarul îi zise...), 23/65. *Tsare, voŭ si ti 'ntreb*, 8/65 cf. 15, 23/64, 3/65. [Derivate: (Feminin) *tsăritsă* f. = țarină, împărăteasă, cf. ămpirăteasă. *Tuntsea tsăritsa al' deadi ună carti* (atunci împărăteasa...), 18/65, *tsărés*, -ească adj. = țăresc. *Ŭaminl'ă tsăreștă, căn viniră zuŭa lantă* (oamenii țarului), 20/64, *tsăruștimi* f. = împărăție. *Ŭaminl'ă di tru tsăruștimea* (oamenii din împărăție...), 32/65. — Din bg. *car*.

Tsără f. Țară, pământ. *Măiră cu grop di tsară* (azvârliră cu bulgări de pământ), 15/5. *Până si-ń pună tsără*, 842 cf. 167, 9/62. — Din lat. *tĕrra*, -am, (arom. *tsară*).

Tsărése, -ească adj. v. *tsar*.

Tsăritsă f. v. *tsar*.

Tsărnă f. Nume de capră (neagră). — Din bg. *cărna*.

Tutšós vb. IV. Trag zeamă de varză. *La tutšos prăsoju di cutšan* ALR. 4098. — Din mbg. *točam*.

Tutšqt, -ă adj. v. *tutšqs*.

Ts

Tsă pron. v. *tu*.

Tsăfărlăchi m. Omușor. Com. T. P.

Tsăfuļ (di bucă). Locul unde trag scândura la moară și se oprește apa. ALR. 6735.

Tsăl pron. v. *tsela*.

Tsălūf m. Perciune, zulf, ALR. 2014. [Derivat: *tsălufătă* f. = oaie, capră căreia îi atârnă zulfii]. — Din tc. *züluf*. Cf. *zăluf*.

Tsăneări f. v. *tsqn*.

Tsăngărés vb. Fac «țângăr». din clopot, sun cu clopoțelul. Com T. P. — Formațiune onomatopeică.

Tsăntsăglét m. Floarea soarelui. ALR. 1907. — Din bg. *slănčegljad*.

Tsăntsie m. Nume de monedă veche, (cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 41). — Din germ. *zwanzig*.

Tsăpă m. Țeapă, țepușe, frigare, ALR. 3977. *Cqti steali la Dōmnu, cqti tsapi ăn pimint* (= stărniștea) *73. *Ca pri tsapă mi frise* (mă fripse ca prin țeapă) adică m'a frecat bine, 817. — Din sl. *čěpa*.

Tsăpăróg, -ă adj. (Despre capre, oi) Cu coarnele sucite. *Căpră tsăpăroagă*, 4/68. — Din *tsapă*?

Tsăpés vb. IV. Alung, gonesc, (refl.) mă alung. *Ăn am patru suror tucu si tsăpes și nu pot si si jungă*. (vărteșli), *91. [Derivate: *tsăpîri* f. = alungare; *tsăpît*, -ă adj. = alungat. Compus (cu pref.): *zătsăpés* (ză + tsăpes) = alung, gonesc. *Aș lq un lemn di la zătsăpî prin poartă* (își luă un lemn de-l alungă...), 5/44. Pentru etim. cf. dacor. țip.

Tsăpîri f.

Tsăpît, -ă adj. } v. *tsăpes*.

Tsar m. (Țárnareca) Împărat (în celelalte comune, numai ămpir a t). *Tsarlu ăl' gri* (țarul îi zise...), 23/65. *Tsare, voļ si ti 'ntreb*, 8/65 cf. 15, 23/64, 3/65. [Derivate: (Feminin) *tsăritsă* f. = țarină, împărăteasă, cf. ămpirăteasă. *Tuntsea tsăritsa ăl' deadi ună carti* (atunci împărăteasa...), 18/65, *tsărés*, -ească adj. = țăresc. *Ūaminl'ă tsăreștă, căn viniră zuȳa lantă* (oamenii țarului), 20/64, *tsăruștimi* f. = împărăție. *Ūaminl'ă di tru tsăruștimea* (oamenii din împărăție...), 32/65. — Din bg. *car*.

Tsără f. Țară, pământ. *Măiră cu grop di tsară* (azvârliră cu bulgări de pământ), 15/5. *Pănă si-ń pună tsără*, 842 cf. 167, 9/62. — Din lat. *tērra*, -am, (arom. *tsară*).

Tsărése, -ească adj. v. *tsar*.

Tsăritsă f. v. *tsar*.

Tsărnă f. Nume de capră (neagră). — Din bg. *cărna*.

Tsárnareea N. loc. în Meglen, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 7, 26).

Tsartsărachi N. loc. (Cupa).

Tsărtsăreă f. Pepene galben încă necopt bine; un fel de pepene galben fără miros și cu gustul de castravete.

Tsărúj f. pl. (Țárnareca, încolo u p i n c ă) Opincă. *Scutets-vă, făr-tati, tsărúli* (scoateti-vă, făr-tate, opincile), 9/66. — Din gr. *τοα-ροῦχι*, (arom. *tsăruh'e*).

Tsărúștîmi f. v. *tsar*.

Tsărvéneă f. Soiu de grâu roșcat, ALR. 5182. — Din bg. *cărvenka*.

Tsăvă f. Țeavă. Com. C. I. — Din paleosl. *cěvi*, (arom. *tsaye*).

Tse pron. 1°. (interog.) Ce. *Tse mul'ari caftsă bre?* (ce muieră cauți bre?), 11/65. *Tsi fats?* (ce faci?), 13/16 cf. 9/19, etc. | 2°. (relativ). *Mul'area tse te ansuraș* (muieră cu care te însurăși), 11/65. *Chirchezu tsi ra la apu* (cerchezul care era la apă), 6/16. [Și: *tsi* pron. rel., inter.; (Liumnița) *tsiă* pron. rel. inter., 2/73. D e r i v a t: *tsivă* adv. = nimic *Nu, tsivă tsivă* (nimic, nimic), 4/79. C o m p u s: *tsiva-godeă* adv., pron. *El nu vę lânt tsiva-godeă* (nu avea alt nimic...), 1/93. *Si spargă tsiva-godeă* (să strice s. să omoare ceva...) 9/57 cf. 3/49, 820]. — Din lat. *quid*.

Tseă }
Tseălanta } pron. v. *tsela*.

Tseăpă f. Ceapă. — Din lat. *caepa*, -am, (arom. *tseapă*).

Tseăpeă f. Așchie. *Di-l' pusi un buturnic la poartă, tseapchi si feasi poarta* (bucăți și așchii se făcu poarta), 26/32. [Plur. *tseapchi*]. — Din bg. *cěpka*.

Tseărtă f. v. *tsert*.

Tseăsta pron. v. *tsista*.

Tseătă f. Ceată, grămadă de oameni. *Pri drum nuibă ună tseată di fitșor* (pe drum întâlni o ceată de copii), 4/41. — Din bg. *četa*.

Tsel pron. v. *tsela*.

Tsēla pron. Acela. *Antribă tsela chirchezu* (întrebă cerchezul acela) 5/16. *Al' flă tsel'a doil' frăts* (ii află pe acei doi frați), 18/19 cf. 5/26. [Plur. *tsel'a*. Și: (Țárnareca) *tsel* pron. *Tuntsea tsel tse dădeă pāni*, 6/65; (Huma) *tsāl* pron. *Tsāl cu tāmāina* (acela cu tāmăia), 10/71 cf. 10/69; (Liumnița) *tsiăla* pron. 3/73. F e m i n i n: *tsēa* pron. (plur. *tseali*). *Cheșchi di tsea la s-iăă* (numai aia să fie), 11/81. *L-ancalicară tseali di tșătie*. C o m p u s: *tsēlalant*, *tseălantă* pron. = celalalt, cealaltă (plur. *tsel'alants* și *tsel'lants*). *Tsel'lants argats nu-l' dădeau pāni*, 3/65. *Ună ra albă tseălantă ra neagră*. — Din lat. *eccum*-*illus, -a, -um, (arom. *atsel*).

Tselălânt pron. v. *tsela*.

Tser N. loc. (Barovița).

²**Tser** a. Cer, cf. n e b u. *Nap-cum si ardico anghîălu ară la tser*

(apoi se ridică îngerul iarăși la cer), 9/62.—Din lat. *caelum*, (arom. *tser*).

³**Tser** vb. III. 1°. (Țârnareca) Caut. *Un tsar tseari mults argats* (un țar caută mulți argați), 2/65. || (Ca în arom.). Cersesc. *Au flă mă-sa pitru căl'ur ȳu tsireă pāni* (...cersă pâine), 10/65. || 2°. (In Oșani și Liumnița) Cer, (foarte rar) vreau. *Cot si tseară tu anca cȳta... si... daȳ* (oricât să-ți ceară)..., 15/42. *Al' la tsirũ* [*scandu*] (ii ceru scaunul), 86/48. *Nu tser pāri di la mini* (nu ceri parale dela mine), 2/37 cf. 5/30, 19/38, 18/42, etc. || (Impers.) Trebuie. *Ca si vină tati, noȳ tseari s-na sculom* (când va veni tata, noi trebuie să ne sculăm). || 3°. (Lugunța, Cupa și Huma). Vreau. *Tser si fuȳ casă?* (vrei să pleci acasă), 7/2. *Un pȳpā... tsireă să pună izmichiȳar* (un popă vroia să pună un servitor), 1/8. *Fuȳ și lȳts tse tser* (pleacă și ia-ți ce vrei) cf. 19/16, 5/21, 8/23, (Huma) 5/69, etc. (Cupa) 15/55, etc. [La pres. 2. și 3 ind. prez. plur. *tsirem*, *tsirets*, 15/29. C o m p u s (cu pref.) *prutsēr* (pru + tser) vb. III. = cer. *Ca-ȳ prutsiruȳ, mamu, dascālu Nicola*, 1/III.]. — Din lat. *quaero*, -*ere*, (arom. *tser*).

Tserb m. Cerb. *Fitșorul tse si feasi tserbu*, 26/64. *Cān vinĩ tserbul si tșucnească la poatră*, 25/64. Cf. *tserbul vinĩ iară*, 20/64. — Din lat. *cervus*, -*um*, (arom. *tserbu*).

Tsere (pl. *tseartsă*) a. Cerc. mai a-

les la bute). *Tserc di buti*, ALR. 1837. — Din lat. *circus*, -*um*, (arom. *tsercl'u*).

Tsern vb. III. Cern, presar, ALR. 3171. *Ȑi tsirnut și drāmunisit* (este cernut...) se întrebuintează pentru oamenii frecăți. [*tsir-nūt*, -*ă* adj. = cernut]. — Din lat. *cerno*, -*ere*, (arom. *ntsernu*).

Tsert vb. I. Cert, (refl.) mă cert. [(Țârnareca), c o m p u s (cu pref.): *ȳntsért* (ȳn + tsert) vb. I. *Nearsi si-l' ȳntseartă* (merse să-l certe), 1/68. *Feata... si ȳntsirtă cu izmichiarl' ă* (fata... se certă cu servitorii), 29/65. *rastsért* (ras + tsert, de pe mbg. *raskaram*) vb. I. = încep să mă cert, mă cert. *Ca si răstsirtară, la spinzuro pāșă*, 17/15 cf. 26, 31/18. *Deri-vat: tseártă* f. = ceartă. *Dupu joc și tseartă vini*, 819.—Din lat. *certo*, -*are*.

Tsi pron. v. *tse*.

³**Tsi** pron. refl. v. *si*.

Tsiă pron. v. *tsi*.

Tsičărės vb. IV. (despre pui) Piulesc, ALR. 5718. *Pul'ũ tsičăres* ib. — Onomatop. e.

Tsioări f. Greier. Com. T. P. cf. ș t u r e c.

Tsieș, *tsieș* strigătul cu care se cheamă caprele, ALR. 5327. Cf. c ă z i, c ă z i, c ă z i; p r, p r, p r; t r t, t r t.

Tsieut a. Vaiet, strigăt, țipăt, Com. T. P.

Tsigără f. Țigară. *Tșubucu ăȳ un tsigarlȳc di tsigȳr*. Com. I. L. [D e r i v a t: *tsigărlȳc* m. id.].

Tsigărlœ m. v. *tsigară*.

Tsimbîdi f. (Țârnareca) Furculiță, Com. V. J. [Și: *zimbîdi* f. = clește mic. Com. T. P.]. — Din gr. *τσιμπίδα*, (arom. *tsimbidă*).

Tsină f. Cină. *Dupu tsină ili printru tsină?* (după cină sau înainte de cină). [Derivat: *tsin* (din lat. *cēno*, -are), vb. I. = cinez, mănânc. *Și pusiră sinia si tsină* (și puseră masă să mănânce), 18/6, 5/68. Compus (cu pref.): *zătsin* (ză + *tsin*, de pe mbg. *zavečeram*) = încep să cinez. *Ai si zatsinom unec, pōpi* (hai să cinăm puțin, părinte) ib., *dutsin* (du + *tsin*, de pe mbg. *dovečeram*) vb. I. = termin, isprăvesc de cinat, de mâncat. « *Dutsinaș pupadii?* » — *ia, dutsina!* (isprăviși cu mâncarea, uită isprăvii), ib. cf. 3/48; *tsinăt*, -ă adj. (cu înțeles activ) = care a cinat, care a mâncat]. — Din lat. *cēna*, -am, (arom. *tsină*).

Tsinsprăts num. v. *tsintsi*.

Tsints num. Cinci. [Compus: *tsinsprăts* num. = cinci-sprezece; *tsindzots* num. = cincizeci, 14/7, 12/18]. — Din lat. *quingue*, (arom. *tsintsi*).

Tsintsigăr m. Pasăre mică care cântă, pițigoiu. [Se mai numește și: *tșintșinar*]. Com. H. I.

Tsinzots num. v. *tsintsi*.

Tsipă f. Șold. *La flœ lăngă tsipi*, 15/55. *Mi dor tsipili* (mă dor șoldurile). — Din bg. *cipa*.

Tsipidôlu m. Nume de câine, cf. *tsipigore*. *Tsel'a cōnil' l'a cl'ima unu..* « *tsipidôlu* » (câinii aceia se numeau unul țipidolu), 4/33.

Tsipigóre m. Nume de câine, cf. *tsipidolu*, cf. 4/33.

Tsinút, -ă adj. v. *tsern*.

Tsist pron. v. *tsista*.

Tsîsta pron. Acest. *Tsista drăc* (acest drac), 10/79. *Tsista doi!* (acești doi), 1/44 cf. 16/29, 7/36, 1/37, 3/49, 7, 9/55. [Plur. *tsîsta* și *tsešt*, 1/80. Feminin: *tseăstă* (plur. *tseasti*, (tsesti) și *tseăști* (tsești). *Tsešta aļ lu ampirātu il'ă* (aceasta este fata împăratului), 26/4. *Tsi sa tseăști luminor?* (ce sunt aceste lumânări?), 5/37 cf. 6/25, 7/28, 5/43, 3/70. Și: (Huma) *tsist* pron. *Tu aņ la fiseș tsist bun* (tu îmi făcuși acest bine), 12/71]. — Din lat. *eccum*-**istus*, -a, -um.

Tsitáte f. Cetate, auzit ca nume de localitate în Huma. Com. T. P. (Despre *Tsitati* în Birislav, și Liumnița, cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 24, 25). — Din lat. *civitas*, -tatem, (arom. *tsitate*).

Tsitátea n. loc. în Meglen, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Tsivă } adv. v. *tse*.
Tsiva-godeă }

Tsôglavi m. plur. Balaure, ființă închipuită cu un ochiu. *La treļli uară la trimeasiră lă tsoglavi* (a treia oară îl trimeseră la balauri), 22/40. — Din bg. *pesoglav*.

Tsqn vb. III. *Țin. Tsela fitșoru si ăntări la tsăneri, și tsela tsqñ și tsela tsqñ* (băiatul acela se întări ținând și unul ține, altul ține...), 4/85 cf. 19/80. *Tsqn inat* (țin necaz). *Șu-l' tsănù inatu tri lantă yară* (și îi ținut necaz pentru altă dată), 23/72. || *Am curaj, îndrăznesc. Cari aț tsqni* (cui îi ține, cine îndrăznește), cf. 2/24, 443. [Derivat: tsăneări f.]. — Din lat. *tēneo*, -*ēre*, (arom. *tśn*).

Tsqp vb. I. *Țip, strig tare. Un ūom... tsăpă* (un om țipa), 3/78. *Lats și tsăpats* (luați și țipați), 21/16. *Să tsqă* (să țipe), 9/13 cf. 18, 21/16, 3/45. [Derivat: tsăpări f. = țipăt. *Locu la dispică di tsăparea*, 818. *Compuse* (cu pref.): *prutsqp* (pru + tsqp), de pe bg. *provikvam*) vb. I. = încep să strig, scot un țipăt. *Popa prutsqo la pupădiya* (popa începu să strige la preoteasă), cf. 14, 15/43, 23/32, 4/22, 19/69; *răstsqp* (ras + tsqp, de pe bg. *razvikvam*) vb. I. = încep să țip, fac gură multă. *Si răstsqo frătili* (fratele începu să țipe), 15/32 cf. 14/42].

Tsqst a. Capac și în special capacul «podnitsei» (= tavă de pământ). *Ua-i... tsqstu și podnitsa* (uită capacul, uită tava), să vedem care pe care, 454. — Din l.t. *těstum*.

Tsqts vb. I. v. *tsqtsă*.

Tsqtsă f. *Țăță. Ielă di angl'ita treș picătur di lapti din tsqtsa mea*

(vino, de înghite trei picături de lapte din țăța mea), 15/94. *Tsqtsă di rujac* (la albinărit) lavre, căței, ALR. 5467. *Tsqtsă di matitsă* (botcă, celule în care se naște matca) ib. 5468. [Derivat: tsqts vb. (cf. bg. *cicam*) = sug țăța (în limbagiul copiilor și numai despre copii). Cf. bg. *cica* alb. *sisë*.

Tsrăpés vb. IV. Scot apă. *Tsqni-ti mult bun ca si tsrăpnim* (ține-te bine ca să scoatem apă), 11/85. *Și că tsrăpniră apu* (și după ce luară apă), 12/85. [Și: tsrăpnés vb. IV.]. — Din mbg. *cărpam*.

Tsrăpnés vb. IV. v. *tsrăpes*.

Tsúfă f. Ciucure. *Copilașil' poartă beati cu tsufts* (flăcăii poartă bete cu ciucuri), Com. I. L. — Din mbg. *cufka*, id.

Tsutsugléd m. v. *tsuntsugled*.

Tsuntsugléd m. Acelaș cu *tsăntsăglet*. Com. C. I. [Și: tsutsugled].

Tsutsúl'eă f. Moțișor, moț, orice tufă, Com. T. P. — Din mbg. *cuculka*.

U

Ua adv. Aici. *Ia, ua ari ūopt cupiti di ghipt* (uită, aici sunt opt stoguri de cereale), 9/4. [Și: uătsi adv. *Its tots uatsi* (sunteți toți aici?), 20/29. — Din lat. *ad-hoc*, (arom. *ayà*).

²**Ua** interj. v. -²*ia*.

Uăc, -ă adj. Prost, dobitoc. *Cqtsi fats șa uaculi!* (de ce faci așa prostule!), Com. T. P.

Tsqn vb. III. *Țin. Tsela fitșoru si ăntări la tsăneri, și tsela tsqñ și tsela tsqñ* (băiatul acela se întări ținând și unul ține, altul ține...), 4/85 cf. 19/80. *Tsqn inat* (țin necaz). *Șu-l' tsănù inatu tri lantă yară* (și îi ținu necaz pentru altă dată), 23/72. || *Am curaj, îndrăznesc. Cari aț tsqni* (cui îi ține, cine îndrăznește), cf. 2/24, 443. [Derivat: tsăneări f.]. — Din lat. *tēneo*, -*ēre*, (arom. *tśn*).

Tsqp vb. I. *Țip, strig tare. Un uom... tsăpă* (un om țipa), 3/78. *Lats și tsăpats* (luați și țipați), 21/16. *Să tsqpă* (să țipe), 9/13 cf. 18, 21/16, 3/45. [Derivat: tsăpări f. = țipăt. *Locu la dispică di tsăparea*, 818. *Compuse* (cu pref.): *prutsqp* (pru + tsqp), de pe bg. *provikvam*) vb. I. = încep să strig, scot un țipăt. *Popa prutsăpə la pupădiya* (popa începu să strige la preoteasă), cf. 14, 15/43, 23/32, 4/22, 19/69; *răstsqp* (ras + tsqp, de pe bg. *razvikvam*) vb. I. = încep să țip, fac gură multă. *Si răstăpə frătili* (fratele începu să țipe), 15/32 cf. 14/42].

Tsqst a. Capac și în special capacul «podnitsei» (= tavă de pământ). *Ua-i... tsqstu și podnitsa* (uită capacul, uită tava), să vedem care pe care, 454. — Din l.t. *těstum*.

Tsqts vb. I. v. *tsqtsă*.

Tsqtsă f. *Țăță. Ielă di ăngl'ita trej picătur di lapti din tsqtsa mea*

(vino, de înghite trei picături de lapte din țăța mea), 15/94. *Tsqtsă di rujac* (la albinărit) lavre, căței, ALR. 5467. *Tsqtsă di matitsă* (botcă, celule în care se naște matca) ib. 5468. [Derivat: tsqts vb. (cf. bg. *cicam*) = sug țăța (în limbagiul copiilor și numai despre copii). Cf. bg. *cica* alb. *sisë*.

Tsrăpés vb. IV. Scot apă. *Tsqni-ti mult bun ca si tsrăpnim* (ține-te bine ca să scoatem apă), 11/85. *Și că tsrăpniră apu* (și după ce luară apă), 12/85. [Și: tsrăpnés vb. IV.]. — Din mbg. *cărpam*.

Tsrăpnés vb. IV. v. *tsrăpes*.

Tsúfă f. Ciucure. *Copilașil' poartă beati cu tsufts* (flăcăii poartă bete cu ciucuri), Com. I. L. — Din mbg. *cufka*, id.

Tsutsugléd m. v. *tsuntsugled*.

Tsuntsugléd m. Acelaș cu *tsăntsăglet*. Com. C. I. [Și: tsutsugled].

Tsutsúl'eă f. Moțișor, moț, orice tufă, Com. T. P. — Din mbg. *cuculka*.

U

Ua adv. Aici. *Ia, ua ari uopt cupiti di ghipt* (uită, aici sunt opt stoguri de cereale), 9/4. [Și: uătsi adv. *Its tots uatsi* (sunteți toți aici?), 20/29. — Din lat. *ad-hoc*, (arom. *ayà*).

²Ua interj. v. -²ia.

Uăc, -ă adj. Prost, dobitoc. *Cqtsi fats șa uaculi!* (de ce faci așa prostule!), Com. T. P.

Uăel'u } m. v. uocl'u.
Uăel'u-uorb }

Uăiă f. Oaie. *Raŭ doi frats și raŭ picurăr ; iel' si dutșeu cu oili* (... ei mergeau cu oile, erau păstori), 1/3. *Flară un bil'uc di uoi* (găsiră o turmă de oi), 8/27 cf. 2/8, 7/25. *Bureati-di-uăiă* v. b u r e a t i ; *uăiă răgușă* = cu coarne, ALR. 1805. [Plur. uol' (rar). *S-ti duts la uol'*, 11/60. Diminutiv: uîtșeă f. Com. G. D.]. — Din lat. *ovis*, -em, (arom. oaiē).

Uălă f. Oală. *Puni-l' uala cu spuză* (trage-i chiulul), 823. [Derivat: ulăr (<lat. *ollarius*), m. = olar. Com. G. D. cf. grăn-tșar; uălîtșeă f. (dimin.)]. — Din lat. *olla*, -am, (arom. oală).

Uălîtșeă f. v. uală.

Uăltăr adv. Alaltăieri. *Uăltăr veà mult cālăbaloc la băsearică* (alaltăieri era multă lume la bise-rică), Com. I. L. — Derivat din *ieri* (arom. *uăltari*).

Uăm m. v. uom.

Uără f. Oară, dată. *La treili uară* (a treia oară), 22/40. *Ân loc di dou or* (în loc de două ori), 15/94. *La doulî, treili...* uor (a doua, a treia... oară), 4/9, 7/49. *Uor-di-căti-uor* (ori de câte ori), 13/65. *Vrină-uără* (vreodată), 1/69. *Niști uor* (câte odată). *Niști uor bruma cadî și la avgust*. Com. I. L. — Din lat. *hōra*, -am, (arom. oară).

Uărur Nume de mahala în Lugunța, Com. M. T.

Uăspits m. 1°. Oaspe, musafir. *Uăspitsu nu si pruşteată cu beari și cu mănări, ma cu dultsi zbor*, 824. *Si-n vină vrin uăspits* (o să-mi vină vreun musafir), 825. *Vin s. mi duc ân uăspits* (pentru: ân *uspets*) = mă duc musafir, mă duc ca invitat la masă. *Si pugudi si vină tumtsea ân uăspits* (se nimeri să vină atunci oaspe), 5/72. *Si dusi... ân uăspits*, 26/2. || 2°. Prieten, amic. *Si dusi pri la uăspits* (se duse pe la prieteni), 16/55. [Derivat: *uspitsloc* a. = prietenie. Com. G. D.]. — Din lat. *hōspitem*, (arom. oaspe).

Uăsti f. Oaste, Com. T. P. — Din lat. *hostis*, -em, (arom. oaste).

Uătsi adv. v. uă.

Ūbav, -ă adj. Frumos. *Cu tōr ubivi rubi* (cu astfel de haine frumoase), 19/29, *Tiniru juni ubav*, 21/93 cf. 8/39. | Bun. *Tari ubavă apu* (astfel de apă bună), 5/59. [Derivat: *ubăvilă* f. = frumusețe. *Io s-mi duc să ved ubăvilă loculuî* (eu o să mă duc să văd frumoasa pământului), cf. arom. m u ș a t a l o c l u i , a l b . e b u c u r ă e d h e u t), 9/86. — Din bg. *hubav*.

Ūbăvilă f. v. ubav.

Ūbduvéts m. v. *ubduvitsă*.

Ūbduvitsă f. Văduvă, femeie căreia i-a murit bărbatul. *Plōndzi ca vrină ubduvitsă* (plânge ca o văduvă), Com. G. D. [Derivat: (întrebuințat rar), *ubduvéts* m. = văduv]. — Din bg. *vdovica*.

Ubeľ f. (întrebuințat la plur.) Obiele, Com. T. P. — Dintr'un **objelo* (derivat din sl. *obiti*).

Ubidēs vb. IV. Caut, cercetez, întreb. *Io 'n tser ti ubideam* (în cer te căutam), 826. *Moartē nu ubidești* (moartea nu întreabă), 1/2 cf. 5/11, 31/18, 2/25, 2/40, 4/42, 5/59, 6/79. [Derivat: **ubidiri** f. = căutare. Compus (cu pref.): **priubidēs** (pri + ubides) vb. IV. = caut, cercetez mă uit să văd, să caut. *Priubidi... să vedă* (se uită să vadă), 4/18 cf. 11/50, **pribidēs** vb. IV. = caut, (refl.) mă caut, mă cercetez. *Cōn mi pribidiȝ ān džep* (când mă căutai în buzunar...), 2/63 cf. 1/60; **pruubidēs** (pru + ubides) vb. IV. *S-la pruibidească*, 20/8, cf.; **pruābidēs** vb. IV. 3/7]. — Din mbg. *obiduam*, (bg. *obiždam*).

Ublōne a. Oblânc la șea, ALR. 5504. — Din paleosl. *oblak*.

Ubeľ N. loc. (Cupa) Com. C. P.

Ubor a. (Țârnareca) Curte, (în celelalte comune) adăpost în fundul curții pentru vite, un fel de grajd, o b o r. Com. T. P. — Din bg. *obor*, (arom. *ubor*).

Ubráz m. Obraz. *Si si speală pi ubraz*, 15/66. *Ună jirească roșă aȝ pri ubraz* (un semn roșiu ai pe obraz), Com. C. I. — Din bg. *obraz*.

Uchimât a. Autorități. *S-nu cazi ān moŋli uchimatuluȝ* (să nu cazi în mâinile autorităților), 828. — Din tc. *hukimet*, (arom. *uk'imate*).

Uerutēs vb. IV. Domesticesc. *Calu la ucrutes, la fac crotnic*, ALR. 5502, cf. *crotnic*. — Din mbg. *ukrotvam*.

Ud, -ă adj. Ud. *Ra ud di ploȝă*, 3/85. [Derivat: **ud** (<lat. *ūdo*, -are), vb. I. = ud. Compus (cu pref.): **zăūd** (ză + ud) vb. I. = ud puțin. *No-am māncat... si-n la zăud rostu* (n'am mâncat... să-mi ud puțin gura), 5/91]. — Din lat. *udus*, -a, -um, (arom. *ud*).

²Ud vb. I. v. *ud*.

³Ud vb. IV. Aud. *Udi un glas*, (aude o voce), 9/70. *Un ūom veā uzȝt* (un om auzise), 6/57. *Am uzȝt* (am auzit), 9/47. *Aș uzȝră*, 5/24 cf. 8/16. [Și: (Țârnareca) **āvdu** vb. IV. (ca în arom. numai în ce privește *au>av*), *avdu*, *avză*, *avdi*, *avzām*, etc. 2/65. (La Huma) perf. s. pers. 3 sing. *uză* în loc de *uzȝ*, 22/69; pretutindeni se conjugă: *uzȝi*, totuși se aude și *uziȝ*. Derivate: **niuzȝt**, -ă adj. (cu înțeles activ) = care n'a auzit. *Tsela si fātseā cā-i niuzȝt* (acela se prefăcu că nu aude), 9/52; (Huma) **auzitură** f. = vorbă de clacă, poveste. *Tse auzitur sa tsesti* (ce mai povești sunt și acestea), 955; **priuȝt**, -ă adj. (adj. verbal al lui *priud*, format de pe bg. *pročut*, cu același înțeles) = faimos, renumit. *Cuola vut-aȝ vrin chisădžȝiā priuȝt* (acolo era un chesegiu renumit), 2/61 cf. 597]. — Din lat. *audio*, -ire, (arom. *avdu*).

Udăia f. Odaie. *Antră ă'n udăia* (intră în odaie), 12/77, 23/93. [D i m i n u t i v: **udăițseă** f. = odăiță. Com. G. D.]. — Din tc. *oda*, (arom. *odă* și *udă*).

Udăițseă f. v. *udăia*.

Udărvit m. Prost, nătâng. *Udărvitul!* prostule, 830. — După bg. *odărven* « înlemnit », (*dărvo*, « lemn »).

Udbuăs vb. IV. Înțarc copilul, ALR. 552. — Din mbg. *otbivam*.

Udmenițseă f. Schimb. *Ă'n udmenițseă* (cu schimb). (ALR. 3066). Tovărășie la aratul pământului (ib. 5090). — Din bg. *odmenica*.

Udvâm adv. v. *odvam*.

Ugără f. v. *ogor*.

Ugl'indălă f. Oglindă. [Și: *oglin-dălă* f.]. Com. T. P. — Din paleosl. *ogledalo*.

Ugnâr m. Se zice unuia care nu lucrează, care stă toată ziua pe lângă foc, cf. *t ș ă n u ș a r*. — Din bg. *ogan*.

Ugniști f. Vatră. *Lo un tățșiu di ugniști* (luă un tăciune din vatră), 7/77. *Si știrnû ca 'n ugniștea tată-sui*, 832. — Din bg. *ognište*.

Ugol' adv. Tot, mereu, într'una. *Bra cal, tse-i ăstă di tîni di ugol' mi scorneș di tru somnu?* (măi calule, ce-i asta de tine, de mă tot deștepți din somn), 17/68. [D e r i v a t: **ugol'că** (bg. *ogolka*) f. = nume de plantă]. — Din bg. *ogol* « tot ».

Ugol'că f. v. *ugol'*.

Ugór a. Loc necultivat, țarină nelucrată, necultivată. Com. G. D. [Și: *ugără* f. (în expresia) *Pugatša-i dulțsi, tucu ugara-i măncoasă*]. — Din sl. *ugar*, (cf. sârb. *ugar*, polon. *ugor*).

Ugudės vb. IV. 1°. Nimeresc, cf. *p u g u d e s*. *Nu si ugudi căsă* (nu se nimeri acasă), 1/83. *Îel' si ugudiră itri* (ei se nimeriră să fie vicleni), 12/84. || Ghicesc. *Ugudeă, tse-i?* *1 cf. *2, *5, *6, *9, *10, etc. || 2°. Arunc, azvârl, dau în cineva, lovesc. *Îa ugudeă cu meara* (ia lovește cu mărul), 13/81. *Scoati cățșuța s-mi ugudeș*, 68. *La ugudi la ȳos* (îl lovi s. îl nimeri la os), 847. — Din bg. *ugadjavam*.

Ugulės vb. IV. v. *gol*.

Ujđės vb. IV. v. *ul'udes*.

Ujēm m. (La moară). Partea de făină ce se dă morarului, în loc de bani, pentru măcinat, o i e m. Com. H. I.

Uigúu Potrivit, nemerit. *Cu un lemn la feasi uigun* (cu un lemn îl potrive bine), 14/55. — Din tc. *ujgun*, (arom. *uigune*).

Ujliă adj. Năravit, cu nărav. *Moască ujliă* (catâr năravit), 833. — Din bg. *hujlija*, tc., (arom. *huie*), « nărav ».

Uitșeă f. v. *uajă*.

Ulandžâm (Expresie turcească): Dragul meu, copilul meu. *Bra ulandžâm, no-ari tseastă seară loc*

ua ăn tream si dorm, 15/56. — Din *tc. ulumġam*, « băieţelul meu ».

Ulăr m. v. *uālă*.

Uléră f. Holeră, ALR.

Ulitu vb. I. v. *ul't*.

Uludés vb. IV. v. *lud*.

²Ul'udés vb. IV. Aranjez, po-
trivesc. *La ul'udi tsela lucru* (a
aranjat treaba), Com. GH. T.
La ul'udiră mortu (il îngropară
pe mort), id. [Şi: *uludés, ujdés, ulun
dés* vb. IV. *Iel' aș l'a ulundiră boil'*.
(In text greșit: *aș si l'a...*), 6/45].

Ulundés vb. v. *ul'udes*.

Ul't vb. I. Uit. *Izmichjaril' ul'ta-
ră că si-u leă tseă mănăcarea*, 3/48.
[D e r i v a t e: *ul'tări* f. = uitare;
ul'tat, -ă adj. = uitat. (La Oșani se
aude și *ulît, ulîts, ulîtă* etc. cu *l*
nealterat)]. — Din lat. *oblito, -are*,
(din *oblitus*).

Ul'tări f. } v. *ul't*.
Ul'tât, -ă adj. }

Uluveăiică (pl. -*veîts*) f. Huhurez,
ALR. 1054.

Uluvót, -ă adj. Se zice despre
un arbore care crește drept și
fără noduri. *Făguvină uluvotă* (lemn
de fag care crește drept și fără
noduri), 55.

Ūmă f. Humă, pământ humos. ||
Nume de localitate, 1/18. [D e r i
v a t: *uminéts* m. = locuitor din
Huma. *Tsela uminetsu*, 5/V.]. —
Din bg. *huma*.

Umărăs vb. IV. }
Umărăt, -ă adj. } v. *umărqs*.
Umărql'ă f. }

Umărqs vb. IV. Obosesc, (refl.)
mă obosesc. *Cum amnau, si umă-
rqră* (cum umblau se obosiră), 1/21.
Că si umărqră, șăzură, 3/79. *Fitșoru
ra umărqt*, 3/79; *Sam umărqt* 15/
31; [Şi: (Huma) *umărăs* vb. IV.
cf. 3/69, *umurqs* vb. IV. *omărqs*
vb. IV. *Its omărqts* (sunteți obo-
siți), 14/19. [D e r i v a t e: *umărqt*
(*umărăt, umurqt, umorqt, omă-
rqt*), -ă adj. = obosit, ostenit.
C o m p u s: *dizmărqs, dăsmă-
ros*, (dis + *umărqs*) vb. IV = mă
odihnesc (mai des: *răpqs*); *diz-
mărqt* (*dăsmărqt*), -ă = odihnit.
Cal' dăzmărqts, ALR. 3114; *umă-
rql'ă* f. = osteneală. Com. T. P.]. —
Din bg. *umorjavam*, (aor. *umori*h).

Ūmbără f. v. *umbră*.

Ūmbră f. Umbră. *Șizură să
răpqsă la umbră* (șezură să se odih-
nească la umbră), 1/21. *Bărbatu-i
umbră la casă* (bărbatul este spri-
jinul casei), 881 cf. 880, 882, 883,
779. [Şi: (Huma) *ŭmbără* f. ALR.
1879. *Mi culcaș lăngă ună izvoarcă
sub umbră*, 7/69 cf. 10/69; *um-
brós, -oasă* adj. (<lat. *umbrosus*,
-a, -um) = umbros. Com. T. P.]. —
Din lat. *ŭmbrā, -am*, (arom. *umbră*).

Umbrélă f. Umbrelă, ALR. 1879.

Umbrós, -oasă adj. v. *umbră*.

Uminéts m. v. *umă*.

Umoròs vb. IV. } v. *umărqs*.
Umorqt -ă, adj. }

Ūmpl'u vb. I. v. *ampl'u*.

Umrăznés vb. IV. Devin, mă
fac neplăcut, urît, nu mai plac.

Se întrebuițează mai ales sub forma substantivală a part. perf. **umrăznit** m. *I! umrăznituli, dosta vichi* (destul și tu omule anost, neplăcut !) Com. I. L. [La Papa-hagi M. R. este trecut cuvântul sub *t răzint* și dă ca ex. « *uom răzintuli* » « obraznic », ceea ce este greșit, neexistând, după câte am întrebat eu, o astfel de expresie derivată din *răzint* « argint » și cu un înțeles așa de opus « obraznic »]. — Din paleosl. *omraziti* (dacor. *a se omrăzi*).

Umrăznit m. v. *umrăznes*.

Umureș vb. VI. } v. *umăreș*.
Umureș, -ă adj. }

Umūt a. Nădejde. *Uomu până diiaști, tucu lă umut aī* (cât trăiește omul, tot are nădejde), 884. || Gând (în expresia). *Tse umut aī*, (ce ai de gând). — Din tc. *umut*.

Un, -ă num. 1. **Un**. *Unu din noi*, 6/18. *Un-căti-un* (unul câte unul, pe rând), *Ună pristi ună* (una peste alta). *Iel li pusi ună pristi ună*, 5/6. *Ună di ună* (una de alta). *Li zăligai ȳa tots fazil' ună-di-ună*, 15/16. *Ună-ș-ună la cătsq l'epurli* (copoiul îndată îl prinse iepurele), 71/21. 2. adv. Indată, cum. *Ună că ișq* (îndată ce ieși). | 3. Intr'o. *Ună dimineatsă* (într'o dimineață), 3/35. [C o m p u s : **undou** pron. = câteva (cf. arom. *n d a u ă*, *n d o i*). *Lă iel nu-l'-tsi mănca, tucu gustă un-dou mutșcots* (lui nu-i era foame,

gusta numai câteva bucăți), 15/42]. — Din lat. *unus*, -a, -um, (arom. *un*)

Undou, -ă pron. v. *un*.

Uneac } adv. v. *neac*.

Unéșcut }

Ung vb. III. Ung. *Lisitsa si unsi* (vulpea se unse), 7/30. *Au unsără cu gaz și sfiti*, 23/29. [C o m p u s : **izung** (iz + ung) vb. III. = ung peste tot. *Cu căi-gând tsi vea rămas s-izunsi pristi frunti* (se unse pe frunte), 15/72. Derivat : **uns**, -ă adj. = uns; unt (lat. *unctum*) m. = unt. Com. G. D.]. — Din lat. *ungō*, -ere, (arom. *ungu*).

Ūngl'ă f. Unghie, cf. 887, 888. *Ungl'a-tsoarāl'ă* (nume de plantă). Com. T. P. [C o m p u s (cu pref.) : **năungl'u** (nă + unglu) vb. I. = gust din ceva cu vârful degetului. Com. T. P.]. — Din lat. *ung* [ă]la, -am, (arom. *ungl'e*).

Unluc m. Ban de zece parale, cf. mitilic. *Doi unluts*, 4/52.

Uns, -ă adj. } v. *ung*.
Unt m. }
Unt a. }

Ūntru adv. v. *nuntru*.

Unuzéseu vb. IV. (Țârnareca) Seamăn cuiva. *Veă ună feată cari unuzedă cu tini* (era o fată care semăna cu tine), 42/65. — Din gr. *ὀνοιάζω*, (arom. *undzescu*).

Ūocl'u m. Ochiu. *Să-ts cadă spîñ ân uocl'i* (o să-ți cadă spini în ochi), 5/30 cf. 35/40. *Ūocl'il' añ ișoră di știtarea* (mi-au ieșit

ochii așteptând), 842 cf. 840, 843. *Io-l' fătseam cu uocl'u*, 6/VI. [Plur. *uocl'i*, (Țárnareca) *ocl'ă* și (mai rar) *uochi*. Și: (Țárnareca) *oel'u* m., (Liumnița) *uăel'u* m., 6/76, 4/74. Compus: *uôrbu-uocl'u* s. *uôel'u* (*uăel'u*)-*uorb* m. ALR. 21. (Liumnița) = a) tâmplă (la oameni și la animale) cf. timbă. *Lasă-l' sonda la uocl'u-uorb*, Com. C. I. b) semn deasupra ochiului la câini și la găini, id.]. — Din lat. *oculus*, -um, (pentru *oculus*), (arom. *ocl'u*).

Uôlm (pl. *uolîn*) m. Ulm, ALR. 1921. — Din lat. *ulmus*, -um.

Uôlurvă f. Plumb, ALR. 1532. — Din bg. *olovo*.

Uôm m. Om. *Să moră câti doji qmîn*, 6/20. Și *uomu zisi*, 8/2 cf. 846. || Bărbat, soț. *Iundi-i uomu meu si spunits drept* (unde este bărbatu-meu să-mi...), 19/39. *Uomu-su* (bărbatu-său), 18/39. [Și: (Liumnița) *uôm* m. 3/79, plur. art. (Țárnareca) *uamiîn'ă*]. — Din lat. *homo*, (arom. *om*).

Uôrb, -ă adj. Orb. *Am ună... uarbă, până-i uarbă ăi bună, ca să-l' tsi prueadă nu-i bună* (am o oarbă, până-i oarbă, este bună, după ce începe să vadă, nu-i bună = tșoulă), *19 cf. 850, 851. [Derivat: *urbés* vb. IV. = orbesc. *Să urbeș* = să orbeșit, Com. T. P.]. — Din lat. *orbis*, -a, -um, (arom. *orbu*).

Uôrz a. Orz. *Ua ari uopt cupiti*

di ghipt: unu... ăi di uorz și lântu (unul este de orz și celălalt...), 9/4. — Din lat. *hordeum*, (arom. *ordzu*).

Uos a. Os. *Uasili să-i-li dai la cătsauă* (oasele să le dai la cătea), 5/28 cf. 2/34. [Diminutiv: *ustšie* m.]. — Din lat. *ossum*, (arom. *os*).

Uou a. Ou. *Niști uamiîn li pi-căiaq niști uauă cu lostu*, 16/18 cf. 853, 10/83. [Derivate: *uou* (lat. **ovo*, -are) vb. I. (despre găină) fac ouă, ou. Compus (cu pref.): *pruuou* (pru + *uou*) vb. I. = încep să ou, să fac ouă. *Al' pruuă gâl'ina* (găina îi începu să ouă), 600]. — Din lat. *ovum*, (arom. *ou*).

²*Uou* vb. I. v. *uou*.

Upăclqe a. | v. *opacu*.

Upăcós, -oasă adj. |

Upăcqt, -ă adj. v. *opacu*.

Upărqș vb. refl. IV. Mă încă-pățânez la ceva, persist, stărui în ceva. *Si upăraști ca măgaru la breag* (se încăpățânează ca măgarul la deal s. la suiş), 857. [Derivat: *upór* (mbg. *upor*). Auzit mai mult în expresia: *upor ăi vini* (îmi vine greu)]. — Din bg. *upor-stuvam*, id. (S'ar putea să fie un derivat din *upor*).

Upincă f. Opincă. *Lagă dupu veci'i upintsă* (umblă după socoteli vechi), 862 cf. 860. *Si-ń ports upintsili*, 861. [Derivat: *upincăr* m. = opincar, ALR. 6513]. — Din bg. *opinak*.

Upineâr m. v. *upincă*.

Upintşânitsă f. v. *upintşonits*.

Upintşonits (pl.). Fir din păr de capră, gros ca fringhia, pentru legatul opincilor şi ca fudulii la femei. Com. GH. T. [Şi: (**u**)*pin-tşânitsă* f.]. — Derivat din *upincă*.

Upistiîă f. Curar (la ham), ALR. 5515.

Upnēs vb. IV. Opintesc (refl.) mă opintesc. *Defu si burni si si upnească, ma nu puti si iasă* (Defu se opinti, dar nu putu să iasă), 23/55. — Din bg. *opinam*, (aor. *opnah*).

Upór v. *upărş*.

Uptutşqs vb. IV. Festonez cu fir roş sau negru. «La sucardi cu roş, la cămaşă cu negru». *Că-meaşa ra uptutşqtă*. Com. GH. T. [Derivat: *uptutşqt* -ă adj.].

Uptutşqt, -ă adj. v. *uptutşqs*.

Upulît, -ă adj. (Liumniţa) Deştept, Com. GH. T.

Upupēs vb. IV. v. *popă*.

Ur (în expresia) *ari bun ur* se zice pentru primul muşteriu care intră într'un magazin să cumpere ceva şi este cu noroc, adică după el mai vin şi alţii. De asemenea se zice şi despre primul întâlnit, dimineaţa, în drum, când ştii că peste zi îţi va merge bine, 928. — Acelaş cu arom. *orî?* (cf. *Daco-romania*, II, 473).

Urâtş m. Plugar. *Tsela uratş aş ra ân agru* (plugarul acela îşi ara în ogor), 1/36. || Constelaţiune.

Grupul de stele numit «*Uratşu*», apare dimineaţa după constelaţia numită «*boii*», adică la revărsatul zorilor, când plugarul iese la câmp, ca să muncească (Com. I. L.). Ursa mică, ALR. 2458, cf. g â l' i n u ş a. [Derivat: *uratşlqe* a. = plugărie, ALR. 5049]. — Din bg. *orač*.

Uratşlqe a. v. *uratş*.

Urât, -ă adj. v. *urõt*.

Urbēs vb. v. *uorob*.

Ūrdă f. Urdă, ALR. 5431. *Añ am ună babă, urdă cacă*, *53 cf. 612. *Lu feasi dă la urdă 'n jos* (îl făcu de trei parale), 865, arom. *urdă*.

Ūrdin m. Rând. *La mai micu frăti aî ra urdinu* (fratelui mai mic îi venea rândul), 6/7. *Añ vini urdinu la mini* (mie îmi veni rândul) 11/73. *Cu urdin* (cu rândul), cf. 5/7. *La urdin* = la rând, cf. 46/40. *Pri urdin* (pe rând). *Deu suror, tucu pri urdin puviles* (două surori stăpânesc pe rând), *97 cf. 3/7. || Locul dintre două rânduri (de duzi, de porumb etc.), ALR. 5133. *Printru urdinili di tşárnitş* (printre rândurile de duzi), B. 9. *Zeana di urdin*, ib. [Şi: (foarte rar) **ŭrdină** f. *Si-ñ vină urdina si-ñ cõtă şi meş cucot* (o să-mi vie şi mie rândul...), 167; **ŭrdinea** adv. = pretutindenî, peste tot. *Ūrdinea la căcş lucru* (pretutindenî a stricat mai mult decât a făcut ceva), 67 cf. 849; **ŭrdin** vb. I. (<lat. *ordîno*, -are) = pun în ordine,

pun la rând, orânduiesc. *Moni, ca s-li urdină Țel featili* (măine, când vâ pune fetele la rând...). *Al' zisi la ămpiratu*: « urdină-l'a ăscheril' » ...și ămpiratu l'a urdinu (zise împăratului: pune-i în rând pe soldați și împăratul îi puse în rând). *Compus* (cu pref.): *priurdin* (pri + urdin) vb. I. (refl.) = trec pe rând, trec mereu, frecventez. *Tot minletlu si priurdină şu nu putură să-u cunoască* (toată lumea trecu pe rând și nu putu, 3/67)]. — Post verbal din *urdin*, vb.

²*Ūrdin* vb. I. }
Ūrdină f. } v. *urdin*.
Ūrdinea adv. }

Urdisēs vb. IV. Mă îmbolnăvesc pe neașteptate, așa din senin. Se întrebuintează mai ales, când dormind cineva subț un arbore (nuc) și se îmbolnăvește, se crede că zânele rele (samuvilă) l-au lovit și s'a îmbolnăvit pe neașteptate, 866. Cf. mbg. *urdisvam*.

Urdžan N. loc. (Lugunța).

Urdžătūră f. v. *urdzqs*.

Urdzie vb. v. *urdzică*.

Urdzieă f. *Urzică*. Com. T. P. [Derivat: *urdzie* vb. I. = (mă) urzic, ALR. 6258]. — Din lat. **urđica*, -am, (arom. *urdzică*).

Urdzoăreă f. v. *urdzqs*.

Urdzqs vb. IV. *Urzesc*, Com. G. D. [Derivate: *urdžătūră* f. = urzeală; *urdzoări*, *urdzoăreă* f. = alergătoare, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 54), Com. C.

I]. — Din lat. *ordio*, -ire, (arom. *urdziscu*).

Ureăcl'ă f. 1°. Ureche. *La scoasiră și călaļu din urecl'i* (le scoaseră și cositor din urechi), 16/33. *Ĵimitati di par di zid zăcătșot* (= ureacl'ă), *89. *Fo-u pri ureacl'ă cătșuua* (nu-ți pese de nimic), 70 cf. 445, 651, 868. *Doḡ-Urecl'i* (nume de munte) (Conțco). | 2°. (La plug) *Cormana mică s. urechia*. Com. I. G. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). [La plur. (Liumnița) *urjăcl'ili*, 7/75. Diminutiv: *uriel'uşă* f. = ureche mică. *Izvoarca di uricl'uşă* = nume de izvor în Oșani; *uriel'ât* m. = fig. măgar. Com. T. P.]. — Din lat. *orīcla*, (pentru *auricūla*), -am, (arom. *ureacl'e*).

Uriel'ât m. v. *ureacl'ă*.

Uriel'uşă f. v. *ureacl'ă*.

Ūriz m. (Planta și fructul) *Orez*.

Ūrlu vb. I. *Urlu* și (ca și în arom.) strig, chem. [Compușe: (cu pref.): *pruurlu* (pru + urlu) vb. I. *Avdză zmeḡlu, liti şu ăl' pruurl'ă* (auzi zmeul, alergă și îi urlă), 24/68. *Șu ăl' pruurlă lă mul'ari-sa* (și începu să strige la nevastă-sa), 18/68; *zăŭrlu* (ză + urlu) vb. I. = încep să urlu. *Am un lup, con zaurlă, ăṇ lantă lumi* (am un lup, când începe să urle...), *81]. — Din lat. *ŭlŭlo*, -are, (arom. *urlu*).

Ūrmă f. *Urmă*. *Acu-i dupu lănt, ȳo... urmă nu fac di ȳa* (dacă este după altul, eu nu mă mișc de aici, adică nu pornesc), 31/51. *Pi*

urmă (pe urmă). *Pi urmă stătură tots trei' ăn căsă* (pe urmă stătură toți...), 11/10. Nume de loc. în Oșani *Repa-cu-urmili*. Com. G. D. [Derivat: *ănurm* vb. I. = urmăresc pe cineva, (refl.) mă mișc. *Mi ănurmo tot drumu* (mă urmări tot drumul), Com. I. L. *Nu mi ănurmu* (nu mă mișc), 31/51].

Urmân a. Pădure. *Tsista urmân... ăi di tots*, 16/16 cf. 14/16, 2/48. *Pri urman leamni multi, tucu casă surtsol no-ari*, 872 cf. 873. [Și: (Țărnareca) *urmâni* f.]. — Din tc. *orman*.

Urmâni f. v. *urman*.

Urnile (di albiñ) m. Stupină, ALR. 5455. — Din rnbg. *ornilik*?

Urnîsés vb. IV. Dăram, Com. D. P. — Din bg. *urivam*, (aor. *urnah*).

Urôt, -ă Urît, (în Țărnareca) rău. *Tse multu urât treatsi hil'i-mea* (ce rău o duce fii-mea). [Și: *urât, -ă* adj. 10/67; *urătșqs* vb. IV. (refl.) = mă înrăiesc, devin, mă fac rău: Com. G. D.]. — Derivat din **urqs* (<lat. *horrēscō*, *-īre*), arom. *urît*.

Ūrov a. (pentru *mel' urov*, cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51). Un fel de bob măcinat ce se dă boilor ca nutreț; (după înțelesul etimologic), m ă z ă r i c h e. *Lantu ăi di urov*, 9/4. *Si-ts pun urov sub tșouli* (o să-ți pun mazărice subt ghețe), adică o să te chinuesc. — Din bg. *urov*.

Ūrsă f. Ursă cf. m e t ș c ă. *Ăn*

si cătsq furniga cu ursă (mi s'a prins furnica cu ursă), 875. [F e m i n i n: *ursoăniă* f. *Si dunară ca pri ursoăniă*, 876; *ursumbētš* m. = pui de urs, ALR. 4960]. — Din lat. *ŭrsa*, *-am*, (arom. *ursă*).

Ursoăniă f. v. *ursă*.

Ursumbētš m. v. *ursă*.

Urujēs vb. IV. Alerg, hoinăresc. *Tsela ra linos... si urujă prin sucac* (acela era lenevos și alerga pe stradă), 6/44. — Din sl. *roj* (același cu dacor. *roiesc*).

Urujqs vb. IV. Înarmez, (refl.) mă înarmez. *Tsiștea si urujot-ău și aș lat-ău căti un cal* (aceștia s'au înarmat și și-au luat câte un cal), 3/61. — Din bg. *orăžavam*.

Urzinie m. v. *plătșintă*.

Ūșă (pl. *uș* și *ușur*, ALR. 656) f. *Ușă. Am ună cătsauă, toată zuua latră și seara cqn vini, si culcă după ușă* (= bălțița), *2. [Derivat: *ușâr* m.]. — Din lat. *ustia*, *-am*, (arom. *ușă*).

Use vb. I. Usuc. *L-u uscq* (a șters-o, a tulit-o), 877. [Ind. prez. *usc, ušt, uscă*. Derivate: *uscări* f. = uscarea; *uscăt, -ă* adj. = uscat; *uscăt* a. = uscat. *Si dipärtq di uscat și u dusi feata* (se depărtă de uscat și o duse fata). — Din lat. *exsūco*, *-are*, (arom. *usuc*).

Useăr N. loc. (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 24).

Uscări f.

Uscăt a.

Uscăt, -ă adj.

} v. *usc*.

Uşinets m. v. *Oşani*.

Ūsnă f. (întrebuinţat mai des decât «buză») Buză. Com. D. G. — Din bg. *usna*.

Uşniri f. Durere de pe urma unei răceli a corpului s. a membrilor. *Fitşoril' plong mult di uşniri* (copiii plâng de pe urma răcelii). [Derivat: uşnît a. = răceală la prunci, boală provenită din cauza unei răceli a membrilor, mai ales la copiii mici, la prunci. Com. T. P.].

Uşnît a. v. *uşniri*.

Uspets a. Ospăţ. *Să si ducă la lisitsa ân uspets* (să se ducă la vulpe în ospăţ), 5/30. — Din lat. *hospitium*.

Uspitske a. v. *uşpits*.

Ūstrălu a. v. *ustrel*.

Ūstrel a. Trăznet, lovitură de trăznet (întrebuinţat ca şi în bg. mai mult în expresiile) *ustrelu nu l'-u* = n'are nimic (adică este bine, sănătos), n'are nici pe dracul, 878. *Ustrălu s-ti bată* = trăzni-te-ar, ib. etc. [Şi: ūstrălu a. ūstrulu a.]. — Din bg. *ustrěl* «lovitură de trăznet» şi ca înjurătură.

Ūstrulu a. v. *ustrel*.

Ustşie m. v. *uos*.

Ustură f. Urzeală. *Featili ău dipinară toată ustura* (fetele au depănat toată urzeala), Com. I. L.

Usue f. Usuc. *Cu usuca si speală cămeşle, sta ma mol'*, ALR. 5816. [Derivat: usuclijă adj. în; lönă usuclijă, si puni la chept la un uo-

con la doari cheptu di frig, ib. cf. 5815.

Ūsul' '(pl. -ul'ur) a. Mijloc, fel; Regulă, normă; *Usul'u cu cari putem si dubim cujurets*, B. 1. *Etcă un usul' lesnic* (iată un mijloc uşor), ib. 8. *Multi usul'ur*, ib. 13. — Din tc. *usul*.

Ūteă f. Cucuvaie. Com. T. P. [Derivat: ūteu m. (fig.) = pierde-vară, gură-cască, prost, id.]. — Din mbg. *utka*.

Uteăjēs vb. IV. Destes. [C o m p u s (cu pref.): disuteăjēs (dis + utcăjēs) vb. IV. = destes (fig.) cercetez ceva cu deamănuntul, scotocesc, răstorn obiectele numai şi numai să pot găsi ceea ce caut. *Disutcăiaşti ca vrin nuşcar* = scotocesc ca un copoiu]. — Din mbg. *otkavam*, id.

Ūteu m. v. *utcă*.

Utlór (pl. *utfoară*) m. Cheia uşii Cf. c l' u t ş. *Pirdui utforu şi nu pot si dişcl'id cl'utşu*, ALR. 3807, cf. 670. [Şi: utlūr m.]. — Din bg. *otvor*.

Utpăsēs vb. IV. Distrug, nimelesc pe cineva. *L'a zdruminară, l'a utpăşiră* (i-au omorât, i-au distrus), Com. I. G. — Din bg. *otpasvam*.

Ūtreş O parte a plugului, (cf. Damé, T. 35, fig. 1 (9); Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51).

Utresue m. Băiatul din urmă, copilul din urmă. *Con da grindina, utresucu la muma scoati un h'er şi la tureaşti nafară ca si pristă*

grindina, Com. GH. T. [Și: utrisúe m. *Tsela mai micu, utrisucu*, 1/55].

Utroává f. Otravă. *Ats ari pus utroavă* (ți-a pus otravă), 7/81. *Utroavă dănd vurăts tsi fatsiri* (face-ți-s'ar otravă), 890 cf. 889, 2/68. [Derivat: **utruvătš** adv. = amarnic. *Vintu suflă utruvatš* (suflă amarnic), ALR. 3121; (Țăr-nareca) **utruvés** vb. IV. = otrăvesc. *Si gutfească tseapă şu utroavă si-l' utruviască* să-iotrăvească), 4/68; **utrujés** (forma cea mai răspândită, din mbg. *otrujam*) vb. IV. *Tsea mul'area zisi...* «si l'a utrués», 10/84 cf. 14/46]. — Din bg. *otrova*.

Utrujés vb. }
Utruvătš adj. } v. *utroavă*.
Utruvés vb. }

Utsíd vb. III. (rar) Lovesc, rănesc, cf. *tăltșqs*. — Din lat. *occīdo*, -ere, (arom. *utsid*, atestat Weigand).

Utumnázuli! Nerușinatule! 894. — Din tc. *utanmaz* «nerușinat».

Úvǎ f. Struguri. *Tsista ūom să na află uǎă la cărtșun* (acest om să ne găsească struguri de Crăciun), 7/31 cf. 1/10. [Și: **úvǎ** f. *Lisitsa vineà și mǎncǎ uǎă*, 2/93]. — Din lat. *uva*, -am, (arom. *auǎ*).

Úvǎ f. v. *uǎă*.

Úvéz a. Ovăz. *Lantu ăi di uvez* (celălalt este de ovăz), 9/4. [Derivat: **uvișonǎ** f. = locul rămas după secerișul ovăzului, cf. melinǎ, sicǎrinǎ]. — Din bg. *ovǎs*.

Uvișonǎ f. v. *uvez*.

Úzdǎ f. Căpăstru. *Al'-u tricuzda* (ii trecu căpăstrul), 893. — Din tc. *uzda*.

Uzirés }
Uzirnés } vb. IV. v. *zirnes*.

V

Vǎcǎ f. Vacă. *Una di tseali douli vats veà un mic vitsql* (una din acele două vaci avea...), 14/41. *Vaca-domnului* (vaca domnului, boul domnului); [Derivate: **vǎcǎr** m. = văcar. *Dimineatsa vǎcǎru sabașlea ișǎ* (văcarul ieșea dis de dimineața), 1/44]. — Din lat. *vacca*, -am, (arom. *vacǎ*).

Vǎcǎr m. v. *vacǎ*.

Vǎcǎtli adj. v. *vǎcqt*.

Vǎcǎl N. loc. în Meglen, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Vǎcqt a. Vreme, moment. *Din vǎcqtu lu deadu Adam* (din vremea lui moș Adam, 897 cf. 898, 899, 900, 5/IV. *An vǎcqt* (în vârstă). *Io cǎn ram ǎn vǎcqt* (eu când eram în vârstă), 4/12 cf. 6/12. *Tsea sǎrǎ, ca vǎni ǎn vǎcqt* (ajunse în vârstă), 2/58. *Mǎini ǎn tsista vǎcqt* (măine pe vremea asta), 6/11 cf. 4/21, 5/33, 23/41, 6/73. [Derivat: **vǎcǎtli** adj. = cu stare, avut, ALR. 3015]. — Din tc. *vakyt*.

Vad a. v. *vǎdes*.

Vǎdǎ f. Apă, starea umedă a pământului jilav, ALR. 5124. Cf. *scroznică*. — Din bg. *vada*.

grindina, Com. GH. T. [Și: utrisúe m. *Tsela mai micu, utrisucu*, 1/55].

Utroává f. Otravă. *Ats ari pus utroavă* (ți-a pus otravă), 7/81. *Utroavă dănd vurăts tsi fatsiri* (face-ți-s'ar otravă), 890 cf. 889, 2/68. [Derivat: **utruvătš** adv. = amarnic. *Vintu suflă utruvatš* (suflă amarnic), ALR. 3121; (Țăr-nareca) **utruvės** vb. IV. = otrăvesc. *Si gutfească tseapă şu utroavă si-l' utruviască* să-iotrăvească), 4/68; **utrujės** (forma cea mai răspândită, din mbg. *otrujam*) vb. IV. *Tsea mul'area zisi...* «si l'a utrues», 10/84 cf. 14/46]. — Din bg. *otrova*.

Utrujės vb. }
Utruvătš adj. } v. *utroavă*.
Utruvės vb. }

Utsid vb. III. (rar) Lovesc, rănesc, cf. tăltșqs. — Din lat. *occido*, -ere, (arom. *utsid*, atestat Weigand).

Utumnázuli! Nerușinatule! 894. — Din tc. *utanmaz* «nerușinat».

Úvǎ f. Struguri. *Tsista ūom să na află uǎă la cărtșun* (acest om să ne găsească struguri de Crăciun), 7/31 cf. 1/10. [Și: **úvǎ** f. *Lisitsa vineă și mǎncă uǎă*, 2/93]. — Din lat. *uva*, -am, (arom. *auă*).

Úvǎ f. v. *uǎă*.

Úvéz a. Ovăz. *Lantu ăi di uvez* (celălalt este de ovăz), 9/4. [Derivat: **uvișonǎ** f. = locul rămas după secerișul ovăzului, cf. melinǎ, sicărinǎ]. — Din bg. *ovǎs*.

Uvișonǎ f. v. *uvez*.

Úzdǎ f. Căpăstru. *Al'-u tricuzda* (ii trecu căpăstrul), 893. — Din tc. *uzda*.

Uzirės } vb. IV. v. *zirnes*.
Uzirnės }

V

Vǎcǎ f. Vacă. *Una di tseali douli vats veǎ un mic vitsql* (una din acele două vaci avea...), 14/41. *Vaca-domnului* (vaca domnului, boul domnului); [Derivate: **vǎcǎr** m. = văcar. *Dimineatsa vǎcǎru sabașlea ișǎ* (văcarul ieșea dis de dimineața), 1/44]. — Din lat. *vacca*, -am, (arom. *vacǎ*).

Vǎcǎr m. v. *vacǎ*.

Vǎcǎtli adj. v. *vǎcqt*.

Vǎcǎl N. loc. în Meglen, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 11).

Vǎcqt a. Vreme, moment. *Din vǎcqtu lu deadu Adam* (din vremea lui moș Adam, 897 cf. 898, 899, 900, 5/IV. *An vǎcqt* (în vârstă). *Io cǎn ram ǎn vǎcqt* (eu când eram în vârstă), 4/12 cf. 6/12. *Tsea sǎrǎ, ca vini ǎn vǎcqt* (ajunse în vârstă), 2/58. *Mǎini ǎn tsista vǎcqt* (măine pe vremea asta), 6/11 cf. 4/21, 5/33, 23/41, 6/73. [Derivat: **vǎcǎtli** adj. = cu stare, avut, ALR. 3015]. — Din tc. *vakyt*.

Vad a. v. *vǎdes*.

Vǎdǎ f. Apă, starea umedă a pământului jilav, ALR. 5124. Cf. *scroznică*. — Din bg. *vada*.

Vădés vb. IV. Curăţ, sămănăturile de buruieni, prăşesc, Com. T. P. [Derivat: *vad* a. = curăţitul sămănăturilor de buruieni, prăşit, id.]. — Din bg. *vadja*.

Văditsă f. v. *voditsă*.

Văgón a. Vagon, ALR. 2581. Dacor.

Vaj (întrebuinţat ca refren în versuri bulgăreşti, cântate de « dulets » (paparude). *Oj dodole, mili buje. Letaj letaj pipiruga, vaj dodole, vaj dodole*, Com. T. P. — Dacă ţinem seamă de sensul cuvântului bg. *letaj* (sboară, fugi), cf. *lites*, atunci în *vaj* am putea avea un imperativ dela *vado*, -*ere*, mai ales că cuvântul există şi în arom. (cf. Capidan, *Aromânii*, 449).

Vaistrám, cuvânt neînţeles dintr-o zicătoare de joc copilăresc, cf. *ililiga*.

Văjită f. Vizită. *Am văjită* (imi serbez ziua numelui), ALR. 2851; *zuuă di văjită* (ziua numelui), ib. 2852. — Pentru *vizită*.

Văl'avítsă f. Moară unde se bate postav (şaiac), în special velinţe, băţanii; dărstă. || N. loc. (Lugunţa). — Din bg. *valevica*, id.

Váli (pl. -*lur* şi -*jur*) f. Rîu. *Vem dărat un cutar pân di vali*, 8/27. *Lat di vali*, (om prost, nătăflet), 903. *La lə valea* (s'a dus, s'a sfârşit şi cu el), 902 cf. 905, 6/14, 23/8, 9/55. *Ca s-ti lea valea şi brazda ti poartă*, 904. Nume de râuri: *Valea-di-Humă*, (cf. Ca-

pidan, *Meglenoromânii*, I, 22), *Valea-rauă*, *Valea-mari*, *Valea-seacă*, *Valea-di-Tşuc*, *Valea-zlambocă* (Oşani); *Valea-mari*, *Valea-ratsi*, *Valea-di-cătsqñ* (Cupa); *Valea-di-Cota* (Huma); *Valea-Crañar* (Nânta); *Valea-di-Butşovnic* (Lugunţa); *Valea-di-bătqñ*, *Valea-mari* (Liumniţa); *Valea-di-ñari* (Oşani); *Valea-seacă* (Baroviţa). — Din lat. *vallis*, -*em*, (arom. *vale*).

Văltur m. Vultur. *Vizû un răslan şi un văltur*, cf. 1/49, 4/49. *Ca văltur si lăşq* (ca un vultur se năpusti asupra lui), 906. [Şi: *vúltur* m. *Lă răslân al' deadi yasili, lă văltur trubuşoăna* (leului îi dădu oasele, vulturului...), 2/49. [Derivat: *vălturnitsă* f. n. loc. (Nânta); locul unde se găsesc cuiburi de vulturi]. — Din lat. *vúltŭr*, -*em*, (arom. *vultur*, rar).

Vălturnitsă f. v. *văltur*.

Vămpír m. Vampir, stafie. [Şi: *vumpír* m. *Veà un yom vămpír tsi mănca lumi* (era un om vampir care mânca oameni), 3/55. [Derivat: *vămpirisés* vb. IV. = mă fac, devin vampir, Com. G. D. *vămpirisít*, -*ă* adj. = făcut, prefăcut vampir]. — Din bg. *vampir*.

Vămpirisés vb. IV. } v. *vampir*.
Vămpirisít, -*ă* adj. }

Vănătoări f. Vânătoare. *Vinit-ay loc... si si ducă la vânătoari* (a venit vremea să meargă la vânătoare), 3/61. — Derivat din *vin* (cf. arom. *avin*).

Văngărés vb. IV. (despre muște) Bâzâiu. *Muștili vângăres*, ALR. 4416. Și: b a m b â r e s.

Vănghějă f. v. *vănghel'ă*.

Vănghél'ă f. Evanghelie. [Și: **vănghějă** f. *Fărtat pri vânghejă* (frate de cruce), ALR. 2627]. — Din bg. *vanghelia*.

Văpsés vb. IV. Vopsesc. *Cu rin si văpses șaișili* (cu anin se vopsesc șaiacurile), Com. I. L. [Și: **vupsés** vb. IV. *Derivate: văpsiri (vupsiri)* f. = vopsit; *văpsît- (vupsît)*, -ă adj. = vopsit]. — Din gr. *βάπτω*, (aor. *έβαψα*).

Văpsiri f. } v. *văpses*.
Văpsît, -ă adj. }

Var m. Var, cf. *88. [*Derivat: vărniță* f. = varniță, groapa în care se face varul, cf. B u n a r u d i - v a r n i t s ă, subț b u n a r; **vărusés** vb. IV. = văruiesc; *vărusît, -ă* adj. = văruit]. — Din sl. *var*.

Văreă f. Luntre, barcă, ALR. 2517. [*Derivat: vareadžôj* m. = bărcăș, ib. 3530]. — Din gr. *βάρεα*, (arom. *varcă*).

Vareadžôj m. v. *varcă*.

Vărdăr m. Râul *Vardar*, cf. 14/15. [*Derivat: vărdăréts* m. = Vânt rece ce suflă din Vardar. *Vărdărets* f. *featsi iarnă*, 907.

Vărdăréts m. v. *Vardar*.

Vărniță f. v. *var*.

Vărôje m. Ciocan mare cu care se sfărâmă pietre, (cari frânzi rop mar), ALR. 3939.

Vărtăcôl a. Raită, ocol (în ex-

presia) *fac un vărtăcol* (dau o raită, fac un ocol). *Frati, fă un vărtăcol și du-mi uneac di apu* (dă o raită până la fântână și adu-mi puțină apă), Com. T. P. — Din bg. *vărti-colo*.

Vărteléseă f. (Țarnareca) Sfârlează, Com. I. T. [Și: **vărtéseă** f., id.]. — Din bg. *vărteleška*.

Vărtés vb. v. *ănvărtes*.

Vărtéseă f. v. *vărteleșcă*.

Vărtëshli f. (La țesut) Vărtelniță, ALR. 5867. *Ăn am patru suror tucu si stăpes și nu pot si si jungă* (= vărteșli), *91. (In *Meglenoromânii*, I, 54, stă greșit *vărtești*). — Din mbg. *vărtešli*.

Vărtiea f. Nume de floare. Com. C. I. — Din bg. *vratiga*.

Vărtoăpi pl. Vultoare. Păstrat în nume de localități: *Vărtoapi* (Nânta, Oșani); *Vărtochi* (Cupa); *Vărtoapa-l-Mantșu* (Huma); *Vărtoapa-l-Dima* (Cupa). — Din bg. *vartop*.

Vărusés vb. IV. } v. *var*.
Vărusît, -ă adj. }

Vărvălitsă f. Veveretă, ALR. 4972. — Din bg. *věverica*.

Vărvés vb. IV. Trec, merg pe dinaintea cuiva, merg, mă duc. *Zăcătsară si vărvejască un dupu lant* (începură să treacă unul după altul), 14/77. — Din bg. *vărvoja*.

Vas a. Orice vas care se întrebuințează la bucătărie și la masă: tingiri, strachini; la Nânta: cană

de apă, ALR. 3958. — Din lat. *vasum*, (arom. *vas*).

Văsiță m. Rege, ALR. 2688. — Din gr. *βασιλιά*, (arom. *văsil'ă*).

Vășil' m. Vasile, ALR. 3210.

Văștină f. Păstură, materia din celulele fagurelui, care nu este miere, ALR. 5474, cf. 1691. — Din mbg. *voština*.

Vătăm vb. I. (Țârnareca) Ucid, omor. *S-ti vătănăm ili tse si-ts fatsim* (să te omorîm, ori ce să-ți facem), 34/65. [Și: *vătăm* vb. I. cf. 14/65, 13/65]. (arom. *vatăm*).

Vătăn vb. I. v. *vatăm*.

Vătră f. (Țârnareca) Vatră. Com. I. T. — Cf. alb. *vatrë*.

Veác a. Veac, fig. vieață, tine-rețe. *Ań usco veacu* (îmi mîncă vieața, nu mă lasă în pace), 908. — Din sl. *věk*.

Veăică (pl. *veīts*) f. Ramură, cracă. *Ca si frănsi ună veăică, aș căzù pristi lup* (frîngându-se o ramură, căzu peste lup), 23/69. *Vlăstarl'i di la vroșu di veīts*, B. 6. *Veītsli di dijos* (ramurile de jos) ib. — Din bg. *vějka*.

Veánits m. Cunună, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 44 și 47). — Din bg. *věnec*.

Veără (pl. *verur*) f. Vară. [Derivat: *veărta* adv. = vara, în timpul verii. *Vearta, con s-iiă la si-tsirat* (vara, când va fi la seceriș), 9/41. — Din lat. *vēra*, *-am*, (*vēr*), (arom. *veară*).

Veărđi adj. Verde. *Ancă-i veardi*,

încă este verde, necopt (pentru cei necopti la minte, ușurei), 909. [Și: (Liumnița) *vjărd* adj. *vjărdz* = ochi albaștri, ALR. 32. Derivat: *virdeătsă* f. = verdeață. Com. G. D., *anvırzqs* vb. IV. = înverzesc, Com. D. G.]. — Din lat. *virdis*, *-e* (*virdis*), (arom. *vearde*).

Veărđă f. Varză. *Cazănu cu veardză*, 10/41 cf. 320. — Din lat. *virdia*, *-am*, (*virdia*), (arom. *verdzu*).

Veărgă f. Vargă, nuia. *Si-l' dats ... ună veargă di furlină* (să-i dați o vargă de aur), 2/33 cf. 910. [Derivate: *virzeăuă* f. = vergea, nuia mică și subțire. *Tsela dedu atsi lō ună virzeauă, atsi la frășcăi* (= bătrânul acela luă o vergea...). Com. T. P., *virzel* = vergea (pl. *virzeali*) = vergelele dela urzit), id. *Putem dărari leasi... cu virzel' amplititi*, B. 3; *virgăt*, *-ă* adj. (<lat. *virgatus*, *-a*, *-um*), = vărgat, prevăzut cu dungi. *Ponză virgată ca coștăvitsă* (pânză vărgată ca șarpele), 153]. — Din lat. *virga*, *-am*, (arom. *veargă*).

Veări f. v. *am*.

Veărta f. v. *veara*.

Veehi adv. v. *vichim*.

Veel'u, *-ă* adj. Vechiu. *Veel'i picots tradzi* (suferă de pe urma unor păcate vechi), 536 cf. 660. — Din lat. *vēchus*, *-a*, *-um* (*vēt[u]lus*), arom. *vecl'u*.

Ved vb. II. Văd. *Ves mul'ari tsi iarbă* (vezi muiere, ce iarbă),

4/14 cf. 6/74, 23/55, 13/73. *Să vedă cafcu tşireş ari*, 4/18. [Şi: (Liumniţa) *vjäd* vb. II. cf. 3/73. *Derivate*: *videări* f. = vedere; *vizút*, -ă = văzut, (negativul), *nivizút*, -ă adj. (cu înţeles activ) = care n'a văzut. *Tsela micu frāti... rămasi nivizut* (fratele mic rămase fără să vadă), 7/43; (pasiv) *Si feasi nivizut*, 8/34. *Compuse*: (cu pref.) *zävéd* (ză + ved), vb. II. = văd puţin. *Di cön nu mi-am zävizut cu nitsi un yom* (de când nu m'am văzut cu nimeni), 19/94 cf. 17/38; *pruvéd* (pru + ved, întrebuinţat numai la pers. 3, de pe mbg. *se provide*, cu acelaşi înţeles de) începe să vadă s. începe să se vadă, să se facă ziuă. *Al' la pusirä uocl'il' şi al'-tsi pruvizü* (îi puseră ochii şi începu să vadă), 34/40. *Si pruvizü* (începu să se vadă), 5/7 cf. 4/7, 13/33, 22/51; *pruideări* f. = vedere, revărsatul zorilor. *Mojnista ancă di la pruidearea*; *privéd* (pri + ved), vb. II. = *pruved*; *pruideări* f. = *pruideari*. *Pi la pruidearea* (pe la revărsatul zorilor), 10/56; *zäpruvéd* (zä + pru + ved) vb. I. = *pruved*. *Tucu tsi lq sä si zäpruvëda unec* (cum începu să se vadă puţin), 8/7; *nävéd* (nä + ved, de pe mbg. *navidam*), refl. mă uit bine, văd bine, mă satur de văzut. *Tsela fitşoru si nävizü, aq vizü bun* (băiatul acela se sătură uitându-se la dânsa), 16/43]. — Din lat.

vïdeo, -ëre, (arom. *ved*).

Vëdrä f. Vas de pământ, ALR. 3965. — Din bg. *vëdro*.

Végl'u vb. I. Păzesc, veghez. *La vigl'am* (îl păzeam), 6/12. *Veagl'ă-ti pul'uli* (păzeşte-te, puiule), 60 cf. 6/17, 41/65, 15/77, 209. [Şi: *végl'um* vb. I. *Derivate*: *vigl'ări* f. = păzire; *viglát*, -ă adj. = păzit]. — Din lat. *vīg* [f]lo, -are, (arom. *avegl'u*).

Vegl'u'm vb. I. v. *vegl'u*.

Vënu Nume de bou s. vacă născută vineri, cf. *vida*.

Ver m. Văr, ALR. 2926. — Prescurtat din «cusurin ver» (lat. *consobrinus verus*) «văr bun», (arom. *cusurin ver*). Cf. *primăver*.

Vërä f. Lege, credinţă. [*Derivat*: *viruîes* (bg. *vëruvam*) vb. IV. = cred. *Ia, acu nu äñ viruîes, na cartea şu cânt-aq* (uite dacă nu mă crezi, ia cartea...), 5/68 cf. 14/24, 21/47. *Pimintu si 'ntoarnă şi nu ti viruîes*, 554. — Din bg. *vëra*.

Vjäd adj. v. *veardi*.

Vie a. v. *vicăies*.

Vicăîes vb. IV. Chem, strig. *La vicăî tot soju* (chemă tot neamul), 2/94. *Vicăîră popil'* (chemară preoţii...), 28/18 cf. 10/6, 14/28, 8/48, 5/79. [La subj. prez. *să vicăîes* şi *să vicnes*. *Tsela picuräru lq sä vicăîască «dëdu dëdu...»* (ciobanul acela începu să strige: «moşule, moşule...»), 15/25. *Si vicneş*: «mămă sāmuvilă...»

(să strigi...), 12/51 cf. 654. *Și vicni tsela picuraru* (și strigă cio-banul acela), 12/56 cf. 3/30, 3/93, 6/76, 5/79. *U vizû sor-sa, aq vicnit* (o vâzu pe soră-sa, o chemă), 8/58. Imper. *vicneà. Vicneà-l' și tu un* (trage-i și tu una), 911. Postverbal: (Cupa) *vic* (bg. *vik*, cf. arom. *zǵ'ic* a.) = strigăt, țipăt. *Deadi vicu*: «*Defu, Defu mi lq Jeji*» (strigă calul: «*Defu, Defu, Jeji m'a luat*»), 14/55. Com-pus (cu pref.): *răzvieăjēs vb. IV.* (răz + vicăjes. de pe bg. *razvikam*) = strig tare. Com. N. P.]. — Din bg. *vikam*.

Viehi adv. v. *vichim*.

Viehim adv. In fine. *Di cota s-nu s-facă vichim mai mult* (cât nici nu se poate mai mult), 8/73 cf. 10/15. [Și: *viehi* adv., 16/79, *vechi* adv., 12/39]. — Din mbg. *vekje*.

Vienēs vb. IV. v. vicăjes.

Vida f. Numele vacii născută vineri. Cf. *luja, mata, nera, dzoja, soba, venu*, ALR. 5542.

Vidără f. v. *vidră*.

Videală f. Lumânare, lumină. *Ma videla cu iel' ș-u purtau* (dar lumânarea și-o purtau cu dânșii), 5/7. | *Lumina zilei. Lă videală si veadi junil'a*, 912. *Videală (din cap)* = ochii, 914. *Albă videală* (zi liniștită), 913. — Din bg. *vidëlo*, (arom. *videală*).

Videală f. Piele de căprioară.

Să-n dară... tşoqli di videală (să-mi facă ghete de piele de căprioară), 5/XVI. — Mbg. *videlo* (it.).

Videări f. v. *ved*.

Vidră f. *Vidră*. [Și: *vidără* f., ALR. 1170]. — Din bg. *vidra*, id.

Vidza Nume de vacă fătăță vineri.

Vigl'ări f. }
Vigl'ât, -ă adj. } v. *vegl'u*.

Vilă f. Furcă. Com. C. I. [D erivat: *vilită* f. *L-ambudq... cu ună vilită*, 34/51]. — Din bg. *vila*.

Vilită f. v. *vilă*.

²*Vilită* f. Extremitatea inferioară a falcilor, bărbie. Falcă, Com. T. P. — Din bg. *vilica*.

Vil'oari N. loc. (Huma).

Viluseăști vb. IV. pers. 3. Se cuvine, se cade, se potrivește. *Nu viluseăști si lqm tsista drum* (nu se cade...), Com. GH. D. — Din gr. *βονλεύομαι*.

Vîmtu a. v. *vînt*.

Vin vb. IV. Vin, sosesc. Al' vini ună carti la ampîrātu (i-a venit o scrisoare împăratului), 8/48. *Nu ver si vin'*, 5/37 cf. 5/30. *Să vinim moîni*, 4/14, *Io viniî di cola*, 24/38 cf. 2/6, 18/9, 14/9, 9/13, 7/37, 8/69. *Vin calea* (vin, merg pe drum). *Un piștar... vineà calea*, 1/72. *La vini ân criel* (îmi vine în minte, îmi dă în gând), 33/18. *Io sam vînit* (am venit), 10/43 cf. 5/80. *Soră-mea... âj vînită. Vin' si-u leau ghîuzel' duîna* (venii să iau pe

frumoasa pământului). *Nu vinăără* (nu veniră), 9/60. *Si viniñ tu si la dap calu* (să vii tu să adapi calul), 10/47. *Cari di iu inea, ay sudzeau feata* (care de pe unde venea, o suga fata), 6/67. *Io ăs in cu yamiñ* (eu am să vin cu oameni), 19/68 cf. 13/64, 25/64, 15/66, 17, 24/68. [C o m p u s (cu pref.): *privin* (pri + vin) = vin din nou, mă întorc. *Aber nu-ñ trimeati... dali si privină*, 2/IV]. — Din lat. *vēnio*, -ire, (arom. *yin*).

²*Vin* a. *Vin*.

Vină f. Vână. *La dărq pri ună vină* (îl făcu pe o vână), adică îl slăbi rău, îl făcu o mortăciune, 916. — Din lat. *vēna*, -am, (arom. *vină*).

Vină f. Vie. *Añ săpaș la vină* (îmi săpași la vie), 917. *Un pădăr... vigl'ă viñurli* (un păzitor... păzea vile), 1/27. — Din lat. *vīnea*, -am, (arom. *ayine*).

Vinăt, -ă adj. Vânat. *Buțauă vinătă* (culoare vânată), 32/65. *Bureati vinit*, cf. *bureati*, cf. *22. *prun vinăt*, cf. *prun*. [Și: *vinit*, -ă adj. *Derivat*: *anvinătsqs* vb. IV. = învinețesc, Com. I. G., *vinitsql'ă* f. = boia vânată, Com. T. P.J.]. — Din lat. *vēnētus*, -a, -um, (arom. *vinit*).

Vinătór N. loc. (Nânta, Lungunța).

Vind vb. III. Vând. *Tsi vinz?* (ce vinzi), 3/18. *Nu la vinz mă-*

găru? — *la vind*, *cum nu la vind* (... îl vând cum să nu-l vând), 8/24. *Si vindă*, 161 cf. 1/13. [*Derivate*: *vindiri* (rar) *vindeări* f. = vânzare, *vindút*, -ă adj. = vândut]. — Din lat. *vendo*, -ere, (arom. *vindu*).

Vindeări f. }
Vindút, -ă adj. } v. *vind*.

Ving vb. III. v. *anving*.

Viniri f. Vineri. — Din lat. *Vēnēris* (*dies*), (arom. *viniri*).

Vinit, -ă adj. v. *vinăt*.

Vinitsql'ă f. v. *vinăt*.

Vint a. Vânt. *Ra vint* (era vânt), 7/7 cf. 13/51, 24/78. *An vint zburăști* (vorbește în vânt). [Și: (Țarnareca, aromânism) *vîmtu* a *Au loară feata tru vîmtu*, 6/67. *Derivate*: *vîntur* vb. = vântur (cereale); *vînturări* f. = vânturare; *vînturitsă* f. = furtună, vijelie, ALR. 1979, 2437]. — Din lat. *vēntus*, -um, (arom. *vîmtu*).

Vîntur vb. I. }
Vînturări f. } v. *vint*.
Vînturitsă f. }

Vir a. Baltă. *Căzù ăñ vir* (căzu în baltă), 8/30 cf. 2/28, 16/29, 476. [*Derivat*: *năvirít*, -ă = ud, care este făcut baltă. *Uocl'il' al' tsă năvirits* (ochii îi sunt udați), 844; *zăvirít* adj. = tăcut. *Apa zăvirítă ari multi mămoruts* (apa tăcută are multe broaște), 347]. — Din bg. *vir*.

Virăndisēs vb. IV. v. *virindisēs*.

Virdeátsă f. v. *veardi*.

Virdzeăuă f. Vergea, Com. T. P. [Și: virdzél m. id.]. — Din lat. **vîrgëlla*, -am, (arom. *virdzeao*).

Virdzél v. *virdzeauă*.

Virgât, -ă adj. v. *veargă*.

Virghîă f. Impozite la stat. — Din tc. *verghi*, (arom. *vergie*).

Virigă f. Verigă. *Am un bou cön si culcă, ȳoasili al'-tsi dună* (= virighili), *93. — Din bg. *veriga*.

Virin(i) a. Supărare, mâhnire. *La păzari virini no-ari* (la tocmit nu încape supărare), 921. [Derivate: *anvirin* (*nvirin*) vb. I. (refl.) = mă supăr, mă mâhnesc, mă întristez. *Să nu nă'nvirinom — ti anvirin?* (să nu ne supărăm — te superi?), 15/6. *Și drăcu si anvirinō* (și dracul se supără), 4/3. *anvirinări* f. = supărare; *anvirinós*, -oasă adj. = supărat. *Io ancă sam anvirinos* (și eu sunt mâhnit), 6/54 cf. 7/83. Contrariul: *disvirini* a. *Virinea ari și disvirini*]. — Din lat. *venēnum*, (arom. *virin*).

Virisiă f. Datorie, Com. P. M. — Din tc. *veresi*, (arom. *veresie*).

Virnidisēs vb. IV. Sărăcesc, devin sărac, pierde averea, scad, cf. 922. [Și: *virāndisēs* vb. IV. Derivate: *virnidisiri* f. = scădere, sărăcire; *virnidisît*, -ă adj. = scăzut, sărăcit]. — Din tc. *veran*, «dărămături».

Virnidisiri f. }
Virnidisît, -ă adj. } v. *virnidises*.

Virujēs vb. IV. v. *veră*.

Virzeăli f. pl. }
Virzeăuă f. } v. *veargă*.
Virzél a. }

Vis a. Vis. [Derivat: *viséz* vb. I. (rar) = visez, Com. T. P. (mai des) *anvisizēs* = visez. *Prudurmi... și anvisizō* (adormi și visă), 12/51. — Din lat. *vīsum*, (arom. *yis*).

Visēs vb. IV. Atârni, spânzuri de ceva. *Seac di moali viseaști* (sec de moale atârni) = nasu), *55. [Compus (cu pref.): *privisēs* și *pruvisēs* (pru + vises, de pe bg. *provisnuvam*, cu același înțeles de) atârni. *An-tsi pruvisi ca bār-soghir* (s'a lipit de mine ca un prost), 34]. — Din bg. *višja*.

Vișină f. Fructul vișinului, vișină. [Și: *vișnă* f. Derivate: *vișin*, *vișn* m. = vișin; *vișnăr* m. = pasăre care mănâncă vișine. Com. T. P.]. — Din bg. *višnja*, (arom. *vișină*).

Vișmînt a. v. *vistmint*.

Vișn m. }
Vișnă f. } v. *vișin*.
Vișnăr m. }

Viștmînt a. Veșmânt, îmbrăcăminte, Com. T. P. [Și: *vișmînt* a.]. — Din lat. *vestimentum*, (arom. *visminte*, rar).

Vită f. Vită, animal. *Ān tsela loc nu vę călcat lānti viti* (în locul acela nu călcase alte vite), 8/94. *Antrară tots ān cāsă... ancărcără vitili* (intrară toți în casă, încărcară vitele), 5/24 cf. 6/24, 6/36. — Din lat. *vīta*, -am.

Vîtlă f. Instrument în forma pieptenului, la baza căruia se găsește un fus care se învârtițe și servește spre a curăți bumbacul de sămânță. *Am un munti, la ună parti neayă la lântă gârdușcă* (= vitla di bumbac), *94. *La tricui prin vitlă* (îl trecui prin vitlă, adică îl obișnuii cu ceva), 924. — Din bg. *vitlo*.

Vîtsă f. Viță. *Dats ună pratscă di vîtsă* (dați-mi un băț de viță), 8/31. *Vîtsă... ănmugurotă* (viță îmbobocită), 9/31. — Din lat. **vîtea -am*, (*vītis*), (arom. *ayită*).

Vitsălûș } m. v. *vitsol*.
Vitsilûș }

Vitsol m. Vițel. *Vitsol vini la mini, bou si fugă* (vițel a venit, bou o să plece), 14/79 cf. 15/41. *Ca vitsolu dupu vacă* (se zice pentru copiii care aleargă după mamele lor), 926. [Și: *itsău*, 11/67. D i m i n u t i v: *vitsălûș*, *vitsilûș* m. = vițeluș. Com. G. D., *vitsălăr* m. = păstor de vite, id.]. — Din lat. *vītēllus*, -um, (arom. *yitsăl*).

Vitul' m. Ied care nu mai suge lapte, ied înțârcat. Com. G. D. [Și: *vitui* m. ALR. 1789. D e r i v a t: *vitul'ăr* m. = păstor de « vitul' », id.]. — Din lat. *vītūleus*, -um, (arom. *vitul'*). Pușcariu, *Et. Wb.* 1867.

Vitul'ăr m. v. *vitul'*.

Vizēs vb. IV. v. *vizez*.

Vizéz vb. IV. Brodez, lucrez la gherghef. [Și: *vizēs* vb. IV. D e r i v a t e: *viziri* f. = brodare;

vizît, -ă adj. = brodată. Com. G. D.]. — Din bg. *vezam*, id.

Vizir m. Vezir. *Fitsoru lu viziru* (băiatul vizirului), 10/46. — Din tc. *vezir*.

Viziri f. }
Vizît, -ă adj. } v. *vizes*.

Vizût, -ă adj. v. *ved*.

Vla m. Valah. Numele Românilor din Meglenia. *Tari nă-i tlaca la noj Vlașil'* (așa ni-i firea nouă Românilor), 774. [D e r i v a t e: *vlășēs*, -easeă adj. = românesc; *Vlahia* f. = România. Com. G. D.]

Vlădică m. Vlădică, arhieru, episcop. Com. G. D. — Din bg. *vladika*.

Vlăgă f. Vlagă, umezeală. *Rogozinili tșon vlagă*, B. 3, *Cu havă și fără vlagă* (cu aer și fără umezeală), ib. 4. [D e r i v a t: *vlăjnie* adj. = umed. *Loc vlagjnic*, ALR. 2539. *Si nu iță nitsi caldă nițși vlagjnică*, B. 7, cf. 8]. — Din bg. *vлага*.

Vlăh'ia f. v. *vla*.

Vlăjnie, -ă adj. v. *vlagă*.

Vlăng, -ă adj. (Țârnareca), Umed, muiat, Com. I. T. (Se găsește în arom. cu același înțeles). — Din mbg. *vlānga*. Cf. *vlagă*.

Vlășēs, -easeă adj. v. *vla*.

Vlăstăr f. Vlăstar. *Iăl si scunsi sub ună vlăstar* (el se ascunse sub un vlăstar...), cf. 8/70. — Din gr. *βλαστάρι*, (arom. *vlăstare*).

Vlătșos vb. IV. Trag lâna cu « pălămorts » (v. *pălămorcă*), o scarmăn. Com. G. D. — Din bg. *vlača*, id.

Vlétșcă m. }
 Vletșqs vb. IV. } v. *vlitșqs*.

Vlitșqs vb. IV. Târâsc, trag, duc după mine. *Li vlitșau drumu* (le târau pe drum), 9/10. [Și: *vlitșqs* vb. IV. 3/6. *Compus* (cu pref.): *zăvlitșqs* (ză + *vlitșqs*) vb. IV. = încep să târâsc. *Au zăvlitșasți mămă-sa* (... și începe să târască pe mamă-sa), 2/6. Derivat: *vlétșcă* m. = Târie-brâu, om de nimic, nătărău. *Un vletșcă* (un târie brâu), 3/51 cf. 927]. — Din bg. *vlěča*.

Vóditsă f. Bobotează, vodiță. Și: *văditsă* f., ALR. 2773, cf. 2779. — Din bg. *vodici*.

Vódniță f. Năpârcă din apă, ALR. 6228, cf. *năprȋtcă*. — Din mbg. *vodnitsa*.

Voį vb. IV. Vreau. *Tu nu ver si ti 'nsor?* (nu vrei să te însori?), 12/39 cf. 18/28, 5/37, 20/38, 10/49, 14/48. *Feata nu va* (fata nu vrea), 5/38. *Va-nu-va s. vru-nu-vru* (vrând-nevrând); *va-nu-va să si ducă* (vrând nevrând o să se ducă) 4/11 cf. 7/47. || Refl. iubesc. *Tsel'a fitșoril' mult si vreau* (băieții aceia se iubeau foarte mult), 6/57. [Și: (Liumnița) *vuăį* vb. IV. = voi, vreau. *Tșjă bun vjăr si-ts fac?* — *nu vuăį tsivă* (ce bine vrei să-ți fac — nu vreau nimic), 18/73 cf. 2/74, 12, 8/74, 2/76]. — Din lat. *volo*, -**ěre*, (pentru *velle*), (arom. *voį*).

Volb a. Aparat cu care se adună pe sul firele de ustură, cf. *năviies*. — Acelaș, cu arom.

volbu, din lat. *volvo*, -*ěre*.

Vom vb. III. Vomez, vărs, cf. *dăzvom*. *Ia la vumȋ* (ea l-a vărsat), 27/32. [Și: (Liumnița) *vuăm* vb. III. *Compus* (cu pref.): *pruvom* (pru + vom) vb. III. = vărs. *Ań si pruvumȋ* (imi veni să vărs), 602. Derivat: *vumút*, -*ă* adj. = vomut, Com. T. P.]. — Din lat. *vōmo*, -*ěre*, (arom. *vom*).

Vȋnditsă f. Cârlig de fier. Com. GH. T. (La cingătoare) *vȋnditsă di ncuptșarea*. — Din paleosl. *qđica*, (cf. dacor. *unditšă*).

Vȋrbă f. Salcie. [Și: *vuărbă*, f. ALR. 1926; *vrăbă* f.]. — Din bg. *vrăbă*.

Vrăbă f. v. *vȋrbă*.

Vrăculăc m. Strigoiu, vampir, Com. T. P. [Derivate: *vrăculisės* vb. IV. = mă fac, devin vârcolac, fig. mă iuțesc, mă aprind, mă fac rău de tot, id.]. — Din bg. *vărkodlak*.

Vrăculisės vb. IV. v. *vrăculac*.

Vrajal'că f. v. *vrăjȋs*.

Vrăjȋs vb. IV. [Intrebuințat numai sub forma *compusă* (cu pref.): *zăvrăjȋs* (ză + *vrăjȋs*) = vorbesc, strig după ceva. *Țom no-ari si zăvrăjască* (om nu este să vorbească), 21/90. Derivat: *vrajal'că* (bg. *vražalka*) f. = femeie care vorbește într-una, căreia nu-i tace gura]. — Din sl. *vražiti*.

Vrănă adj. = (despre capre) neagră. *Capră vrană*, 23/79. — Din bg. *vrana*.

Vrăp a. pl. Arbore, tufiş (după G. D.) salcie, cf. *v r o b ă*. *Dă-u cătşuya la mini şi fui prin vrăp* (dă-mi căciula şi fugi prin tufiş), 11/44 cf. 12/44, 9, 10/35. S'ar putea să vină din pl. lui *v r o b ă* care face *v o r b* şi *v r o b* (*v r o p*, *v r ă p*).

Vrăptşân m. (Liumniţa) Vrabie. Com. G. M. [Şi: *v r o p t ş ă n* m. Com. S. H.]. — Din bg. *vrabče*.

Vrăstă f. Vârstă. *Si sam şi io ăn ta vrăstă* (să fiu şi eu în vârsta ta), 930 cf. 449. — Din bg. *vrăst*, (arom. *vrăstă*).

Vrătniţieă f. Portiţă. *Džumsi guluplu tru aų tsarlui vrătniţica* (ajunse gulubul în portiţa ţarului), 9/67. — Din bg. *vratnička*.

Vrătşă f. v. *vrătşă*.

Vrătşă f. Putină de pământ. [Şi: *v r o t ş ă* f. = vas de pământ, ALR. 3963, *vrătşă* f. *Vratşă di nari*, 9/57. Derivat: *vrătşul'că* f. (dimin.). *Ună vrătşul'că*, 10/72]. — Din mbg. *vrăčva*.

Vrătşul'că f. v. *vrătşă*.

Vrau m. Locul de treierat, ALR. 3933. | Snopii puşi pe arie, vraf. ib. 5300. — Din bg. *vrah*.

Vrau a. Vârf. *Li ligo di vrău breastului* (le legă pe vârful ulmului) 19/41 cf. 33/65. [Şi *vrou* a. *Leau vrou di căjmac* (zmântănesc laptele), ALR. 5565]. — Din bg. *vărh*.

Vreădnic, -ă adj. Vrednic, capabil. *Its vrednits, nu its vrednits* (sunteţi vrednici...), 6/19 cf. 931. — Din bg. *vrēden*.

Vreămi f. Vreme, timp, cf. *v a c o t*. *Zăstătù putsină vreami* (aşteptă puțină vreme), 5/38. *Vreami di nouă ăn* (timp de nouă ani), 8/65 cf. 4/60. — Din bg. *vrēme*.

Vrighiēs vb. IV. Vorbesc încet, fac sgomot. Com. I. G. cf. arom. *v ă r g h e s c u*, acelaşi cu dacor. *v o r b e s c*.

Vrin, -ă pron. Vreun, un. *Tu nu laş vrină şarvetă* (luaşi vreo cârpă), 4/42. *Vrină metşcă* (vreo ursă) 3/85 cf. 1/14, 493. — Din lat. *vel-unus*, (arom. *vărnu*).

Vroptşân m. v. *vrăptşan*.

Vrôtşă f. v. *vrătşă*.

Vrou a. v. *vrau*.

Vrutsăjeă (pl. -*tsojts*) f. Cucuiu, ALR. 6. — cf. mbg. *vărcalka*.

Vuăi vb. IV. v. *voj*.

Vuărbă f. v. *vorbă*.

Vujeă m. v. *vujişă*.

Vujtşi m. Unchiu. *S-mi duc cu vujtşi si fac furloc* (să mă duc cu unchiul să fur), 1/89. [Şi: *vujeă* (bg. *vuiko*) m. *Vujcă-sa aţ zisi*]. — Din bg. *vujko*, (voc. *vujče*).

Vuloăgă f. Păjişte, poiană (păstrat numai în n. loc. Huma), Com. T. P. — Din paleosl. *vologa*, (arom. *vuloagă*).

Vûltur m. v. *văltur*.

Vuôm vb. III. v. *vom*.

Vupsés vb. IV.

Vupsîri f.

Vupsît, -ă adjă

Vut, -ă adj.

Vutsijă f.

v. *văpses*.

v. *am*.

Z

Za- pref. [Și: ză- pref.]. — Din bg. *za-*.

Ză- pref. v. *za*.

Zăândipărți adv. v. *diparti*.

Zăbăia adv. v. *baja*.

Zăbăvés vb. IV } v. *zăboves*.

Zăbăvít, -ă adj. }

Zăbít m. Ofițer. *Rămasi saldi ampíratu și lants zăbits* (rămase numai împăratul și alți ofițeri). — Din tc. *zabit*, (arom. *zăbít*).

Zăboi m. (La pluguri) Bârta s. bârsa ce ține plazul, (cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 5).

Zăbovés vb. IV. Zabovesc, întârziu. *Ca zăbovi ară mult vácot* (dacă întârzie iarăși multă vreme), 15/16. [Și: *zăbăvés* vb. IV. *Zăbăvi mult*, 13/16. *Derivate: zăbăvít, zăbuvít, -ă* adj., adv. = întârziu. *Lușutiia con vini mai zăbăvit*, B. 12.] — Din bg. *zabavjam*.

Zăbubutés vb. IV. v. *bubutes*.

Zabúeur vb. I. v. *bucur*.

Zăbún, -ă adj. v. *bun*.

Zaburqs vb. IV. v. *burqs*.

Zăbuvít, -ă adj. v. *zăboves*.

Zac vb. III. *Zac*, stau culcat, stau în pat, stau. *Si zacă la umbără* (la umbră), 10/69. *Di un mes zatsi* (de o lună zace), Com. I. L. *Coti zac 'n Țel* (știe multe), 932. || (Intrans.) Țin pe cineva. *Mai micu li zătse [Țoȝli] la țorlă* (mai micul le ține la țârlă), 2/3. [*Derivat: zătzeări* f. = zăcut. *Mi*

dor Țasili di zătzeări (mă dor oasele de zăcut), 7/69; *zăcút, -ă* adj = zăcut]. — Din lat. *jaceo*, -ēre, (arom. *dzac*).

Zăcăt vb. I. v. *cat*.

Zăcáts vb. v. *cats*.

Zăcătșqri f. v. *zăcătșqs*.

Zăcătșqs vb. IV. Agăț, prind, (refl.) mă agăț, mă prind, mă opresc. *Si si zăcătșască* (să se oprească), *7. [Și: *năcătșqs* (bg. *nakačvam*), vb. refl. = mă prind, mă urc, Com. N. T. *Derivate: zăcătșqri* f. = prindere; *zăcătșqt, -ă* adj. = prins. *Țimitati di par di zid zăcătșqt* (jumătate de par, agățat s. prins de zid), *89]. — Din bg. *zakačvam*.

Zăcătșqt, -ă adj. v. *zăcătșqs*.

Zăelátin vb. I. v. *clatin*.

Zăclumburés vb. IV. v. *clumbures*.

Zăeriv, -ă adj. v. *criv*.

Zăcút, -ă adj. v. *zac*.

Zădă f. *Zadă*. *Că cu zada u ubideasți* (caută bătaia cu lumânarea), 933. | Nume de loc.: *Puntea di zadă* Oșani), Com. G. D. — Din lat. *daeda -am*, (arom. *dzadă*).

Zădiñés vb. IV. v. *diñes*

Zădinés vb. Mă apuc de cineva cârtesc în contra ciuva, ating, mă leg de cineva. *Zădineà un nidutot și cată-ts săir* (leagă-te de un ne-tot și fă haz de prostiile lui). Com. G. D. — Din bg. *zadčvam*.

Zădinzúr vb. I. v. *dinzur*.

Zădipărți adv. v. *diparti*.

Zădórm vb. IV. v. *dorm*.

Zădún vb. I. v. *dun*.

Zădurmít, -ă adj. v. *dorm*.

Zăfălés vb. IV. v. *făles*.

Zăfărfărés vb. IV. Arunc, azvârl, cu iuțea mare. *Ca la lo tsela măgăru di coadă, di la zăfărfări prijur* (și când îl luă de coadă și îl azvârli), 22/32.

Zăfríg a. v. *frig*.

Zăgád a. v. *gad*.

Zăgálbin, -ă adj. v. *galbin*.

Zăgár m. Ogar. *Scoasi un zăgar* (scoase un ogar), 33/39 cf. 6/21, 18/79. [F e m i n i n: *zăgăritsă* f. = femeușcă ogarului. *Au trimeși zăgăritsa să-l ducă poșini*, 15/8. — Din bg. *zagar*.

Zăgăritsă f. v. *zăgar*.

Zăghiiă f. Păreche. *Ună zăghiiă di tșouli* (o păreche de ghete), 6/62. *Ună zăghiiă di bruñitsă* (o păreche de mătăanii), 5/78. *Zăghiiă di izmeani* (pereche de izmene), 7/35 cf. 7/66. — Din gr. *ξέγγος*.

Zagrád N. loc. (Barovița), Com. G. D. — Din bg. *zad-grad*.

Zăhire Provizie, îngrășământ? *Tribuiaști s-la zăvălim gnoju la corinu di sfaca tșărnitș, dintru că zăhireu tse da birichet aji sub di marzinea lu corinil' minuts*, B. 9. — Din tc. *zahire*, cf. *zăjîrê*.

Zăjártă adj. } v. *ierb*.

Zăjêrb vb. III. }

²**Zăjêrb** vb. III. Călesc. Cf.

zăvărqs. La zăjêrb ieru, ALR. 6604. — Derivat din *ierb* «fierb».

Zăjêrt, -ă adj. v. *ierb*.

Zăimés vb. IV. Imbolnăvesc pe cineva. *Nostru frati la au zăimit sâmuvilili* (pe fratele nostru zănele l-au imbolnăvit), Com. T. P. [D e r i v a t e: **zăimít**, -ă adj. imbolnăvit; **zăimíri** f. = imbolnăvire]. — Din mbg. *zaimam*.

Zăimíri f. }

Zăimít, -ă adj. } v. *zăimes*.

Zăimtșqs vb. IV. *Și apa au zăimtșăști*, 18.

Zăir a. Fiere. *Utrovă și zăir dă nă vurăts tsi fatsiri toati bunili cōti ts-am fat* (face-ți-s'ar otravă și fiere toate bunătațile ce ți-am făcut), 890. — Din tc. *zeir*, (s. *zehir*).

Zăirê f. Marfă. *Cot puni zăirê lupu* (cât strânge, cât economisește un lup, atâta, și el), 936. — Din tc. *zahire*, (arom. *zăiree*).

Zăjricaf, -vă adj. Impilit, despre un copil nedesvoltat, ALR. 2262. — Derivat din *zăir*?

Zăitîn a. Unt-de-lemn. *Ca zăitîn pri apu sta* (stă ca unt-de-lemnul pe apă), 937. — Din tc. *zeityn*.

Zăitșár m. Acvilă care se hrănește cu iepuri, de unde își derivă și numele, *i e p u r a r*, *v u l t u r d e - s t â n c i*. Com. G. P. — Din bg. *zajčar*.

Zăláfés vb. IV. v. *laf*.

Zălámárdzini adv. v. *marzini*.

Zălătru vb. I. v. *latru*.

Zăleáu vb. I. v. *leau*.

Zălég vb. I. }

Zăligări f. } v. ²*leg*.

Zăligăt, -ă adj }

Zăling vb. III. v. *ling*.

Zălipés vb. IV. v. *lipes*.

Zălúf a. Buclă de păr, zuluf.

Com. G. D. cf. *dzuluf tsuluf*.

— Din tc. *zülüf*.

Zălúm a. Jaf, nedreptate, Com.

V. J. [Și: *zălúm* a.]. — Din tc. *zulum*.

Zălumutés vb. v. *lumutes*.

Zămănánc }

Zămănc } vb. v. *mănanc*.

Zămănc }

Zămăntrés vb. IV. v. *măntres*.

Zămătés vb. IV. v. *mătes*.

Zămcă (pl. *zomts*) f. Deal mai mic, dâmb, movilă, (ALR. 2471, 3113), dumbrevă, (ib. 392). Cf. *rit*.

Zămét a. Nevoie, suferință. *Traș mari zămet* (am avut mult de suferit), Com. T. P. — Din tc. *zahmet*, (arom. *zăhmete*).

Zămintșun vb. v. *mintșun*.

Zămitșeu vb. I. v. *mitșeu*.

Zămnu vb. I. v. *amnu*.

Zămól' vb. v. *mol'*.

Zămúlt adj. adj. v. *mult*.

Zămumés vb. IV. v. *mumes*.

Zămutrés vb. v. *mutres*.

Zănăjăt a. Meșteșug, meserie. *Fără să știă nitsi un zănăjat* (fără să știe nici un meșteșug), 2/79. [Plur. *zănăjaturli*, 7/79, 4/21 cf.

1/21, 5/21]. — Din tc. *zanat*, (arom. *zănate*).

Zănăpnés vb. IV. Opintesc, mă opintesc. *Ia zănăpneă pots să-uturêș sinduchia* (ia opintește-te, poți să ridici.), 27/68. — Din bg. *opinam*.

Zăncălie vb. I. v. *ancalic*.

Zăncălzqs vb. IV. v. *ancălzqs*.

Zănehjór m. Ursuz, păcătos. Com. I. G. — Pentru etim. cf. *nămhjór*.

Zăndán m. Intunec, închi-soare. *Zuȳa 'n zăndan, noaptea 'n migdan* (= lostul di ușă), *44. — Din tc. *zandan*.

Zăngunisés vb. IV. }

Zăngunisít, -ă adj. } v. *angunises*

Zănítsă f. Cingătoare, (cf. Capidan, *Meglenoromânii* I, 44). [Și: *zunítsă* f.]. — Din bg. *zunica*.

Zănoágă f. Zănoagă. Explicat: *locu iundi-i zăvuit*, ALR. 2492. — Din bg. *za(d)noga*.

Zănór vb. I. v. *nor*.

Zăntămqn vb. I. v. *tămqnă*.

Zăntru vb. I. v. *antru*.

Zăntuniă f. Familie, rudenie, oameni de ai familiei. *Ca vini zuȳa di ănsurarea, dănară toată zăntunia și feasiră nuntă* (venind ziua de însurătoare, strânsură toate rudeniile și făcure nuntă), 22/94. *Vinit-au toată zintunia*, 6/61. [Și: *zintuniă* f., 6/11]. Derivat: *zăntunilqe* a. = înrudi, rudenie, Com. T. P. — Din **zinture* (pl. lui *zintu*, dacor. *gintu*, cf. Capidan, în *Dacoromania* VII, 125).

Zăntunilqe a. v. *zăntuniăă*.

Zănucl' u a. v. *zinucl' u*.

Zănurări f. } v. *nor*.
Zănurăt, -ă adj. }

Zănvărtēs vb. } v. *ănvărtēs*.
Zănvărtiri f. }

Zănvéts vb. v. *ănvets*.

Zănvijēs vb. v. *ănvijēs*.

Zăpád n. Apus (păstrat numai într'un n. loc. Barovița). — Din bg. *zapad*.

Zăpărqs vb. IV. Opresc, (refl.) mă opresc. *Nu putū si ȳasă Ńi tšarcu si zăpărd*. (nu putu să ȳasă Ńi roata morii se opri), 13/72 cf. 6/13. *Nu aų pot zăpărqri* B. 8. [Derivat: **zăpărqri** f. = oprire; **zăpărqt, -ă** adj. = oprit]. — Din bg. *zapiiram*.

Zăplēe vb. I. v. *plec*.

Zăpnēs vb. IV. Opresc, (refl.) mă opresc, mă țin de cineva, stăruesc, îl încolțesc. *Lisitsa si zăpni* (vulpea se opri), 8/13 cf. 18/79. — Din bg. *zapiinam*, (aor. *zapiinah*).

Zăpórt vb. I. v. *port*.

Zăpricăjqs vb. v. *pricăjqs*.

Zăprins, -ă adj. Aprins, (la brânză) iute: *zăprinsă* (bronză) = brânză iute. Cf. *spărot*. ALR. 5450. — Derivat din *prind*.

Zăprislăgăjēs vb. IV. v. *slăgăjēs*.

Zăpruvéd vb. II. v. *ved*.

Zăptisēs vb. IV. Opresc. *Cola veă ună lămhă cari l'a veă zăptisit apa* (acolo era un balaur care îi oprișe apa), 3/34. [Derivate: **zăptisiri** f. = oprire; **zăptisit, -ă**

adj. = oprit]. — Din mbg. *zaptisuvam*, id.

Zăptisiri f. } v. *zăptises*.
Zăptisit, -ă adj. }

Zăptių m. Gardist. *Feata află... un zăptių*. *Zăptiųlu cum...* (fata află... un gardist, gardistul...), 39/65. — Din tc. *zapti*, (arom. *zăptių*).

Zăpueát vb. I. v. *cat*.

Zăpudrōd vb. III. v. *rod*.

Zar a. Zar. Com. T. P. — Din tc. *zar*.

Zăr adv. Par'că, cașicum. [Și: *zer* adv.]. Com. T. P. — Din bg. *zăr*, (tc.).

Zăráf m. Zaraf. Com. T. P. — Din tc. *zaraf*, (arom. *zăraf*).

Zărqm vb. I. v. *řqm*.

Zărán m. Numele boului născut joi. Cf. *dzoia*, ALR. 5541.

Zărăr Pagubă, pierdere. cf. *ziia n. Nu lă si fatsi vrin zărar* (nu li se face vreo pagubă), B. 1. cf. 15. — Din tc. *zarar*, (arom. *zărare*).

Zări f. (numai în expresia): *da zari soarili* (soarele răsare întreg), ALR. 2426. — Din paleosl. *zarja*.

Zărijqs vb. IV. Părășesc, las la o parte. *Li zărijto toati* (le-a lăsat toate la o parte), 942. — Din bg. *zarézvam*.

Zărōd vb. III. v. *rod*.

Zărqm vb. I. v. *řqm*.

Zărqs a. v. *rod*.

Zărpopa (expresie bulgară). *Si-ts daų un măgăr Ńi cqn... si-l' zits*

«zărpopa» *îel tucu si-ts cacă pari* (o să-ți dau un măgar și când îi vei spune zărpopa...), 3/50. — Din bg. *zăr-popa*.

Zărușqs vb. IV. v. *rușqs*.

²*Zărușqs* vb. IV. Doborî, strivi. *Gron zărușqt di ploîur* (grâu strivit, culcat de ploi), ALR. 5201. — Derivat din *rușqs*.

Zărzăvât a. Zarzavat, Com. P. M. [Și: *zărzuvât* a.]. — Din tc. *zarzavat*, (arom. *zărzăvate*).

Zărzuvât a. v. *zărzăvât*.

Zășătăjes vb. IV. v. *șătăjes*.

Zăseult vb. I. v. *scult*.

Zăseac m. Stavila care se pune la «leana» (brazda) unei țarini s. unei grădini. Com. G. D. *Ai la flo zăseacu* (a dat de tot secretul, a dat de rostul unui lucru), 944. — Din bg. *zasēka*.

Zăsfirés vb. IV. } v. *sfires*.

Zăsfiriri f. }

Zășqd vb. II. v. *șqd*.

Zăspún vb. III. v. *spun*.

Zăstări f. } v. *stay*.

Zăstáu vb. I. }

Zăsúflu vb. I. v. *suflu*.

Zătreámur }

Zătrémur } vb. I. v. *treamur*.

Zătrjámur }

Zătripnés vb. IV. v. *tripnes*.

Zătsápés vb. IV. v. *tsápes*.

Zătseári f. v. *zac*.

Zátsi num. Zece. [Și: *zeátsi* num. *Fitșoru... çon ra di un an, ra ca di zeatsi* (copilul când era de un an era ca de zece), 6/40. —

Din lat. *děcem*, (arom. *dzatse*).

Zătsín vb. v. *tsín*.

Zătsueăjés vb. IV. v. *tșucăjes*.

Zătsudés vb. }

Zătsudit, -ă adj. } v. *tșudes*.

Zătutșqs vb. IV. v. *tutșqs*.

Zăúd vb. I. v. ²*ud*.

Zăúrlu vb. I. v. *urlu*.

Zăușqs vb. IV. Bag de seamă, ascult cu atențiune, prind cu urechea, bag în minte. Com. T. P. — Din mbg. *zaușuvam*.

Zăvălés vb. v. *qvăles*.

Zăvărqs vb. IV. Călesc. Cf. *zăj erb. La zăvărăști ieru* (il căleşte fierul), ALR. 1662. — Din bg. *zavarjam*.

Zăvărqt, -ă adj. (despre mâncare) arsă, afumată, ALR. 4055. — Din bg. *zavarja*.

Zăvéd vb. II. v. *ved*.

Zăvirít, -ă adj. v. *vir*.

Zăvlitșqs vb. IV. v. *vlitșqs*.

Zăvôj m. Pădure pe marginea unei ape, zăvoiu (păstrat numai în n. loc. Oșani). — Din bg. *zavoj*.

Zavrăjqs vb. IV. v. *vřăjqs*.

Zăzburqs vb. v. *zburqs*.

Zber vb. I. Zbier. *Că capră zbiřră* (zbiera întocmai ca capra), 5/23. — Din lat. *verro*, -are, (arom. *zg'er*).

Zbor a. Vorbă. *Dultsi zbor* (vorbă dulce), 824. *Zlămboatsi zboară* (cuvinte adânci, înțelepțești), 939. [Derivate: *zburqs* (cf. mbg. *zboruvam*) vb. IV. = vorbesc. *Nu zburăști îel că zburăști*

alba (nu vorbește el, vorbește ra-chiul), 5. *C o m p u s* (cu pref.): *zăzburqs* (ză + zburqs) vb. IV. = încep să vorbesc, vorbesc. *Cari si zăzburască, tsela si la gunească* (cine va începe să vorbească, acela să-l ducă la păscut), 2/35 cf. 3/44. — Din bg. *zbor*, (arom. *zbor*).

Zburqs vb. IV. v. *zbor*.

Zeăr'l'u vb. I. (Despre cal, Țăr-nareca). Dau capul în sus, ridic capul. *Caŭlu zeăr'l'ă ânsus ŝu nu vrea si beă apă* (calul dete capul în sus și nu vroi să bea apă), 15/64.

Zdăpărqs vb. IV. Opresc. *Cal'i dăzmărqs cu zor pots s-l'a zdă-părqs* (caili odihniți, anevoie îi poți opri), ALR. 3114. — Derivat din *dăpărqs*, (cf. *d u p ă r o s*).

Zdrăcă f. Lumina fulgerului, orice lumină dela un obiect care scapără. *Tșestă zdracă mo cum aî, tucu să ȧsă vrin...*, 2/24 cf. 3/24. — Din bg. *zrak*.

Zdrăvēts m. Nume de plantă. Com. C. I. — Din bg. *zdravec*.

Zdrăvujēs vb. IV. (refl.) Urez bun venit cuiva. *Ca junsiră la am-pirātu, si zdrăvuiră* (după ce ajun-seră la împărat își urară bun venit), 19/93. — Din bg. *zdravuvam*.

Zdravu-jivu (bulgărisim). For-mulă de urare la o întâlnire între două persoane. Corespunde: ești bine sănătos cf. *z d r ă v u j e s*. — Din bg. *zdravo-živo*.

Zdrog m. Nume de pasăre. Com. G. D.

Zdrubēs vb. IV. v. *drubēs*.

Zdrúmin vb. I. Stâlesc *La zdruminq di chiutec* (îl stâlcî s. îl snopi în bătai), 6/13. [D e r i - v a t e : *zdruminări* f. = stâlcire; *zdruminât*, -ă adj. = stâlcit], (arom. *zdrumin*).

Zdruminări f. } v. *zdrumin*.
Zdruminât, -ă adj. }

Zeână f. Sprânceană, deal. *Ăn am un gulub alb... Tucu di pri zeană-zeană meardzi* (umblă din deal în deal), *8. *Zeână di urdiñ*, ALR. 5133. — Din lat. *genna*, -am, (arom. *dzeană*).

Zeâtsi num. v. *zatsi*.

Zeăzit a. Deget. *Cu zeazitu ân rost* (cu degetul în gură), 7/43. *Bat zeazit* (mă iscălesc, îmi pun iscălitura), 36. *Am zatsi qnș tots cu căti ună plotșă ân cap* (am zece inși toți cu câte o placă în cap = zeazitu), *95. [Și: *zejst* a. *Mi cătsq cu rostu di mîeŭ zejstu* (mă apucă cu gura de degetul meu), 8/3. Plur. (regul.) *zeaziti* și *zejsti*, art. *zejstili*, 17/9. D i m i n u t i - v e : *zizitiē*, *zizitiťš* m. = degetel Com. G. D.]. — Din lat. *dīgitus*, -um, (arom. *deadzit*, *dzeadzit*).

Zēlēă f. (Țăr-nareca), Petrecere, chef. — Din tc. *zevk*.

Zēhje f. Ciocan mai mic, Com. T. P.

Zejst a. v. *zeazit*.

Zer adv. v. *zăr*.

Zet m. (rar) Ginere, cf. *z i n i r i*.
E, zetuli, niveșta ta-i loșă (ei, gi-

nerică, nevastă-ta este bolnavă), 24/94. — Din bg. *zet*.

Zgăir vb. I. Zgăriu. *Cu ungl'ili zgăir*, ALR. 2189. *La zgăir* (il zgărire), ib. — Din lat. **excario*, -are.

Zgărpés vb. IV. Dau drumul cuiva, îl las. *Ligăts-mi cu ună fuărtămă di miăjluc și zgărpits-mi ânuntru...* *la zgărpiră ânuntru* (legați-mă cu o funie de mijloc și lăsați-mă înăuntru [în puț])... îl lăsară înăuntru, 3/73. | (Refl.) Dau fuga, fug, plec, mă duc în grabă. *Feata bucuroasă că scăp*, *și zgărpi căsă* (fata bucuroasă că scăpă plecă acasă), 15/73 cf. 14/73. *Iel si zgărpi ca si l'a prîjungă* (el se grăbi ca să-i ajungă), 10/55 cf. 2/63, 6/76. — Cf. alb. *greq* s., *greqoj* vb. « mit Hacken herausziehen ».

Zgărtșitúr f. pl. v. *zgărtșot*.

Zgărtșot, -ă adj. Increțit, cu cute. *Cămeșa aî zgărtșotă la numir*, ALR. 3290. [Și: *zgărtșitúr* f. pl. = cută la haină, ib. 3270. cf. *zgrōtșchi*. — Din bg. *zgrăcam*.

Zgrqm vb. I. v. *răzgrămat*.

Zgrōtșchi f. pl. Cută la haină, cf. *zgărtșitúr*, ALR. 3270. — Din bg. *zgrăcki* (dela *zgrăcam*).

Ziafét a. Petrecere, Com. P. M. — Din tc. *ziafet*, (arom. *ziafete*).

Zibéc m. v. *șebec*.

Zie vb. III. Zic. *Pōpa al' zitse* « a izmichiăruli » (popa îi zicea...), 24/8. *Al' zitsi la mūma la fitșoril'* (îi zice mamei băieților), cf. 20/18, 19/72, 10/58, 4/83, etc. [Și:

(Țárnareca) *dzăc* vb. III., 12/66, 26/68. *Derivat*: *zis* a. = zisă. *Zisu tōu las treacă* (să se facă pe voia ta), 947]. — Din lat. *dīco*, -ēre, (arom. *dzíc*).

Zid a. Zid. *Zidurili [rau] cu slănină di porc* (zidurile erau cu slănină de porc), 23/18 cf. 12/77, 12/68, *89. [*Derivat*: *zidés* vb. IV. (puțin întrebuințat se zice « fac zid ») = zidesc; *zidiri* f. = zidire; *zidit*, -ă (rar), *zidusit*, -ă adj. = prevăzut cu zid. Com. T. P.]. — Din bg. *zid*.

Zidés vb. IV. v. *zid*.

Zidiri f.

Zidit, -ă adj. } v. *zides*.

Zidnitsur N. loc. (Lugunța).

Zidusit, -ă adj. v. *zides*.

Zilt Instrument la argintari.

Ziļān Pagubă cf. *z a r a r*. *Tseaști muhlizoaî fac ziļān la bubi*, B. 3. *Țșarnitsū nu-i ān ziļān*, ib. 6, cf. 5. — Din tc. *zian*, (arom. *ziane*).

Zilimeă f. Nume de arbore. *Am ună tuiagă di zilimeă*, Com. I. L. — Din bg. *zelenka*.

Zimbidi f. v. *tsimbidi*.

Zimblée a. (pl. -*eatsi*) Arătător la ceas, ALR. 3906 (tc.).

Zinghiĵă f. Scară de șea. [Și: *șānghĵa* f.]. Com. T. P. — Din tc. *üzengi*.

Zinghin s., adj. Bogat, avut. — Din tc. *zenghin*.

Zinir m. v. *ziniri*.

Ziniri m. Ginere. *La fęsi ziniri* (il făcu ginere), 16/28. *Zinir-tu*

(ginerile tău), 16/39. [Și: *zînir* m. Diminutiv: *zinirîts* m. = ginerel. Com. G. D.]. — Din lat. *gēner*, -rum, (arom. *dzinire*).

Zinirîts m. v. *ziniri*.

Zintuniță f. v. *zântuniță*.

Zinuel'u a. Genunchiu. [Și: *zănuchl'u* a. *Al' tsi frânsiră șamindouli pitșoari din zănucl'i* (i se frânseră amândouă picioarele din genunchi), 18/69. C o m p u s (cu pref.): *anzănuel'u*, *anzinuel'u* vb. I. = ingenunchiu. *Si anzănucl'o antru șomt* (se ingenunchie înaintea icoanei), Com. I. L. Cf. ALR. 2765. *Ănzănucl'ări*, *anzinucl'ări* f. = ingenunchiere, id.]. — Din lat. *genūc* [ă]lum, (arom. *dzinucl'u*).

Zirnes vb. IV. Mă uit puțin (prin gaură), zăresc, văd. *Au zirniră cola ȕundi mănca* (o văzură unde mânca), Com. T. P. [C o m p u s (cu pref.): *uzirés* vb. IV. (u + zires s. din bg. *oziram-se* = mă uit, cat la ceva) = id. *Tu si nu uzireș* (tu să nu te uiți); *uzirnes* vb. IV. = id. *Păn s-ti uzirneș, ti cumpără și ti vîndi* (până să te uiți tu, te cumpără și te vinde), 895. — Din mbg. *ziram*, (aor. *zirnah*).

Zis a. v. *zic*.

Zizitie } m. v. *zeazit*.
Zizitîts }

Zlămbîtsă f. Copac înalt, drept. Com. C. I. cf. a r b u r, ș u m ă.
|| N. loc. (Oșani).

Zlămbóc, -ă adj. Adânc, cf. d ă n c ă. *Să facă ună groapă*

zlămbocă (să facă o groapă adâncă), 3/93. *Trapu-zlămboc* (râul adânc) n. loc. în Cupa. Com. N. P. — Din mbg. *zlăbok*.

Zlătăr m. (Țarnareca) Argintar. *Si mărită la zlătaru* (s'a măritat la argintarul), 10/65 cf. 11/65. [Derivat: *Zlătî* = n. de persoană, 2/VI]. — Din bg. *zlatar*.

Zlătî m. v. *zlătar*.

Zmăcăjăs vb. IV. (refl.) Mă dau pe ghiață. *Mi zmăcăjăs pristi gl'ets*, ALR. 1257. — Din bg. *smăkvam*.

Zmeâni f. Izmene. Com. G. D. — Din vsl. *izměni*.

Zmēju m. (Țarnareca) Balaur, cf. l a m ă. *Zmeļu feasi si priznească* (balaurul dete să se uite), 28/68 cf. 27/68. — Din bg. *změj*.

Zmutșos vb. IV. (refl.) Mă opintesc, mă smucesc. Com. T. P. *L'-u smutșo* (a șters-o, a tulit-o) 576 cf. 707. *Tsela rapu si gmutșo*. Com. T. P. [Și: *smutșos* vb. IV., *smuntșos* vb. IV.]. — Din bg. *smuča*.

Zóbi m. Nutreț pentru cai, mai ales ceea ce se pune în «zobnic» ca să mănânce un cal. Com. T. P. [Derivat: *zóbnie* m. (bg. *zobnik*) = traistă cu sămânță ce se atârna de capul calului, când i se dă să mănânce id. — Din bg. *zob*.

Zóbnie m. v. *zobi*.

Zójeă N. de vacă fătată joi.

Zqmbă f. (La dulgherie) Ghinul. Com. C. I. *Zqmbi-di-șăreri*: instrument de brodat. - Din paleosl. *zabŭ*.

Zómbitsă f. Umflătură la gingie, ALR. 1128. — Derivat din *zombă*.

Zona v. *zonă*.

Zonă f. Zână. *Li lə zōnili și li deadi la drats* (le luă zânele și le dădu dracilor), Com. T. P. *Zona Zona-mică* nume de munți (Nânta) cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 20. — Din lat. *Diana*, (arom. *dzîna*).

Zor f. (pl. *Zori*). *Ăncres zorli* (zorile se ivesc), ALR. 2375. *Mi sculaî ăñ zor*, ib. 2376. *Creapă zorli* ib. 2377. — Din bg. *zora*.

²Zor a. Nevoie, strâmtoare mare, zor. *Cōn si aî zor* (când vei avea nevoie), 18/2. [Și: *zort* a. *Fitșoru ca vizû mult zort, si feasi gulup*, 23/79; *zôrlea* (în expresia) *cu zorlea* (cu de-a sila, cu forța). — Din tc. *zor*, (arom. *zore*).

Zqr a. Zăr.

Zôrlea adv. v. ²*zor*.

Zornêșt (bureati) m. Un soi de bureți, ALR. 6404.

Zort a. v. ²*zor*.

Zot adv. (în expresia): *ăñ zot*. (contra), ALR. 3169. — Din mbg. *zât*.

Zulúm a. v. *zălum*.

Zunîtsă f. v. *zănîtsă*.

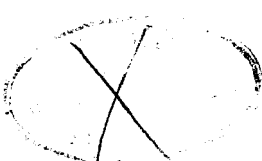
Zupeuîes vb. IV. Tropăiesc. *Zupcuiaști cu pitșoarili* (dă din

picioare), ALR. 1475, [Și: *tru p u t e s*], ib.

Zur a. Jur. *Din-zur s. din-zur-ăn-zur s. ăn-zur* (împrejur, jur împrejur, împrejur). *Din zur di tșesmä criscû iarbă multă, dintru că locu nu ra călcat* (împrejurul fântânei crescú iarbă multă...). 32/40. *Am un cupilaș răsădit din zur ăn zur tot cu răvol și butșăști* (împodobit de jur împrejur numai cu revolvere), *17. — Din lat. *gyrus*.

Zúŭă f. Zi. *Ună zuuă, șa si dusi* (într-o zi ea se duse), 5/82. *Pristi un-dou zqli* (peste o zi două), cf. 5/8, 6/10. *Din zuuă-zuuă* (zi cu zi, în fiecare zi), 949. *Cu zqli* (cu zile, cu vieată). *Curtulisi lupu cu zăli* (scapă lupul cu vieată), 14/72 cf. 948. [Plur. *zqli* și *zăli*. Și: (Țârnareca) *dzúŭă* f., 28/65. **C o m p u s**: *astăz* adv. = azi, astăzi. *Astăz vreamea nu-i bună*. Com. G. D. **D e r i v a t**: *zúŭăta* adv. = ziua, în timpul zilei. Și *noaptea tribuiaști s-la minim havau...*, *ama nu cōta mult cōt zuuăta* (și noaptea trebuie să primenim aerul, însă nu atât de mult ca în timpul zilei). B. 8]. — Din lat. *dies*, -em, (arom. *dzua*).

Zúŭăta. adv. v. *zuuă*.

31873

V